

Förord

I författningssamlingen återges författningstexterna som regel i sin respektive lydelse den 1 januari 2014. Det innebär att ny lagstiftning och ändringar i gällande författningar som beslutats senast vid höstriksdagen 2013, och som getts ut i svensk författningssamling (SFS) i 2013 års nummerserie, har tagits med.

De ändringar som skett i inkomstskattelagen (1999:1229) under året innebär bland annat följande:

- Löneunderlagsreglen i fåmansföretagsreglerna har ändrats vilket innebär krav på minsta kapitalandel i företaget för rätten att utnyttja lönebaserat utrymme och höjt löneuttagskrav.
- Lika regler ska gälla för stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund.
- Företags möjlighet att göra avdrag för koncernbidrag har begränsats för att hindra viss typ av skatteplanering.
- Kapitalvinst vid avyttring av ett indirekt innehav av marknadsnoterade andelar ska beskattas med samma skattesats som gäller för utdelning vid sådant indirekt innehav, dvs. med trettio procent.
- Ett investeraravdrag har införts. Det medger att fysiska personer som förvärvar andelar i ett företag av mindre storlek kan få göra avdrag för hälften av betalningen för andelarna. Förvärvet måste ske i samband med företagets bildande eller vid en nyemission. Avdraget ska göras i inkomstslaget kapital.

Som regel har under respektive lagrum förts in endast den del av övergångsbestämmelserna som berör just detta lagrum. I några fall återfinns övergångsbestämmelserna i sin helhet endast under det lagrum som främst berörs av lagändringen. I sådana fall finns en hänvisning dit under de andra berörda lagrummen. Övergångsbestämmelser till lagändringar som har börjat tillämpas för mer än fem år sedan tas regelmässigt bort av utrymmeskäl.

Solna i februari 2014

Inga-Lill Askersjö

Innehåll

Del 1

Inkomstskattelag (1999:1229)	11
Lag (1999:1230) om ikraftträdande av inkomstskattelagen (1999:1229)	481

Övriga författningar

Förordning (2000:866) med bemyndigande för Skatteverket att meddela vissa föreskrifter till inkomstskattelagen (1999:1229)	518
Lag (1963:587) om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m.	519
Lag (2011:1268) om investeringssparkonto	521
Lag (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.	528
Skogskontoförordning (1954:144)	531
Lag (2009:194) om förfarandet vid skattereduktion för hushållsarbete	532
Lag (2007:346) om skattereduktion för hushållsarbete	537
Lag (2011:1269) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva	538
Förordning (2011:1295) om godkännande av gåvomottagare vid skattereduktion för gåva	543
Lag (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner	544
Förordning (2009:1295) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner	549
Lag (1995:575) mot skatteflykt	551

Del 2*Fastighetsavgift m.m.*

Lag (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift	563
Lag (1984:1052) om statlig fastighetsskatt	568
Utdrag ur fastighetstaxeringslagen (1979:1152).....	573
Lag (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift;	582

Bokföringslag, årsredovisningslag m.m.

Bokföringslag (1999:1078)	585
Lag (1955:257) om inventering av varulager för inkomstbeskattningen	603
Lag (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m.....	604
Årsredovisningslag (1995:1554)	608
Lag (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.....	666
Lag (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.....	687
Utdrag ur aktiebolagslagen (2005:551)	711
Lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar	770
Utdrag ur stiftelselagen (1994:1220)	823
Bostadsrättslag (1991:614)	831

Särskild inkomstskatt, avräkning av utländsk skatt, kupongskatt m.m.

Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	862
Lag (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl..	871
Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt	878
Kupongskattelag (1970:624)	889
Kupongskatteförordning (1971:49).....	904
Överenskommelser med främmande stater för undvikande av dubbelbeskattning, m.m.	909
Lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall.....	931
Tillkännagivande (1997:595) av vissa uppgifter om överenskommelser som avses i 4 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall ...	948
Kungörelse (1974:122) om immunitet och privilegier för vissa konsulat m.m. .	959

Socialavgiftslag, särskild löneskatt, avkastningsskatt på pensionsmedel m.m.

Socialavgiftslag (2000:980).....	960
Lag (1994:1920) om allmän löneavgift	980
Lag (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)	982
Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:15) om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2014.....	986
Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:12) om avgift för sjukersättning och aktivitetsersättning avseende år 2014 vid tillämpning av konventionen om social trygghet mellan Sverige och Kanada	987
Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:13) om avgift för sjukersättning och aktivitetsersättning avseende år 2014 vid tillämpning av konventionen om social trygghet mellan Sverige och Amerikas förenta stater	988
Lag (1994:1744) om allmän pensionsavgift	989
Utdrag ur Socialförsäkringsbalken (2010:110)	991
Utdrag ur lagen om inkomstgrundad ålderspension (1998:674)	1032
Lag (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring	1033
Utdrag ur RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1408/71	1034
Utdrag ur RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 574/72	1048
RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 859/2003	1051
Utdrag ur EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 883/2004.....	1056
Utdrag ur EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) 987/2009	1066
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1231/2010.....	1072
Lag (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.....	1076
Förordning (1998:1512) om statliga ålderspensionsavgifter m.m.	1080
Lag (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster	1082
Lag (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader	1084
Förordning (1991:704) om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader	1086
Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel	1088
Lag (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.	1100
<i>Begravningsavgift, anställningsstöd, prisbasbelopp m.m.</i>	
Utdrag ur Begravningslag (1990:1144)	1113
Förordning (1999:729) om begravningsavgift	1115
Lag (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund	1117
Förordning (1997:1275) om anställningsstöd.....	1119
Prisbasbelopp enligt socialförsäkringsbalken (2010:110) och lagen 1962:381 om allmän försäkring (fr.o.m. 1960)	1132
Sökordsregister till lagar m.m.....	1134

Lag (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift

18 december 2007

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2007/08:27, bet. 2007/08:SkU10, rskr. 2007/08:90

Avgiftsplikt

1 § Fastighetsavgift ska, i den utsträckning som framgår av 3 och 3 a §§, betalas för sådana fastigheter som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Avgift ska inte betalas för fastighet som året före det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas inte varit avgiftspliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2011:1422).

Lag (2011:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 § följande lydelse.

1 § Fastighetsavgift ska, i den utsträckning som framgår av 3 och 3 a §§, betalas för sådana fastigheter som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Avgift ska inte betalas för fastighet som året före taxeringsåret inte varit avgiftspliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2009:1410).

1 § även ändrad genom lag (2009:1410) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. T.o.m. den 31 december 2009 hade 1 § följande lydelse.

1 § Fastighetsavgift ska, i den utsträckning som framgår av 3 §, betalas för sådana fastigheter som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus. Avgift ska inte betalas för fastighet som året före taxeringsåret inte varit avgiftspliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2009:108).

1 § även ändrad genom lag (2009:108) som har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. Ändringen av 1 § innebar att "ägarlägenhetsenhet" infördes.

Avgiftsskyldighet

2 § Fastighetsavgift ska betalas för kalenderåret av den som vid ingången av kalenderåret är ägare till fastigheten eller enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Avgiftens storlek

3 § Fastighetsavgiften per kalenderår är för år 2008

a) för sådan del av småhusenhet som avser småhus som är uppfört samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per sådant småhus, dock högst 0,75 procent av byggnadsvärdet och markvärdet,

b) för småhus på lantbruksenhet som är uppfört samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per sådant småhus, dock högst 0,75 procent av bostadsbyggnadsvärdet och tomtmarksvärdet,

c) för sådan del av hyreshusenhet som avser värderingsenhet för bostäder som är uppförda samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 1 027 kronor per bostadslägenhet, dock högst 0,3 procent av taxeringsvärdet för dessa värderingsenheter,

d) för värderingsenhet för ägarlägenhet som är uppförd samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 6 000 kronor per sådan värderingsenhet för ägarlägenhet, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för dessa värderingsenheter.

För år 2009 och senare kalenderår uppgår fastighetsavgiften per småhus, fastighetsavgiften per bostadslägenhet och fastighetsavgiften per värderingsenhet för ägarlägenhet till fastighetsavgiften för år 2008 ökad eller minskad med ett belopp motsvarande inkomstbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella kalenderåret uttryckt i procent med två decimaler. Avgiften uttrycks i hela krontal så att öretal faller bort.

Med inkomstbasbelopp avses inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2012:743).

*Lag (2012:743) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelserna i 3 § tillämpas i sin nya lydelse första gången på **fastighetsavgift för kalenderåret 2013**. T.o.m. den 31 december 2012 hade 3 § första stycket c) följande lydelse.*

c) för sådan del av hyreshusenhet som avser värderingsenhet för bostäder som är uppförda samt värderingsenhet för tillhörande tomtmark inom samma taxeringsenhet 1 200 kronor per bostadslägenhet, dock högst 0,4 procent av taxeringsvärdet för dessa värderingsenheter.

3 a § Fastighetsavgiften per kalenderår är för småhus som är uppfört och till vilket det hör tomtmark som inte ingår i samma taxeringsenhet hälften av avgiften per småhus enligt 3 §, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för byggnaden.

Fastighetsavgiften per kalenderår är för värderingsenhet för tomtmark som hör till småhus som är uppfört och som inte ingår i samma taxeringsenhet hälften av avgiften per småhus enligt 3 §, dock högst 0,75 procent av taxeringsvärdet för tomtmarken. Lag (2009:1410).

*Lag (2009:1410) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**.*

4 § Med bostadslägenhet avses i 3 § första stycket c) en sådan lägenhet som är avsedd att helt eller till en inte oväsentlig del användas som bostad.

5 § Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns en eller flera värderingsenheter för småhus som är uppförda och en eller flera värderingsenheter för småhus som är under uppförande, ska vid tillämpningen av 3 § tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda. Lag (2009:1410).

Lag (2009:1410) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års taxering. Ändringen av 5 § innebar att "värderingsenheter för småhus" ersattes av "småhus".

6 § Om det beräknade värdeåret för en sådan byggnad på en fastighet som innehåller bostäder är året före det fastighetstaxeringsår som föregått det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas, tas ingen fastighetsavgift ut för byggnaden och tillhörande tomtmark för det fastighetstaxeringsåret och de fjorton följande kalenderåren. Detsamma gäller färdigställd eller ombyggd sådan byggnad, för vilken värdeår inte har bestämts vid ny fastighetstaxering, men som skulle ha åsatts ett värdeår motsvarande året före det fastighetstaxeringsår som föregått det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas, om ny fastighetstaxering då hade företagits.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns flera värderingsenheter för småhus som är uppförda ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som fastighetsavgiften inte har minskats för eller, om avgiften har minskats för samtliga småhus, det eller de småhus som har lägst grad av minskning. Lag (2012:743).

Lag (2012:743) har trätt i kraft den 1 januari 2013. Bestämmelserna i 3 § tillämpas i sin nya lydelse första gången på byggnader med beräknat värdeår 2012 eller senare. T.o.m. den 31 december 2012 hade 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Om det beräknade värdeåret för en sådan byggnad på en fastighet som innehåller bostäder är året före det fastighetstaxeringsår som föregått det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas, tas ingen fastighetsavgift ut för byggnaden och tillhörande tomtmark för det fastighetstaxeringsåret och de fyra följande kalenderåren och halv fastighetsavgift för de därpå följande fem kalenderåren. Detsamma gäller färdigställd eller ombyggd sådan byggnad, för vilken värdeår inte har bestämts vid ny fastighetstaxering, men som skulle ha åsatts ett värdeår motsvarande året före det fastighetstaxeringsår som föregått det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas, om ny fastighetstaxering då hade företagits.

6 § även ändrad genom lag (2011:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Om det beräknade värdeåret för en sådan byggnad på en fastighet som innehåller bostäder är året före det fastighetstaxeringsår som föregått inkomsttaxeringsåret, tas ingen fastighetsavgift ut för byggnaden och tillhörande tomtmark för det fastighetstaxeringsåret och de fyra följande kalenderåren och halv fastighetsavgift för de därpå följande fem kalenderåren. Detsamma gäller färdigställd eller ombyggd sådan byggnad, för vilken värdeår inte har bestämts vid ny fastighetstaxering, men som skulle ha åsatts ett värdeår motsvarande året före det fastighetstaxeringsår som föregått inkomsttaxeringsåret, om ny fastighetstaxering då hade företagits.

7 § För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsavgiften om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsavgift och fastighetsskatt ska beräknas för skilda delar av fastigheten, ska taxeringsvärdet när det används som underlag för beräkningen av fastighetsavgiften utgöras av den del av värdet som hör till respektive fastighetsdel.

Övriga bestämmelser

8 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) och inkomstskattelagen (1999:1229).

9 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av fastighetsavgift finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1422).

Lag (2011:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 § följande lydelse.

9 § I fråga om förfarandet för att fastställa underlag för fastighetsavgift gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324).

10 § [10 § har upphört att gälla genom lag (2011:1422) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 10 § följande lydelse.

10 § I fråga om debitering och betalning av fastighetsavgift gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

11 § I fråga om fastighetsavgift enligt denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69). Lag (2011:1422).

Lag (2011:1422) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Lagen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 11 § följande lydelse.

11 § I fråga om fastighetsavgift enligt denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69) och lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**.

2. Vid tillämpning av 6 § första stycket ska den som för kalenderåret 2007 är berättigad till hel eller halv minskning av fastighetsskatt enligt 3 § andra stycket lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt i dess lydelse före den 1 januari 2008, och som skulle ha varit berättigad till fortsatt minskning för kalenderåret 2008, vara berättigad till hel eller halv minskning av den kommunala fastighetsavgiften enligt vad som skulle ha gällt i fråga om minskning av fastighetsskatt enligt sistnämnda paragraf.

3. Den som är skyldig att betala fastighetsavgift för en sådan fastighet eller del av fastighet som avses i 3 § första stycket c ska senast den 30 juni 2008 lämna uppgift till Skatteverket om antalet bostadslägenheter per värderingsenhet på denna fastighet eller del av fastighet. 20 kap. 2 § tredje stycket fastighetstaxeringslagen (1979:1152) tillämpas på motsvarande sätt i fråga om detta uppgiftslämnande.

Lag (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

18 december 1984

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1984/85:18, SkU 17 och 24, rskr 90.

1 § Till fastighetsskatt skattepliktiga fastigheter är, i den utsträckning som framgår av 3 §, sådana som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Från skatteplikt undantas fastighet som året före det kalenderår då beslutet om slutlig skatt ska fattas inte varit skattepliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2011:1320).

Lag (2011:1320) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen av 1 § tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 § följande lydelse.

1 § Till fastighetsskatt skattepliktiga fastigheter är, i den utsträckning som framgår av 3 §, sådana som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Från skatteplikt undantas fastighet som året före taxeringsåret inte varit skattepliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2009:106).

Lag (2009:106) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 april 2009 hade 1 § följande lydelse.

1 § Till fastighetsskatt skattepliktiga fastigheter är, i den utsträckning som framgår av 3 §, sådana som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhusenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns vad som vid fastighetstaxeringen betecknas som småhus eller tomtmark för småhus. Från skatteplikt undantas fastighet som året före taxeringsåret inte varit skattepliktig enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Lag (2007:1417).

1 § även ändrad genom lag (2007:1417) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.

2 § Skattskyldig till fastighetsskatt är den som vid ingången av kalenderåret är ägare till fastigheten eller enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare.

Fastighetsskatt beräknas för kalenderår på grundval av det taxeringsvärde som gäller under kalenderåret. Lag (2007:1417).

Lag (2007:1417) har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 § följande lydelse.

2 § Skattskyldig till fastighetsskatt är ägaren till fastigheten eller den som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall anses som ägare.

Såvitt gäller sådan privatbostad som avses i 1 § andra stycket föreligger skattskyldighet endast för tid under vilken ägaren varit bosatt i Sverige.

I det fall inkomst av eller förmögenhetstillgång som består av sådan privatbostad som avses i 1 § andra stycket är undantagen från beskattning i Sverige på grund av dubbelbeskattningsavtal, skall statlig fastighetsskatt avseende sådan privatbostad inte tas ut.

Fastighetsskatt beräknas för beskattningsår. Omfattar beskattningsåret kortare eller längre tid än tolv månader eller har fastigheten förvärvats eller avyttrats under beskattningsåret, skall underlaget för fastighetsskatten jämkas med hänsyn härtill.

Fastighetsskatten beräknas på grundval av det taxeringsvärde som gäller under beskattningsåret. Gäller olika värden för skilda delar av beskattningsåret beräknas skatten särskilt för varje sådan del med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i fjärde stycket. Lag (1996:1402).

2 a § [2 a § har upphört att gälla genom lag (2007:1417) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2007 hade 2 a § följande lydelse.

2 a § Om en småhusenhet, en hyreshusenhet som avses i 3 § första stycket b eller ett småhus med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet vid en allmän eller en förenklad fastighetstaxering fått ett högre värde än det närmast föregående värdet, skall fastighetsskatten beräknas på ett underlag där höjningen fördelas lika mellan de år som återstår av den löpande taxeringsperioden.

Vad som sägs i första stycket gäller också om en enhet eller en del av en enhet som avses där vid en särskild fastighetstaxering fått ett högre värde än det närmast föregående värdet.

Om en särskild fastighetstaxering lett till att en enhet eller en del av enhet som avses i första stycket i stället fått ett lägre värde, skall fastighetsskatten för vart och ett av åren fram till nästa allmänna eller förenklade fastighetstaxering beräknas på det nya värdet, om inte det värde som enligt första stycket skall ligga till grund för fastighetsskatten under beskattningsåret är lägre.

Bestämmelserna i denna paragraf skall inte tillämpas när ett taxeringsvärde har fastställts i samband med att en ny taxeringsenhet har bildats eller en taxeringsenhets typ har ändrats. Lag (2003:1203).

3 § Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:

taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark och värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark och tomtmarksvärdet avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd,

taxeringsvärdet avseende ägarlägenhetsenhet till den del det avser värderingsenhet för ägarlägenhet som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till ägarlägenhet som inte ingår i samma taxeringsenhet,

b) 0,4 procent av:

taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för bostäder som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark avsedd för bostäder som är obebyggd eller som hör till bostäder som inte ingår i samma taxeringsenhet samt annan värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd,

570 Statlig fastighetsskatt

c) 1,0 procent av:
taxeringsvärdet avseende hyreshusenhet till den del det avser värderingsenhet för lokaler, värderingsenhet för lokaler under uppförande och värderingsenhet avseende tomtmark som hör till dessa lokaler,

d) 0,5 procent av:
taxeringsvärdet avseende industrienhet och elproduktionsenhet med undantag för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk eller av taxeringsenhet med vindkraftverk,

e) 2,8 procent av:
taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

f) 0,2 procent av:
taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk.

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns ett eller flera småhus som är uppförda och ett eller flera småhus som är under uppförande, ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

För fastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska fastighetens andel av taxeringsvärdet på annan samfällighet än sådan som avses i 6 kap. 6 § första stycket nämnda lag räknas in i underlaget för fastighetsskatten om samfälligheten utgör en särskild taxeringsenhet.

Om fastighetsskatt och fastighetsavgift ska beräknas för skilda delar av fastigheten ska underlaget för beräkningen av fastighetsskatten utgöras av den del av värdet som belöper på respektive fastighetsdel.

Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse. Lag (2010:773).

*Lag (2010:773) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid **2012 års taxering**. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 § punkten e följande lydelse.*

e) 1,7 procent av:
taxeringsvärdet avseende sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vattenkraftverk,

*3 § även ändrad genom lag (2009:1408) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången vid **2011 års taxering**. T.o.m. den 30 april 2009 hade 3 § första stycket a första och andra ledet och andra stycket följande lydelse.*

3 § Fastighetsskatten utgör

a) 1,0 procent av:
taxeringsvärdet avseende småhusenhet till den del det avser värderingsenhet för småhus som är under uppförande, värderingsenhet för tillhörande tomtmark, värderingsenhet för tomtmark som är obebyggd eller som hör till småhus som inte ingår i samma taxeringsenhet,

bostadsbyggnadsvärdet avseende värderingsenhet för småhus som är under uppförande på lantbruksenhet, tomtmarksvärdet avseende värderingsenhet för tillhörande tomtmark, tomtmarksvärdet

avseende tomtmark avsedd för småhus på lantbruksenhet som är obebyggd eller som hör till småhus som inte ingår i samma taxeringsenhet,

Om det på en värderingsenhet för tomtmark finns en eller flera värderingsenheter för småhus som är uppförda och en eller flera värderingsenheter för småhus som är under uppförande ska tomtmarken anses höra till det eller de småhus som är uppförda.

3 a § [3 a § har upphört att gälla genom lag (2007:1417) som har trätt i kraft den 1 januari 2008 och tillämpas första gången vid **2009 års taxering**. Äldre bestämmelser tillämpas i fråga om fastighetsskatt som avser tid före ikraftträdandet.]
T.o.m. den 31 december 2007 hade 3 a § följande lydelse.

3 a § Vid beräkning av fastighetsskatt enligt 3 § skall följande iakttas.

Har kostnader för om- eller tillbyggnad nedlagts på den del av en hyreshusenhet som avser värderingsenhet för bostäder skall, om den skattskyldige begär det och inte annat följer av tredje stycket, ett *reduceringsbelopp* bestämmas. Reduceringsbeloppet är lika med det närmast efter om- eller tillbyggnaden bestämda taxeringsvärdet, som utgör underlag för fastighetsskatt enligt 3 § första stycket b, minskat med det värde som skulle ha bestämts som motsvarande taxeringsvärde om om- eller tillbyggnaden inte hade gjorts.

Ett reduceringsbelopp skall bestämmas endast när om- eller tillbyggnadskostnaderna överstiger 100 000 kronor och det taxeringsvärde som utgör underlag för fastighetsskatten enligt 3 § första stycket b har höjts med minst 20 procent i förhållande till det senast före om- eller tillbyggnaden bestämda taxeringsvärdet. Reduceringsbelopp skall inte bestämmas när om- eller tillbyggnadskostnaderna föranleder att 3 § andra stycket skall tillämpas.

Om ett reduceringsbelopp har bestämts för en värderingsenhet som därefter ändras och innebär ändringen att hela eller viss del av reduceringsbeloppet bör hänföras till annan värderingsenhet än den för vilken reduceringsbeloppet ursprungligen bestämts skall reduceringsbeloppet proportioneras i förhållande till om- eller tillbyggnadskostnadernas fördelning på de nya värderingsenheterna.

När ett reduceringsbelopp har bestämts skall skatt enligt 3 § första stycket b beräknas på taxeringsvärdet som där avses minskat med reduceringsbeloppet under de första fem kalenderåren som det höjda taxeringsvärdet ligger till grund för fastighetsskatten och minskat med halva reduceringsbeloppet de därpå följande fem kalenderåren. Om det leder till lägre fastighetsskatt, skall dock skatten beräknas på det underlag som avses i 2 a §.

Har omständighet inträffat som gör att 3 § andra stycket är tillämpligt skall vid beräkningen av fastighetsskatten hänsyn inte tas till reduceringsbelopp som bestämts före det att 3 § andra stycket blev tillämpligt. Lag (2003:1203).

4 § Bestämmelserna i denna lag om fastighet som är småhusenhet, ägarlägenhetsenhet, hyreshusenhet, industrienhet, elproduktionsenhet eller lantbruksenhet gäller också beträffande del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som utgör sådan enhet. Lag (2009:106).

*Lag (2009:106) har trätt i kraft den 1 maj 2009 och tillämpas första gången vid **2010 års taxering**. Ändringen av 4 § innebar att "ägarlägenhetsenhet" infördes.*

5 § [5 § har upphört att gälla genom lag (1990:394), som trätt i kraft 30 juni 1990 och tillämpas första gången vid 1991 års taxering.]

6 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av fastighetsskatt finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1320).

Lag (2011:1320) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen av 6 § tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas

572 Statlig fastighetsskatt

efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 6 § följande lydelse.

6 § I fråga om förfarandet vid taxering till fastighetsskatt gäller bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324). Lag (1991:1914).

7 § [7 § har upphört att gälla genom Lag (2011:1320) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen av 1 § tillämpas vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas även vid beslut om slutlig skatt för förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och för förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 7 § följande lydelse.

7 § I fråga om debitering och betalning av fastighetsskatt gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483). Lag (1997:529).

8 § Fastighetsskatt tillfaller staten. Lag (1984:1078).

9 § Termer och uttryck i denna lag som används även i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) eller inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden som i dessa lagar. Lag (1999:1254).

Utdrag ur fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

20 december 1979

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1979/80:40, SkU 17, rskr 121.

AVD. 1. BESTÄMMELSER OM TAXERING AV FASTIGHET

1 kap. Inledande bestämmelser

5 § Som ägare av fastighet ska i fall som avses nedan anses

- a) den som innehar fastighet med fideikommissrätt eller i annat fall utan vederlag besitter fastighet på grund av testamenteriskt förordnande;
- b) den som innehar fastighet med åborätt, tomträtt eller vattenfallsrätt samt den som annars innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;
- c) innehavare av skogsområde som blivit av staten upplåtet till kanalbolag eller till kommun eller annan menighet;
- d) innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord;
- e) juridisk person, som förvaltar samfällighet och som enligt 6 kap. 6 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) är skattskyldig för samfällighetens inkomster; samt
- f) nyttjanderättshavare till täktmark som avses i 2 kap. 4 §, om nyttjanderätten har förvärvats mot engångsvederlag.

Såsom innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord ska anses den tjänsteinnehavare eller annan som författningsenligt har rätt att nyttja fastigheten eller få dess avkastning.

Ska avkastning utöver husbehovet av skog på fastighet, som avses under b eller d, författningsenligt helt eller delvis tillkomma allmän fond eller inrättning, är denna att anse såsom fastighetens innehavare, såvitt angår fastighetens värde av skogsmark med växande skog och markanläggningar som används eller behövs för skogsbruk. Lag (2009:1407).

6 § Fastighetstaxering skall ske på grundval av fastighets användning och beskaffenhet vid taxeringsårets ingång. Lag (2001:1218).

2 kap. Indelning i byggnader och mark

1 § Byggnader skall indelas i byggnadstyper och mark i ägoslag på sätt som anges i 2–4 §§. Indelning får inte ske på grundval av tillfällig användning.

2 § Byggnader ska indelas i de byggnadstyper som anges i det följande.

Småhus	<p>Byggnad som är inrättad till bostad åt en eller två familjer. Till en sådan byggnad ska höra komplementhus såsom garage, förråd och annan mindre byggnad.</p> <p>Byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre och högst tio familjer ska tillhöra byggnadstypen småhus, om byggnaden ligger på fastighet med åkermark, betesmark, produktiv skogsmark eller skogsimpediment.</p> <p>Byggnad som hör till en tredimensionell fastighet eller ett tredimensionellt fastighetsutrymme kan inte utgöra småhus.</p>
Ägarlägenhet	<p>Byggnad som hör till en tredimensionell fastighet och som är inrättad till bostad åt en enda familj.</p>
Hyreshus	<p>Byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre familjer eller till kontor, butik, hotell, restaurang och liknande. Byggnad med förrådsutrymme, som ligger i anslutning till hyreshus och som behövs för verksamheten, ska utgöra hyreshus.</p> <p>Byggnad som är inrättad till bostad och som hör till en tredimensionell fastighet ska utgöra hyreshus om den är inrättad till bostad åt fler än en enda familj. Byggnad som är inrättad till bostad och som hör till ett tredimensionellt fastighetsutrymme ska utgöra hyreshus.</p> <p>Till hyreshus ska dock inte räknas byggnad som är inrättad till bostad åt minst tre och högst tio familjer, om den ingår i lantbruksenhet.</p>
Ekonomibygnad	<p>Byggnad som är inrättad för jordbruk eller skogsbruk och som inte är inrättad för bostadsändamål, såsom djurstall, loge, lada, maskinhall, lagerhus, magasin och växthus.</p> <p>Växthus och djurstall som inte har anknytning till jordbruk eller skogsbruk.</p>
Kraftverksbyggnad	<p>Byggnad som är inrättad för kommersiell produktion av elektrisk starkström. Även byggnad för vattenreglering, för lagring av bränsle och annan byggnad för produktionen utgör kraftverksbyggnad.</p>
Industribyggnad	<p>Byggnad som är inrättad för industriell verksamhet och som inte utgör kraftverksbyggnad.</p>

Specialbyggnad	Med specialbyggnad avses
Försvarsbyggnad	Byggnad som används för försvarsändamål eller ekonomisk försvarsberedskap, om byggnaden inte är en fristående industriell anläggning. Även mässbyggnad ska utgöra försvarsbyggnad.
Kommunikationsbyggnad	Garage, hangar, lokstall, terminal, stationsbyggnad, expeditionsbyggnad, vänthall, godsmagasin, reparationsverkstad och liknande, om byggnaden används för allmänna kommunikationsändamål Byggnad som används i Statens järnvägars, Luftfartsverkets, Trafikverkets, Teracom Aktiebolags, Sveriges Radio Aktiebolags, Sveriges Television Aktiebolags och Sveriges Utbildningsradio Aktiebolags verksamhet
Distributionsbyggnad	Byggnad som ingår i överförings- eller distributionsnätet för gas, värme, elektricitet eller vatten samt gasturbin och annan byggnad som används för att upprätthålla balansen i elsystemet.
Värmecentral	Byggnad för produktion och distribution av varmvatten för uppvärmning, dock ej sådan anläggning som även är inrättad för produktion av elektrisk starkström för yrkesmässig distribution
Reningsanläggning	Vattenverk, avloppsreningsverk, anläggning för förvaring av radioaktivt avfall, sopstation och liknande samt pumpstation som hör till sådan anläggning. Som reningsanläggning avses inte anläggning där verksamheten i allt väsentligt utgör ett led i en industriell process
Vårdbyggnad	Byggnad som används för sjukvård, missbrukarvård, omsorger om barn och ungdom, kriminalvård, åldringsvård eller omsorger om psykiskt utvecklingsstörda. Annan byggnad än som nu har nämnts ska utgöra vårdbyggnad, om den används som hem åt personer som behöver institutionell vård eller tillsyn

Bad-, sport- och idrottsbyggnad	Byggnad som används för bad, sport, idrott och liknande, om allmänheten har tillträde till anläggningen.
Skolbyggnad	Byggnad som används för undervisning eller forskning vid skola som anordnas av staten skola som anordnas med statsbidrag och skola vars undervisning står under statlig tillsyn. Byggnad som används som elevhem eller skolhem för elever vid sådana skolor
Kulturbyggnad	Byggnad som används för kulturellt ändamål såsom teater, biograf, museum eller liknande
Ecklesiastikbyggnad	Kyrka eller annan byggnad som används för religiös verksamhet. Krematorium och annan byggnad som används för begravningsverksamhet
Allmän byggnad	Byggnad som tillhör staten, kommun eller annan menighet och som används för allmän styrelse, förvaltning, rättsvård, ordning eller säkerhet samt fritidsgård och byggnad med likartad användning. Som allmän byggnad ska inte anses byggnad som används för statens affärsdrivande verksamhet
Övrig byggnad	Byggnad som inte ska utgöra någon av de tidigare nämnda byggnadstyperna.

Lag (2012:89).

Lag (2012:89) har trätt i kraft den 1 april 2012 och tillämpas i sin nya lydelse första gången vid 2013 års fastighetstaxering. Ändringen av 2 kap. 2 § avsåg definitionen av "Distributionsbyggnad", t.o.m. den 31 mars 2012 hade 2 kap. 2 § i denna del följande lydelse.

Byggnad som ingår i överförings eller distributionsnätet för gas, värme, elektricitet eller vatten.

2 kap. 2 § även ändrad genom lag (2010:97) som har trätt i kraft den 1 april 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Ändringen av 2 kap. 2 § innebar att "Banverkets" ersattes av "Trafikverkets".

3 § Byggnadstypen skall bestämmas med hänsyn till det ändamål som byggnad till övervägande del är inrättad för och det sätt som byggnad till övervägande del används på.

Byggnad, som kan indelas både som småhus, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad eller övrig byggnad och som specialbyggnad, skall indelas som specialbyggnad.

Byggnad, som kan indelas både som specialbyggnad och ekonomibygnad, skall indelas som ekonomibygnad. Lag (1999:630).

4 § Mark ska indelas i de ägoslag som anges i det följande. Mark som är vattentäckt ska indelas endast om den är täktmark. Indelningen får inte påverkas av förekomsten av byggnad som ska rivras (saneringsbyggnad) eller av byggnad eller byggnader vars sammanlagda taxeringsvärde inte skulle uppgå till 50 000 kronor.

Tomtmark Mark som upptas av småhus, ägarlägenhet, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad, specialbyggnad eller övrig byggnad samt trädgård, parkeringsplats, upplagsplats, kommunikationsutrymme m.m., som ligger i anslutning till sådan byggnad.

Mark till fastighet, som är bebyggd med småhus, hyreshus, kraftverksbyggnad, industribyggnad, specialbyggnad eller övrig byggnad, ska i sin helhet utgöra tomtmark, om fastigheten ligger i ett ägoskifte och har en totalt areal som inte överstiger två hektar. Detta ska dock ej gälla om fastighetens mark till någon del ska taxeras tillsammans med annan egendom enligt reglerna i 4 kap.

Vad nu har sagts om tomtmark ska också gälla mark till obebyggd fastighet, som har bildats för byggnadsändamål under de senaste två åren. Har fastigheten bildats längre tillbaka i tiden ska marken utgöra tomtmark endast om det är uppenbart att den får bebyggas. I övriga fall ska obebyggd mark anses som tomtmark endast om marken enligt detaljplan utgör kvartersmark för enskilt bebyggande och det inte är uppenbart att bebyggelsen inte ska genomföras. Detsamma gäller om det finns giltigt bygglov eller tillstånd enligt ett förhandsbesked enligt plan och bygglagen (2010:900), avseende sådan byggnad som anges i andra stycket.

Täktmark Mark för vilken täktillstånd enligt 9 kap. miljöbalken, förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd eller lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet gäller. Med täktillstånd ska jämföras pågående täkt. Byggnad på täktområde för täktens utnyttjande hindrar inte att marken indelas som täktmark.

Åkermark Mark som används eller lämpligen kan användas till växtodling eller bete och som är lämplig att plöjas.

Betesmark Mark som används eller lämpligen kan användas till bete och som inte är lämplig att plöjas.

Produktiv skogsmark Skogsmark som enligt vedertagna bedömningsgrunder kan producera i genomsnitt minst en kubikmeter virke per hektar och år.

Skogligt impediment	Improduktiv skogsmark samt träd- och buskmark. Med improduktiv skogsmark avses skogsmark som inte är produktiv skogsmark. Med skogsmark samt träd- och buskmark avses detsamma som i 2 och 2 a §§ skogsvårdslagen (1979:429).
Övrig mark	Mark som inte ska utgöra någon av de tidigare nämnda ägoslagen. Lag (2010:907).

Lag (2010:907) har trätt i kraft den 2 maj 2011. Det som sägs om bygglov och tillstånd enligt förhandsbesked i 2 kap. 4 § ska tillämpas också på lov och tillstånd enligt förhandsbesked enligt den upphävda plan- och bygglagen (1987:10). T.o.m. den 1 maj 2011 hade 2 kap. 4 § punkten tomtmark tredje stycket följande lydelse.

Vad nu har sagts om tomtmark ska också gälla mark till obebyggd fastighet, som har bildats för byggnadsändamål under de senaste två åren. Har fastigheten bildats längre tillbaka i tiden skall marken utgöra tomtmark endast om det är uppenbart att den får bebyggas. I övriga fall skall obebyggd mark anses som tomtmark endast om marken enligt detaljplan utgör kvartersmark för enskilt bebyggande och det inte är uppenbart att bebyggelsen inte skall genomföras. Detsamma gäller om det finns giltigt bygglov eller tillstånd enligt ett förhandsbesked enligt plan- och bygglagen (1987:10), avseende sådan byggnad som anges i andra stycket.

3 kap. Skatteplikt

1 § Fastighet är skatte- eller avgiftspliktig, om inte annat anges i 2–4 §§. Lag (2007:1416).

2 § Från skatte- och avgiftsplikt skall undantas specialbyggnad, sådan byggnad under uppförande samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden. Från skatte- och avgiftsplikt ska också undantas markanläggning som hör till fastigheten.

Från skatte- och avgiftsplikt undantas även nationalparker. Lag (2007:1416).

3 § Från skatte- och avgiftsplikt ska undantas ekonomibyggnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark, skogligt impediment och övrig mark samt markanläggning som hör till fastigheten, om denna till övervägande del används för

1. sådan vård eller omsorgsverksamhet som bedrivs i vårdbyggnad
2. undervisning eller forskning som bedrivs vid sådan skola som nämns vid skolbyggnad. Lag (2009:1407).

Lag (2009:1407) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas, första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Ändringen av 3 kap. 3 § första stycket innebär att "skogsmark" ersattes av "produktiv skogsmark" och "skogsimpediment" med "skogligt impediment".

4 § Byggnad samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden samt markanläggning som hör till fastigheten ska undantas från skatte- och avgiftsplikt om fastigheten ägs av någon av följande institutioner och om den till övervägande del används i deras verksamhet såsom sådana:

1. Kyrkor samt barmhärtighetsinrättningar som avses i 7 kap. 15 § inkomstskattelagen (1999:1229) samt sådana särskilda rättssubjekt som avses i 10 § första stycket lagen (1998:1592) om införande av lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan.

2. Stiftelser som uppfyller kraven i 7 kap. 4–6 §§ samt ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 4–6 och 10 §§ inkomstskattelagen.

3. Akademier, Nobelstiftelsen, stiftelsen Dag Hammarskjölds Minnesfond och stiftelsen Sveriges sjömanshus.

4. Sådana studentkårer, nationer och samarbetsorgan som avses i 7 kap. 16 § inkomstskattelagen.

5. Utländska staters beskickningar.

Skatte- och avgiftsfriheten ska endast avse egendom, som enligt 4 kap. 5 § utgör annan typ av taxeringsenhet än lantbruksenhet. Lag (2013:1104).

Lag (2013:1104) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången vid 2014 års fastighetstaxering.

3 kap. 4 § även ändrad genom lag (2013:951) som också har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas första gången vid 2014 års fastighetstaxering. T.o.m. den 31 december 2013 hade 3 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Byggnad samt tomtmark och övrig mark som hör till byggnaden samt markanläggning som hör till fastigheten skall undantas från skatte- och avgiftsplikt om fastigheten ägs av någon av följande institutioner och om den till övervägande del används i deras verksamhet såsom sådana

1. kyrkor samt barmhärtighetsinrättningar som avses i 7 kap. 15 § inkomstskattelagen (1999:1229) samt sådana särskilda rättssubjekt som avses i 10 § första stycket lagen (1998:1592) om införande av lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan

2. stiftelser, ideella föreningar och registrerade trossamfund som uppfyller kraven i 7 kap. 3 § första stycket respektive i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen

3. akademier, Nobelstiftelsen, stiftelsen Dag Hammarskjölds Minnesfond, Apotekarsocietetens stiftelse för främjande av farmacin utveckling m.m., stiftelsen Sveriges sjömanshus

4. sådana studentkårer, nationer och samarbetsorgan som avses i 7 kap. 16 § inkomstskattelagen och

5. utländska staters beskickningar.

Skatte- och avgiftsfriheten skall endast avse egendom, som enligt 4 kap. 5 § utgör annan typ av taxeringsenhet än lantbruksenhet. Lag (2009:767).

3 kap. 4 § även ändrad genom lag (2009:767) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas första gången vid 2011 års fastighetstaxering. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 3 kap. 4 § 4 följande lydelse.

4. sådana sammanslutningar av studerande vid svenska universitet och högskolor som de studerande enligt lag eller annan författning är skyldiga att vara medlemmar i samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att sköta de uppgifter som sammanslutningarna enligt författningen ansvarar för och

4 kap. Taxeringsenhet och beskattningsnatur

1 § Taxeringsenhet är vad som skall taxeras för sig. Fastighet skall utgöra taxeringsenhet, om inte annat föreskrivs.

2 § Har skilda delar av en fastighet olika ägare skall fastigheten uppdelas i taxeringsenheter enligt ägarförhållandena.

3 § För bildande av taxeringsenheter skall fastigheter och fastighetsdelar med samma ägare inom samma kommun föras samman. Den sammanförda egendomen skall utgöra en taxeringsenhet, om inte annat sägs i 4–9 §§.

4 § Taxeringsenhet skall omfatta antingen skatte- och avgiftspliktig eller skattefri egendom. Lag (2007:1416).

Taxeringsenhet

5 § Taxeringsenhet skall omfatta byggnadstyper och ägoslag enligt en av följande kombinationer, om inte annat sägs i andra och tredje styckena, och ha en av följande beteckningar för typ av taxeringsenhet

1. småhus och tomtmark för sådan byggnad (småhusenhet)
2. ägarlägenhet och tomtmark för sådan byggnad (ägarlägenhetsenhet)
3. hyreshus och tomtmark för sådan byggnad (hyreshusenhet)
4. industribyggnad, övrig byggnad, tomtmark för sådana byggnader, vattenverk på annans grund samt sådan fiskefastighet som avses i 10 § lagen (1970:995) om införande av nya jordabalken (industrienhet)
5. täktmark samt industribyggnad och övrig byggnad på sådan mark (industrienhet)
6. specialbyggnad och tomtmark för sådan byggnad (specialenhet)
7. ekonomibygnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark och skogligt impediment (lantbruksenhet)
8. kraftverksbyggnad, tomtmark till kraftverksbyggnad och fallrätt samt taxeringsenhet vars värde till övervägande del utgörs av rätt till andels- eller ersättningskraft (elproduktionsenhet).

Småhus och tomtmark för sådan byggnad som ligger på fastighet med åkermark, betesmark, skogsmark eller skogsimpediment, skall ingå i den lantbruksenhet som omfattar marken.

Saneringsbyggnad och övrig mark kan ingå i samtliga taxeringsenheter under punkterna 1–7 i första stycket. Övrig mark skall i regel ingå i lantbruksenhet. I annat fall skall övrig mark taxeras tillsammans med den tomtmark eller täktmark som ligger närmast. Har övrig mark stor omfattning och saknar den samband med annan mark, som har samma ägare, skall den dock bilda en taxeringsenhet. Taxeringsenhet, som består av endast övrig mark, betecknas industrienhet, om den ligger till övervägande del inom tätort och lantbruksenhet, om den ligger till övervägande del utanför sådan ort. Lag (2009:1407).

Lag (2009:1407) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas, första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Ändringen av 4 kap. 5 § innebar att "skogsmark" ersattes av "produktiv skogsmark" och "skogsimpediment" med "skogligt impediment".

6 § I småhusenhet, hyreshusenhet, specialenhet och industrienhet skall endast ingå egendom som ligger samlad och som utgör en ekonomisk enhet.

Växthus och djurstall som inte har anknytning till jordbruk eller skogsbruk skall bilda en lantbruksenhet. Lag (1994:1909).

7 § Består täktmark av skilda markområden skall varje sådant område utgöra en taxeringsenhet. Omfattas områden av samma täktplan enligt miljöbalken eller motsvarande äldre bestämmelser skall de dock utgöra en taxeringsenhet. Lag (1998:815).

8 § Taxeringsenhet skall omfatta ekonomibyggnad, åkermark, betesmark, produktiv skogsmark, skogligt impediment eller övrig mark som ingår i en brukningsenhet. Lag (2009:1407).

Lag (2009:1407) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas, första gången vid 2011 års fastighetstaxering. Ändringen av 4 kap. 8 § innebar att "skogsmark" ersattes av "produktiv skogsmark" och "skogsimpediment" med "skogligt impediment".

9 § Fastighet, som tillhör staten och som förvaltas av skilda myndigheter, får uppdelas i taxeringsenheter efter de olika myndigheternas förvaltningsområden.

10 § Marksamfällighet eller anläggningssamfällighet skall utgöra en taxeringsenhet, om den förvaltas av juridisk person. Detta gäller dock inte om fastigheterna, som har del i samfälligheten, uteslutande eller så gott som uteslutande är småhusfastigheter. Detta gäller inte heller samfällighet, som avser enskild väg eller dike eller som har ett ringa ekonomiskt värde.

I en elproduktionsenhet får inte kraftverksbyggnad, mark eller markanläggning ingå som tillhör mer än ett av följande slag av kraftverk: vattenkraftverk, kärnkraftverk, kraftvärmeverk, kondenskraftverk eller vindkraftverk.

Regleringsanläggning huvudsakligen avsedd för vattenkraftsändamål ska inte utgöra en taxeringsenhet utan beaktas vid taxeringen av de vattenkraftverk som har nytta av anläggningen. Lag (2012:89).

Lag (2012:89) har trätt i kraft den 1 april 2012 och tillämpas i sin nya lydelse första gången vid 2013 års fastighetstaxering. T.o.m. den 31 mars 2012 hade 4 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

I en elproduktionsenhet får inte kraftverksbyggnad, mark eller markanläggning ingå som tillhör mer än ett av följande slag av kraftverk: vattenkraftverk, kärnkraftverk, kraftvärmeverk, kondenskraftverk, gasturbin eller vindkraftverk.

Lag (2008:826) om skattereduktion för kommunal fastighetsavgift;

30 oktober 2008.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2007/08:156, bet. 2008/09:SkU3, rskr. 2008/09:5.

Inledande bestämmelser

1 § Den som är ägare av en fastighet tillgodoräknas skattereduktion för kommunal fastighetsavgift under de förutsättningar och i den omfattning som anges i denna lag.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Bestämmelserna i denna lag om fastighet som är småhusenhet eller lantbruksenhet gäller också del av fastighet, flera fastigheter eller delar av fastigheter som är sådan enhet. Lag (2011:1424).

Lag (2011:1424) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområden som i fastighetstaxeringslagen (1979:1152). Med taxeringsår avses dock detsamma som enligt 1 kap. 12 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Villkor för skattereduktion

Vem som tillgodoräknas skattereduktion

3 § Skattereduktion enligt denna lag tillgodoräknas en fysisk person som under hela beskattningsåret varit ägare av en reduktionsfastighet för vilken han eller hon är avgiftsskyldig enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift och som

1. fyllt 65 år vid ingången av beskattningsåret,
2. under beskattningsåret har fått sjuk- eller aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken, eller
3. under beskattningsåret har fått ersättning enligt lagstiftning om social trygghet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning. Lag (2011:1424).

Lag (2011:1424) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 § följande lydelse.

Skattereduktion för kommunal fastighetsavgift 583

3 § Skattereduktion enligt denna lag tillgodoräknas en fysisk person som under hela året före taxeringsåret varit ägare av en reduktionsfastighet för vilken han eller hon är avgiftsskyldig enligt lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift och som

1. fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret,
2. under året före taxeringsåret har fått sjuk- eller aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken, eller
3. under året före taxeringsåret har fått ersättning enligt lagstiftning om social trygghet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om ersättningen betalas ut enligt grunder som är jämförbara med vad som gäller för sjuk- eller aktivitetsersättning. Lag (2010:1304).

3 § även ändrad genom lag (2010:1304) som har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. Vid tillämpning av 3 § likställs med sjuk- eller aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken motsvarande ersättning enligt den upphävda lagen (1962:381) om allmän försäkring. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 § andra ledet följande lydelse.

2. under året före taxeringsåret har fått sjuk- eller aktivitetsersättning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, eller

Reduktionsfastigheten

4 § Med reduktionsfastighet avses en småhusenhet eller ett småhus som är inrättat till bostad åt en eller två familjer med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet, där ägaren varit bosatt hela beskattningsåret.

Den avgiftsskyldige anses bosatt på den fastighet där han eller hon rätteligen ska vara folkbokförd. Lag (2011:1424).

Lag (2011:1424) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 4 § första stycket följande lydelse.

- 4 § Med reduktionsfastighet avses en småhusenhet eller ett småhus som är inrättat till bostad åt en eller två familjer med tillhörande tomtmark på en lantbruksenhet, där ägaren varit bosatt hela året före taxeringsåret.

Skattereduktionens storlek

Spärrbeloppet

5 § För beräkningen av skattereduktion fastställs ett spärrbelopp. Spärrbeloppet är fyra procent av summan av

1. den avgiftsskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst enligt 1 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229), och
2. den avgiftsskyldiges överskott i inkomstslaget kapital enligt 1 kap. 6 § inkomstskattelagen.

Spärrbeloppet får för år 2008 fastställas till lägst 2 800 kronor. För år 2009 och senare år får spärrbeloppet inte fastställas till ett lägre belopp än 2 800 kronor ökat eller minskat med ett belopp motsvarande prisbasbeloppets förändring mellan år 2008 och det aktuella året uttryckt i procent med två decimaler. Spärrbeloppet uttrycks i hela krontal så att öretal faller bort.

584 Skattereduktion för kommunal fastighetsavgift

Med prisbasbelopp avses prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1304).

Lag (2010:1304) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 § tredje stycket följande lydelse.

Med prisbasbelopp avses detsamma som i 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Skattereduktionen

6 § Om den fastighetsavgift som ska betalas av den avgiftsskyldige för reduktionsfastigheten enligt bestämmelserna i lagen (2007:1398) om kommunal fastighetsavgift överstiger spärrbeloppet, ska den avgiftsskyldige tillgodoräknas en skattereduktion som motsvarar skillnaden mellan fastighetsavgiften och spärrbeloppet.

Förfarandet

7 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas det som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244).

Skattereduktionen ska räknas av mot kommunal och statlig inkomstskatt, kommunal fastighetsavgift och statlig fastighetsskatt.

Bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 56 kap. 7 § skatteförfarandelagen. Lag (2011:1424).

Lag (2011:1424) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid beslut om slutlig skatt för beskattningsår som börjar den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 7 § första och tredje stycket följande lydelse.

7 § I fråga om skattereduktion enligt denna lag tillämpas det som gäller om bestämmande och debitering av slutlig skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Bestämmelser om att hänsyn ska tas till skattereduktion vid beslut om slutlig skatt finns i 11 kap. 9 § skattebetalningslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2008 och tillämpas första gången vid 2009 års taxering.

Bokföringslag (1999:1078)

2 december 1999

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1998/99:130, bet. 1999/2000:LU 2, rskr. 1999/2000:50.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om bokföringsskyldighet för vissa fysiska och juridiska personer. Lagen innehåller bestämmelser om

- kretsen av bokföringsskyldiga (2 kap.),
- räkenskapsår (3 kap.),
- bokföringsskyldighetens innebörd (4 kap.),
- löpande bokföring och verifikationer (5 kap.),
- hur den löpande bokföringen avslutas (6 kap.),
- arkivering av räkenskapsinformation m.m. (7 kap.),
- utvecklandet av god redovisningssed (8 kap.), samt
- överklagande (9 kap.).

Definitioner

2 § I denna lag betyder

1. företag: en fysisk eller juridisk person som är bokföringsskyldig enligt denna lag,

2. verksamhet: näringsverksamhet eller annan verksamhet som omfattas av bokföringsskyldighet enligt denna lag,

3. moderföretag: företag som utgör moderföretag enligt definitionen i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

4. koncern: vad som utgör koncern enligt definitionen i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen,

5. bokföringspost: varje enskild notering i grundbokföringen eller huvudbokföringen,

6. affärshändelser: alla förändringar i storleken och sammansättningen av ett företags förmögenhet som beror på företagets ekonomiska relationer med omvärlden, såsom in- och utbetalningar, uppkomna fordringar och skulder samt egna tillskott till och uttag ur verksamheten av pengar, varor eller annat,

7. verifikation: de uppgifter som dokumenterar en affärshändelse eller en vidtagen justering i bokföringen,

8. räkenskapsinformation:

a) sådana sammanställningar av uppgifter som avses i

- 4 kap. 3 § (balansräkning),

- 5 kap. 1 § (grundbokföring och huvudbokföring),

- 5 kap. 4 § (sidoordnad bokföring),
- 5 kap. 6 § (verifikation),
- 5 kap. 7 § (handling m.m. som en verifikation hänvisar till),
- 5 kap. 11 § (systemdokumentation och behandlingshistorik),
- 6 kap. 2 § (årsredovisning),
- 6 kap. 4 och 5 §§ (årsbokslut),
- 6 kap. 6 § (förenklat årsbokslut), samt
- 6 kap. 8 § (specifikation av balansräkningspost).

b) avtal och andra handlingar av särskild betydelse för att belysa verksamhetens ekonomiska förhållanden, samt

c) sådana uppgifter i övrigt som är av betydelse för att det ska gå att följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling i bokföringen.

9. nettoomsättning: intäkter från sålda varor och utförda tjänster som ingår i företagets normala verksamhet med avdrag för lämnade rabatter, mervärdesskatt och annan skatt som är direkt knuten till omsättningen.

Företag som avses i 2 kap. 2 § första stycket och 3 § ska vid tillämpningen av bestämmelser i denna lag som hänför sig till nettoomsättning, till nettoomsättningen lägga bidrag, gåvor, medlemsavgifter och andra liknande intäkter. Lag (2010:1514).

Lag (2010:1514) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för årsbokslut som avser räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 1 kap. 2 § första stycket 8 a följande lydelse.

8. räkenskapsinformation:

a) sådana sammanställningar av uppgifter som avses i

- 4 kap. 3 § (balansräkning),
- 5 kap. 1 § (grundbokföring och huvudbokföring),
- 5 kap. 4 § (sidoordnad bokföring),
- 5 kap. 6 § (verifikation),
- 5 kap. 7 § (handling m.m. som en verifikation hänvisar till),
- 5 kap. 11 § (systemdokumentation och behandlingshistorik),
- 6 kap. 2 § (årsredovisning),
- 6 kap. 4 § (årsbokslut),
- 6 kap. 5 § (noter till balansräkning och resultaträkning),
- 6 kap. 10 § (förenklat årsbokslut), samt
- 6 kap. 12 § (specifikation av balansräkningspost).

1 kap. 2 § även ändrad genom lag (2007:134) som har trätt i kraft den 1 maj 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 30 april 2007. Ändringen innebar att 2 § 9 tillkom. 2 § även ändrad genom lag (2006:874) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 1 kap. 2 § följande lydelse.

2 § I denna lag betyder

1. företag: en fysisk eller juridisk person som är bokföringsskyldig enligt denna lag,
2. bokslutsföretag: företag som tillhör någon eller några av följande kategorier
 - a) aktiebolag,
 - b) ekonomiska föreningar,

- c) handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare,
- d) företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
- e) stiftelser som är bokföringsskyldiga enligt denna lag,
- f) företag som är moderföretag i en koncern,
- g) företag i vilka den årliga nettoomsättningen normalt uppgår till mer än ett belopp motsvarande tjugo prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde under den sista månaden av räkenskapsåret.

3. verksamhet: näringsverksamhet eller annan verksamhet som omfattas av bokföringsskyldighet enligt denna lag,

4. moderföretag: företag som utgör moderföretag enligt definitionen i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554),

5. koncern: vad som utgör koncern enligt definitionen i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen,

6. bokföringspost: varje enskild notering i grundbokföringen eller huvudbokföringen,

7. affärshändelser: alla förändringar i storleken och sammansättningen av ett företags förmögenhet som beror på företagets ekonomiska relationer med omvärlden, såsom in- och utbetalningar, uppkomna fordringar och skulder samt egna tillskott till och uttag ur verksamheten av pengar, varor eller annat,

8. verifikation: de uppgifter som dokumenterar en affärshändelse eller en vidtagen justering i bokföringen,

9. räkenskapsinformation:

a) sådana sammanställningar av uppgifter som avses i

- 4 kap. 3 § (balansräkning),

- 5 kap. 1 § (grundbokföring och huvudbokföring),

- 5 kap. 4 § (sidoordnad bokföring),

- 5 kap. 6 § (verifikation),

- 5 kap. 7 § (handling m.m. som en verifikation hänvisar till),

- 5 kap. 11 § (systemdokumentation och behandlingshistorik),

- 6 kap. 2 § (årsredovisning),

- 6 kap. 4 § (årsbokslut),

- 6 kap. 5 § (noter till balansräkning och resultaträkning), samt

- 6 kap. 11 § (specifikation av balansräkningspost).

b) avtal och andra handlingar av särskild betydelse för att belysa verksamhetens ekonomiska förhållanden, samt

c) sådana uppgifter i övrigt som är av betydelse för att det skall gå att följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling i bokföringen.

Trots bestämmelsen i första stycket 2 g skall en bokföringsskyldig fysisk person inte anses som bokslutsföretag om han eller hon med stöd av 4 kap. 4 § andra stycket har olika bokföringar och nettoomsättningen enligt varje enskild bokföring normalt inte uppgår till mer än tjugo prisbasbelopp.

3 § Vad som sägs i denna lag om juridiska personer tillämpas inte på dödsbon. I fråga om dödsbon gäller i stället vad som sägs om fysiska personer.

Språk

4 § Räkenskapsinformation som företaget självt upprättar enligt denna lag skall avfattas på svenska, danska, norska eller engelska.

Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket tillåta att ett företag, trots bestämmelserna i första stycket, upprättar räkenskapsinformationen på annat språk. Ett företag som har fått ett sådant tillstånd skall dock, om en myndighet begär det, på egen bekostnad översätta räkenskapsinformationen till något av de språk som anges i första stycket.

Tillstånd enligt andra stycket ges av Finansinspektionen när det gäller företag som står under inspektionens tillsyn.

Av 2 kap. 5 §, 7 kap. 7 § och 9 kap. 1 § årsredovisningslagen (1995:1554) följer att en årsredovisning, en koncernredovisning och en delårsrapport alltid skall avfattas på svenska. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006.

2 kap. Kretsen av bokföringsskyldiga

När juridiska personer är bokföringsskyldiga

1 § En juridisk person är bokföringsskyldig, om inte annat anges i 2–5 §§.

2 § Följande juridiska personer är bokföringsskyldiga i den utsträckning som anges i andra–fjärde styckena:

1. ideella föreningar,
2. registrerade trossamfund och registrerade organisatoriska delar av sådana samfund enligt lagen (1998:1593) om trossamfund,
3. samfällighetsföreningar enligt 17 § lagen (1973:1150) om förvaltning av samfälligheter,
4. viltvårdsområdesföreningar enligt 1 § lagen (2000:592) om viltvårdsområden,
5. fiskevårdsområdesföreningar enligt 1 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden.

Juridiska personer som anges i första stycket är bokföringsskyldiga, om värdet av tillgångarna, beräknat enligt 4 §, överstiger en och en halv miljon kronor. Bokföringsskyldigheten inträder

1. från och med tidpunkten för den juridiska personens bildande, om tillgångarna då överstiger det angivna gränsbeloppet, eller
2. från och med det kalenderår vid vars ingång värdet av tillgångarna överstiger gränsbeloppet.

Bokföringsskyldigheten enligt andra stycket upphör, om tillgångarnas värde vid utgången av de tre senaste räkenskapsåren har varit lägre än det angivna gränsbeloppet.

Om den juridiska personen bedriver näringsverksamhet eller är moderföretag i en koncern, är den bokföringsskyldig även om förutsättningarna enligt andra stycket inte är uppfyllda. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 2 § andra stycket första ledet följande lydelse.

Juridiska personer som anges i första stycket är bokföringsskyldiga, om värdet av tillgångarna, beräknat enligt 4 §, överstiger ett gränsbelopp som motsvarar trettio prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Bokföringsskyldigheten inträder

3 § Stiftelser är bokföringsskyldiga, om värdet av tillgångarna, beräknat enligt 4 §, överstiger en och en halv miljon kronor. Bokföringsskyldigheten inträder

1. från och med tidpunkten för stiftelsens bildande, om tillgångarna då överstiger det angivna gränsbeloppet, eller

2. från och med det kalenderår vid vars ingång värdet av tillgångarna överstiger gränsbeloppet.

Bokföringsskyldigheten enligt första stycket upphör, om tillgångarnas värde vid utgången av de tre senaste åren har varit lägre än det angivna gränsbeloppet.

Följande stiftelser är dock bokföringsskyldiga även om förutsättningarna enligt första stycket inte är uppfyllda:

1. stiftelser som bedriver näringsverksamhet,
2. stiftelser som är moderstiftelser,
3. insamlingsstiftelser enligt 11 kap. 1 § stiftelselagen (1994:1220),
4. kollektivavtalsstiftelser enligt 11 kap. 3 § samma lag,
5. stiftelser som har bildats av eller tillsammans med staten, en kommun eller ett landsting,
6. pensionsstiftelser enligt 9 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.,
7. personalstiftelser enligt 27 § samma lag. Lag (2009:249).

Lag (2009:249) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 2 kap. 3 § första stycket följande lydelse.

3 § Stiftelser är bokföringsskyldiga, om värdet av tillgångarna, beräknat enligt 4 §, överstiger ett gränsbelopp som motsvarar tio prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Bokföringsskyldigheten inträder

4 § När värdet på tillgångarna enligt 2 § andra stycket och 3 § första stycket bestäms, skall varje tillgång tas upp till ett värde som motsvarar vad tillgången kan anses betinga vid en försäljning under normala förhållanden. Fastigheter och byggnader som är lös egendom tas dock upp till taxeringsvärdet, om ett sådant värde finns.

5 § Följande juridiska personer är inte bokföringsskyldiga enligt denna lag:

1. staten, kommunerna, landstingen, kommunalförbunden och regionförbunden,
2. konkursbon, samt
3. stiftelser vars tillgångar enligt stiftelseförordnandet får användas endast till förmån för bestämda fysiska personer.

När fysiska personer är bokföringsskyldiga

6 § En fysisk person som bedriver näringsverksamhet är bokföringsskyldig för denna.

Vid tillämpningen av första stycket skall uthyrning av en sådan privatbostadsfastighet som avses i 2 kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229) inte anses som näringsverksamhet. Ägande eller brukande av en sådan näringsfastighet som avses i 2 kap. 14 § nämnda lag skall alltid anses som näringsverksamhet. Lag (1999:1304).

Bokföringsskyldighet för utländska filialer m.m.

7 § I lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. finns bestämmelser om bokföringsskyldighet för näringsverksamhet som bedrivs i Sverige av utländska företag och utomlands bosatta svenska eller utländska medborgare.

3 kap. Räkenskapsår

Normalt räkenskapsår

1 § Ett räkenskapsår ska omfatta tolv kalendermånader.

Fysiska personer, handelsbolag där en fysisk person ska beskattas för hela eller en del av bolagets inkomst och sådana samfällighetsförvaltande juridiska personer som avses i 6 kap. 6 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska ha kalenderåret som räkenskapsår.

Andra företag får tillämpa annat räkenskapsår än kalenderår (brutet räkenskapsår). Lag (2010:1514).

Annat tolv månaders räkenskapsår

2 § Om det med hänsyn till det allmännas ekonomiska intresse eller andra omständigheter finns synnerliga skäl, får Skatteverket i ett enskilt fall medge att en annan period av tolv kalendermånader än som följer av 1 § andra stycket får utgöra räkenskapsår. Lag (2010:1514).

Förkortat eller förlängt räkenskapsår

3 § När bokföringsskyldigheten inträder eller räkenskapsåret läggs om, får räkenskapsåret omfatta kortare tid än tolv månader eller utsträckas att omfatta högst arton månader. Räkenskapsåret får också kortas av om bokföringsskyldigheten upphör.

Gemensamt räkenskapsår för flera verksamheter

4 § Om ett företag bedriver flera verksamheter, skall det tillämpa samma räkenskapsår för dessa.

Gemensamt räkenskapsår för koncernföretag

5 § Företag som ingår i samma koncern skall ha gemensamt räkenskapsår.

Om det finns synnerliga skäl, kan Skatteverket medge att olika räkenskapsår får tillämpas.

Om en fysisk person som bedriver jordbruksverksamhet också äger ett aktiebolag, som också bedriver jordbruksverksamhet, utan att han är skyldig att upprätta koncernredovisning, får aktiebolaget, trots bestämmelsen i första stycket, ha brutet räkenskapsår. Lag (2003:727).

Omläggning av räkenskapsår

6 § Räkenskapsår får läggas om endast om Skatteverket ger tillstånd till det. Tillstånd behövs dock inte

1. för omläggning från brutet räkenskapsår till kalenderår,
2. för omläggning till gemensamt räkenskapsår i fall som avses i 4 § och 5 § första stycket. Lag (2003:727).

Föreläggande om rättelse

7 § Om ett företag tillämpar brutet räkenskapsår i strid med 1 § andra stycket, får Skatteverket förelägga företaget att lägga om räkenskapsåret till kalenderår. Ett sådant föreläggande får förenas med vite. Lag (2003:727).

Räkenskapsår i finansiella företag

8 § I 1 kap. 7 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och i 1 kap. 6 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag finns bestämmelser om räkenskapsår i vissa företag.

4 kap. Bokföringsskyldighetens innebörd

Allmänt om vad bokföringsskyldigheten innebär

1 § Ett företag skall

1. löpande bokföra alla affärshändelser enligt bestämmelserna i 5 kap. 1–5 §§,
2. se till att det finns verifikationer enligt 5 kap. 6–9 §§ för alla bokföringsposter samt systemdokumentation och behandlingshistorik enligt 5 kap. 11 §,
3. bevara all räkenskapsinformation och sådan utrustning och sådana system som behövs för att presentera räkenskapsinformationen i den form som anges i 7 kap. 1 § 1 eller 2,
4. upprätta en balansräkning enligt 3 §, och
5. avsluta den löpande bokföringen enligt bestämmelserna i 6 kap. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 4 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Ett företag skall

1. löpande bokföra alla affärshändelser enligt bestämmelserna i 5 kap. 1–5 §§,
2. se till att det finns verifikationer enligt 5 kap. 6–9 §§ för alla bokföringsposter samt systemdokumentation och behandlingshistorik enligt 5 kap. 11 §,
3. bevara all räkenskapsinformation och sådan utrustning och sådana system som behövs för att presentera räkenskapsinformationen i den form som anges i 7 kap. 1 § 1 eller 2.

Ett bokslutsföretag skall dessutom

1. upprätta en balansräkning enligt 3 §, och
2. avsluta den löpande bokföringen enligt bestämmelserna i 6 kap.

God redovisningssed

2 § Bokföringsskyldigheten skall fullgöras på ett sätt som överensstämmer med god redovisningssed.

Upprättande av balansräkning när bokföringsskyldigheten inträder

3 § När bokföringsskyldighet inträder eller när grunden för sådan skyldighet ändras, ska företaget utan dröjsmål upprätta en öppningsbalansräkning.

Vid upprättandet av öppningsbalansräkningen gäller 6 kap. 4 § andra stycket eller, om företaget är ett sådant som avses i 6 kap. 3 andra stycket andra meningen, 6 kap. 6 § i tillämpliga delar. Lag (2010:1514).

Bokföring för flera verksamheter

4 § Om ett företag bedriver flera verksamheter, skall det ha en bokföring som omfattar samtliga verksamheter.

Trots bestämmelsen i första stycket får ett företag som bedriver flera verksamheter ha en bokföring för varje enskild verksamhet, om det finns särskilda skäl och det är förenligt med god redovisningssed. Företag som avses i 6 kap. 1 § skall i så fall löpande arkivera uppgifter om ställning och resultat i de olika verksamheterna på en gemensam plats. Om företaget bedriver verksamhet på egen hand, skall arkiveringen ske i anslutning till bokföringen för en sådan verksamhet.

Gemensam bokföring för flera bokföringsskyldiga

5 § Ett företag får ha gemensam bokföring med någon annan bokföringsskyldig endast för gemensamt bedriven verksamhet och endast om det är förenligt med god redovisningssed.

Trots bestämmelsen i första stycket får församlingar i Svenska kyrkan som ingår i en kyrklig samfällighet enligt 3 § andra stycket lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan ha en gemensam bokföring som omfattar församlingarnas och samfällighetens verksamheter. Vidare får prästlönetillgångar enligt 10 § lagen (1998:1592) om införande av lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan ha gemensam bokföring, om de förvaltas tillsammans.

Redovisningsvaluta

6 § Affärshändelserna skall kunna presenteras i en och samma redovisningsvaluta. Redovisningsvalutan skall vara svenska kronor. I aktiebolag, ekonomiska föreningar, sparbanker, medlemsbanker, understödsföreningar, försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag får dock redovisningsvalutan i stället vara euro.

Byte av redovisningsvaluta får ske endast vid ingången av ett nytt räkenskapsår. Bestämmelser om omräkning i samband med byte av redovisningsvaluta finns i årsredovisningslagen (1995:1554).

Har företaget bytt redovisningsvaluta, får ett nytt byte göras endast om Skatteverket tillåter det. Tillstånd får vägras endast om det finns anledning anta att bytet har ett otillbörligt syfte.

Trots bestämmelserna i första–tredje styckena får en filial i annat land ha sin redovisning i en valuta som i det landet godtas som redovisningsvaluta. Lag (2003:727).

5 kap. Löpande bokföring och verifikationer

Grundbokföring och huvudbokföring

1 § Affärshändelserna skall bokföras så att de kan presenteras i registreringsordning (grundbokföring) och i systematisk ordning (huvudbokföring). Detta skall ske på ett sådant sätt att det är möjligt att kontrollera fullständigheten i bokföringsposterna och överblicka verksamhetens förlopp, ställning och resultat.

En affärshändelse som avser mottagandet av en gåva behöver inte bokföras, under förutsättning att

1. gåvans marknadsvärde är svårbestämbart men kan antas vara lågt, och
2. det är förenligt med god redovisningssed. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 5 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Tidpunkten för bokföring

2 § Kontanta in- och utbetalningar ska bokföras senast påföljande arbetsdag. Andra affärshändelser ska bokföras så snart det kan ske.

Affärshändelserna får bokföras senare än som anges i första stycket, om det finns skäl för det och det är förenligt med god redovisningssed.

Ett företag vars årliga nettoomsättning normalt uppgår till högst tre miljoner kronor får dröja med att bokföra affärshändelserna tills betalning sker. Vid räkenskapsårets utgång ska dock samtliga då obetalda fordringar och skulder bokföras.

Tredje stycket gäller inte företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. Inte heller gäller tredje stycket finansiella holdingföretag som ska upprätta koncernredovisning enligt någon av de nämnda lagarna. Lag (2010:1514).

Bokslutstransaktioner

3 § I samband med att den löpande bokföringen avslutas skall sådana poster som är nödvändiga för att bestämma räkenskapsårets intäkter och kostnader och den finansiella ställningen på balansdagen bokföras.

Sidoordnad bokföring

4 § Vid bokföringen skall konton över tillgångar, avsättningar, skulder och eget kapital specificeras i en sidoordnad bokföring i den utsträckning det behövs för att ge en tillfredsställande kontroll och överblick. Lag (2006:874).

Lag (2006:874) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Vid bokföringen skall konton över tillgångar, avsättningar och skulder specificeras i en sidoordnad bokföring i den utsträckning det behövs för att ge en tillfredsställande kontroll och överblick.

Rättelse av bokföringspost

5 § Om en bokföringspost rättas, skall det anges när rättelsen har skett och vem som har gjort den. Sker rättelsen genom en särskild rättelsepost, skall det samtidigt säkerställas att det vid en granskning av den rättade bokföringsposten utan svårighet går att få kännedom om rättelsen.

Verifikationer

6 § För varje affärshändelse ska det finnas en verifikation. Om företaget har tagit emot en uppgift om affärshändelsen i den form som anges i 7 kap. 1 § första stycket, ska denna uppgift, i förekommande fall kompletterad med uppgifter enligt 7 och 8 §§, användas som verifikation.

Om det behövs med hänsyn till arten av den mottagna verifikationen, får bokföringen grundas på en särskilt upprättad hänvisningsverifikation.

Flera likartade affärshändelser får dokumenteras genom en gemensam verifikation. Vid försäljning av varor och tjänster mot kontant betalning får även inbetalningarna under en dags försäljning dokumenteras genom en gemensam verifikation. Den gemensamma verifikationen får då utgöras av uppgifter från en kassaapparat, kassarapport eller annan uppgift som anger summan av mottagna betalningar. Lag (2010:1514).

7 § Verifikationen skall innefatta uppgift om när den har sammanställts, när affärshändelsen har inträffat, vad denna avser, vilket belopp den gäller och vilken motpart den berör. I förekommande fall skall verifikationen även innefatta upplysning om handlingar eller andra uppgifter som har legat till grund för affärshändelsen samt var dessa finns tillgängliga.

I verifikationen skall det ingå ett verifikationsnummer eller annat identifieringstecken samt sådana övriga uppgifter som är nödvändiga för att sambandet mellan verifikationen och den bokförda affärshändelsen utan svårighet skall kunna fastställas.

8 § Uppgifter enligt 7 § första stycket får utelämnas, om det är förenat med svårigheter att låta uppgiften ingå i verifikationen och ett utelämnande är förenligt med god redovisningssed.

9 § Om en verifikation rättas, skall det anges när rättelsen har skett och vem som har gjort den.

Andra bokföringsposter än sådana som avser affärshändelser

10 § Vad som föreskrivs i 1–9 §§ gäller även andra bokföringsposter än sådana som avser affärshändelser.

Systemdokumentation och behandlingshistorik

11 § Företaget skall upprätta sådana beskrivningar över bokföringssystemets organisation och uppbyggnad som behövs för att ge överblick över systemet (systemdokumentation). Företaget skall också upprätta sådana beskrivningar över genomförda bearbetningar inom systemet som gör det möjligt att utan svårighet följa och förstå de enskilda bokföringsposternas behandling (behandlingshistorik).

Om företaget har flera separata bokföringar, skall det av systemdokumentationen för varje bokföring framgå var uppgifter ur övriga bokföringar kan erhållas.

Kassaregister

12 § I skatteförfarandelagen (2011:1244) finns bestämmelser om användning av kassaregister i vissa fall. Lag (2011:1399).

6 kap. Hur den löpande bokföringen avslutas

När den löpande bokföringen skall avslutas med en årsredovisning

1 § Företag som tillhör någon eller några av följande kategorier ska för varje räkenskapsår avsluta bokföringen med en årsredovisning och offentliggöra den enligt 2 §:

1. aktiebolag,
2. ekonomiska föreningar,
3. handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare,
 - 3 a. grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS),
4. företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
5. stiftelser som är bokföringsskyldiga enligt denna lag, dock inte stiftelser som får använda sina tillgångar uteslutande till förmån för medlemmar av en viss eller vissa släkter och som är bokföringsskyldiga endast på grund av 2 kap. 3 § första stycket,
6. företag som uppfyller mer än ett av följande villkor:
 - a) medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,
 - b) företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,

c) företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor,

7. företag som är moderföretag i en koncern vilken uppfyller mer än ett av följande villkor:

a) medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

b) koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,

c) koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor.

Vid tillämpningen av första stycket 7 b och c ska fordringar och skulder mellan koncernföretag, liksom internvinster, elimineras. Detsamma gäller för intäkter och kostnader som hänför sig till transaktioner mellan koncernföretag, liksom förändring av internvinst. Lag (2010:849).

Lag (2010:849) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 6 kap. 1 § 6 b och c samt 7 b och c följande lydelse.

b) företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 25 miljoner kronor,

c) företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50 miljoner kronor,

b) koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 25 miljoner kronor,

c) koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50 miljoner kronor.

2 § En årsredovisning skall upprättas och offentliggöras enligt bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

När den löpande bokföringen får avslutas med ett årsbokslut i stället för en årsredovisning

3 § Andra företag än sådana som avses i 1 § ska, om de inte upprättar årsredovisning, för varje räkenskapsår avsluta den löpande bokföringen med ett årsbokslut.

Årsbokslutet ska upprättas enligt 4 och 5 §§. Företag i vilket den årliga nettoomsättningen normalt uppgår till högst tre miljoner kronor och som inte är skyldigt att upprätta årsredovisning enligt 1 § får upprätta årsbokslutet i förenklad form enligt 6 §. Lag (2010:1514).

Lag (2010:1514) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för årsbokslut som avser räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 kap. 3 § andra stycket följande lydelse.

Årsbokslutet skall upprättas enligt 4–9 §§. Företag i vilket den årliga nettoomsättningen normalt uppgår till högst tre miljoner kronor och som inte är skyldigt att upprätta årsredovisning enligt 1 § får upprätta årsbokslutet i förenklad form enligt 10 §. Lag (2006:874).

6 kap. 3 § även ändrad genom lag (2006:874) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången på det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 6 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Andra bokslutsföretag än sådana som avses i 1 § skall, om de inte upprättar årsredovisning, för varje räkenskapsår avsluta den löpande bokföringen med ett årsbokslut enligt 4 §.

Årsbokslut

4 § Ett årsbokslut ska bestå av en resultaträkning och en balansräkning. Årsbokslutet ska upprättas i vanlig läsbar form eller i elektronisk form. Beloppen i årsbokslutet ska anges i svenska kronor.

När årsbokslutet upprättas, ska följande bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 kap. 3 § om vad som avses med andelar och nettoomsättning samt om de tillägg som ska göras till nettoomsättningen,
1 kap. 4–6 §§ om koncern- och intresseföretagsdefinitioner,
2 kap. 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,
2 kap. 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
2 kap. 7 § om undertecknande,
3 kap. 1 och 2 §§ om balans- och resultaträkningarnas innehåll,
3 kap. 3 och 4 §§ om uppställningsformer,
3 kap. 9 § om avsättningar,
3 kap. 11 § första stycket om resultaträkning i förkortad form,
4 kap. 1 och 2 §§ om vad som är anläggningstillgångar och omsättningstillgångar,
4 kap. 3 § första stycket om anskaffningsvärdet för anläggningstillgångar,
4 kap. 4 § om avskrivning av anläggningstillgångar,
4 kap. 5 § om nedskrivning av anläggningstillgångar,
4 kap. 9 § om värdering av omsättningstillgångar,
4 kap. 10 § om värdering av pågående arbeten,
4 kap. 11 § om varulagrets anskaffningsvärde,
4 kap. 12 § om redovisning till bestämd mängd och fast värde, och
4 kap. 13 § om omräkning av fordringar och skulder i utländsk valuta. Lag (2010:1514).

Lag (2010:1514) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för årsbokslut som avser räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 kap. 4 § andra stycket följande lydelse.

När årsbokslutet upprättas, ska följande bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 kap. 3 § om vad som avses med andelar och nettoomsättning samt om de tillägg som ska göras till nettoomsättningen,
1 kap. 4–6 §§ om koncern- och intresseföretagsdefinitioner,

- 2 kap. 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,
- 2 kap. 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
- 2 kap. 7 § om undertecknande,
- 3 kap. 1 och 2 §§ om balans- och resultaträkningarnas innehåll,
- 3 kap. 3 och 4 §§ om uppställningsformer,
- 3 kap. 9 § om avsättningar,
- 3 kap. 13 § första stycket om extraordinära poster,
- 4 kap. 1 och 2 §§ om vad som är anläggningstillgångar och omsättningstillgångar,
- 4 kap. 3 § om anskaffningsvärdet för anläggningstillgångar,
- 4 kap. 4 § om avskrivning av anläggningstillgångar,
- 4 kap. 5 § om nedskrivning av anläggningstillgångar,
- 4 kap. 9 § om värdering av omsättningstillgångar,
- 4 kap. 10 § om värdering av pågående arbeten,
- 4 kap. 11 § om varulagrets anskaffningsvärde,
- 4 kap. 12 § om redovisning till bestämd mängd och fast värde,
- 4 kap. 13 § om omräkning av fordringar och skulder i utländsk valuta, och
- 4 kap. 15 § om periodisering av vissa belopp vid upptagande av lån. Lag (2008:90).

5 § I årsbokslutet ska företaget lämna de ytterligare upplysningar som anges i andra och tredje styckena.

Upplysningar ska lämnas om:

1. vilka principer för värdering av tillgångar, avsättningar och skulder som har tillämpats,
2. hur värdet av varje post som tas upp som anläggningstillgång i balansräkningen har beräknats, och
3. hur stor del av de totala skulderna som förfaller till betalning senare än ett år efter balansdagen.

Om företaget har ändrat redovisningsprinciper, ska en upplysning lämnas om detta. Skälen för ändringen ska anges. Lag (2010:1514).

Lag (2010:1514) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas första gången för årsbokslut som avser räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 kap. 5 § följande lydelse.

5 § I årsbokslutet skall företaget lämna de ytterligare upplysningar som anges i 6–9 §§.

Upplysningarna skall lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet i 2 kap. 2 § årsredovisningslagen (1995:1554), får upplysningarna i stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen.

Lämnas upplysningarna i noter, skall hänvisning göras vid de poster i balansräkningen eller resultaträkningen som upplysningarna hänför sig till.

Förenklat årsbokslut

6 § Ett förenklat årsbokslut ska bestå av en resultaträkning och en balansräkning. Det ska upprättas enligt god redovisningssed och i vanlig läsbar form eller i elektronisk form.

I fråga om undertecknande av årsbokslutet gäller 2 kap. 7 § årsredovisningslagen (1995:1554) i tillämpliga delar. Lag (2010:1514).

Tidpunkten för färdigställande av årsbokslutet

7 § Årsbokslutet skall färdigställas så snart det kan ske, dock senast sex månader eller, i stiftelser, fyra månader efter räkenskapsårets utgång. Lag (2010:1514).

Specifikation till årsredovisning eller årsbokslut

8 § För varje sammandragen post i den balansräkning som skall ingå i årsredovisningen eller årsbokslutet skall, om inte postens sammansättning klart framgår av bokföringen i övrigt, de belopp som ingår i posten specificeras i en särskild förteckning, som inte behöver offentliggöras. Lag (2010:1514).

9 § *[6 kap. 9 § har upphört att gälla genom lag (2010:1514) som har trätt i kraft den 1 januari 2011.]*

10–12 §§ *[6 kap. 10–12 §§ har betecknats 6 kap. 6–8 §§ genom lag (2010:1514) som har trätt i kraft den 1 januari 2011.]*

7 kap. Arkivering av räkenskapsinformation m.m.

Former för bevarande

1 § Räkenskapsinformation skall bevaras i

1. vanlig läsbar form (dokument),
2. mikroskrift som kan läsas med förstoringshjälpmedel, eller
3. annan form som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel (maskinläsbart medium) och som genom omedelbar utskrift kan tas fram i sådan form som avses i 1 eller 2.

Dokument, mikroskrift och maskinläsbart medium med räkenskapsinformation som företaget har tagit emot från någon annan skall bevaras i det skick materialet hade när det kom till företaget. Dokument, mikroskrift och maskinläsbart medium med räkenskapsinformation som företaget självt har upprättat skall bevaras i det skick materialet fick när räkenskapsinformationen sammanställdes.

Tid och plats för förvaring

2 § Dokument, mikroskrift och maskinläsbara medier som används för att bevara räkenskapsinformation ska vara varaktiga och lätt åtkomliga. De ska bevaras fram till och med det sjunde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. De ska förvaras i Sverige, i ordnat skick och på betryggande och överskådligt sätt.

Maskinutrustning och system som behövs för att presentera räkenskapsinformationen i den form som anges i 1 § första stycket 1 eller 2 ska hållas tillgängliga i Sverige under hela den tid som anges i första stycket. Lag (2010:1514).

Tillfällig förvaring av verifikation utomlands

3 § Om det finns särskilda skäl och är förenligt med god redovisningssed, får ett dokument som innefattar en verifikation, trots bestämmelserna i 2 §, tillfälligt förvaras utomlands.

Utomlands placerad utrustning m.m.

3 a § Trots bestämmelserna i 2 § får ett företag förvara maskinläsbara medier och hålla maskinutrustning och system tillgängliga i ett annat land inom Europeiska unionen om

1. platsen för förvaring och varje ändring av denna plats anmäls till Skatteverket eller, när det gäller företag som står under Finansinspektionens tillsyn, till Finansinspektionen,

2. företaget på begäran av Skatteverket eller Tullverket medger omedelbar elektronisk åtkomst till räkenskapsinformationen för kontrolländamål under arkiveringstiden, och

3. företaget genom omedelbar utskrift kan ta fram räkenskapsinformationen i Sverige i sådan form som avses i 1 § 1 eller 2.

Första stycket gäller också förvaring i ett land utanför Europeiska unionen med vilket det finns rättsliga instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd som är likartad med de som föreskrivs i

- rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt,

- rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område, och

- rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt). Lag (2003:1135).

4 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket tillåta att ett företag förvarar maskinläsbara medier utomlands även om förutsättningarna enligt 3 a § inte föreligger. I sådana fall får maskinutrustning och system som avses i 2 § andra stycket hållas tillgängliga i samma land. Tillståndet får förenas med villkor och begränsas till viss tid.

Tillstånd enligt första stycket ges av Finansinspektionen när det gäller företag som står under inspektionens tillsyn. Lag (2003:1135).

Förvaring av dokument m.m. som hör till en filial utomlands

5 § Bestämmelserna i 2 § om förvaring i Sverige gäller inte dokument, mikroskrift, maskinläsbara medier, utrustning och system som avser verksamhet som företaget bedriver genom en filial utomlands, om företaget är bokföringsskyldigt i det landet.

Överföring av räkenskapsinformation

6 § Ett företag får förstöra sådant material för bevarande av räkenskapsinformation som avses i 1 §, om räkenskapsinformationen på ett betryggande sätt överförs till något annat sådant material. Om materialet är sådant som avses i 1 § andra stycket, får det dock förstöras först från och med det fjärde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. Lag (2010:1514).

När räkenskapsinformation får förstöras

7 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket för visst fall tillåta att dokument, mikroskrift och maskinläsbara medier som används för att bevara räkenskapsinformation förstörs före utgången av den tid som anges i 2 §.

Tillstånd enligt första stycket ges av Finansinspektionen när det gäller företag som står under inspektionens tillsyn.

Även om ett tillstånd enligt första stycket har meddelats, får dokument, mikroskrift och maskinläsbara medier som används för att bevara information som omfattas av lagen (2005:590) om insyn i vissa finansiella förbindelser m.m. inte förstöras förrän tidigast fem år efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. Förstöring får dock ske om informationen bevaras på annat sätt. Lag (2005:591).

Lag (2005:591) har trätt i kraft den 1 augusti 2005. Ändringen av 7 kap. 7 § innebar att tredje stycket infördes.

8 kap. Utvecklandet av god redovisningssed

1 § Bokföringsnämnden ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed. Finansinspektionen ansvarar för utvecklandet av god redovisningssed i sådana företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i den utsträckning det är påkallat av dessa företags särart.

Av 1 kap. 5 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 1 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 23 kap. 15 § 3 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden följer att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om redovisning för finansiella företag. Lag (2007:551).

Lag (2007:551) har trätt i kraft den 1 november 2007. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 8 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

Av 1 kap. 5 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, 1 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag och 11 kap. 2 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet följer att regeringen får bemyndiga Finansinspektionen att meddela föreskrifter om redovisning för finansiella företag.

9 kap. Överklagande

1 § En myndighets beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. Därvid gäller följande:

1. I fråga om juridiska personer som avses i 2 kap. 2 § första stycket skall dock lagen tillämpas först från och med det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2000. Detsamma gäller fysiska personer som vid utgången av år 1999 inte var bokföringsskyldiga enligt bokföringslagen (1976:125) och som skulle vara bokföringsskyldiga enligt den nya lagen endast därför att de äger eller brukar en näringsfastighet.

2. Bokföringslagen (1976:125) skall upphöra att gälla vid utgången av år 1999. Lagen skall dock fortfarande tillämpas för räkenskapsår som har inletts före nämnda tidpunkt. I fråga om juridiska personer som avses i 2 kap. 2 § första stycket, med undantag av Svenska kyrkan och dess organisatoriska delar, skall lagen även tillämpas för räkenskapsår som inleds före utgången av år 2000. Lagen skall vidare tillämpas på understödsföreningar som med stöd av punkten 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (1999:1114) om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag alltjämt tillämpar 29 och 30 §§ lagen (1972:262) om understödsföreningar.

Bestämmelsen i 16 § andra stycket bokföringslagen får tillämpas även för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999.

3. Jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall upphöra att gälla vid utgången av år 2000. Lagen skall dock fortfarande tillämpas för räkenskapsår som har inletts före nämnda tidpunkt.

4. Om det i en lag eller i en annan författning hänvisas till någon föreskrift i bokföringslagen (1976:125) eller jordbruksbokföringslagen (1979:141) som har ersatts av en föreskrift i denna lag, tillämpas i stället den nya föreskriften.

Lag (1955:257) om inventering av varulager för inkomstbeskattningen

27 maj 1955

Kungl. Maj:t har, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1955:100; BeU 45; rskr 284.

Lagens rubrik ändrad genom lag (2011:1297) som har trätt i kraft den 1 januari 2012.

1 § Skattskyldig som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) skall inventera varje i lagret ingående post av tillgångar avsedda för omsättning eller förbrukning. Vid inventeringen skall upprättas en förteckning som för varje post anger det värde som posten har tagits upp till enligt bestämmelserna i 17 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Vid bestämmande av lagrets anskaffningsvärde skall de lagertillgångar, som ligger kvar i den skattskyldiges lager vid beskattningsårets utgång, anses som de av honom senast anskaffade eller tillverkade. Om den skattskyldige yrkar att lagret skall värderas i enlighet med 17 kap. 4 § inkomstskattelagen (1999:1229), skall anskaffningsvärdet på varje post anges i förteckningen.

Första stycket gäller inte tillgångar som värderats med tillämpning av 4 kap. 12 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Om inventeringen sker före balansdagen skall värdet på lagertillgångarna vid inventeringstillfället kunna korrigeras på ett tillfredsställande sätt med hänsyn till lagerutvecklingen fram till och med balansdagen. Lag (2003:1104).

2 § Den skattskyldige skall på förteckningen som avses i 1 § teckna en på heder och samvete avgiven försäkran att ingen lagertillgång undantagits vid inventeringen. Lag (1990:1432).

3 § Har den skattskyldige inte följt föreskrifterna i denna lag ska de lämnade uppgifterna om varulagrets värde inte godtas vid inkomstbeskattningen.

Om den skattskyldige, med hänsyn till att verksamheten bedrivs under speciella förutsättningar, inte utan avsevärda svårigheter kan följa föreskrifterna i denna lag, ska den skattskyldiges egen utredning angående värdet godtas om det inte framstår som sannolikt att värdet är ett annat. Lag (2011:1297).

Denna förordning har trätt i kraft 5 juni 1955.

Lag (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattningen för företag som har sin redovisning i euro, m.m.

10 februari 2000.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1999/2000:23, bet. 1999/2000:LU8, rskr. 1999/2000:127

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om inkomstskatt, mervärdesskatt och reklamskatt för företag som har sin redovisning i euro eller som byter redovisningsvaluta enligt 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078). I 9 och 10 §§ finns bestämmelser som gäller även för andra företag som genomför vissa transaktioner med företag som har sin redovisning i euro.

2 § Termer och uttryck i denna lag som används även i inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområde som i den lagen.

Inkomstskatt

Självdeklaration m.m.

3 § [3 § har upphört att gälla genom lag (2001:1243) som har trätt i kraft den 1 januari 2002.]

Inkomstdeklaration m.m.

4 § Om uppgifterna i en inkomstdeklaration enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) till sina belopp ska anges i svenska kronor, ska omräkning till kronor göras enligt 5–7 §§. Det omräknade resultatet ska vara utgångspunkt för den justering av det bokföringsmässiga resultatet som ska göras vid den skattemässiga inkomstberäkningen. Lag (2011:1402).

Lag (2011:1402) har trätt i kraft den 1 januari 2012. I fråga om självdeklaration som ska lämnas enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter gäller 4 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2011 hade 4 § följande lydelse.

4 § Enligt 1 kap. 9 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall uppgifter enligt den lagen till sina belopp anges i svenska kronor.

Omräkning till kronor skall göras enligt 5–7 §§. Det omräknade resultatet skall vara utgångspunkt för den justering av det bokföringsmässiga resultatet som skall göras vid den skattemässiga inkomstberäkningen. Lag (2001:1243).

5 § Resultaträkningen skall med det undantag som anges i andra stycket räknas om enligt beskattningsårets genomsnittliga växelkurs.

Ingår flera företag i samma koncern vid utgången av beskattningsåret och har företagen inte samma beskattningsår på grund av att något av företagen har bildats eller förvärvats under året, skall detta företag räkna om resultaträkningen enligt den genomsnittliga kurs som gäller för övriga euroredovisande koncernföretag.

6 § Balansräkningen skall med de undantag som anges i andra och tredje styckena räknas om enligt kursen vid beskattningsårets utgång.

Periodiseringsfond som avsatts tidigare beskattningsår skall räknas om med samma kurs som har använts i räkenskaperna för det beskattningsår som deklARATIONEN avser.

Årets resultat skall räknas om enligt beskattningsårets genomsnittliga växelkurs.

7 § Om omräkning enligt 5 och 6 §§ leder till att summan av tillgångarna avviker från summan av eget kapital, obeskattade reserver, avsättningar och skulder, skall mellanskillnaden föras upp som en korrigeringspost.

Periodiseringsfond

8 § För företag som yrkar avdrag för avsättning till periodiseringsfond enligt 30 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall avsättningen i räkenskaperna beräknas utifrån kursen vid beskattningsårets utgång. Förändringar under senare beskattningsår av fondens bokförda värde som beror på förändringar av valutakurser skall inte påverka det skattemässiga resultatet.

Koncernbidrag

9 § Koncernbidrag enligt 35 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) skall bestämmas till ett belopp i kronor. Det företag som ger koncernbidrag får inte dra av ett högre belopp än vad mottagaren tar upp.

Underprisöverlåtelse

10 § Om en tillgång överläts utan ersättning eller mot en ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat till ett företag som inte har samma redovisningsvaluta, skall uttagsbeskattning ske trots bestämmelserna i 23 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Värdering av fordringar och skulder i annan valuta än euro

11 § I stället för vad som föreskrivs i 14 kap. 8 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall fordringar, skulder, avsättningar och kontanter i annan valuta än euro värderas till kursen vid beskattningsårets utgång. Om det finns ett terminskontrakt eller någon annan liknande valutasäkringsåtgärd för en sådan post, får posten tas upp till det värde som motiveras av valutasäkringen under förutsättning att

- samma värde används i räkenskaperna, och
- värderingen står i överensstämmelse med god redovisningssed.

Representationsavdrag

12 § Avdrag för lunch, middag eller supé i samband med sådan representation som avses i 16 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229) får inte överstiga det belopp i euro som motsvarar 90 kronor per person med tillägg för mervärdesskatt till den del denna inte skall dras av enligt 8 kap. mervärdesskattelagen (1994:200) eller återbetalas enligt 10 kap. samma lag. Det belopp som får dras av skall beräknas för varje kalenderår utifrån den genomsnittliga växelkursen under november året före kalenderåret.

Ändrad värdering av balansposter

13 § Om Skatteverket inte godtar företagets värdering av lager, pågående arbeten, fordringar, skulder eller avsättningar skall det belopp som påverkar den skattepliktiga intäkten justeras med hänsyn till skillnaden mellan kursen vid beskattningsårets utgång och beskattningsårets genomsnittliga växelkurs. Lag (2003:730).

Byte av redovisningsvaluta

14 § När ett företag byter redovisningsvaluta skall företaget som värde av ingående lager, pågående arbeten, inventarier, fordringar, skulder och avsättningar ta upp värdet av närmast föregående beskattningsårs utgående lager, pågående arbeten, inventarier, fordringar, skulder och avsättningar omräknade enligt kursen vid beskattningsårets utgång.

Om företaget yrkar avdrag för avskrivning på inventarier enligt 18 kap. 17 § inkomstskattelagen (1999:1229), skall anskaffningsvärdet på de inventarier som anskaffats under de tre senaste beskattningsåren – eller så många år som behövs för en korrekt beräkning – och som fortfarande finns kvar i verksamheten räknas om enligt kursen vid beskattningsårets utgång.

Mervärdesskatt

15 § Vid redovisning av uppgifter om mervärdesskatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) ska omräkning ske med den genomsnittliga växelkursen för den period som redovisningen avser. Lag (2011:1402).

Lag (2011:1402) har trätt i kraft den 1 januari 2012. I fråga om uppgifter om mervärdesskatt som ska redovisas enligt skattebetalningslagen (1997:483) gäller 15 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2011 hade 15 § följande lydelse.

15 § Vid redovisning av uppgifter om mervärdesskatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) skall omräkning ske med den genomsnittliga växelkursen för den period som redovisningen avser.

Reklamskatt

16 § Vid redovisning av uppgifter om reklamskatt enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam skall omräkning ske med den genomsnittliga växelkursen för den period som redovisningen avser.

Kurser för omräkning

17 § För omräkning enligt denna lag skall de kurser som fastställs av Europeiska centralbanken för respektive svenska bankdag användas. Om det inte har fastställts någon kurs för dagen för beskattningsårets utgång skall kursen för närmast föregående svenska bankdag användas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2000 och tillämpas första gången avseende det beskattningsår som inleds den 1 januari 2001 eller senare.

Årsredovisningslag (1995:1554)

14 december 1995

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1995/96:10, LU 4, rskr. 91.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om upprättande och offentliggörande av årsredovisning, koncernredovisning och delårsrapport.

Lagen är, om inte annat föreskrivs i 2 §, tillämplig på sådana företag som avses i 6 kap. 1 § bokföringslagen (1999:1078). Lag (1999:1112).

2 § Lagen är inte tillämplig på företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, om inte annat är särskilt föreskrivet i dessa lagar.

Företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldiga att upprätta koncernredovisning enligt de lagarna är inte skyldiga att upprätta koncernredovisning enligt denna lag. Lag (1999:1112).

Allmänna definitioner

3 § I denna lag betyder

1. företag: en fysisk eller juridisk person som direkt eller indirekt omfattas av en årsredovisning, en koncernredovisning eller en delårsrapport,

2. andelar: aktier och andra andelar i juridiska personer,

3. nettoomsättning: intäkter från sålda varor och utförda tjänster som ingår i företagets normala verksamhet med avdrag för lämnade rabatter, mervärdesskatt och annan skatt som är direkt knuten till omsättningen,

4. större företag:

- företag vars andelar, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller

- företag som uppfyller mer än ett av följande villkor:

a) medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

b) företagets redovisade balansslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,

c) företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor,

5. mindre företag: företag som inte är större företag,

6. större koncerner:

– koncerner i vilka moderföretagets eller något av dotterföretagens andelar, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller

– koncerner som uppfyller mer än ett av följande villkor:

a) medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

b) koncernföretagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,

c) koncernföretagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor,

7. mindre koncerner: koncerner som inte är större koncerner.

Vid tillämpningen av första stycket 6 b och c ska fordringar och skulder mellan koncernföretag, liksom internvinster, elimineras. Detsamma gäller för intäkter och kostnader som hänför sig till transaktioner mellan koncernföretag, liksom förändring av internvinst.

Företag som avses i 2 kap. 2 § första stycket och 3 § bokföringslagen (1999:1078) ska vid tillämpningen av första stycket 4–7 och 5 kap. 6 § till nettoomsättningen lägga bidrag, gåvor, medlemsavgifter och andra liknande intäkter. Lag (2010:848).

Lag (2010:848) träder i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. Ändringen av 1 kap. 3 § första stycket 4 b och c innebar att "25" ersattes av "40" och ändringen av 6 b och c innebar att "50" ersattes av "80".

1 kap. 3 § även ändrad genom lag (2009:34) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 1 kap. 3 § första stycket 6 följande lydelse.

6. större koncerner: koncerner som uppfyller mer än ett av följande villkor:

a) medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

b) koncernföretagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 25 miljoner kronor,

c) koncernföretagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50 miljoner kronor,

Koncern- och intresseföretagsdefinitioner

4 § Ett företag är moderföretag och en juridisk person är dotterföretag, om företaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen,
2. äger andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga andelar,

3. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller

4. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen,

2. äger andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga andelar, eller

3. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

Moderföretag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

Med koncernföretag avses i denna lag företag i samma koncern. Lag (1999:1112).

5 § Om ett företag äger andelar i en juridisk person som inte är dotterföretag och utövar ett betydande inflytande över den juridiska personens driftsmässiga och finansiella styrning samt ägandet utgör ett led i en varaktig förbindelse mellan företaget och den juridiska personen, är den juridiska personen intresseföretag till företaget.

Innehar ett företag minst tjugo procent av rösterna för samtliga andelar i en juridisk person, skall det anses ha sådant inflytande över och sådan förbindelse med denna som avses i första stycket, om inte annat framgår av omständigheterna. Detsamma gäller om företagets dotterföretag eller företaget tillsammans med ett eller flera dotterföretag eller flera dotterföretag tillsammans innehar minst tjugo procent av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen. Lag (1999:1112).

6 § I de fall som avses i 4 § första stycket 1–3 och andra stycket samt 5 § skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Vid bestämmandet av antalet röster i ett dotterföretag eller intresseföretag beaktas inte de andelar i dotterföretaget eller intresseföretaget som innehas av det företaget självt eller av dess dotterföretag. Detsamma gäller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för dotterföretagets eller intresseföretagets eller dess dotterföretags räkning. Lag (1999:1112).

7 § Om ett företag har blivit moderföretag, skall ledningen för företaget meddela detta till dotterföretagets ledning. Dotterföretagets ledning skall lämna ledningen för moderföretaget de upplysningar som behövs för att en koncernredovisning skall kunna upprättas. Lag (1999:1112).

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisning

Årsredovisningens delar

1 § En årsredovisning skall bestå av

1. en balansräkning,
2. en resultaträkning,
3. noter, och
4. en förvaltningsberättelse.

I årsredovisningen för ett större företag skall det även ingå en finansieringsanalys. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 1 § andra stycket följande lydelse.

I följande fall skall det i årsredovisningen även ingå en finansieringsanalys:

1. företaget bedriver näringsverksamhet och nettovärdet av tillgångarna i företaget enligt balansräkningarna för de två senaste räkenskapsåren överstiger ett gränobelopp som motsvarar 1 000 gånger det prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde under den sista månaden av respektive räkenskapsår,
2. antalet anställda hos företaget har under de två senaste räkenskapsåren i medeltal överstigit 200, eller
3. företagets aktier eller skuldebrev är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats. Lag (1999:1112).

Överskådlighet och god redovisningssed

2 § Årsredovisningen skall upprättas på ett överskådligt sätt och i enlighet med god redovisningssed.

Rättvisande bild

3 § Balansräkningen, resultaträkningen och noterna skall upprättas som en helhet och ge en rättvisande bild av företagets ställning och resultat. Om det behövs för att en rättvisande bild skall ges, skall det lämnas tilläggsupplysningar.

Om avvikelse görs från vad som följer av allmänna råd eller rekommendationer från normgivande organ, skall upplysning om detta och om skälen för avvikelsen lämnas i en not. Lag (1999:1112).

Andra grundläggande redovisningsprinciper

4 § Vid upprättandet av balansräkningen, resultaträkningen och noterna skall följande iakttas:

1. Företaget skall förutsättas fortsätta sin verksamhet.
2. Samma principer för värdering, klassificering och indelning av de olika posterna och, i förekommande fall, delposterna skall konsekvent tillämpas från ett räkenskapsår till ett annat.
3. Värderingen av de olika posterna och, i förekommande fall, delposterna skall göras med iakttagande av rimlig försiktighet. Detta innebär särskilt att
 - a) endast under räkenskapsåret konstaterade intäkter får tas med i resultaträkningen,
 - b) hänsyn skall tas till alla ekonomiska förpliktelser som är hänförliga till räkenskapsåret eller tidigare räkenskapsår, även om dessa förpliktelser blir kända först efter räkenskapsårets utgång men före upprättandet av årsredovisningen, och att
 - c) hänsyn skall tas till värdenedgångar oavsett om resultatet för räkenskapsåret är en vinst eller en förlust.
4. Intäkter och kostnader som är hänförliga till räkenskapsåret skall tas med oavsett tidpunkten för betalningen.
5. De olika beståndsdelar som balansräkningens poster och, i förekommande fall, delposter består av skall värderas var för sig.
6. Tillgångar och avsättningar eller skulder får inte kvittas mot varandra. Inte heller får intäkter och kostnader kvittas mot varandra.
7. Den ingående balansen för ett räkenskapsår skall stämma överens med den utgående balansen för det närmast föregående räkenskapsåret.

Om det finns särskilda skäl och det är förenligt med 2 och 3 §§, får avvikelser göras från vad som föreskrivs i första stycket. I så fall skall upplysning om skälen för avvikelserna och en bedömning av dess effekt på företagets ställning och resultat lämnas i en not. Lag (2004:1173).

Lag (2004:1173) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. T.o.m. den 31 december 2004 hade 2 kap. 4 § 3 b) följande lydelse.

- b) hänsyn skall tas till alla förutsebara och möjliga förluster och ekonomiska förpliktelser som är hänförliga till räkenskapsåret eller tidigare räkenskapsår, även om dessa förluster eller förpliktelser blir kända först efter räkenskapsårets utgång men före upprättandet av årsredovisningen, och att

Språk och form

5 § Årsredovisningen ska upprättas i vanlig läsbar form eller i elektronisk form. Den ska avfattas på svenska. Lag (2008:89).

Valuta

6 § Beloppen i årsredovisningen skall anges i företagets redovisningsvaluta enligt 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078). Beloppen får dessutom anges i annan

valuta enligt omräkningskursen på dagen för räkenskapsårets utgång (balansdagen). I så fall skall upplysning om omräkningskursen lämnas i en not.

Vid byte av redovisningsvaluta skall balansräkningen för det gamla räkenskapsåret räknas om till den nya redovisningsvalutan enligt den växelkurs som har fastställts av Europeiska centralbanken den sista svenska bankdagen under räkenskapsåret. Den omräknade balansräkningen skall utgöra ingående balans för det nya räkenskapsåret. Lag (2000:34).

Årsredovisningens undertecknande

7 § I aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra företag, som företräds av en styrelse, ska årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter. Om en verkställande direktör är utsedd, ska även denne skriva under årsredovisningen.

I handelsbolag ska årsredovisningen skrivas under av samtliga obegränsat ansvariga delägare.

I en gruppering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) ska årsredovisningen skrivas under av samtliga ledamöter i grupperingens församling samt av direktören.

I stiftelser med anknuten förvaltning ska årsredovisningen skrivas under av förvaltaren eller, om ett handelsbolag är stiftelsens förvaltare, av samtliga bolagsmän som företräder bolaget.

I övriga företag ska årsredovisningen skrivas under av den redovisningskyldige eller dennes ställföreträdare.

Om årsredovisningen upprättas i elektronisk form, ska den undertecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer.

Om någon av dem som undertecknar årsredovisningen har anmält en avvikande mening, ska yttrandet fogas till redovisningen. I fall som avses i första stycket gäller detta dock endast om den avvikande meningen har antecknats till styrelsens protokoll.

Årsredovisningen ska innehålla uppgift om den dag då den undertecknades. Lag (2009:702).

3 kap. Balansräkning och resultaträkning

Balansräkningens innehåll

1 § Balansräkningen skall i sammandrag redovisa företagets samtliga tillgångar, avsättningar och skulder samt eget kapital på balansdagen. Ställda panter och ansvarsförbindelser skall tas upp inom linjen. Lag (1999:1112).

Resultaträkningens innehåll

2 § Resultaträkningen skall i sammandrag redovisa företagets samtliga intäkter och kostnader under räkenskapsåret. Lag (1999:1112).

Uppställningsformer

3 § Balansräkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 1 till denna lag. Resultaträkningen skall upprättas enligt någon av de uppställningsformer som anges i bilagorna 2 och 3.

Byte av uppställningsform för resultaträkningen får ske endast om det finns särskilda skäl och är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§. Vid sådant byte skall upplysning om skälen för bytet lämnas i en not.

4 § Posterna i balansräkningen och resultaträkningen ska tas upp var för sig i den ordningsföljd som anges för respektive uppställningsform.

I fråga om poster som föregås av arabiska siffror ska de avvikelser göras som är betingade av verksamhetens särskilda inriktning.

Andra poster än de som finns upptagna i uppställningsformerna får tas upp, om de nya posternas innehåll inte täcks av uppställningsformernas poster. Posterna får delas in i delposter. Om delar av en post har tillkommit på ett sådant sätt eller är av sådan storlek att det är av betydelse med hänsyn till kravet i 2 kap. 3 § på en rättvisande bild att de redovisas särskilt, ska de tas upp i delposter. Kompletterande poster skall ges beteckningar som tydligt anger vad som ingår i posten.

Poster som föregås av arabiska siffror får slås samman,

1. om de är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 2 kap. 3 § på rättvisande bild, eller

2. om sammanslagningen främjar överskådligheten och posterna och, i förekommande fall, delposterna anges i not.

Mindre företag får slå samman poster i balansräkningen som avser tillgångar, eget kapital, avsättningar och skulder, om posterna föregås av arabiska siffror. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 3 kap. 4 § innebar att ett nytt femte stycke infördes.

4 a § Trots bestämmelserna i 3 och 4 §§ för företag som avses i andra stycket dela upp anläggningstillgångar och omsättningstillgångar samt skulder och avsättningar i kortfristiga och långfristiga poster, om det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§.

Bestämmelserna i första stycket gäller

1. företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, och

2. andra företag vars andelar eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad. Lag (2007:541).

Jämförelsetal

5 § För varje post eller delpost i balansräkningen, resultaträkningen och sådana noter som avses i 4 § fjärde stycket 2 skall beloppet av motsvarande post för det närmast föregående räkenskapsåret anges.

Om företaget har ändrat principerna för värdering, klassificering eller indelning i poster eller delposter, skall posterna för det närmast föregående räkenskapsåret räknas om eller ändras på det sätt som behövs för att de skall kunna jämföras med räkenskapsårets poster på ett meningsfullt sätt.

Om det finns särskilda skäl och det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§, får avvikelser från vad som föreskrivs i andra stycket göras. I så fall skall upplysning om skälen för avvikelserna anges i en not.

Andra stycket gäller inte mindre företag under förutsättningen att upplysningarna om den bristande jämförbarheten lämnas i noterna. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 3 kap. 5 § innebar att ett nytt fjärde stycke infördes.

Överkursfonden

5 a § I ett aktiebolag skall den del av betalningen för en aktie som överstiger aktiens kvotvärde tas upp under överkursfonden. Lag (2005:556).

Särskilda poster i en ekonomisk förenings balansräkning och resultaträkning

6 § Fordran på insats i en ekonomisk förening får inte tas upp som tillgång. Redovisningen av fullgjorda insatser får göras så att i balansräkningen anges hela insatskapitalet samt hur mycket därav som inte har fullgjorts, varefter skillnaden – de betalda insatserna – utförs som en särskild post under eget kapital.

Första stycket gäller även vid redovisningen av fullgjorda upplåtelseavgifter i en bostadsrättsförening. Lag (1999:1112).

7 § I resultaträkningen för en ekonomisk förening skall sådan överskottsutdelning som avses i 10 kap. 1 § andra stycket 1 lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar tas upp som en särskild kostnadspost. Lag (1999:1112).

Större periodiseringsposter

8 § Större företag skall i balansräkningen eller i not specificera större belopp som ingår i posterna Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Större belopp som ingår i posterna Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter och Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter skall specificeras i balansräkningen eller i en not.

616 Årsredovisningslag

Första stycket gäller inte i fråga om företag, i vilka

1. antalet anställda under de senaste två räkenskapsåren i medeltal uppgått till högst tio, och
2. tillgångarnas nettovärde enligt fastställd balansräkning för det senaste räkenskapsåret uppgår till högst 24 miljoner kronor. Lag (1999:1112).

Avsättningar

9 § Som avsättningar skall sådana förpliktelser redovisas som är hänförliga till räkenskapsåret eller tidigare räkenskapsår och som på balansdagen är säkra eller sannolika till sin förekomst men ovissa till belopp eller till den tidpunkt då de skall infrias.

Avskrivningar och nedskrivningar får inte redovisas som avsättningar. Lag (1999:1112).

10 § Större företag skall i balansräkningen eller i en not specificera större avsättningar som har tagits upp under posten Övriga avsättningar i balansräkningen. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Större avsättningar som i balansräkningen har tagits upp under posten Övriga avsättningar skall specificeras i balansräkningen eller i en not.

Första stycket gäller inte företag som avses i 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

Resultaträkning i förkortad form

11 § Mindre företag får slå samman posterna 1–6 i bilaga 2 respektive posterna 1–3 och 6 i bilaga 3 till en post benämnd bruttovinst eller bruttoförlust.

Ett företag som slår samman poster enligt första stycket ska i resultaträkningen, i anslutning till posten bruttovinst eller bruttoförlust, lämna uppgift om nettoomsättningen. Bolagsverket får i ett enskilt fall medge att uppgiften om nettoomsättningen utelämnas, om det är motiverat av konkurrensskäl. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Mindre företag får, om det är motiverat av konkurrensskäl, slå samman posterna 1–6 i bilaga 2 respektive posterna 1–3 och 6 i bilaga 3 till en post benämnd bruttovinst eller bruttoförlust.

Ett företag som slår samman poster enligt första stycket skall i resultaträkningen, i anslutning till posten bruttovinst eller bruttoförlust, lämna uppgift om nettoomsättningen. Företaget skall i en not upplysa om skälen för sammanslagningen. Uppgift om nettoomsättningen får dock utelämnas om det är motiverat och Bolagsverket medger det. Lag (2006:871).

Nettoomsättningen

12 § Nettoomsättningen skall omfatta intäkter från försålda varor och utförda tjänster som ingår i företagets normala verksamhet. Avdrag skall göras för lämnade

rabatter, mervärdesskatt och annan skatt som är direkt knuten till omsättningen. Lag (1999:1112).

Extraordinära intäkter och kostnader

13 § Intäkter och kostnader i annan verksamhet än företagets normala verksamhet skall redovisas som extraordinära intäkter och kostnader.

Större företag skall dessutom specificera extraordinära intäkter och kostnader till storlek och art i en not. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 13 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Extraordinära intäkter och kostnader skall specificeras till storlek och art i en not. Andra stycket gäller inte företag som avses i 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

4 kap. Värderingsregler

Vad som är anläggningstillgångar och omsättningstillgångar

1 § Med anläggningstillgång förstås tillgång som är avsedd att stadigvarande brukas eller innehas i verksamheten. Med omsättningstillgång förstås annan tillgång.

Om företaget drivs av en fysisk person eller ett dödsbo, får djur i jordbruk eller renskötsel anses som omsättningstillgång oavsett avsikten med innehavet. Lag (1999:1112).

2 § Utgifter för forsknings- och utvecklingsarbeten och liknande arbeten som är av väsentligt värde för rörelsen under kommande år får tas upp som immateriell anläggningstillgång. Detsamma gäller utgifter för koncessioner, patent, licenser, varumärken, hyresrätter och liknande rättigheter och tillgångar samt ersättning som vid förvärv av rörelse överstiger det behållna värdet av de tillgångar som förvärvats och de skulder som övertagits (goodwill).

Utgifter för företagsbildning, ökning av aktiekapitalet eller motsvarande eller för företagets förvaltning får inte tas upp som tillgång. Lag (1999:1112).

Anskaffningsvärde för anläggningstillgångar

3 § Anläggningstillgångar ska tas upp till belopp som motsvarar utgifterna för tillgångens förvärv eller tillverkning (anskaffningsvärdet), om inte annat följer av 4, 5, 6, 12, 13 a, 14 a eller 14 e §.

I anskaffningsvärdet för en förvärvad tillgång ska räknas in, utöver inköpspriset, utgifter som är direkt hänförliga till förvärvet.

I anskaffningsvärdet för en tillverkad tillgång får räknas in, utöver sådana kostnader som direkt kan hänföras till produktionen av tillgången, en skälig andel av indirekta tillverkningskostnader.

Ränta på kapital som har lånats för att finansiera tillverkningen av en tillgång får räknas in i anskaffningsvärdet till den del räntan hänför sig till tillverknings-

perioden. Om ränta har räknats in i anskaffningsvärdet, ska en upplysning om detta lämnas i en not.

Utgifter för värdehöjande förbättringar av en tillgång får räknas in i anskaffningsvärdet, om de har lagts ned under räkenskapsåret eller balanserats från tidigare år. Lag (2011:1554).

Avskrivning av anläggningstillgångar

4 § Anläggningstillgångar med begränsad nyttjandeperiod skall skrivas av systematiskt över denna period.

Nyttjandeperioden för en immateriell anläggningstillgång som avses i 2 § skall anses uppgå till högst fem år, om inte en annan längre tid med rimlig grad av säkerhet kan fastställas. Om en sådan längre avskrivningstid tillämpas, skall det i en not lämnas upplysning om detta. I noten skall i så fall också anges skälen för den längre avskrivningstiden.

Avskrivningar skall redovisas i resultaträkningen. Annan redovisning får dock tillämpas, om det finns särskilda skäl och är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§. Lag (2004:1173).

Nedskrivning av anläggningstillgångar

5 § Har en anläggningstillgång på balansdagen ett lägre värde än det värde som följer av 3 § och 4 § första stycket, skall tillgången skrivas ned till detta lägre värde, om det kan antas att värdenedgången är bestående.

En finansiell anläggningstillgång får skrivas ned till det lägre värde som tillgången har på balansdagen även om det inte kan antas att värdenedgången är bestående.

En nedskrivning enligt första eller andra stycket skall återföras, om det inte längre finns skäl för den.

Nedskrivningar och återföringar som avses i första–tredje styckena skall redovisas i resultaträkningen.

Uppskrivning av anläggningstillgångar

6 § Ett aktiebolags eller en ekonomisk förenings anläggningstillgångar som har ett tillförlitligt och bestående värde som väsentligt överstiger bokfört värde enligt 3 §, 4 § första stycket, 5 § första–tredje styckena och 12 § får skrivas upp till högst detta värde. Uppskrivning får dock ske endast om uppskrivningsbeloppet används för avsättning till en uppskrivningsfond eller, i aktiebolag, för ökning av aktiekapitalet genom fondemission eller nyemission.

I samband med uppskrivningar skall det i en not lämnas upplysning om hur uppskrivningsbeloppet har behandlats skattemässigt.

Avskrivningar och nedskrivningar av den tillgång som har skrivits upp skall efter uppskrivningen beräknas med utgångspunkt i det uppskrivna värdet. Lag (2004:1173).

7 § Ett aktiebolag får ta uppskrivningsfonden i anspråk för

1. ökning av aktiekapitalet genom fondemission eller nyemission,
2. täckning av förlust enligt fastställd balansräkning när förlusten inte kan täckas av fritt eget kapital.

Ett beslut att ta uppskrivningsfonden i anspråk för att täcka en förlust enligt första stycket 2 får fattas endast efter revisorernas hörande. Innan tre år har förflutit från beslutet får vinstutdelning beslutas endast om Bolagsverket eller, i tvistiga fall, allmän domstol ger tillstånd till det eller om aktiekapitalet har ökats med minst ett belopp som motsvarar den förlust som har blivit täckt med uppskrivningsbelopp. I fråga om Bolagsverkets eller domstolens tillstånd gäller 20 kap. 25–29 §§ aktiebolagslagen (2005:551) i tillämpliga delar. Lag (2005:918).

8 § Vid avskrivning enligt 4 § eller nedskrivning enligt 5 § eller vid avyttring eller utträngning av tillgången skall uppskrivningsfonden minskas i motsvarande utsträckning, dock högst med den del av uppskrivningsfonden som svarar mot tillgången.

Minskningen av uppskrivningsfonden i fall som avses i första stycket får göras enbart genom att

1. fonden tas i anspråk enligt 7 §,
2. den del av uppskrivningsfonden som motsvarar avskrivning eller nedskrivning överförs till fritt eget kapital, eller
3. den del av uppskrivningsfonden som motsvarar en avyttrad tillgång överförs till fritt eget kapital.

Värdering av omsättningstillgångar

9 § Omsättningstillgångar ska, om inte annat följer av 10, 12, 13 a, 14 a eller 14 e § tas upp till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet på balansdagen.

Med anskaffningsvärde förstås, om inte annat följer av 11 §, utgifterna för tillgångens förvärv eller tillverkning. Vid bestämmandet av anskaffningsvärdet tillämpas 3 § andra–fjärde styckena.

Med nettoförsäljningsvärde avses försäljningsvärdet efter avdrag för beräknad försäljningskostnad. Om det finns särskilda skäl, får återanskaffningsvärdet, i förekommande fall med avdrag för inkurans, eller något annat värde som är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§ användas i stället för nettoförsäljningsvärdet.

Med återanskaffningsvärde avses det belopp som motsvarar den utgift för anskaffandet som företaget skulle ha haft, om tillgången anskaffats på balansdagen.

Om företaget drivs av en fysisk person eller ett dödsbo, får djur i jordbruk eller renkötsel värderas till det värde som fastställs av Skatteverket. Lag (2011:1554).

620 Årsredovisningslag

Värdering av pågående arbeten

10 § Pågående arbeten för någon annans räkning får värderas till belopp som överstiger anskaffningsvärdet, om det finns särskilda skäl och det står i överensstämmelse med 2 kap. 2 och 3 §§.

Varulagrets anskaffningsvärde

11 § Anskaffningsvärdet för varulager av likartade tillgångar får beräknas enligt först-in-först-ut-principen, enligt vägda genomsnittspriser eller enligt någon annan liknande princip. Sist-in-först-ut-principen får inte tillämpas.

Om det värde som framkommer vid en sådan beräkning väsentligt avviker från varulagrets nettoförsäljningsvärde på balansdagen, skall större företag ange skillnadsbeloppet i en not med fördelning på de poster som är upptagna i balansräkningen. Nettoförsäljningsvärdet skall därvid beräknas enligt 9 § tredje stycket första meningen. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 4 kap. 11 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Om det värde som framkommer vid en sådan beräkning väsentligt avviker från varulagrets nettoförsäljningsvärde på balansdagen, skall skillnadsbeloppet anges i en not med fördelning på de i balansräkningen upptagna posterna. Nettoförsäljningsvärdet skall därvid beräknas enligt 9 § tredje stycket första meningen.

Bestämmelsen i andra stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (2003:774).

Redovisning till bestämd mängd och fast värde

12 § Materiella anläggningstillgångar, råvaror och förnödenheter som omsätts och vilkas sammantagna värde är av underordnad betydelse för företaget, får tas upp till en bestämd mängd och ett fast värde, om deras kvantitet, värde och sammansättning inte varierar väsentligt. Lag (1999:1112).

Omräkning av fordringar och skulder

13 § Fordringar och skulder i annan valuta än redovisningsvalutan får omräknas till redovisningsvalutan enligt växelkursen på balansdagen, om detta står i överensstämmelse med 2 kap. 2 och 3 §§. Lag (2000:34).

Redovisning enligt kapitalandelsmetoden

13 a § Företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket får redovisa andelar i intresseföretag i balansräkningen och resultaträkningen med tillämpning av bestämmelserna i 7 kap. 25–29 §§, om det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§. Lag (2004:1173).

Lag (2004:1173) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004.

Egna aktier

14 § Egna aktier får inte tas upp som tillgång.

Vid värdering av ett moderföretags andelar i ett dotterföretag skall andelar som dotterföretaget äger i moderföretaget inte anses ha något värde. Lag (2001:934).

Värdering av finansiella instrument

14 a § Derivatinstrument och andra finansiella instrument får tas upp till sitt verkliga värde, om inte annat följer av 14 b §.

Det verkliga värdet skall bestämmas på grundval av instrumentets marknadsvärde. Om något marknadsvärde inte kan bestämmas för ett instrument men däremot för dess beståndsdelar eller för ett likartat instrument, skall det verkliga värdet bestämmas på grundval av beståndsdelarnas eller det likartade instrumentets marknadsvärde. Om inte heller en sådan värdering är möjlig, skall det verkliga värdet bestämmas med hjälp av sådana allmänt accepterade värderingsmodeller och värderingsmetoder som ger en rimlig uppskattning av marknadsvärdet.

Värdering enligt första stycket får ske enbart om samtliga företagets finansiella instrument, utom sådana som enligt 14 b § inte får tas upp till verkligt värde, värderas på samma sätt. Lag (2003:774).

14 b § Följande finansiella instrument får inte värderas enligt 14 a §:

1. finansiella instrument som hålls till förfall och som inte utgör derivatinstrument,
2. lånefordringar och andra fordringar som härrör från företaget och som inte innehas för handelsändamål,
3. andelar i dotterföretag, intresseföretag eller samriskföretag,
4. egetkapitalinstrument som företaget självt har gett ut,
5. avtal om villkorad ersättning i samband med förvärv och samgåenden,
6. skulder, med undantag för skulder som ingår som en del i en handelsportfölj eller som utgör derivatinstrument, samt
7. andra finansiella instrument, som är av sådan särskild karaktär att de enligt vad som är allmänt accepterat bör redovisas på annat sätt.

Värdering enligt 14 a § får inte heller ske, om en sådan värdering inte skulle ge ett tillförlitligt värde på det finansiella instrumentet.

Företag som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket får trots första stycket värdera där angivna finansiella instrument enligt 14 a §, om

1. det är förenligt med sådana internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, och
2. upplysningar om värderingen lämnas i enlighet med dessa standarder. Lag (2009:34).

622 Årsredovisningslag

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 4 kap. 14 b § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

14 c § Vid tillämpningen av 14 a och 14 b §§ skall avtal som avser rå- och stapelvaror och ger endera parten rätt att reglera avtalet med kontanter eller med något annat finansiellt instrument anses som derivatinstrument. Detta gäller dock inte om avtalet

1. ingicks för att täcka företagets förväntade behov av inköp, försäljning eller egen förbrukning av rå- och stapelvaror,
2. även efter avtalets ingående har tillgodosett detta behov,
3. utformades för detta ändamål när det ingicks, och
4. förväntas regleras genom leverans av varan. Lag (2003:774).

14 d § Om värdering sker enligt 14 a §, skall värdeförändringen sedan föregående balansdag redovisas i resultaträkningen.

I följande fall gäller att värdeförändringen skall redovisas i en fond för verkligt värde i stället för i resultaträkningen:

1. värdeförändringen avser ett säkringsinstrument och de tillämpade principerna för säkringsredovisning tillåter att en del av eller hela värdeförändringen inte redovisas i resultaträkningen, eller
2. värdeförändringen är orsakad av en kursförändring på en monetär post som utgör en del av företagets nettoinvestering i en utländsk enhet.

En värdeförändring på en finansiell tillgång som inte innehas för handelsändamål och inte heller är ett derivatinstrument får redovisas i fonden för verkligt värde i stället för i resultaträkningen.

När det inte längre finns skäl att redovisa ett belopp i fonden för verkligt värde, skall fonden justeras. Lag (2004:1173).

Värdering av säkrade poster

14 e § Om en tillgång, avsättning eller skuld eller en del därav har säkrats mot ett finansiellt instrument som värderas enligt 14 a §, skall också den säkrade posten värderas enligt den paragrafen, om de tillämpade principerna för säkringsredovisning tillåter det. Därvid skall 14 d § tillämpas. Lag (2003:774).

14 f § [4 kap. 14 f § har upphört att gälla genom lag (2011:1554) som har trätt i kraft den 1 januari 2012.]

14 g § [4 kap. 14 g § har upphört att gälla genom lag (2011:1554) som har trätt i kraft den 1 januari 2012.]

Periodisering av vissa belopp vid upptagande av lån

15 § Kapitalrabatt och direkta emissionsutgifter vid upptagande av lån skall periodiseras, dock längst över tiden till dess skulden förfaller till betalning. Sådan periodisering behöver dock inte göras om den är utan betydelse med hänsyn till kravet i 2 kap. 3 § på rättvisande bild.

Omräkning av förlagsinsatser

16 § Om en ekonomisk förening har förlagsinsatser i annan valuta än redovisningsvalutan, skall dessa räknas om enligt växelkursen på balansdagen. Skillnaden mellan det omräknade beloppet och motsvarande belopp vid räkenskapsårets ingång, skall föras mot Balanserad vinst eller förlust. Lag (2000:34).

5 kap. Tilläggsupplysningar

Tilläggsupplysningarnas placering

1 § Utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag skall årsredovisningen innehålla de upplysningar som anges i 2–26 §§. Upplysningarna skall lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet i 2 kap. 2 §, får upplysningarna i stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen.

Lämnas upplysningarna i noter, skall hänvisning göras vid de poster i balansräkningen eller resultaträkningen till vilka de hänför sig. Lag (1999:1112).

Värderings- och omräkningsprinciper

2 § Principerna för värdering av tillgångar, avsättningar eller skulder skall anges.

För poster i årsredovisningen som avser tillgångar, avsättningar eller skulder i annan valuta än redovisningsvalutan skall det anges enligt vilka principer beloppen har räknats om till redovisningsvalutan. Lag (2000:34).

Anläggningstillgångar

3 § För varje post som tas upp som anläggningstillgång i balansräkningen eller i sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2 ska uppgift lämnas om

1. tillgångarnas anskaffningsvärde,
2. tillkommande och avgående tillgångar,
3. överföringar,
4. årets avskrivningar enligt 4 kap. 4 §,
5. årets nedskrivningar, med särskild uppgift om nedskrivningar som har gjorts med stöd av 4 kap. 5 § andra stycket,
6. årets uppskrivningar, med särskild uppgift om uppskrivningsbeloppets användning och oavskrivet uppskrivningsbelopp,
7. ackumulerade avskrivningar enligt 4 kap. 4 §,
8. ackumulerade nedskrivningar, med särskild uppgift om nedskrivningar som har gjorts med stöd av 4 kap. 5 § andra stycket,
9. ackumulerade uppskrivningar, och
10. korrigeringar av tidigare års avskrivningar enligt 4 kap. 4 §, nedskrivningar och uppskrivningar.

Grunderna för avskrivning av anläggningstillgångarnas olika poster ska anges.

Till den del en tillgång skrivits av eller skrivits ned uteslutande av skatteskal, ska en upplysning lämnas om detta med angivande av avskrivningens eller nedskrivningens storlek.

Första stycket 7–10 gäller inte mindre företag.

För mindre företag som slår samman poster enligt 3 kap. 4 § femte stycket ska det som föreskrivs i första och andra styckena om anläggningstillgångarnas poster i balansräkningen i stället avse de sammanslagna posterna. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 3 § innebar att ett nytt fjärde stycke och ett nytt femte stycke infördes.

4 § [5 kap. 4 § har upphört att gälla genom lag (2010:1515) som har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010.]

T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 kap. 4 § följande lydelse.

4 § För fastigheter som är anläggningstillgångar skall det lämnas uppgift om taxeringsvärden med fördelning på balansräkningens poster och på sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2.

Finansiella instrument

4 a § Om finansiella instrument värderas enligt 4 kap. 14 a §, gäller följande.

För varje kategori av finansiella instrument skall upplysningar lämnas om

1. bokfört värde, och
2. i vilken utsträckning förekommande värdeförändringar har redovisats i resultaträkningen eller i fonden för verkligt värde.

För varje kategori av derivatinstrument skall upplysningar även lämnas om

1. omfattningen och typen av instrument, och
2. viktiga villkor som kan påverka storleken av, tidpunkten för eller säkerheten i framtida kassaflöden.

Om värderingen har gjorts enligt 4 kap. 14 a § andra stycket tredje meningen, skall väsentliga antaganden som har gjorts vid tillämpningen av de använda värderingsmodellerna och värderingsmetoderna anges. Lag (2003:774).

4 b § Om finansiella instrument inte värderas enligt 4 kap. 14 a § gäller följande.

För varje kategori av derivatinstrument skall större företag lämna upplysningar om

1. det värde till vilket instrumenten skulle ha värderats vid en tillämpning av 4 kap. 14 a §, och
2. omfattningen och typen av instrument.

I fråga om finansiella anläggningstillgångar som enligt 4 kap. 14 a–14 c §§ får värderas till verkligt värde och vilkas bokförda värde är högre än det verkliga värdet skall upplysningar lämnas om

1. bokfört värde och det verkliga värdet, och
2. skälen till att det bokförda värdet inte har skrivits ner och det stöd som finns för antagandet att det bokförda värdet kommer att återvinnas. Lag (2007:132).

Lag (2007:132) har trätt i kraft den 1 maj 2007 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 30 april 2007. T.o.m. den 30 april 2007 hade 5 kap. 4 § följande lydelse.

4 b § Om finansiella instrument inte värderas enligt 4 kap. 14 a § gäller följande.

För varje kategori av derivatinstrument skall upplysningar lämnas om

1. det värde till vilket instrumenten skulle ha värderats vid en tillämpning av 4 kap. 14 a §, och
2. omfattningen och typen av instrument.

Större företag skall i fråga om finansiella anläggningstillgångar som enligt 4 kap. 14 a–14 c §§ får värderas till verkligt värde och vilkas bokförda värde är högre än det verkliga värdet lämna upplysningar om

1. bokfört värde och det verkliga värdet, och
2. skälen till att det bokförda värdet inte har skrivits ner och det stöd som finns för antagandet att det bokförda värdet kommer att återvinnas. Lag (2006:871).

5 kap. 4 b § även ändrad genom lag (2006:871) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 4 b § andra och tredje styckena följande lydelse.

I fråga om finansiella anläggningstillgångar som enligt 4 kap. 14 a–14 c §§ får värderas till verkligt värde och vilkas bokförda värde är högre än det verkliga värdet skall upplysningar lämnas om

1. bokfört värde och det verkliga värdet, och
2. skälen till att det bokförda värdet inte har skrivits ner och det stöd som finns för antagandet att det bokförda värdet kommer att återvinnas.

Andra stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (2003:774).

4 c § Föreskrifterna i 4 a § och 4 b § skall även tillämpas på sådana avtal som enligt 4 kap. 14 c § skall anses som derivatinstrument. Lag (2003:774).

Uppskrivningsfond och fond för verkligt värde

5 § Om storleken eller sammansättningen av uppskrivningsfonden eller fonden för verkligt värde har ändrats under räkenskapsåret, skall uppgift lämnas om

1. fondens storlek vid räkenskapsårets början och slut,
2. belopp som har satts av till fonden under räkenskapsåret, och
3. belopp som har överförts från fonden eller på annat sätt har tagits i anspråk med uppgift om hur beloppet har använts. Lag (2003:774).

Nettoomsättningens fördelning

6 § Större företag skall, om företagets verksamhetsgrenar eller geografiska marknader avviker betydligt från varandra, lämna uppgift lämnas om nettoomsättningens fördelning på verksamhetsgrenarna och marknaderna. Bedömningen av om företagets verksamhetsgrenar och marknader avviker betydligt från varandra skall göras med hänsyn till hur företaget normalt organiserar försäljningen av varor och tjänster. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 6 § följande lydelse.

626 Årsredovisningslag

6 § Om företagets verksamhetsgrenar eller geografiska marknader avviker betydligt från varandra, skall uppgift lämnas om nettoomsättningens fördelning på verksamhetsgrenarna och marknaderna. Bedömningen av om företagets verksamhetsgrenar och marknader avviker betydligt från varandra skall göras med hänsyn till hur företaget normalt organiserar försäljningen av varor och tjänster.

Första stycket gäller inte företag som tillämpar 3 kap. 11 §. Bestämmelsen om nettoomsättningens fördelning på geografiska marknader gäller inte heller företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

Inköp och försäljning mellan koncernföretag

7 § Moderföretag och dotterföretag skall ange hur stor del av räkenskapsårets inköp och försäljningar som avser andra koncernföretag.

Moderföretag som med stöd av bestämmelserna i 7 kap. 3 § inte upprättar någon koncernredovisning, skall lämna upplysningar om internvinster på transaktioner inom koncernen. Lag (1999:1112).

Uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag

8 § Om företaget äger eller i fall som anges i 1 kap. 6 § innehar andelar i ett dotterföretag eller ett intresseföretag, skall det lämna uppgift om:

1. det andra företagets namn, organisationsnummer, säte och eget kapital,
2. det andra företagets resultat för det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning eller årsbokslut har upprättats,
3. företagets kapitalandel i det andra företaget, beräknad med tillämpning av 1 kap. 6 §, och
4. antalet andelar som företaget äger och dessas värde enligt företagets balansräkning.

Första stycket gäller också om företaget äger eller i fall som anges i 1 kap. 6 § innehar en kapitalandel på minst tjugo procent i ett annat företag.

Ett företag som är obegränsat ansvarig delägare i ett annat företag skall ange detta företags namn, organisationsnummer, säte och rättsliga form.

Om det redovisningsskyldiga företagets rösträttsandel i sådana företag som avses i första och andra styckena avviker från kapitalandelen, skall även rösträttsandelen anges. Lag (1999:1112).

9 § En uppgift enligt 8 § får utelämnas, om den är av ringa betydelse med hänsyn till kravet på rättvisande bild i 2 kap. 3 §.

Under förutsättning att tillstånd ges av Bolagsverket, får uppgift enligt 8 § också utelämnas, om den har sådan karaktär att den kan vålla allvarlig skada för något av de i 8 § angivna företagen.

Om en uppgift har utelämnats enligt första eller andra stycket, skall upplysning lämnas om detta.

Uppgift om eget kapital och resultat får också utelämnas, om

1. företaget äger andelar som motsvarar mindre än hälften av det andra företagets eget kapital och detta företaget inte offentliggör sin balansräkning, eller

2. dotterföretaget eller intresseföretaget omfattas av en av företaget upprättad koncernredovisning eller av en sådan koncernredovisning som avses i 7 kap. 2 § första stycket. Lag (2004:244).

Kortfristiga och långfristiga balansposter

10 § För varje fordringspost i balansräkningen som är upptagen under Omsättningstillgångar eller i sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2 ska anges den del som förfaller till betalning senare än ett år efter balansdagen.

För varje skuldpost i balansräkningen eller i sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2 ska anges den del som förfaller till betalning senare än ett år efter balansdagen samt den del som förfaller till betalning senare än fem år efter balansdagen.

För mindre företag som slår samman poster enligt 3 kap. 4 § femte stycket ska det som föreskrivs i första och andra styckena om fordringsposter och skuldposter i balansräkningen i stället avse de sammanslagna posterna. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 10 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Ställda säkerheter

11 § För varje skuldpost i balansräkningen eller i sådana noter som avses i 3 kap. 4 § fjärde stycket 2 ska, om säkerhet har ställts, omfattningen av säkerheterna anges med uppgift om deras art och form.

Om företaget har ställt säkerhet eller ingått ansvarsförbindelse till förmån för koncernföretag, ska särskild upplysning lämnas om detta.

För mindre företag som slår samman poster enligt 3 kap. 4 § femte stycket ska, i stället för vad som föreskrivs i första stycket, anges omfattningen av ställda säkerheter för den sammanslagna posten med uppgift om deras art och form. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 11 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen

11 a § Om företaget har ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen och riskerna eller fördelarna med arrangemangen är betydande ska, när uppgifter om dessa risker eller fördelar är nödvändiga för att bedöma företagets ställning, uppgift lämnas om

1. inriktningen på och det kommersiella syftet med arrangemangen, och
2. den ekonomiska inverkan arrangemangen har på företaget.

Första stycket 2 gäller inte mindre företag. Lag (2009:34).

628 Årsredovisningslag

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

Lån till ledande befattningshavare

12 § Om ett företag har lämnat lån till en styrelseledamot, en verkställande direktör eller en motsvarande befattningshavare i företaget eller i ett annat koncernföretag, skall upplysning lämnas om detta. Detsamma gäller om företaget har ställt pant eller annan säkerhet eller har ingått ansvarsförbindelse till förmån för en sådan befattningshavare. Med styrelseledamöter jämställs suppleanter för dessa och med verkställande direktör jämställs vice verkställande direktör.

Uppgift skall lämnas om storleken av lämnade lån, huvudsakliga lånevillkor, räntesatser, under räkenskapsåret återbetalda belopp, arten av ställda säkerheter och ingångna ansvarsförbindelser samt beloppet av de lån för vilka säkerhet ställts. Uppgift skall även lämnas om vilken anknytning till företaget den har som företaget har lämnat lån till, ställt säkerhet för eller ingått ansvarsförbindelse till förmån för.

Andra stycket tillämpas också, om ett aktiebolag har lämnat lån till eller ställt säkerhet till förmån för någon annan med stöd av tillstånd enligt 21 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551). Lag (2005:918).

Transaktioner med närstående

12 a § Större företag ska lämna upplysningar om betydande transaktioner som på andra än marknadsmässiga villkor har genomförts med

1. ett företag i samma koncern eller i en företagsgrupp av motsvarande slag,
2. en juridisk person över vilken företaget utövar ett bestämmande inflytande eller som utövar ett bestämmande inflytande över företaget utan att det är fråga om en koncern eller en företagsgrupp av motsvarande slag,
3. ett intresseföretag till företaget eller en juridisk person som företaget är ett intresseföretag till,
4. en juridisk person över vilken företaget utövar ett betydande inflytande när det gäller den driftsmässiga och finansiella styrningen eller som utövar ett sådant inflytande över företaget utan att den juridiska personen eller företaget är intresseföretag till den andra,
5. en juridisk person som verkar i enlighet med en överenskommelse mellan företaget och en eller flera andra parter om att gemensamt bedriva ekonomisk verksamhet och att gemensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna verksamhet,
6. en fysisk person som utövar ett betydande inflytande över företaget,
7. en styrelseledamot, verkställande direktör eller någon annan ledande befattningshavare i företaget eller dess moderföretag eller i ett motsvarande utländskt rättssubjekt,
8. den som är gift eller sambo med eller förälder, barn eller styvbarn till en person som avses i 6 eller 7,

9. annan person som ingår i samma familj som en person som avses i 6 eller 7 och som kan förväntas påverka den senare personen i hans eller hennes kontakter med företaget eller som kan förväntas påverkas av en person som avses i 6 eller 7 i sina egna kontakter med företaget,

10. en person som är ekonomiskt eller på annat sätt beroende av en person som avses i 6 eller 7 eller dennes make eller sambo,

11. en juridisk person över vilken en person som avses i 6, 7, 8, 9 eller 10 har ett betydande inflytande, eller

12. en juridisk person vars huvudsakliga verksamhet är att förvalta tillgångar som företaget har avsatt för ersättningar till personer som avslutat sin anställning i företaget eller i en sådan juridisk person som avses i 1, 2, 3, 4, 5 eller 11.

Publika aktiebolag som är mindre företag ska lämna upplysningar om sådana transaktioner som avses i första stycket, om transaktionen har ingåtts med

1. en aktieägare med ett betydande aktieinnehav i bolaget, eller
2. en styrelseledamot i bolaget.

Upplysningar enligt denna paragraf behöver inte lämnas om transaktioner som har ingåtts

1. mellan ett moderföretag och dess helägda dotterföretag, eller
2. mellan två eller flera dotterföretag, om samtliga aktier eller andelar ägs av andra företag inom samma koncern. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

12 b § Upplysningar enligt 12 a § ska omfatta

1. uppgift om transaktionernas art och det totala belopp som transaktionerna omfattar,
2. uppgift om vilket slags närståendeförhållande som föreligger, och
3. andra uppgifter om transaktionerna som är nödvändiga för att bedöma företagets ställning.

Uppgifter om flera transaktioner får lämnas i samlad form, om de avser samma typ av transaktioner och uppgift om de enskilda transaktionerna inte är nödvändig för att bedöma vilken inverkan de har på företagets ställning. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

Konvertibla lån

13 § Om företaget har utelöpande lån som är konvertibla eller förenade med optionsrätt till nyteckning, skall för varje lån eller liknande rättighet anges utestående lånebelopp samt tid och villkor för utbyte eller för nyteckning. För varje lån mot vinstandelsbevis skall utestående lånebelopp och räntebestämmelserna anges. Lag (1999:1112).

Aktiebolags eget kapital

14 § Ett aktiebolags eget kapital skall delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp aktiekapital, uppskrivningsfond, reservfond och kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

Förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning skall specificeras. Vid förvärv av egna aktier skall fritt eget kapital minskas med utgiften för förvärvet. Vid överlåtelse av egna aktier skall fritt eget kapital ökas med inkomsten från överlåtelsen.

Vid aktiekapitalet skall antalet aktier anges. Består aktiekapitalet av aktier av olika slag, skall motsvarande uppgift lämnas för varje aktieslag. Lag (2005:556).

Lag (2005:556) har trätt i kraft den 1 januari 2006 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2005. Medel som har tillförts överkursfonden före den 1 januari 2006 utgör även därefter bundet eget kapital. I den första årsredovisning som upprättas efter den 1 januari 2006 skall de tas upp under reservfonden. T.o.m. den 31 december 2005 hade 5 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § Ett aktiebolags eget kapital skall delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp aktiekapital, överkursfond, uppskrivningsfond, reservfond och kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

Ekonomisk förenings eget kapital

15 § En ekonomisk förenings eget kapital skall delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp inbetalda eller genom insatsemission tillgodoförda insatser, uppskrivningsfond, reservfond och kapitalandelsfond. Medlemsinsatser och förlagsinsatser skall redovisas var för sig. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt nettovinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

Förändringar i eget kapital jämfört med föregående års balansräkning skall specificeras.

Vad som sägs i första stycket om insats gäller också upplåtelseavgift i en bostadsrättsförening. Lag (2004:1173).

Upplysningar om skatter

16 § Större företag skall lämna uppgift om skillnaden mellan å ena sidan den inkomstskatt som har redovisats i resultaträkningen under räkenskapsåret och tidigare räkenskapsår samt å andra sidan den inkomstskatt som belöper sig på

verksamheten för dessa år. Uppgift behöver dock inte lämnas om skillnaden är obetydlig. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Uppgift skall lämnas om skillnaden mellan å ena sidan den inkomstskatt som har redovisats i resultaträkningen under räkenskapsåret och tidigare räkenskapsår samt å andra sidan den inkomstskatt som belöper sig på verksamheten för dessa år. Uppgift behöver dock inte lämnas om skillnaden är obetydlig.

Första stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

17 § Större företag skall lämna uppgift om hur den för räkenskapsåret redovisade inkomstskatten fördelar sig på ordinärt och extraordinärt resultat. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Uppgift skall lämnas om hur den för räkenskapsåret redovisade inkomstskatten fördelar sig på ordinärt och extraordinärt resultat.

Första stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Lag (1999:1112).

Medelantalet anställda under räkenskapsåret

18 § Uppgift skall lämnas om medelantalet under räkenskapsåret anställda personer med uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män. Om företaget har anställda i flera länder, skall medelantalet anställda och fördelningen mellan kvinnor och män i varje land anges. Lag (1999:1112).

18 a § [5 kap. 18 a § har upphört att gälla genom lag (2010:1515) som har trätt i kraft den 1 januari 2011.]

Könsfördelningen bland ledande befattningshavare

18 b § Uppgift skall lämnas om fördelningen mellan kvinnor och män bland styrelseledamöter, verkställande direktör och andra personer i företagets ledning. Fördelningen bland styrelseledamöter och bland övriga befattningshavare skall redovisas var för sig. Uppgifterna skall avse förhållandena på balansdagen.

Det som sägs i första stycket gäller inte företag i vilka medelantalet anställda under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till högst tio. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 kap. 18 b § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket 1. Lag (2003:487).

Löner, andra ersättningar och sociala kostnader

19 § Av räkenskapsårets personalkostnader skall följande belopp anges särskilt:

1. löner och andra ersättningar, och
2. sociala kostnader, med särskild uppgift om pensionskostnader. Lag (1999:1112).

20 § Större företag och sådana mindre företag som är publika aktiebolag ska ange det sammanlagda beloppet av räkenskapsårets löner och andra ersättningar för var och en av följande grupper:

1. styrelseledamöter, verkställande direktören och motsvarande befattningshavare, och
2. anställda som inte omfattas av 1.

Tantiem och därmed jämställd ersättning till styrelseledamöter, verkställande direktören och motsvarande befattningshavare skall anges särskilt.

I ett publikt aktiebolag ska vid tillämpningen av första och andra styckena samtliga personer i bolagets ledning ingå i den grupp som avses i första stycket 1. Antalet personer i gruppen ska anges. Vidare ska uppgifter om räkenskapsårets löner och andra ersättningar lämnas för var och en av styrelseledamöterna och för den verkställande direktören. Sådana uppgifter behöver dock inte lämnas för arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 kap. 20 § första och fjärde stycket följande lydelse.

- 20 § Det sammanlagda beloppet av räkenskapsårets löner och andra ersättningar skall anges för var och en av följande grupper:
1. styrelseledamöter, verkställande direktören och motsvarande befattningshavare, och
 2. anställda som inte omfattas av 1.

Har företaget anställda i flera länder, skall uppgifter som anges i denna paragraf lämnas särskilt för varje land.

21 § I sådana aktiebolag och handelsbolag som är större företag ska upplysning lämnas om den sammanlagda på räkenskapsåret belöpande ersättningen till var och en av bolagets revisorer och de revisionsföretag där revisorerna verkar. Särskild uppgift ska lämnas om hur stor del av ersättningen som avser revisionsuppdraget, revisionsverksamhet utöver revisionsuppdraget, skatterådgivning respektive övriga tjänster. Lag (2009:573).

Lag (2009:573) har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som påbörjas närmast efter den 30 juni 2009. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 5 kap. 21 § följande lydelse.

21 § I aktiebolag skall upplysning lämnas om den sammanlagda på räkenskapsåret belöpande ersättningen till var och en av bolagets revisorer och de revisionsföretag där revisorerna verkar. Särskild uppgift skall lämnas om hur stor del av ersättningen som avser andra uppdrag än revisionsuppdraget. Lag (1999:1112).

Pensioner och liknande förmåner

22 § Större företag och sådana mindre företag som är publika aktiebolag ska lämna uppgift om det sammanlagda beloppet av kostnader och förpliktelser som avser pensioner eller liknande förmåner till styrelseledamöter, verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare.

I ett publikt aktiebolag ska en uppgift som avses i första stycket omfatta även pensioner och liknande förmåner till andra personer i bolagets ledning. Antalet personer som omfattas ska anges. Vidare ska uppgifter lämnas för var och en av styrelseledamöterna och för den verkställande direktören. Sådana uppgifter behöver dock inte lämnas för arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 kap. 22 § första stycket följande lydelse.

22 § Uppgift skall lämnas om det sammanlagda beloppet av kostnader och förpliktelser som avser pensioner eller liknande förmåner till styrelseledamöter, verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare.

Tidigare styrelse och verkställande direktör

23 § Vad som enligt 20 och 22 §§ gäller för styrelseledamöter och verkställande direktören gäller även tidigare styrelseledamöter och tidigare verkställande direktör. Lag (1999:1112).

Suppleanter och vice verkställande direktör

24 § Vid tillämpning av 20, 22 och 23 §§ jämföras styrelseledamöter suppleanter för dessa och med verkställande direktören vice verkställande direktör. Lag (1999:1112).

Avtal om avgångsvederlag

25 § Större företag och sådana mindre företag som är publika aktiebolag, som har träffat avtal om avgångsvederlag eller liknande förmåner till styrelseledamöter, verkställande direktören eller andra personer i företagets ledning, ska lämna uppgift om avtalen och om de väsentligaste villkoren i avtalen. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 kap. 25 § följande lydelse.

25 § Om företaget har träffat avtal om avgångsvederlag eller liknande förmåner till styrelseledamöter, verkställande direktören eller andra personer i företagets ledning, skall uppgift lämnas om avtalen och om de väsentligaste villkoren i avtalen. Lag (1999:1112).

Uppgift om moderföretag

26 § Ett företag som är dotterföretag skall lämna uppgift om namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte för de moderföretag som upprättar koncernredovisning för den största och minsta koncern som företaget ingår i som dotterföretag. Uppgift skall också lämnas om var det går att få tillgång till utländska moderföretags koncernredovisningar. Lag (1999:1112).

Särskilt om europabolag och europakooperativ

27 § I fråga om europabolag och europakooperativ med ett sådant förvaltnings-system som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) skall bestämmelserna om styrelseledamöter i 12, 18 b, 20 och 22–25 §§ tillämpas på ledamöter eller suppleanter i europabolagets eller europakooperativets tillsynsorgan.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att bestämmelserna i första stycket skall tillämpas också på ledamöter eller suppleanter i ett europabolags eller europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan. Lag (2006:597).

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Förvaltningsberättelse

1 § Förvaltningsberättelsen ska innehålla en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat. När det behövs för förståelsen av årsredovisningen ska översikten innehålla hänvisningar till och ytterligare upplysningar om de belopp som tas upp i andra delar av årsredovisningen.

Upplysningar ska även lämnas om

1. sådana förhållanden som inte ska redovisas i balansräkningen, resultaträkningen eller noterna, men som är viktiga för bedömningen av utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat,
2. sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat under räkenskapsåret eller efter dess slut,
3. företagets förväntade framtida utveckling inklusive en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför,
4. företagets verksamhet inom forskning och utveckling,
5. företagets filialer i utlandet,
6. antal och kvotvärde för de egna aktier som innehas av företaget, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats för aktierna,

7. antal och kvotvärde för de egna aktier som har förvärvats under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har betalats,

8. antal och kvotvärde för de egna aktier som har överlåtit under räkenskapsåret, den andel av aktiekapitalet som dessa aktier utgör samt storleken av den ersättning som har erhållits, och

9. skälen för de förvärv eller överlåtelser av egna aktier som har skett under räkenskapsåret.

Om det är väsentligt för bedömningen av företagets ställning och resultat, ska det även lämnas följande upplysningar avseende användningen av finansiella instrument:

1. mål och tillämpade principer för finansiell riskstyrning jämte, för varje viktig typ av planerad affärshändelse där säkringsredovisning används, tillämpade principer för säkring, och

2. exponering för prISRISKEr, kreditrisiker, likviditetsrisiker och kassaflödesrisiker.

Utöver sådan information som ska lämnas enligt första–tredje styckena ska förvaltningsberättelsen innehålla sådana icke-finansiella upplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat och som är relevanta för den aktuella verksamheten, däribland upplysningar om miljö- och personalfrågor. Företag som bedriver verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöbalken ska alltid lämna upplysningar om verksamhetens påverkan på den yttre miljön.

Andra stycket 3–5, tredje stycket och fjärde stycket gäller inte mindre företag. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 kap. 1 § femte stycket följande lydelse.

Andra stycket 3 och 5, tredje stycket gäller inte företag som avses i 3 kap. 8 § andra stycket. Fjärde stycket första meningen gäller endast företag som avses i 2 kap. 1 § andra stycket.

1 a § I ett aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, skall förvaltningsberättelsen även innehålla

1. de senast beslutade riktlinjerna av det slag som avses i 8 kap. 51 § aktiebolagslagen (2005:551), och

2. styrelsens förslag till riktlinjer att gälla för tiden från nästa årsstämma.

Information enligt första stycket 1 får lämnas i anslutning till uppgifter som lämnas enligt 5 kap. 20 eller 22 §. I sådant fall skall förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där informationen har lämnats. Lag (2007:541).

2 § I aktiebolag och ekonomiska föreningar skall i förvaltningsberättelsen även lämnas förslag till dispositioner beträffande bolagets eller föreningens vinst eller förlust. I en ekonomisk förening skall, om föreningen är moderföretag, dessutom lämnas uppgift om belopp som enligt årsredovisningarna för företag inom koncernen skall föras över från fritt eget kapital i koncernen till bundet eget kapital. Lag (2005:918).

2 a § I ett aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall det i förvaltningsberättelsen även lämnas upplysningar om

1. det totala antalet aktier i bolaget, antalet aktier av olika slag och, för varje aktieslag, vilka rättigheter aktierna ger i bolaget,
2. begränsningar i aktiernas överlåtbarhet på grund av bestämmelse i lag eller bolagsordning,
3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget, som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,
4. anställdas aktieinnehav i bolaget genom pensionsstiftelser eller liknande, om rösträtten för dessa aktier inte kan utövas direkt av de anställda,
5. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,
6. av bolaget kända avtal mellan aktieägare som kan medföra begränsningar i rätten att överlåta aktierna,
7. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,
8. av bolagsstämman lämnade bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget skall ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,
9. väsentliga avtal som bolaget är part i och som får verkan eller ändras eller upphör att gälla om kontrollen över bolaget förändras som följd av ett offentligt uppköpserbjudande,
10. effekter av avtal som avses i punkt 9, dock inte när avtalen är av sådan art att ett offentliggörande sannolikt skulle skada bolaget allvarligt och bolaget inte uttryckligen är skyldigt att lämna ut sådana uppgifter på grund av andra rättsliga krav, och
11. sådana avtal mellan bolaget och styrelseledamöter eller anställda som föreskriver ersättningar om dessa säger upp sig, sägs upp utan skälig grund eller om deras anställning upphör som följd av ett offentligt uppköpserbjudande avseende aktier i bolaget. Lag (2007:541).

3 § Ekonomiska föreningar skall i förvaltningsberättelsen även lämna upplysningar om

1. väsentliga förändringar i medlemsantalet,
 2. summorna av insatsbelopp som skall återbetalas under nästa räkenskapsår enligt bestämmelserna i 4 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
 3. den rätt till utdelning som gjorda förlagsinsatser medför, och
 4. summan av de förlagsinsatser som har sagts upp och skall inlösas under de nästföljande två räkenskapsåren.
- Vad som sägs i första stycket 2 gäller också lösenbelopp för medlems andel i en sambruksförening enligt lagen (1975:417) om sambruksföreningar. Lag (1999:1112).

4 § Stiftelser skall i förvaltningsberättelsen även lämna uppgift om hur stiftelsens ändamål har främjats under räkenskapsåret. Lag (1999:1112).

Finansieringsanalys

5 § I finansieringsanalysen skall redovisas företags finansiering och kapitalinvesteringar under räkenskapsåret. Lag (1999:1112).

Bolagsstyrningsrapport

6 § Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag vars aktier, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad ska innehålla en bolagsstyrningsrapport, om inte bolaget har valt att med stöd av 8 § i stället upprätta en från årsredovisningen skild bolagsstyrningsrapport.

Bolagsstyrningsrapporten ska innehålla upplysningar om

1. vilka principer för bolagsstyrning som tillämpas, utöver dem som följer av lag eller annan författning, och var uppgifter om dessa principer finns tillgängliga,
2. de viktigaste inslagen i bolagets system för intern kontroll och riskhantering i samband med den finansiella rapporteringen,
3. direkta eller indirekta aktieinnehav i bolaget, som representerar minst en tiondel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget,
4. begränsningar i fråga om hur många röster varje aktieägare kan avge vid en bolagsstämma,
5. bestämmelser i bolagsordningen om tillsättande och entledigande av styrelseledamöter samt om ändring av bolagsordningen,
6. av bolagsstämman lämnade bemyndiganden till styrelsen att besluta att bolaget ska ge ut nya aktier eller förvärva egna aktier,
7. hur bolagsstämman fungerar, bolagsstämmans huvudsakliga beslutanderätt, aktieägarnas rättigheter och hur dessa rättigheter utövas, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning,
8. hur styrelsen och, i förekommande fall, inom bolaget inrättade kommittéer är sammansatta och hur de fungerar, i den omfattning som dessa förhållanden inte framgår av lag eller annan författning.

Om bolaget inte tillämpar någon kod för bolagsstyrning, ska skälen för detta anges. Om bolaget tillämpar en kod för bolagsstyrning, ska det i förekommande fall anges vilka delar av koden som bolaget avviker från och skälen för detta. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

7 § Ett aktiebolag som endast har teckningsoptioner eller skuldebrev upptagna till handel på en reglerad marknad behöver inte i bolagsstyrningsrapporten lämna de upplysningar som anges i 6 § andra stycket 1, 7 och 8 samt i tredje stycket i samma paragraf. Detta gäller dock inte om bolagets aktier handlas på en handelsplattform enligt 1 kap. 5 § 12 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

8 § I stället för att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en del av förvaltningsberättelsen enligt 6 § får bolaget välja att upprätta rapporten som en från årsredovisningen skild handling. Rapporten ska även i ett sådant fall ha det innehåll som framgår av 6 och 7 §§. Den ska överlämnas till bolagets revisor inom samma tid som årsredovisningen.

Om bolaget har valt att upprätta bolagsstyrningsrapporten som en från årsredovisningen skild handling och sådana upplysningar som avses i 6 § andra stycket 3–6 ingår i förvaltningsberättelsen, behöver dessa upplysningar inte lämnas i rapporten. Om upplysningarna inte tas med i bolagsstyrningsrapporten, ska denna i stället innehålla en uppgift om den plats i förvaltningsberättelsen där upplysningarna lämnas.

Om bolaget har valt att upprätta en bolagsstyrningsrapport enligt denna paragraf, ska detta anges i förvaltningsberättelsen. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

9 § Om förvaltningsberättelsen innehåller en sådan uppgift som avses i 8 § tredje stycket, ska bolagets revisor i ett skriftligt, undertecknat yttrande uttala sig om huruvida en sådan rapport som avses där har upprättats eller inte. När det gäller sådana upplysningar som avses i 6 § andra stycket 2–6 ska yttrandet vidare innehålla ett uttalande om huruvida upplysningarna är förenliga med årsredovisningen. Har det i rapporten tagits med sådana upplysningar som avses i 7 kap. 31 § andra stycket, ska yttrandet även innehålla ett uttalande om huruvida dessa upplysningar är förenliga med koncernredovisningen.

Revisorns yttrande ska lämnas till bolagets styrelse inom samma tid som revisionsberättelsen och sedan fogas till bolagsstyrningsrapporten. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

7 kap. Koncernredovisning

Allmänna bestämmelser

Skyldighet att upprätta koncernredovisning

1 § Ett moderföretag ska för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 2, 3 eller 3 a §. Lag (2010:686).

Lag (2010:686) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. T.o.m. den 31 juli 2010 hade 7 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Ett moderföretag skall för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 2 eller 3 §. Lag (1999:1112).

2 § Ett moderföretag som är dotterföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om

1. företaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av en koncernredovisning som upprättas av ett överordnat moderföretag, och

2. det överordnade moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt lagstiftning som har tillkommit i enlighet med Europeiska gemenskapernas direktiv av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning (83/349/EEG) eller på likvärdigt sätt.

Första stycket gäller även om något dotterföretag av skäl som anges i 5 § andra eller tredje stycket inte omfattas av den upprättade koncernredovisningen.

Ett moderföretag som med stöd av första stycket inte självt har upprättat någon koncernredovisning ska ge in det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse till registreringsmyndigheten enligt bestämmelserna i 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§. Registreringsmyndigheten ska på det sätt som anges i 8 kap. 4 § kungöra att handlingarna har getts in. Om handlingarna inte är avfattade på svenska, får registreringsmyndigheten förelägga moderföretaget att ge in en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande ska beslutas om någon begär det. Om moderföretaget, i fall det hade upprättat en koncernredovisning, enligt 8 kap. 3 och 16 §§ inte skulle ha varit skyldigt att ge in denna och koncernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten, ska vad som i nämnda paragrafer sägs om att handlingarna ska hållas tillgängliga i stället tillämpas på det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

Första stycket gäller inte,

1. om delägare som har en kapitalandel i moderföretaget på minst tio procent senast sex månader före räkenskapsårets utgång hos moderföretagets styrelse eller motsvarande ledningsorgan har krävt att koncernredovisning ska upprättas, eller

2. om andelarna i moderföretaget eller skuldebrev som moderföretaget har utfärdat är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Den som enligt första stycket inte upprättar någon koncernredovisning ska upplysa om detta i en not till årsredovisningen samt lämna uppgift om namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte för det överordnade moderföretag som upprättar den i stycket nämnda koncernredovisningen. Lag (2013:436).

3 § Moderföretag i mindre koncerner behöver inte upprätta koncernredovisning. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 3 § innebär att det andra stycket upphävdes. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 7 kap. 3 § andra stycket följande lydelse.

Första stycket gäller inte om andelar i moderföretaget eller något av dotterföretagen eller skuldebrev som moderföretaget eller något av dotterföretagen har utfärdat är upptagna till handel på en reglerad marknad.

3 a § Ett moderföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om moderföretagets samtliga dotterföretag är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild. Koncernredovisning ska dock upprättas, om två eller flera dotterföretag tillsammans har mer än sådan ringa betydelse. Lag (2010:686).

Lag (2010:686) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010.

Koncernredovisningens delar

4 § Koncernredovisningen skall bestå av

1. en koncernbalansräkning,
2. en koncernresultaträkning,
3. noter,
4. en förvaltningsberättelse, och
5. en finansieringsanalys. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 7 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Koncernredovisningen skall bestå av

1. en koncernbalansräkning,
2. en koncernresultaträkning,
3. noter, och
4. en förvaltningsberättelse.

I följande fall skall det i koncernredovisningen även ingå en finansieringsanalys:

1. något av koncernföretagen bedriver näringsverksamhet och nettovärdet av koncernföretagens tillgångar enligt koncernbalansräkningar för de två senaste räkenskapsåren överstiger ett gränsvärde som motsvarar 1 000 gånger det prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde under den sista månaden av respektive räkenskapsår, eller
2. antalet anställda hos koncernföretagen har under de två senaste räkenskapsåren i medeltal överstigit 200, eller
3. moderföretagets aktier eller skuldebrev är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats. Lag (1999:1112).

Dotterföretag som skall omfattas av koncernredovisningen.

5 § Koncernredovisningen ska omfatta samtliga dotterföretag, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Ett dotterföretag behöver inte omfattas av koncernredovisningen, om företaget är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild. Om två eller flera dotterföretag tillsammans har mer än sådan ringa betydelse, ska de dock omfattas av koncernredovisningen.

Ett dotterföretag behöver inte heller omfattas av koncernredovisningen, om

1. betydande och varaktiga hinder i väsentlig grad begränsar moderföretagets möjligheter att utöva sitt inflytande över dotterföretaget,
2. nödvändig information för att upprätta koncernredovisningen inte kan fås utan oskälig kostnad eller inom rimlig tid, eller

3. andelarna i dotterföretaget innehas tillfälligt och uteslutande i avsikt att säljas vidare.

Ett företag som tillämpar andra eller tredje stycket ska i en not upplysa om skälen för detta. Lag (2010:686).

Lag (2010:686) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 5 § andra stycket följande lydelse.

Ett dotterföretag behöver inte omfattas av koncernredovisningen, om företaget är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild. Om flera dotterföretag tillsammans har mer än sådan ringa betydelse, skall de dock omfattas av koncernredovisningen.

Principer för upprättande av koncernredovisning

Överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild

6 § Koncernredovisningen skall upprättas på ett överskådligt sätt och i enlighet med god redovisningssed.

Koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och noterna skall upprättas som en helhet och ge en rättvisande bild av ställningen och resultatet för de företag, betraktade som en enhet, som omfattas av koncernredovisningen. Bestämmelserna i 2 kap. 3 § första stycket andra meningen och andra stycket tillämpas också på koncernredovisningen. Lag (1999:1112).

Andra grundläggande redovisningsprinciper m.m.

7 § För koncernredovisningen tillämpas följande bestämmelser i 2 kap.:

- 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
- 5 § om språk och form,
- 6 § om valuta, och
- 7 § om undertecknande.

I koncernredovisningen skall beloppen anges i samma valuta som i moderföretagets årsredovisning. Lag (2000:34).

Koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen

8 § Koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen skall var för sig utgöra en sammanställning av balansräkningarna respektive resultaträkningarna för moderföretaget och de dotterföretag som omfattas av koncernredovisningen. Sammanställningen skall göras med tillämpning av 9–13 §§ och 18–23 §§. Vid redovisningen av andelar i andra företag än dotterföretag skall 25–30 §§ beaktas. I övrigt tillämpas 3 kap. Vad som sägs där om större och mindre företag skall dock i stället avse större respektive mindre koncerner. Lag (2006:871).

Lag (2006:871) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 7 kap. 8 § följande lydelse.

642 Årsredovisningslag

8 § Koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen skall var för sig utgöra en sammanställning av balansräkningarna respektive resultaträkningarna för moderföretaget och de dotterföretag som omfattas av koncernredovisningen. Sammanställningen skall göras med tillämpning av 9–13 §§ och 18–23 §§. Vid redovisningen av andelar i andra företag än dotterföretag skall 25–30 §§ beaktas. I övrigt tillämpas 3 kap.

Vad som i ett aktiebolag har avsatts till kapitalandelsfonden enligt 28 § andra stycket skall redovisas som en särskild post under Andra fonder i koncernbalansräkningen. Sådant belopp skall anses som bundet eget kapital.

När 3 kap. 8 § andra stycket tillämpas skall vad som där sägs om antalet anställda och tillgångarnas nettovärde avse koncernen som helhet.

Bestämmelsen i 3 kap. 11 § gäller inte om koncernen är en sådan koncern som avses i 4 § andra stycket. Lag (2004:1173).

Minoritetsandelar

9 § Den del av eget kapital och årets resultat i ett dotterföretag som belöper sig på andelar ägda av någon annan än de koncernföretag som omfattas av koncernredovisningen skall redovisas som särskilda poster i koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen. Lag (1999:1112).

Balansdag

10 § Koncernredovisningen skall hänföra sig till moderföretagets balansdag.

Om ett dotterföretags balansdag ligger mer än tre månader före moderföretagets balansdag, skall dotterföretaget omfattas av koncernredovisningen på grundval av en balansräkning som hänför sig till moderföretagets balansdag och en resultaträkning som avser moderföretagets räkenskapsår.

Om ett dotterföretags balansdag ligger högst tre månader före moderföretagets balansdag, skall upplysning lämnas om sådana händelser som är viktiga för att bedöma dotterföretagets ställning och resultat som har inträffat mellan dotterföretagets och moderföretagets balansdagar. Lag (1999:1112).

Värderingsregler

11 § Bestämmelserna i 4 kap. tillämpas även på koncernredovisningen. Lag (1999:1112).

12 § Koncernredovisningen och årsredovisningen skall upprättas med tillämpning av gemensamma principer för värderingen av tillgångar, avsättningar och skulder. Olika värderingsprinciper får användas, om det finns särskilda skäl. I sådant fall skall upplysning om detta lämnas i not med angivande av skälen för avvikelser.

Har något av de koncernföretag som omfattas av koncernredovisningen tillämpat andra principer för värderingen av tillgångar, avsättningar och skulder än dem som tillämpas i koncernbalansräkningen, skall dessa tillgångar, avsättningar och skulder räknas om enligt sistnämnda principer.

Om det finns särskilda skäl och det är förenligt med 6 §, får avvikelse göras från vad som föreskrivs i andra stycket. Sådant avvikelse får även göras, om en omräk-

ning med hänsyn till kravet på rättvisande bild är av ringa betydelse. I dessa fall skall upplysning om skälen för avvikelser anges i en not. Lag (2004:1173).

Elimineringar mellan koncernföretag

13 § Fordringar och skulder mellan koncernföretag, liksom internvinster, skall elimineras i koncernbalansräkningen.

Intäkter och kostnader, som hänför sig till transaktioner mellan koncernföretag, liksom förändring av internvinst under räkenskapsåret, skall elimineras i koncernresultaträkningen.

Vad som sägs i första och andra styckena om eliminering av fordringar och skulder, intäkter och kostnader samt internvinster gäller inte om beloppen är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild.

Med internvinst avses antingen en vinst vid överlåtelse av en tillgång inom koncernen eller den på moderföretaget belöpande andelen av en sådan vinst, i den utsträckning tillgången inte därefter har överlåtits till en köpare utanför koncernen eller har förbrukats eller dess värde har satts ned hos det företag inom koncernen som har förvärvat tillgången. Upplysning om det internvinstbegrepp som har tillämpats skall lämnas i en not. Lag (1999:1112).

Tilläggsupplysningar

Allmänna tilläggsupplysningar

14 § Bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap. 2, 3, 4 a–7 och 10–13 §§, 14 § andra och tredje styckena, 15–18 §§ samt 18 b–25 §§ tillämpas även på koncernredovisningen. Det som sägs där om större företag ska i stället avse större koncerner och det som sägs om mindre företag ska i stället avse mindre koncerner. Det som sägs i 5 kap. 18 b § om medelantalet anställda ska avse medelantalet anställda i koncernen. Tilläggsupplysningarna ska lämnas på det sätt som anges i 5 kap. 1 § första stycket andra och tredje meningarna och andra stycket i samma paragraf.

Trots vad som sägs i första stycket får uppgifter enligt 5 kap. 20 § tredje stycket tredje meningen och 5 kap. 22 § andra stycket tredje meningen utelämnas i fråga om dotterföretag. Vid tillämpningen av nämnda bestämmelser ska dock de lämnade uppgifterna innefatta även löner och andra förmåner från koncernföretag. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § Bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap. 2–7 och 10–13 §§, 14 § andra och tredje styckena, 15–18 §§ samt 18 b–25 §§ tillämpas även på koncernredovisningen. Det som sägs där om större företag ska i stället avse större koncerner och det som sägs om mindre företag ska i stället avse mindre koncerner. Det som sägs i 5 kap. 18 b § om medelantalet anställda ska avse medelantalet anställda i koncernen. Tilläggsupplysningarna ska lämnas på det sätt som anges i 5 kap. 1 § första stycket andra och tredje meningarna och andra stycket i samma paragraf.

644 Årsredovisningslag

7 kap. 14 § även ändrad genom lag (2009:34) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 7 kap. 14 § första stycket följande lydelse.

14 § Bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap. 2–7 och 10–13 §§, 14 § andra och tredje styckena, 15–18 §§ samt 18 b–25 §§ tillämpas även på koncernredovisningen. Vad som sägs där om större företag skall dock i stället avse större koncerner. Vad som sägs i 5 kap. 18 b § om medelantalet anställda skall avse medelantalet anställda i koncernen. Tilläggsupplysningarna skall lämnas på det sätt som anges i 5 kap. 1 § första stycket andra och tredje meningarna och andra stycket.

Förändringar i koncernens sammansättning

15 § Om sammansättningen av de företag som omfattas av koncernredovisningen har ändrats väsentligt under räkenskapsåret, skall sådana upplysningar lämnas som gör det möjligt att jämföra de på varandra följande koncernredovisningarna. Lag (1999:1112).

Uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag

16 § För varje dotterföretag och intresseföretag skall dess namn, organisationsnummer och säte anges. Vidare skall anges den kapitalandel, beräknad med tillämpning av 1 kap. 6 §, som koncernföretag innehar i företaget.

Bestämmelserna i första stycket skall tillämpas även i fråga om andra företag i vilka ett koncernföretag självt eller på det sätt som anges i 1 kap. 6 § innehar en kapitalandel på minst 20 procent. Uppgifter om dessa företag behöver dock inte lämnas om uppgifterna med hänsyn till kravet på rättvisande bild är av ringa betydelse.

I koncernredovisningen skall grunden för att ett företag har klassificerats som dotterföretag anges. Denna uppgift får utelämnas, om moderföretaget innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar och kapitalandelen i dotterföretaget är lika stor som rösträtsandelen. Lag (1999:1112).

17 § Bolagsverket får medge att uppgifter inte behöver lämnas enligt 16 § första och andra styckena, om uppgifterna är av sådant slag att de kan vålla allvarlig skada för moderföretaget eller för något av de angivna företagen. Lag (2004:244).

Hur dotterföretag skall räknas in i koncernredovisningen

18 § Sammanställning avseende moderföretag och dotterföretag skall göras enligt någon av de metoder som anges i 19–22 a §§ eller 23 §. Lag (2004:1173).

Förvärvsmetoden

19 § I koncernbalansräkningen skall det bokförda värdet av moderföretagets andelar i ett dotterföretag elimineras genom att avräknas mot den andel av dotterföretagets eget kapital som belöpte på andelarna vid förvärvet. Lag (1999:1112).

20 § Vid förvärv av andelar i ett företag som är eller genom förvärvet blir dotterföretag skall moderföretaget upprätta en förvärvsanalys för att fastställa andelarnas

anskaffningsvärde för koncernen samt anskaffningsvärdet för koncernen av dotterföretagets tillgångar, avsättningar och skulder. Lag (1999:1112).

21 § Om anskaffningsvärdet för koncernen av dotterföretagets tillgångar, avsättningar eller skulder enligt förvärvsanalysen avviker från deras bokförda värden i dotterföretagets balansräkning, skall värdena i koncernbalansräkningen justeras med hänsyn till detta. Summan av dessa justeringar skall avräknas från det skillnadsbelopp som uppkommit vid avräkningen enligt 19 §. Lag (1999:1112).

22 § Om det efter en avräkning enligt 21 § föreligger ett positivt skillnadsbelopp, skall detta redovisas som goodwill i koncernbalansräkningen. Bestämmelserna i 4 kap. 4 och 5 §§ gäller även för sådan goodwill.

Om det efter en avräkning enligt 21 § föreligger ett negativt skillnadsbelopp som motsvarar en vid förvärvstidpunkten förväntad ogynnsam resultatutveckling eller förväntade utgifter i dotterföretaget, skall detta skillnadsbelopp redovisas i koncernbalansräkningen. Skillnadsbeloppet får upplösas och intäktsföras i takt med att förväntningarna infrias.

Om positiva och negativa skillnadsbelopp avräknas mot varandra, skall upplysning om skillnadsbeloppen lämnas i en not. Lag (2004:1173).

Lag (2004:1173) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. T.o.m. den 31 december 2004 hade 7 kap. 22 § följande lydelse.

22 § Om det efter en avräkning enligt 21 § föreligger ett positivt skillnadsbelopp, skall detta redovisas som goodwill i koncernbalansräkningen. Bestämmelserna i 4 kap. 4 och 5 §§ gäller även för sådan goodwill.

Om det efter en avräkning enligt 21 § föreligger ett negativt skillnadsbelopp som motsvarar en vid förvärvstidpunkten förväntad ogynnsam resultatutveckling eller förväntade utgifter i dotterföretaget, skall detta skillnadsbelopp redovisas som en avsättning i koncernbalansräkningen. En sådan avsättning får upplösas och intäktsföras i takt med att förväntningarna infrias. Lag (1999:1112).

22 a § Om ett företag har förvärvat ett annat företag genom att betala med andelar som det självt har gett ut och kontrollen över det förvärvande företaget som en följd av det har övergått till nya ägare (omvänt förvärv), skall vid tillämpningen av 19–22 §§ det förvärvade företaget anses som moderföretag och det förvärvande företaget anses som dotterföretag. Lag (2003:774).

Poolningsmetoden

23 § Det bokförda värdet av moderföretagets andelar i ett dotterföretag får elimineras i koncernbalansräkningen genom avräkning mot den andel av dotterföretagets eget kapital som belöpte på moderföretagets andelar i dotterföretaget vid förvärvet utan att 20–22 §§ tillämpas, om

1. moderföretagets andelar i dotterföretaget representerar mer än 90 procent av det nominella värdet av samtliga andelar i dotterföretaget,

2. andelarna har förvärvats genom att moderföretaget har emitterat andelar vilka har lämnats som vederlag för andelarna i dotterföretaget,

3. den kontanta betalningen för de förvärvade andelarna inte överstiger tio procent av de emitterade andelarnas nominella värde, och

4. det i övrigt är förenligt med kravet på god redovisningssed och kravet i 6 § på rättvisande bild.

Det skillnadsbelopp som uppkommer vid tillämpning av första stycket skall läggas till eller dras ifrån eget kapital i koncernbalansräkningen.

Upplysning om att första stycket har tillämpats skall lämnas i en not. Där skall också lämnas upplysning om de förändringar i eget kapital som åtgärden har medfört och om namn, organisationsnummer och säte för de berörda dotterföretagen. Lag (1999:1112).

24 § [7 kap. 24 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2004:1173), som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004.]

Hur andelar i intresseföretag och vissa andra företag skall räknas in i koncernredovisningen

Kapitalandelsmetoden

25 § Andelar i intresseföretag skall redovisas i koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen med tillämpning av bestämmelserna i 26–29 §§, om inte annat följer av tredje stycket eller 30 §.

Vid tillämpning av första stycket skall bestämmelserna i 12 § om värdering och 13 § om internvinsteliminering tillämpas, om det inte finns särskilda hinder mot detta. Med internvinst skall därvid avses den andel i vinst som belöper på moderföretaget vid överlåtelse mellan intresseföretag och koncernföretag.

Ett intresseföretag behöver inte redovisas enligt första stycket, om

1. företaget har ringa betydelse med hänsyn till kravet i 6 § på rättvisande bild, eller

2. förhållandena motsvarar dem som anges i 5 § tredje stycket.

Den som tillämpar tredje stycket skall i en not upplysa om skälen för detta. Lag (1999:1112).

26 § Första gången andelarna i ett intresseföretag redovisas i koncernbalansräkningen skall moderföretaget först göra en beräkning av deras värde enligt 4 kap. 3 § första och andra styckena, 5 § första–tredje styckena och 6 § första stycket.

Skillnaden mellan det värde som följer av första stycket och den andel av intresseföretagets eget kapital som belöper på andelarna skall anges särskilt i balansräkningen eller i en not. Skillnadsbeloppet skall beräknas med utgångspunkt i förhållandena vid förvärvstidpunkten. Om det finns särskilda skäl, får skillnadsbeloppet beräknas med utgångspunkt i förhållandena vid den tidpunkt då kapitalandelsmetoden tillämpas första gången.

Om det vid en beräkning enligt andra stycket finns ett positivt skillnadsbelopp, skall det belopp som har räknats fram enligt första stycket minskas med avskrivningar eller nedskrivningar enligt 4 kap. 4 och 5 §§, beräknade på grund-

val av det angivna skillnadsbeloppet. Den del av skillnadsbeloppet som inte kan hänföras till något särskilt slag av tillgång, avsättning eller skuld skall därvid anses som goodwill.

Det belopp som har räknats fram enligt första stycket skall vidare justeras med tillägg eller avdrag för den andel av intresseföretagets vinst eller förlust för räkenskapsåret som belöper på andelarna. Vidare skall avdrag göras för mottagen utdelning från intresseföretaget. Hänsyn skall också tas till andra förändringar i intresseföretagets eget kapital. Andelarna skall i koncernbalansräkningen tas upp till det värde som motsvarar återstående belopp. Lag (1999:1112).

27 § När ett intresseföretag är moderföretag i en koncern, avses med företaget eget kapital i 26 § andra stycket vad som i en av intresseföretaget upprättad koncernredovisning redovisas som sådan post. Lag (1999:1112).

28 § I efterföljande koncernbalansräkningar skall de andelar som avses i 25 § tas upp till det värde som de är upptagna till i närmast föregående koncernbalansräkning. Detta värde skall justeras med tillämpning av 26 §.

Om andelarna vid en tillämpning av 26 § första, tredje och fjärde styckena tas upp till ett högre värde än i närmast föregående koncernbalansräkning, skall skillnadsbeloppet sättas av till en kapitalandelsfond. Lag (1999:1112).

29 § Vid redovisning enligt 26–28 §§ skall den andel av intresseföretagets vinst eller förlust som belöper på andelarna redovisas som intäkt eller kostnad i koncernresultaträkningen. Mottagen utdelning från intresseföretaget får inte redovisas som intäkt. Lag (1999:1112).

Klyvningsmetoden

30 § Ett företag som omfattas av en koncernredovisning och som tillsammans med ett eller flera företag, som inte omfattas av koncernredovisningen, leder ett annat företag som inte är dotterföretag, får redovisa sin ägarandel i det sistnämnda företaget enligt andra stycket.

I koncernbalansräkningen får tas upp en så stor andel av det underordnade företagets tillgångar, avsättningar och skulder som belöper på ägarandelen. I koncernresultaträkningen får tas upp en så stor andel av det underordnade företagets intäkter och kostnader som belöper på ägarandelen. Vid redovisning enligt detta stycke skall 10–13, 15 och 19–22 §§ tillämpas. Ett företag som tillämpar denna paragraf skall i en not upplysa om skälen för detta. Uppgift enligt 5 kap. 18 § skall anges särskilt för varje företag för vilket ägarandelar redovisas med tillämpning av denna paragraf. Lag (1999:1112).

Förvaltningsberättelse och finansieringsanalys

31 § Förvaltningsberättelse och finansieringsanalys för koncernen skall upprättas med tillämpning av 6 kap. 1 och 2 a–5 §§. Vad som sägs i 6 kap. 1 § om mindre företag ska i stället avse mindre koncerner.

Om moderbolaget är ett aktiebolag och bolagets eller något av dess dotterföretags andelar, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska det i förvaltningsberättelsen lämnas upplysning om de viktigaste inslagen i koncernens system för intern kontroll och riskhantering i samband med upprättandet av koncernredovisningen.

Om moderbolaget har upprättat en bolagsstyrningsrapport som inte utgör en del av förvaltningsberättelsen och det i rapporten har tagits med sådana upplysningar om koncernen som avses i andra stycket, behöver upplysningarna inte lämnas också i koncernredovisningen. I sådana fall ska dock förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en uppgift om den plats i rapporten där upplysningarna lämnas. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 31 § innebar att andra och tredje stycket infördes.

Koncernredovisning i moderföretag som omfattas av IAS-förordningen

32 § Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1–3 a §§ om skyldighet att upprätta koncernredovisning,
2. 4 § första stycket 4 om förvaltningsberättelse,
3. 7 § vad gäller hänvisningarna till 2 kap. 5 § om språk och form och 2 kap. 7 § om undertecknande,
4. 12 § första stycket om värderingsprinciper,
5. 14 § vad gäller hänvisningarna till följande bestämmelser i 5 kap.:
 - 12 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 15 § första och tredje styckena om en ekonomisk förenings eget kapital,
 - 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 20 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader,
 - 22 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, och
 - 25 § om avtal om avgångsvederlag,
6. 31 §, vad gäller hänvisningarna till 6 kap. 1, 2 a–4 §§ om förvaltningsberättelsens innehåll.
7. 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.

Ett företag som avses i första stycket behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 §, om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 7 kap. 32 § första stycket 5 innebar att ledet ” - 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,” togs bort.

7 kap. 32 § även ändrad genom lag (2010:686) som har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 32 § första stycket 1 följande lydelse.

1. 1–3 §§ om skyldighet att upprätta koncernredovisning.

7 kap. 32 § även ändrad genom lag (2009:34) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 32 § innebar att första stycket 7 infördes.

33 § Andra företag än de som avses i 32 § får upprätta koncernredovisning med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder. I sådant fall tillämpas 32 §. Lag (2004:1173).

8 kap. Publicering av årsredovisningen m.m.

Registreringsmyndigheten

1 § Med registreringsmyndigheten avses i denna lag Bolagsverket, om inte annat följer av andra stycket.

I fråga om stiftelser skall vid tillämpningen av denna lag tillsynsmyndigheten enligt 9 kap. 1 § stiftelselagen (1994:1220) anses som registreringsmyndighet. Lag (2004:244).

Årsredovisningens avlämnande till revisorerna

2 § I ett aktiebolag skall årsredovisningen för det förflutna räkenskapsåret lämnas till revisorerna och lekmannarevisorerna senast sex veckor före den ordinarie bolagsstämma där årsredovisningen skall behandlas. I en ekonomisk förening skall årsredovisningen lämnas till revisorerna senast en månad före ordinarie föreningsstämma. Övriga företag skall lämna årsredovisningen till revisorerna senast fyra månader efter räkenskapsårets utgång. Lag (1999:1112).

Ingivande till registreringsmyndigheten

3 § Den skyldighet att offentliggöra årsredovisningen som följer av 6 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) ska fullgöras på följande sätt. På samma sätt ska även revisionsberättelsen offentliggöras.

1. Aktiebolag

Bestyrkta kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att bolagsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om bolagsstämans beslut beträffande bolagets vinst eller förlust.

2. Ekonomiska föreningar

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från en månad efter det att föreningsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen. Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Föreningar som enligt 1 kap. 3 § utgör större företag och föreningar som är moderföretag i koncerner som enligt samma paragraf utgör större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har utfärdats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom en månad från fastställelsebeslutet.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla föreningsstämans beslut beträffande föreningens vinst eller förlust.

3. Handelsbolag i vilka en eller flera juridiska personer är delägare och grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång.

4. Stiftelser

Kopior av handlingarna ska ha kommit in till registreringsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. Beträffande kollektivavtalsstiftelser samt stiftelser som avses i 9 kap. 10 § första stycket stiftelselagen (1994:1220) gäller i stället att bestyrkta kopior ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång.

5. Övriga företag

Kopior av handlingarna ska hållas tillgängliga för alla som är intresserade senast från sex månader efter räkenskapsårets utgång. Efter särskilt föreläggande av registreringsmyndigheten ska bestyrkta kopior av handlingarna ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Större företag och moderföretag i större koncerner är skyldiga att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten även om något föreläggande inte har meddelats. Handlingarna ska i dessa fall ha kommit in till myndigheten inom sex månader från räkenskapsårets utgång.

Med en bestyrkt kopia jämföras vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original. Lag (2009:702).

3 a § Handlingar som avses i 3 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Ett bevis om fastställelse enligt 3 § 1 eller 2 får undertecknas med en elektronisk signatur.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 3 §,
2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet, och
3. den elektroniska signaturen enligt andra stycket. Lag (2008:89).

3 b § [8 kap. 3 b § har upphört att gälla genom lag (2013:436) som har trätt i kraft den 1 juli 2013.]

Registrering i aktiebolagsregistret

3 c § Registreringsmyndigheten skall registrera årsredovisning och revisionsberättelse för aktiebolag i aktiebolagsregistret.

Registreringen skall avfattas på svenska. Om det bolag som en registrering avser begär det, skall registreringen dessutom avfattas på annat officiellt språk inom den Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering skall avfattas på annat språk än svenska skall, om Bolagsverket inte medger annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som skall registreras. Översättningen skall vara gjord av en översättare som har auktorisation eller motsvarande behörighet. Lag (2008:89).

Kungörande

4 § När årsredovisning och revisionsberättelse för aktiebolag eller handelsbolag eller grupperingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta. Kungörandet ska ske i en tidning som myndigheten ger ut.

I fråga om aktiebolag ska en kungörelse avfattas på samma språk som registreringen i aktiebolagsregistret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om sådant kungörande. Lag (2009:702).

Förseningsavgifter för aktiebolag

5 § Om ett aktiebolag inte ger in bestyrkta kopior av årsredovisning och revisionsberättelse eller om årsredovisningen saknar sådant bevis som avses i 3 § första stycket, skall bolaget betala förseningsavgift till staten enligt 6 §.

Beslut om förseningsavgift fattas av registreringsmyndigheten.

6 § Ett aktiebolag skall betala en förseningsavgift om de handlingar som anges i 5 § inte har kommit in till registreringsmyndigheten inom sju månader från räkenskapsårets utgång. Om bolaget inom denna tid har kommit in med anmälan enligt 7 kap. 14 § tredje stycket aktiebolagslagen (2005:551), betalat den avgift som är föreskriven för registrering av sådan anmälan och ingett en skriftlig försäkran från bolagets revisor om att revisionsberättelsen lämnats till styrelsen, skall dock bolaget betala förseningsavgift först om handlingarna inte har kommit in inom nio månader från räkenskapsårets utgång. Avgiften skall uppgå till 10 000 kr för publika aktiebolag och 5 000 kr för privata aktiebolag.

Om de handlingar som anges i 5 § inte har kommit in inom två månader från det att underrättelse avsändes till bolaget om beslut om förseningsavgift enligt första stycket, skall bolaget betala en ny förseningsavgift. Den nya avgiften skall uppgå till 10 000 kr för publika aktiebolag och 5 000 kr för privata aktiebolag.

Om de handlingar som anges i 5 § inte har kommit in inom två månader från det att underrättelse avsändes till bolaget om beslut om förseningsavgift enligt andra stycket, skall bolaget betala en ny förseningsavgift. Den nya avgiften skall uppgå till 20 000 kr för publika aktiebolag och 10 000 kr för privata aktiebolag. Lag (2005:918).

7 § Om ett beslut om att bolaget har försatts i konkurs har registrerats, får beslut om förseningsavgift inte meddelas.

Om ett beslut om att bolaget har gått i likvidation har registrerats, får beslut om förseningsavgift inte meddelas när det gäller redovisning för tiden före likvidationsbeslutet. Lag (2001:934).

8 § Har bolaget inom tid som avses i 6 § gett in kopior av de handlingar som anges i 5 § men är kopiorna inte bestyrkta eller har handlingarna på annat sätt någon brist som lätt kan avhjälpas, får registreringsmyndigheten meddela beslut om förseningsavgift endast om bolaget har underrättats om bristen och fått tillfälle att avhjälpa den men inte gjort det inom tid som angetts i underrättelsen. En sådan underrättelse får sändas med posten till den postadress som bolaget senast har anmält hos registreringsmyndigheten.

9 § En förseningsavgift skall efterges, om underlåtenheten att ge in handlingen framstår som ursäktlig med hänsyn till omständigheter som bolaget inte har kunnat råda över. Avgiften skall också efterges om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den.

Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om något yrkande om detta inte har framställts, om det föranleds av vad som har förekommit i ärendet.

10 § Om en förseningsavgift inte har betalats efter betalningsuppsmaning, skall avgiften lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

11 § Ett beslut om förseningsavgift får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft.

Om ett bolag har rätt att få tillbaka betalad förseningsavgift på grund av en domstols beslut, ska ränta betalas på den återbetalade förseningsavgiften från och med månaden efter den då förseningsavgiften betalades in till och med den månad då återbetalning görs. I fråga om räntans storlek tillämpas 65 kap. 4 § tredje stycket skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1377).

Lag (2011:1377) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 8 kap. 11 § andra stycket följande lydelse.

Om ett bolag har rätt att få tillbaka betalad förseningsavgift på grund av en domstols beslut, skall ränta betalas på den återbetalade förseningsavgiften från och med månaden efter den då förseningsavgiften betalades in till och med den månad då återbetalning görs. I fråga om räntans storlek tillämpas 19 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483). Lag (1997:545).

Personligt betalningsansvar

12 § Om kopia av årsredovisning och revisionsberättelse för aktiebolag inte har sänts in enligt 3 § första stycket inom femton månader efter räkenskapsårets utgång, svarar styrelseledamöterna och verkställande direktören solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget.

En styrelseledamot eller verkställande direktör går dock fri från ansvar, om han eller hon visar att underlåtenheten att sända in årsredovisning och revisionsberättelse inte beror på försummelse av honom eller henne. Ansvar inträder inte för förpliktelser som uppkommer efter det att handlingarna har kommit in till registreringsmyndigheten.

Vite

13 § Var och en som enligt denna lag eller annan författning är skyldig att ensam eller gemensamt med någon annan till registreringsmyndigheten ge in redovisningshandling eller revisionsberättelse, kan av registreringsmyndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömande av vite prövas av registreringsmyndigheten.

I fråga om stiftelser tillämpas 9 kap. 5 § stiftelselagen (1994:1220) i stället för första och andra styckena. Lag (1999:1112).

Publicering av årsredovisningen

14 § Om ett företag publicerar sin årsredovisning i dess helhet, skall publiceringen avse årsredovisningen i den form och med den ordalydelse som har legat till grund för revisionsberättelsen. Revisionsberättelsen skall därvid åtfölja årsredovisningen. Om någon revisionsberättelse inte har lämnats, skall årsredovisningen i stället innehålla uppgift om detta förhållande och om skälen för det. Lag (1999:1112).

15 § Om ett företag publicerar sin årsredovisning i ofullständigt skick, ska det av publikationen framgå att den inte är fullständig. Det ska också anges om den fullständiga årsredovisningen har getts in till registreringsmyndigheten.

En årsredovisning får, när den publiceras i ofullständigt skick, inte åtföljas av revisionsberättelsen. Publikationen ska i stället innehålla revisorns uttalande om att den fullständiga årsredovisningen har upprättats enligt lag, liksom uppgift om anmärkningar enligt

1. 9 kap. 31, 33 och 34 §§ aktiebolagslagen (2005:551),
2. 8 kap. 13 § andra-fjärde styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar,
3. 28–30 §§ revisionslagen (1999:1079), och
4. 4 kap. 11 § andra och tredje styckena stiftelselagen (1994:1220).

654 Årsredovisningslag

Om någon revisionsberättelse inte har lämnats, ska detta förhållande liksom skälen för det anges.

Trots bestämmelserna i andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att

1. upplysningar enligt 5 kap. 18 § har lämnats utan uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män eller utan uppgift om fördelningen mellan olika länder, eller

2. uppgift enligt 5 kap. 18 b § inte har lämnats. Lag (2010:1515).

Lag (2010:1515) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 kap. 15 § fjärde stycket följande lydelse.

Trots bestämmelserna i andra stycket får en ofullständig årsredovisning publiceras tillsammans med revisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att

1. upplysningar enligt 5 kap. 18 eller 20 § har lämnats utan uppgift om fördelningen mellan kvinnor och män eller utan uppgift om fördelningen mellan olika länder, eller

2. uppgift enligt 5 kap. 18 b § inte har lämnats.

15 a § En bolagsstyrningsrapport som enligt 6 kap. 8 § har upprättats som en från årsredovisningen skild handling ska offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Bestämmelserna om offentliggörande av förvaltningsberättelsen gäller i tillämpliga delar beträffande offentliggörandet av bolagsstyrningsrapporten.

I stället för att offentliggöra bolagsstyrningsrapporten enligt första stycket får bolaget välja att offentliggöra rapporten genom att göra den tillgänglig på bolagets webbplats. Förvaltningsberättelsen ska då innehålla en upplysning om detta och en uppgift om den webbplats där rapporten finns tillgänglig.

Andra stycket gäller inte om sådana uppgifter som avses i 7 kap. 31 § andra stycket med stöd av tredje stycket i samma paragraf har tagits in i moderbolagets bolagsstyrningsrapport i stället för i förvaltningsberättelsen för koncernen. Lag (2009:34).

Lag (2009:34) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

Koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse

16 § Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse med följande avvikelser:

1. Trots bestämmelserna i 3 § 2 och 5 är moderföretag alltid skyldiga att ge in koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten.

2. Trots bestämmelserna i 15 § andra stycket får en ofullständig koncernredovisning, förutom i fall som avses i 15 § fjärde stycket, publiceras tillsammans med koncernrevisionsberättelsen, om ofullständigheten består i att uppgifter som anges i 7 kap. 16 § och som är av ringa betydelse med hänsyn till kravet på rättvisande bild har utelämnats. Lag (1999:1112).

9 kap. Delårsrapport

Skyldighet att lämna delårsrapport

1 § Ett företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldigt att upprätta koncernredovisning, ska minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en särskild redovisning (delårsrapport).

Delårsrapporten ska upprättas för en period mellan räkenskapsårets början och delårsperiodens utgång. Minst en delårsrapport ska, om inte något annat följer av 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. I 16 kap. lagen om värdepappersmarknaden finns ytterligare bestämmelser om vilka företag som ska lämna delårsrapport.

Delårsrapporten ska upprättas i vanlig läsbar form eller i elektronisk form. Den ska avfattas på svenska. Lag (2008:277).

Tillhandahållande av delårsrapport

2 § Delårsrapporten ska hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia ska genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § andra stycket andra meningen och en delårsrapport som avses i 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska senast två månader efter rapportperiodens utgång lämnas till registreringsmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§.

Om delårsrapporten inte lämnas till registreringsmyndigheten i rätt tid, tillämpas 8 kap. 13 §.

Ytterligare bestämmelser om offentliggörande av delårsrapporter finns i 17 kap. lagen om värdepappersmarknaden, för sådana företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt den lagen. Lag (2013:436).

Delårsrapportens innehåll

3 § Delårsrapporten skall bestå av

1. en balansräkning i sammandrag,
2. en resultaträkning i sammandrag,
3. noter, och
4. delårsinformation.

Balansräkningen och resultaträkningen skall minst innehålla de rubriker och delsummeringar som redovisades i den senaste årsredovisningen. Samma principer skall följas för redovisning och värdering som när årsredovisningen upprättas.

Noterna skall innehålla information om väsentliga beloppsförändringar som inträffat under den aktuella perioden.

656 Årsredovisningslag

Delårsinformationen skall innehålla information om händelser som är av väsentlig betydelse för att förstå utvecklingen av företagets ställning och resultat och en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför. Delårsinformationen skall dessutom innehålla uppgifter om transaktioner med närstående som väsentligen påverkat företagets ställning och resultat.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande det som sägs i första–fjärde styckena. Lag (2007:367).

Lag (2007:367) har trätt i kraft den 1 juli 2007. Företag som inte omfattas av 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden får tillämpa bestämmelserna i 9 kap. 3 § om delårsrapporters innehåll m.m. i deras lydelse före den 1 juli 2007 för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Sådana företag behöver inte heller tillämpa 9 kap. 6 § om revisors granskning för nämnda räkenskapsår. Lag (2007:541).

T.o.m. den 30 juni 2007 hade 9 kap. 3 § följande lydelse.

3 § I en delårsrapport skall det översiktligt redogöras för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. Vidare skall det lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. Bestämmelserna i 6 kap. 1 § andra stycket 1 och 2 gäller också i fråga om delårsrapport.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som sägs i första stycket. Uppgifter om nettoomsättning och resultat skall avse beloppen efter avdrag för interna poster inom koncernen och vara beräknade med hänsyn tagen till internvinstelimering.

Sådana uppgifter om koncernen som anges i andra stycket behöver inte lämnas, om

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen, och

4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte.

Om uppgifter utelämnas enligt tredje stycket, gäller vad som sägs i 2 § också den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte avfattad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten skall sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande skall utfärdas om någon begär det. Lag (2006:871).

9 kap. 3 § även ändrad genom lag (2006:871) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 9 kap. 3 § andra stycket följande lydelse.

Om en koncern är av det slag som anges i 7 kap. 4 § andra stycket, skall moderföretaget i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som sägs i första stycket. Uppgifter om nettoomsättning och resultat skall avse beloppen efter avdrag för interna poster inom koncernen och vara beräknade med hänsyn tagen till internvinstelimering.

4 § Om det inte finns särskilda hinder, skall i anslutning till uppgifter enligt 3 § även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret.

Begrepp och termer skall så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncernredovisningen.

5 § Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall i fråga om delårsrapporter tillämpa kommissionens förordning (EG)nr 1725/2003 av den 29 september 2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002.

Ett företag som avses i första stycket skall tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § tredje stycket om språk och form,
2. 2 § om tillhandahållande av delårsrapport m.m.,
3. 3 § första–fjärde styckena om delårsrapportens innehåll för uppgifter om moderföretaget, och
4. 6 § om granskning av revisor.

I delårsrapporten skall företaget dessutom lämna en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför. Lag (2007:367).

6 § Om en delårsrapport har granskats av en revisor, skall även revisorns rapport bifogas delårsrapporten.

Om delårsrapporten inte är granskad av en revisor, skall det anges i rapporten. Lag (2007:367).

Lag (2007:367) har trätt i kraft den 1 juli 2007. Företag som inte omfattas av 16 kap. 5 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden får tillämpa bestämmelserna i 9 kap. 3 § om delårsrapporters innehåll m.m. i deras lydelse före den 1 juli 2007 för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Sådana företag behöver inte heller tillämpa 9 kap. 6 § om revisors granskning för nämnda räkenskapsår.

10 kap. Överklagande

1 § Beslut av registreringsmyndigheten enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. I fråga om beslut som avses i 8 kap. 6, 9 och 13 §§ gäller att överklagande skall ske inom två månader från dagen för beslutet.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1999:1112).

Uppställningsform för balansräkningen (kontoform)

TILLGÅNGAR

A. Tecknat men ej inbetalt kapital

B. Anläggningstillgångar

I. Immateriella anläggningstillgångar

- 1. Balanserade utgifter för forsknings- och utvecklingsarbeten och liknande arbeten*
- 2. Koncessioner, patent, licenser, varumärken samt liknande rättigheter*
- 3. Hyresrätter och liknande rättigheter*
- 4. Goodwill*
- 5. Förskott avseende immateriella anläggningstillgångar*

II. Materiella anläggningstillgångar

- 1. Byggnader och mark*
- 2. Maskiner och andra tekniska anläggningar*
- 3. Inventarier, verktyg och installationer*
- 4. Pågående nyanläggningar och förskott avseende materiella anläggningstillgångar*

III. Finansiella anläggningstillgångar

- 1. Andelar i koncernföretag*
- 2. Fordringar hos koncernföretag*
- 3. Andelar i intresseföretag*
- 4. Fordringar hos intresseföretag*
- 5. Andra långfristiga värdepappersinnehav*
- 6. Lån till delägare och andra, till vilka delägare står i sådant förhållande som sägs i 21 kap. 1 § 3, 4 eller 5 aktiebolagslagen (2005:551)*
- 7. Andra långfristiga fordringar*

C. Omsättningstillgångar

I. Varulager m.m.

- 1. Råvaror och förnödenheter*
- 2. Varor under tillverkning*
- 3. Färdiga varor och handelsvaror*
- 4. Pågående arbete för annans räkning*
- 5. Förskott till leverantörer*

II. Fordringar

- 1. Kundfordringar*
- 2. Fordringar hos koncernföretag*
- 3. Fordringar hos intresseföretag*
- 4. Övriga fordringar*
- 5. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter*

III. Kortfristiga placeringar

- 1. Andelar i koncernföretag*
- 2. Övriga kortfristiga placeringar*

IV. Kassa och bank

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

A. Eget kapital, med uppgift om vad som utgör fritt eget kapital och bundet eget kapital

Aktiebolag:

- I. Aktiekapital*
- II. Överkursfond*
- III. Uppskrivningsfond*
- IV. Andra fonder*
 - 1. Reservfond*
 - 2. Kapitalandelsfond*
 - 3. Fond för verkligt värde*
 - 4. Övrigt*
- V. Balanserad vinst eller förlust*
- VI. Årets resultat*

Ekonomiska föreningar:

- I. Inbetalda insatser och emissionsinsatser*
 - 1. Medlemsinsatser*
 - 2. Förlagsinsatser*

660 Årsredovisningslag

II. Uppskrivningsfond

III. Andra fonder

1. Reseryfond
2. Kapitalandelsfond
3. Fond för verkligt värde
4. Övrigt

IV. Balanserad vinst eller förlust

V. Årets resultat

Övriga företag:

I. Eget kapital vid räkenskapsårets början

II. Insättningar eller uttag under året

III. Förändringar i kapitalandelsfonden

IV. Förändringar i fonden för verkligt värde

V. Årets resultat

VI. Eget kapital vid räkenskapsårets slut

B. Obeskattade reserver

C. Avsättningar

1. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
2. Avsättningar för skatter
3. Övriga avsättningar

D. Skulder

1. Obligationslån
2. Skulder till kreditinstitut
3. Förskott från kunder (får även redovisas som avdragspost under Varulager m.m.)
4. Leverantörsskulder
5. Växelskulder
6. Skulder till koncernföretag
7. Skulder till intresseföretag

8. *Skatteskulder*
9. *Övriga skulder*
 - a) *Återbetalningspliktiga medel mottagna av allmänheten enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet*
 - b) *Andra skulder*
10. *Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter*

Poster inom linjen

Ställda säkerheter och ansvarsförbindelser

1. *Panter och därmed jämförliga säkerheter som har ställts för egna skulder och för förpliktelser som redovisas såsom avsättningar, varje slag för sig*
2. *Övriga ställda panter och därmed jämförliga säkerheter, varje slag för sig*
3. *Ansvarsförbindelser*
 - a. *Pensionsförpliktelser som inte har upptagits bland skulderna eller avsättningarna och som inte heller har täckning i pensionsstiftelses förmögenhet*
 - b. *Övriga ansvarsförbindelser*

Bilagan senast ändrad genom lag (2005:918) som har trätt i kraft den 1 januari 2006. T.o.m. den 31 december 2005 hade punkten under TILLGÅNGAR B. III. 6. följande lydelse.

6. *Lån till delägare eller till personer som vid tillämpning av 12 kap. 7 § första och sjunde styckena aktiebolagslagen (1975:1385) är att anse som närstående*

Bilagan även ändrad genom lag (2004:1173) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. Ett företag som upprättar koncernredovisning med tillämpning av de redovisningsstandarder som har antagits enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder får föra över belopp som i koncernredovisningen har avsatts till kapitalandelsfonden till fritt eget kapital. Ändringen innebar införande av tre punkter angående kapitalandelsfond.

Bilagan även ändrad genom lag (2004:316) som har trätt i kraft den 1 juli 2004. Ändringen innebar att punkterna 9 a) och b) under rubriken D. Skulder infördes.

Uppställningsform I för resultaträkning (rapportform med kostnadsslagsindelning)

1. Nettoomsättning
2. Förändring av varulager
3. Aktiverat arbete för egen räkning
4. Övriga rörelseintäkter
5. Råvaror och förnödenheter
6. Övriga externa kostnader
7. Personalkostnader
8. Avskrivningar och nedskrivningar av materiella och immateriella anläggningstillgångar
9. Nedskrivningar av omsättningstillgångar utöver normala nedskrivningar
10. Övriga rörelsekostnader
11. Intäkter från andelar i koncernföretag
12. Intäkter från andelar i intresseföretag
13. Intäkter från övriga värdepapper och fordringar som är anläggningstillgångar (med särskild uppgift om intäkter från koncernföretag)
14. Övriga ränteintäkter och liknande intäkter (med särskild uppgift om intäkter från koncernföretag)
15. Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar och kortfristiga placeringar

- 16. Räntekostnader och liknande kostnader (med särskild uppgift om kostnader avseende koncernföretag)**
- 17. Extraordinära intäkter**
- 18. Extraordinära kostnader**
- 19. Bokslutsdispositioner**
- 20. Skatt på årets resultat**
- 21. Övriga skatter**
- 22. Årets resultat**

Uppställningsform II för resultaträkning (rapportform med funktionsindelning)

1. **Nettoomsättning**
2. **Kostnad för sålda varor**
3. **Bruttoresultat**
4. **Försäljningskostnader**
5. **Administrationskostnader**
6. **Övriga rörelseintäkter**
7. **Övriga rörelsekostnader**
8. **Intäkter från andelar i koncernföretag**
9. **Intäkter från andelar i intresseföretag**
10. **Intäkter från övriga värdepapper och fordringar som är anläggningstillgångar (med särskild uppgift om intäkter från koncernföretag)**
11. **Övriga ränteintäkter och liknande intäkter (med särskild uppgift om intäkter från koncernföretag)**
12. **Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar och kortfristiga placeringar**
13. **Räntekostnader och liknande kostnader (med särskild uppgift om kostnader avseende koncernföretag)**
14. **Extraordinära intäkter**
15. **Extraordinära kostnader**
16. **Bokslutsdispositioner**
17. **Skatt på årets resultat**
18. **Övriga skatter**
19. **Årets resultat**

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1996.

2. Bestämmelserna i 8 kap., 9 kap. 2 § andra stycket och 10 kap. 2 § skall tillämpas första gången i fråga om offentliggörande av årsredovisning, koncernredovisning, revisionsberättelse och delårsrapport avseende det räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 1995.

3. I bolag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag skall bestämmelserna i 2–6 kap., 9 kap. 1 §, 2 § första stycket, 3 och 4 §§ samt 10 kap. 1 § tillämpas första gången i fråga om det räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 1995.

I övriga bolag skall de angivna bestämmelserna samt bestämmelserna i 7 kap. tillämpas första gången i fråga om det räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 1996. Aktiebolag som vid utgången av år 1997 tillämpat äldre bestämmelser får dock göra det även fortsättningsvis intill utgången av det sista räkenskapsår som inletts före 1 april 1998. I aktiebolag som har avförts från aktiebolagsregistret senast 31 december 1997 och i aktiebolag som avförs från aktiebolagsregistret enligt punkten 5 i övergångsbestämmelserna till lagen (1994:802) om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385) efter ansökan som har skett före utgången av oktober 1997 skall de angivna bestämmelserna överhuvudtaget inte tillämpas. Lag (1997:978).

4. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till en föreskrift i 11 kap. aktiebolagslagen som har ersatts genom en bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

5. Bestämmelsen i 4 kap. 5 § tredje stycket skall inte tillämpas på nedskrivning som har gjorts före lagens ikraftträdande.

6. Belopp som har avsatts till uppskrivningsfond före lagens ikraftträdande får användas även för nödvändiga nedskrivningar på anläggningstillgångar. Om detta görs skall upplysning om detta lämnas i en not.

Lag (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

20 december 1995

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1995/96/10, LU 4, rskr. 91.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag är tillämplig på kreditinstitut och värdepappersbolag. Med kreditinstitut avses bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker, kreditmarknadsföretag (kreditmarknadsbolag respektive kreditmarknadsföreningar) och Svenska skeppshypotekskassan. Med värdepappersbolag avses det som sägs i 1 kap. 5 § 26 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Bestämmelserna om koncernredovisning i 7 kap. ska tillämpas på finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är kreditinstitut eller värdepappersbolag eller utländska företag av motsvarande slag. Med finansiellt holdingföretag avses ett aktiebolag, ett handelsbolag eller en ekonomisk förening vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att i vinstsyfte förvärva och förvalta andelar i dotterföretag. Lag (2011:1067).

Hänvisningarna till årsredovisningslagen

2 § När det i denna lag hänvisas till en bestämmelse i årsredovisningslagen (1995:1554) ska bestämmelsen tillämpas även om den anges gälla för aktiebolag, om inte annat särskilt föreskrivs.

Bestämmelser i årsredovisningslagen som ska tillämpas på större företag och större koncerner ska tillämpas på kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av denna lag, om inte annat särskilt föreskrivs.

Bestämmelser i årsredovisningslagen som gäller ekonomiska föreningar ska tillämpas på medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar, om inte annat särskilt föreskrivs.

Om bestämmelsen i årsredovisningslagen hänvisar till en annan bestämmelse i årsredovisningslagen eller till årsredovisningslagen i dess helhet, ska även hänvisningen tillämpas, om inte annat följer av bestämmelserna i denna lag eller i föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag. Lag (2011:764).

Definitioner

3 § Med bank avses vid tillämpningen av denna lag bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank.

Med hypoteksinstitut avses Svenska skeppshypotekskassan. Lag (2011:458).

4 § Följande bestämmelser i 1 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas:

3 § första stycket 2 om definition av andelar,

4 och 5 §§ om koncern- och intresseföretagsdefinitioner,

6 § om hänsynstagande till vissa rättigheter hos mellanman m.m., samt

7 § om skyldighet för moderföretag och dotterföretag att lämna varandra upplysningar. Lag (2006:872).

Lag (2006:872) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 1 kap. 4 § innebar att ledet "3 § andra stycket om definition av andelar," ersattes av "3 § första stycket 2 om definition av andelar,".

Normgivningsbemyndigande

5 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1. kreditinstituts och värdepappersbolags löpande bokföring, årsbokslut, årsredovisning, koncernredovisning och delårsrapporter, och

2. den koncernredovisning som finansiella holdingföretag skall upprätta enligt denna lag.

6 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får föreskriva att denna lags bestämmelser, eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, om koncerner skall gälla för en grupp av företag, som inte utgör en koncern enligt 4 §, men som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning.

Räkenskapsår för vissa kreditinstitut

7 § För banker och hypoteksinstitut är kalenderår räkenskapsår om inte annat följer av 3 kap. 3 § bokföringslagen (1999:1078). Lag (1999:1113).

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisningen

Årsredovisningens upprättande

1 § I kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar, skall även en kapitaltäckningsanalys ingå i årsredovisningen. Lag (2006:1378).

Lag (2006:1378) har trätt i kraft den 1 februari 2007. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att benämningen på lag (1994:2004) ändrades.

668 Årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

2 kap. 1 § har även ändrats genom lag (2006:872) som har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 kap. 1 § följande lydelse.

1 § I banker, kreditmarknadsföretag, hypoteksinstitut, värdepappersbolag och institut för elektroniska pengar skall en finansieringsanalys ingå i årsredovisningen. Detsamma skall gälla för övriga aktiebolag som omfattas av denna lag i fall som avses i 2 kap. 1 § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554).

I kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, skall även en kapitaltäckningsanalys ingå i årsredovisningen. Lag (2002:151).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 1 § om årsredovisningens delar,
 - 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,
 - 3 § om rättvisande bild,
 - 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
 - 5 § om form och språk,
 - 6 § om valuta, samt
 - 7 § första och femte-sjunde styckena om årsredovisningens undertecknande.
- Lag (2008:94).

3 kap. Balansräkning och resultaträkning

Uppställningsformer för balans- och resultaträkningarna

1 § Balansräkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 1 till denna lag. Resultaträkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 2. Hänvisningar i denna lag till poster gäller poster i dessa uppställningsformer, om inte annat framgår.

Trots bestämmelserna i första stycket samt 2 och 3 §§ får kreditinstitut och värdepappersbolag som avses i tredje stycket dela upp posterna med hänsyn till deras karaktär och relativa likviditet, om det är förenligt med 2 kap. 2 och 3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554).

Bestämmelserna i andra stycket gäller

1. företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, och
2. andra företag vars aktier eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela föreskrifter om avvikande uppställningsformer för balansräkningen och

resultaträkningen för värdepappersbolag, om avvikelserna är nödvändiga med hänsyn till dessa bolags särskilda verksamhetsinriktning. Lag (2007:542).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om balansräkningen och resultaträkningen i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § om balansräkningens innehåll,
- 2 § om resultaträkningens innehåll,
- 4 § första, tredje och fjärde styckena om uppställning och sammanslagning av poster m.m.,
- 5 § första–tredje styckena om jämförelsetal,
- 5 a § om överkursfonden,
- 8 § om specificering av större periodiseringsposter,
- 9 § om avsättningar,
- 10 § om specificering av vissa större avsättningar, samt
- 13 § om extraordinära intäkter och kostnader. Lag (2006:872).

Lag (2006:872) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om balansräkningen och resultaträkningen i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § om balansräkningens innehåll,
- 2 § om resultaträkningens innehåll,
- 4 § första, tredje och fjärde styckena om uppställning och sammanslagning av poster m.m.,
- 5 § om jämförelsetal,
- 5 a § om överkursfonden,
- 8 § första stycket om specificering av större periodiseringsposter,
- 9 § om avsättningar,
- 10 § första stycket om specificering av vissa större avsättningar, samt
- 13 § första och andra styckena om extraordinära intäkter och kostnader. Lag (2005:557).

Särskilda regler om sammanslagning av poster och om åtaganden

3 § De i 2 § angivna bestämmelserna i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Vad som i 4 § fjärde stycket sägs om sammanslagning av poster som föregås av arabiska siffror skall gälla poster som föregås av små bokstäver.
2. Inom linjen skall, utöver ställda säkerheter och ansvarsförbindelser, oåterkalleliga åtaganden som innebär risktagande anges.

4 kap. Värderingsregler

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 2 § ska följande bestämmelser om värderingen i 4 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 § första stycket och 2 § om vad som är anläggningstillgångar och omsättningstillgångar,

3 § om anskaffningsvärde för anläggningstillgångar,

4 § om avskrivning av anläggningstillgångar,

5 § om nedskrivning av anläggningstillgångar,

6–8 §§ om uppskrivning av anläggningstillgångar,

9 § första–fjärde styckena om värdering av omsättningstillgångar,

10 § om värdering av pågående arbeten,

11 § om varulagrets anskaffningsvärde,

12 § om redovisning till bestämd mängd och fast värde,

13 a § om redovisning enligt kapitalandelsmetoden,

14 § om egna aktier,

14 a–14 d §§ om värdering av finansiella instrument,

14 e § om värdering av säkrade poster,

15 § om periodisering av vissa belopp vid upptagande av lån, samt

16 § om omräkning av förlagsinsatser. Lag (2011:1555).

Särskilda regler om tillgångar och skulder

2 § De i 1 § angivna bestämmelserna i 4 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas med följande avvikelser:

1. I en bank krävs för uppskrivning av anläggningstillgång enligt 6 § första stycket Finansinspektionens medgivande.

2. I en sparbank får uppskrivningsbeloppet, vid uppskrivning enligt 6 § första stycket, tas i anspråk för avsättning till reservfond, och uppskrivningsfonden, i stället för vad som sägs i 7 §, tas i anspråk för avsättning till reservfond.

3. En bank får inte tillämpa 7 § första stycket 2 om användande av uppskrivningsfonden för täckande av förlust.

4. För ett kreditmarknadsbolag prövar allmän domstol ett ärende enligt 7 § andra stycket om att ta uppskrivningsfonden i anspråk. I fråga om domstolens tillstånd gäller 10 kap. 14 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse i tillämpliga delar.

5. Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen medge att även andra kreditinstitut och värdepappersbolag än sådana företag som avses i 3 kap. 1 § tredje stycket denna lag får tillämpa bestämmelsen i 13 a §.

6. Finansiella instrument ska tas upp till sitt verkliga värde om det är förenligt med 14 a §.

7. Kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av denna lag får tillämpa 14 b § tredje stycket. Lag (2011:1555).

Vad som är finansiella anläggningstillgångar

3 § Med finansiell anläggningstillgång förstås

1. andelar i intresseföretag och koncernföretag,
2. värdepapper, och
3. annan tillgång än tillgång som skall tas upp i posterna Immateriella anläggningstillgångar (post 9) och Materiella tillgångar (post 10), allt under förutsättning att tillgångarna är avsedda att stadigvarande innehåsa i den ordinarie verksamheten.

Utgifter för bildande av garantifond i sparbank

4 § Utgifter för bildande av garantifond enligt 5 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619) får inte tas upp som tillgång.

Periodisering av överkurs och underkurs

5 § Om erlagt belopp för räntebärande värdepapper eller lånefordringar som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) överstiger eller underskrider det belopp som skall erhållas på förfalldagen (överkurs respektive underkurs), skall mellanskillnaden periodiseras.

Vid beräkning av anskaffningsvärdet för räntebärande värdepapper och lånefordringar skall sådan periodisering av över- eller underkurs som avses i första stycket beaktas.

En periodisering enligt första stycket får underlåtas under samma förutsättningar som de som anges i 4 kap. 15 § andra meningen årsredovisningslagen. Om en periodisering underlåts skall upplysning om förhållandet lämnas i en not. Lag (2003:772).

Omräkning av tillgångar och skulder

6 § Tillgångar och skulder i annan valuta än redovisningsvalutan som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) skall omräknas enligt växelkursen på balansdagen, om de inte genom särskilda åtgärder skyddas mot eller utgör skydd mot valutakursförändringar.

Materiella och immateriella anläggningstillgångar samt sådana finansiella anläggningstillgångar som utgörs av andelar får utan hinder av första stycket omräknas efter anskaffningskursen vid förvärvet. Lag (2003:772).

5 kap. Tilläggsupplysningar

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag ska årsredovisningen innehålla de upplysningar som anges i 3–6 §§ nedan. Upplysningarna ska lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet, får upplysningarna i

672 Årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen. Vidare ska, med beaktande av vad som föreskrivs i 2 §, följande bestämmelser om tilläggsupplysningar i 5 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § andra stycket om hänvisningar till noter,
- 2 § om värderings- och omräkningsprinciper,
- 3 § första–tredje styckena om anläggningstillgångar,
- 4 a–4 c § om finansiella instrument,
- 5 § om uppskrivningsfond och fond för verkligt värde,
- 8 och 9 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag,
- 11 a § första stycket om ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen,
- 12 § om lån till ledande befattningshavare,
- 12 a § första och tredje styckena samt 12 b § om transaktioner med närstående,
- 13 § om konvertibla lån,
- 14 § andra och tredje styckena om förändringar i eget kapital m.m.,
- 16 och 17 §§ om upplysningar om skatt,
- 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
- 18 b § om könsfördelning bland ledande befattningshavare,
- 19–21 §§ om löner, andra ersättningar och sociala kostnader,
- 22 § om pensioner och liknande förmåner,
- 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
- 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
- 25 § om avtal om avgångsvederlag,
- 26 § om uppgift om moderföretag, samt
- 27 § om europabolag och europakooperativ.

Vid tillämpningen av 5 kap. 20 och 22 §§ årsredovisningslagen ska samtliga företag som omfattas av denna lag anses som publika aktiebolag. Lag (2010:1525).

Lag (2010:1525) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 1 § innebar att leden "4 § om uppgifter om taxeringsvärden," och "18 a § om sjukfrånvaro," togs bort.

5 kap. 1 § även ändrad genom lag (2009:35) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 5 kap. 1 § innebar att leden "11 a § första stycket om ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen," och "12 a § första och tredje styckena samt 12 b § om transaktioner med närstående," infördes.

Särskilda regler om tilläggsupplysningar

2 § De i 1 § angivna bestämmelserna i 5 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Fråga om tillstånd enligt 9 § andra stycket att utelämna uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag prövas av Finansinspektionen.

2. Vid tillämpningen av 12 § andra stycket första meningen om lån till ledande befattningshavare får upplysning om huvudsakliga lånevillkor, räntesatser samt under räkenskapsåret återbetalda belopp utelämnas.

3. Uppgifter som skall lämnas enligt 20 § första stycket 2 om löner och ersättningar till anställda, skall även omfatta löner och ersättningar till delegater i bank. Lag (1999:1113).

Upplysningar om tillgångar

3 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om tillgångar:

1. För överlåtbara värdepapper som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) skall uppgift lämnas om skillnaden mellan anskaffningsvärde och verkligt värde. Den del som avser värdepapper som tas upp till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet enligt 9 § samma kapitel skall anges särskilt.

2. Om det bokförda värdet för räntebärande värdepapper som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen överstiger eller underskrider det belopp som skall infrias på förfallodagen, skall mellanskillnaden anges. Summan av överstigande belopp skall anges för sig och summan av underskridande belopp skall anges för sig.

3. Större belopp i posten Övriga tillgångar (post 12) skall specificeras till sin storlek och art.

4. Varje tillgångspost skall delas upp i sådana tillgångar som enligt 4 kap. årsredovisningslagen tas upp

- a) med utgångspunkt i anskaffningsvärdet enligt 3 §,
- b) till det lägsta av anskaffningsvärdet och nettoförsäljningsvärdet enligt 9 §, och
- c) till sitt verkliga värde enligt 14 a §. Lag (2003:772).

Upplysningar om skulder och indelning av eget kapital

4 § Utöver vad som följer av 1 § ska följande uppgifter lämnas om skulder och eget kapital:

1. För varje efterställd skuld som uppgår till mer än tio procent av samtliga efterställda skulder, ska uppgift lämnas om lånebelopp, lånevaluta, räntesats, förfallodag, omständigheter som kan medföra förtida återbetalning, efterställningsvillkoren samt förutsättningar och villkor för betalning på förfallodagen eller för konvertering. Vidare ska sammanfattande upplysningar lämnas om vilka regler som gäller för övriga efterställda skulder.

2. Större belopp i posten Övriga skulder (post 4) ska specificeras till sin storlek och art.

3. I bankaktiebolag och andra aktiebolag som omfattas av denna lag ska eget kapital delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital ska tas upp Aktiekapital, Uppskrivningsfond, Reservfond och Kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital ska tas upp fria fonder, var för sig,

balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

4. I sparbank ska eget kapital delas upp i fonder och vinst eller förlust för räkenskapsåret. Med fonder avses Grundfond, Uppskrivningsfond, Reservfond, Kapitalandelsfond, Fond för verkligt värde samt Garantifond. Benämningen fond får inte användas för annat belopp i balansräkningen. Förlust för räkenskapsåret tas upp som avdragspost.

5. I medlemsbank och kreditmarknadsförening ska eget kapital delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital ska tas upp Insatskapital, Uppskrivningsfond, Reservfond och Kapitalandelsfond. Medlemsinsatser och förlagsinsatser ska redovisas var för sig. Under fritt eget kapital ska tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

6. Aktiebolag, medlemsbanker och ekonomiska föreningar som omfattas av denna lag ska lämna närmare upplysningar om det belopp av fritt eget kapital som inte kan anses utdelningsbart med hänsyn till tillämpliga bestämmelser om kapitalskydd enligt rörelselagarna för kreditinstitut och värdepappersbolag, samt om de förhållanden som motiverar bedömningen.

7. Om en sparbank har bidrag till garantifonden i annan valuta än i redovisningsvalutan, skall dessa räknas om enligt växelkursen på balansdagen. Skillnaden mellan det omräknade beloppet och motsvarande belopp vid räkenskapsårets ingång, skall föras mot Andra fonder. Lag (2011:764).

Upplysningar om resultaträkningens poster

5 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om resultaträkningens poster:

1. Större belopp i posterna Övriga rörelseintäkter (post 8) och Övriga rörelsekostnader (post 11) skall specificeras till sin storlek och art.

2. Posten Kreditförluster, netto (post 12) skall delas upp i nedskrivningar respektive återföringar av nedskrivningar.

Upplysningar om intresse- och koncernföretag

6 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om intresseföretag och koncernföretag.

1. För var och en av tillgångsposterna Belåningsbara statsskuldförbindelser m.m. (post 2), Utlåning till kreditinstitut (post 3), Utlåning till allmänheten (post 4) och Obligationer och andra räntebärande värdepapper (post 5) skall uppgift lämnas om de fordringar som avser intresseföretag och om de fordringar som avser koncernföretag.

2. För var och en av skuldposterna Skulder till kreditinstitut (post 1), In- och upplåning från allmänheten (post 2), Emitterade värdepapper m.m. (post 3) och Efterställda skulder (post 7) skall uppgift lämnas om de skulder som avser intresseföretag och om de skulder som avser koncernföretag.

3. Uppgift om efterställda tillgångar avseende intresseföretag och koncernföretag skall lämnas särskilt för varje tillgångspost.

Upplysningar om kapitaltäckningen m.m.

7 § Utöver vad som följer av 1 § skall uppgift lämnas om var sådan information som skall offentliggöras enligt 8 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar tillhandahålls, om den inte finns i årsredovisningen. Lag (2006:1378).

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar, samt

5 § om finansieringsanalys.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 6 kap. 1 § innebär att ett nytt tredje stycke infördes.

Särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen

2 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande upplysningar lämnas i förvaltningsberättelsen:

1. En medlemsbank skall ange summorna av insatsbelopp som skall återbetalas under nästa räkenskapsår enligt 4 kap. 1 och 3 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker.

2. I ett förslag till dispositioner enligt 6 kap. 2 § första meningen årsredovisningslagen (1995:1554) skall styrelsen ange de överväganden som gjorts med hänsyn till de tillämpliga bestämmelser om kapitalskydd enligt rörelselagarna för kreditinstitut och värdepappersbolag. Lag (2003:772).

Kapitaltäckningsanalys

3 § I kapitaltäckningsanalysen skall uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitaltäckningen för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Företag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som avses i 9 kap. 1 och 2 §§ lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar, skall lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen. Lag (2006:1378).

7 kap. Koncernredovisning

Koncernredovisningens upprättande

1 § Kreditinstitut och värdepappersbolag som är moderföretag och sådana finansiella holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 5 eller 6 a §.

För finansiella holdingföretag som omfattas av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ska en kapitaltäckningsanalys enligt 6 kap. 3 § ingå i koncernredovisningen. Lag (2011:764).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § ska följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 4 § om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om minoritetsandelar,
- 10 § om balansdag,
- 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
- 13 § om elimineringar mellan koncernföretag,
- 15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
- 16 och 17 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag,
- 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen,
- 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och vissa andra företag ska räknas in i koncernredovisningen, och
- 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 2 § innebar att ledet ”31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering.” infördes.

Särskilda regler för andelar i dotterföretag i vissa fall

3 § De i 2 § angivna bestämmelserna i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Tillämpas 5 § tredje stycket 3 om utelämnande av vissa dotterföretag för andelar som innehas som ett led i en finansiell stödaktion för en rekonstruktion eller räddning av ett dotterföretag som är ett kreditinstitut eller värdepappersbolag, skall moderföretaget

- i en not upplysa om arten av och villkoren för den finansiella stödaktionen, samt

- till sin koncernredovisning foga dotterföretagets årsredovisning.

2. Fråga om tillstånd enligt 17 § att utelägna uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag prövas av Finansinspektionen. Lag (2004:1175).

Allmänna regler för koncernredovisningen

4 § För koncernredovisningen gäller i tillämpliga delar

1. de allmänna bestämmelserna om årsredovisningen i 2 kap. 2 §, med undantag för hänvisningarna till 2 kap. 1–3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554),

2. bestämmelserna om balansräkning och resultaträkning i 3 kap., med det tillägget att vad som avsatts till kapitalandelsfonden ska tas upp som bundet kapital under Andra fonder (post 12) i koncernbalansräkningen,

3. bestämmelserna om värderingsregler i 4 kap.,

4. bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 1 och hänvisningarna till 5 kap. 8, 9 och 26 §§ årsredovisningslagen, samt

5. bestämmelserna om förvaltningsberättelse och finansieringsanalys i 6 kap. 1 §, med undantag för hänvisningen till 6 kap. 2 och 3 §§ årsredovisningslagen.

Trots vad som följer av första stycket 4 får uppgifter enligt 5 kap. 20 § tredje stycket tredje meningen och 5 kap. 22 § andra stycket tredje meningen årsredovisningslagen utelämnas i fråga om dotterföretag. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser ska dock de lämnade uppgifterna innefatta även löner och andra förmåner från koncernföretag. Lag (2010:1525).

Lag (2010:1525) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 4 § första stycket 4 följande lydelse.

4. bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 1 och hänvisningarna till 5 kap. 8, 9, 18 a och 26 §§ årsredovisningslagen, samt

När koncernredovisning inte behöver upprättas

5 § Ett moderföretag som är dotterföretag behöver inte upprätta koncernredovisning om förutsättningarna enligt 7 kap. 2 § första eller andra styckena årsredovisningslagen (1995:1554) finns, samt

1. det undantagna företagens åtaganden har garanterats av dess moderföretag, och

2. detta moderföretag är ett institut i vars verksamhet ingår att från allmänheten låna medel och att bevilja krediter för egen räkning.

Moderföretag som med stöd av första stycket inte har upprättat någon koncernredovisning ska i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 5 § och 5 a § denna lag eller 8 kap. 3 § och 3 a § årsredovisningslagen offentliggöra den koncernredovisning som avses i 7 kap. 2 § första stycket 1 årsredovisningslagen samt koncernrevisionsberättelsen. Handlingar som har getts in till registreringsmyndigheten ska kungöras enligt 8 kap. 6 § denna lag. Registreringsmyndigheten får förelägga moderföretaget att ge in en bestyrkt översättning till svenska av handlingarna. Sådant föreläggande ska utfärdas av registreringsmyndigheten om någon begär det.

Första stycket gäller inte i fall som anges i 7 kap. 2 § fjärde stycket årsredovisningslagen.

Uppllysning om förhållande som avses i första stycket 1 ska lämnas i det undantagna företags årsredovisning. Lag (2007:1461).

6 § Om 5 § första stycket tillämpas, skall i en not till det undantagna företags årsredovisning, utöver sådana uppgifter som anges i 7 kap. 2 § femte stycket årsredovisningslagen (1995:1554) sammantaget för det undantagna företaget och dess dotterföretag även anges:

1. Summan av resultaträkningsposterna Ränteintäkter (post 1), Leasingintäkter (post 2), Provisionsintäkter (post 5), Nettoresultat av finansiella transaktioner (post 7) och Övriga rörelseintäkter (post 8),
2. Årets resultat,
3. Summan av eget kapital, samt
4. Medelantalet anställda under räkenskapsåret.

6 a § Ett moderföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om moderföretagets samtliga dotterföretag är av ringa betydelse med hänsyn till kravet i 7 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554) på rättvisande bild. Koncernredovisning ska dock upprättas, om två eller flera dotterföretag tillsammans har mer än sådan ringa betydelse. Lag (2010:687).

Lag (2010:687) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010.

Koncernredovisning i moderföretag som omfattas av IAS-förordningen

7 § Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning och i vissa fall kapitaltäckningsanalys,
2. 2 § vad gäller hänvisningen till
 - a) 7 kap. 4 § första stycket 4 årsredovisningslagen (1995:1554) om förvaltningsberättelse,

- b) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,
 - c) 7 kap. 31 § andra och tredje styckena samma lag om koncernens system för intern kontroll och riskhantering,
3. 4 § vad gäller hänvisningarna till
- a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om språk och form samt 2 kap. 7 § om undertecknande,
 - b) 5 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:
 - 12 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 20 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader,
 - 22 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, och
 - 25 § om avtal om avgångsvederlag,
 - c) 5 kap. 2 § 2 denna lag med särskilda regler om tilläggsupplysningar,
 - d) 5 kap. 4 § 3–6 denna lag om indelning av eget kapital,
 - e) 6 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första-tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll och till 6 kap. 2 a § årsredovisningslagen om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen,
 - f) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen, samt

4. 5 och 6 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats. Lag (2010:1525).

Lag (2010:1525) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 7 kap. 7 § första stycket 3 b innebar att ledet "- 4 § om uppgifter om taxeringsvärden," avskaffades.

7 kap. 7 § även ändrad genom lag (2010:687) som har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. T.o.m. den 31 juli 2010 hade 7 kap. 7 § första stycket 1 och 4 följande lydelse.

1. 1 § första och tredje styckena om skyldighet att upprätta koncernredovisning och i vissa fall kapitaltäckningsanalys,

4. 5 och 6 §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas.

8 § Företag som avses i 1 § men som inte omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder får upprätta koncernredovisning i enlighet med dessa internationella redovisningsstandarder. I sådant fall tillämpas 7 §. Lag (2004:1175).

8 kap. Offentlighet

Registreringsmyndighet

1 § Bolagsverket är registreringsmyndighet för företag som omfattas av denna lag.

För andra företag som avses i denna lag än banker och hypoteksinstitut ska 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas, i stället för 2–8 §§ nedan, med följande avvikelser:

1. Vid tillämpningen av 8 kap. 3 § och 4 § första och tredje styckena årsredovisningslagen om offentliggörande ska kreditmarknadsföreningar omfattas av bestämmelserna för aktiebolag.

2. Vid tillämpningen av 8 kap. 6 § årsredovisningslagen om förseningsavgifter ska kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag alltid anses som publika företag. Lag (2011:764).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas: 14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen, 15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, samt 16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 8 kap. 2 § innebar att ledet "15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, samt" infördes.

Uppgifter om anmärkningar

3 § En årsredovisning som publiceras i ofullständigt skick enligt 8 kap. 15 § årsredovisningslagen (1995:1554) skall även innehålla uppgift om anmärkningar enligt 4 a kap. 13–15 §§ sparbankslagen (1987:619) respektive 7 a kap. 13–15 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker. Lag (2004:317).

Årsredovisningens avlämnande till revisorerna

4 § Årsredovisningen för det förflutna räkenskapsåret skall lämnas till revisorerna och lekmannarevisorerna

1. i ett bankaktiebolag eller i en medlemsbank senast en månad före ordinarie stämma,

2. i en sparbank senast en månad före ordinarie stämma, dock senast den 31 mars,

3. i ett hypoteksinstitut senast fyra månader efter räkenskapsårets utgång. Lag (1999:1113).

Ingivande till registreringsmyndighet

5 § En bank och ett hypoteksinstitut ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställledagen. Beviset ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller bankens eller institutets vinst eller förlust.

Med en bestyrkt kopia jämförs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 7 kap. 5 § första och andra stycket följande lydelse.

5 § En bank och ett hypoteksinstitut ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten så snart det kan ske efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen som ges in till registreringsmyndigheten ska en styrelseledamot teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts med uppgift om fastställledagen. Beviset ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller bankens eller institutets vinst eller förlust.

5 a § Handlingar som avses i 5 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Ett bevis om fastställelse enligt 5 § andra stycket får undertecknas med en elektronisk signatur.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 5 §,

2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet, och

3. den elektroniska signaturen enligt andra stycket. Lag (2007:1461).

5 b § [8 kap. 5 b § har upphört att gälla genom lag (2013:437) som har trätt i kraft den 1 juli 2013.].

Registrering i bankregistret

5 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning och revisionsberättelse för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översätt-

682 Årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

ningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Lag (2007:1461).

Kungörande

6 § När årsredovisning och revisionsberättelse enligt 5 och 5 a §§ har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta i en tidning.

I fråga om bankaktiebolag ska en kungörelse skrivas på samma språk som registreringen i bankregistret. Lag (2007:1461).

7 § Verkställande direktör eller styrelseledamot i en bank eller ett hypoteksinstitut som enligt denna lag skall ge in redovisningshandling eller revisionsberättelse till registreringsmyndigheten, kan av myndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömmande av vitet prövas av registreringsmyndigheten. Lag (2000:823).

Koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse

8 § Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

9 kap. Delårsrapport

Skyldighet att lämna delårsrapport

1 § Minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader skall en särskild redovisning (delårsrapport) avges enligt denna lag. Lag (2006:872).

Lag (2006:872) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 9 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Banker, kreditmarknadsföretag, hypoteksinstitut, värdepappersbolag och institut för elektroniska pengar skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader avge en särskild redovisning (delårsrapport) enligt denna lag. Detsamma skall gälla för övriga aktiebolag som omfattas av denna lag i fall som avses i 2 kap. 1 § andra stycket eller 7 kap. 4 § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2002:151).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § ska bestämmelserna om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas med undantag för 1 § första stycket och hänvisningen i 2 § första stycket till 8 kap. 3 b § årsredovisningslagen. Lag (2007:1461).

Särskilda regler om delårsrapportens tillhandahållande och innehåll

3 § Utöver vad som följer av 9 kap. 2 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) om tillhandahållande av delårsrapport m.m. ska delårsrapporten i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det.

I delårsrapporten ska, utöver vad som anges i 9 kap. 3 § årsredovisningslagen, uppgifter lämnas om utvecklingen av inlåningen och utlåningen sedan föregående räkenskapsårs utgång.

Sådana uppgifter om koncernen som anges i 9 kap. 3 § femte stycket årsredovisningslagen behöver inte lämnas, om

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § årsredovisningslagen inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § årsredovisningslagen har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen,

4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte, och

5. förutsättningarna i 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 denna lag är uppfyllda.

Om uppgifter om koncernen utelämnas enligt tredje stycket gäller bestämmelserna i 9 kap. 2 § årsredovisningslagen för den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte upprättad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten ska sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande ska utfärdas om någon begär det.

En delårsrapport i ett bankaktiebolag som ges in till registreringsmyndigheten ska registreras enligt 8 kap. 5 c § denna lag. Lag (2009:35).

Lag (2009:35) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 9 kap. 3 § första och fjärde stycket följande lydelse.

3 § Utöver vad som följer av 9 kap. 2 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) om tillhandahållande av delårsrapport m.m. ska delårsrapporten

- i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det, samt

- i banker och hypoteksinstitut ges in till registreringsmyndigheten enligt 8 kap. 5 § denna lag så snart det kan ske och allra senast inom två månader efter rapportperiodens utgång.

Om uppgifter om koncernen utelämnas enligt andra stycket gäller bestämmelserna i 9 kap. 2 § årsredovisningslagen för den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte upprättad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten ska sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande ska utfärdas om någon begär det.

Vite

4 § Bestämmelserna i 8 kap. 7 § om vite gäller även delårsrapport.

10 kap. Överklagande

- 1 § Finansinspektionens beslut i frågor om medgivande eller tillstånd enligt 4 kap. 2 § 1, 5 kap. 2 § 1 och 7 kap. 3 § 2 samt registreringsmyndighetens beslut i frågor om
1. föreläggande enligt 7 kap. 5 § andra stycket, 8 kap. 7 § första stycket och 9 kap. 4 §, samt
 2. utdömmande av vite enligt 8 kap. 7 § andra stycket och 9 kap. 4 §, får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.
- Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2000:823).

Bilaga 1

Uppställningsform för balansräkning

TILLGÅNGAR

1. Kassa och tillgodohavanden hos centralbanker
 2. Belåningsbara statsskuldförbindelser m.m.
 3. Utlåning till kreditinstitut
 4. Utlåning till allmänheten
 5. Obligationer och andra räntebärande värdepapper
 6. Aktier och andelar (som inte ingår i post 7 eller 8)
 7. Aktier och andelar i intresseföretag
 8. Aktier och andelar i koncernföretag
 9. Immateriella anläggningstillgångar
 - a) Goodwill
 - b) Andra immateriella anläggningstillgångar
 10. Materiella tillgångar
 - a) Inventarier
 - b) Leasingobjekt
 - c) Byggnader och mark
 11. Tecknat ej inbetalt kapital
 12. Övriga tillgångar
- Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter
- Summa tillgångar

SKULDER, AVSÄTTNINGAR OCH EGET KAPITAL

1. Skulder till kreditinstitut
2. In- och upplåning från allmänheten
 - a) Inlåning
 - b) Upplåning
3. Emitterade värdepapper m.m.
 - a) Emitterade skuldebrev
 - b) Övriga

4. Övriga skulder
5. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter
6. Avsättningar
 - a) Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser
 - b) Avsättningar för skatter
 - c) Övriga avsättningar
7. Efterställda skulder
8. Obeskattade reserver
9. Aktiekapital / Grundfond / Insatskapital
10. Överkursfond
11. Uppskrivningsfond
12. Andra fonder
 - a) Reservfond
 - b) Kapitalandelsfond
 - c) Fond för verkligt värde
 - d) Garantifond
 - e) Övriga fonder
13. Balanserad vinst eller förlust
14. Årets resultat

Summa skulder, avsättningar och eget kapital

POSTER INOM LINJEN

1. Panter och därmed jämförliga säkerheter ställda för egna skulder och för såsom avsättningar redovisade förpliktelser, varje slag för sig
2. Övriga ställda panter och jämförliga säkerheter, varje slag för sig
3. Ansvarsförbindelser
 - a) Accepterade och endosserade växlar
 - b) Garantier
 - c) Övriga ansvarsförbindelser
4. Åtaganden
 - a) Åtaganden till följd av återköpstransaktioner
 - b) Övriga åtaganden

Bilagan senast ändrad genom lag (2004:1175) som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 3 kap. 1 §. Ändringen av bilagan avsåg införande av punkt 12 b) Kapitalandelsfond under Skulder, avsättningar och eget kapital.

Bilaga 2

Uppställningsform för resultaträkning

1. Ränteintäkter
2. Leasingintäkter
3. Räntekostnader

4. Erhållna utdelningar
5. Provisionsintäkter
6. Provisionskostnader
7. Nettoresultat av finansiella transaktioner
8. Övriga rörelseintäkter
9. Allmänna administrationskostnader
10. Av- och nedskrivningar av materiella och immateriella anläggningstillgångar
11. Övriga rörelsekostnader
12. Kreditförluster, netto
13. Nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar
14. Återföringar av nedskrivningar av finansiella anläggningstillgångar
15. Extraordinära intäkter
16. Extraordinära kostnader
17. Bokslutsdispositioner
18. Skatt på årets resultat
19. Övriga skatter
20. Årets resultat

1. Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1996 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter 31 december 1995.

2. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift i 4 kap. bankrörelselagen (1987:617) som ersatts genom bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

3. Bestämmelsen i 4 kap. 5 § tredje stycket årsredovisningslagen (1995:1554) skall inte tillämpas på nedskrivning som har gjorts före lagens ikraftträdande.

4. Belopp som har avsatts till uppskrivningsfond före lagens ikraftträdande får användas för erforderlig nedskrivning av värdet på andra anläggningstillgångar eller för nedskrivning av bankens innehav av fordringsbevis som är avsedda för den allmänna marknaden, allt under förutsättning att det finns särskilda skäl för en sådan utjämning. I så fall skall upplysning om detta lämnas i en not.

5. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får för den första års- eller koncernredovisning som upprättas enligt denna lag föreskriva att 3 kap. 5 § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554) inte skall tillämpas samt meddela närmare föreskrifter om vilka jämförande upplysningar som i stället skall lämnas.

Lag (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

20 december 1995

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1995/96:10, LU 4, rskr. 91.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag är tillämplig på försäkringsföretag. Med försäkringsföretag avses försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som omfattas av försäkringsrörelselagen (1982:713) samt understödsföreningar som omfattas av lagen (1972:262) om understödsföreningar. Vid tillämpningen av denna lag ska en understödsförening anses som ett livförsäkringsföretag.

Bestämmelserna om koncernredovisning i 7 kap. ska tillämpas på finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag eller utländska företag av motsvarande slag. Med finansiellt holdingföretag avses ett aktiebolag, ett handelsbolag eller en ekonomisk förening vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att i vinstsyfte förvärva och förvalta andelar i dotterföretag.

Från denna lag får medges undantag för sådana försäkringsföretag som får undantas från försäkringsrörelselagen enligt 1 kap. 19 och 20 §§ samma lag. Frågor om sådana undantag prövas av Finansinspektionen.

För sådana företag som medgivits undantag från denna lag ska i stället sådana föreskrifter som meddelats med stöd av 4 § andra stycket gälla. Lag (2013:452).

Lag (2013:452) har trätt i kraft den 15 juli 2013. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som har kommit in till Finansinspektionen före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 juli 2013 hade 1 kap. 1 § tredje stycket följande lydelse.

Från denna lag får medges undantag för sådana försäkringsföretag som får undantas från försäkringsrörelselagen enligt 1 kap. 10 § samma lag. Undantag får även medges för understödsföreningar som meddelar kapitalförsäkring för dödsfall, om försäkringsförmånerna uppgår till belopp som inte överstiger ett prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde under den sista månaden av respektive räkenskapsår eller utgår som naturaförmån. Detsamma gäller för understödsföreningar som meddelar annan livförsäkring, om stadgarna medger uttaxering eller nedsättning av förmåner och premieinkomstens storlek normalt inte överstiger 500 000 euro. Frågor om sådana undantag prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

Hänvisningarna till årsredovisningslagen

2 § När det i denna lag hänvisas till en bestämmelse i årsredovisningslagen (1995:1554) skall bestämmelsen tillämpas utan hinder av att den anges gälla för aktiebolag, om inte annat särskilt föreskrivs.

Bestämmelser i årsredovisningslagen som skall tillämpas på större företag och större koncerner skall tillämpas på försäkringsföretag som omfattas av denna lag, om inte annat särskilt föreskrivs.

Bestämmelser i årsredovisningslagen som gäller ekonomiska föreningar skall tillämpas på understödsföreningar, om inte annat särskilt föreskrivs.

Om bestämmelsen i årsredovisningslagen hänvisar till en annan bestämmelse i årsredovisningslagen eller till årsredovisningslagen i dess helhet, skall även hänvisningen tillämpas, om inte annat följer av bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag. Lag (2006:873).

Lag (2006:873) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 1 kap. 2 § innebar att ett andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

Definitioner

3 § Följande bestämmelser i 1 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas:

3 § första stycket 2 om definition av andelar,

4 och 5 §§ om koncern- och intresseföretagsdefinitioner,

6 § om hänsynstagande till vissa rättigheter hos mellanman m.m., samt

7 § om skyldighet för moderföretag och dotterföretag att lämna varandra upplysningar. Lag (2006:873).

Lag (2006:873) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Ändringen av 1 kap. 3 § innebar att ledet ”3 § andra stycket om definition av andelar,” ersattes av ”3 § första stycket 2 om definition av andelar,”.

Normgivningsbemyndigande

4 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1. löpande bokföring, årsbokslut, årsredovisning och koncernredovisning i försäkringsföretag som omfattas av denna lag, och

2. den koncernredovisning som finansiella holdingföretag skall upprätta enligt denna lag.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela föreskrifter om i vilken utsträckning denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av första stycket skall tillämpas i sådana företag som helt eller delvis undantagits från lagens tillämpning enligt 1 § tredje stycket.

5 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får föreskriva att denna lags bestämmelser, eller föreskrifter som meddelas med stöd av

denna lag, om koncerner skall gälla för en grupp av företag, som inte utgör en koncern enligt 3 §, men som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning.

Räkenskapsår för försäkringsföretag

6 § För försäkringsföretag är kalenderår räkenskapsår om inte annat följer av 3 kap. 3 § bokföringslagen (1999:1078). Lag (1999:1114).

2 kap. Allmänna bestämmelser om årsredovisningen

Årsredovisningens upprättande

1 § Om rörelsen i ett försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag omfattar flera försäkringsgrenar eller om rörelsen i en understödsförening omfattar flera verksamhetsgrenar, skall även en resultatanalys ingå i årsredovisningen. Lag (1999:1114).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

- 1 § första stycket om årsredovisningens delar,
 - 2 § om överskådlighet och god redovisningssed,
 - 3 § om rättvisande bild,
 - 4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,
 - 5 § om form och språk,
 - 6 § om valuta, samt
 - 7 § första och femte-sjunde styckena om årsredovisningens undertecknande.
- Lag (2008:95).

3 kap. Balansräkning och resultaträkning

Uppställningsformer för balans- och resultaträkningarna

1 § Balansräkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 1 till denna lag. Resultaträkningen skall upprättas enligt den uppställningsform som anges i bilaga 2. Hänvisningar i denna lag till bokstäver eller siffror gäller poster i dessa uppställningsformer, om inte annat framgår.

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om balansräkningen och resultaträkningen i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § om balansräkningens innehåll,
- 2 § om resultaträkningens innehåll,

690 Årsredovisning i försäkringsföretag

4 § första, tredje och fjärde styckena om uppställning, sammanslagning av poster m.m.,

5 § första–tredje styckena om jämförelsetal,

8 § om specificering av större periodiseringsposter,

9 § om avsättningar,

10 § om specificering av vissa större avsättningar, samt

13 § om extraordinära intäkter och kostnader. Lag (2006:873).

Lag (2006:873) har trätt i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. T.o.m. den 31 december 2006 hade 3 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om balansräkningen och resultaträkningen i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 § om balansräkningens innehåll,

2 § om resultaträkningens innehåll,

4 § första, tredje och fjärde styckena om uppställning, sammanslagning av poster m.m.,

5 § om jämförelsetal,

8 § första stycket om specificering av större periodiseringsposter,

9 § om avsättningar,

10 § första stycket om specificering av vissa större avsättningar, samt

13 § första och andra styckena om extraordinära intäkter och kostnader. Lag (1999:1114).

Särskilda regler om sammanslagning av poster och åtaganden

3 § De i 2 § angivna bestämmelserna i 3 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Vad som i 4 § fjärde stycket sägs om sammanslagning av poster som föregås av arabiska siffror gäller inte för posterna upptagna i schemat för resultaträkningen i bilaga 2 eller för sådana poster i balansräkningen som skall tas upp under Placeringsstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisk (D). Återförsäkrarens andel av försäkringstekniska avsättningar (E) eller Försäkringstekniska avsättningar (DD och EE).

2. Inom linjen skall, utöver ställda säkerheter och ansvarsförbindelser, oåterkalleliga åtaganden som innebär risktagande anges. Lag (1999:603).

Förpliktelse till följd av försäkringsavtal

4 § Förpliktelse som uppkommit till följd av försäkringsavtal behöver inte tas upp som ansvarsförbindelse eller åtagande.

4 kap. Värderingsregler

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 2 § ska följande bestämmelser om värderingen i 4 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

2 § om immateriella anläggningstillgångar,

3 § om anskaffningsvärde för anläggningstillgångar,
4 § om avskrivning av anläggningstillgångar,
5 § om nedskrivning av anläggningstillgångar,
6–8 §§ om uppskrivning av anläggningstillgångar,
9 § första–fjärde styckena om värdering av omsättningstillgångar,
10 § om värdering av pågående arbeten,
11 § om varulagrets anskaffningsvärde,
12 § om redovisning till bestämd mängd och fast värde,
13 § om omräkning av fordringar och skulder i utländsk valuta,
13 a § om redovisning enligt kapitalandelsmetoden,
14 § om egna aktier,
14 a–14 d §§ om värdering av finansiella instrument,
14 e § om värdering av säkrade poster, samt
15 § om periodisering av vissa belopp vid upptagande av lån. Lag (2011:1556).

Hur värderingsreglerna ska tillämpas på ett försäkringsföretags tillgångar och skulder

2 § De i 1 § angivna bestämmelserna i 4 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas med följande avvikelser:

1. 2 § tillämpas på immateriella tillgångar (B).
2. 3 § ska tillämpas på samtliga tillgångar, om inte annat följer av detta kapitel.
3. 4 § ska tillämpas på dels immateriella tillgångar (B), dels placerings-tillgångar (C) samt dels sådana materiella tillgångar och varulager (G.I) och övriga tillgångar (G.III) som stadigvarande ska brukas eller innehas, utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.
4. a) 5 § ska tillämpas på dels immateriella tillgångar (B), dels placerings-tillgångar (C) samt dels sådana materiella tillgångar och varulager (G.I) och övriga tillgångar (G.III) som stadigvarande ska brukas eller innehas, utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.
b) 5 § andra stycket ska tillämpas endast på placeringar i koncernföretag och intresseföretag (C.II), andra finansiella placeringstillgångar (C.III.1–7) samt depåer hos företag som avgivit återförsäkring (C.IV), utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.
5. a) 6 och 8 §§ gäller endast skadeförsäkringsbolag och ska tillämpas på placeringstillgångar (C) samt på sådana tillgångar hänförliga till materiella tillgångar och varulager (G.I) som stadigvarande ska innehas eller brukas, utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.
b) Aktier och andelar i koncernföretag och intresseföretag får inte skrivas upp till högre värde än vad som medges av Finansinspektionen.
6. Uppskrivningsbelopp enligt 6 § får endast användas för ökning av aktiekapitalet genom fondemission eller för avsättning till en uppskrivningsfond (AA.III).

692 Årsredovisning i försäkringsföretag

7. 7 § första stycket 2 och andra stycket om användning av uppskrivningsfonden för att täcka förlust får inte tillämpas.

8. 9 § ska tillämpas på dels fordringar (F), dels kassa och bank (G.II), dels sådana materiella tillgångar och varulager (G.I) och övriga tillgångar (G.III) som inte stadigvarande ska brukas eller innehas, utom när sådana tillgångar tas upp till sitt verkliga värde.

9. 12 § ska tillämpas på materiella tillgångar och varulager (G.I).

10. 13 a § får om det finns särskilda skäl och efter Finansinspektionens medgivande tillämpas även av andra försäkringsföretag än sådana företag som det hänvisas till i den bestämmelsen.

11. Finansiella instrument ska tas upp till sitt verkliga värde om det är förenligt med 14 a §.

12. Försäkringsföretag som omfattas av denna lag får tillämpa 14 b § tredje stycket.

13. Placeringstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisken (D) ska alltid tas upp till sitt verkliga värde. Lag (2011:1556).

3 § [4 kap. 3 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2004:1177) som har trätt i kraft den 1 januari 2005.]

Periodisering av överkurs och underkurs

4 § Om erlagt belopp för räntebärande värdepapper eller lånefordringar som inte tas upp till sitt verkliga värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554) överstiger eller underskrider det belopp som skall erhållas på förfallodagen (överkurs respektive underkurs), skall mellanskillnaden periodiseras.

Vid beräkning av anskaffningsvärdet för räntebärande värdepapper och lånefordringar skall sådan periodisering av över- eller underkurs som avses i första stycket beaktas.

En periodisering enligt första stycket får underlåtas under samma förutsättningar som de som anges i 4 kap. 15 § andra meningen årsredovisningslagen. Om en periodisering underlåts skall upplysning om förhållandet lämnas i en not. Lag (2004:1177).

Värdering av vissa placeringstillgångar till verkligt värde

5 § Andra placeringstillgångar (C) än finansiella instrument får tas upp till sitt verkliga värde.

Värdering enligt första stycket får ske bara om alla tillgångar som ingår i en och samma post som föregås av en arabisk siffra eller som tas upp under Byggnader och mark (C.I) värderas på samma sätt. Lag (2011:1556).

6 § Vinst eller förlust som uppkommer när tillgångar tas upp till sitt verkliga värde enligt 5 § denna lag eller 4 kap. 14 a eller 14 e § årsredovisningslagen (1995:1554) ska redovisas som särskilda poster i resultaträkningen, om inte värdeförändringen ska redovisas i en fond för verkligt värde enligt 4 kap. 14 d § andra stycket samma lag. Lag (2011:1556).

Upplysningar om en alternativ värdering av placeringstillgångar

7 § Om placeringstillgångar (C) i balansräkningen värderas med utgångspunkt i anskaffningsvärdet, ska upplysningar om en värdering till verkligt värde lämnas i en not. Upplysningarna ska lämnas fördelade på de i balansräkningen enligt bilaga 1 upptagna tillgångsposterna. När placeringstillgångar (C eller D) i balansräkningen värderas till verkligt värde enligt 5 § eller 4 kap. 14 a eller 14 e § årsredovisningslagen (1995:1554), ska på samma sätt upplysningar om en värdering med utgångspunkt i anskaffningsvärdet lämnas i en not. Lag (2011:1556).

Förutbetalda anskaffningskostnader

8 § Direkta och indirekta anskaffningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal skall tas upp som tillgång, om de är av väsentligt värde för den bedrivna rörelsen under kommande år.

Redovisning av försäkringstekniska avsättningar

9 § De försäkringstekniska avsättningarna (DD och EE) skall motsvara belopp som krävs för att bolaget skall kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma med anledning av ingångna försäkringsavtal. Lag (2004:1177).

5 kap. Tilläggsupplysningar

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Utöver vad som följer av övriga bestämmelser i denna lag ska årsredovisningen innehålla de upplysningar som anges i 3–6 §§ nedan. Upplysningarna ska lämnas i noter. Om det inte står i strid med kravet på överskådlighet, får upplysningarna i stället lämnas i balansräkningen eller resultaträkningen. Vidare ska, med beaktande av vad som föreskrivs i 2 §, följande bestämmelser om tilläggsupplysningar i 5 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 1 § andra stycket om hänvisningar till noter,
- 2 § om värderings- och omräkningsprinciper,
- 3 § första–tredje styckena om anläggningstillgångar,
- 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,
- 4 a–4 c § om finansiella instrument,
- 5 § om uppskrivningsfond och fond för verkligt värde,
- 7 § om inköp och försäljning mellan koncernföretag,
- 8 och 9 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag,
- 10 § andra stycket om kort- och långfristiga balansposter,
- 11 § första och andra styckena om ställda säkerheter,
- 11 a § första stycket om ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen,
- 12 § om lån till ledande befattningshavare,
- 12 a § första och tredje styckena samt 12 b § om transaktioner med närstående,

- 13 § om konvertibla lån,
- 14 § andra och tredje styckena om förändringar i eget kapital m.m.,
- 16 och 17 §§ om upplysningar om skatt,
- 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
- 18 a § om sjukfrånvaro,
- 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
- 19–21 §§ om löner, andra ersättningar och sociala kostnader,
- 22 § om pensioner och liknande förmåner,
- 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
- 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör,
- 25 § om avtal om avgångsvederlag,
- 26 § om uppgift om moderföretag, samt
- 27 § om europabolag och europakooperativ.

Vid tillämpningen av 5 kap. 20 och 22 §§ årsredovisningslagen ska samtliga företag som omfattas av denna lag anses som publika aktieföretag. Lag (2010:1526).

Lag (2010:1526) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 5 kap. 1 § innebar att "första–tredje styckena" infördes efter "3 §" och att "första och andra styckena" infördes efter "11 §".

5 kap. 1 § även ändrad genom lag (2009:36) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 5 kap. 1 § första stycket innebar att ledet "11 a § första stycket om ekonomiska arrangemang som inte redovisas i balansräkningen," och ledet "12 a § första och tredje styckena samt 12 b § om transaktioner med närstående," infördes.

Särskilda regler om tilläggsupplysningar

2 § De i 1 § angivna bestämmelserna i 5 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Utöver värderings- och omräkningsprinciper enligt 2 § skall det anges vilket belopp som respektive värderingsprincip resulterat i.
2. a) 3 § första stycket skall tillämpas på dels immateriella tillgångar (B), dels byggnader och mark (C.I), dels placeringar i koncernföretag och intresseföretag (C.II).
b) 3 § andra och tredje styckena skall tillämpas på dels immateriella tillgångar (B), dels placeringstillgångar (C), dels sådana materiella tillgångar och varulager (G.I) och övriga tillgångar (G.III) som stadigvarande skall brukas eller innehas.
3. 4 § skall tillämpas på byggnader och mark (C.I).
4. 7 § skall i stället för inköp och försäljning gälla mottagen och avgiven återförsäkring.
5. Fråga om tillstånd enligt 9 § andra stycket att utelämma uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag prövas av Finansinspektionen.
6. 10 § andra stycket om kort- och långfristiga balansposter skall tillämpas endast beträffande de skulder som förfaller till betalning senare än fem år efter balansdagen.

7. 12 § tredje stycket om lån till ledande befattningshavare skall tillämpas om företaget lämnat lån till eller ställt säkerhet till förmån för någon annan med stöd av tillstånd enligt 12 kap. 13 § försäkringsrörelselagen (1982:713).

8. Utgifter och inkomster enligt 14 § andra stycket för egna aktier skall redovisas mot bundet eget kapital i livförsäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst.

9. Utöver upplysningar enligt 18 § skall även uppgift lämnas om medelantalet anställda uppdelat på kontorstjänstemän, fälttjänstemän och övriga anställda i Sverige. Dessutom skall medelantalet fritidsombud och specialombud i Sverige anges var för sig.

10. Uppgift enligt 20 § första stycket 2 om löner och ersättningar till anställda skall delas upp på kontorstjänstemän, fälttjänstemän och övriga anställda i Sverige. Dessutom skall ersättningsbeloppen för fritidsombud och specialombud i Sverige anges för varje grupp. Lag (2004:1177).

Upplysningar om tillgångar

3 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om tillgångar:

1. Byggnader och mark som används för den egna verksamheten skall anges.
2. Övriga lån (C.III.5) skall specificeras på belopp för vilka försäkringsbrev utgör huvudsaklig säkerhet och, om resterande belopp är väsentligt, även i övrigt specificeras till storlek och art.
3. Större belopp i posterna Övriga finansiella placeringstillgångar (C.III.7) och Övriga tillgångar (G.III), skall specificeras till storlek och art.
4. Tillgångar för villkorad återbäring (D.1) skall delas upp på tillgångar för vilka försäkringstagaren direkt respektive indirekt bär placeringsrisk.
5. Förutbetalda anskaffningskostnader (H.II) och Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader (II.I) skall anges uppdelade på skadeförsäkringsrörelse och livförsäkringsrörelse.
6. Om det bokförda värdet för räntebärande värdepapper överstiger eller underskrider det belopp som skall infrias på förfallodagen, skall mellanskillnaden anges. Summan av överstigande belopp skall anges för sig och summan av underskridande belopp skall anges för sig. Lag (2000:75).

Upplysningar om eget kapital och avsättningar

4 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om eget kapital och avsättningar:

1. I livförsäkringsföretag som inte får dela ut vinst skall som bundet eget kapital tas upp Aktiekapital, Garantikapital, Överkursfond, Konsolideringsfond, Kapitalandelsfond, Fond för verkligt värde och vinst eller förlust för räkenskapsåret. Förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragspost.
2. I livförsäkringsföretag som får dela ut vinst skall eget kapital delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp Aktiekapital, Garantikapital, Överkursfond, Uppskrivningsfond, Reservfond, Kapitalandelsfond och Fond för verkligt värde. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad

vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

3. I skadeförsäkringsföretag skall eget kapital delas upp i bundet eget kapital och fritt eget kapital eller ansamlad förlust. Under bundet eget kapital skall tas upp Aktiekapital, Garantikapital, Överkursfond, Uppskrivningsfond, Reservfond och Kapitalandelsfond. Under fritt eget kapital eller ansamlad förlust skall tas upp fria fonder, var för sig, balanserad vinst eller förlust samt vinst eller förlust för räkenskapsåret. Balanserad förlust och förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragsposter.

4. I understödsföreningar skall som eget kapital tas upp Fond för verkligt värde, Övriga fonder och vinst eller förlust för räkenskapsåret. Förlust för räkenskapsåret tas därvid upp som avdragspost.

5. Om avsättningen för kvardröjande risker i posten Ej intjänade premier och kvardröjande risker (DD.1) uppgår till väsentligt belopp, skall beloppet anges.

6. Om garanterad återbäring i posten Livförsäkringsavsättning (DD.2) uppgår till väsentligt belopp, skall beloppet anges.

7. Om avvecklingsresultat uppgår till väsentligt belopp skall det anges i en not med fördelning på kategori av skada och belopp. Med avvecklingsresultat avses skillnaden mellan å ena sidan avsättningen för oreglerade skador från föregående år vid räkenskapsårets ingång, efter avdrag för under räkenskapsåret gjorda utbetalningar av ersättningar för skador från föregående år, och å andra sidan avsättningen för oreglerade skador från föregående år vid räkenskapsårets slut.

8. Villkorad återbäring (EE.1) skall delas upp på avsättningar för vilka försäkringstagaren direkt respektive indirekt bär risk.

9. Skadeförsäkringsföretag och livförsäkringsföretag som får dela ut vinst skall lämna närmare upplysningar om det belopp av fritt eget kapital som inte kan anses utdelningsbart med hänsyn till bestämmelserna i 1 kap. 1 a § första stycket och 12 kap. 2 § tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) och om de förhållanden som motiverar bedömningen.

10. Livförsäkringsaktiebolag och ömsesidiga livförsäkringsbolag skall lämna upplysning om belopp som inte får användas för vinstutdelning eller förlusttäckning enligt bolagsordningen.

11. Om ett ömsesidigt försäkringsbolag har garantikapital i annan valuta än redovisningsvalutan, skall detta räknas om enligt växelkursen på balansdagen. Skillnaden mellan det omräknade beloppet och motsvarande belopp vid räkenskapsårets ingång skall

- i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag och ömsesidiga livförsäkringsbolag som får dela ut vinst, föras mot Balanserad vinst eller förlust, och

- i ömsesidiga livförsäkringsbolag som inte får dela ut vinst föras mot Andra fonder. Lag (2004:1177).

Upplysningar om resultaträkningens poster

5 § Utöver vad som följer av 1 § skall följande uppgifter lämnas om resultaträkningens poster:

1. I fråga om skadeförsäkring skall anges

- a) premieinkomsten, brutto,
- b) premieintäkter, brutto,
- c) försäkringsersättningar, brutto,
- d) driftskostnader, brutto, samt
- e) resultat av avgiven återförsäkring.

Posterna skall fördelas på direkt försäkring och mottagen återförsäkring, om mottagen återförsäkring utgör tio procent eller mer av premieinkomst, brutto.

2. Direkt skadeförsäkring skall fördelas enligt följande försäkringsklasser

- a) olycksfall och sjukdom,
- b) motorfordon, ansvar mot tredje man,
- c) motorfordon, övriga klasser,
- d) sjöfart, luftfart och transport,
- e) brand och annan skada på egendom,
- f) allmän ansvarighet,
- g) kredit och borgen,
- h) rättsskydd,
- i) assistans, samt
- j) övriga försäkringsklasser.

3. I fråga om livförsäkring skall premieinkomsten anges brutto. Om mottagen återförsäkring utgör tio procent eller mer av denna premieinkomst skall inkomsten fördelas mellan direkt försäkring och mottagen återförsäkring.

4. Premieinkomst för direkt livförsäkring skall fördelas enligt följande indelningsgrunder

- a) I premier för individuell försäkring, II grupp-försäkringspremier,
- b) I periodiska premier, II engångspremier,
- c) I premier för ej återbäringsberättigade avtal, II premier för återbäringsberättigade avtal, samt III premier för livförsäkringsavtal för vilka försäkringstagaren bär risk.

5. Uppgift skall lämnas om det sammanlagda beloppet av total premieinkomst, brutto, för direkt försäkring som avser försäkringsavtal som tecknats av företaget i

- a) Sverige,
- b) andra länder som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, samt
- c) övriga länder.

6. Det totala beloppet för provisioner för direkt försäkring under räkenskapsåret skall anges i en not.

7. Om kapitalavkastning överförs mellan teknisk och icke-teknisk redovisning i resultaträkningen, skall upplysningar om grunderna för överföringen lämnas i en not. Lag (1999:603).

Upplysningar om koncern- och intresseföretag

6 § Utöver vad som följer av 1 § skall för var och en av posterna under Fordringar (F) och Skulder (HH) uppgifter lämnas om de belopp som avser koncernföretag och om de belopp som avser intresseföretag. Lag (2004:1177).

6 kap. Förvaltningsberättelse m.m.

Årsredovisningslagens tillämpning

1 § Med beaktande av det som föreskrivs i andra stycket ska följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m. och

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll. Vid tillämpningen av nämnda paragraf ska det som sägs om riktlinjer av det slag som avses i 8 kap. 51 § aktiebolagslagen (2005:551) i stället avse riktlinjer av det slag som avses i 8 kap. 9 § försäkringsrörelselagen (1982:713).

Försäkringsaktiebolag, vars aktier, teckningsoptioner eller skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport. Lag (2009:36).

Lag (2009:36) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 6 kap. 1 § innebar att ett nytt fjärde stycke infördes.

Särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen

2 § Utöver vad som följer av 1 § skall i förvaltningsberättelsen upplysningar lämnas om

1. skade- respektive livförsäkringsrörelsens tekniska resultat för vart och ett av de fem senaste räkenskapsåren, och

2. företagets konsolidering med avseende på kapitalstyrka vid utgången av vart och ett av de fem senaste räkenskapsåren.

Resultatanalys

3 § Försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag skall i resultatanalysen, fördelat på försäkringsgrenar, lämna upplysningar om försäkringstekniska avsättningar (DD och EE), återförsäkrares andel av försäkringstekniska avsättningar (E),

intäkter, kostnader och rörelseresultat. Understödsföreningar skall lämna upplysningar om intäkter och kostnader fördelade på verksamhetsgrenar. Lag (1999:1115).

7 kap. Koncernredovisning

Koncernredovisningens upprättande

1 § Försäkringsföretag som är moderföretag och sådana finansiella holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket skall för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 2 §.

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § ska följande bestämmelser om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

- 2 § och 3 a §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
- 4 § 1–4 om koncernredovisningens delar,
- 5 § om dotterföretag som ska omfattas av koncernredovisningen,
- 6 § om överskådlighet, god redovisningssed och rättvisande bild,
- 7 § andra stycket om valuta,
- 8 § första meningen om allmänna krav på koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen,
- 9 § om minoritetsandelar,
- 10 § om balansdag,
- 12 § om enhetliga principer för koncernredovisningen och årsredovisningen,
- 13 § om eliminerings mellan koncernföretag,
- 15 § om förändringar i koncernens sammansättning,
- 16 och 17 §§ om uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag,
- 18–23 §§ om hur dotterföretag ska räknas in i koncernredovisningen, samt
- 25–30 §§ om hur andelar i intresseföretag och vissa andra företag ska räknas in i koncernredovisningen, och
- 31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering. Lag (2010:688).

Lag (2010:688) har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. Ändringen av 7 kap. 2 § innebar att "och 3 a §§" infördes i första ledet.

7 kap. 7 § även ändrad genom lag (2009:36) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 2 § innebar att ledet "31 § andra och tredje styckena om koncernens system för intern kontroll och riskhantering." infördes.

Särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas

3 § De i 2 § angivna bestämmelserna i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas med följande avvikelser:

1. I stället för det som sägs i 2 § första stycket 2 ska gälla att moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt den lagstiftning som i den staten har tillkommit i enlighet med rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG, eller har upprättats och reviderats på likvärdigt sätt.

2. I stället för den hänvisning som i 2 § tredje stycket görs till bestämmelser om ingivande och kungörande gäller en hänvisning till 8 kap. 5, 5 a och 6 §§ denna lag.

3. I stället för den i 10 § föreskrivna tiden gäller en tid om sex månader.

4. Det som anges i 12 § första och tredje styckena om att andra värderingsprinciper får användas än i moderföretagets årsredovisning och att koncernföretagens tillgångar, avsättningar och skulder inte behöver räknas om, gäller även tillgångar vars värdering påverkar eller bestämmer försäkringstagarnas rättigheter och avsättningar som värderas med regler specifika för försäkringsrörelse. I sådant fall skall upplysning härom lämnas i en not.

5. Fråga om tillstånd enligt 17 § att utelämnas uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag prövas av Finansinspektionen. Lag (2007:1462).

Allmänna regler för koncernredovisningen

4 § För koncernredovisningen gäller i tillämpliga delar

1. de allmänna bestämmelserna om årsredovisningen i 2 kap. 2 §, med undantag för hänvisningarna till 2 kap. 1–3 §§ årsredovisningslagen (1995:1554),

2. bestämmelserna om balansräkning och resultaträkning i 3 kap., med det tillägget att vad som avsatts till kapitalandelsfonden ska tas upp i koncernbalansräkningen som bundet eget kapital under Andra fonder (AA.V),

3. bestämmelserna om värderingsregler i 4 kap.,

4. bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 5 samt hänvisningarna till 5 kap. 8, 9 och 26 §§ årsredovisningslagen, samt

5. bestämmelserna om upplysningarna i förvaltningsberättelsen i 6 kap. första stycket och 2 §, med undantag för hänvisningen till 6 kap. 2 § årsredovisningslagen.

Trots vad som följer av första stycket 4 får uppgifter enligt 5 kap. 20 § tredje stycket tredje meningen och 5 kap. 22 § andra stycket tredje meningen årsredovisningslagen utelämnas i fråga om dotterföretag. Vid tillämpningen av dessa bestämmelser ska dock de lämnade uppgifterna innefatta även löner och andra förmåner från koncernföretag. Lag (2010:1526).

Lag (2010:1526) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 7 kap. 4 § första stycket 4 följande lydelse.

4. bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap., med undantag för 2 § 5 samt hänvisningarna till 5 kap. 8, 9, 18 a och 26 §§ årsredovisningslagen, samt

Koncernredovisning i moderföretag som omfattas av IAS-förordningen

5 § Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ska tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning,
2. 2 § vad gäller hänvisningen till
 - a) 7 kap. 2 § och 3 a §§ årsredovisningslagen (1995:1554) om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
 - b) 7 kap. 4 § första stycket 4 samma lag om förvaltningsberättelse,
 - c) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,
3. 3 § 1, 2 och 4 såvitt avser hänvisningen till 7 kap. 12 § första stycket årsredovisningslagen, med särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas,
4. 4 § vad gäller hänvisningarna till
 - a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om språk och form samt 2 kap. 7 § om under-tecknande,
 - b) 5 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:
 - 12 § om lån till ledande befattningshavare,
 - 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
 - 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
 - 20 § första stycket 1 samt andra och tredje styckena samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader,
 - 22 § om pensioner och liknande förmåner,
 - 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
 - 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, och
 - 25 § om avtal om avgångsvederlag,
 - c) 5 kap. 2 § 3 och 7 denna lag med särskilda regler om tilläggsupplysningar,
 - d) 5 kap. 3 § 4 denna lag om villkorad återbäring,
 - e) 5 kap. 4 § 1–3, 5 och 7–9 denna lag om eget kapital och avsättningar,
 - f) 6 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll och till 6 kap. 2 a § årsredovisningslagen om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen, samt
 - g) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall ska förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats. Lag (2010:1526).

702 Årsredovisning i försäkringsföretag

Lag (2010:1526) har trätt i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010. Ändringen av 7 kap. 5 § första stycket 4 b innebar att ledet ”- 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,” upphävdes.

7 kap. 5 § även ändrad genom lag (2010:688) som har trätt i kraft den 1 augusti 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 juli 2010. Ändringen av 7 kap. 5 § första stycket 2 a innebar att ”och 3 a §§” infördes.

7 kap. 5 § även ändrad genom lag (2009:36) som har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 7 kap. 5 § innebar att 7 kap. 5 § första stycket 2 d infördes och att 7 kap. 5 § första stycket 3 ändrades. T.o.m. den 28 februari 2009 hade 7 kap. 5 § första stycket 3 följande lydelse.

3. 3 § 1 a och b samt 3 såvitt avser hänvisningen till 7 kap. 12 § första stycket årsredovisningslagen, med särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas,

6 § Företag som avses i 1 § men som inte omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder får upprätta koncernredovisning i enlighet med dessa internationella redovisningsstandarder. I sådant fall tillämpas 5 §. Lag (2004:1177).

Lag (2004:1177) har trätt i kraft den 1 januari 2005 och tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2004.

8 kap. Offentlighet

Registreringsmyndighet

1 § Bolagsverket är registreringsmyndighet för försäkringsföretag. Lag (2004:254).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser i 8 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas:
14 och 15 §§ om publicering av årsredovisningen,
15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, samt
16 § 2 om utelämnande av uppgift i koncernredovisningen.

Lag (2009:36).

Lag (2009:36) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. Ändringen av 8 kap. 2 § innebar att ledet ”15 a § om offentliggörande av bolagsstyrningsrapport, samt” infördes.

Uppgifter om anmärkningar enligt försäkringsrörelselagen

3 § En årsredovisning som publiceras i ofullständigt skick enligt 8 kap. 15 § årsredovisningslagen (1995:1554) skall även innehålla uppgift om anmärkningar enligt 10 kap. 11 b och 11 c §§ samt 11 d § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713). Lag (2004:976).

Årsredovisningens avlämnande till revisorerna

4 § Årsredovisningen för det förflutna räkenskapsåret skall lämnas till revisorerna och lekmannarevisorerna senast en månad före ordinarie stämma. Lag (1999:1115).

Ingivande till registreringsmyndighet

5 § Försäkringsföretag ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att resultaträkningen och balansräkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts. Uppgift ska också lämnas om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller försäkringsföretagets vinst eller förlust.

Med en bestyrkt kopia jämförs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original. Lag (2009:36).

Lag (2009:36) har trätt i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009. T.o.m. den 31 december 2004 hade 8 kap. 5 § första och andra stycket följande lydelse.

5 § Försäkringsföretag ska ge in bestyrkta kopior av årsredovisningen och revisionsberättelsen för det förflutna räkenskapsåret till registreringsmyndigheten så snart det kan ske efter det att resultaträkningen och balansräkningen blivit fastställda.

På kopian av årsredovisningen ska en styrelseledamot eller verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen fastställts med uppgift om fastställsedagen. Beviset ska även innehålla uppgift om stämmans beslut när det gäller försäkringsföretagets vinst eller förlust.

5 a § Handlingar som avses i 5 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Ett bevis om fastställelse enligt 5 § andra stycket får undertecknas med en elektronisk signatur.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 5 §,
2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet, och
3. den elektroniska signaturen enligt andra stycket. Lag (2007:1462).

5 b § [8 kap. 5 b § har upphört att gälla genom lag (2013:438) som har trätt i kraft den 1 juli 2013.].

Registrering i försäkringsregistret

5 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning och revisionsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

704 Årsredovisning i försäkringsföretag

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Lag (2007:1462).

Kungörande

6 § När årsredovisning och revisionsberättelse enligt 5 och 5 a §§ har getts in till registreringsmyndigheten, ska myndigheten kungöra detta i en tidning.

I fråga om försäkringsaktiebolag ska en kungörelse skrivas på samma språk som registreringen i försäkringsregistret. Lag (2007:1462).

Vite

7 § Verkställande direktör eller styrelseledamot i ett försäkringsföretag som enligt denna lag skall ge in redovisningshandling eller revisionsberättelse till registreringsmyndigheten, kan av myndigheten föreläggas vid vite att fullgöra denna skyldighet.

Fråga om utdömande av vitet prövas av registreringsmyndigheten. Lag (2000:824).

Koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse

8 § Detta kapitel tillämpas också på koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

9 kap. Delårsrapport

Skyldighet att lämna delårsrapport

1 § Bestämmelser om företag som skall lämna delårsrapport finns i 16 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Lag (2007:543).

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Bestämmelserna om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas med undantag för 1 § första stycket och andra stycket andra och tredje meningarna samt hänvisningen i 2 § första stycket till 8 kap. 3 b §. En delårsrapport i ett försäkringsaktiebolag som ges in till registreringsmyndigheten ska registreras enligt 8 kap. 5 c § denna lag. Lag (2007:1462).

10 kap. Överklagande

1 § Beslut som Finansinspektionen eller registreringsmyndigheten meddelar enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2013:369).

Lag (2013:369) har trätt i kraft den 15 juli 2013. Äldre bestämmelser gäller för ärenden som har kommit in till Finansinspektionen före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 juli 2013 hade 10 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Andra beslut som inspektionen eller registreringsmyndigheten meddelar enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2013:369).

Uppställningsform för balansräkning

TILLGÅNGAR

- A. Tecknat ej inbetalt kapital
- B. Immateriella tillgångar
 - I Goodwill
 - II Andra immateriella tillgångar
- C. Placeringsstillgångar
 - I Byggnader och mark
 - II Placeringar i koncernföretag och intresseföretag
 - 1. Aktier och andelar i koncernföretag
 - 2. Räntebärande värdepapper emitterade av, och lån till, koncernföretag
 - 3. Aktier och andelar i intresseföretag
 - 4. Räntebärande värdepapper emitterade av, och lån till, intresseföretag
 - III Andra finansiella placeringstillgångar
 - 1. Aktier och andelar
 - 2. Obligationer och andra räntebärande värdepapper
 - 3. Andelar i investeringspooler
 - 4. Lån med säkerhet i fast egendom
 - 5. Övriga lån
 - 6. Utlåning till kreditinstitut
 - 7. Övriga finansiella placeringstillgångar
 - IV Depåer hos företag som avgivit återförsäkring
- D. Placeringsstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisk
 - 1. Tillgångar för villkorad återbäring
 - 2. Fondförsäkringstillgångar
- E. Återförsäkrarens andel av Försäkringstekniska avsättningar
 - 1. Ej intjänade premier och kvardröjande risker
 - 2. Livförsäkringsavsättning
 - 3. Oreglerade skador
 - 4. Återbäring och rabatter
 - 5. Övriga försäkringstekniska avsättningar
 - 6. Avsättning för livförsäkringar för vilka försäkringstagaren bär risk
 - a) Villkorad återbäring
 - b) fondförsäkringsåtaganden
- F. Fordringar
 - I Fordringar avseende direkt försäkring
 - II Fordringar avseende återförsäkring
 - III Övriga fordringar

- G. Andra tillgångar
 - I Materiella tillgångar och varulager
 - II Kassa och bank
 - III Övriga tillgångar
- H. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter
 - I Upplupna ränte- och hyresintäkter
 - II Förutbetalda anskaffningskostnader
 - III Övriga förutbetalda kostnader och upplupna intäkter

EGET KAPITAL, AVSÄTTNINGAR OCH SKULDER

- AA. Eget kapital
 - I Aktiekapital eller Garantikapital
 - II Överkursfond
 - III Uppskrivningsfond
 - IV Konsolideringsfond
 - V Andra fonder
 - 1. Reservfond
 - 2. Kapitalandelsfond
 - 3. Fond för verkligt värde
 - 4. Övriga fonder
 - VI Balanserad vinst eller förlust
 - VII Årets resultat
- BB Obeskattade reserver
- CC. Efterställda skulder
- DD. Försäkringstekniska avsättningar (före avgiven återförsäkring)
 - 1. Ej intjänade premier och kvardröjande risker
 - 2. Livförsäkringsavsättning
 - 3. Oreglerade skador
 - 4. Återbäring och rabatter
 - 5. Utjämningsavsättning
 - 6. Övriga försäkringstekniska avsättningar
- EE. Försäkringsteknisk avsättning för livförsäkringar för vilka försäkrings-
tagaren bär risk (före avgiven återförsäkring).
 - 1. Villkorad återbäring
 - 2. Fondförsäkringsåtaganden
- FF. Andra avsättningar
 - 1. Pensioner och liknande förpliktelser
 - 2. Skatter
 - 3. Övriga avsättningar
- GG Depåer från återförsäkrare
- HH Skulder

708 Årsredovisning i försäkringsföretag

- I Skulder avseende direkt försäkring
 - II Skulder avseende återförsäkring
 - III Obligationslån
 - IV Skulder till kreditinstitut
 - V Övriga skulder
- II. Upplupna kostnader och förutbetalda intäkter
- I Återförsäkrares andel av Förutbetalda anskaffningskostnader
 - II Övriga upplupna kostnader och förutbetalda intäkter

POSTER INOM LINJEN

- II Panter och därmed jämförliga säkerheter ställda för egna skulder och för såsom avsättningar redovisade förpliktelser, varje slag för sig
- III Övriga ställda panter och jämförliga säkerheter, varje slag för sig
- III Ansvarsförbindelser
 - 1. Garantier
 - 2. Pensionsförpliktelser som ej upptagits bland avsättningar och ej har täckning i pensionsstiftelses förmögenhet
 - 3. Övriga ansvarsförbindelser
- IV Åtaganden
 - 1. Åtaganden till följd av återköpstransaktionen
 - 2. Övriga åtaganden

Bilaga 2

Uppställningsform för resultaträkningen

- I. TEKNISK REDOVISNING AV SKADEFÖRSÄKRINGSRÖRELSE
- 1. Premieintäkter (efter avgiven återförsäkring)
 - a. Premieinkomst (före avgiven återförsäkring)
 - b. Premier för avgiven återförsäkring (-)
 - c. Förändring i Avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker, före avgiven återförsäkring (+/-)
 - d. Återförsäkrares andel av Förändring i avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker (+/-)
 - 2. Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen (III.6)
 - 3. Övriga tekniska intäkter (efter avgiven återförsäkring)
 - 4. Försäkringsersättningar (efter avgiven återförsäkring)
 - a) Utbetalda försäkringsersättningar
 - aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrares andel (-)
 - b. Förändring i Avsättning för oreglerade skador
 - aa) Före avgiven återförsäkring

- bb) Återförsäkrarens andel (-)
- 5. Förändring i Övriga försäkringstekniska avsättningar (efter avgiven återförsäkring) (+/-)
- 6. Återbäring och rabatter (efter avgiven återförsäkring)
- 7. Driftskostnader
- 8. Övriga tekniska kostnader (efter avgiven återförsäkring)
- 9. Förändring i Utjämningsavsättning
- 10. Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat (införs som post III.1)

II. TEKNISK REDOVISNING AV LIVFÖRSÄKRINGSRÖRELSE

- 1. Premieinkomst (efter avgiven återförsäkring)
 - a. Premieinkomst (före avgiven återförsäkring)
 - b. Premier för avgiven återförsäkring (-)
- 2. Kapitalavkastning, intäkter
- 3. Orealiserade vinster på placeringstillgångar
- 3a. Värdeökning på placeringstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisk
 - aa) Värdeökning på tillgångar för villkorad återbäring
 - bb) Värdeökning på fondförsäkringstillgångar
- 3b. Värdeökning på övriga placeringstillgångar
- 4. Övriga tekniska intäkter (efter avgiven återförsäkring)
- 5. Försäkringsersättningar (efter avgiven återförsäkring)
 - a. Utbetalda försäkringsersättningar
 - aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrarens andel (-)
 - b. Förändring i Avsättning för oreglerade skador
 - aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrarens andel (-)
- 6. Förändring i andra försäkringstekniska avsättningar (efter avgiven återförsäkring) (+/-)
 - a. Livförsäkringsavsättning
 - aa) Före avgiven återförsäkring
 - bb) Återförsäkrarens andel (-)
 - b. Försäkringsteknisk avsättning för livförsäkringar för vilka försäkringstagaren bär risk
 - aa) Villkorad återbäring
 - bb) Fondförsäkringsåtaganden
 - c. Övriga försäkringstekniska avsättningar (efter avgiven återförsäkring)
- 7. Återbäring och rabatter (efter avgiven återförsäkring)
- 8. Driftskostnader
- 9. Kapitalavkastning, kostnader
- 10. Orealiserade förluster på placeringstillgångar
- 10a. Värdeminskning på placeringstillgångar för vilka livförsäkringstagaren bär placeringsrisk
 - aa) Värdeminskning på tillgångar för villkorad återbäring

bb) Värdeminskning på fondförsäkringstillgångar

10b. Värdeminskning på övriga placeringstillgångar

11. Övriga tekniska kostnader (efter avgiven återförsäkring)

12. Kapitalavkastning överförd till finansrörelsen (införs som post III.4)

13. Livförsäkringsrörelsens tekniska resultat (införs som post III.2)

III. ICKE-TEKNISK REDOVISNING

1. Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat (post I.10)

2. Livförsäkringsrörelsens tekniska resultat (post II.13)

3a. Kapitalavkastning, intäkter i skadeförsäkringsrörelsen

3b. Orealiserade vinster på placeringstillgångar

4. Kapitalavkastning överförd från livförsäkringsrörelsen (post II.12)

5a. Kapitalavkastning, kostnader i skadeförsäkringsrörelsen

5b. Orealiserade förluster på placeringstillgångar

6. Kapitalavkastning överförd till skadeförsäkringsrörelsen (post I.2)

7. Övriga intäkter

8. Övriga kostnader

9. Extraordinära intäkter

10. Extraordinära kostnader

11. Bokslutsdispositioner

12. Skatt på årets resultat

13. Övriga skatter

14. Årets resultat

1. Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2000 samt tillämpas på räkenskapsår som inleds efter den 31 december 1999.

2. Försäkringsbolag som med stöd av punkten 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (1999:600) om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713) tillämpar där angivna äldre bestämmelser skall alltjämt tillämpa äldre föreskrifter i 3 kap. 3 §, 4 kap. 9 §, 5 kap. 3–5 §§, 6 kap. 3 §, 7 kap. 4 § och bilaga 1 och 2 till lagen.

3. Äldre föreskrifter i 4 kap. 2 § 6 gäller för den uppskrivningsfond som livförsäkringsbolag innehar vid ingången av det räkenskapsår som påbörjats den 1 januari 2000. Uppskrivningsfonden skall redovisas som bundet eget kapital, om inte föreskrifterna i 2 skall tillämpas.

Utdrag ur aktiebolagslagen (2005:551)

16 juni 2005

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2004/05:85, bet. 2004/05:LU23, rskr. 2004/05:291.

1 kap. Inledande bestämmelser

Begreppen moderbolag, dotterföretag och koncern

11 § Ett aktiebolag är moderbolag och en annan juridisk person är dotterföretag, om aktiebolaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller

4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderbolaget, om ett annat dotterföretag till moderbolaget eller moderbolaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderbolaget.

Moderbolag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

Med koncernföretag avses i denna lag företag i samma koncern.

12 § I de fall som avses i 11 § första stycket 1–3 och andra stycket skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Vid bestämmandet av antalet röster i ett dotterföretag beaktas inte de aktier och andelar i dotterföretaget som innehas av dotterföretaget självt eller av dess dotterföretag. Detsamma gäller aktier och andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för dotterföretagets eller dess dotterföretags räkning.

17 kap. Värdeöverföringar från bolaget

Begreppet värdeöverföring

1 § Med värdeöverföring avses i denna lag

1. vinstutdelning,
2. förvärv av egna aktier, dock inte förvärv enligt 19 kap. 5 §,
3. minskning av aktiekapitalet eller reservfonden för återbetalning till aktieägarna, och
4. annan affärshändelse som medför att bolagets förmögenhet minskar och inte har rent affärsmässig karaktär för bolaget.

Om överföring av tillgångar i samband med fusion eller delning av aktiebolag och om utskiftning vid likvidation finns särskilda bestämmelser i 23–25 kap.

Tillåtna former för värdeöverföring

2 § Värdeöverföringar från bolaget får ske endast enligt bestämmelserna i denna lag om

1. vinstutdelning,
2. förvärv av egna aktier,
3. minskning av aktiekapitalet eller reservfonden för återbetalning till aktieägarna, och
4. gåva som avses i 5 §.

Skyddet för bolagets bundna egna kapital och försiktighetsregeln

3 § En värdeöverföring får inte äga rum om det inte efter överföringen finns full täckning för bolagets bundna egna kapital. Beräkningen skall grunda sig på den senast fastställda balansräkningen med beaktande av ändringar i det bundna egna kapitalet som har skett efter balansdagen.

Även om det inte finns något hinder enligt första stycket får bolaget genomföra en värdeöverföring till aktieägare eller annan endast om den framstår som försvarlig med hänsyn till

1. de krav som verksamhetens art, omfattning och risker ställer på storleken av det egna kapitalet, och
2. bolagets konsolideringsbehov, likviditet och ställning i övrigt.

Om bolaget är ett moderbolag, skall hänsyn tas även till de krav som koncernverksamhetens art, omfattning och risker ställer på koncernens egna kapital samt till koncernens konsolideringsbehov, likviditet och ställning i övrigt.

Värdeöverföringar under löpande räkenskapsår

4 § Under tiden från och med den årsstämma där resultaträkningen och balansräkningen för ett räkenskapsår har fastställts fram till nästa årsstämma får värdeöverföringar ske med ett sammanlagt belopp som uppgår till högst det belopp som vid den första årsstämman var tillgängligt för värdeöverföring enligt 3 § första stycket. Vid beräkningen av utrymmet för värdeöverföring skall ändringar i det bundna egna kapitalet som har skett efter den senaste årsstämman beaktas.

Gåva till allmännyttigt ändamål

5 § Bolagsstämman eller, om saken med hänsyn till bolagets ställning är av ringa betydelse, styrelsen, får besluta om gåva till allmännyttigt eller därmed jämförligt ändamål, om det med hänsyn till ändamålets art, bolagets ställning och omständigheterna i övrigt får anses skäligt och gåvan inte strider mot 3 §.

Återbäringsskyldighet vid olaglig värdeöverföring

6 § Om en värdeöverföring som avses i 1 § 1 eller 3 eller 5 § har skett i strid med bestämmelserna i detta kapitel eller i 18 eller 20 kap., skall mottagaren återbära vad han eller hon har uppburit, om bolaget visar att han eller hon insåg eller bort inse att värdeöverföringen stod i strid med denna lag. Har en värdeöverföring enligt 1 § 4, som inte avser gåva enligt 5 §, skett i strid med detta kapitel, är mottagaren återbäringsskyldig om bolaget visar att han eller hon insåg eller bort inse att transaktionen innefattade en värdeöverföring från bolaget.

På värdet av den egendom som skall återbäras skall mottagaren betala ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) från det att värdeöverföringen ägde rum till dess att ränta skall betalas enligt 6 § räntelagen till följd av 3 eller 4 § samma lag.

Bestämmelser om rättsföljderna vid olagliga förvärv av egna aktier finns i 19 kap.

Bristtäckningsansvar vid olaglig värdeöverföring

7 § Om det uppkommer någon brist vid återbäring enligt 6 §, är de personer som har medverkat till beslutet om värdeöverföringen ansvariga för denna. Detsamma gäller de som har medverkat till verkställandet av beslutet eller till upprättandet eller fastställandet av en oriktig balansräkning som har legat till grund för beslutet om värdeöverföring.

För ansvar enligt första stycket förutsätts i fråga om styrelseledamot, verkställande direktör, revisor, lekmannarevisor och särskild granskare, uppsåt eller oaktsamhet, och, i fråga om aktieägare och annan, uppsåt eller grov oaktsamhet.

För brist som uppkommer vid återbäringen ansvarar även den som har tagit emot egendom från en person som avses i 6 § första stycket med vetskap om att den härrör från en olaglig värdeöverföring.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första–tredje styckena gäller 29 kap. 5 och 6 §§.

18 kap. Vinstutdelning

Beslutsordning

1 § Beslut om vinstutdelning fattas av bolagsstämman.

Stämman får besluta om utdelning av större belopp än vad styrelsen har föreslagit eller godkänt endast om

1. det finns en sådan skyldighet enligt bolagsordningen, eller
2. utdelningen beslutas på yrkande av en minoritet enligt 11 §.

Förslag till beslut om vinstutdelning

Upprättande av förslag

2 § Om bolagsstämman skall pröva en fråga om vinstutdelning, skall styrelsen, eller om förslaget väcks av någon annan, förslagsställaren upprätta ett förslag till beslut enligt bestämmelserna i 3–6 §§. En fråga om vinstutdelning enligt 11 § får prövas även om något sådant förslag inte har upprättats.

Förslagets innehåll

3 § I förslaget om vinstutdelning skall följande anges:

1. beloppet av den utdelning som skall belöpa på varje aktie,
2. avstämningsdagen, om bolaget är ett avstämningsbolag, eller, i förekommande fall, bemyndigande för styrelsen att fastställa avstämningsdagen,
3. den tidpunkt då utdelningen skall betalas, om bolaget inte är ett avstämningsbolag, eller, i förekommande fall, bemyndigande för styrelsen att fastställa betalningsdag, och
4. om utdelningen skall avse annat än pengar, uppgift om arten av den egendom som skall delas ut.

Avstämningsdagen enligt första stycket 2 eller betalningsdagen enligt första stycket 3 får inte infalla senare än dagen före nästa årsstämma.

Yttrande från styrelsen

4 § Till förslaget om vinstutdelning skall fogas ett motiverat yttrande från styrelsen om huruvida den föreslagna vinstutdelningen är försvarlig med hänsyn till vad som anges i 17 kap. 3 § andra och tredje styckena. Om tillgångar eller skulder har värderats till verkligt värde enligt 4 kap. 14 a § årsredovisningslagen (1995:1554),

skall det i yttrandet också anges hur stor del av det egna kapitalet som beror på att en sådan värdering har tillämpats.

Kompletterande information

5 § Om årsredovisningen inte skall behandlas på den bolagsstämma som skall pröva förslaget om vinstutdelning, skall det i förslaget anges hur stor del av det enligt 17 kap. 3 § första stycket disponibla beloppet som finns kvar efter det senast fattade beslutet om värdeöverföring.

6 § I det fall som avses i 5 § skall följande handlingar fogas till förslaget:

1. en kopia av den årsredovisning som innehåller de senast fastställda balans- och resultaträkningarna,
2. en kopia av revisionsberättelsen för det år årsredovisningen avser,
3. en redogörelse, undertecknad av styrelsen, för händelser av väsentlig betydelse för bolagets ställning, vilka har inträffat efter det att årsredovisningen lämnades med uppgift om värdeöverföringar som har beslutats under samma tid och om förändringar i bolagets bundna egna kapital som har skett efter balansdagen, och
4. ett yttrande över den redogörelse som avses i 3, undertecknat av bolagets revisor, med uttalande om huruvida bolagsstämman bör besluta i enlighet med förslaget.

Tillhandahållande av förslag till beslut m.m.

7 § Styrelsen ska hålla förslaget enligt 2 §, tillsammans med handlingar som avses i 4 § och, i förekommande fall, 6 §, tillgängligt för aktieägarna under minst två veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om vinstutdelning ska prövas. Kopior av handlingarna skall genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna skall läggas fram på bolagsstämman.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller 14 § i stället för denna paragraf. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. Ändringen av 18 kap. 7 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Kallelsens innehåll

8 § Kallelsen till den bolagsstämma som skall pröva förslaget enligt 2 § skall ange förslagets huvudsakliga innehåll.

Bolagsstämmans beslut

9 § Beslutet om vinstutdelning skall innehålla de uppgifter som framgår av 3 § första stycket.

Registrering

10 § Om ett beslut om vinstutdelning har fattats av en annan bolagsstämma än årsstämman, skall beslutet genast anmälas för registrering i aktiebolagsregistret.

Vinstutdelning på begäran av en aktieägarminoritet

11 § På begäran av ägare till minst en tiondel av samtliga aktier skall årsstämman besluta om utdelning av hälften av vad som återstår av årets vinst enligt den fastställda balansräkningen sedan avdrag har gjorts för

1. balanserad förlust som överstiger fria fonder,
2. belopp som enligt lag eller bolagsordning skall avsättas till bundet eget kapital, och
3. belopp som enligt bolagsordningen skall användas för något annat ändamål än utdelning till aktieägarna.

I bolagsordningen får det föreskrivas att vinstutdelning får begäras av aktieägare med en mindre andel av bolagets aktier än vad som sägs i första stycket. Där får även föreskrivas att rätten till vinstutdelning skall avse ett högre belopp än vad som sägs i första stycket.

En begäran enligt första stycket skall framställas, innan bolagsstämman fattar beslut om disposition av vinsten.

Bolagsstämman är inte skyldig att besluta om högre utdelning än fem procent av bolagets egna kapital. Utdelningen får inte strida mot bestämmelserna i 17 kap. 3 §.

12 § I avstämningsbolag skall, vid en sådan vinstutdelning som avses i 11 §, avstämningsdagen infalla inom en månad från beslutet.

Betalningsdag för beslutad utdelning

13 § I bolag som inte är avstämningsbolag skall den beslutade utdelningen betalas vid den tidpunkt som bolagsstämman eller, efter stämmans bemyndigande, styrelsen beslutar. I sådana fall som avses i 11 § skall utdelningen dock betalas genast.

I avstämningsbolag skall utdelningen utbetalas genast efter avstämningsdagen.

Särskilda bestämmelser om tillhandahållande av förslag till beslut m.m. i vissa publika aktiebolag

14 § I ett publikt aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla förslaget enligt 2 § tillsammans med de handlingar som anges i 4 § och, i förekommande fall, 6 § tillgängligt för aktieägarna under minst tre veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om vinstutdelning ska prövas.

Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska hållas tillgängliga på bolagets webbplats under minst tre veckor närmast före stämman och dagen för stämman. De ska vidare läggas fram på stämman. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman.

21 kap. Lån från bolaget till aktieägare m.fl.

Lån m.m. till närstående

Lån till aktieägare m.fl.

1 § Om inte annat följer av 2 §, får ett aktiebolag inte lämna penninglån till

1. den som äger aktier i bolaget eller i annat bolag i samma koncern,
2. den som är styrelseledamot eller verkställande direktör i bolaget eller i annat bolag i samma koncern,
3. den som är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp eller nedstigande led till den som avses i 1 eller 2,
4. den som är besvägrad med den som avses i 1 eller 2 i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
5. en juridisk person över vilken en person som avses i 1–4, ensam eller tillsammans med någon annan som avses där, har ett bestämmande inflytande.

2 § Bestämmelserna i 1 § gäller inte om

1. gäldenären är en kommun, ett landsting eller ett kommunalförbund,
2. gäldenären är ett företag i en koncern i vilken det långivande bolaget ingår,
3. lånet är avsett uteslutande för gäldenärens rörelse och bolaget lämnar lånet av rent affärsmässiga skäl, eller
4. lånet har tagits upp av Riksgäldskontoret enligt 5 kap. budgetlagen (2011:203).

Med koncern som avses i första stycket 2 likställs annan företagsgrupp av motsvarande slag i vilken moderorganisationen är

1. en svensk juridisk person som är bokföringskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. en motsvarande utländsk juridisk person med hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
3. kommun, landsting eller kommunalförbund.

718 Aktiebolagslag, utdrag

Bestämmelserna i 1 § gäller inte heller lån till en aktieägare eller dennes närstående, om låntagarens och dennes närståendes sammanlagda aktieinnehav i bolaget inte uppgår till en procent av aktiekapitalet. Lag (2011:204).

Ställande av säkerhet

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ om penninglån tillämpas även i fråga om att ställa säkerhet för penninglån.

Innehav i värdepappersfond eller specialfond

4 § Den som innehar en andel i en värdepappersfond eller specialfond anses vid tillämpningen av 1 och 2 §§ inte som aktieägare. Lag (2013:576).

Lån till förvärv av aktier

Lån till förvärv av aktier i bolaget eller överordnat bolag i samma koncern

5 § Ett aktiebolag får inte ge förskott, lämna lån eller ställa säkerhet för lån i syfte att gäldenären eller honom närstående fysisk eller juridisk person som avses i 1 § skall förvärva aktier i bolaget eller överordnat bolag i samma koncern.

6 § Är gäldenären anställd i bolaget eller i ett annat bolag i samma koncern gäller inte förbudet mot förskott, lån eller säkerhet enligt 5 §, om

1. värdet av det erbjudna förskottet, lånebeloppet eller säkerheten, tillsammans med tidigare förskott, lån och säkerheter enligt denna paragraf från bolaget eller annat bolag i samma koncern inte överstiger två prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken, och

2. erbjudandet riktar sig till minst hälften av de anställda i bolaget samt, i fråga om förskott eller lån, innebär att det erbjudna beloppet ska återbetalas inom fem år genom regelbundna amorteringar.

Förskott, lån eller säkerhet enligt första stycket får inte lämnas, om det inte därefter finns full täckning för det bundna egna kapitalet. Vid beräkningen av om det finns full täckning för det bundna egna kapitalet ska förskott och lån enligt första stycket behandlas som fordringar utan värde samt säkerheter enligt första stycket behandlas som bolagets skuld.

Även om det inte finns något hinder enligt andra stycket får förskott, lån eller säkerhet lämnas endast i den mån det framstår som försvarligt med hänsyn till

1. de krav som verksamhetens art, omfattning och risker ställer på storleken av det egna kapitalet, och

2. bolagets konsolideringsbehov, likviditet och ställning i övrigt. Lag (2010:1295).

Innehav i värdepappersfond eller specialfond

7 § Den som förvärvar eller innehar en andel i en värdepappersfond eller specialfond anses vid tillämpningen av 5 § inte som förvärvare av aktier. Lag (2013:576).

Dispens

8 § Skatteverket får medge undantag från förbuden i 1, 3 och 5 §§. Undantag från 1 eller 3 § får medges endast om det finns synnerliga skäl. Undantag från 5 § får medges endast om det behövs på grund av särskilda omständigheter.

För aktiebolag som står under Finansinspektionens tillsyn prövas frågor om undantag enligt första stycket av inspektionen.

I fråga om publika aktiebolag gäller även 12 §.

9 § Bolagets kända borgenärer skall höras över en ansökan om undantag enligt 8 §. Om en borgenär begär det, skall hans eller hennes fordran betalas eller betryggande säkerhet ställas för den innan ansökan får bifallas.

Första stycket gäller inte, om borgenärernas ställning uppenbarligen inte påverkas av att undantag medges.

Förteckning över lån m.m.

10 § Styrelsen och den verkställande direktören skall varje räkenskapsår upprätta en särskild förteckning över

1. förskott, lån och säkerheter som har lämnats med stöd av undantag som har medgetts enligt 8 §, samt

2. lån och säkerheter som har lämnats med stöd av bestämmelsen i 2 § första stycket 3.

Förteckningen skall avse förskott, lån och säkerheter som har lämnats under räkenskapsåret eller som finns kvar från tidigare räkenskapsår. I förteckningen skall anges namnen på de personer till vilka förskott eller lån har lämnats eller för vilka säkerhet har ställts.

Den myndighet som avses i 8 § får besluta att förskott, lån eller säkerhet som avses i första stycket inte behöver tas upp i förteckningen.

Förteckningen skall bevaras under minst tio år efter utgången av det räkenskapsår som förteckningen avser.

Rättsföljderna vid olagligt lämnande av lån eller ställande av säkerhet

11 § Om ett aktiebolag har gett förskott eller lämnat lån i strid med bestämmelserna i detta kapitel, skall mottagaren återbära vad han eller hon har uppburit. Har säkerhet ställts i strid med bestämmelserna i detta kapitel, gäller rättshandlingen inte mot bolaget, om bolaget visar att mottagaren av säkerheten insåg eller bort inse att den var olaglig.

Särskilda bestämmelser om publika aktiebolag

12 § I fråga om publika aktiebolag får undantag enligt 8 § inte medges för förvärv av aktier i det bolag som lämnar förskott eller lån eller ställer säkerhet.

23 kap. Fusion av aktiebolag

Gemensamma bestämmelser

Vad en fusion innebär

1 § Två eller flera aktiebolag kan gå samman genom att samtliga tillgångar och skulder i ett eller flera av bolagen övertas av ett annat aktiebolag mot vederlag till aktieägarna i det eller de överlåtande bolagen (*fusion*). Vid fusionen upplöses det eller de överlåtande bolagen utan likvidation.

Fusion kan ske

1. mellan det övertagande bolaget på ena sidan och ett eller flera överlåtande bolag på den andra (*absorption*), eller
2. mellan två eller flera överlåtande bolag genom att de bildar ett nytt, övertagande bolag (*kombination*).

Vid fusion genom absorption av helägt dotterbolag gäller 28–35 §§ i stället för 6–27 §§.

Fusionsvederlag

2 § Vederlaget till aktieägarna i det eller de överlåtande bolagen (*fusionsvederlaget*) ska bestå av aktier i det övertagande bolaget eller av pengar. Mer än hälften av vederlagets sammanlagda värde ska utgöras av aktier. Lag (2008:805).

Lag (2008:805) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Har en fusionsplan eller delningsplan blivit gällande före den 1 januari 2009, gäller bestämmelserna i 23 kap. 2 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Vederlaget till aktieägarna i det eller de överlåtande bolagen (*fusionsvederlaget*) skall bestå av aktier i det övertagande bolaget eller av pengar.

De deltagande bolagens redovisningsvaluta

3 § Fusion får ske endast om överlåtande och övertagande bolag har samma redovisningsvaluta.

Fusion när överlåtande bolag har gått i likvidation

4 § Fusion får ske även om överlåtande bolag har gått i likvidation, under förutsättning att skifte av bolagets tillgångar inte har påbörjats.

Om överlåtande bolag har gått i likvidation, skall likvidatorerna, när en fusionsplan har upprättats enligt 6 eller 28 §, lämna slutredovisning över sin förvaltning. När fusionsplanen har blivit gällande i bolaget, skall slutredovisningen läggas fram på en bolagsstämma. För slutredovisningen och dess granskning gäller i övrigt vad som föreskrivs i 25 kap. 40 §.

Likvidationen skall anses avslutad när anmälan om fusionen enligt 25 § har registrerats eller tillstånd att verkställa en fusionsplan har registrerats enligt 34 §.

Särskilda rättighetshavares ställning

5 § Innehavare av teckningsoptioner, konvertibler eller andra värdepapper med särskilda rättigheter i överlåtande bolag skall i det övertagande bolaget ha minst motsvarande rättigheter som i det överlåtande bolaget. Detta gäller dock inte om innehavarna enligt fusionsplanen har rätt att få sina värdepapper inlösta av det övertagande bolaget.

Fusion enligt 1 § andra stycket

Upprättande av fusionsplan

6 § Styrelserna för överlåtande och, vid absorption, övertagande bolag skall upprätta en gemensam, daterad fusionsplan enligt bestämmelserna i 7–13 §§. Planen skall undertecknas av styrelsen i vart och ett av bolagen.

Vid kombination utgör fusionsplanen stiftelseurkund för det övertagande bolaget.

Fusionsplanens innehåll

7 § I fusionsplanen skall det för varje bolag anges

1. firma, bolagskategori, organisationsnummer och den ort där styrelsen skall ha sitt säte,
2. hur många aktier i det övertagande bolaget som skall lämnas för ett angivet antal aktier i överlåtande bolag och vilken kontant ersättning som skall lämnas som fusionsvederlag,
3. den tidpunkt och de övriga villkor som skall gälla för utlämnandet av fusionsvederlaget,
4. från vilken tidpunkt och på vilka villkor de aktier som lämnas som fusionsvederlag medför rätt till utdelning i det övertagande bolaget,
5. den planerade tidpunkten för överlåtande bolags upplösning,
6. vilka rättigheter i det övertagande bolaget som skall tillkomma innehavare av aktier, teckningsoptioner, konvertibler och andra värdepapper med särskilda rättigheter i överlåtande bolag eller vilka åtgärder som i övrigt skall vidtas till förmån för de nämnda innehavarna, och
7. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen skall lämnas till en styrelseledamot eller en verkställande direktör i överlåtande eller övertagande bolag eller till en revisor som utför granskning enligt 11 §.

8 § Vid kombination ska fusionsplanen även innehålla

1. en bolagsordning för det övertagande bolaget, och
2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum och postadress för styrelseledamot samt, i förekommande fall, revisor, styrelsesuppleant, revisorssuppleant och lekmannarevisor. Lag (2010:834).

Lag (2010:834) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 23 kap. 8 § 2 följande lydelse.

2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum samt postadress för styrelseledamot och revisor och, i förekommande fall, styrelsesuppleant, revisorssuppleant och lekmannarevisor.

9 § I fusionsplanen ska det lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för bolagen. Av redogörelsen ska det framgå hur fusionsvederlaget har bestämts och vilka rättsliga och ekonomiska synpunkter som har beaktats. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen ska anmärkas.

Styrelsen ska underrätta styrelserna i övriga deltagande bolag, som inte har hållit bolagsstämma enligt 15 §, om väsentliga förändringar i bolagets tillgångar och skulder som har inträffat efter det att fusionsplanen upprättades. Lag (2011:1046).

Lag (2011:1046) har trätt i kraft den 1 november 2011. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplanen respektive delningsplanen har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2011 hade 23 kap. 9 § följande lydelse.

- 9 § I fusionsplanen skall det lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för bolagen. Av redogörelsen skall framgå hur fusionsvederlaget har bestämts och vilka rättsliga och ekonomiska synpunkter som har beaktats. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas.

Kompletterande information

10 § Till fusionsplanen ska det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, ska det vidare till planen fogas en översiktlig redogörelse för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. I redogörelsen ska det också lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ska redogörelsen också innehålla uppgift om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna ska avse tiden från utgången av

nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om det inte finns något särskilt som hindrar det, ska det i redogörelsen enligt andra stycket även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret. Begrepp och termer ska så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncernredovisningen.

Andra och tredje styckena gäller inte om bolaget har lämnat en delårsrapport enligt 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) och fogar en kopia av den till fusionsplanen. Delårsrapporten ska i så fall omfatta en period om sex månader närmast efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats. Lag (2011:1046).

Lag (2011:1046) har trätt i kraft den 1 november 2011. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplanen respektive delningsplanen har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2011 hade 23 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Till fusionsplanen skall det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det vidare till planen fogas en översiktlig redogörelse för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. I redogörelsen skall det också lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall redogörelsen också innehålla uppgift om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om det inte finns något särskilt som hindrar det, skall det i redogörelsen enligt andra stycket även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret. Begrepp och termer skall så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncernredovisningen. Lag (2007:373).

Revisorsgranskning av fusionsplanen

11 § För vart och ett av de överlåtande bolagen och, vid absorption, det övertagande bolaget ska fusionsplanen granskas av en eller flera revisorer. Granskningen ska vara så omfattande och ingående som god revisionssed kräver. För varje bolag ska revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. Av yttrandena ska det framgå huruvida fusionsvederlaget och grunderna för dess fördelning har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Det ska också anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av bolagens tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på vart och ett av bolagen. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen ska anmärkas.

I yttrandena ska det särskilt anges,

724 Aktiebolagslag, utdrag

1. vid absorption, om revisorerna vid sin granskning har funnit att fusionen medför fara för att borgenärerna i det övertagande bolaget inte ska få sina fordringar betalda, och

2. vid kombination, om de överlåtande bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta.

Om samtliga aktieägare i de bolag som deltar i fusionen har samtyckt till det, får granskningen och yttrandena begränsas till de omständigheter som anges i andra stycket.

Revisorernas yttranden ska fogas till fusionsplanen. Lag (2008:1238).

Lag (2008:1238) har trätt i kraft den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplan respektive delningsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 december 2008 hade 23 kap. 11 § följande lydelse.

11 § För vart och ett av de överlåtande bolagen och, vid absorption, det övertagande bolaget skall fusionsplanen granskas av en eller flera revisorer. Granskningen skall vara så omfattande och ingående som god revisionssed kräver. För varje bolag skall revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. Av yttrandena skall framgå huruvida fusionsvederlaget och grunderna för dess fördelning har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Därvid skall anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av bolagens tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på vart och ett av bolagen. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas.

I yttrandena skall det särskilt anges,

1. vid absorption, om revisorerna vid sin granskning har funnit att fusionen medför fara för att borgenärerna i det övertagande bolaget inte skall få sina fordringar betalda, och

2. vid kombination, om de överlåtande bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta.

Revisorernas yttranden skall fogas till fusionsplanen.

12 § En revisor som avses i 11 § skall vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. Om inte annat framgår av bolagsordningen, skall revisorn utses av bolagsstämman i respektive bolag. Om någon särskild revisor inte är utsedd, skall granskningen i stället utföras av bolagens revisorer.

För en revisor som har utsetts att utföra granskning enligt 11 § gäller bestämmelserna i 9 kap. 40, 45 och 46 §§.

13 § Styrelsen, den verkställande direktören och revisorn i ett bolag som skall delta i fusionen skall ge varje revisor som utför granskning enligt 11 § tillfälle att verkställa granskningen i den omfattning som denne anser vara nödvändig. De skall också lämna de upplysningar och den hjälp som begärs. Samma skyldighet har en revisor som utför granskning enligt 11 § mot övriga sådana revisorer.

Registrering av fusionsplanen

14 § Inom en månad från upprättandet av fusionsplanen skall det övertagande bolaget eller, vid kombination, det äldsta av de överlåtande bolagen ge in planen med bifogade handlingar till Bolagsverket för registrering i aktiebolagsregistret. Uppgift om registreringen skall enligt 27 kap. 3 § kungöras. Om planen inte kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var den hålls tillgänglig.

Första stycket gäller inte vid fusion, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat fusionsplanen.

När fusionsplanen skall underställas bolagsstämman

15 § Fusionsplanen ska underställas bolagsstämman i samtliga överlåtande bolag.

Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i det övertagande bolaget begär det, ska fusionsplanen även underställas bolagsstämman i det bolaget. En sådan begäran ska göras inom två veckor från det att uppgift om att fusionsplanen har registrerats har kungjorts enligt 27 kap. 3 §.

Stämman får hållas tidigast en månad efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts. Om samtliga bolag som deltar i fusionen är privata aktiebolag, får stämman hållas tidigare, dock tidigast två veckor efter kungörelsen.

Första–tredje styckena gäller inte vid fusion där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat fusionsplanen. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 23 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Fusionsplanen skall underställas bolagsstämman i samtliga överlåtande bolag.

Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i det övertagande bolaget begär det, skall fusionsplanen även underställas bolagsstämman i det bolaget. En sådan begäran skall göras inom två veckor från det att uppgift om att fusionsplanen har registrerats har kungjorts enligt 27 kap. 3 §.

Stämman får hållas tidigast en månad eller, om samtliga bolag som deltar i fusionen är privata aktiebolag, tidigast två veckor efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts.

Första–tredje styckena gäller inte vid fusion där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat fusionsplanen.

Tillhandahållande av fusionsplanen m.m.

16 § Om en fråga om godkännande av fusionsplan enligt 15 § ska underställas bolagsstämman, gäller följande.

Styrelsen ska hålla planen med bifogade handlingar tillgänglig för aktieägarna under minst en månad eller, om samtliga bolag som deltar i fusionen är privata aktiebolag, minst två veckor före den bolagsstämma där frågan ska behandlas. Handlingarna ska hållas tillgängliga hos bolaget på den ort där styrelsen har sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Under förutsättning att handlingarna hålls tillgängliga på bolagets webbplats får styrelsen, trots andra stycket, välja mellan att hålla dem tillgängliga hos bolaget och att sända kopior av dem till aktieägarna.

Om det har inträffat väsentliga förändringar i något bolags tillgångar och skulder efter det att fusionsplanen upprättades, ska styrelsen lämna upplysningar om detta på bolagsstämman innan frågan om godkännande av fusionsplanen avgörs.

726 Aktiebolagslag, utdrag

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller även 53 §. Lag (2011:1046).

Lag (2011:1046) har trätt i kraft den 1 november 2011. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplanen respektive delningsplanen har upprättats före ikraftträdandet. Ändringen av 23 kap. 16 § innebar att ett nytt tredje och ett nytt fjärde stycke infördes och att det tidigare tredje stycket blev ett nytt femte stycke.

23 kap. 16 § även ändrad genom lag (2010:1516) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämma, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. Ändringen av 23 kap. 16 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Majoritetskrav m.m.

17 § Ett bolagsstämmobeslut om godkännande av fusionsplanen är giltigt endast om det har biträttats av aktieägare med minst två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de aktier som är företrädna vid stämman.

Om det finns flera aktieslag i bolaget, ska vad som föreskrivs i första stycket även tillämpas inom varje aktieslag som är företrätt vid stämman.

Om något av de överlåtande bolagen är ett publikt aktiebolag och det övertagande bolaget är ett privat aktiebolag, är det publika aktiebolagets beslut om godkännande av fusionsplanen giltigt endast om det har biträttats av samtliga aktieägare som är närvarande vid bolagsstämman och dessa tillsammans företräder minst nio tiondelar av samtliga aktier i bolaget. Detsamma gäller om något av de överlåtande bolagen är ett publikt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det som fusionsvederlag ska lämnas aktier som vid den tidpunkt då vederlaget ska lämnas ut inte är upptagna till handel på en sådan marknad.

Vid beslut om godkännande av fusionsplanen i överlåtande bolag ska aktier som innehas av det övertagande bolaget eller av ett annat företag i samma koncern som det övertagande bolaget inte beaktas. Med koncern likställs i detta sammanhang annan företagsgrupp av motsvarande slag. Lag (2008:805).

Lag (2008:805) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Har en fusionsplan eller delningsplan blivit gällande före den 1 januari 2009, gäller bestämmelserna i 23 kap. 17 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 17 § tredje och fjärde stycket följande lydelse.

Om något av de överlåtande bolagen är ett publikt aktiebolag och det övertagande bolaget är ett privat aktiebolag, är det publika aktiebolagets beslut om godkännande av fusionsplanen giltigt endast om det har biträttats av samtliga aktieägare som är närvarande vid bolagsstämman och dessa tillsammans företräder minst nio tiondelar av samtliga aktier i bolaget.

Vid fusion där fusionsvederlaget helt eller delvis skall utgöras av pengar, gäller utöver vad som sägs i första–tredje styckena att ett överlåtande bolags beslut om godkännande av fusionsplanen är giltigt endast om det har biträttits av aktieägare som företräder mer än nio tiondelar av samtliga aktier i bolaget. Lag (2007:317).

18 § Om någon av de bolagsstämmor som skall godkänna fusionsplanen inte godkänner planen i dess helhet, faller frågan om fusion.

Underrättelse till bolagets kända borgenärer

19 § När fusionsplanen har blivit gällande i samtliga bolag som deltar i fusionen, skall vart och ett av dem skriftligen underrätta sina kända borgenärer om beslutet. Underrättelserna skall innehålla uppgift om att bolaget avser att ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen samt uppgift om borgenärernas rätt att motsätta sig att fusionsplanen verkställs.

Borgenärerna i det övertagande bolaget behöver inte underrättas, om revisorerna i yttrande över fusionsplanen har uttalat att de inte har funnit att fusionen medför någon fara för dessa borgenärer. Inte heller behöver underrättelse sändas till borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497).

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

20 § Det övertagande bolaget eller, vid kombination, det äldsta av de överlåtande bolagen skall ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen. Ansökan skall göras hos Bolagsverket. Den skall ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande i samtliga bolag och, om fusionsplanen har registrerats enligt 14 § första stycket, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

Följande handlingar skall fogas till ansökan:

1. en kopia av fusionsplanen,
2. intyg från bolagens styrelser eller verkställande direktörer om att bolagens kända borgenärer har underrättats enligt 19 § och, i sådana fall som avses i 14 § andra stycket, att samtliga aktieägare har undertecknat fusionsplanen, och
3. i förekommande fall, en kopia av protokollet från en bolagsstämma som avses i 15 §.

Om sökanden inte har bifogat de handlingar som anges i andra stycket, skall Bolagsverket förelägga denne att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör detta, skall ansökan avvisas.

21 § Bolagsverket skall avslå en ansökan enligt 20 § om

1. fusionsplanen inte har godkänts i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot lag eller annan författning eller mot bolagsordningen,
2. fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (1993:20) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer eller om prövning av fusionen pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen, eller

728 Aktiebolagslag, utdrag

3. vid kombination, revisorsyttrandena enligt 11 § inte utvisar att de överlåtande bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta.

Om ansökan inte kan beviljas på grund av att prövning pågår enligt konkurrenslagen eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 och prövningen kan antas bli avslutad inom kort tid, får Bolagsverket förklara tillståndsfrågan vilande under högst sex månader.

21 a § Under den tid som Bolagsverkets handläggning av en ansökan enligt 20 § pågår får Skatteverket besluta om att det under en viss tid om högst tolv månader föreligger hinder mot verkställande av fusionsplanen. Tiden får förlängas, om det finns särskilda skäl. Förlängning får endast ske med tre månader i taget. Så länge Skatteverkets beslut gäller, ska Bolagsverkets handläggning av ansökan enligt 20 § vila.

Skatteverket får besluta enligt första stycket endast om

1. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos bolaget, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av fusionen.

Lag (2008:12).

Kallelse på bolagens borgenärer

22 § Om Bolagsverket finner att det inte finns något hinder mot en ansökan enligt 20 §, ska verket kalla bolagens borgenärer. Verket ska dock inte kalla

1. borgenärerna i det övertagande bolaget, om revisorerna i yttrande över fusionsplanen enligt 11 § har uttalat att de inte har funnit att fusionen medför någon fara för dessa borgenärer,

2. borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497).

Kallelsen ska innehålla ett föreläggande för den som vill motsätta sig ansökan att senast viss dag skriftligen anmäla detta. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att han eller hon annars anses ha medgett ansökan.

Bolagsverket ska skyndsamt kungöra kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar. Verket ska vidare skicka en särskild underrättelse om kallelsen till Skatteverket. Lag (2008:12).

När Bolagsverket skall lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen

23 § Om inte någon av de borgenärer som har blivit kallade enligt 22 § motsätter sig ansökan inom förelagd tid, skall Bolagsverket ge bolagen tillstånd att verkställa fusionsplanen. Motsätter sig någon borgenär ansökan, skall verket överlämna ärendet till tingsrätten i den ort där styrelsen i det övertagande bolaget skall ha sitt säte.

När allmän domstol skall lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen

24 § Om ett ärende om tillstånd till verkställande av fusionsplan har överlämnats till domstol enligt 23 §, skall tillstånd lämnas om det visas att de borgenärer som har motsatt sig ansökan har fått full betalning eller har betryggande säkerhet för sina fordringar. I annat fall skall ansökan avslås.

Registrering av fusionen

25 § Styrelsen för det övertagande bolaget ska anmäla fusionen för registrering i aktiebolagsregistret. Styrelsen ska även för registrering anmäla, vid absorption, aktiekapitalets ökning och, vid kombination, vilka som har utsetts till styrelseledamöter och revisorer och, i förekommande fall, lekmannarevisorer i bolaget.

Anmälan ersätter teckningen av aktierna och ska göras senast två månader från Bolagsverkets tillstånd till verkställighet av fusionsplanen eller, när tillstånd lämnas av allmän domstol, från det att domstolens beslut har vunnit laga kraft. Till anmälan ska fogas ett intyg från en auktoriserad eller godkänd revisor om att överlåtande bolags tillgångar har överlämnats till det övertagande bolaget.

Bestämmelserna i 48 § tredje stycket ska tillämpas, om

1. något av de bolag som deltar i fusionen eller något annat företag som genom fusion har gått upp i något av dessa bolag tidigare har deltagit i en gränsöverskridande fusion,

2. den gränsöverskridande fusionen har registrerats inom tre år före anmälan för registrering enligt första stycket, och

3. något av bolagen fortfarande omfattas av ett system för arbetstagares medverkan enligt lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. Lag (2010:834).

Lag (2010:834) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 23 kap. 25 § första stycket följande lydelse.

25 § Styrelsen för det övertagande bolaget ska anmäla fusionen för registrering i aktiebolagsregistret. Styrelsen ska även för registrering anmäla, vid absorption, aktiekapitalets ökning och, vid kombination, vilka som har utsetts till styrelseledamöter och revisorer och, i förekommande fall, lekmannarevisorer i bolaget.

23 kap. 25 § även ändrad genom lag (2008:12) som har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. Ändringen av 23 kap. 25 § innebar att ett nytt tredje stycke infördes.

Fusionens rättsverkningar

26 § När en anmälan om fusion enligt 25 § registreras, inträder följande rättsverkningar.

1. Överlåtande bolags tillgångar och skulder med undantag för skadeståndsanspråk enligt 29 kap. 1–3 §§ som har samband med fusionen övergår till det övertagande bolaget.

730 Aktiebolagslag, utdrag

2. Aktieägare i överlåtande bolag blir aktieägare i det övertagande bolaget.
3. Överlåtande bolag upplöses.
4. Vid kombination: det övertagande bolaget anses bildat.

Trots bestämmelserna i första stycket kan ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i ett överlåtande bolag hos styrelsen begära att det hålls bolagsstämma för behandling av fråga om talan enligt 29 kap. 7 §. I så fall ska 7 kap. 17 § andra stycket tillämpas. Om en sådan talan väcks, gäller 25 kap. 44 § i tillämpliga delar. Lag (2008:805).

Lag (2008:805) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Har en fusionsplan eller delningsplan blivit gällande före den 1 januari 2009, gäller bestämmelserna i 23 kap. 26 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2008 hade 23 kap. 26 § följande lydelse.

- 26 § När en anmälan om fusion enligt 25 § registreras, inträder följande rättsverkningar.
1. Överlåtande bolags tillgångar och skulder med undantag för skadeståndsanspråk enligt 29 kap. 1–3 §§ som har samband med fusionen övergår till det övertagande bolaget.
 2. Om aktier ingår i fusionsvederlaget, blir aktieägare i överlåtande bolag aktieägare i det övertagande bolaget.
 3. Överlåtande bolag upplöses.
 4. Vid kombination: det övertagande bolaget anses bildat.
- Trots bestämmelserna i första stycket kan ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i ett överlåtande bolag hos styrelsen begära att det hålls bolagsstämma för behandling av fråga om talan enligt 29 kap. 7 §. I så fall skall 7 kap. 17 § andra stycket tillämpas. Om en sådan talan väcks, gäller 25 kap. 44 § i tillämpliga delar.

Frågan om fusion faller

27 § Bolagsverket skall förklara att frågan om fusion har fallit, om

1. ansökan enligt 20 § om tillstånd att verkställa fusionsplanen inte har gjorts inom föreskriven tid eller sådan ansökan har avslagits genom beslut som har vunnit laga kraft,
2. anmälan enligt 25 § inte har gjorts inom föreskriven tid, eller
3. Bolagsverket genom beslut som har vunnit laga kraft har avskrivit ett ärende om registrering enligt 25 § eller har vägrat registrering.

Absorption av helägt dotterbolag

Fusionsplan

28 § Om ett moderbolag äger samtliga aktier i ett dotterbolag, kan bolagens styrelser fatta beslut om att dotterbolaget skall gå upp i moderbolaget. De skall därvid upprätta en fusionsplan. Planen skall för vart och ett av bolagen ange

1. firma, bolagskategori, organisationsnummer och den ort där styrelsen skall ha sitt säte,
2. den planerade tidpunkten för dotterbolagets upplösning,
3. vilka rättigheter i moderbolaget som skall tillkomma innehavare av teckningsoptioner, konvertibler och andra värdepapper med särskilda rättigheter i dotterbolaget eller vilka åtgärder som i övrigt skall vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,

4. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen skall lämnas till en styrelseledamot eller en verkställande direktör eller till en revisor som utför granskning enligt 29 §.

I fusionsplanen skall det lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för bolagen.

Revisorsgranskning av fusionsplanen

29 § Fusionsplanen skall granskas av en eller flera revisorer. Granskningen skall vara så omfattande och ingående som god revisionsred kräver. Vid granskningen gäller bestämmelserna i 13 §.

För varje bolag skall revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. I yttrandena skall revisorerna särskilt ange om de vid sin granskning har funnit att fusionen medför någon fara för att borgenärerna i moderbolaget inte skall få sina fordringar betalda.

Revisorernas yttranden skall fogas till fusionsplanen.

För en revisor som utför granskning enligt första stycket gäller bestämmelserna i 12 §.

Registrering av fusionsplanen

30 § Inom en månad från upprättandet av fusionsplanen skall moderbolaget ge in planen med bifogade yttranden för registrering i aktiebolagsregistret. Uppgift om registreringen skall enligt 27 kap. 3 § kungöras. Om planen inte kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var den hålls tillgänglig.

Första stycket gäller inte vid fusion, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i moderbolaget har undertecknat fusionsplanen.

Bolagsstämmans godkännande av fusionsplanen

31 § Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i moderbolaget begär det, skall fusionsplanen underställas bolagsstämman i detta bolag. En sådan begäran skall framställas inom två veckor från det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts enligt 27 kap. 3 §.

Stämman får hållas tidigast en månad eller, om samtliga bolag som deltar i fusionen är privata aktiebolag, tidigast två veckor efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts.

Första och andra styckena gäller inte vid fusion, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i moderbolaget har undertecknat fusionsplanen.

Om en fråga om godkännande av fusionsplan enligt första stycket skall underställas bolagsstämman, skall bestämmelserna i 16 §, 17 § första stycket och 18 § tillämpas.

Underrättelse till bolagets kända borgenärer

32 § Om fusionsplanen inte skall underställas bolagsstämman i moderbolaget enligt 31 § eller om planen godkänts av bolagsstämman, skall vart och ett av bolagen skriftligen underrätta sina kända borgenärer om att planen har blivit gällande. I så fall skall bestämmelserna i 19 § tillämpas.

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

33 § Moderbolaget skall ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen. Ansökan skall göras hos Bolagsverket. Den skall ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 30 § första stycket, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

Följande handlingar skall fogas till ansökan:

1. en kopia av fusionsplanen,
2. intyg från bolagens styrelser eller verkställande direktörer om att bolagens kända borgenärer har underrättats enligt 32 § och, i sådana fall som avses i 30 § andra stycket, att samtliga aktieägare i moderbolaget har undertecknat fusionsplanen, och
3. i förekommande fall, en kopia av protokollet från bolagsstämman som avses i 31 §.

Vid handläggningen av tillståndsärendet gäller bestämmelserna i 20 § tredje stycket samt 21 § första stycket 1 och 22–24 §§. Därvid skall vad som sägs om överlåtande bolag avse dotterbolag och vad som sägs om övertagande bolag avse moderbolag. Lag (2007:317).

Fusionens rättsverkningar

34 § Tillstånd att verkställa en fusionsplan skall registreras i aktiebolagsregistret.

När Bolagsverket registrerar beslutet om tillstånd att verkställa fusionsplanen, inträder följande rättsverkningar.

1. Dotterbolagets tillgångar och skulder övergår till moderbolaget.
2. Dotterbolaget upplöses.

Frågan om fusion faller

35 § Bolagsverket skall förklara att frågan om fusion har fallit, om

1. ansökan enligt 33 § om tillstånd att verkställa fusionsplanen inte har gjorts inom föreskriven tid, eller
2. en sådan ansökan har avslagits genom beslut som har vunnit laga kraft.

Gränsöverskridande fusion

Tillämpliga bestämmelser

36 § Ett svenskt aktiebolag får delta i en fusion med en motsvarande juridisk person med hemvist i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbets-

området än Sverige (gränsöverskridande fusion). En juridisk person ska anses ha sådant hemvist, om den har bildats enligt lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom detta område.

För en gränsöverskridande fusion gäller följande bestämmelser i detta kapitel:

- 1 § om vad en fusion innebär,
- 2 § om fusionsvederlag,
- 4 § om fusion när överlåtande bolag har gått i likvidation,
- 5 § om särskilda rättighetshavares ställning,
- 37 och 38 §§ om fusionsplanen,
- 39 § om styrelseredogörelse,
- 10 § om kompletterande information,
- 11–13, 40 och 41 §§ om revisorsgranskning av fusionsplanen,
- 14 § första stycket och 42 § om registrering av fusionsplanen,
- 15 § första och andra styckena samt tredje stycket första meningen om när fusionsplanen ska underställas bolagsstämman,
- 43 och 53 §§ om tillhandahållande av fusionsplanen,
- 17 § om majoritetskrav m.m.,
- 18 § om när frågan om fusion faller,
- 44 § om villkorat beslut om godkännande av fusionsplanen,
- 19 § om underrättelse till bolagets kända borgenärer,
- 20–21 a och 45 §§ om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen,
- 22 § om kallelse på bolagens borgenärer,
- 23 § om när Bolagsverket ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,
- 24 § om när allmän domstol ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,
- 46 § om utfärdande av fusionsintyg,
- 47 och 48 §§ om registrering av fusionen,
- 26 och 49 §§ om fusionens rättsverkningar,
- 27 § om när frågan om fusion faller, varvid vad som i den paragrafen sägs om 25 § ska avse 48 §,
- 50 § om särskilt bokslut, och
- 51 § om absorption av helägt dotterbolag. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämma, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. Ändringen av 23 kap. 36 § andra stycket innebar att ”och 53 §§” infördes efter ”43”.

23 kap. 36 § även ändrad genom lag (2008:12) som har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. Ändringen av 23 kap. 36 § innebar att den istället betecknas 23 kap. 52 §. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 23 kap. 36 § följande lydelse.

734 Aktiebolagslag, utdrag

36 § Talan om upphävande av ett bolagsstämmobeslut om godkännande av fusionsplan skall i de fall som avses i 7 kap. 51 § andra stycket väckas inom sex månader från beslutet. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

Om en allmän domstol genom dom eller beslut som har vunnit laga kraft har bifallit en talan om upphävande av ett stämmobeslut om att godkänna en fusionsplan, skall fusionen gå åter även om överlåtande bolag har upplösts. För förpliktelser som har uppkommit genom någon åtgärd på det övertagande bolagets vägnar efter det att överlåtande bolag har upplösts men innan domstolens avgörande har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar, svarar de överlåtande bolagen, eller vid absorption, det eller de överlåtande bolagen och det övertagande bolaget solidariskt.

Fusionsplan m.m.

37 § Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i ett svenskt bolag som deltar i fusionen, tillsammans med motsvarande organ i de utländska bolag som deltar i fusionen, upprätta en fusionsplan. Styrelsen ska underteckna fusionsplanen.

Vid kombination utgör fusionsplanen stiftelseurkund, om det övertagande bolaget ska ha sitt säte i Sverige. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

38 § Fusionsplanen ska innehålla uppgift om

1. de fusionerande bolagens form, firma och säte,
2. utbytesförhållanden mellan aktier och förekommande värdepapper i överlåtande respektive övertagande bolag och eventuell kontant betalning,
3. de villkor som ska gälla för tilldelning av aktier och förekommande värdepapper i det övertagande bolaget,
4. den gränsöverskridande fusionens sannolika följder för sysselsättningen,
5. från vilken tidpunkt och på vilka villkor aktier och förekommande värdepapper medför rätt till utdelning i det övertagande bolaget,
6. från vilken tidpunkt de fusionerande bolagens transaktioner bokföringsmässigt ska anses ingå i det övertagande bolaget,
7. vilka rättigheter i det övertagande bolaget som ska tillkomma innehavare av särskilda rättigheter i överlåtande bolag eller vilka åtgärder som i övrigt ska vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,
8. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen ska lämnas till en styrelseledamot, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare eller till den som utför granskning enligt 11, 40 eller 41 §,
9. bolagsordning för det övertagande bolaget,
10. värdet av de tillgångar och skulder som ska överföras till det övertagande bolaget och de överväganden som har gjorts vid värderingen, och
11. datum för de räkenskaper som har legat till grund för fastställandet av villkoren för fusionen.

I förekommande fall ska fusionsplanen också innehålla uppgift om hur arbetstagarna deltar i den process genom vilken formerna för arbetstagarnas medverkan i det övertagande bolaget beslutas.

Vid kombination ska fusionsplanen också innehålla uppgift om det övertagande bolagets form, firma och säte. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

39 § Styrelsen i vart och ett av de bolag som deltar i fusionen ska upprätta en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för bolagen. Av redogörelsen ska framgå hur fusionsvederlaget har bestämts och vilka rättsliga och ekonomiska synpunkter som har beaktats. Redogörelsen ska även innehålla uppgift om fusionens sannolika konsekvenser för aktieägare, borgenärer och anställda. Om styrelsen i skälig tid får ett yttrande från arbetstagarernas företrädare, ska detta yttrande fogas till redogörelsen. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Revisorsgranskning

40 § Vid en gränsöverskridande fusion ska revisorsgranskningen enligt 11 § omfatta även styrelsens redogörelse enligt 39 §.

Bestämmelserna i första stycket och 11–13 §§ ska inte tillämpas om Bolagsverket eller en utländsk behörig myndighet i en stat där något av de deltagande bolagen har sitt hemvist, efter gemensam begäran från de fusionerande bolagen, har utsett eller godkänt en eller flera oberoende sakkunniga att för samtliga bolagsräkning granska fusionsplanen och upprätta en gemensam skriftlig rapport för alla bolag.

Vad som sägs i 13 § om revisors rätt till upplysningar och biträde gäller även för den som utses att utföra granskning enligt andra stycket.

I fall som avses i andra stycket ska det till fusionsplanen fogas ett yttrande från en eller flera sådana revisorer som anges i 12 § med sådant innehåll som avses i 11 § andra stycket. Ett sådant yttrande ska vid tillämpningen av 19 §, 21 § första stycket 3 och 22 § anses som ett revisorsyttrande enligt 11 §. Lag (2008:1238).

Lag (2008:1238) har trätt i kraft den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplan respektive delningsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 december 2008 hade 23 kap. 40 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i första stycket och 11–13 §§ ska inte tillämpas om

1. samtliga aktieägare i de bolag som deltar i fusionen har samtyckt till det, eller
2. Bolagsverket eller en utländsk behörig myndighet i en stat där något av de deltagande bolagen har sitt hemvist, efter gemensam begäran från de fusionerande bolagen, har utsett eller godkänt en eller flera oberoende sakkunniga att för samtliga bolagsräkning granska fusionsplanen och upprätta en gemensam skriftlig rapport för alla bolag.

Vad som sägs i 13 § om revisors rätt till upplysningar och biträde gäller även för den som utses att utföra granskning enligt andra stycket 2.

23 kap. 40 § införd genom lag (2008:12) som har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

41 § Den som Bolagsverket utser att utföra granskning enligt 40 § andra stycket ska vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag.

I fråga om granskningen och innehållet i den rapport som upprättas gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 11–13 §§ och 40 § första stycket. Lag (2009:713).

Registrering av fusionsplanen

42 § Vid en gränsöverskridande fusion ska skyldigheten enligt 14 § att ge in fusionsplanen med bifogade handlingar för registrering fullgöras av det svenska bolag som deltar i fusionen. Om flera svenska bolag deltar ska skyldigheten fullgöras av det svenska bolag som är övertagande bolag eller, om det övertagande bolaget inte är ett svenskt bolag, av det äldsta av de överlåtande svenska bolagen.

Om fusionsplanen eller de handlingar som är fogade till planen är avfattade på annat språk än svenska, ska sökanden ge in en översättning till svenska. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Bolagsverket får medge att någon översättning inte ges in.

I anmälan för registrering ska lämnas uppgift om

1. form, firma och säte för vart och ett av de fusionerande bolagen,
2. de register där bolagen är registrerade och de nummer som används för identifiering i registren,
3. hur borgenärer och, i förekommande fall, minoritetsaktieägare ska förfara för att utöva sina rättigheter samt de adresser där fullständig information om detta förfarande kostnadsfritt kan erhållas, och
4. bolagens adresser.

När registreringen kungörs enligt 27 kap. 3 §, ska kungörelsen innehålla de uppgifter som avses i tredje stycket 1–3. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Tillhandahållande av fusionsplanen

43 § Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i ett bolag som deltar i fusionen hålla fusionsplanen med bifogade handlingar och styrelsens redogörelse enligt 39 § tillgängliga för aktieägarna, för arbetstagarorganisationer som företräder arbetstagare hos bolaget och för arbetstagare som inte företräds av någon arbetstagarorganisation. Handlingarna ska, under minst en månad före den bolagsstämma där frågan om godkännande av fusionsplanen ska behandlas, hållas tillgängliga hos bolaget på den ort där styrelsen ska ha sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller även 53 §. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken

bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. Ändringen av 23 kap. 43 § innebar att ett nytt andra stycke infördes.

Villkorat beslut om godkännande av fusionsplanen

44 § Bolagsstämman i ett bolag som deltar i en gränsöverskridande fusion får villkora beslutet om att godkänna fusionsplanen av att en senare stämma godkänner de former som beslutas för arbetstagarnas medverkan i det övertagande bolaget. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

45 § Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan enligt 20 § göras av det svenska bolag som deltar i fusionen. Om flera svenska bolag deltar, ska ansökan i förekommande fall göras av det svenska bolag som är övertagande bolag eller, om det övertagande bolaget inte är ett svenskt bolag, av det äldsta av de överlåtande svenska bolagen. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Utfärdande av fusionsintyg

46 § Vid en gränsöverskridande fusion ska Bolagsverket, när det finns ett laga-kraftvunnet beslut om tillstånd till verkställande av fusionsplanen enligt 23 eller 24 § och det eller de svenska bolag som deltar i fusionen i övrigt har fullgjort vad som krävs enligt denna lag, för varje sådant bolag utfärda ett intyg om att den del av förfarandet som regleras av svensk lag har skett på föreskrivet sätt. Ett sådant intyg får inte utfärdas om det har väckts talan mot bolagsstämmans beslut att godkänna fusionsplanen och målet inte har slutligt avgjorts. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Registrering av fusionen när det övertagande bolaget ska ha sitt hemvist i annan stat än Sverige

47 § Om det övertagande bolaget har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska ett svenskt bolag som deltar i fusionen inför registreringen av fusionen ge in det intyg som avses i 46 §, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, till den behöriga myndigheten i den staten. Intyget ska ges in inom sex månader från den tidpunkt då det utfärdades.

Efter underrättelse från den behöriga utländska myndigheten om att fusionen har ägt rum, ska Bolagsverket i aktiebolagsregistret föra in uppgift om att det eller

738 Aktiebolagslag, utdrag

de överlåtande svenska bolagen som deltagit i fusionen har upplösts. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Registrering av fusionen när det övertagande bolaget ska ha sitt hemvist i Sverige

48 § Om det övertagande bolaget har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i Sverige, ska Bolagsverket registrera den gränsöverskridande fusionen i aktiebolagsregistret. Anmälan för registrering ska göras av styrelsen i det övertagande bolaget inom sex månader från den tidpunkt då intyg enligt 46 § utfärdades. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter samt, i förekommande fall, revisorer och styrelsesuppleanter i det övertagande bolaget.

Bolagsverket får registrera fusionen endast om

1. verket har utfärdat ett intyg enligt 46 § för varje svenskt bolag som deltar i fusionen,

2. de utländska bolag som deltar i fusionen har gett in motsvarande intyg från behöriga myndigheter i de stater där de är registrerade, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, och

3. det inte heller i övrigt finns något hinder mot registrering av fusionen.

Om lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner är tillämplig, får fusionen registreras endast om

1. avtal har träffats eller beslut har fattats om medverkan enligt den lagen eller förhandlingsperioden har löpt ut utan att sådant avtal har träffats eller beslut har fattats, och

2. det övertagande bolagets bolagsordning inte strider mot den ordning för medverkan som ska gälla till följd av lagen.

Bolagsverket ska utan dröjsmål underrätta behöriga myndigheter i den eller de stater där överlåtande bolag har sitt hemvist om registreringen. Lag (2010:834).

Lag (2010:834) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 23 kap. 48 § första stycket följande lydelse.

48 § Om det övertagande bolaget har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i Sverige, ska Bolagsverket registrera den gränsöverskridande fusionen i aktiebolagsregistret. Anmälan för registrering ska göras av styrelsen i det övertagande bolaget inom sex månader från den tidpunkt då intyg enligt 46 § utfärdades. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter och revisorer och, i förekommande fall, styrelsesuppleanter i det övertagande bolaget.

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Fusionens rättsverkningar

49 § Vid en gränsöverskridande fusion inträder de rättsverkningar som avses i 26 § vid den tidpunkt som har fastställts i den stat där det övertagande bolaget har sitt hemvist. Om det övertagande bolaget har sitt hemvist i Sverige, inträder rättsverkningarna vid den tidpunkt då fusionen registreras i aktiebolagsregistret enligt 48 §.

Utöver vad som anges i 26 § gäller att de fusionerande bolagens rättigheter och skyldigheter som härrör ur anställningsavtal eller anställningsförhållanden och som föreligger vid den tidpunkt då den gränsöverskridande fusionen får verkan överförs till det övertagande bolaget. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Särskilt bokslut

50 § Om ett svenskt bolag deltar i en gränsöverskridande fusion och det övertagande bolaget får sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska styrelsen i det svenska bolaget upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då rättsverkningarna av fusionen inträdde enligt 49 §.

För det särskilda bokslutet gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. Lag (2010:1509).

Absorption av helägt dotterbolag

51 § Vid en gränsöverskridande fusion mellan ett moderbolag och ett helägt dotterbolag tillämpas bestämmelserna i 36–50 §§, dock med följande avvikelser.

1. Fusionsplanen behöver inte innehålla sådana uppgifter som avses i 38 § första stycket 2, 3 och 5.

2. Bestämmelserna om revisorsgranskning i 11–13, 40 och 41 §§ samt om bolagsstämmans godkännande av fusionsplanen i 15 § första stycket ska inte tillämpas.

3. I fråga om arten av fusionens rättsverkningar gäller vad som sägs i 34 § andra stycket 1 och 2 i stället för vad som sägs i 26 § första stycket 1–4.

Vid en fusion enligt denna paragraf ska det till fusionsplanen fogas ett yttrande från en eller flera sådana revisorer som anges i 12 § med sådant innehåll som avses i 11 § andra stycket 1. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Ogiltighet

52 § Talan om upphävande av ett bolagsstämmobeslut om godkännande av fusionsplan ska i de fall som avses i 7 kap. 51 § andra stycket väckas inom sex månader från beslutet. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

Om en allmän domstol genom dom eller beslut som har vunnit laga kraft har bifallit en talan om upphävande av ett stämmobeslut om att godkänna en fusionsplan, ska fusionen gå åter även om överlåtande bolag har upplösts. För förpliktelser som har uppkommit genom någon åtgärd på det övertagande bolagets vägnar efter det att överlåtande bolag har upplösts men innan domstolens avgörande har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar, svarar de överlåtande bolagen, eller vid absorption, det eller de överlåtande bolagen och det övertagande bolaget solidariskt.

I fråga om ett beslut att godkänna en fusionsplan som avser en gränsöverskridande fusion gäller, utöver vad som sägs i 7 kap. 51 § första stycket och i första stycket i denna paragraf, att talan inte får väckas efter det att Bolagsverket eller domstol genom ett beslut som har vunnit laga kraft har lämnat tillstånd till verkställande av fusionsplanen enligt 23 eller 24 §. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 23 kap. 52 § beteckningen 23 kap. 36 §.

Särskilda bestämmelser om tillhandahållande av förslag till beslut m.m. i vissa publika aktiebolag

53 § Utöver det som anges i 16 respektive 43 §, ska i ett publikt aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, fusionsplanen med bifogade handlingar hållas tillgänglig för aktieägarna på bolagets webbplats under minst en månad före den bolagsstämma där frågan om godkännande av planen ska behandlas och dagen för stämman. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman.

24 kap. Delning av aktiebolag

Vad en delning innebär

1 § Ett aktiebolag kan delas genom att bolagets tillgångar och skulder övertas av ett eller flera andra aktiebolag mot vederlag till aktieägarna i det överlåtande bolaget (delning).

Delning kan ske genom att

1. det överlåtande bolagets samtliga tillgångar och skulder övertas av två eller flera andra bolag, varvid det överlåtande bolaget upplöses utan likvidation,
2. en del av det överlåtande bolagets tillgångar och skulder övertas av ett eller flera andra bolag utan att det överlåtande bolaget upplöses.

Övertagande bolag kan vara redan bildade aktiebolag eller aktiebolag som bildas genom delningen.

Delningsvederlag

2 § Vederlaget till aktieägarna i det överlåtande bolaget (*delningsvederlaget*) ska bestå av aktier i det eller de övertagande bolagen eller av pengar. Mer än hälften av vederlagets sammanlagda värde ska utgöras av aktier. Lag (2008:805).

Lag (2008:805) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Har en fusionsplan eller delningsplan blivit gällande före den 1 januari 2009, gäller 24 kap. 2 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2008 hade 24 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Vederlaget till aktieägarna i det överlåtande bolaget (*delningsvederlaget*) skall bestå av aktier i det eller de övertagande bolagen eller av pengar.

De deltagande bolagens redovisningsvaluta

3 § Delning får ske endast om överlåtande och övertagande bolag har samma redovisningsvaluta.

Delning när det överlåtande bolaget har gått i likvidation

4 § Delning får ske även om det överlåtande bolaget har gått i likvidation, under förutsättning att skifte av bolagets tillgångar inte har påbörjats.

Vid delning enligt 1 § andra stycket 1 skall likvidatorerna, när en delningsplan har upprättats enligt 7 §, lämna slutredovisning över sin förvaltning. När delningsplanen har blivit gällande i bolaget skall slutredovisningen läggas fram på en bolagsstämma. För slutredovisningen och dess granskning gäller i övrigt vad som föreskrivs i 25 kap. 40 §.

Likvidationen skall, i sådana fall som avses i andra stycket, anses avslutad när anmälan om delningen enligt 27 § har registrerats.

Övertagande bolags betalningsansvar

5 § Om enligt delningsplanen en skuld som åvilar det överlåtande bolaget genom delningen skall överföras till ett övertagande bolag, svarar det senare bolaget efter delningen för skulden utan någon begränsning. Förmår det övertagande bolaget inte betala skulden, svarar de övriga övertagande bolagen solidariskt för skulden, dock högst med ett belopp som för varje bolag motsvarar det verkliga värdet av den nettobehållning som har tilldelats bolaget vid delningen. Vid delning enligt 1 § andra stycket 2 svarar dessutom det överlåtande bolaget, dock högst med ett belopp

742 Aktiebolagslag, utdrag

som motsvarar det verkliga värdet av vad som har behållits av bolaget vid delningen.

Om en skuld som åvilar det överlåtande bolaget inte behandlas i delningsplanen, svarar de övertagande bolagen eller, vid delning enligt 1 § andra stycket 2, det eller de övertagande bolagen och det överlåtande bolaget för skulden solidariskt och utan begränsning.

Särskilda rättighetshavares ställning

6 § Innehavare av teckningsoptioner, konvertibler eller andra värdepapper med särskilda rättigheter i det överlåtande bolaget skall i övertagande bolag ha minst motsvarande rättigheter som i det överlåtande bolaget. Detta gäller dock inte om de enligt delningsplanen har rätt att få sina värdepapper inlösta av övertagande bolag.

Upprättande av delningsplan

7 § Styrelserna för det överlåtande och det eller de övertagande bolagen skall upprätta en gemensam, daterad delningsplan enligt bestämmelserna i 8-15 §§. Planen skall undertecknas av styrelsen i vart och ett av bolagen.

Om de övertagande bolagen eller något av dem skall bildas i samband med delningen, utgör delningsplanen stiftelseurkund.

Delningsplanens innehåll

8 § I delningsplanen skall det för varje bolag anges

1. firma, bolagskategori, organisationsnummer och den ort där styrelsen skall ha sitt säte,
2. en noggrann beskrivning av de tillgångar och skulder som skall överföras till vart och ett av de övertagande bolagen eller, vid delning enligt 1 § andra stycket 2, behållas av det överlåtande bolaget med uppgift om tillgångarnas och skuldernas verkliga värde,
3. hur många aktier i övertagande bolag som skall lämnas för ett angivet antal aktier i det överlåtande bolaget och vilken kontant ersättning som skall lämnas som delningsvederlag,
4. den tidpunkt och de övriga villkor som skall gälla för utlämnandet av delningsvederlaget,
5. från vilken tidpunkt och på vilka villkor de aktier som lämnas som delningsvederlag medför rätt till utdelning i övertagande bolag,
6. den planerade tidpunkten för upplösningen av det överlåtande bolaget, om detta skall upplösas,
7. vilka rättigheter i övertagande bolag som skall tillkomma innehavare av aktier, teckningsoptioner, konvertibler och andra värdepapper med särskilda rättigheter i det överlåtande bolaget eller vilka åtgärder som i övrigt skall vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,

8. arvode och annan särskild förmån som med anledning av delningen skall lämnas till en styrelseledamot eller en verkställande direktör i överlåtande eller övertagande bolag eller till en revisor som utför granskning enligt 13 §,

9. om någon på något annat sätt skall få särskilda rättigheter eller förmåner av övertagande bolag som bildas i samband med delningen, och

10. kostnaderna för delningen och hur dessa skall fördelas på deltagande bolag.

9 § Om ett skriftligt avtal har upprättats rörande en sådan bestämmelse som avses i 8 § 9 eller 10, skall avtalet eller en kopia av avtalet fogas till delningsplanen eller i delningsplanen göras en hänvisning till avtalet med uppgift om den plats där det hålls tillgängligt för aktieägarna. Innehållet i ett muntligt avtal skall i sin helhet tas upp i delningsplanen.

10 § Om ett övertagande bolag ska bildas i samband med delningen, ska delningsplanen innehålla

1. en bolagsordning för det övertagande bolaget, och
2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum och postadress för styrelseledamot samt, i förekommande fall, revisor, styrelsesuppleant, revisorssuppleant och lekmannarevisor. Lag (2010:834).

Lag (2010:834) har trätt i kraft den 1 november 2010 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010. T.o.m. den 31 oktober 2010 hade 24 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Om ett övertagande bolag skall bildas i samband med delningen, skall delningsplanen innehålla

1. en bolagsordning för det övertagande bolaget, och
2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum samt postadress för styrelseledamot och revisor och, i förekommande fall, styrelsesuppleant, revisorssuppleant och lekmannarevisor.

11 § I delningsplanen skall det lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av delningens lämplighet för bolagen. Av redogörelsen skall det framgå hur delningsvederlaget har bestämts och vilka rättsliga och ekonomiska synpunkter som har beaktats. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas.

Styrelsen i det överlåtande bolaget skall underrätta styrelsen i övertagande bolag, som inte har hållit bolagsstämma enligt 17 §, om väsentliga förändringar i det överlåtande bolagets tillgångar och skulder som har inträffat efter det att delningsplanen upprättades.

Kompletterande information

12 § Till delningsplanen ska det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om delningsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, ska det vidare till planen fogas en redogörelse med sådant innehåll som anges

i 23 kap. 10 § andra och tredje styckena. Uppgifterna i redogörelsen ska avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan delningsplanen upprättas.

Andra stycket gäller inte om bolaget har lämnat en delårsrapport enligt 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) och fogar en kopia av den till delningsplanen. Delårsrapporten ska i så fall omfatta en period om sex månader närmast efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats. Lag (2011:1046).

Lag (2011:1046) har trätt i kraft den 1 november 2011. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplanen respektive delningsplanen har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2011 hade 24 kap. 12 § följande lydelse.

12 § Till delningsplanen skall det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om delningsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det vidare till planen fogas en redogörelse med sådant innehåll som anges i 23 kap. 10 § andra och tredje styckena. Uppgifterna i redogörelsen skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan delningsplanen upprättas. Lag (2007:373).

Revisorsgranskning av delningsplanen

13 § För vart och ett av de deltagande bolagen ska delningsplanen granskas av en eller flera revisorer. Granskningen ska vara så omfattande och ingående som god revisionssed kräver. För varje bolag ska revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. Av yttrandena ska det framgå huruvida delningsvederlaget och grunderna för dess fördelning har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Det ska också anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av bolagens tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på vart och ett av bolagen. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen ska anmärkas.

I yttrandena ska det särskilt anges,

1. *vid samtliga slag av delning*: om revisorerna vid sin granskning har funnit att delningen medför fara för att borgenärerna i ett övertagande bolag inte ska få sina fordringar betalda,

2. *vid delning som innebär att ett övertagande bolag nybildas*: om den del av det överlåtande bolaget som ska övertas av det nybildade bolaget har ett verkligt värde för detta bolag som motsvarar minst dess aktiekapital, och

3. *vid delning enligt 1 § andra stycket 2*: om det efter delningen fortfarande finns full täckning för det bundna egna kapitalet i det överlåtande bolaget.

Om samtliga aktieägare i de bolag som deltar i delningen har samtyckt till det, får granskningen och yttrandena begränsas till de omständigheter som anges i andra stycket.

Revisorernas yttranden ska fogas till delningsplanen. Lag (2008:1238).

Lag (2008:1238) träder i kraft den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplan respektive delningsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 december 2008 hade 24 kap. 13 § följande lydelse.

13 § För vart och ett av de deltagande bolagen skall delningsplanen granskas av en eller flera revisorer. Granskningen skall vara så omfattande och ingående som god revisionsbedömning kräver. För varje bolag skall revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. Av yttrandena skall det framgå huruvida delningsvederlaget och grunderna för dess fördelning har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Det skall också anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av bolagens tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på vart och ett av bolagen. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas.

I yttrandena skall det särskilt anges,

1. vid samtliga slag av delning: om revisorerna vid sin granskning har funnit att delningen medför fara för att borgenärerna i ett övertagande bolag inte skall få sina fordringar betalda,

2. vid delning som innebär att ett övertagande bolag nybildas: om den del av det överlåtande bolaget som skall övertas av det nybildade bolaget har ett verkligt värde för detta bolag som motsvarar minst dess aktiekapital, och

3. vid delning enligt 1 § andra stycket 2: om det efter delningen fortfarande finns full täckning för det bundna egna kapitalet i det överlåtande bolaget.

Revisorernas yttranden skall fogas till delningsplanen.

14 § För en revisor som utför granskning enligt 13 § gäller bestämmelserna i 23 kap. 12 §.

15 § Styrelsen, den verkställande direktören och revisorn i ett bolag som skall delta i delningen skall ge varje revisor som utför granskning enligt 13 § tillfälle att verkställa granskningen i den omfattning som denne anser vara nödvändig. De skall också lämna de upplysningar och den hjälp som begärs. Samma skyldighet har en revisor som utför granskning enligt 13 § mot övriga sådana revisorer.

Registrering av delningsplanen

16 § Inom en månad från upprättandet av delningsplanen skall det överlåtande bolaget ge in planen med bifogade handlingar till Bolagsverket för registrering i aktiebolagsregistret. Uppgift om registreringen skall enligt 27 kap. 3 § kungöras. Om planen inte kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var den hålls tillgänglig.

Första stycket gäller inte vid delning, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat delningsplanen.

När delningsplanen skall underställas bolagsstämman

17 § Delningsplanen ska underställas bolagsstämman i det överlåtande bolaget.

Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i ett övertagande bolag begär det, ska delningsplanen underställas även bolagsstämman i det övertagande bolaget. En sådan begäran ska göras inom två veckor från det att uppgift att delningsplanen har registrerats har kungjorts enligt 27 kap. 3 §.

Stämman får hållas tidigast en månad eller, om samtliga bolag som deltar i delningen är privata aktiebolag, tidigast två veckor efter det att uppgift om planens registrering har kungjorts.

Första stycket gäller inte om övertagande bolag äger samtliga aktier i det överlåtande bolaget.

Första–tredje styckena gäller inte vid delning, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat delningsplanen. Lag (2011:1046).

Lag (2011:1046) har trätt i kraft den 1 november 2011. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplanen respektive delningsplanen har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2011 hade 24 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Delningsplanen skall underställas bolagsstämman i det överlåtande bolaget.

Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i ett övertagande bolag begär det, skall delningsplanen underställas även bolagsstämman i det övertagande bolaget. En sådan begäran skall göras inom två veckor från det att uppgift att delningsplanen har registrerats har kungjorts enligt 27 kap. 3 §.

Stämman får hållas tidigast en månad eller, om samtliga bolag som deltar i delningen är privata aktiebolag, tidigast två veckor efter det att uppgift om planens registrering har kungjorts.

Första–tredje styckena gäller inte vid delning, där samtliga deltagande bolag är privata aktiebolag och alla aktieägare i bolagen har undertecknat delningsplanen.

Tillhandahållande av delningsplanen m.m.

18 § Om en fråga om godkännande av en delningsplan enligt 17 § ska underställas bolagsstämman, gäller följande.

Styrelsen ska hålla planen med bifogade handlingar tillgänglig för aktieägarna under minst en månad eller, om samtliga bolag som deltar i delningen är privata aktiebolag, minst två veckor före den bolagsstämma där frågan ska behandlas. Handlingarna ska hållas tillgängliga hos bolaget på den ort där styrelsen har sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Under förutsättning att handlingarna hålls tillgängliga på bolagets webbplats får styrelsen, trots andra stycket, välja mellan att hålla dem tillgängliga hos bolaget och att sända kopior av dem till aktieägarna.

Om det har inträffat väsentliga förändringar i det överlåtande bolagets tillgångar och skulder efter det att delningsplanen upprättades, ska styrelsen lämna upplysningar om detta på bolagsstämman innan frågan om godkännande av delningsplanen avgörs.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller även 31 §. Lag (2011:1046).

Lag (2011:1046) har trätt i kraft den 1 november 2011. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner och delningar där fusionsplanen respektive delningsplanen har upprättats före ikraftträdandet. Ändringen av 24 kap. 18 § innebär att andra och tredje stycket ändrades och att ett nytt fjärde stycke infördes. T.o.m. den 31 oktober 2011 hade 24 kap. 18 § andra och tredje stycket följande lydelse.

Styrelsen ska hålla planen med bifogade handlingar tillgänglig för aktieägarna under minst en månad eller, om samtliga bolag som deltar i delningen är privata aktiebolag, minst två veckor före den bolagsstämma som ska behandla frågan. Handlingarna ska hållas tillgängliga hos bolaget på den ort där styrelsen har sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Om det har inträffat väsentliga förändringar i det överlåtande bolagets tillgångar och skulder efter det att delningsplanen upprättades, ska styrelsen lämna upplysningar om detta på bolagsstämman innan frågan om godkännande av delningsplanen avgörs.

24 kap. 18 § även ändrad genom lag (2010:1516) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. T.o.m. den 31 december 2011 hade 24 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Om en fråga om godkännande av delningsplan enligt 17 § skall underställas bolagsstämman, gäller följande.

Styrelsen skall hålla planen med bifogade handlingar tillgänglig för aktieägarna under minst en månad eller, om samtliga bolag som deltar i delningen är privata aktiebolag, minst två veckor före den bolagsstämma som skall behandla frågan. Handlingarna skall hållas tillgängliga hos bolaget på den ort där styrelsen har sitt säte. Kopior av handlingarna skall genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Om det har inträffat väsentliga förändringar i det överlåtande bolagets tillgångar och skulder efter det att delningsplanen upprättades, skall styrelsen lämna upplysningar om detta på bolagsstämman innan frågan om godkännande av delningsplanen avgörs.

18 a § Om en fråga om godkännande av en delningsplan inte underställs bolagsstämman med stöd av 17 § fjärde stycket, ska styrelsen i övertagande bolag hålla delningsplanen med bifogade handlingar tillgänglig för aktieägarna under minst en månad eller, om samtliga bolag som deltar i delningen är privata aktiebolag, minst två veckor från det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts. I fråga om hur handlingarna ska hållas tillgängliga gäller 18 § andra och tredje styckena. Lag (2011:1046).

24 kap. 18 a § införd genom lag (2011:1046) som har trätt i kraft den 1 november 2011.

Förenklad delning

18 b § Om det överlåtande bolagets samtliga tillgångar och skulder övertas av två eller flera bolag som bildas genom delningen och aktierna i de övertagande bolagen tilldelas aktieägarna i det överlåtande bolaget i förhållande till deras andel av aktiekapitalet, gäller inte följande bestämmelser:

- 11 § om styrelseredogörelse,
- 12 § andra stycket om kompletterande information, och
- 18 § fjärde stycket om styrelsens upplysningsplikt.

Vidare får revisorernas granskning och yttranden avseende delningsplanen begränsas till de omständigheter som anges i 13 § andra stycket. Lag (2011:1046).

Majoritetskrav m.m.

19 § Ett bolagsstämmobeslut om godkännande av delningsplanen är giltigt endast om det har biträttts av aktieägare med minst två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de aktier som är företrädde vid stämman.

Om det finns flera aktieslag i bolaget, ska vad som föreskrivs i första stycket även tillämpas inom varje aktieslag som är företrätt vid stämman.

Om det överlåtande bolaget är ett publikt aktiebolag och något av de övertagande bolagen är ett privat aktiebolag, är det publika aktiebolagets beslut om godkännande av delningsplanen giltigt endast om det har biträttts av samtliga aktieägare som är närvarande vid bolagsstämman och dessa tillsammans företräder minst nio tiondelar av samtliga aktier i bolaget. Detsamma gäller om det överlåtande bolaget är ett publikt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det som delningsvederlag ska lämnas aktier som vid den tidpunkt då vederlaget ska lämnas ut inte är upptagna till handel på en sådan marknad.

Vid beslut om godkännande av delningsplanen i det överlåtande bolaget ska aktier som innehas av något av de övertagande bolagen eller av ett annat företag i samma koncern som något av de övertagande bolagen inte beaktas. Med koncern likställs i detta sammanhang annan företagsgrupp av motsvarande slag. Lag (2008:805).

20 § Om någon av de bolagsstämmor som skall godkänna delningsplanen inte godkänner planen i dess helhet, faller frågan om delning.

Underrättelse till bolagets kända borgenärer

21 § När delningsplanen har blivit gällande i samtliga bolag som deltar i delningen, skall vart och ett av dem skriftligen underrätta sina kända borgenärer om beslutet. Underrättelserna skall innehålla uppgift om att bolaget avser att ansöka om tillstånd att verkställa delningsplanen samt uppgift om borgenärernas rätt att motsätta sig att planen verkställs.

Borgenärerna i det övertagande bolaget behöver inte underrättas, om revisorerna i yttrande över delningsplanen har uttalat att de inte har funnit att delningen medför någon fara för dessa borgenärer. Inte heller behöver underrättelse sändas till borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497).

Ansökan om tillstånd att verkställa delningsplanen

22 § Det överlåtande bolaget skall ansöka om tillstånd att verkställa delningsplanen. Ansökan skall göras hos Bolagsverket. Den skall ges in inom en månad efter det att delningsplanen har blivit gällande i samtliga bolag och, om

delningsplanen har registrerats enligt 16 §, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

Följande handlingar skall fogas till ansökan:

1. en kopia av delningsplanen,
2. intyg från bolagens styrelser eller verkställande direktörer om att bolagens kända borgenärer har underrättats enligt 21 § och, i sådana fall som avses i 16 § andra stycket, att samtliga aktieägare har undertecknat delningsplanen, och
3. i förekommande fall, en kopia av protokollet från bolagsstämman som avses i 17 §.

Om sökanden inte har bifogat de handlingar som anges i andra stycket, skall Bolagsverket förelägga denne att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör detta, skall ansökan avvisas.

23 § Bolagsverket skall avslå en ansökan enligt 22 §,

1. *vid samtliga slag av delning*: om delningsplanen inte har godkänts i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot lag eller annan författning eller mot bolagsordningen,

2. *vid samtliga slag av delning*: om delningen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer eller om prövning av delningen pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen,

3. *vid delning som innebär att ett övertagande bolag nybildas*: om revisorsyttrandena enligt 13 § inte utvisar att den del av det överlåtande bolaget som skall övertas av det nybildade bolaget har ett verkligt värde för detta bolag som uppgår till minst dess aktiekapital,

4. *vid delning enligt 1 § andra stycket 2*: om revisorsyttrandena enligt 13 § inte utvisar att det överlåtandebolaget har full täckning för det bundna egna kapitalet.

Om ansökan inte kan bifallas på grund av att prövning pågår enligt konkurrenslagen eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 och prövningen kan antas bli avslutad inom kort tid, får Bolagsverket förklara tillståndsfrågan vilande under högst sex månader. Lag (2008:603).

Lag (2008:603) har trätt i kraft den 1 november 2008. Äldre bestämmelser gäller i fråga om fusioner och delningar som vid ikraftträdandet prövas enligt konkurrenslagen (1993:20) eller som förbjudits enligt den lagen. Ändringen av 24 kap. 23 § innebär att "konkurrenslagen (1993:20)" ersättes av "konkurrenslagen (2008:579)".

Kallelse på bolagens borgenärer

24 § Om Bolagsverket finner att det inte finns något hinder mot en ansökan enligt 22 §, ska verket kalla bolagens borgenärer. Verket ska dock inte kalla

1. borgenärerna i övertagande bolag, om revisorerna i yttrande över delningsplanen enligt 13 § har uttalat att de inte har funnit att delningen medför någon fara för dessa borgenärer,

2. borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497).

750 Aktiebolagslag, utdrag

Kallelsen ska innehålla föreläggande för den som vill motsätta sig ansökan att senast viss dag skriftligen anmäla detta. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att han eller hon annars anses ha medgett ansökan.

Bolagsverket ska skyndsamt kungöra kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar. Verket ska vidare skicka en särskild underrättelse om kallelsen till Skatteverket. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 24 kap. 24 § tredje stycket följande lydelse.

Bolagsverket skall skyndsamt kungöra kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar. Verket skall vidare skicka en särskild underrättelse om kallelsen till Kronofogdemyndigheten.

När Bolagsverket skall lämna tillstånd till verkställande av delningsplanen

25 § Om inte någon av de borgenärer som har blivit kallade enligt 24 § motsätter sig ansökan inom förelagd tid, skall Bolagsverket ge bolagen tillstånd att verkställa delningsplanen. Motsätter sig någon borgenär ansökan, skall verket överlämna ärendet till tingsrätten i den ort där styrelsen i det överlåtande bolaget skall ha sitt säte.

När allmän domstol skall lämna tillstånd till verkställande av delningsplanen

26 § Om ett ärende om tillstånd till verkställande av delningsplan har överlämnats till allmän domstol enligt 25 §, skall tillstånd lämnas, om det visas att de borgenärer som har motsatt sig ansökan har fått full betalning eller har betryggande säkerhet för sina fordringar. I annat fall skall ansökan avslås.

Registrering av delningen

27 § Styrelserna för de övertagande bolagen ska gemensamt anmäla delningen för registrering i aktiebolagsregistret. För bolag som tidigare är införda i aktiebolagsregistret, ska anmälan även innehålla uppgift om aktiekapitalets ökning. Om bolaget ska nybildas i samband med delningen, ska i anmälan även anges vilka som har utsetts till styrelseledamöter samt, i förekommande fall, revisorer och lekmannarevisorer i bolaget.

Anmälan ersätter teckningen av aktierna och ska göras senast två månader från Bolagsverkets tillstånd till verkställighet av delningsplanen eller, när tillstånd har lämnats av allmän domstol, från det att domstolens beslut har vunnit laga kraft. Till anmälan ska fogas ett intyg från en auktoriserad eller godkänd revisor om att det överlåtande bolagets tillgångar har överlämnats till övertagande bolag i enlighet med vad som har angetts i delningsplanen. Lag (2010:834).

Delningens rättsverkningar

28 § När en anmälan om delning enligt 27 § registreras, inträder följande rättsverkningar.

1. Det överlåtande bolagets tillgångar och skulder med undantag för skadeståndsanspråk enligt 29 kap. 1-3 §§ som har samband med delningen övergår till det eller de övertagande bolagen i enlighet med vad som har angetts i delningsplanen.

2. Aktieägare i det överlåtande bolaget blir aktieägare i övertagande bolag.

3. Överlåtande bolag, som ska upplösas genom delningen, är upplöst.

4. Övertagande bolag, som ska bildas genom delningen, anses bildade.

Trots bestämmelserna i första stycket kan ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i överlåtande bolag som har upplösts genom delningen begära hos styrelsen att det hålls bolagsstämma för behandling av fråga om talan enligt 29 kap. 7 §. I så fall ska 7 kap. 17 § andra stycket tillämpas. Om en sådan talan väcks, gäller 25 kap. 44 § i tillämpliga delar. Lag (2008:805).

Lag (2008:805) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Har en fusionsplan eller delningsplan blivit gällande före den 1 januari 2009, gäller 24 kap. 28 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2008 hade 24 kap. 28 § första stycket 2-4 och andra stycket följande lydelse.

2. Om aktier ingår i delningsvederlaget, blir aktieägare i det överlåtande bolaget aktieägare i övertagande bolag.

3. Överlåtande bolag, som skall upplösas genom delningen, är upplöst.

4. Övertagande bolag, som skall bildas genom delningen, anses bildade.

Trots bestämmelserna i första stycket kan ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i överlåtande bolag som har upplösts genom delningen begära hos styrelsen att det hålls bolagsstämma för behandling av fråga om talan enligt 29 kap. 7 §. I så fall skall 7 kap. 17 § andra stycket tillämpas. Om sådan talan väcks, gäller 25 kap. 44 § i tillämpliga delar.

Frågan om delning faller

29 § Bolagsverket skall förklara att frågan om delning har fallit, om

1. ansökan enligt 22 § om tillstånd att verkställa delningsplanen inte har gjorts inom föreskriven tid eller en sådan ansökan har avslagits genom beslut som har vunnit laga kraft,

2. anmälan enligt 27 § inte har gjorts inom föreskriven tid, eller

3. Bolagsverket genom beslut som har vunnit laga kraft har avskrivit ett ärende om registrering enligt 27 § eller har vägrat registrering.

Ogiltighet

30 § Talan om upphävande av ett bolagsstämmobeslut om godkännande av delningsplan skall i de fall som avses i 7 kap. 51 § andra stycket väckas inom sex månader från beslutet. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

Om allmän domstol genom dom eller beslut som har vunnit laga kraft har bifallit en talan om upphävande av ett stämmobeslut om att godkänna en delningsplan, skall delningen gå åter även om det överlåtande bolaget har upplösts. För förpliktelser som har uppkommit genom någon åtgärd på övertagande bolags vägnar efter det att det överlåtande bolaget har upplösts men innan domstolens

752 Aktiebolagslag, utdrag

avgörande har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar, svarar det överlåtande bolaget och de övertagande bolagen solidariskt.

Särskilda bestämmelser om tillhandahållande av förslag till beslut m.m. i vissa publika aktiebolag

31 § Utöver det som anges i 18 §, ska i ett publikt aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, delningsplanen med bifogade handlingar hållas tillgänglig för aktieägarna på bolagets webbplats under minst en månad före den bolagsstämma där frågan om godkännande av planen ska behandlas och dagen för stämman. Lag (2010:1516).

24 kap. 31 § införd genom lag (2010:1516) som har trätt i kraft den 1 januari 2011.

25 kap. Likvidation och konkurs

Frivillig likvidation

Bolagsstämmans beslut om likvidation

1 § Bolagsstämman kan besluta att bolaget skall gå i likvidation.

Majoritetskrav

2 § Ett beslut av bolagsstämman om likvidation är giltigt, om det har biträtts av aktieägare med mer än hälften av de avgivna rösterna. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

Första stycket gäller inte, om annat föreskrivs i bolagsordningen. Även om det i bolagsordningen föreskrivs kvalificerad majoritet för beslut om likvidation, fattas dock ett sådant beslut med sådan majoritet som anges i första stycket, när det finns grund för tvångslikvidation enligt 11, 12 eller 17 §.

Förslag till beslut

3 § Om bolagsstämman skall pröva en fråga om likvidation, skall styrelsen eller, om förslaget väcks av någon annan, förslagsställaren upprätta ett förslag till beslut.

I förslaget till beslut skall följande uppgifter anges:

1. skälen för att bolaget skall gå i likvidation och vilka alternativ till likvidation som finns,
2. från vilken dag beslutet om likvidation föreslås gälla,
3. den beräknade tidpunkten för skifte,
4. skifteslikvidens beräknade storlek, samt
5. i förekommande fall, vem som föreslås till likvidator.

4 § Om frågan om likvidation inte skall behandlas på årsstämman, skall följande handlingar fogas till förslaget enligt 3 §:

1. en kopia av den årsredovisning som innehåller de senast fastställda balans- och resultaträkningarna, försedd med en anteckning om bolagsstämman beslut om bolagets vinst eller förlust,
2. en kopia av revisionsberättelsen för det år årsredovisningen avser,
3. en redogörelse, undertecknad av styrelsen, för händelser av väsentlig betydelse för bolagets ställning som har inträffat efter det att årsredovisningen lämnades, samt
4. ett yttrande över den redogörelse som avses i 3, undertecknat av bolagets revisor.

Kallelsens innehåll

5 § Kallelsen till bolagsstämman skall ange det huvudsakliga innehållet i förslaget till beslut om likvidation.

Tillhandahållande av förslaget till beslut

6 § Styrelsen ska hålla förslaget enligt 3 §, i förekommande fall tillsammans med de handlingar som anges i 4 §, tillgängligt för aktieägarna under minst två veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om likvidation ska prövas. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska läggas fram på stämman.

I fråga om publika aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, gäller 52 § i stället för denna paragraf. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman. T.o.m. den 31 december 2010 hade 25 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Styrelsen skall hålla förslaget till beslut om likvidation, i förekommande fall tillsammans med handlingar som avses i 4 §, tillgängligt för aktieägarna under minst två veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om likvidation skall prövas. Kopior av handlingarna skall genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Innehållet i bolagsstämmans beslut

7 § Bolagsstämmans beslut om likvidation skall innehålla de uppgifter som framgår av 3 § andra stycket 2 och, i förekommande fall, 5.

Registrering

8 § Bolagsstämman skall vidta åtgärder för att beslutet om likvidation genast anmäls för registrering i aktiebolagsregistret.

Tidpunkt då beslutet om likvidation börjar gälla

9 § Bolagsstämman beslut om likvidation gäller omedelbart eller från och med den senare dag bolagsstämman bestämmer. Om inte bolagsordningen föreskriver en senare dag, får dagen inte sättas senare än det närmast följande räkenskapsårets första dag. När det finns grund för tvångslikvidation enligt 11, 12 eller 17 §, gäller beslutet alltid omedelbart.

Allmänt om tvångslikvidation

10 § I 11 § finns bestämmelser om att Bolagsverket i vissa fall skall besluta om likvidation. I 12, 17, 21, 50 och 51 §§ finns bestämmelser om att allmän domstol i vissa fall skall besluta om likvidation.

Bolagsverkets och domstolens beslut skall registreras i aktiebolagsregistret.

Tvångslikvidation på grund av Bolagsverkets beslut

11 § Bolagsverket skall besluta att bolaget skall gå i likvidation, om

1. bolaget inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till Bolagsverket om sådan behörig styrelse, verkställande direktör, särskild delgivningsmottagare eller revisor som skall finnas enligt denna lag,

2. bolaget inte till Bolagsverket har kommit in med årsredovisning och revisionsberättelse enligt 8 kap. 3 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) eller, i förekommande fall, koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse enligt 8 kap. 16 § samma lag inom elva månader från räkenskapsårets utgång,

3. bolaget efter beslut om att aktiekapitalet skall vara bestämt i kronor i stället för i euro har ett registrerat aktiekapital eller minimikapital som inte står i överensstämmelse med 1 kap. 5 § eller, i fråga om publika aktiebolag, 14 § och bolaget inte inom sex månader från det att beslutet fick verkan har anmält nödvändiga beslut om ändring i bolagsordningen och om ökning av aktiekapitalet för registrering, eller

4. bolaget på grund av bestämmelserna i 19 kap. 6 eller 16 § är skyldigt att minska aktiekapitalet till ett belopp som understiger lägsta tillåtna aktiekapital enligt 1 kap. 5 § eller, ifråga om publika aktiebolag, 14 §.

Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos Bolagsverket och avgift som har påförts enligt 26 § har betalats.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas av Bolagsverket självmant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en aktieägare, en borgenär eller, i sådana fall som avses i första stycket 1, någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Tvångslikvidation på grund av bestämmelse i bolagsordningen

12 § Allmän domstol skall besluta att bolaget skall gå i likvidation, om bolaget enligt bolagsordningen är skyldigt att gå i likvidation.

En fråga om likvidation enligt första stycket tas upp av tingsrätten på anmälan av Bolagsverket eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören eller en aktieägare.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Tvångslikvidation på grund av kapitalbrist, m.m.

Skyldighet att upprätta kontrollbalansräkning

13 § Styrelsen skall genast upprätta och låta bolagets revisor granska en kontrollbalansräkning

1. när det finns skäl att anta att bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, understiger hälften av det registrerade aktiekapitalet, eller

2. när det vid verkställighet enligt 4 kap. utsökningsbalken har visat sig att bolaget saknar tillgångar till full betalning av utmättningsfordringen. Lag (2007:317).

Kontrollbalansräkningens innehåll

14 § En kontrollbalansräkning skall upprättas enligt tillämplig lag om årsredovisning. Vid beräkningen av det egna kapitalets storlek får följande justeringar göras.

1. Tillgångar får tas upp till ett högre värde och avsättningar och skulder tas upp till ett lägre värde än i den ordinarie redovisningen, om de värderingsprinciper som används vid upprättande av kontrollbalansräkningen är förenliga med god redovisningssed. Pensionsåtaganden som enligt 8 a § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. har redovisats under en delpost under rubriken Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser får dock inte tas upp till lägre belopp än vad som är tillåtet enligt 7 § samma lag.

2. Tillgångar får redovisas till nettoförsäljningsvärdet.

3. Skulder på grund av statligt stöd för vilket återbetalningsskyldigheten är beroende av bolagets ekonomiska ställning behöver inte redovisas, om stödet, i händelse av konkurs eller likvidation, skall betalas tillbaka först sedan övriga skulder har betalats.

Obeskattade reserver skall delas upp på eget kapital och uppskjuten skatteskuld.

Justeringar enligt första och andra styckena skall redovisas särskilt.

Kontrollbalansräkningen skall undertecknas av styrelsen.

Första kontrollstämman

15 § Om kontrollbalansräkningen utvisar att bolagets eget kapital understiger hälften av det registrerade aktiekapitalet, skall styrelsen snarast möjligt utfärda kallelse till en bolagsstämma som skall pröva om bolaget skall gå i likvidation (första kontrollstämman). I fråga om beslutsunderlag och kallelse skall bestämmelserna i 3–6 §§ tillämpas.

Kontrollbalansräkningen och ett yttrande av revisorn över denna skall läggas fram på stämman.

Andra kontrollstämman

16 § Om den kontrollbalansräkning som har lagts fram vid den första kontrollstämman inte utvisar att det egna kapitalet, beräknat enligt 14 §, vid tiden för stämman uppgick till minst det registrerade aktiekapitalet och stämman inte har beslutat att bolaget skall gå i likvidation, skall bolagsstämman inom åtta månader från den första kontrollstämman på nytt pröva frågan om bolaget skall gå i likvidation (andra kontrollstämman). I fråga om beslutsunderlag och kallelse skall bestämmelserna i 3–6 §§ tillämpas.

Styrelsen skall inför den andra kontrollstämman upprätta en ny kontrollbalansräkning enligt 14 § och låta bolagets revisor granska den. Den nya kontrollbalansräkningen och ett yttrande av bolagets revisor över denna skall läggas fram på stämman.

Beslut om tvångslikvidation

17 § Allmän domstol skall besluta att bolaget skall gå i likvidation, om

1. någon andra kontrollstämma inte hålls inom den tid som anges i 16 § första stycket, eller

2. den kontrollbalansräkning som har lagts fram vid den andra kontrollstämman inte har granskats av bolagets revisor eller inte utvisar att det egna kapitalet, beräknat enligt 14 §, vid tiden för stämman uppgick till minst det registrerade aktiekapitalet och stämman inte har beslutat att bolaget skall gå i likvidation.

I sådana fall som avses i första stycket skall styrelsen ansöka hos tingsrätten om beslut om likvidation. Ansökan skall göras inom två veckor från den andra kontrollstämman eller, om en sådan inte har hållits, från den tid punkt då den senast skulle ha hållits. Frågan om likvidation kan även prövas på ansökan av en styrelseledamot, den verkställande direktören, en revisor i bolaget eller en aktieägare.

Beslut om likvidation skall inte meddelas, om det under ärendets handläggning vid tingsrätten visas att en kontrollbalansräkning som utvisar att bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, uppgår till minst det registrerade aktiekapitalet har granskats av bolagets revisor och lagts fram på en bolagsstämma.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart.

Personligt betalningsansvar för bolagets företrädare

18 § Om styrelsen har underlåtit att

1. i enlighet med 13 § upprätta och låta bolagets revisor granska en kontrollbalansräkning enligt 14 §,

2. i enlighet med 15 § sammankalla en första kontrollstämma, eller

3. i enlighet med 17 § ansöka hos tingsrätten om att bolaget skall gå i likvidation,

svarar styrelsens ledamöter solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget under den tid som underlåtenheten består.

Den som med vetskap om styrelsens underlåtenhet handlar på bolagets vägnar svarar solidariskt med styrelsens ledamöter för de förpliktelser som därigenom uppkommer för bolaget.

Ansvar enligt första och andra styckena gäller inte för den som visar att han eller hon inte har varit försumlig.

I sådana fall som avses i 13 § 1 gäller ansvaret enligt första stycket 1 endast om bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, understeg hälften av bolagets registrerade aktiekapital vid den tidpunkt då styrelsens skyldighet att upprätta kontrollbalansräkning uppkom. Ansvaret gäller inte om bolagets eget kapital hade stigit över denna gräns efter den angivna tidpunkten men innan kontrollbalansräkningen senast skulle vara upprättad.

Personligt betalningsansvar för aktieägare

19 § En aktieägare som med vetskap om att bolaget är skyldigt att gå i likvidation enligt 17 § första stycket deltar i ett beslut att fortsätta bolagets verksamhet ansvarar solidariskt med dem som svarar enligt 18 § för de förpliktelser som uppkommer för bolaget efter den tidpunkt som anges i 17 § andra stycket.

Ansvarsperiodens slut

20 § Ansvaret enligt 18 och 19 §§ omfattar inte förpliktelser som uppkommer sedan

1. en ansökan enligt 17 § andra stycket har gjorts,
2. en kontrollbalansräkning som utvisar att bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, uppgår till det registrerade aktiekapitalet har granskats av bolagets revisor och lagts fram på bolagsstämman, eller
3. bolagsstämman, Bolagsverket eller domstol har beslutat om likvidation.

Upphörande av det personliga betalningsansvaret

20 a § Ansvaret enligt 18 och 19 §§ upphör, om inte en talan om sådant ansvar väcks inom tre år från uppkomsten av den förpliktelse som ansvaret avser eller inom ett år från det att förpliktelsen senast skulle ha fullgjorts.

Första stycket gäller inte det regressansvar som kan uppkomma genom att någon som är betalningsansvarig fullgör mer än sin andel av en förpliktelse som flera är betalningsansvariga för.

Preskriptionslagen (1981:130) gäller inte för ansvaret enligt 18 och 19 §§, utom i det fall som avses i andra stycket. Lag (2013:143).

25 kap. 20 a § har införts genom lag (2013:143) som har trätt i kraft den 1 maj 2013. I fråga om förpliktelser som uppkommit före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser till och med den 30 april 2014.

Tvångslikvidation och inlösen på grund av majoritetsmissbruk

Likvidation

21 § Om en aktieägare genom att missbruka sitt inflytande i bolaget uppsåtligen har medverkat till en överträdelse av denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen, kan allmän domstol på talan av ägare till en tiondel av samtliga aktier besluta att bolaget skall gå i likvidation, om det finns särskilda skäl till det på grund av missbrukets långvarighet eller någon annan anledning.

Om en aktieägare, sedan en talan enligt första stycket har väckts, för sin del återkallar talan, kan övriga aktieägare som har väckt talan fullfölja denna.

Inlösen av aktier

22 § I det fall som avses i 21 § kan domstolen på yrkande av bolaget i stället för att besluta om likvidation ålägga bolaget att inom viss tid lösa in kärandens aktier. Om bolaget inte löser in aktierna inom den tid som domstolen har fastställt, skall domstolen på talan av den vars aktier skulle ha lösts in besluta att bolaget skall gå i likvidation.

När domstolen prövar bolagets yrkande skall den ta särskild hänsyn till de anställdas och borgenärernas intressen. Inlösen får inte ske om bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, efter inlösen skulle understiga hälften av det registrerade aktiekapitalet.

Syssloman

23 § Om talan har väckts enligt 21 § och det finns en påtaglig risk att fortsatt missbruk väsentligt skadar kärandens rätt, får domstolen utse en eller flera sysslömän att i styrelsens och den verkställande direktörens ställe förvalta bolaget till dess att domstolens beslut i frågan om likvidation har vunnit laga kraft. Beslutet att utse en sysslöman gäller omedelbart. Beslutet skall registreras i aktiebolagsregistret.

Ett beslut i en fråga om utseende av sysslöman får överklagas särskilt. En domstol som skall pröva ett överklagande får besluta att det överklagade beslutet tills vidare inte skall gälla. Lag (2007:317).

Handläggningen av frågor om likvidation

Handläggning hos Bolagsverket

24 § I ett ärende enligt 11 § ska Bolagsverket förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande eller efterfrågade handlingar till verket inom en viss tid. Föreläggandet ska delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Bolagsverket ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden. Lag (2010:1977).

Lag (2010:1977) har trätt i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 25 kap. 24 § följande lydelse.

24 § I ett ärende enligt 11 § skall Bolagsverket förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande eller efterfrågade handlingar till verket inom en viss tid. Föreläggandet skall delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Bolagsverket skall kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

Handläggning hos allmän domstol

25 § I ett ärende enligt 12 eller 17 § ska domstolen förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till domstolen inom en viss tid. Föreläggandet ska delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Domstolen ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

Lag (2010:1977) har trätt i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 25 kap. 25 § följande lydelse.

25 § I ett ärende enligt 12 eller 17 § skall domstolen förelägga bolaget samt aktieägare och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till domstolen inom en viss tid. Föreläggandet skall delges bolaget, om det kan ske på annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Domstolen skall kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst en månad före utgången av den utsatta tiden.

Avgift

26 § Om Bolagsverket självmant meddelar bolaget ett likvidationsföreläggande som grundar sig på 11 § första stycket 1, skall bolaget förpliktas att betala en särskild avgift för kostnaderna i likvidationsärendet.

Bolaget får förpliktas att betala en avgift enligt första stycket endast om Bolagsverket senast sex veckor innan föreläggandet meddelades har skickat en påminnelse till bolaget på dess senast anmälda postadress om den brist som föreläggandet avser. Påminnelsen skall innehålla en upplysning om att bolaget kan bli skyldigt att betala en avgift om bristen inte avhjälpes.

Om det kommer fram i likvidationsärendet att det inte fanns grund för tvångslikvidation när föreläggandet meddelades, skall avgiftsbeslutet upphävas.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgiftens storlek.

27 § Bolaget skall befrias från avgiften enligt 26 § om den underlåtenhet som har föranlett avgiften framstår som ursäktlig med hänsyn till omständigheter som bolaget inte har kunnat råda över. Bolaget skall också befrias från avgiften om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den.

Bestämmelserna om befrielse från avgift skall beaktas även om något yrkande om detta inte har framställts, om det föranleds av vad som har förekommit i ärendet.

Om en avgift inte har betalats efter betalningsupppmaning, skall avgiften lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Beslut om att utse eller entlediga en likvidator

Beslut att utse en likvidator

28 § En domstol skall utse en eller flera likvidatorer när den beslutar om likvidation.

Bolagsverket skall utse en eller flera likvidatorer när

1. verket beslutar om likvidation,
2. verket har registrerat ett beslut om likvidation enligt 8 §, och
3. ett bolag i likvidation i annat fall saknar en till registret anmäld behörig likvidator.

Ett beslut att utse en likvidator skall registreras.

Den som utses till likvidator skall vara lämplig för uppdraget. Den som har ingått i bolagets ledning eller som genom aktieinnehav har utövat ett bestämmande inflytande över bolaget får utses till likvidator endast om det finns särskilda skäl.

Beslut att entlediga en likvidator

29 § Om en likvidator begär att få avgå och visar skäl till det, skall likvidatorn entledigas. En likvidator skall också entledigas om han eller hon inte är lämplig eller av någon annan orsak bör skiljas från uppdraget.

En likvidator entledigas av domstol eller, om likvidatorn har utsetts av Bolagsverket och själv begär att bli entledigad, av Bolagsverket.

En ansökan om att domstol skall besluta om entledigande kan göras av Bolagsverket, likvidatorn, en aktieägare eller någon annan vars rätt är beroende av likvidationen.

Den som entledigar en likvidator skall genast utse en ny. Detta gäller dock inte om det finns någon annan likvidator och det inte kan anses nödvändigt att utse en ny likvidator i den entledigades ställe.

Genomförandet av likvidationen

Likvidatorns ställning

30 § En likvidator träder i styrelsens och den verkställande direktörens ställe och har i uppdrag att genomföra likvidationen. Bestämmelserna om styrelse och styrelseledamöter i denna lag och tillämplig lag om årsredovisning gäller även i fråga om likvidatorn, om inte annat följer av detta kapitel.

Om bolagsstämman har beslutat att bolaget skall gå i likvidation, företräds bolaget av styrelsen och, i förekommande fall, den verkställande direktören till dess att en likvidator har utsetts.

Revision och annan granskning under likvidationen

31 § Uppdrag att vara revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare upphör inte genom att bolaget går i likvidation. Bestämmelserna i 9 och 10 kap. skall tillämpas under likvidationen.

Revisorn skall i revisionsberättelsen uttala sig om huruvida likvidationen fördröjs i onödan.

Bolagsstämmans ställning under likvidationen

32 § Bestämmelserna i denna lag om bolagsstämma gäller även under likvidationen, om inte annat följer av bestämmelserna i detta kapitel eller av ändamålet med likvidationen.

Redovisning för tiden innan likvidator utsågs

33 § När bolaget har gått i likvidation och en likvidator har utsetts, ska styrelsen och den verkställande direktören genast redovisa sin förvaltning av bolagets angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på bolagsstämma. Redovisningen ska upprättas enligt tillämplig lag om årsredovisning och granskas av bolagets revisor enligt bestämmelserna om revision i 9 kap. denna lag. Redovisningen och revisionsberättelsen ska läggas fram på bolagsstämma så snart det kan ske. Bestämmelserna i 7 kap. 11 § 3 och 25 § om stämmans behandling av frågan om ansvarsfrihet och om tillhandahållande av handlingar inför stämman ska tillämpas.

Om den tid som redovisningen ska avse omfattar även föregående räkenskapsår, ska det upprättas en särskild redovisning för det året och, om bolaget är ett moderbolag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, en särskild koncernredovisning. Lag (2010:834).

Kallelse på okända borgenärer

34 § Likvidatorn skall snarast efter det att han eller hon har tillträtt ansöka om kallelse på bolagets okända borgenärer enligt lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer.

Avvecklingen av rörelsen

35 § Så snart det kan ske skall likvidatorn genom försäljning på offentlig auktion eller på annat lämpligt sätt förvandla bolagets egendom till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, samt betala bolagets skulder. Bolagets rörelse får fortsättas, om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få skälig tid att skaffa sig ny anställning.

Obestånd

36 § Om bolaget är på obestånd, skall likvidatorn ansöka om att bolaget försätts i konkurs.

Redovisning under likvidationen

37 § Likvidatorn skall för varje räkenskapsår upprätta en årsredovisning, som skall läggas fram på årsstämman. I fråga om stämman och redovisningen skall följande bestämmelser inte tillämpas:

7 kap. 11 § 2 denna lag,

2 kap. 1 § andra stycket, 5 kap. 18–25 §§, 6 kap. 2 och 5 §§ årsredovisningslagen (1995:1554), samt

5 kap. 2 § 3 och 6 kap. 3 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

I balansräkningen får det egna kapitalet tas upp i en post. Balansräkningen skall innehålla uppgift om aktiekapitalet, i förekommande fall fördelat på olika aktieslag.

En tillgång får inte tas upp till högre värde än den beräknas inbringa efter avdrag för försäljningskostnaderna. Om en tillgång kan beräknas inbringa ett väsentligt högre belopp än det värde som tas upp i balansräkningen, skall det beräknade beloppet anges särskilt vid tillgångsposten. Om en skuld eller likvidationskostnad kan beräknas kräva ett belopp som väsentligt avviker från vad som har redovisats som skuld, skall det beräknade beloppet anges vid skuldposten.

Bestämmelserna om koncernredovisning och om delårsrapport i tillämplig lag om årsredovisning skall inte tillämpas på bolag i likvidation.

Skifte

38 § När den anmälningstid som har satts ut i kallelsen på okända borgenärer har löpt ut och alla kända skulder har betalats, skall likvidatorn skifta bolagets återstående tillgångar. Om det råder tvist om en skuld eller om en skuld inte har förfallit till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall pengar sättas av till betalning av skulden och återstoden skiftas.

Talan mot skifte

39 § En aktieägare som är missnöjd med skiftet får väcka talan mot bolaget senast tre månader efter det att slutredovisning enligt 40 § lades fram på bolagsstämman.

Om skiftet ändras till följd av en talan enligt första stycket, skall den som har uppburit för mycket återbära överskjutande del. På värdet av den egendom som skall återbäras skall mottagaren betala ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) från det att egendomen lämnades ut till dess att ränta skall betalas enligt 6 § räntelagen till följd av 3 eller 4 § samma lag. Om det uppkommer brist vid återbäringen, är de personer som har medverkat till skiftet ansvariga för denna enligt bestämmelserna i 17 kap. 7 §.

Slutredovisning

40 § När uppdraget som likvidator har fullgjorts, skall likvidatorn så snart som möjligt lämna slutredovisning för förvaltningen genom en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet. Tillsammans med berättelsen skall lämnas redovisningshandlingar för hela likvidationstiden.

Berättelsen och redovisningshandlingarna skall lämnas till bolagets revisor. Revisorn skall inom en månad därefter lämna en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

När revisionsberättelsen har lämnats till likvidatorn, skall han eller hon genast kalla aktieägarna till en bolagsstämma för granskning av slutredovisningen. Förvaltningsberättelsen med bifogade redovisningshandlingar och revisionsberättelsen skall under minst två veckor före bolagsstämman hållas tillgängliga hos bolaget för aktieägarna. Kopior av handlingarna skall genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress. Handlingarna skall läggas fram på stämman.

Bolagsstämman skall fatta beslut angående ansvarsfrihet för likvidatorn. I fråga om beslutet gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § andra stycket. Lag (2007:317).

Bolagets upplösning

41 § När likvidatorn har lagt fram slutredovisningen, är bolaget upplöst. Likvidatorn skall genast anmäla detta för registrering i aktiebolagsregistret. Kopior av de handlingar som anges i 40 § tredje stycket skall bifogas anmälan.

Preskription av rätt till andel i tillgångarna

42 § En aktieägare som inte inom fem år efter det att slutredovisningen lades fram på bolagsstämma anmäler sig för att lyfta vad han eller hon har fått vid skiftet förlorar sin rätt till andel i de skiftade tillgångarna. Med tillämpning av 44 § ska kvarvarande tillgångar då skiftas mellan bolagets övriga aktieägare. Om tillgångarna är av obetydligt värde, kan Bolagsverket på anmälan av likvidatorn besluta att tillgångarna i stället ska tillfalla Allmänna arvsfonden. Lag (2011:899).

Lag (2011:899) har trätt i kraft den 1 oktober 2011. Äldre föreskrifter gäller om en ansökan eller anmälan har kommit in till tingsrätten före ikraftträdandet.

Skadeståndstalan

43 § Trots bestämmelserna i 41 § kan ägare till en tiondel av samtliga aktier hos likvidatorn begära bolagsstämma för behandling av en fråga om talan om skadestånd till bolaget enligt 29 kap. 1–3 §§. I så fall skall bestämmelsen i 7 kap. 17 § andra stycket tillämpas.

Fortsatt likvidation

44 § Om en tillgång framkommer för bolaget efter dess upplösning enligt 41 § eller om talan väcks mot bolaget eller det av annat skäl uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, ska likvidationen fortsätta.

Likvidatorn ska genast anmäla den fortsatta likvidationen för registrering i aktiebolagsregistret. Kallelse till den första bolagsstämman efter återupptagandet ska ske enligt bolagsordningen. Dessutom ska skriftlig kallelse sändas till varje aktieägare vars postadress är införd i aktieboken eller på annat sätt känd för bolaget.

Om den tillgång som avses i första stycket är av obetydligt värde, kan Bolagsverket på anmälan av likvidatorn besluta att tillgången i stället ska tillfalla Allmänna arvsfonden. Lag (2011:899).

Lag (2011:899) har trätt i kraft den 1 oktober 2011. Äldre föreskrifter gäller om en ansökan eller anmälan har kommit in till tingsrätten före ikraftträdandet.

Upphörande av likvidation

45 § Om bolaget har gått i likvidation på grund av bolagsstämmans beslut eller, i de fall som avses i 17 § och 51 § första stycket, på grund av domstols beslut, kan stämman sedan bolagets revisor har yttrat sig besluta att likvidationen skall upphöra och bolagets verksamhet återupptas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om

1. det finns grund för tvångslikvidation enligt 11 eller 12 §,
2. bolagets eget kapital, beräknat enligt 14 §, enligt revisorns yttrande inte uppgår till det registrerade aktiekapitalet, eller
3. utskiftning har ägt rum.

När bolagsstämman beslutar att likvidationen skall upphöra, skall den samtidigt välja styrelse.

Likvidatorn skall se till att beslutet om att likvidationen skall upphöra och valet av styrelse genast anmäls för registrering i aktiebolagsregistret. Beslutet får inte verkställas förrän det har registrerats.

46 § Om ett likvidationsbeslut som har gått i verkställighet har blivit upphävt genom en domstols dom eller beslut som har vunnit laga kraft, skall likvidatorn genast anmäla detta för registrering i aktiebolagsregistret samt, om det upphävda likvidationsbeslutet är sådant som avses i 11, 12, 17 eller 21 §, kalla till bolagsstämma för val av styrelse. Lag (2005:812).

47 § När en likvidation har upphört enligt 45 eller 46 §, skall 40 § tillämpas. Kopior av de handlingar som anges i 40 § tredje stycket skall ges in till Bolagsverket.

Konkurs

Registrering

48 § Beslut om konkurs och beslut om företagsrekonstruktion skall registreras i aktiebolagsregistret.

Företrädare för bolaget i dess egenskap av konkursgäldenär

49 § Under konkursen företräds bolaget som konkursgäldenär av den styrelse och verkställande direktör eller de likvidatorer som fanns vid konkursens början. Bestämmelserna i denna lag om rätt att avgå, om entledigande och om ny tillsättning gäller dock även under konkursen.

Bolagets upplösning efter konkurs

50 § Om bolaget är försatt i konkurs och denna avslutas utan överskott, är bolaget upplöst när konkursen avslutas. Finns det efter konkursens avslutande tillgångar som inte omfattas av konkursen eller väcks talan mot bolaget eller uppkommer det av annat skäl behov av en likvidationsåtgärd, skall allmän domstol på ansökan av den som berörs besluta om likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart. Kallelse till den första bolagsstämman efter beslutet skall ske enligt 44 § andra stycket.

Likvidation efter överskottskonkurs m.m.

51 § Om en konkurs avslutas med överskott eller läggs ned efter frivillig uppgörelse eller om egendomen i konkursboet återställs till bolaget till följd av att ackord har fastställts, skall allmän domstol i samband med att konkursen avslutas besluta att bolaget skall gå i likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart.

Var bolaget i likvidation när det försattes i konkurs, skall likvidationen fortsätta enligt 44 §, om konkursen avslutas på det sätt som anges i första stycket.

Särskilda bestämmelser om tillhandahållande av förslag till beslut m.m. i vissa publika aktiebolag

52 § I ett publikt aktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen hålla förslaget enligt 3 §, i förekommande fall tillsammans med de handlingar som anges i 4 §, tillgängligt för aktieägarna under minst tre veckor närmast före den bolagsstämma där frågan om likvidation ska prövas. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna ska hållas tillgängliga på bolagets webbplats under minst tre veckor närmast före stämman och dagen för stämman. De ska vidare läggas fram på stämman. Lag (2010:1516).

Lag (2010:1516) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till bolagsstämma samt tillhandahållande av aktiebok och handlingar inför stämman, om kallelse till stämman har skett före ikraftträdandet. Om en bolagsordning efter ikraftträdandet strider mot denna lag, ska styrelsen till den första bolagsstämman till vilken bolaget kallar efter ikraftträdandet lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen i överensstämmelse med lagen. Äldre bestämmelser gäller i fråga om kallelse till den stämman.

29 kap. Skadestånd

Stiftares, styrelseledamots och verkställande direktörs skadeståndsansvar

1 § En stiftare, styrelseledamot eller verkställande direktör som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar bolaget ska ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en aktieägare eller någon annan genom överträdelse av denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen.

Om bolaget har upprättat ett prospekt, en erbjudandehandling som avses i 2 a kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument eller ett sådant dokument som avses i 2 b kap. 2 § eller 2 c kap. 2 § samma lag, gäller vad som sägs i första stycket andra meningen även skada som tillfogas genom överträdelse av 2, 2 a, 2 b eller 2 c kap. nämnda lag eller kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser. Lag (2012:380).

Revisors, lekmannarevisors och särskild granskares skadeståndsansvar

2 § En revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av hans eller hennes medhjälpare. I de fall som avses i 9 kap. 44 § och 46 § andra stycket samt 10 kap. 18 § andra stycket denna lag samt 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller den särskilda granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller särskild granskare, är det detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen eller granskningen som är ersättningsskyldiga. Lag (2010:834).

Aktieägares skadeståndsansvar

3 § En aktieägare skall ersätta skada som han eller hon uppsåtligen eller av grov oaktsamhet tillfogar bolaget, en aktieägare eller någon annan genom att medverka till överträdelse av denna lag, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen.

Aktieägares inlösenkyldighet vid missbruk

4 § Om det är motiverat med hänsyn till faran för fortsatt missbruk och förhållandena i övrigt, är en aktieägare som avses i 3 § också skyldig att lösa in skadelidande aktieägares aktier. Lösenbeloppet skall bestämmas till ett belopp som är skäligt med hänsyn till bolagets ställning och övriga omständigheter.

Jämkning av skadestånd

5 § Om någon är ersättningsskyldig enligt 1–3 §§, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art, skadans storlek och omständigheterna i övrigt.

Gemensamt skadeståndsansvar

6 § Om flera skall ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den mån inte skadeståndsskyldigheten har jämkats för någon av dem enligt 5 §. Vad någon av dem har betalat i skadestånd får återkrävas av de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

Talan om skadestånd till bolaget

7 § Talan om skadestånd till bolaget enligt 1–3 §§ får väckas, om majoriteten eller en minoritet bestående av ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i bolaget, vid bolagsstämma har biträtt ett förslag om att väcka en skadeståndstalan eller, när det gäller en styrelseledamot eller den verkställande direktören, har röstat mot ett förslag om ansvarsfrihet.

8 § En uppgörelse i fråga om skadeståndsskyldighet till bolaget enligt 1–3 §§ får träffas endast av bolagsstämman och endast under förutsättning att inte ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i bolaget röstar mot förslaget om uppgörelse.

Om en aktieägare för skadeståndstalan för bolagets räkning, får en uppgörelse inte träffas utan hans eller hennes samtycke.

9 § Ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i bolaget får i eget namn föra talan om skadestånd till bolaget enligt 1–3 §§. Om en aktieägare sedan talan har väckts avstår från talan, kan de övriga ändå fullfölja denna.

Den som har väckt talan svarar för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning av bolaget för kostnader som täcks av vad som har kommit bolaget till godo genom rättegången.

Tiden för att väcka talan

10 § Talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot eller den verkställande direktören om skadestånd på grund av beslut eller åtgärd under ett räkenskapsår skall väckas senast ett år från det att årsredovisningen och revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på bolagsstämman.

11 § Har bolagsstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra en skadeståndstalan utan att aktieägare till sådant antal som anges i 7 § har röstat emot det eller har tiden för att väcka talan gått ut enligt 10 §, får talan enligt 7 eller 9 § ändå väckas, om det i årsredovisningen eller i revisionsberättelsen eller på annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till bolagsstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

Att tiden för att väcka talan kan vara begränsad även i sådana fall som avses i första stycket framgår av 13 §.

12 § Trots bestämmelserna i 7–11 §§ får styrelsen föra en skadeståndstalan som grundas på brott.

13 § Talan för bolagets räkning enligt 1–3 §§ som inte grundas på brott får inte väckas mot

1. en stiftare sedan fem år har förflutit från bolagets bildande,
2. en styrelseledamot eller den verkställande direktören sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder som talan grundas på fattades eller vidtogs,
3. en revisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser,
4. en lekmannarevisor sedan fem år har förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,
5. en särskild granskare sedan fem år har förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på bolagsstämman,
6. en aktieägare sedan två år har förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

Konkursbos rätt att föra talan

14 § Om bolaget har försatts i konkurs efter en ansökan som har gjorts innan den tid som anges i 13 § har gått ut, får konkursboet föra talan enligt 1–3 §§ trots att frihet från skadeståndsansvar har inträtt enligt 7, 8 eller 10 §. Efter utgången av den tid som anges i 13 § får en sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträde.

30 kap. Straff och vite

Straff

1 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som

1. uppsåtligen bryter mot 1 kap. 7 eller 8 §,
2. uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att enligt denna lag föra aktiebok eller hålla aktiebok tillgänglig,
3. uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 8 kap. 18 § andra meningen, 20 § första stycket eller 21 § andra stycket, eller
4. uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 21 kap. 1, 3, 5 eller 10 §.

En central värdepappersförvarares underlåtenhet att fullgöra de uppgifter som anges i 5 kap. 12 § andra stycket skall inte medföra ansvar enligt första stycket 2.

Till straff som anges i första stycket döms också den som uppsåtligen medverkar till ett beslut att utse en styrelseledamot, styrelsesuppleant, verkställande direktör eller vice verkställande direktör i strid med 8 kap. 12 eller 32 §, om åtgärden är ägnad att dölja vem eller vilka som utövar eller har utövat den faktiska ledningen av bolaget. Detsamma gäller den som uppsåtligen åtar sig ett sådant uppdrag i strid med 8 kap. 12 eller 32 §.

Trots vad som sägs i 35 kap. 1 § brottsbalken får påföljd för brott enligt första stycket 4 mot 21 kap. 1, 3 eller 5 § eller för brott enligt tredje stycket dömas ut, om den misstänkte har häktats eller fått del av åtal för brottet inom fem år från brottet.

I de fall som avses i 9 kap. 41 § och 10 kap. 16 § skall det inte följa ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken. Lag (2007:317).

Vite

2 § [30 kap. 2 § har upphört att gälla vid utgången av juni 2013 genom lag (2013:442) som har trätt i kraft den 1 juli 2013]

3 § Bolagsverket kan vid vite förelägga den verkställande direktören eller en styrelseledamot att fullgöra skyldighet enligt denna lag eller annan författning att

1. hos verket göra en behörig anmälan för registrering i aktiebolagsregistret,
2. på bolagets brev, fakturor, orderblanketter och webbplatser lämna sådana uppgifter som anges i 28 kap. 5 §.

Föreläggande enligt första stycket 1 får inte meddelas, om underlåtenheten att göra anmälan medför att den fråga som bolagsstämman eller styrelsen har beslutat om faller eller att bolaget blir skyldigt att gå i likvidation.

Frågor om utdömande av vite prövas av Bolagsverket. Lag (2006:486).

31 kap. Överklagande

Överklagande av Skatteverkets beslut

5 § Skatteverkets beslut i ärenden enligt 21 kap. 8 § eller 10 § tredje stycket överklagas hos regeringen.

5 a § Skatteverkets beslut enligt 23 kap. 21 a § om hinder mot verkställande av fusionsplan får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Lag (2008:12).

Lag (2008:12) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

Aktiebolagslagen (2005:551) har trätt i kraft den 1 januari 2006. För övergångsbestämmelser se lag (2005:552) om införande av aktiebolagslagen (2005:551).

Lag (2004:575) om europabolag och lag (2006:595) om europakooperativ har av utrymmesskäl inte medtagits i denna bok.

Lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

11 juni 1987

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande

* Prop. 1986/87, LU 20, rskr. 172.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § En ekonomisk förening har till ändamål att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom ekonomisk verksamhet i vilken medlemmarna deltar

1. som konsumenter eller andra förbrukare,
2. som leverantörer,
3. med egen arbetsinsats,
4. genom att begagna föreningens tjänster, eller
5. på annat liknande sätt.

Vid bedömning av om förutsättningarna enligt första stycket är uppfyllda skall, utöver föreningens egna medlemmar, beaktas även medlemmarna i en annan ekonomisk förening som är medlem i den förstnämnda föreningen.

Vidare skall en förening anses som ekonomisk förening, om

1. föreningen har till ändamål att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom att verka för att de deltar på det sätt som anges i första stycket i ekonomisk verksamhet som en eller flera andra föreningar bedriver,
2. föreningens tillgångar till övervägande del består av andelar i den eller de andra föreningarna, och
3. den eller de andra föreningarna enligt första stycket utgör ekonomiska föreningar.

En ekonomisk förenings verksamhet får bedrivas

1. i ett av föreningen helägt dotterföretag,
2. i ett av föreningen delägt företag, om även övriga delägare är ekonomiska föreningar eller motsvarande utländska juridiska personer med hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller
3. i ett helägt dotterföretag till ett sådant företag som avses i 2.

För en ekonomisk förening är utmärkande att den uppfyller särskilda villkor i fråga om rätten till medlemskap, rösträtt och överskottsutdelning. Om detta föreskrivs i 3, 7 och 10 kap. Lag (2006:293).

2 § En ekonomisk förening skall registreras.

Sedan föreningen har registrerats kan den förvärva rättigheter och ikläda sig skyldigheter samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

En förening som har till ändamål att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom annan ekonomisk verksamhet än som avses i 1 § första stycket kan inte förvärva rättigheter eller ikläda sig skyldigheter eller föra talan inför domstolar eller andra myndigheter, om inte annan lag medger det.

3 § För en ekonomisk förenings förpliktelser svarar endast föreningens tillgångar. I tillgångarna inräknas insatser och avgifter som har förfallit till betalning, även om de ännu inte har betalats.

4 § En ekonomisk förening är moderförening och en annan juridisk person är dotterföretag, om föreningen

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen,

2. äger andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga andelar,

3. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller

4. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att ensam utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföreningen, om ett annat dotterföretag till moderföreningen eller moderföreningen tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen,

2. äger andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga andelar, eller

3. äger andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföreningen.

Moderförening och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

Med koncernföretag avses i denna lag företag i samma koncern. Lag (1996:1142).

5 § Styrelseledamöterna och verkställande direktören skall när de tillträder sina uppdrag för införing i aktiebok anmäla sitt innehav av aktier i aktiebolag inom samma koncern som föreningen, om det inte har skett dessförinnan. Förändringar i aktieinnehavet skall anmälas inom en månad.

Första stycket gäller inte, om anmälningsskyldighet föreligger enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument. Lag (2000:1092).

6 § Vid tillämpningen av 4 och 5 §§ avses med andelar aktier och andra andelar i juridiska personer. Lag (1996:1142).

7 § En handling enligt denna lag som ska vara undertecknad får, om något annat inte anges, undertecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer. Lag (2008:83).

2 kap. Bildandet av en ekonomisk förening

1 § En ekonomisk förening skall ha minst tre medlemmar.

Medlemmarna skall anta stadgar samt välja styrelse och revisorer. Lag (1993:313).

2 § Föreningens stadgar skall ange

1. föreningens firma,
2. den ort i Sverige där föreningens styrelse skall ha sitt säte,
3. ändamålet med föreningens verksamhet och verksamhetens art,
4. den insats med vilken varje medlem skall delta i föreningen, hur insatserna skall fullgöras samt i vad mån en medlem får delta i föreningen med insats utöver vad han är skyldig att delta med,
5. för det fall att regelbundna eller på särskilt beslut om uttaxering beroende avgifter till föreningen skall förekomma, avgifternas belopp eller de högsta belopp till vilka de får bestämmas,
6. antalet eller lägsta och högsta antalet styrelseledamöter och revisorer samt eventuella suppleanter, tiden för deras uppdrag samt, om någon av dem skall utses på annat sätt än som anges i denna lag, hur det i så fall skall ske,
7. för det fall att fullmäktige enligt 7 kap. 12 § skall finnas, deras befogenhet, hur de skall utses och tiden för deras uppdrag,
8. inom vilken tid och hur föreningsstämma skall sammankallas samt hur andra meddelanden skall bringas till medlemmarnas eller fullmäktiges kännedom,
9. vilka ärenden som skall förekomma på ordinarie stämma,
10. vilken tid föreningens räkenskapsår skall omfatta,
11. grunderna för fördelning av föreningens vinst samt hur man skall förfara med föreningens behållna tillgångar när föreningen upplöses, samt
12. för det fall att förlagsinsatser som avses i 5 kap. eller insatsemision som avses i 10 kap. 2 a § skall förekomma, vad som skall gälla för dessa.

Bestämmelserna i första stycket 6 gäller inte arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

Om föreningen skall ha euro som redovisningsvaluta enligt 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), skall detta anges i stadgarna. I så fall skall det i stadgarna också anges att den insats med vilken varje medlem skall delta i föreningen skall vara bestämd i euro.

Vid byte av redovisningsvaluta får ändring av uppgift som avses i första stycket 4 om insatsbelopp anstå till den första ordinarie föreningsstämman efter det att beslutet om byte av redovisningsvaluta fick verkan. Lag (2000:33).

3 § Föreningen skall anmälas för registrering senast sex månader efter det att beslut fattades om att bilda den.

Om föreningen enligt stadgarna eller enligt beslut som har fattats vid sammanträde med medlemmarna inte skall börja sin verksamhet förrän visst villkor har uppfyllts, räknas tiden för anmälan för registrering i stället från den tidpunkt då villkoret är uppfyllt. Registrering får inte ske före denna tidpunkt.

Frågan om föreningens bildande har fallit, om anmälan för registrering inte skett inom den tid som anges i första eller andra stycket eller om registreringsmyndigheten genom beslut som vunnit laga kraft har avskrivit sådan anmälan eller vägrat registrering. Styrelseledamöterna svarar solidariskt för återbetalningen av insatser eller avgifter jämte uppkommen avkastning, med avdrag för kostnader på grund av åtgärder som avses i 4 § första stycket.

4 § Utan hinder av 1 kap. 2 § andra stycket får styrelsen före registreringen föra talan i mål rörande föreningens bildande och även i övrigt vidta åtgärder för att erhålla utfästa insatser eller avgifter.

Om en förpliktelse uppkommer genom en åtgärd på föreningens vägnar före registreringen, svarar de som har beslutat eller deltagit i åtgärden solidariskt för förpliktelsen. Vid registreringen övergår ansvaret på föreningen, om förpliktelsen har tillkommit efter det att föreningen bildats.

Har före registreringen ett avtal för föreningen slutits med en medkontrahent som visste att föreningen var oregistrerad kan denne, såvida inte annat följer av avtalet, frånträda detta endast om frågan om föreningens bildande har fallit enligt 3 § tredje stycket. Om medkontrahenten inte visste att föreningen var oregistrerad, kan han frånträda avtalet innan föreningen har registrerats.

3 kap. Föreningens medlemmar m.m.

1 § En ekonomisk förening får inte vägra någon inträde som medlem, om det inte finns särskilda skäl för vägran med hänsyn till arten eller omfattningen av föreningens verksamhet eller föreningens syfte eller annan orsak.

Styrelsen skall pröva en ansökan om inträde, om inte annat följer av stadgarna. I stadgarna får föreskrivas att inträdesansökan skall göras skriftligen och att ansökningshandlingen skall vara försedd med sökandens bevitnade namnunderskrift.

2 § Den som genom bodelning, arv eller testamente har förvärvat en medlems andel har rätt att efter anmälan inträda som medlem i föreningen, om inte annat föreskrivs i stadgarna.

Anmälan om inträde skall, vid förvärv av en avliden medlems andel, göras senast sex månader efter dödsfallet eller vid den senare tidpunkt då dödsboets avgång ur föreningen inträffar enligt 5 §.

I annat fall än som sägs i andra stycket skall anmälan göras senast sex månader efter det att andelen vid bodelning har lagts ut på andra makens lott. Ansöker förvärvaren inte om inträde inom denna tid, skall medlemmen därmed anses ha sagt upp sig till utträde. Förvärvaren har i sådant fall den rätt som

tillkommer en avgången medlem enligt 4 kap. 1 §, med den skyldighet som följer av 4 kap. 2 §.

3 § Den som genom överlåtelse har förvärvat en medlems andel skall ansöka om inträde i föreningen inom sex månader därefter. Om han antas, inträder han som medlem i överlåtarens ställe. Ansöker han inte om inträde inom föreskriven tid eller avslås hans ansökan, skall överlåtaren därmed anses ha sagt upp sig till utträde. Förvärvaren har i sådant fall den rätt som tillkommer en avgången medlem enligt 4 kap. 1 §, med den skyldighet som följer av 4 kap. 2 §.

4 § En medlem har rätt att säga upp sig till utträde ur föreningen. I stadgarna får föreskrivas att en uppsägning ska göras skriftligen och att uppsägningshandlingen ska vara försedd med medlemmens bevittnade namnunderskrift.

I stadgarna får även föreskrivas att uppsägning inte får göras förrän efter viss tid, högst två år, från inträdet. Tiden får utsträckas till högst fem år, om registreringsmyndigheten medger det. Föreskrifter i stadgarna om att uppsägning får göras först efter en viss tid gäller inte i fall som avses i 7 kap. 15 § tredje stycket och 12 kap. 20 §.

En medlem får uteslutas ur föreningen på sådan grund som anges i stadgarna. Föreningsstämman ska besluta om uteslutningen, om inte annat föreskrivs i stadgarna. Lag (2008:3).

Lag (2008:3) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 3 kap. 4 § följande lydelse.

4 § En medlem har rätt att säga upp sig till utträde ur föreningen. I stadgarna får föreskrivas att en uppsägning skall göras skriftligen och att uppsägningshandlingen skall vara försedd med medlemmens bevittnade namnunderskrift.

I stadgarna får även föreskrivas att uppsägning inte får göras förrän efter viss tid, högst två år, från inträdet. Tiden får utsträckas till högst fem år, om registreringsmyndigheten medger det. Föreskrifter i stadgarna om att uppsägning får göras först efter en viss tid gäller inte i fall som avses i 7 kap. 15 § tredje stycket och 12 kap. 4 § andra stycket.

En medlem får uteslutas ur föreningen på sådan grund som anges i stadgarna. Föreningsstämman skall besluta om uteslutningen, om inte annat föreskrivs i stadgarna.

5 § Avgång ur föreningen sker, utom i fall som avses i 7 kap. 15 § tredje stycket och 12 kap. 20 §, vid utgången av det räkenskapsår som slutar näst efter en månad eller den längre tid, högst sex månader, som har bestämts i stadgarna, sedan medlemmen har sagt upp sig till utträde eller uteslutits eller någon annan omständighet som föranlett avgången har inträffat.

En medlem som har uteslutits ur föreningen förlorar genast sin rätt att delta i överläggningar och beslut om föreningens angelägenheter. Lag (2008:3).

Lag (2008:3) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 3 kap. 5 § första stycket följande lydelse.

5 § Avgång ur föreningen sker, utom i fall som avses i 7 kap. 15 § tredje stycket och 12 kap. 4 § andra stycket, vid utgången av det räkenskapsår som slutar näst efter en månad eller den längre tid,

högst sex månader, som har bestämts i stadgarna, sedan medlemmen har sagt upp sig till utträde eller uteslutits eller någon annan omständighet som föranlett avgången har inträffat.

6 § Styrelsen skall föra en medlemsförteckning. Denna skall innehålla uppgift om

1. varje medlems namn och postadress samt det antal medlemsinsatser med vilket han deltar i föreningen,
2. det sammanlagda beloppet inbetalda eller genom insatsemission tillgodoförda medlemsinsatser enligt den senast fastställda balansräkningen, samt
3. summorna av medlemsinsatsbelopp som efter utgången av det räkenskapsår balansräkningen avser har återbetalats eller högst skall återbetalas enligt 4 kap. 1 och 3 §§ och om tiden för återbetalningarna.

Medlemsförteckningen kan bestå av betryggande lösblads- eller kortsystem. Den kan också föras med automatisk databehandling eller på annat liknande sätt.

Medlemsförteckningen skall hållas tillgänglig hos föreningen för var och en som vill ta del av den.

Varje medlem har rätt att på begäran få skriftlig uppgift av föreningen om sitt medlemskap och om de insatser som han har betalt in eller tillgodoförts genom insatsemission. Lag (1997:914).

4 kap. Återbetalning av medlemsinsatser

1 § En medlem som har avgått har rätt att sex månader efter avgången få ut sina inbetalda eller genom insatsemission tillgodoförda medlemsinsatser. Beloppet får dock inte överstiga vad som belöper på honom eller henne i förhållande till övriga medlemmar av föreningens egna kapital enligt den balansräkning som hänför sig till tiden för avgången. Vid beräkningen av föreningens egna kapital ska bortses från reservfonden, uppskrivningsfonden och förlagsinsatserna. I en kreditmarknadsförening får utbetalningar av insatsbelopp dock ske tidigast sex månader efter medlemmens avgång och verkställas bara en gång per kvartal och efter Finansinspektionens tillstånd. Ett insatsbelopp i ett institut för elektroniska pengar får betalas ut bara när det kan ske med hänsyn till bestämmelserna i lagen (2011:755) om elektroniska pengar.

Den avgångne har vidare rätt att i samma ordning som övriga medlemmar få ut vad som belöper på honom eller henne av beslutad vinstutdelning.

Går föreningen i likvidation inom sex månader från avgången eller meddelas inom samma tid beslut om att försätta föreningen i konkurs, ska den avgångnes rätt att få ut medlemsinsatser bedömas enligt grunderna för reglerna om skifte av föreningens tillgångar.

En medlems rätt enligt första–tredje styckena får begränsas i stadgarna. Detta gäller dock inte i sådana fall som avses i 7 kap. 15 § tredje stycket eller 12 kap. 20 §.

I fall som avses i första stycket fjärde meningen ska Finansinspektionen ge tillstånd till utbetalning, om inte kreditmarknadsföreningens förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. Lag (2011:761).

2 § Om föreningen försätts i konkurs på en ansökan som har gjorts inom ett år från en medlems avgång, är denne skyldig att betala tillbaka vad han har fått ut av sina medlemsinsatser i den mån det behövs för att föreningens skulder skall kunna betalas.

3 § En medlem, som deltar i föreningen med högre insatsbelopp än han är skyldig att delta med, har rätt att efter uppsägning få ut överskjutande belopp med undantag av genom insatsemission tillgodoförda insatser utan att avgå ur föreningen. Beträffande uppsägningen samt medlemmens rätt att få ut det uppsagda beloppet och hans skyldighet att betala tillbaka vad han har fått ut tillämpas 1 och 2 §§ samt 3 kap. 4 § första stycket. Sexmånadersfristen enligt 1 § skall därvid räknas från utgången av det räkenskapsår som sedan uppsägningen har gjorts slutar näst efter en månad eller den längre tid, högst sex månader, som har bestämts i stadgarna. För kreditmarknadsföreningar skall sexmånadersfristen dock räknas från uppsägningen. Lag (2004:305).

5 kap. Förlagsinsatser

1 § En ekonomisk förening kan i stadgarna föreskriva att, utöver vad som följer av 2 kap. 2 § första stycket 4, kapital får tillskjutas genom särskilda insatser (förlagsinsatser) och att sådana insatser får tillskjutas även av andra än medlemmar.

Förlagsinsatser från andra än medlemmar får tillskjutas med högst ett så stort belopp att summan av sådana insatser efter tillskottet uppgår till högst summan av andra då inbetalda samt genom insatsemission tillgodoförda insatser än förlagsinsatser. Lag (1997:914).

2 § I stadgarna kan tas in föreskrifter om begränsningar i fråga om vem som har rätt att tillskjuta förlagsinsatser och genom överlåtelse förvärva de rättigheter som är förenade med förlagsinsatserna (förlagsandelar). För redan gjorda insatser får inte införas strängare begränsningar än vad som gällde när insatsen gjordes.

Förvärv av förlagsandelar i strid mot föreskrifter som avses i första stycket är ogiltiga.

3 § Om föreningen upplöses och det vid upplösningen finns överskott, har innehavarna av förlagsandelar rätt att så långt överskottet räcker få förlagsinsatserna inlösta med belopp motsvarande insatsernas storlek, innan utbetalning sker för andra ändamål. Finns flera förlagsinsatser och förslår inte överskottet till full betalning av samtliga, skall överskottet fördelas på insatserna i förhållande till deras storlek.

4 § För varje förlagsinsats ska föreningen utfärda ett förlagsandelsbevis. Beviset ska ställas till viss man, till innehavaren eller till viss man eller order och innehålla uppgift om

1. föreningens firma,
2. nummer eller annan beteckning för beviset,
3. insatsens storlek,
4. den rätt till utdelning som insatsen medför,
5. det sätt på vilket utdelning ska utbetalas och inlösen ske,

6. föreskrifter som avses i 2 § första stycket, samt

7. erinran enligt 2 § andra stycket.

Förlagsandelsbeviset ska undertecknas av föreningen. Styrelseledamöters eller firmatecknarens namnteckning får återges genom tryckning eller på liknande sätt. Bestämmelsen i 1 kap. 7 § ska inte tillämpas.

I stadgarna kan det bestämmas att föreningen får registrera förlagsandelar hos en central värdepappersförvarare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument i stället för att utfärda förlagsandelsbevis. Detta gäller dock inte förlagsandelar för vilka det gäller förvärvsbegränsningar enligt 2 § första stycket första meningen.

Av 4 kap. 5 § lagen om kontoföring av finansiella instrument följer att förlagsandelsbevis inte får utfärdas för förlagsandelar som har registrerats enligt den lagen.

Ett beslut som innebär att en förlagsandel inte längre ska vara registrerad hos en central värdepappersförvarare blir giltigt endast om den som har panträtt i förlagsandelen skriftligen har samtyckt till beslutet. Lag (2008:83).

5 § I fråga om förlagsandelsbevis gäller, om ej annat följer av denna lag, i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen (1936:81) om skuldebrev. Härvid jämställs bevis som har ställts till viss man med enkelt skuldebrev och bevis till innehavaren eller till viss man eller order med löpande skuldebrev. Den som innehar ett förlagsandelsbevis ställt till viss man eller order och som enligt föreningens påskrift på beviset är ägare till förlagsandelen är likställd med den som enligt 13 § andra stycket samma lag förmodas äga rätt att göra skuldebrevet gällande. Påskrift på beviset skall göras endast om innehavaren styrker sitt förvärv av den förlagsandel som beviset avser.

6 § Styrelsen skall föra en förteckning över samtliga förlagsinsatser. Denna kan bestå av betryggande lösblads- eller kortsystem eller föras med automatisk databehandling eller på annat liknande sätt. Förteckningen skall innehålla uppgift om storleken på varje förlagsinsats, om tidpunkten för varje insats och om den rätt till utdelning som insatsen medför. Förteckningen skall hållas tillgänglig för var och en som vill ta del av den.

7 § Den som innehar en förlagsandel har rätt att få förlagsinsatsen inlöst tidigast efter fem år från tillskottet, om han skriftligen säger upp beloppet minst två år i förväg.

Föreningen får lösa in en förlagsinsats tidigast efter fem år från tillskottet, om föreningen skriftligen säger upp beloppet minst sex månader i förväg.

I stadgarna kan bestämmas att det får förekomma förlagsinsatser som skall lösas in vid en viss tidpunkt utan föregående uppsägning, dock tidigast efter fem år från tillskottet. En sådan bestämmelse får inte avse redan tillskjutna förlagsinsatser. Lag (2007:870).

8 § Inlösen enligt 7 § sker till det belopp som utgör insatsens storlek enligt förlagsandelsbeviset eller, för förlagsandelar som har registrerats hos en central värdepappersförvarare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instru-

ment, insatsens storlek enligt registreringen. Beloppet får dock inte överstiga vad som av föreningens egna kapital enligt den senast fastställda balansräkningen, utan anlåtande av reservfonden eller uppskrivningsfonden, belöper på andelen i förhållande till övriga förlagsinsatser.

Om föreningen försätts i konkurs på en ansökan som görs inom ett år efter inlösen, skall vad som föreskrivs i 4 kap. 2 § om återbetalning tillämpas i fråga om förlagsinsatsen. Detta gäller dock inte förlagsinsatser för vilka inlösen har kunnat ske utan föregående uppsägning. Lag (2007:870).

6 kap. Föreningens ledning

1 § En ekonomisk förening ska ha en styrelse med minst tre ledamöter.

Styrelsen väljs av föreningsstämman, om det inte föreskrivs i stadgarna att en eller flera styrelseledamöter ska utses på annat sätt.

En styrelseledamots uppdrag gäller för den tid som anges i stadgarna. Uppdragstiden får inte omfatta mer än fyra räkenskapsår och ska bestämmas så att uppdraget upphör vid slutet av den ordinarie föreningsstämma på vilken styrelseval förrättas.

Vad som sägs i denna lag om styrelseledamöter ska i tillämpliga delar gälla även suppleanter.

Bestämmelser om arbetstagarrepresentanter finns i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda och i lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. Lag (2008:15).

2 § Ett uppdrag som styrelseledamot upphör i förtid, om ledamoten eller den som har utsett honom begär det. Anmälan om avgång ska göras hos styrelsen och, om en ledamot som inte är vald på föreningsstämma vill avgå, även hos den som har tillsatt honom.

Om en styrelseledamots uppdrag upphör i förtid eller hinder enligt 4 § uppkommer för honom att vara styrelseledamot och det inte finns någon suppleant som kan inträda i hans ställe, ska övriga styrelseledamöter vidta åtgärder för att en ny styrelseledamot tillsätts för den återstående mandattiden. Sådana åtgärder behöver dock inte vidtas, om den förutvarande ledamoten var arbetstagarrepresentant som avses i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda eller i lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. Ska ledamoten väljas på föreningsstämma, kan utan hinder av 1 § första stycket valet anstå till nästa ordinarie stämma på vilken styrelseval förrättas, om styrelsen är beslutför med kvarstående ledamöter och suppleanter.

Om en styrelseledamot som enligt stadgarna ska tillsättas i annan ordning än genom val av föreningsstämman inte har utsetts, ska rätten förordna en ersättare på ansökan av en styrelseledamot, medlem, borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda föreningen. Lag (2008:15).

3 § Styrelsen skall utse en verkställande direktör, om antalet anställda i föreningen under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren i medeltal har överstigit 200.

Har en verkställande direktör utsetts, får han kvarstå i befattningen även om antalet anställda skulle komma att nedgå till 200 eller ett lägre tal. I en förenings stadgar kan föreskrivas att styrelsen även i andra fall skall utse en verkställande direktör.

Vad som sägs i denna lag om verkställande direktör skall i tillämpliga delar gälla även en suppleant för honom (vice verkställande direktör).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i särskilda fall meddela undantag från första stycket första meningen, om det finns särskilda skäl.

4 § Verkställande direktören och minst halva antalet styrelseledamöter ska vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer i särskilda fall tillåter annat. Den som är underårig eller i konkurs eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara styrelseledamot eller verkställande direktör. Att detsamma gäller den som är underkastad näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

Styrelseledamöterna ska vara medlemmar i föreningen, om inte stadgarna i särskilt angivna fall tillåter annat. Den som enligt lag är ställföreträdare för en medlem eller, om en juridisk person är medlem, den som är ledamot av styrelsen för den juridiska personen eller delägare i denna får dock vara styrelseledamot utan att vara medlem i föreningen, även om stadgarna saknar föreskrift om det.

Bestämmelserna i andra stycket gäller inte arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda eller lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner.

En juridisk person kan inte vara styrelseledamot. Lag (2008:15).

4 a § Den som har varit revisor i en ekonomisk förening, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får inte vara styrelseledamot, verkställande direktör eller annan ledande befattningshavare i föreningen, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget.

Första stycket gäller även den som har varit huvudansvarig för revisionen enligt 17 § revisorslagen (2001:883). Lag (2009:566).

6 kap. 4 § införd genom lag (2009:566) som har trätt i kraft den 1 juli 2009. Bestämmelsen tillämpas inte om den som har varit revisor har utsetts till den nya befattningen före ikraftträdandet.

5 § Styrelseledamöterna och verkställande direktören skall när de tillträder sina uppdrag för införing i aktiebok anmäla sitt innehav av aktier i aktiebolag inom samma koncern som föreningen, om det inte har skett dessförinnan. Förändringar i aktieinnehavet skall anmälas inom en månad.

Första stycket gäller inte, om anmälningsskyldighet föreligger enligt insiderlagen (1990:1342). Lag (1990:1354).

6 § Styrelsen svarar för föreningens organisation och förvaltningen av föreningens angelägenheter. Verkställande direktören skall ha hand om den löpande förvaltningen enligt de riktlinjer och anvisningar som styrelsen meddelar. Verkställande direktören får dessutom utan styrelsens bemyndigande vidta sådana åtgärder som med hänsyn till omfattningen och arten av föreningens verksamhet är av osedvanlig

beskaffenhet eller storbetydelse, om styrelsens beslut inte kan avvaktas utan väsentlig olägenhet för föreningens verksamhet. I sådana fall skall styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärderna.

Styrelsen skall se till att organisationen beträffande bokföringen och medelsförvaltningen även innefattar en tillfredsställande kontroll. Verkställande direktören skall sörja för att föreningens bokföring fullgörs i överensstämmelse med lag och att medelsförvaltningen sköts på ett betryggande sätt.

7 § I en ekonomisk förening, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska styrelsen ha ett revisionsutskott. Utskottets ledamöter får inte vara anställda av föreningen. Minst en ledamot ska vara oberoende och ha redovisnings- eller revisionskompetens.

Föreningen får besluta att styrelsen inte ska ha något revisionsutskott, förutsatt att styrelsen

1. fullgör de uppgifter som anges i 7 a §, och
2. uppfyller det krav som anges i första stycket tredje meningen. Lag (2009:566).

6 kap. 7 § införd genom lag (2009:566) som har trätt i kraft den 1 juli 2009. Bestämmelserna i 6 kap. 7 § första stycket tredje meningen och andra stycket 2 tillämpas inte förrän efter den första ordinarie föreningsstämma som hålls efter ikraftträdandet.

7 a § Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka föreningens finansiella rapportering,
2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i föreningens interna kontroll, internrevision och riskhantering,
3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen,
4. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och därvid särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller föreningen andra tjänster än revisionstjänster, och
5. biträda vid upprättandet av förslag till föreningsstämmans beslut om revisorsval. Lag (2009:566).

6 kap. 7 a § införd genom lag (2009:566) som har trätt i kraft den 1 juli 2009.

8 § Inom styrelsen skall en av ledamöterna vara ordförande. Styrelsen skall välja ordförande, om inte annat föreskrivs i stadgarna eller har beslutats av föreningsstämman. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning. Verkställande direktören får inte vara ordförande.

Ordföranden skall se till att sammanträden hålls när det behövs. På begäran av en styrelseledamot eller verkställande direktören skall styrelsen sammankallas. Verkställande direktören har, även om han inte är styrelseledamot, rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträden, om inte styrelsen bestämmer annat i ett särskilt fall.

Vid styrelsens sammanträden skall det föras protokoll som undertecknas eller justeras av ordföranden och den ledamot som styrelsen utser till det. Styrelse-

ledamöterna och verkställande direktören har rätt att få avvikande mening antecknad till protokollet. Protokollen skall föras i nummerföljd och förvaras på betryggande sätt.

9 § Styrelsen är beslutförför, om mer än hälften av hela antalet styrelseledamöter eller det högre antal som föreskrivs i stadgarna är närvarande. Beslut i ett ärende får dock inte fattas, om inte såvitt möjligt samtliga styrelseledamöter har fått tillfälle att delta i ärendets behandling och erhållit tillfredsställande underlag för att avgöra ärendet. Om en styrelseledamot inte kan komma och det finns en suppleant som skall träda in i hans ställe, skall suppleanten ges tillfälle till det. Suppleant för arbetstagarledamot, som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda, skall dock alltid få underlag och ges tillfälle att delta i ärendets behandling på samma sätt som en styrelseledamot.

Om inte stadgarna föreskriver en särskild röstmajoritet, gäller som styrelsens beslut den mening för vilken mer än hälften av de närvarande röstar eller, vid lika röstetal, den mening som ordföranden biträder. Är styrelsen inte fulltalig, skall de som röstar för beslutet dock utgöra mer än en tredjedel av hela antalet styrelseledamöter, om inte annat föreskrivs i stadgarna.

Handlingar som enligt denna lag skall undertecknas av styrelsen skall skrivas under av minst hälften av hela antalet styrelseledamöter. Lag (1987:1247).

10 § En styrelseledamot eller verkställande direktören får inte handlägga frågor rörande avtal mellan honom och föreningen. Han får inte heller handlägga frågor om avtal mellan föreningen och tredje man, om han i frågan har ett väsentligt intresse som kan vara stridande mot föreningens. Med avtal jämställs rättegång eller annan talan.

11 § Styrelsen företräder föreningen och tecknar dess firma.

Styrelsen kan bemyndiga en styrelseledamot, verkställande direktören eller någon annan att företräda föreningen och teckna dess firma, om inte ett förbud mot sådant bemyndigande har tagits in i stadgarna. Minst en av dem som bemyndigas att företräda föreningen och teckna dess firma skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer i särskilda fall tillåter något annat. I övrigt gäller i fråga om den som inte är styrelseledamot eller verkställande direktör vad som sägs i 4 och 10 §§ om verkställande direktör. Styrelsen kan föreskriva att rätten att företräda föreningen och teckna dess firma får utövas endast av två eller flera personer i förening. Ingen annan inskränkning får registreras.

Styrelsen kan när som helst återkalla ett bemyndigande som avses i andra stycket.

Om föreningen inte har någon här i landet bosatt behörig ställföreträdare, skall styrelsen bemyndiga en i Sverige bosatt person att på föreningens vägnar ta emot delgivning. Ett sådant bemyndigande får inte lämnas till någon som är underårig eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. Lag (1992:1242).

12 § Verkställande direktören har alltid rätt att företräda föreningen och teckna dess firma beträffande sådana åtgärder som enligt 6 § ankommer på honom.

13 § Styrelsen eller annan ställföreträdare för föreningen får inte företa en rättshandling eller annan åtgärd som är ägnad att bereda en otillbörlig fördel åt en medlem eller någon annan till nackdel för föreningen eller annan medlem.

En ställföreträdare får inte följa sådana föreskrifter av föreningsstämman eller annat föreningsorgan som inte är gällande därför att de står i strid med denna lag eller stadgarna.

14 § Har en ställföreträdare överskridit sin befogenhet när han företog en rättshandling för föreningen, gäller inte rätts handlingen mot föreningen, om den mot vilken rätts handlingen företogs insåg eller borde ha insett att befogenheten överskreds. Detsamma gäller, om verkställande direktören då han företog en rätts handling överskred den behörighet att vidta åtgärder på föreningens vägnar som tillkommer honom enligt 6 §.

15 § För registrering ska föreningen anmäla vem som har utsetts till styrelseledamot, verkställande direktör, suppleant och firmatecknare och vem som enligt 11 § har bemyndigats att på föreningens vägnar ta emot delgivning samt deras postadress och personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om en ledamot eller suppleant har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda eller lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner, ska detta anges. För registrering ska föreningen även anmäla av vilka och hur föreningens firma tecknas.

Anmälan görs första gången när föreningen enligt 2 kap. 3 § anmäls för registrering och därefter genast efter det att ändring har inträffat i ett förhållande som har anmälts eller ska anmälas för registrering enligt första stycket. Rätt att göra anmälan tillkommer även den som anmälningen gäller.

Om föreningens postadress ändras, ska föreningen genast anmäla det för registrering. Lag (2008:15).

7 kap. Föreningsstämman

1 § Föreningsmedlemmarnas rätt att besluta i föreningens angelägenheter utövas vid föreningsstämman.

Varje medlem har en röst, om inte annat anges i stadgarna.

Av 12 § framgår att föreningsstämmans befogenheter kan helt eller delvis överlämnas åt särskilt valda fullmäktige.

2 § En medlems rätt vid föreningsstämman utövas av medlemmen personligen eller den som är medlemmens ställföreträdare enligt lag eller genom ombud med skriftlig, dagtecknad fullmakt.

Endast medlemmens make eller sambo eller annan medlem får vara ombud, om inte annat anges i stadgarna. Är medlemmen en juridisk person får denne företrädas av ombud som inte är medlem, om inte annat anges i stadgarna. Ingen får som ombud företräda mer än en medlem, om inte annat anges i stadgarna. Fullmakten gäller högst ett år från utfärdandet.

En medlem kan vid föreningsstämman medföra högst ett biträde. Endast medlemmens make eller sambo eller annan medlem får vara biträde, om inte annat anges i stadgarna.

3 § En medlem får inte själv eller genom ombud rösta i fråga om

1. talan mot honom,
2. hans befrielse från skadeståndsansvar eller annan förpliktelse gentemot föreningen, eller
3. talan eller befrielse som avses i 1 eller 2 beträffande annan, om medlemmen i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot föreningens.

Bestämmelserna i första stycket om medlem gäller även ombud för medlem.

4 § Ordinarie föreningsstämma skall hållas inom sex månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid sådan stämma skall styrelsen lägga fram årsredovisningen och revisionsberättelsen samt, i moderförening, koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen.

Vid stämman skall beslut fattas

1. om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt, i moderförening, koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen,
2. om dispositioner beträffande vinst eller förlust enligt den fastställda balansräkningen,
3. om ansvarsfrihet åt styrelseledamöterna och verkställande direktören, samt
4. i andra ärenden som ankommer på stämman enligt denna lag eller stadgarna.

Beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 skall dock skjutas upp till en fortsatt stämma, om majoriteten eller en minoritet som består av minst en tiondel av samtliga röstberättigade begär det. Sådan stämma skall hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

5 § Extra föreningsstämma skall hållas när styrelsen finner skäl till det. Sådan stämma skall även hållas när det för uppgivet ändamål skriftligen begärs av en revisor eller av minst en tiondel av samtliga röstberättigade eller det mindre antal som kan vara bestämt i stadgarna. Kallelse skall utfärdas inom fjorton dagar från den dag då sådan begäran kom in till föreningen.

6 § En medlem har rätt att få ett ärende behandlat vid en föreningsstämma, om han begär det i den ordning och inom den tid som kan vara bestämd i stadgarna. Saknar stadgarna sådana bestämmelser, skall medlemmen skriftligen framställa sin begäran hos styrelsen i så god tid att ärendet kan tas upp i kallelsen till stämman. Den som har uteslutits ur föreningen saknar rätt att få ärenden behandlade vid stämman även om han ännu inte har avgått ur föreningen.

7 § Styrelsen kallar till föreningsstämma.

Om en föreningsstämma som ska hållas enligt denna lag, stadgarna eller ett stämmobeslut inte sammankallas på föreskrivet sätt, ska Bolagsverket efter ansökan genast kalla till föreningsstämma i enlighet med 8 §. Om kallelse inte kan ske på det sätt som anges i 8 §, får Bolagsverket kalla till föreningsstämma på något annat lämpligt sätt. En ansökan får göras av en styrelseledamot, den

verkställande direktören, en revisor eller en röstberättigad. Föreningen ska ersätta kostnaderna för kallelsen. Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

8 § Kallelse till en föreningsstämma får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Kallelsen skall utfärdas senast två veckor före ordinarie och en vecka före extra stämma, om inte stadgarna föreskriver längre tid. Om en stämma skjuts upp till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det att stämman har inletts, skall kallelse utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller stadgarna krävs för att ett föreningsstämmobeslut skall bli giltigt att det fattas på två stämmor, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse skall anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse skall ske enligt stadgarna. Skriftlig kallelse skall dock alltid avsändas till varje medlem vars postadress är känd för föreningen, om

1. ordinarie föreningsstämma skall hållas på annan tid än som föreskrivs i stadgarna, eller
2. föreningsstämma skall behandla fråga om
 - a) sådan ändring av stadgarna som avses i 15 § första eller andra stycket,
 - b) föreningens försättande i likvidation,
 - c) föreningens uppgående i en annan förening genom fusion.

I kallelsen skall tydligt anges de ärenden som skall förekomma på stämman. Om stämman skall behandla ett ärende om föreningens uppgående i en annan förening genom fusion eller ett ärende om föreningens försättande i likvidation, skall förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser ändring av stadgarna, skall det huvudsakliga innehållet av förslaget till ändringen anges i kallelsen. Ett fullständigt förslag till stadgeändringen skall efter det att kallelse har utfärdats hållas tillgängligt för medlemmarna hos föreningen och genast sändas till medlemmar som begär det och uppger sin postadress.

Under minst en vecka före den stämma som avses i 4 § skall redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen eller avskrifter därav hållas tillgängliga för medlemmarna och innehavarna av förlagsandelar hos föreningen och genast sändas till medlemmar och innehavare av förlagsandel som begär det.

9 § Om bestämmelser i denna lag eller stadgarna rörande kallelse till föreningsstämma eller tillhandahållande av handlingar har åsidosatts i ett ärende, får stämman inte besluta i ärendet utan samtycke av alla medlemmar som berörs av felet. Stämman får dock även utan sådant samtycke avgöra ett ärende som inte har tagits upp i kallelsen, om ärendet enligt stadgarna skall förekomma på stämman eller omedelbart föranleds av ett annat ärende som skall avgöras. Den får också besluta att extra föreningsstämma skall sammankallas för behandling av ärendet.

10 § Föreningsstämman öppnas av styrelsens ordförande eller av den som styrelsen har utsett. Ordförande vid föreningsstämma utses av stämman. I stadgarna kan dock bestämmas vem som skall öppna föreningsstämman och vara ordförande vid stämman.

Stämmans ordförande skall, om det behövs, upprätta en förteckning över närvarande medlemmar, ombud och biträden (röstlängd). Uppgift om medlemmarnas rösträtt skall lämnas i röstlängden, om det förekommer olika rösträtt bland medlemmarna. Sedan röstlängden har godkänts av stämman, skall den tillämpas till dess att stämman beslutar om ändring. Uppskjuts stämman till en senare dag än nästföljande vardag, skall en ny röstlängd upprättas om det behövs.

Ordföranden skall sörja för att det förs protokoll vid stämman. I fråga om protokollets innehåll gäller

1. att röstlängden skall tas in i eller fogas som bilaga till protokollet,
2. att stämmans beslut skall föras in i protokollet, samt
3. om röstning har skett, att resultatet skall anges i protokollet.

Protokollet skall undertecknas av ordföranden och minst en justeringsman som utses av stämman. Senast tre veckor efter stämman skall det justerade protokollet hållas tillgängligt hos föreningen för medlemmarna och innehavarna av förlagsandelar. Protokollen skall förvaras på betryggande sätt.

11 § Styrelsen och verkställande direktören skall, om någon medlem begär det och styrelsen finner att det kan ske utan väsentlig nackdel för föreningen, på föreningsstämman lämna upplysningar om förhållanden som kan inverka på bedömningen av föreningens årsredovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på stämman. Ingår föreningen i en koncern, avser upplysningsplikten även föreningens förhållande till andra koncernföretag samt, om föreningen är moderförening, koncernredovisning liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Kan en begärd upplysning lämnas endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, skall upplysningen inom två veckor därefter hållas skriftligen tillgänglig hos föreningen för medlemmarna samt översändas till varje medlem som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till medlemmarna utan väsentlig nackdel för föreningen, skall upplysningen i stället på medlemmens begäran lämnas till föreningens revisorer inom två veckor därefter. Revisorerna skall inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig om huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem samt huruvida upplysningen enligt deras mening borde ha föranlett ändring i revisionsberättelsen eller, beträffande moderförening, i koncernrevisionsberättelsen, liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, skall ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen skall hålla revisorernas yttrande tillgängligt hos föreningen för medlemmarna samt översända yttrandet i avskrift till varje medlem som har begärt upplysningen.

12 § I stadgarna får det bestämmas att föreningsstämmans befogenheter ska helt eller delvis utövas av särskilt valda fullmäktige.

En fullmäktig får inte väljas för längre tid än tre år. Till fullmäktig får utses endast medlemmar i föreningen eller någon som utan att vara medlem enligt 6 kap. 4 § andra stycket ändå kan väljas till styrelseledamot.

Ett fullmäktigsammanträde anses som en föreningsstämma. I fråga om fullmäktig gäller bestämmelserna i 1-11 §§ om föreningsmedlem. Dock får en fullmäktig inte rösta genom ombud.

Angående beslut av fullmäktige i ämnen som avses i 15 § eller i 12 kap. 20 § ska medlemmarna underrättas på det sätt som stadgarna föreskriver.

Även om fullmäktige har utsetts, har föreningsmedlemmarna sådan rätt som avses i 6 §, 8 § fjärde stycket och 10 § fjärde stycket andra meningen. Lag (2008:3).

Lag (2008:3) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 7 kap. 12 § första och fjärde stycket följande lydelse.

12 § I stadgarna får bestämmas att föreningsstämmans befogenheter skall helt eller delvis utövas av särskilt valda fullmäktige.

Angående beslut av fullmäktige i ämnen som avses i 15 § eller i 12 kap. 4 § skall medlemmarna underrättas på det sätt som stadgarna föreskriver.

13 § Föreningsstämmans beslut utgörs av den mening som har fått mer än hälften av de avgivna rösterna eller, vid lika röstetal, den mening som ordföranden biträder. Vid val anses den vald som har fått de flesta rösterna. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning, om inte annat beslutas av stämman innan valet förrättas.

Första stycket gäller inte, om annat följer av denna lag eller föreskrivs i stadgarna. Beträffande beslut som avses i 14 och 15 §§ kan dock i stadgarna endast föreskrivas villkor som går längre än som anges i dessa paragrafer.

14 § Beslut att ändra stadgarna fattas av föreningsstämman. Beslutet är giltigt, om samtliga röstberättigade i föreningen har förenat sig om det. Beslutet är även giltigt, om det har fattats på två på varandra följande stämmor och på den senare stämman biträts av minst två tredjedelar av de röstande eller den större majoritet som krävs enligt 15 §.

Har i stadgarna tagits in ytterligare villkor för ändring av stadgarna, gäller det villkoret.

Om enligt en föreskrift i stadgarna en viss bestämmelse inte får ändras utan regeringens tillstånd, får inte heller en sådan föreskrift ändras utan regeringens tillstånd, om föreskriften har tagits in i stadgarna på grund av lag eller annan författning eller efter regeringens medgivande.

Ett beslut om ändring av stadgarna skall genast anmälas för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registreringen har skett.

Beslut som innebär nedsättning av medlemsinsatsernas belopp eller annan lindring av medlemmarnas insatsskyldighet enligt stadgarna får inte verkställas förrän ett år har förflutit efter registreringen.

Ett beslut om att införa eller ändra en sådan bestämmelse i stadgarna som avses i 2 kap. 2 § tredje stycket får verkan vid ingången av det räkenskapsår som inleds närmast efter beslutet. Har beslutet vid den tidpunkten inte registrerats, skall dock ändringen av stadgarna sakna verkan.

Styrelsen skall senast till första ordinarie föreningsstämma efter det att beslutet fick verkan lägga fram förslag om nödvändiga följdändringar av stadgarna avseende den insats med vilken varje medlem skall delta i föreningen. Lag (2000:33).

15 § Ett beslut om sådan ändring av stadgarna som innebär att en medlems förpliktelse att erlagga insatser eller avgifter till föreningen ökas eller att hans rätt till årsvinst inskränks är giltigt, om beslutet på den senare stämman enligt 14 § har biträtts av minst tre fjärdedelar av de röstande.

Ett beslut om sådan ändring av stadgarna som innebär att en medlems rätt till föreningens behållna tillgångar vid dess upplösning inskränks är giltigt, om beslutet på den senare stämman enligt 14 § har biträtts av samtliga röstande. Detsamma gäller, om ändringen innebär inskränkning i en medlems rätt att återfå insats enligt 4 kap. 1 eller 3 § eller innebär att en medlems utträde ur föreningen försvåras och ändringen skall gälla även dem som var medlemmar i föreningen när frågan avgjordes.

Ett beslut om ändring av stadgarna i de hänseenden som avses i första och andra styckena får inte tillämpas mot en medlem som inte har samtyckt till ändringen och som säger upp sig till utträde ur föreningen inom en månad från det att slutligt beslut fattades eller, om beslutet fattades av fullmäktige, från det att medlemmen underrättades om beslutet. I ett sådant fall får medlemmen, oavsett vad stadgarna föreskriver, utträda ur föreningen vid den utgång av ett räkenskapsår som infaller näst efter en månad efter uppsägningen. Vid utträdet har medlemmen den rätt som enligt 4 kap. 1 § första och andra styckena tillkommer en avgående medlem.

16 § Föreningsstämman får inte fatta beslut som är ägnade att bereda otillbörlig fördel åt en medlem eller någon annan till nackdel för föreningen eller annan medlem.

17 § Om ett beslut av föreningsstämman inte har kommit till i behörig ordning eller i övrigt strider mot denna lag eller mot stadgarna, kan talan mot föreningen om att beslutet ska upphävas eller ändras föras av föreningsmedlemmar, innehavare av förlagsandelar, styrelsen, styrelseledamöter eller verkställande direktören.

Talan ska väckas inom tre månader från dagen för beslutet.

Väcks inte talan inom denna tid, är rätten till talan förlorad.

Talan får väckas senare än vad som sägs i andra stycket, när

1. beslutet är sådant att det inte lagligen kan fattas ens med alla medlemmar-nas samtycke,

2. samtycke till beslutet krävs av alla eller vissa medlemmar och sådant samtycke inte har getts, eller

3. kallelse till stämman inte har skett eller de bestämmelser om kallelse som gäller för föreningen har eftersatts i något väsentligt avseende.

Om föreningsstämmans beslut upphävs eller ändras genom dom, gäller domen även för de medlemmar och innehavare av förlagsandelar som inte har fört talan. Rätten kan ändra föreningsstämmans beslut endast om det kan fastställas vilket

innehåll beslutet rätteligen borde ha haft. Är föreningsstämmans beslut sådant som enligt denna lag ska anmälas för registrering, ska rätten underrätta registreringsmyndigheten för registrering, om beslutet har upphävts eller ändrats genom en dom som har vunnit laga kraft eller rätten genom beslut under rättegången har förordnat att föreningsstämmans beslut inte får verkställas.

I fråga om ett beslut att godkänna en fusionsplan som avser en gränsöverskridande fusion gäller, utöver vad som sägs i andra stycket, att talan inte får väckas efter det att Bolagsverket eller allmän domstol genom ett beslut som har vunnit laga kraft har lämnat tillstånd till verkställande av fusionsplanen enligt 12 kap. 15 eller 16 §. Tredje stycket ska inte tillämpas i fråga om en sådan fusion. Lag (2008:3).

Lag (2008:3) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 7 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Om ett beslut av föreningsstämman inte har kommit till i behörig ordning eller i övrigt strider mot denna lag eller mot stadgarna, kan talan mot föreningen om att beslutet skall upphävas eller ändras föras av föreningsmedlemmar, innehavare av förlagsandelar, styrelsen, styrelseledamöter eller verkställande direktören.

Talan skall väckas inom tre månader från dagen för beslutet.

Väcks inte talan inom denna tid, är rätten till talan förlorad.

Talan får väckas senare än vad som sägs i andra stycket, när beslutet är sådant att det inte lagligen kan fattas ens med alla medlemmarnas samtycke, samtycke till beslutet krävs av alla eller vissa medlemmar och sådant samtycke inte har getts, eller kallelse till stämman inte har skett eller de bestämmelser om kallelse som gäller för föreningen har eftersatts i något väsentligt avseende.

En dom varigenom föreningsstämmans beslut upphävs eller ändras gäller även för medlemmar och innehavare av förlagsandelar som inte har fört talan. Rätten kan ändra föreningsstämmans beslut endast om det kan fastställas vilket innehåll beslutet rätteligen borde ha haft. Är föreningsstämmans beslut sådant som enligt denna lag skall anmälas för registrering, skall rätten underrätta registreringsmyndigheten för registrering, om beslutet har upphävts eller ändrats genom en dom som har vunnit laga kraft eller rätten genom beslut under rättegången har förordnat att föreningsstämmans beslut inte får verkställas.

18 § Om styrelsen vill väcka talan mot föreningen, skall styrelsen sammankalla en föreningsstämma för val av ställföreträdare att föra föreningens talan i tvisten. Stämning delges med den valde ställföreträdaren.

Ett förbehåll i stadgarna att tvister mellan föreningen och styrelsen, styrelseledamot, verkställande direktören, likvidator, föreningsmedlem, innehavare av förlagsandel eller röstberättigad som inte är medlem skall hänskjutas till skiljemän har samma verkan som ett skiljeavtal. Om styrelsen begär skiljemanna-förfarande mot föreningen, tillämpas första stycket. Är det fråga om en klander-talan av styrelsen mot föreningsstämmans beslut är rätten till talan inte förlorad enligt 17 § andra stycket, om styrelsen inom den klandertid som anges där har kallat till föreningsstämma enligt första stycket.

8 kap. Revision och särskild granskning

1 § En ekonomisk förening skall ha minst en revisor. Revisorerna väljs av föreningsstämman, om det inte föreskrivs i stadgarna att en eller flera revisorer skall utses på annat sätt.

En revisors uppdrag gäller för den tid som anges i stadgarna. Om uppdraget inte skall gälla tills vidare, skall uppdragstiden bestämmas så att uppdraget upphör vid slutet av den ordinarie föreningsstämma på vilken revisorsval förrättas.

Den som har utsetts till revisor skall omedelbart underrättas om det. Har revisorn valts på föreningsstämma är styrelsen skyldig att sörja för underrättelsen. I annat fall ligger skyldigheten på den som har tillsatt revisorn.

Föreningsstämman kan utse en eller flera revisorssuppleanter. Bestämmelserna i denna lag om revisorer gäller i tillämpliga delar om revisorssuppleanter.

2 § Varje röstberättigad har rätt att föreslå att det hos Bolagsverket begärs att en revisor (medrevisor) utses att delta i revisionen tillsammans med de övriga revisorerna. Förslaget ska framställas på en föreningsstämma där revisorsval ska ske eller där förslaget enligt kallelsen till stämman ska behandlas. Om förslaget har biträts av minst en tiondel av samtliga röstberättigade eller en tredjedel av de på stämman närvarande röstberättigade, ska styrelsen inom en vecka ansöka hos Bolagsverket om att en medrevisor utses. Om styrelsen försummar detta, får varje röstberättigad göra en sådan ansökan. Medrevisorn ska tjänstgöra för tiden till och med ordinarie föreningsstämma under nästa räkenskapsår.

Innehavare av förlagsandelar kan begära hos styrelsen att en medrevisor utses. Om detta begärs av innehavare som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst en tiondel av det totalt inbetalda insatskapitalet, ska styrelsen inom två månader ansöka hos Bolagsverket om att en medrevisor utses. Om styrelsen försummar detta, får varje innehavare av en förlagsandel göra en sådan ansökan. Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

3 § Revisorer som inte är auktoriserade eller godkända ska vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer i särskilda fall tillåter annat. Vad som sagts nu gäller dock inte, om även en auktoriserad eller godkänd revisor deltar i revisionen. Den som är underårig, i konkurs eller underkastad näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara revisor.

Revisorer ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfånget av föreningens verksamhet fordras för uppdragets fullgörande.

Till revisor kan utses även ett registrerat revisionsbolag. Bestämmelser om vem som kan vara huvudansvarig för revisionen och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 7, 8 a och 15 §§ i detta kapitel tillämpas på den huvudansvarige.

Till revisor i dotterföretag bör utses minst en av moderföreningens revisorer, om det kan ske. Lag (2009:566).

4 § Om det hos en sammanslutning med ändamål att ha hand om gemensamma uppgifter för föreningar finns ett särskilt revisionsorgan, får sammanslutningen eller, om revisionsorganet är en juridisk person, denna utses till revisor. Den som

sålunda har tillsatts som revisor skall utse en för uppdraget lämpad person att förrätta revisionen. I fråga om honom gäller i tillämpliga delar vad som sägs i denna lag om revisor.

Föreligger fall som avses i 5 § första eller tredje stycket, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, om det finns särskilda skäl, medge att en sammanslutning eller ett revisionsorgan utses till revisor trots att revisionen därmed inte kommer att förrättas av någon auktoriserad revisor.

5 § Minst en revisor ska vara auktoriserad revisor, om föreningen uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i föreningen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

2. föreningens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,

3. föreningens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor.

För en förening som omfattas av första stycket får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer i ett enskilt fall besluta att det i stället för en auktoriserad revisor får utses en viss godkänd revisor. Ett sådant beslut gäller i högst fem år.

Första och andra styckena gäller även för en moderförening i en koncern, om koncernen uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 50,

2. koncernföretagens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 40 miljoner kronor,

3. koncernföretagens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 80 miljoner kronor.

Vid tillämpningen av tredje stycket 2 och 3 ska fordringar och skulder mellan koncernföretag, liksom internvinster, elimineras. Detsamma gäller för intäkter och kostnader som hänför sig till transaktioner mellan koncernföretag, liksom förändring av internvinst.

I andra föreningar än som avses i första eller tredje stycket ska en auktoriserad eller en godkänd revisor utses, om minst en tiondel av samtliga röstberättigade begär det vid en föreningsstämma där revisorsval ska ske. Lag (2013:219).

6 § I fråga om andra föreningar än dem som avses i 5 § får Bolagsverket, om det är påkallat av särskilda omständigheter, besluta att minst en revisor ska vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor.

Om det finns skäl till det, får Bolagsverket samtidigt utse en auktoriserad revisor eller en godkänd revisor att delta i revisionen tillsammans med övriga revisorer. Uppdragstiden för revisorn ska bestämmas så att uppdraget upphör när en annan behörig revisor har blivit utsedd i föreskriven ordning.

Innan Bolagsverket meddelar ett beslut som avses i denna paragraf, ska föreningen ges tillfälle att yttra sig. Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

7 § Den får inte vara revisor som

1. är ledamot av styrelsen eller verkställande direktör i föreningen eller dess dotterföretag eller biträder vid föreningens bokföring eller medelsförvaltning eller föreningens kontroll däröver,

2. är anställd hos eller på annat sätt har en underordnad eller beroende ställning till föreningen eller någon som avses i 1,

3. är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder föreningen vid grundbokföringen eller medelsförvaltningen eller föreningens kontroll däröver,

4. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses i 1,

5. är besvägrad med en person som avses i 1 i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller

6. utöver vad som normalt sammanhänger med medlemskap i föreningen, står i låneskuld till denna eller ett annat företag i samma koncern eller har en förpliktelse som föreningen eller ett sådant företag har ställt säkerhet för.

I fråga om föreningar som avses i 5 § första eller tredje stycket gäller, i stället för bestämmelsen i första stycket 3, att den inte får vara revisor som är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder föreningen vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller föreningens kontroll däröver.

Den som enligt första eller andra stycket inte är behörig att vara revisor i en moderförening får inte heller vara revisor i dess dotterföretag.

En revisor får vid revisionen inte anlita någon som enligt första, andra eller tredje stycket inte är behörig att vara revisor. Om föreningen eller dess moderförening har anställda med uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, får revisorn dock vid revisionen anlita sådana anställda i den utsträckning det är förenligt med god revisionssed. Lag (2006:400).

8 § Ett uppdrag att tills vidare vara revisor upphör när ny revisor har utsetts.

Ett uppdrag som revisor upphör i förtid, om

1. revisorn anmäler att uppdraget ska upphöra, eller

2. den som har utsett revisorn entledigar honom eller henne på saklig grund och anmäler att uppdraget ska upphöra.

Anmälan enligt andra stycket ska göras hos styrelsen. Om en revisor som inte är vald på föreningsstämman vill avgå, ska revisorn anmäla det också hos den som har utsett honom eller henne.

En revisor vars uppdrag upphör i förtid ska genast anmäla detta till registreringsmyndigheten för registrering och överlämna en avskrift av anmälningen till föreningens styrelse. Revisorn ska i anmälningen lämna en redogörelse för iakttagelserna vid den granskning som han eller hon har utfört under den del av löpande räkenskapsår som hans eller hennes uppdrag har omfattat. För anmälningen gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 13 § tredje och fjärde

styckena om revisionsberättelse. Registreringsmyndigheten ska översända en avskrift av anmälningen till Skatteverket.

Upphör en revisors uppdrag i förtid eller uppkommer hinder för honom eller henne enligt 3, 5 eller 7 § eller enligt stadgarna att vara revisor och finns det inte någon suppleant för honom eller henne, ska styrelsen vidta åtgärder för att en ny revisor tillsätts för den återstående mandattiden.

Upphör en revisors uppdrag, som gäller tills vidare, vid annan tidpunkt än vid slutet av ordinarie föreningsstämma, gäller vad som föreskrivs i fjärde stycket. Upphör en revisors uppdrag i förtid, ska revisorn och den som har utsett revisorn underrätta registreringsmyndigheten om skälet till detta. Lag (2009:566).

8 a § Uppdraget som revisor för en förening, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får gälla högst sju år i följd.

Den som har varit revisor i föreningen under sju år enligt första stycket får inte delta i revisionen, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget. Lag (2009:566).

8 kap. 8 a § införd genom lag (2009:566) som har trätt i kraft den 1 juli 2009. För ett uppdrag som revisor som innehas vid ikraftträdandet räknas den tid som anges i 8 kap. 8 a § första stycket från den första ordinarie föreningsstämma som hålls efter ikraftträdandet.

9 § Efter ansökan ska Bolagsverket utse en behörig revisor, om

1. någon auktoriserad revisor eller godkänd revisor inte är utsedd enligt 5 § första—tredje styckena,
2. en revisor är obehörig enligt 3 § första stycket eller 7 § första eller andra stycket, eller
3. en bestämmelse i stadgarna om antalet revisorer eller om revisors behörighet har åsidosatts.

Var och en kan göra en ansökan enligt första stycket. Styrelsen är skyldig att göra en ansökan, om inte rättelse utan dröjsmål sker genom den som utser revisor.

Om föreningsstämman, trots en begäran enligt 5 § femte stycket, inte har utsett någon auktoriserad eller godkänd revisor och om en röstberättigad inom en månad från föreningsstämman ansöker om det hos Bolagsverket, ska Bolagsverket utse en sådan revisor.

Ett förordnande enligt denna paragraf ska meddelas efter det att föreningen har hörts och avse tiden till dess att en annan revisor har blivit utsedd i föreskriven ordning. Vid förordnande på grund av att en revisor är obehörig enligt 3 § första stycket eller 7 § första eller andra stycket ska Bolagsverket entlediga den obehöriga revisorn. Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

10 § Revisorerna skall i den omfattning som följer av god revisionssed granska föreningens årsredovisning jämte räkenskaperna samt styrelsens och verkställande direktörens förvaltning.

Om föreningen är en moderförening, skall revisorerna även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden i övrigt.

Revisorerna skall följa de särskilda föreskrifter som meddelas av föreningsstämman, om de inte strider mot lag, stadgarna eller god revisionssed.

10 a § Revisorn ska rapportera till revisionsutskottet om viktiga omständigheter som framkommit vid revisionen. Detta gäller särskilt för brister i föreningens interna kontroll av den finansiella rapporteringen.

I fall som avses i 6 kap. 7 § andra stycket ska revisorn i stället rapportera till styrelsen. Lag (2009:566).

8 kap.10 a § införd genom lag (2009:566) som har trätt i kraft den 1 juli 2009.

10 b § Revisorn ska

1. om det finns någon omständighet som väsentligt kan rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet eller självständighet, rådgöra med revisionsutskottet om detta förhållande och vilka åtgärder som har vidtagits,

2. till revisionsutskottet årligen lämna en skriftlig försäkran om sin opartiskhet och självständighet, och

3. för revisionsutskottet årligen redovisa vilka andra tjänster än revisions-tjänster som han eller hon har tillhandahållit föreningen.

I fall som avses i 6 kap. 7 § andra stycket ska revisorn i stället vända sig till styrelsen. Lag (2009:566).

8 kap.10 b § införd genom lag (2009:566) som har trätt i kraft den 1 juli 2009.

11 § Styrelsen och verkställande direktören skall ge revisorerna tillfälle att verkställa granskningen i den omfattning som dessa finner behövt samt lämna de upplysningar och det biträde som de begär. Samma skyldighet föreligger för företagsledningen och revisorerna i ett dotterföretag gentemot revisorerna i en moderförening.

12 § Sedan revisorerna har slutfört granskningen, skall de skriva en hänvisning till revisionsberättelsen på årsredovisningen och, i en moderförening, på koncernredovisningen. Finner revisorerna att balansräkningen eller resultaträkningen inte bör fastställas, skall de anteckna även detta. I en moderförening gäller detsamma i fråga om koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen.

13 § Revisorerna ska för varje räkenskapsår avge en revisionsberättelse till föreningsstämman. Berättelsen ska överlämnas till föreningens styrelse senast två veckor före den ordinarie föreningsstämman. Revisorerna ska inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem.

Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med tillämplig årsredovisningslag. Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som ska lämnas enligt tillämplig årsredovisningslag, ska revisorerna ange detta och lämna behövliga upplysningar i sin berättelse, om det kan ske.

Har revisorerna vid sin granskning funnit att någon åtgärd eller försummelse som kan föranleda ersättningsskyldighet ligger en styrelseledamot eller verkställande direktören till last eller att en styrelseledamot eller verkställande direktören på annat sätt har handlat i strid mot tillämplig årsredovisningslag eller

mot stadgarna, ska det anmärkas i berättelsen. Revisionsberättelsen ska även innehålla ett uttalande i frågan om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen anteckna de upplysningar som de önskar meddela medlemmarna.

I revisionsberättelsen ska också anmärkas om revisorerna funnit att föreningen inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra skatteavdrag enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),
2. att anmäla sig för registrering enligt 7 kap. 2 § skatteförfarandelagen,
3. att lämna skattedeklaration enligt 26 kap. 2 § eller 37 kap. 4 § skatteförfarandelagen, eller
4. att i rätt tid betala skatter och avgifter som omfattas av skatteförfarandelagen.

Revisionsberättelsen ska innehålla särskilda uttalanden om fastställande av balansräkningen och resultaträkningen samt om det förslag till dispositioner beträffande föreningens vinst eller förlust som har lagts fram i förvaltningsberättelsen.

I en moderförening ska revisorerna avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Härvid ska första– tredje och femte styckena tillämpas.

Om anmälan har gjorts enligt 8 § fjärde eller sjätte stycket, ska revisorn till revisionsberättelsen foga en avskrift av anmälningen. Även kopior av de underrättelser som revisorn och den som har utsett revisorn har lämnat enligt 8 § sjätte stycket ska fogas till revisionsberättelsen. Lag (2011:1327).

Lag (2011:1327) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om skyldigheter enligt skattebetalningslagen (1997:483).

13 a § Revisorn skall genast sända en kopia av revisionsberättelsen till Skatteverket, om revisionsberättelsen innehåller

1. anmärkningar enligt 13 § tredje stycket första meningen,
2. uttalanden om att
 - årsredovisningen inte har upprättats i överensstämmelse med tillämplig lag om årsredovisning,
 - sådana upplysningar som skall lämnas enligt tillämplig lag om årsredovisning inte har lämnats,
 - styrelseledamöterna eller den verkställande direktören inte bör beviljas ansvarsfrihet gentemot föreningen,
 - föreningen inte har fullgjort en skyldighet som avses i 13 § fjärde stycket 1–3. Lag (2003:693).

14 § Erinringar som revisorerna framställer till styrelsen eller verkställande direktören och som inte har tagits in i revisionsberättelsen skall de anteckna i protokoll eller någon annan handling. Handlingen skall överlämnas till styrelsen och bevaras av denna på betryggande sätt.

15 § Revisorerna har rätt att närvara vid föreningsstämmorna. De är skyldiga att närvara vid en stämma, om det med hänsyn till ärendena kan anses påkallat.

16 § Revisorerna får inte obehörigen lämna upplysningar till enskilda medlemmar eller utomstående om sådana föreningens angelägenheter som de har fått kännedom om vid fullgörandet av sitt uppdrag, om det kan vara till nackdel för föreningen.

Revisorerna är skyldiga att

1. till föreningsstämman lämna alla upplysningar som stämman begär, om det inte skulle vara till väsentlig nackdel för föreningen,

2. till medrevisor, granskare som avses i 17 §, ny revisor och, om föreningen har försatts i konkurs, konkursförvaltare lämna erforderliga upplysningar om föreningens angelägenheter, samt

3. på begäran lämna upplysningar om föreningens angelägenheter till undersökningsledaren under förundersökning i brottmål.

Revisorerna i en förening som omfattas av 2 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) är även skyldiga att på begäran lämna upplysningar om föreningens angelägenheter till de förtroendevalda revisorerna i kommunen eller landstinget. Lag (2009:435).

17 § Varje röstberättigad kan föreslå att Bolagsverket ska utse granskare för särskild granskning av föreningens förvaltning och räkenskaper under viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller förhållanden i föreningen.

Förslaget ska framställas på en ordinarie föreningsstämma eller på en stämma där ärendet enligt kallelsen ska behandlas. Om förslaget har biträttats av minst en tiondel av samtliga röstberättigade eller en tredjedel av de närvarande röstberättigade, ska styrelsen inom en vecka ansöka hos Bolagsverket om att granskare ska utses. Om styrelsen försummar detta, får varje röstberättigad göra en sådan ansökan. Bolagsverket får utse en eller flera granskare.

Innehavare av förlagsandelar kan begära hos styrelsen att granskare utses. Om detta begärs av innehavare som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst en tiondel av det totalt inbetalda insatskapitalet, ska styrelsen inom två månader ansöka hos Bolagsverket om att granskare utses. Om styrelsen försummar detta, får varje innehavare av en förlagsandel göra en sådan ansökan. Bolagsverket får utse en eller flera granskare.

Det som sägs i 3 § första och tredje styckena, 4, 7, 11, 15 och 16 §§ samt 13 kap. 2 och 4–6 §§ om revisor ska tillämpas även i fråga om granskare.

Ett yttrande över granskningen ska avges till föreningsstämman. Yttrandet ska hållas tillgängligt för och sändas till medlemmar och andra röstberättigade enligt 7 kap. 8 § fjärde stycket samt läggas fram på stämman. På samma sätt ska yttrandet dessutom hållas tillgängligt för och sändas till innehavare av förlagsandelar, om granskaren har utsetts på begäran av en sådan innehavare. Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

18 § En förening som enligt 5 § första eller tredje stycket eller enligt Bolagsverkets beslut ska ha en auktoriserad eller en godkänd revisor, ska för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor. Anmälan behöver inte göras om revisorn har utsetts av Bolagsverket.

Anmälan ska innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, ska även hemvisten anges. Anmälan ska vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelse-datum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, ska anmälan även innehålla uppgift om bolagets organisationsnummer och om vem som är huvudansvarig för revisionen.

Anmälan ska göras första gången genast efter det att skyldighet för föreningen att ha en auktoriserad eller en godkänd revisor har uppkommit och därefter genast efter det att någon ändring har inträffat i ett förhållande som har anmälts eller ska anmälas för registrering. Om skyldigheten att ha en auktoriserad eller en godkänd revisor enligt 5 § första eller tredje stycket eller 6 § första stycket upphör, ska detta anmälas senast när föreningen har valt en ny revisor.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller. Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

9 kap. [9 kap. har upphört att gälla genom lag (1999:1094).]

10 kap. Överskottsutdelning och annan användning av föreningens egendom

1 § Föreningens medel får betalas ut till medlemmarna endast i form av överskottsutdelning, återbetalning av medlemsinsatser enligt 4 kap., utbetalning vid nedläggning av medlemsinsatsernas belopp och utskiftning vid föreningens likvidation.

Med överskottsutdelning avses i denna lag

1. *gottgörelse* i form av efterlikvider, återbäringar eller liknande som grundas på rörelsens resultat utan att ha räknats in i redovisade årsresultat, och
2. utdelningar från redovisade årsresultat i form av medlemsåterbäring eller på annat sätt (*vinstutdelning*).

Att stadgarna skall innehålla bestämmelser om användningen av vinst och av behållna tillgångar vid föreningens likvidation följer av 2 kap. 2 §.

2 § Vinstutdelning får inte överstiga vad som i den fastställda balansräkningen och, i fråga om moderförening, i den fastställda koncernbalansräkningen för det senaste räkenskapsåret redovisas som föreningens eller koncernens fria egna kapital med avdrag för

1. det belopp som enligt lag eller stadgarna skall avsättas till bundet eget kapital eller, i fråga om moderförening, det belopp som av det fria egna kapitalet i koncernen enligt årsredovisningarna för företag inom denna skall föras över till det bundna egna kapitalet, och
2. belopp som annars enligt stadgarna skall användas för något annat ändamål än utdelning till medlemmarna. Lag (1997:914).

2 a § Sådant belopp som enligt 2 § kan bli föremål för vinstutdelning får överföras till medlemsinsatserna genom insatsemission. Lag (1997:914).

3 § Gottgörelser som avses i 1 § andra stycket 1 får inte lämnas i vidare mån än att föreskriven avsättning kan göras till reservfonden.

Överskottsutdelning får inte ske med så stort belopp att utdelningen med hänsyn till föreningens eller koncernens konsolideringsbehov, likviditet eller ställning i övrigt står i strid med god affärssed.

4 § Gottgörelser och sådan vinstutdelning som beräknas i förhållande till den omfattning i vilken någon har deltagit i föreningens verksamhet eller i övrigt tagit denna i anspråk får lämnas även till andra än medlemmar.

Vinstutdelning som beräknas på annat sätt än i förhållande till den omfattning i vilken någon deltagit i föreningens verksamhet eller i övrigt tagit denna i anspråk får även lämnas till innehavare av förlagsandelar och till avgången medlem i förhållande till inestående insatser. Lag (1997:914).

5 § Föreningsstämman fattar beslut om överskottsutdelning. Den får uppdra åt styrelsen att fatta beslut om gottgörelser.

6 § Till reservfonden skall avsättas minst fem procent, i kreditmarknadsförening dock minst tio procent, av den del av föreningens nettovinst för året som inte går åt för att täcka en balanserad förlust. Vid avsättning till reservfonden skall till nettovinsten räknas även gottgörelser. Uppgår reservfonden till minst tjugo procent av det inbetalda insatskapitalet behöver sådan avsättning till reservfond som avses i detta stycke inte ske, om summan av reservfonden och det inbetalda insatskapitalet uppgår antingen till minst fyrtio procent av nettovärdet på föreningens tillgångar eller till minst samma belopp som föreningens skulder och avsättningar enligt balansräkningen. I en kreditmarknadsförening behöver avsättning inte heller göras enligt detta stycke om reservfonden uppgår till minst trettio procent av föreningens insatskapital.

Till reservfonden skall vidare avsättas det belopp som

1. medlem vid avgång ur föreningen inte får tillbaka av sina insatser,
2. förlagsandelsinnehavare inte får ut vid inlösen av en förlagsinsats,
3. enligt stadgarna skall avsättas till reservfonden,
4. enligt beslut av föreningsstämman i övrigt skall föras över från det i balansräkningen redovisade fria egna kapitalet till reservfonden.

Reservfonden får enligt beslut av föreningsstämman sättas ned endast för att täcka sådan förlust enligt den fastställda balansräkningen som inte kan täckas av fritt eget kapital.

Vid tillämpningen av första stycket skall belopp som i balansräkningen har tagits upp under rubriken Avsatt till pensioner eller sådan delpost som avses i 8 a § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. inte räknas som skuld eller avsättning i den mån det överstiger det belopp under vilket posten enligt 7 § första stycket lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. inte får nedbringas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får medge en förening eller vissa grupper av föreningar undantag helt eller delvis från bestäm-

melserna i första–tredje styckena, om det finns synnerliga skäl till det med hänsyn till arten av föreningsverksamheten och övriga omständigheter. Lag (2004:305).

7 § Sker utbetalning till en medlem eller någon annan i strid mot denna lag, skall mottagaren betala tillbaka vad han har erhållit med ränta beräknad enligt 5 § räntelagen (1975:635) från det att utbetalningen erhållits intill dess att högre ränta skall betalas enligt 6 § räntelagen till följd av 3 eller 4 § samma lag. Detta gäller dock inte, om mottagaren hade skälig anledning att anta att utbetalningen utgjorde laglig överskottsutdelning.

För den brist som uppkommer vid återbetalningen ansvarar enligt 13 kap. 1–4 §§ de som har medverkat till att besluta om eller verkställa utbetalningen eller till att upprätta eller fastställa en oriktig balansräkning som har legat till grund för beslutet.

8 § Föreningsstämman får besluta om gåvor till allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål, om det med hänsyn till ändamålet, föreningens ställning och omständigheterna i övrigt kan anses skäligt. Styrelsen får för sådana ändamål endast använda tillgångar som med hänsyn till föreningens ställning är av ringa betydelse.

11 kap. Likvidation och upplösning

Frivillig likvidation

1 § Föreningsstämman kan besluta att föreningen skall gå i likvidation.

Ett beslut om likvidation är giltigt endast om samtliga röstberättigade har förenat sig om beslutet eller detta har fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och på den senare stämman biträts av minst två tredjedelar av de röstande. Längre gående villkor för att beslutet skall bli giltigt får föreskrivas i stadgarna. Beslutet om likvidation gäller omedelbart eller från och med den senare dag föreningsstämman bestämmer.

Ett beslut om likvidation kan dock alltid fattas med enkel majoritet, om det finns grund för tvångslikvidation enligt 3, 4 eller 4 a §. Vid lika röstetal utgörs stämmans beslut av den mening som ordföranden biträder. Ett beslut om likvidation enligt detta stycke gäller omedelbart.

Beslutet om likvidation skall genom stämmans försorg genast anmälas för registrering. Lag (2003:865).

2 § Styrelsen skall genast till föreningsstämman hänskjuta frågan huruvida föreningen skall träda i likvidation, om det på grund av inträffade förluster eller av annan orsak finns anledning att anta att föreningens ställning fortgående kommer att försämrans så att föreningens skulder inte täcks av tillgångarna.

Tvångslikvidation

3 § Om antalet föreningsmedlemmar går ned under det lägsta antal som föreskrivs i 2 kap. 1 §, skall styrelsen snarast möjligt till föreningsstämman hänskjuta frågan huruvida föreningen skall gå i likvidation. Inträder inte ett tillräckligt antal med-

lemmar i föreningen inom tre månader efter det att antalet har gått ned under det föreskrivna lägsta antalet, skall styrelsen, om inte stämman beslutar att föreningen skall gå i likvidation, hos rätten ansöka att föreningen försätts i likvidation. En sådan ansökan kan även göras av en styrelseledamot, den verkställande direktören, en revisor, en föreningsmedlem eller en innehavare av en förlagsandel.

Görs ansökan enligt första stycket, skall rätten besluta att föreningen skall gå i likvidation, om det inte under ärendets handläggning vid tingsrätten visas att det föreskrivna lägsta medlemsantalet har uppnåtts.

Rättens beslut om likvidation gäller omedelbart.

Om styrelseledamöterna underlåter att fullgöra vad som åligger dem enligt första stycket, svarar de och andra som med vetskap om denna underlåtenhet handlar på föreningens vägnar solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för föreningen. En styrelseledamot undgår dock ansvar, om han visar att underlåtenheten inte beror på försummelse av honom. Solidariskt ansvar för de förpliktelser som uppkommer för föreningen inträder även för sådana medlemmar som, när likvidationsplikt föreligger enligt första stycket, med vetskap om likvidationsplikten deltar i beslut att fortsätta föreningens verksamhet. Ansvarighet enligt denna paragraf gäller dock inte för förpliktelser som uppkommer sedan likvidationsfrågan har hänskjutits till rättens prövning eller sedan ett tillräckligt antal medlemmar har inträtt efter den tid som anges i första stycket. Lag (2003:865).

4 § Rätten skall besluta att föreningen skall gå i likvidation, om

1. föreningen enligt stadgarna är skyldig att gå i likvidation,
2. föreningens verksamhet drivs på ett sätt som uppenbarligen inte motsvarar de förutsättningar under vilka registrering har skett, eller
3. föreningen har sådant ändamål som avses i 1 kap. 1 § tredje stycket och föreningens tillgångar enligt balansräkningen för närmast föregående räkenskapsår till övervägande del består av annat än andelar i den eller de andra ekonomiska föreningarna.

Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om det under ärendets handläggning vid tingsrätten visas att likvidationsgrunden har upphört.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas på anmälan av registreringsmyndigheten eller, i fall som avses i 1, på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en föreningsmedlem eller en innehavare av förlagsandel.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart. Lag (2003:865).

4 a § Registreringsmyndigheten skall besluta att föreningen skall gå i likvidation, om föreningen inte på föreskrivet sätt har kommit in med anmälan till registreringsmyndigheten om sådan behörig styrelse, verkställande direktör eller särskild delgivningsmottagare som skall finnas enligt denna lag.

Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos registreringsmyndigheten.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas av registreringsmyndigheten självmant eller på ansökan av styrelsen, en styrelseledamot, den verkställande direktören, en föreningsmedlem, en innehavare av en förlagsandel,

800 Ekonomiska föreningar

en borgenär eller någon annan vars rätt är beroende av att det finns någon som kan företräda föreningen.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart. Lag (2003:865).

Handläggningen av frågor om likvidation

5 § I ett ärende enligt 3 eller 4 § ska rätten förelägga föreningen samt föreningsmedlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till rätten inom en viss tid. Föreläggandet ska delges föreningen, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Rätten ska låta kungöra föreläggandet i Post och Inrikes Tidningar minst två månader och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. Lag (2010:1950).

Lag (2010:1950) har trätt i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 11 kap. 5 § följande lydelse.

5 § I ett ärende enligt 3 eller 4 § skall rätten förelägga föreningen samt föreningsmedlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till rätten inom en viss tid. Föreläggandet skall delges föreningen, om det kan ske på annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Rätten skall låta kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst två månader och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. Lag (2003:865).

6 § I ett ärende enligt 3 eller 4 § ska rätten förelägga föreningen samt föreningsmedlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande till rätten inom en viss tid. Föreläggandet ska delges föreningen, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Rätten ska låta kungöra föreläggandet i Post och Inrikes Tidningar minst två månader och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. Lag (2010:1950).

Lag (2010:1950) har trätt i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 11 kap. 6 § följande lydelse.

6 § I ett ärende enligt 4 a § skall registreringsmyndigheten förelägga föreningen samt föreningsmedlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande eller efterfrågande handlingar till myndigheten inom en viss tid. Föreläggandet skall delges föreningen, om det kan ske på annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Registreringsmyndigheten skall låta kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst två månader och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. Lag (2003:865).

6 a § Ett beslut om likvidation som har fattats av rätten eller registreringsmyndigheten skall registreras. Lag (2003:865).

Förordnande och entledigande av likvidator

6 b § En domstol skall förordna en eller flera likvidatorer när den beslutar om likvidation.

Registreringsmyndigheten skall förordna en eller flera likvidatorer

1. när den beslutar om likvidation,
2. när den har registrerat en anmälan enligt 1 § fjärde stycket, och
3. när en förening i likvidation i annat fall saknar en till registret anmäld behörig likvidator.

Ett förordnande av en likvidator skall registreras.

Den som förordnas till likvidator skall vara lämplig för uppdraget. Den som har ingått i föreningens ledning får förordnas till likvidator endast om det finns särskilda skäl. Lag (2003:865).

6 c § Om en likvidator begär att få avgå och visar skäl till det, skall likvidatorn entledigas. En likvidator skall också entledigas om han eller hon inte är lämplig eller av någon annan orsak bör skiljas från uppdraget.

En likvidator entledigas av domstol eller, om likvidatorn har förordnats av registreringsmyndigheten och själv begär att bli entledigad, av registreringsmyndigheten.

En ansökan om att domstol skall besluta om entledigande kan göras av registreringsmyndigheten, likvidatorn, en föreningsmedlem eller någon annan vars rätt är beroende av likvidatorn.

Den som entledigar en likvidator skall genast förordna en ny. Detta gäller dock inte om det finns någon annan likvidator och det inte kan anses nödvändigt att förordna en ny likvidator i den entledigades ställe. Lag (2003:865).

Genomförandet av likvidationen

7 § En likvidator träder i styrelsens och den verkställande direktörens ställe och har i uppdrag att genomföra likvidationen. Bestämmelserna om styrelse och styrelseledamöter i denna lag, med undantag för 6 kap. 4 § andra stycket, och tillämplig lag om årsredovisning gäller även i fråga om likvidatorn, om inte annat följer av detta kapitel.

Ett uppdrag att vara revisor upphör inte genom att föreningen går i likvidation. Bestämmelserna i 8 kap. skall tillämpas under likvidationen.

Revisorerna skall i revisionsberättelsen uttala sig om huruvida likvidationen fördröjs i onödan. Lag (2003:865).

8 § I fråga om föreningsstämma under likvidationen skall bestämmelserna i denna lag om föreningsstämma tillämpas, i den mån inte annat följer av detta kapitel.

9 § När föreningen har trätt i likvidation skall styrelsen och verkställande direktören genast avge en redovisning för sin förvaltning av föreningens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på föreningsstämma. Redovisningen skall läggas fram på föreningsstämma så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning och revisionsberättelse skall tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, skall en särskild redovisning avges för detta år. I en moderförening skall denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

10 § Likvidatorerna skall genast söka kallelse på föreningens okända borgenärer.

11 § Likvidatorerna skall så snart det kan ske genom försäljning på offentlig auktion eller på annat lämpligt sätt förvandla föreningens egendom till pengar, i den mån det behövs för likvidationen, samt betala föreningens skulder. Föreningens rörelse får fortsättas, om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få skäligt rådrom för att skaffa sig nya anställningar.

Om rätten har beslutat om likvidation enligt 4 § första stycket 2, får likvidatorerna inte utan särskilt tillstånd av föreningsstämman avyttra föreningens egendom på annat sätt än genom försäljning på offentlig auktion. Till dess att beslutet har vunnit laga kraft får likvidatorerna inte utan stämmans samtycke vidta några likvidationsåtgärder utan endast vårda föreningens egendom och bevaka dess angelägenheter. Lag (2003:865).

12 § Likvidatorerna skall för varje räkenskapsår avge en årsredovisning, som skall läggas fram på den ordinarie föreningsstämman för godkännande. I fråga om likvidatorernas redovisning och dess behandling på föreningsstämman tillämpas inte 7 kap. 4 § andra stycket 1 och 2 denna lag, 2 kap. 1 § andra stycket, 5 kap. 18–25 §§, 6 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller 2 kap. 1 §, 5 kap. 2 § 3 och 6 kap. 3 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

I balansräkningen tas det egna kapitalet upp i en post, varvid insatskapitalet anges inom linjen och i förekommande fall delas upp på medlemsinsatskapital och förlagsinsatskapital.

Ingen tillgång får tas upp till ett högre värde än den beräknas inbringa efter avdrag för försäljningskostnaderna. Om en tillgång kan beräknas inbringa ett väsentligt högre belopp än det värde som har tagits upp i balansräkningen eller om för en skuld eller en likvidationskostnad kan beräknas åtgå ett belopp som väsentligt avviker från den redovisade skulden eller avsättningen, skall vid tillgångs-, skuld- eller avsättningsposten det beräknade beloppet anges inom linjen. Lag (1999:1094).

13 § När den i kallelsen på okända borgenärer bestämda anmälningstiden har gått ut och alla kända skulder blivit betalda, ska likvidatorerna skifta föreningens behållna tillgångar. Om något skuldbelopp är tvistigt eller inte förfallet till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, ska så mycket av föreningens medel som kan behövas för denna betalning behållas och återstoden skiftas.

De föreningsmedlemmar eller innehavare av förlagsandelar som vill klandra skiftet ska väcka talan mot föreningen senast tre månader efter det att slutredovisning lades fram på föreningsstämman.

Om en medlem eller innehavare av en förlagsandel inte inom fem år efter det att slutredovisning lades fram på föreningsstämman har anmält sig för att lyfta vad han eller hon erhållit vid skiftet, har han eller hon förlorat sin rätt till detta. Om medlen är ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, kan Bolagsverket på anmälan av likvidatorerna förordna att medlen ska tillfalla Allmänna arvsfonden. I annat fall ska 16 § tillämpas. Lag (2011:895).

Lag (2011:895) har trätt i kraft den 1 oktober 2011. Äldre föreskrifter gäller om en ansökan eller anmälan har kommit in till tingsrätten före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 september 2011 hade 11 kap. 13 § följande lydelse.

13 § När den i kallelsen på okända borgenärer bestämda anmälningstiden har gått ut och alla kända skulder blivit betalda, skall likvidatorerna skifta föreningens behållna tillgångar. Om något skuldbelopp är tvistigt eller inte förfallet till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall så mycket av föreningens medel som kan behövas för denna betalning behållas och återstoden skiftas.

De föreningsmedlemmar eller innehavare av förlagsandelar som vill klandra skiftet skall väcka talan mot föreningen senast tre månader efter det att slutredovisning lades fram på föreningsstämman.

Om en medlem eller innehavare av en förlagsandel inte inom fem år efter det att slutredovisning lades fram på föreningsstämman har anmält sig för att lyfta vad han erhållit vid skiftet, har han förlorat sin rätt till detta. Om medlen är ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, kan rätten på anmälan av likvidatorerna förordna att medlen skall tillfalla allmänna arvsfonden. I annat fall skall 16 § tillämpas.

14 § När likvidatorerna har fullgjort sitt uppdrag, skall de så snart det kan ske avge en slutredovisning för sin förvaltning genom en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet. Till berättelsen skall fogas redovisningshandlingar för hela likvidationstiden. Berättelsen och redovisningshandlingarna skall avlämnas till revisorerna. Dessa skall inom en månad därefter avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Efter det att revisionsberättelsen har avlämnats till likvidatorerna skall dessa genast kalla föreningsmedlemmarna till en föreningsstämma för granskning av slutredovisningen. Slutredovisningen med bifogade redovisningshandlingar och revisionsberättelsen skall hållas tillgängliga och sändas till medlemmar och innehavare av förlagsandelar enligt bestämmelserna i 7 kap. 8 § fjärde stycket samt läggas fram på stämman. Föreskrifterna i 7 kap. 4 § andra stycket 3 och tredje stycket om beslut på föreningsstämman om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören skall tillämpas på likvidatorerna.

15 § När likvidatorerna har lagt fram slutredovisningen, är föreningen upplöst. Detta förhållande ska genast anmälas för registrering.

En tiondel av samtliga röstberättigade kan dock begära hos likvidatorerna att en föreningsstämma sammankallas för att behandla frågan om huruvida talan ska väckas enligt 13 kap. 5 §. I så fall ska 7 kap. 7 § andra stycket tillämpas.

Om likvidatorerna finner att föreningen är på obestånd och inte kan betala likvidationskostnaderna, ska de ansöka om att föreningen försätts i konkurs. Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

16 § Om det efter föreningens upplösning enligt 15 § visar sig att föreningen har tillgångar eller om talan väcks mot föreningen eller det av någon annan orsak uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, skall likvidationen fortsättas. Detta skall genast anmälas av likvidatorerna för registrering. Kallelse till första föreningsstäm-

man efter återupptagandet skall utfärdas enligt stadgarna. Därutöver skall skriftliga kallelser sändas till varje föreningsmedlem vars postadress är känd för föreningen.

17 § Om en förening har trätt i likvidation på grund av föreningsstämmans beslut, kan stämman sedan revisorerna har avgett yttrande besluta att likvidationen skall upphöra och föreningens verksamhet återupptas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om det finns anledning till likvidation på grund av denna lag eller stadgarna eller om utskiftning har ägt rum.

När beslut enligt första stycket fattas, skall en styrelse samtidigt väljas.

Föreningsstämmans beslut om likvidationens upphörande och val av styrelse skall likvidatorerna genast anmäla för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registrering har skett.

Om ett likvidationsbeslut har blivit upphävt genom en dom eller ett beslut av domstol som har vunnit laga kraft, skall likvidatorerna genast anmäla detta för registrering samt, om det upphävda likvidationsbeslutet är sådant som avses i 1, 3, 4 eller 4 a §, kalla till föreningsstämma för val av styrelse.

När likvidationen har upphört enligt denna paragraf, skall 14 § tillämpas. Lag (2003:865).

Upplösning utan likvidation

18 § Om någon anmälan rörande föreningen inte har kommit in till registreringsmyndigheten under de tio senaste åren, skall registreringsmyndigheten undersöka om föreningen har upphört med sin verksamhet. Detta skall ske genom brev till den i föreningsregistret registrerade adressen samt genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar.

Om det ännu två månader efter kungörandet enligt första stycket inte framgår att föreningen fortfarande består, skall registreringsmyndigheten genast avföra föreningen ur registret. Föreningen är därmed upplöst. Uppkommer därefter behov av likvidationsåtgärd, skall rätten på ansökan av den som berörs besluta om likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart. Kallelse till den första föreningsstämman efter beslutet skall ske enligt 16 §. Lag (2003:865).

Konkurs och ackord

19 § Om en förening är försatt i konkurs och denna avslutas utan överskott, är föreningen upplöst när konkursen avslutas. Finns det efter konkursens avslutande tillgångar som inte omfattas av konkursen, skall rätten på ansökan av den som berörs besluta om likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart. Kallelse till den första föreningsstämman efter beslutet skall ske enligt 16 §.

Om en konkurs avslutas med överskott eller läggs ned efter frivillig uppgörelse eller om egendomen i konkursboet återställs till föreningen till följd av att ackord har fastställts, skall rätten i samband med att konkursen avslutas besluta att föreningen skall gå i likvidation. Ett sådant beslut gäller omedelbart.

Var föreningen i likvidation när den försattes i konkurs, skall likvidationen fortsätta enligt 16 §, om konkursen avslutas på det sätt som anges i andra stycket. Lag (2003:865).

20 § Om en förening försätts i konkurs eller beslut om företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion meddelas för föreningen, skall tingsrätten för registrering underrätta registreringsmyndigheten om beslutet och vem som har utsetts till konkursförvaltare.

Under konkursen företräds föreningen som konkursgäldenär av den styrelse och verkställande direktör eller de likvidatorer som finns vid konkursen början. Även under konkursen gäller dock bestämmelserna i denna lag om rätt att avgå, om entledigande och om nytillsättning.

När en konkurs har avslutats eller en företagsrekonstruktion enligt lagen om företagsrekonstruktion har upphört, skall tingsrätten genast för registrering underrätta registreringsmyndigheten och i det förra fallet ange om något överskott finns eller inte. Tingsrätten skall även för registrering underrätta registreringsmyndigheten när högre rätt har upphävt ett beslut att försätta föreningen i konkurs eller ett beslut om företagsrekonstruktion. Lag (2006:705).

12 kap. Fusion*

** 12 kap. har upphört att gälla genom lag (2008:3) som har trätt i kraft den 15 februari 2008. Genom samma ändringsförfattning har ett nytt 12 kap. införts. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. För 12 kap. i dess äldre lydelse hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna, 2008 års taxering, sid. 917.*

Fusion mellan ekonomiska föreningar

Vad en fusion innebär

1 § Två eller flera ekonomiska föreningar kan gå samman genom att samtliga tillgångar och skulder i en eller flera av föreningarna övertas av en annan förening (fusion). Vid fusionen upplöses den eller de överlåtande föreningarna utan likvidation och medlemmarna i denna eller dessa föreningar blir medlemmar i den övertagande föreningen.

Fusion kan ske

1. mellan den övertagande föreningen på ena sidan och en eller flera överlåtande föreningar på den andra (*absorption*), eller

2. mellan två eller flera överlåtande föreningar genom att de bildar en ny, övertagande förening (*kombination*). Lag (2008:3).

De deltagande föreningarnas redovisningsvaluta

2 § Fusion får ske endast om överlåtande och övertagande föreningar har samma redovisningsvaluta. Lag (2008:3).

Fusion när överlåtande förening har gått i likvidation

3 § Fusion får ske även om överlåtande förening har gått i likvidation, under förutsättning att skifte av föreningens tillgångar inte har påbörjats.

Om överlåtande förening har gått i likvidation, ska likvidatorerna, när en fusionsplan har upprättats enligt 4 §, lämna slutredovisning över sin förvaltning. När fusionsplanen har blivit gällande i föreningen, ska slutredovisningen läggas fram på en föreningsstämma. För slutredovisningen och dess granskning gäller i övrigt vad som föreskrivs i 11 kap. 14 §.

Likvidationen ska anses avslutad när anmälan om fusionen har registrerats enligt 17 § eller tillstånd att verkställa en fusionsplan har registrerats enligt 21 § fjärde stycket. Lag (2008:3).

Upprättande av fusionsplan

4 § Styrelserna för överlåtande och, vid absorption, övertagande förening ska upprätta en gemensam, daterad fusionsplan. Planen ska undertecknas av styrelsen i var och en av föreningarna.

I fusionsplanen ska det för varje förening anges

1. firma, organisationsnummer och den ort där styrelsen ska ha sitt säte,
2. den planerade tidpunkten för överlåtande föreningens upplösning, och
3. vilka rättigheter i den övertagande föreningen som ska tillkomma innehavare av värdepapper med särskilda rättigheter i överlåtande förening eller vilka åtgärder som i övrigt ska vidtas till förmån för de nämnda innehavarna.

I fusionsplanen ska även lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för föreningarna.

Vid kombination ska fusionsplanen även innehålla

1. stadgar för den övertagande föreningen, och
2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum samt postadress för styrelseledamot och revisor och, i förekommande fall, styrelsesuppleant och revisorssuppleant. Lag (2008:3).

Kompletterande information

5 § Till fusionsplanen ska det fogas en kopia av föreningarnas årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, ska det vidare till planen fogas en översiktlig redogörelse för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. I redogörelsen ska det också lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. Uppgifterna ska avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om det inte finns något särskilt som hindrar det, ska det i redogörelsen enligt andra stycket även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret. Begrepp och termer ska så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncernredovisningen.

Till fusionsplanen ska det även fogas

1. ett av revisorerna avgivet yttrande över den redogörelse som avses i 4 § tredje stycket, och

2. ett av revisorerna avgivet yttrande över de uppgifter som avses i andra stycket. Lag (2008:3).

Registrering av fusionsplanen

6 § Inom en månad från upprättandet av fusionsplanen ska den övertagande föreningen eller, vid kombination, den äldsta av de överlåtande föreningarna ge in planen med bifogade handlingar till Bolagsverket för registrering i föreningsregistret. Uppgift om registreringen ska enligt 15 kap. 2 § kungöras. Om planen inte kungörs i sin helhet, ska det i kungörelsen lämnas uppgift om var den hålls tillgänglig. Lag (2008:3).

När fusionsplanen ska underställas föreningsstämman

7 § Fusionsplanen ska underställas föreningsstämman i samtliga överlåtande föreningar.

Stämman får hållas tidigast en månad efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts. Lag (2008:3).

Tillhandahållande av fusionsplanen m.m.

8 § Styrelsen ska hålla fusionsplanen med bifogade handlingar tillgänglig för de röstberättigade, för föreningens medlemmar och innehavare av förlagsandelar under minst en månad före den föreningsstämma där frågan om godkännande av fusionsplanen ska behandlas. Handlingarna ska hållas tillgängliga hos föreningen på den ort där styrelsen har sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de röstberättigade, medlemmar och innehavare av förlagsandelar som begär det och uppger sin postadress. Lag (2008:3).

Majoritetskrav m.m.

9 § Ett föreningsstämmobeslut om godkännande av fusionsplanen är giltigt endast om det har biträttats av nio tiondelar av de röstberättigade eller har fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och på den senare stämman har biträttats av minst två tredjedelar av de röstande. I stadgarna får föreskrivas villkor som går längre.

Om någon av de stämmor som ska godkänna fusionsplanen inte godkänner planen i dess helhet, faller frågan om fusion. Lag (2008:3).

Underrättelse till överlåtande förenings kända borgenärer

10 § När fusionsplanen har blivit gällande i samtliga föreningar som deltar i fusionen, ska var och en av de överlåtande föreningarna skriftligen underrätta sina kända borgenärer om beslutet. Underrättelserna ska innehålla uppgift om att föreningen avser att ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen samt uppgift om borgenärernas rätt att motsätta sig att fusionsplanen verkställs.

Borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497), behöver inte underrättas. Lag (2008:3).

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

11 § Den övertagande föreningen eller, vid kombination, den äldsta av de överlåtande föreningarna ska ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen. Ansökan ska göras hos Bolagsverket. Den ska ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande i samtliga föreningar och senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts.

Följande handlingar ska fogas till ansökan:

1. en kopia av fusionsplanen,
2. intyg från de överlåtande föreningarnas styrelser eller verkställande direktörer om att föreningarnas kända borgenärer har underrättats enligt 10 §, och
3. en kopia av protokollet från en föreningsstämma som avses i 7 §.

Om sökanden inte har bifogat de handlingar som anges i andra stycket, ska Bolagsverket förelägga denne att avhjälpa bristen. Om sökanden inte gör detta, ska ansökan avvisas. Lag (2008:3).

12 § Bolagsverket ska avslå en ansökan enligt 11 § om

1. fusionsplanen inte har godkänts i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot lag eller annan författning eller mot stadgarna, eller
2. fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer eller om prövning av fusionen pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen.

Om ansökan inte kan beviljas på grund av att prövning pågår enligt konkurrenslagen eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 och prövningen kan antas bli avslutad inom kort tid, får Bolagsverket förklara tillståndsfrågan vilande under högst sex månader. Lag (2008:596).

Lag (2008:596) har trätt i kraft den 1 november 2008. Äldre bestämmelser gäller i fråga om fusioner som vid ikraftträdandet prövas enligt konkurrenslagen (1993:20) eller som förbjudits enligt den lagen. Ändringen av 12 kap. 12 § innebar att "konkurrenslagen (1993:20)" byttes ut mot "konkurrenslagen (2008:579)".

13 § Under den tid som Bolagsverkets handläggning av en ansökan enligt 11 § pågår får Skatteverket besluta om att det under en viss tid om högst tolv månader föreligger hinder mot verkställande av fusionsplanen. Tiden får förlängas, om det finns särskilda

skäl. Förlängning får endast ske med tre månader i taget. Så länge Skatteverkets beslut gäller, ska Bolagsverkets handläggning av ansökan enligt 11 § vila.

Skatteverket får besluta enligt första stycket endast om

1. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos föreningen, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av fusionen.

Lag (2008:3).

Kallelse på överlåtande förenings borgenärer

14 § Om Bolagsverket finner att det inte finns något hinder mot en ansökan enligt 11 §, ska verket kalla de överlåtande föreningarnas borgenärer. Verket ska dock inte kalla borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497).

Kallelsen ska innehålla ett föreläggande för den som vill motsätta sig ansökan att senast viss dag skriftligen anmäla detta. Föreläggandet ska innehålla en upplysning om att han eller hon annars anses ha medgett ansökan.

Bolagsverket ska skyndsamt kungöra kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar. Verket ska vidare skicka en särskild underrättelse om kallelsen till Skatteverket. Lag (2008:3).

När Bolagsverket ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen

15 § Om inte någon av de borgenärer som har blivit kallade enligt 14 § motsätter sig ansökan inom förelagd tid, ska Bolagsverket ge föreningarna tillstånd att verkställa fusionsplanen. Motsätter sig någon borgenär ansökan, ska verket överlämna ärendet till tingsrätten i den ort där styrelsen i den övertagande föreningen ska ha sitt säte. Lag (2008:3).

När allmän domstol ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen

16 § Om ett ärende om tillstånd till verkställande av fusionsplanen har överlämnats till domstol enligt 15 §, ska tillstånd lämnas om det visas att de borgenärer som har motsatt sig ansökan har fått full betalning eller har betryggande säkerhet för sina fordringar. I annat fall ska ansökan avslås. Lag (2008:3).

Registrering av fusionen

17 § Styrelsen för den övertagande föreningen ska anmäla fusionen för registrering i föreningsregistret. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter och, i förekommande fall, styrelsesuppleanter i den övertagande föreningen.

Anmälan ska göras senast två månader från Bolagsverkets tillstånd till verkställande av fusionsplanen eller, när tillstånd lämnas av allmän domstol, från det att domstolens beslut har vunnit laga kraft.

Bestämmelserna i 38 § tredje stycket ska tillämpas om

810 Ekonomiska föreningar

1. någon av de föreningar som deltar i fusionen eller något annat företag som genom fusion har gått upp i någon av dessa föreningar tidigare har deltagit i en gränsöverskridande fusion,

2. den gränsöverskridande fusionen har registrerats inom tre år före anmälan för registrering enligt första stycket, och

3. någon av föreningarna fortfarande omfattas av ett system för arbetstagares medverkan enligt lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. Lag (2008:3).

Fusionens rättsverkningar

18 § När en anmälan om fusion enligt 17 § registreras, inträder följande rättsverkningar.

1. Överlåtande förenings tillgångar och skulder med undantag för skadeståndsanspråk enligt 13 kap. 1–3 §§ som har samband med fusionen övergår till den övertagande föreningen.

2. Överlåtande förening upplöses.

3. Vid kombination: den övertagande föreningen anses bildad.

4. Medlemmarna i överlåtande förening blir medlemmar i den övertagande föreningen.

Trots första stycket kan en tiondel av samtliga röstberättigade i en överlåtande förening hos styrelsen begära att en föreningsstämma sammankallas för att behandla frågan om huruvida talan ska väckas enligt 13 kap. 5 §. I så fall ska 7 kap. 7 § andra stycket tillämpas.

Om stämman beslutar att väcka talan enligt andra stycket, ska den samtidigt besluta att föreningen ska träda i likvidation Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

Frågan om fusion faller

19 § Bolagsverket ska förklara att frågan om fusion har fallit, om

1. ansökan enligt 11 § om tillstånd att verkställa fusionsplanen inte har gjorts inom föreskriven tid eller sådan ansökan har avslagits genom beslut som har vunnit laga kraft,

2. anmälan enligt 17 § inte har gjorts inom föreskriven tid, eller

3. Bolagsverket genom beslut som har vunnit laga kraft har avskrivit ett ärende om registrering enligt 17 § eller har vägrat registrering. Lag (2008:3).

Medlems rätt till utträde

20 § En medlem i en överlåtande förening som inte har samtyckt till fusionen får säga upp sig till utträde inom den tid och på de villkor som anges i 7 kap. 15 § tredje stycket. Lag (2008:3).

Fusion mellan en ekonomisk förening och ett helägt dotteraktiebolag

21 § Om en ekonomisk förening äger samtliga aktier i ett dotteraktiebolag, kan föreningens och bolagets styrelser besluta att bolaget ska gå upp i föreningen genom fusion. En sådan fusion får dock inte ske, om dotteraktiebolaget är ett aktiebolag med särskild vinstutdelningsbegränsning.

I fråga om fusionen gäller

2 § om redovisningsvaluta,

3 § om fusion när överlåtande förening har gått i likvidation,

4 § om upprättande av fusionsplan,

6 § om registrering av fusionsplanen,

10 § om underrättelse till kända borgenärer,

11–13 §§ om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen,

14 § om kallelse på borgenärer,

15 § om när Bolagsverket ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,

16 § om när allmän domstol ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen, och

19 § 1 om när frågan om fusion faller.

Vid tillämpningen av andra stycket ska vad som sägs i de angivna paragraferna om överlåtande förening i stället avse dotteraktiebolaget. Vad som sägs i 3 § om 11 kap. 14 § ska i stället avse 25 kap. 40 § aktiebolagslagen (2005:551).

Ett tillstånd att verkställa fusionsplanen ska registreras i föreningsregistret. Vid registreringen inträder följande rättsverkningar.

1. Dotteraktiebolagets tillgångar och skulder övergår till föreningen.
2. Dotteraktiebolaget upplöses. Lag (2008:3).

Fusion mellan en ekonomisk förening och en motsvarande utländsk juridisk person

Tillämpliga bestämmelser

22 § En svensk ekonomisk förening får delta i en fusion med en motsvarande juridisk person med hemvist i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Sverige (*gränsöverskridande fusion*). En juridisk person ska anses ha sådant hemvist, om den har bildats enligt lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom detta område.

För en gränsöverskridande fusion gäller följande bestämmelser i detta kapitel:

1 § om vad en fusion innebär,

3 § om fusion när överlåtande förening har gått i likvidation,

23 och 24 §§ om fusionsplan,

25 § om styrelseredogörelse,

5 § första–tredje styckena om kompletterande information,

26–30 §§ om revisorsgranskning,

6 och 31 §§ om registrering av fusionsplanen,

812 Ekonomiska föreningar

- 7 och 32 §§ om när fusionsplanen ska underställas föreningsstämman,
- 33 § om tillhandahållande av fusionsplanen m.m.,
- 9 § om majoritetskrav m.m.,
- 34 § om villkorat beslut om godkännande av fusionsplan,
- 10 § om underrättelse till överlåtande förenings kända borgenärer,
- 11–13 och 35 §§ om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen,
- 14 § om kallelse på överlåtande förenings borgenärer,
- 15 § om när Bolagsverket ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,
- 16 § om när allmän domstol ska lämna tillstånd till verkställande av fusionsplanen,
- 36 § om fusionsintyg,
- 37 och 38 §§ om registrering,
- 18 och 39 §§ om fusionens rättsverkningar,
- 19 § om när frågan om fusion faller, varvid vad som i den paragrafen sägs om 17 § ska avse 38 §,
- 20 § om medlems rätt till utträde, och
- 40 § om särskilt bokslut. Lag (2008:3).

Fusionsplan m.m.

23 § Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i en svensk förening som deltar i fusionen, tillsammans med motsvarande organ i de utländska föreningar som deltar i fusionen, upprätta en fusionsplan. Styrelsen ska underteckna fusionsplanen. Lag (2008:3).

24 § Fusionsplanen enligt 23 § ska innehålla uppgift om

1. de fusionerande föreningarnas form, firma och säte,
2. utbytesförhållanden mellan andelar och förekommande värdepapper i överlåtande respektive övertagande förening och eventuell kontant betalning,
3. de villkor som ska gälla för tilldelning av andelar och förekommande värdepapper i den övertagande föreningen,
4. den gränsöverskridande fusionens sannolika följder för sysselsättningen,
5. från vilken tidpunkt och på vilka villkor andelar och förekommande värdepapper medför rätt till utdelning i den övertagande föreningen,
6. från vilken tidpunkt de fusionerande föreningarnas transaktioner bokföringsmässigt ska anses ingå i den övertagande föreningen,
7. vilka rättigheter i den övertagande föreningen som ska tillkomma innehavare av särskilda rättigheter i överlåtande förening eller vilka åtgärder som i övrigt ska vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,
8. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen ska lämnas till en styrelseledamot, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare eller till den som utför granskning enligt 26 § eller 29 § 2,
9. stadgar för den övertagande föreningen,
10. värdet av de tillgångar och skulder som ska överföras till den övertagande föreningen och de överväganden som har gjorts vid värderingen, och

11. datum för de räkenskaper som har legat till grund för fastställandet av villkoren för fusionen.

I förekommande fall ska fusionsplanen också innehålla uppgift om hur arbetstagarna deltar i den process genom vilken formerna för arbetstagarnas medverkan i den övertagande föreningen beslutas.

Vid kombination ska fusionsplanen också innehålla uppgift om den övertagande föreningens form, firma och säte. Lag (2008:3).

25 § Styrelsen i var och en av de föreningar som deltar i fusionen ska upprätta en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för föreningarna. I redogörelsen ska också anges vilka rättsliga och ekonomiska aspekter som har beaktats vid bestämmandet av villkoren för fusionen. Redogörelsen ska även innehålla uppgift om fusionens sannolika konsekvenser för medlemmar, borgenärer och anställda. Om styrelsen i skälig tid får ett yttrande från arbetstagarnas företrädare, ska detta yttrande fogas till redogörelsen. Lag (2008:3).

Revisorsgranskning

26 § För var och en av de föreningar som deltar i en gränsöverskridande fusion ska fusionsplanen och styrelsens redogörelse granskas av en eller flera revisorer. Granskningen ska vara så omfattande och ingående som god revisionsred kräver. För varje förening ska revisorn eller revisorerna upprätta ett yttrande över granskningen. Av yttrandena ska framgå huruvida sådana villkor som avses i 24 § första stycket 2 och 3 har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Därvid ska anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av föreningarnas tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på var och en av föreningarna. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen ska anmärkas.

Revisorernas yttranden ska fogas till fusionsplanen. Lag (2008:3).

27 § En revisor som avses i 26 § ska vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. Om inte annat framgår av stadgarna, ska revisorn utses av föreningsstämman i respektive förening. Är någon särskild revisor inte utsedd, ska granskningen i stället utföras av föreningens revisorer, om de har de kvalifikationer som anges i första meningen.

För en revisor som har utsetts att utföra granskning enligt 26 § gäller bestämmelserna i 8 kap. 15 § och 16 § andra och tredje styckena. Lag (2008:3).

28 § Styrelsen, den verkställande direktören och revisorn i en förening som ska delta i den gränsöverskridande fusionen ska ge varje revisor som utför granskning enligt 26 § tillfälle att verkställa granskningen i den omfattning som denne anser vara nödvändig. De ska också lämna de upplysningar och den hjälp som begärs. Samma skyldighet har en revisor som utför granskning enligt 26 § mot övriga sådana revisorer. Lag (2008:3).

29 § Bestämmelserna om revisorsgranskning i 26–28 §§ ska inte tillämpas, om

1. samtliga medlemmar i de föreningar som deltar i den gränsöverskridande fusionen har samtyckt till det, eller

2. Bolagsverket eller en utländsk behörig myndighet i en stat där någon av de deltagande föreningarna har sitt hemvist, efter en gemensam begäran från de fusionerande föreningarna, har utsett eller godkänt en eller flera oberoende sakkunniga att för samtliga föreningars räkning granska fusionsplanen och upprätta en gemensam skriftlig rapport för alla föreningar.

Vad som sägs i 28 § om revisors rätt till upplysningar och biträde gäller även för den som utses att utföra granskning enligt första stycket 2. Lag (2008:3).

30 § Den som Bolagsverket utser att utföra granskning enligt 29 § första stycket 2 ska vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. I fråga om granskningen och innehållet i den rapport som upprättas gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 26 § och 27 § andra stycket. Lag (2008:3).

Registrering av fusionsplanen

31 § Vid en gränsöverskridande fusion ska skyldigheten enligt 6 § att ge in fusionsplanen med bifogade handlingar för registrering fullgöras av den svenska förening som deltar i fusionen. Om flera svenska föreningar deltar, ska skyldigheten fullgöras av den svenska förening som är övertagande förening eller, om den övertagande föreningen inte är en svensk förening, av den äldsta av de överlåtande svenska föreningarna.

Om fusionsplanen eller de handlingar som är fogade till planen är avfattade på annat språk än svenska, ska sökanden ge in en översättning till svenska. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Bolagsverket får medge att någon översättning inte ges in.

I anmälan om registrering ska lämnas uppgift om

1. form, firma och säte för var och en av de fusionerande föreningarna,
2. de register där föreningarna är registrerade och de nummer som används för identifiering i registren,
3. hur borgenärer och, i förekommande fall, medlemmar ska förfara för att utöva sina rättigheter samt de adresser där fullständig information om detta förfarande kostnadsfritt kan erhållas, och
4. föreningarnas adresser.

När registreringen kungörs enligt 15 kap. 2 §, ska kungörelsen innehålla de uppgifter som avses i tredje stycket 1–3. Lag (2008:3).

När fusionsplanen ska underställas föreningsstämman

32 § Vid en gränsöverskridande fusion ska, om minst fem procent av de röstberättigade i den övertagande föreningen begär det, fusionsplanen underställas även föreningsstämman i den föreningen. En sådan begäran ska göras inom två veckor från det att uppgift om att fusionsplanen har registrerats har kungjorts enligt 15 kap.

2 §. Stämman får hållas tidigast två veckor efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts. Lag (2008:3).

Tillhandahållande av fusionsplanen

33 § Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i en förening som deltar i fusionen hålla fusionsplanen med bifogade handlingar och styrelsens redogörelse enligt 25 § tillgängliga för de röstberättigade, för föreningens medlemmar, för innehavare av förlagsandelar, för arbetstagarorganisationer som företräder arbetstagare hos föreningen och för arbetstagare som inte företräds av någon arbetstagarorganisation. Handlingarna ska, under minst en månad före den föreningsstämma där frågan om godkännande av fusionsplanen ska behandlas, hållas tillgängliga hos föreningen på den ort där styrelsen ska ha sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de röstberättigade, medlemmar och innehavare av förlagsandelar som begär det och uppger sin postadress. Lag (2008:3).

Villkorat beslut om godkännande av fusionsplanen

34 § Föreningsstämman i en förening som deltar i en gränsöverskridande fusion får villkora beslutet om att godkänna fusionsplanen av att en senare stämma godkänner de former som beslutas för arbetstagarnas medverkan i den övertagande föreningen. Lag (2008:3).

Ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen

35 § Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan enligt 11 § göras av den svenska förening som deltar i fusionen. Om flera svenska föreningar deltar, ska ansökan i förekommande fall göras av den svenska förening som är övertagande förening eller, om den övertagande föreningen inte är en svensk förening, av den äldsta av de överlåtande svenska föreningarna. Lag (2008:3).

Utfärdande av fusionsintyg

36 § Vid en gränsöverskridande fusion ska Bolagsverket, när det finns ett laga-kraftvunnet beslut om tillstånd till verkställande av fusionsplanen enligt 15 eller 16 § och den eller de svenska föreningar som deltar i fusionen i övrigt har fullgjort vad som krävs enligt denna lag, för varje sådan förening utfärda ett intyg om att den del av förfarandet som regleras av svensk lag har skett på föreskrivet sätt. Ett sådant intyg får inte utfärdas om det har väckts talan mot föreningsstämmans beslut att godkänna fusionsplanen och målet inte slutligt har avgjorts. Lag (2008:3).

Registrering av fusionen när den övertagande föreningen ska ha sitt hemvist i en annan stat än Sverige

37 § Om den övertagande föreningen har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska en svensk förening som deltar i fusionen

inför registreringen av fusionen ge in det fusionsintyg som avses i 36 §, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, till den behöriga myndigheten i den staten. Intyget ska ges in inom sex månader från den tidpunkt då det utfärdades.

Efter underrättelse från den behöriga utländska myndigheten om att fusionen har ägt rum, ska Bolagsverket i föreningsregistret föra in uppgift om att den eller de svenska överlåtande föreningar som deltagit i fusionen har upplösts. Lag (2008:3).

Registrering av fusionen när den övertagande föreningen ska ha sitt hemvist i Sverige

38 § Om den övertagande föreningen har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i Sverige, ska Bolagsverket registrera den gränsöverskridande fusionen i föreningsregistret. Anmälan för registrering ska göras av styrelsen i den övertagande föreningen inom sex månader från den tidpunkt då intyg enligt 36 § utfärdades. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter och, i förekommande fall, styrelsesuppleanter i den övertagande föreningen.

Bolagsverket får registrera fusionen endast om

1. verket har utfärdat ett intyg enligt 36 § för varje svensk förening som deltar i fusionen,

2. de utländska föreningar som deltar i fusionen har gett in motsvarande intyg från behöriga myndigheter i de stater där de är registrerade, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, och

3. det inte heller i övrigt finns något hinder mot registrering av fusionen.

Om lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner är tillämplig, får fusionen registreras endast om

1. avtal har träffats eller beslut har fattats om medverkan enligt den lagen eller förhandlingsperioden har löpt ut utan att sådant avtal har träffats eller beslut har fattats, och

2. den övertagande föreningens stadgar inte strider mot den ordning för medverkan som ska gälla till följd av lagen.

Bolagsverket ska utan dröjsmål underrätta behöriga myndigheter i den eller de stater där överlåtande förening har sitt hemvist om registreringen. Lag (2008:3).

Fusionens rättsverkningar

39 § Vid en gränsöverskridande fusion inträder de rättsverkningar som avses i 18 § vid den tidpunkt som har fastställts i den stat där den övertagande föreningen har sitt hemvist. Om den övertagande föreningen har sitt hemvist i Sverige, inträder rättsverkningarna vid den tidpunkt då fusionen registreras i föreningsregistret enligt 38 §.

Utöver vad som anges i 18 § första stycket gäller att de fusionerande föreningarnas rättigheter och skyldigheter som härrör ur anställningsavtal eller anställningsförhållanden och som föreligger vid den tidpunkt då den gränsöverskridande fusionen får verkan överförs till den övertagande föreningen. Lag (2008:3).

Särskilt bokslut

40 § Om en svensk förening deltar i en gränsöverskridande fusion och den övertagande föreningen har sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska styrelsen i den svenska föreningen upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då rättsverkningarna av fusionen inträdde enligt 39 §.

För det särskilda bokslutet gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. Lag (2010:1513).

Gränsöverskridande fusion mellan en förening och ett helägt dotterbolag

41 § Om en svensk ekonomisk förening äger samtliga aktier i en utländsk juridisk person, som motsvarar ett svenskt aktiebolag och har sitt hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får den utländska juridiska personen gå upp i föreningen genom fusion. Lag (2008:3).

42 § Om en utländsk juridisk person, som motsvarar en svensk ekonomisk förening och har sitt hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, äger samtliga aktier i ett svenskt aktiebolag, får bolaget gå upp i den utländska juridiska personen genom fusion. En sådan fusion får dock inte ske, om bolaget är ett aktiebolag med särskild vinstutdelningsbegränsning. Lag (2008:3).

43 § Vid en fusion enligt 41 eller 42 § ska de bestämmelser som anges i 22 § tillämpas, dock med följande avvikelser.

1. Fusionsplanen behöver inte innehålla sådana uppgifter som avses i 24 § första stycket 2, 3 och 5.

2. Bestämmelserna om revisorsgranskning i 26–30 §§ och om föreningsstämans prövning av fusionsplanen i 7 § ska inte tillämpas.

3. I fråga om arten av fusionens rättsverkningar gäller vad som sägs i 21 § fjärde stycket 1 och 2 i stället för vad som sägs i 18 § första stycket 1–4.

Vad som sägs om överlåtande förening i detta kapitel ska vid tillämpningen på en fusion enligt 41 eller 42 § gälla bolaget. Lag (2008:3).

13 kap. Skadestånd m.m.

1 § Om en styrelseledamot eller verkställande direktören uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar föreningen då han fullgör sitt uppdrag, skall han ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en föreningsmedlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag eller tillämplig årsredovisningslag eller genom överträdelse av stadgarna. Lag (1999:1094).

2 § En revisor är ersättningskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Revisorn ansvarar även för skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakas av revisorns medhjälpare. I fall som avses i 8 kap. 16 § andra stycket 3 denna lag och 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar

dock revisorn endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som revisorn eller revisorns medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett revisionsbolag är revisor, åligger ersättningsskyldigheten detta bolag och den som är huvudansvarig för revisionen. Om en sammanslutning eller ett revisionsorgan som avses i 8 kap. 4 § är revisor, åligger ersättningsskyldigheten den som har förrättat revisionen och den som har utsett honom eller henne. Lag (2010:835).

3 § En föreningsmedlem eller en röstberättigad som inte är medlem är skyldig att ersätta den skada som han genom att medverka till överträdelse av denna lag eller stadgarna uppsåtligen eller av grov oaktsamhet tillfogar föreningen, en medlem eller någon annan.

4 § Om någon är ersättningsskyldig enligt 1–3 §§, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens beskaffenhet, skadans storlek och omständigheterna i övrigt.

Skall flera ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den mån inte skadeståndsskyldigheten har jämkats för någon av dem enligt första stycket. Vad någon har utgett i skadestånd får krävas tillbaka från de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

5 § Talan om skadestånd till föreningen enligt 1–3 §§ kan väckas, om vid en föreningsstämma majoriteten eller en minoritet bestående av minst en tiondel av samtliga röstberättigade har biträtt ett förslag om att väcka skadeståndstalan eller, såvitt gäller en styrelseledamot eller verkställande direktören, har röstat mot ett förslag om att bevilja ansvarsfrihet. En uppgörelse om skadeståndsskyldigheten kan träffas endast av föreningsstämman och bara under förutsättning att inte en tiondel av samtliga röstberättigade röstar mot förslaget till uppgörelse. Om en föreningsmedlem för skadeståndstalan för föreningens räkning, kan någon uppgörelse inte träffas utan hans samtycke.

Talan om skadestånd till föreningen får föras av röstberättigade som utgör minst en tiondel av samtliga röstberättigade. Om en röstberättigad sedan talan har väckts avstår från talan, kan likväl de övriga fullfölja denna. Den som har väckt talan svarar för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning av föreningen för den kostnad som täcks av vad som har kommit föreningen till godo genom rättegången.

Talan för föreningens räkning mot en styrelseledamot eller verkställande direktören om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår skall väckas senast ett år från det att årsredovisningen och revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på föreningsstämma.

Har ett beslut fattats om att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att det minsta antalet röstberättigade som avses i första stycket röstat mot beslutet eller har tiden för talan försuttits enligt tredje stycket, kan trots detta talan enligt första eller andra stycket väckas, om det i årsredovisningen eller i revisionsberättelsen eller på något annat sätt till föreningsstämman inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter om det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

Skadeståndstalan som grundas på brott kan alltid föras av styrelsen.

6 § Sådan talan för föreningens räkning enligt 1–3 §§ som inte grundas på brott kan ej väckas mot

1. styrelseledamot eller verkställande direktören sedan tre år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då det beslut eller den åtgärd, som ligger till grund för talan fattades eller vidtogs,

2. revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen lades fram på föreningsstämman eller yttrande som avses i denna lag avgavs,

3. föreningsmedlem eller röstberättigad, som inte är föreningsmedlem, sedan två år har förflutit från det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan.

Försätts föreningen i konkurs på en ansökan som gjorts innan den tid som anges i första stycket har gått ut, kan konkursboet föra talan enligt 1–3 §§ trots att frihet från skadeståndsansvar har inträtt enligt 5 §. Efter utgången av den nämnda tiden kan en sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträdet. Lag (1987:687).

14 kap. Föreningens firma

1 § En ekonomisk förenings firma skall innehålla orden "ekonomisk" och "förening" eller förkortningen "ek.för.". I firman får inte ordet "bolag" eller något annat som betecknar ett bolagsförhållande tas in på ett sådant sätt som kan leda till missförståndet att ett bolag innehar firman. Firman skall tydligt skilja sig från andra ännu bestående firmor som är införda i det föreningsregister som avses i 15 kap. 1 §. Registreringen av en förenings firma gäller för hela landet. I övrigt finns bestämmelser om registreringen i firmalagen (1974:156).

Om föreningens firma skall registreras på två eller flera språk, skall varje lydelse anges i stadgarna.

Föreningens styrelse kan anta bifirma. Bestämmelserna i första stycket gäller även bifirma. Uttrycket ekonomisk förening eller förkortning därav får dock inte tas in i en bifirma. Lag (1992:1449).

2 § Skriftliga handlingar som utfärdas för en förening bör undertecknas med föreningens firma. Har styrelsen eller någon annan ställföreträdare för föreningen utfärdat en handling utan firmateckning och framgår det inte av handlingens innehåll att den har utfärdats på föreningens vägnar, svarar de som har undertecknat handlingen solidariskt för förpliktelsen enligt handlingen. Detta gäller dock inte, om

1. det framgick av omständigheterna vid handlingens tillkomst att handlingen utfärdades för föreningen, samt

2. medkontrahenten har fått ett av föreningen behörigen undertecknat godkännande av handlingen utan oskäligt dröjsmål efter det att antingen en begäran om sådant godkännande har framställts eller personlig ansvarighet har gjorts gällande mot undertecknarna.

3 § Endast ekonomisk förening får i sin firma använda uttrycket ekonomisk förening eller förkortning därav.

I firmalagen (1974:156) finns bestämmelser om förbud mot användning av firma och om hävande av firmaregistrering.

15 kap. Registrering m.m.

1 § Bolagsverket är registreringsmyndighet för en ekonomisk förening.

Registreringsmyndigheten ska föra ett föreningsregister för varje län för registreringar enligt denna lag eller andra författningar. En ekonomisk förening ska registreras för det län där styrelsen enligt stadgarna har sitt säte.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter i registreringsärenden enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden. Lag (2008:83).

2 § Registreringsmyndigheten skall utan dröjsmål kungöra i Post- och Inrikes Tidningar vad som införs i föreningsregistret med undantag för registrering av underrättelse enligt 11 kap. 20 §. En kungörelse som avser ändring i ett förhållande som tidigare har införts i registret skall endast ange ändringens art.

3 § Det som enligt denna lag eller särskilda bestämmelser har blivit infört i föreningsregistret skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om det enligt 2 § har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar och det inte av omständigheterna framgår att han varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts.

4 § Om en sökande vid anmälan för registrering inte har iakttagit vad som är föreskrivet om anmälan, ska han eller hon föreläggas att inom viss tid avge yttrande eller vidta rättelse. Detsamma gäller, om registreringsmyndigheten finner att ett beslut som anmäls för registrering eller en handling som bifogas anmälingen

1. inte har tillkommit i behörig ordning,
2. till sitt innehåll strider mot denna lag eller annan författning eller stadgarna, eller
3. i något viktigare hänseende har en otydlig eller vilseledande avfattning.

Om sökanden inte rättar sig efter föreläggandet, ska anmälan skrivas av. En underrättelse om denna påföljd ska tas in i föreläggandet. Finns det även efter det att yttrandet har avgetts något hinder mot registrering och har sökanden haft tillfälle att yttra sig över hindret, ska registrering vägras, om det inte finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Bestämmelserna i första stycket utgör inte hinder mot registrering av ett beslut av föreningsstämman, om rätten till talan mot beslutet har gått förlorad enligt 7 kap. 17 § andra eller femte stycket.

Registreringsmyndigheten ska genast skriftligen underrätta föreningen när registreringsmyndigheten fattar beslut enligt 11 kap. 18 §, 12 kap. 19 § eller 16 kap. 2 §. Lag (2008:3).

Lag (2008:3) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 15 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Om en sökande vid anmälan för registrering inte har iakttagit vad som är föreskrivet om anmälan, skall han föreläggas att inom viss tid avge yttrande eller vidta rättelse. Detsamma gäller, om registreringsmyndigheten finner att ett beslut som anmäls för registrering eller en handling

som bifogas anmälan inte har tillkommit i behörig ordning, till sitt innehåll strider mot denna lag eller annan författning eller stadgarna, eller

1 inte har tillkommit i behörig ordning,

2 till sitt innehåll strider mot denna lag eller annan författning eller stadgarna

3 i något viktigare hänseende har en otydlig eller vilseledande avfattning.

Om sökanden inte rättar sig efter föreläggandet, skall anmälan avskrivas. En underrättelse om denna påföljd skall tas in i föreläggandet. Finns det även efter det att yttrandet har avgetts något hinder mot registrering och har sökanden haft tillfälle att yttra sig över hindret, skall registrering vägras, om det inte finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Bestämmelserna i första stycket utgör inte hinder mot registrering av ett beslut av föreningsstämman, om rätten till talan mot beslutet har gått förlorat enligt 7 kap. 17 § andra stycket.

Registreringsmyndigheten skall genast skriftligen underrätta föreningen när registreringsmyndigheten fattar beslut enligt 11 kap. 18 §, 12 kap. 7 § tredje stycket eller 16 kap. 2 §.

4 a § Om styrelseledamot, verkställande direktör eller annan ställföreträdare för föreningen har försatts i konkurs, fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller fått näringsförbud, skall registreringsmyndigheten avföra ställföreträdaren ur föreningsregistret. Avregistreringen skall vid beslut om konkurs eller tillfälligt näringsförbud ske omedelbart. I övrigt skall avregistrering ske sedan beslutet har vunnit laga kraft. Lag (1994:1827).

5 § I firmalagen (1974:156) finns bestämmelser om avförande av en firma ur registret sedan en dom om hävande av firmaregistreringen har vunnit laga kraft.

6 § Myndighets beslut i tillståndsärenden enligt 6 kap. 3 eller 4 §, 8 kap. 3–5 §§ eller 10 kap. 6 § femte stycket får överklagas till regeringen.

Ett beslut av Bolagsverket som innebär att anmälan har skrivits av eller registrering har vägrats enligt 4 § andra stycket överklagas till allmän förvaltningsdomstol inom två månader från dagen för beslutet. Detsamma gäller ett beslut av Bolagsverket som avses i 4 a §, 7 kap. 7 §, 8 kap. 2, 6, 9 eller 17 §, 11 kap. 18 §, 12 kap. 19 § eller 16 kap. 2 § samt beslut i ett tillståndsärende enligt 12 kap. 11 § eller beslut att vägra utfärda ett intyg enligt 12 kap. 36 §.

Skatteverkets beslut enligt 12 kap. 13 § om hinder mot verkställande av fusionsplan överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2013:736).

Lag (2013:736) har trätt i kraft den 1 november 2013. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som länsstyrelsen har meddelat före ikraftträdandet.

7 § Beslut av Bolagsverket i ärende enligt 11 kap. 4 a, 6 b, 6 c eller 13 § överklagas till tingsrätten i den ort där föreningens styrelse har sitt säte. Överklagandet ska ges in till Bolagsverket inom tre veckor från dagen för beslutet.

Vid ett överklagande av beslut enligt första stycket gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden. Lag (2011:895).

16 kap. Straff och vite

1 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 6 kap. 8 § andra stycket andra meningen eller 9 § första stycket andra eller tredje meningen.

822 Ekonomiska föreningar

Till böter döms den som

1. uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att föra medlemsförteckning eller hålla sådan förteckning tillgänglig enligt 3 kap. 6 §, eller
2. uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 14 kap. 3 § första stycket.

I fall som avses i 8 kap. 16 § första stycket skall inte följa ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken.

1 a § [16 kap. 1 a § har upphört att gälla vid utgången av juni 2013 genom lag (2013:432)].

2 § Registreringsmyndigheten kan vid vite förelägga verkställande direktören eller styrelseledamot att fullgöra skyldighet enligt denna lag eller andra författningar att hos myndigheten göra behörig anmälan för registrering.

Ett föreläggande enligt första stycket får inte meddelas, om underlåtenheten att göra anmälan medför att föreningsstämmans eller styrelsens beslut förfaller eller föreningen blir skyldig att träda i likvidation.

Registreringsmyndigheten skall pröva frågan om utdömande av ett vite som har förelagts enligt första stycket. Lag (1999:1094).

Utdrag ur stiftelselagen (1994:1220)

25 augusti 1994.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1993/94:9, LU 12, rskr. 225.

3 kap. Bokföring och årsredovisning m.m.

Bokföring

1 § I bokföringslagen (1999:1078) finns bestämmelser om när en stiftelse är bokföringsskyldig och om den skall avsluta den löpande bokföringen med en årsredovisning eller med ett bokslut.

Om bokföringsskyldigheten upphör, skall detta anmälas till tillsynsmyndigheten. Lag (1999:1106).

2 § Stiftelser som inte är bokföringsskyldiga enligt bokföringslagen (1999:1078) ska fortlöpande föra räkenskaper över belopp som har inbetalats till eller utbetalats av stiftelsen. Det ska finnas verifikationer för in- och utbetalningar. En stiftelse som har sin förmögenhet gemensamt placerad med en annan stiftelses förmögenhet, får beträffande den gemensamt placerade förmögenheten ha räkenskaper som är gemensamma med den andra stiftelsen.

Räkenskaperna ska avslutas med en sammanställning för varje räkenskapsår. Av sammanställningen ska framgå tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut samt inkomster och utgifter under räkenskapsåret. I sammanställningen ska även anges värdet av stiftelsens tillgångar vid räkenskapsårets slut.

Dokument, mikroskrift och maskinläsbara medier som används för att bevara räkenskapsinformation ska vara varaktiga och lätt åtkomliga. De ska bevaras fram till och med det sjunde året efter utgången av det kalenderår då räkenskapsåret avslutades. De ska förvaras i Sverige, i ordnat skick och på betryggande och överskådligt sätt.

Efter särskilt föreläggande av tillsynsmyndigheten ska en kopia av den sammanställning som anges i andra stycket ges in dit. Sådant föreläggande ska utfärdas när någon begär det. Beslut om föreläggande får förenas med vite. Fråga om utdömande av vite prövas av tillsynsmyndigheten. Lag (2010:1511).

3 § Vid bestämmande av värdet på stiftelsens tillgångar enligt 2 § andra stycket skall varje tillgång tas upp till ett värde som motsvarar vad tillgången kan anses betinga vid en försäljning under normala förhållanden. Fastigheter och byggnader som är lös egendom tas dock upp till taxeringsvärdet om ett sådant värde finns. Lag (1999:1106).

5 kap. Skadestånd

1 § En styrelseledamot eller förvaltare som vid fullgörandet av sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar skada för stiftelsen ska ersätta skadan. Det samma gäller när skadan tillfogas någon annan genom åsidosättande av föreskrifterna i stiftelseförordnandet, denna lag eller årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2009:244).

2 § En revisor är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Revisorn ansvarar även för skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakas av revisorns medhjälpare. I fall som avses i 4 kap. 15 § andra stycket 2 denna lag och 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som revisorn eller revisorns medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett revisionsbolag är revisor, är det bolaget och den som är huvudansvarig för revisionen som är ersättningsskyldiga. Lag (2010:836).

3 § Om någon är ersättningsskyldig enligt 1 eller 2 §, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens beskaffenhet, skadans storlek och omständigheterna i övrigt.

Skall flera ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den mån inte skadeståndsskyldigheten har jämkats för någon av dem enligt första stycket. Vad någon har utgett i skadestånd får krävas tillbaka från de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

4 § Talan om skadestånd till stiftelsen enligt 1 eller 2 § kan väckas, förutom av styrelsen eller förvaltaren, av

1. stiftaren eller, om stiftaren är avliden, dennes efterlevande make eller sambo, arvinge, arvinges avkomling, universell testamentstagare, boutredningsman eller testamentsexekutor i dödsboet efter stiftaren,
2. en styrelseledamot,
3. den som enligt stiftelsens ändamål kan komma att få förmån av stiftelsen,
4. den som genom stiftelseförordnandet har rätt att föra sådan talan, samt
5. tillsynsmyndigheten.

Talan om skadestånd till stiftelsen enligt 1 eller 2 § kan även väckas av stiftelsens konkursbo.

Den som har väckt talan med stöd av första stycket 1–5 eller andra stycket svarar för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning av stiftelsen för den kostnad som täcks av vad som har kommit stiftelsen till godo genom rättegången.

Bestämmelsen i första stycket 5 gäller inte i fråga om en sådan stiftelse som avses i 9 kap. 10 § första stycket.

5 § Sådan talan för stiftelsens räkning enligt 1 eller 2 § som inte grundas på brott kan inte väckas mot

1. en styrelseledamot eller förvaltaren sedan tre år har förflutit från utgången av det räkenskapsår då det beslut eller den åtgärd som ligger till grund för talan fattades eller vidtogs, eller

2. en revisor sedan tre år har förflutit från det att revisionsberättelsen kom styrelsen eller förvaltaren till handa.

Utan hinder av bestämmelserna i första stycket får stiftelsens konkursbo väcka talan, om konkursansökan har gjorts innan den tid som anges i första stycket har gått ut. Efter utgången av nämnda tid kan sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträdet.

6 kap. Ändring m.m. av föreskrifter i ett stiftelseförordnande

Ändring m.m. efter tillstånd av Kammarkollegiet

1 § Styrelsen eller förvaltaren får inte utan tillstånd av Kammarkollegiet ändra eller upphäva eller i särskilt fall åsidosätta föreskrifter i stiftelseförordnandet som avser

1. stiftelsens ändamål,
2. hur stiftelsens förmögenhet ska vara placerad,
3. huruvida stiftelsen ska ha egen eller anknuten förvaltning,
4. av vem en styrelseledamot eller förvaltaren entledigas eller utses eller hur styrelsen ska vara sammansatt,
5. styrelsens beslutförhet eller omröstningsförfarande,
6. arvode till styrelsens ledamöter eller förvaltaren,
7. räkenskaper eller årsredovisning för stiftelsen,
8. revision, eller
9. rätt att föra talan om skadestånd till stiftelsen eller att ansöka om entledigande av styrelseledamot eller förvaltare.

Föreskrifterna får ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas endast om de på grund av ändrade förhållanden inte längre kan följas eller har blivit uppenbart onyttiga eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter. Föreskrifter som avses i första stycket 2–9 får dessutom ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas om det finns andra särskilda skäl. Föreskrifter som avses i första stycket 1 får ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas om det finns synnerliga skäl.

Vid ändring av föreskrifter om stiftelsens ändamål ska vad som kan antas ha varit stiftarens avsikt beaktas så långt möjligt. Lag (2009:244).

Lag (2009:244) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Om en stiftelses styrelse eller förvaltare före ikraftträdandet har beslutat att ändra, upphäva eller i särskilt fall åsidosätta en föreskrift i stiftelseförordnandet, gäller vid Kammarkollegiets prövning 6 kap. 1 § andra stycket i dess äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 1 § första stycket 9 och andra stycket följande lydelse.

9. rätt att föra talan om skadestånd till stiftelsen eller om entledigande av styrelseledamot eller förvaltare.

Föreskrifterna får ändras, upphävas eller i särskilt fall åsidosättas endast om de på grund av ändrade förhållanden inte längre kan följas eller har blivit uppenbart onyttiga eller uppenbart stridande mot stiftarens avsikter eller om det finns andra särskilda skäl.

2 § Frågor om tillstånd enligt 1 § prövas på ansökan av styrelsen eller förvaltaren. Kammarkollegiets beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2009:244).

Lag (2009:244) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller i fråga om överklagande av Kammarkollegiets beslut enligt 6 kap. 1 §, om beslutet har meddelats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 2 § följande lydelse.

2 § Frågor om tillstånd enligt 1 § prövas på ansökan av styrelsen eller förvaltaren. Kammarkollegiets beslut får överklagas hos regeringen.

Ändring m.m. efter tillstånd av tillsynsmyndigheten

3 § I andra fall än som avses i 1 § första stycket får styrelsen eller förvaltaren inte utan tillstånd av tillsynsmyndigheten ändra, upphäva eller i särskilt fall åsidosätta en föreskrift i stiftelseförordnandet. Härvid ska 1 § andra stycket första och andra meningarna tillämpas.

Tillstånd ska medges om styrelsens eller förvaltarens beslut inte strider mot denna lag.

Frågor om tillstånd prövas på ansökan av styrelsen eller förvaltaren. Lag (2009:244).

Lag (2009:244) har trätt i kraft den 1 januari 2010. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 3 § och rubriken närmast före följande lydelse.

Ändring m.m. utan tillstånd

3 § Om stiftaren i stiftelseförordnandet uttryckligen har föreskrivit att styrelsen eller förvaltaren utan tillstånd av en myndighet får ändra, upphäva eller åsidosätta särskilt angivna föreskrifter i stiftelseförordnandet som angår en annan fråga än som anges i 1 § första stycket 1, gäller vad stiftelseförordnandet föreskriver utan hinder av 1 §.

Även om det inte följer av stiftelseförordnandet får styrelsen eller förvaltaren i andra fall än som avses i 1 § första stycket utan tillstånd ändra, upphäva eller i särskilt fall åsidosätta en föreskrift i stiftelseförordnandet. Härvid skall 1 § andra stycket tillämpas.

Ändring m.m. utan tillstånd

4 § Om stiftaren i stiftelseförordnandet uttryckligen har föreskrivit att styrelsen eller förvaltaren utan tillstånd av en myndighet får ändra, upphäva eller åsidosätta särskilt angivna föreskrifter i stiftelseförordnandet som angår en annan fråga än som anges i 1 § första stycket 1, gäller vad som har föreskrivits i stiftelseförordnandet utan hinder av 1 och 3 §§.

Styrelsen eller förvaltaren ska underrätta tillsynsmyndigheten om beslut som avses i första stycket. Beslutet gäller från och med den dag då tre månader förflutit sedan underrättelsen inkom till tillsynsmyndigheten, om inte denna under tre månaderstiden förbjudit styrelsen eller förvaltaren att tillämpa beslutet. Förbud av tillsynsmyndigheten får grundas endast på att beslutet strider mot denna lag. Lag (2009:244).

Lag (2009:244) har trätt i kraft den 1 januari 2010. En underrättelse enligt 6 kap. 4 § som har inkommit till tillsynsmyndigheten före ikraftträdandet handläggs enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 kap. 4 § följande lydelse.

4 § Styrelsen eller förvaltaren skall underrätta tillsynsmyndigheten om beslut som avses i 3 §. Beslutet gäller från och med den dag då tre månader förflutit sedan underrättelsen inkom till tillsynsmyndigheten, om inte denna under tremånaderstiden förbjudit styrelsen eller förvaltaren att tillämpa beslutet. Förbud av tillsynsmyndigheten får grundas endast på att beslutet strider mot denna lag.

Om tillsynsmyndigheten behöver längre tid för prövningen, får den förlänga tidsfristen enligt första stycket med högst tre månader. Om det fattas beslut om förlängning skall stiftelsen underrättas om detta.

Ändring m.m. i fråga om statliga stiftelser

4 a § Är det fråga om en stiftelse som har bildats av staten, får regeringen beträffande den stiftelsen, även utan styrelsens eller förvaltarens samtycke och trots vad som sägs i 1 §, ändra eller upphäva föreskrifter i stiftelseförordnandet som angår sådana frågor som anges i 1 § första stycket 2–9.

Regeringen får pröva frågor om ändring eller upphävande enligt första stycket utan ansökan. Lag (1996:1207).

Upphörande av en stiftelse i visst fall

5 § Styrelsen eller förvaltaren får besluta om att förbruka stiftelsens tillgångar för det ändamål vartill de är bestämda eller för ett ändamål som så nära som möjligt motsvarar detta, om

1. stiftelsen bildades för mer än 20 år sedan,
2. stiftelsen inte har kunnat främja sitt ändamål under de senaste fem åren,
3. värdet av tillgångarna, värderade med tillämpning av 3 kap. 3 §, vid utgången av de tre senaste räkenskapsåren har understigit ett gränobelopp som motsvarar tio gånger det då gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken, samt
4. stiftelsen saknar skulder.

Bestämmelserna i 3 § om tillstånd av tillsynsmyndigheten tillämpas på beslut enligt första stycket. Lag (2010:1260).

7 kap. Likvidation och upplösning

Förutsättningar för likvidation m.m.

1 § Styrelsen eller förvaltaren för en stiftelse som utövar näringsverksamhet skall ofördröjligen upprätta en särskild balansräkning så snart det finns skäl att anta att värdet av stiftelsens tillgångar understiger summan av stiftelsens skulder. Samma skyldighet inträder om stiftelsen vid verkställighet enligt 4 kap. utsökningsbalken befunnits sakna utmättningsbara tillgångar. Visar balansräkningen att värdet av tillgångarna understiger summan av skulderna, skall styrelsen eller förvaltaren

ansöka hos tingsrätt om att stiftelsen försätts i likvidation. Sådan ansökan kan även göras av styrelseledamot eller revisor.

2 § Vid beräkningen av värdet av stiftelsens tillgångar skall det i den balansräkning som avses i 1 § inom linjen tas upp en post som utvisar den ökning av tillgångarnas sammanlagda värde som skulle följa, om de redovisades till försäljningsvärdet med avdrag för försäljningskostnaderna. Beträffande sådana anläggningstillgångar som undergår fortlöpande värdeminskning gäller dock att de skall tas upp till anskaffningsvärdet minskat med erforderliga avskrivningar och nedskrivningar, om man därigenom får ett högre värde.

Vid beräkningen av summan av stiftelsens skulder skall hänsyn inte tas till skulder på grund av statligt stöd för vilket återbetalningsskyldigheten är beroende av stiftelsens ekonomiska ställning, om stödet, för det fall att stiftelsen försätts i konkurs eller träder i likvidation, skall återbetalas först sedan övriga skulder till fullo har betalats.

3 § Underlåter styrelseledamöterna eller förvaltaren att fullgöra vad som åligger dem enligt 1 §, svarar de och andra som med vetskap om denna underlåtenhet handlar på stiftelsens vägnar solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för stiftelsen. En styrelseledamot eller förvaltaren undgår dock ansvar, om han visar att underlåtenheten inte beror på försummelse av honom.

Ansvarighet enligt första stycket gäller inte för förpliktelser som uppkommer sedan likvidationsfrågan har hänskjutits till domstols prövning eller sådan balansräkning som avses i 4 § har blivit granskad av revisorerna och godkänd av tillsynsmyndigheten.

4 § Tingsrätt skall besluta att stiftelsen skall träda i likvidation, om det inte under ärendets handläggning i domstolen styrks att en balansräkning, utvisande att stiftelsen har tillgångar till ett värde som överstiger summan av skulderna, har blivit granskad av revisorerna och godkänd av tillsynsmyndigheten.

Förfarandet hos domstolen

5 § Görs en ansökan om likvidation enligt 1 §, ska domstolen genast kalla stiftelsen och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att inställa sig för domstolen på en bestämd dag, då frågan om skyldighet för stiftelsen att träda i likvidation ska prövas. Kallelsen ska delges stiftelsen, om delgivningen kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Kallelsen ska kungöras genom domstolens försorg i Post- och Inrikes Tidningar minst två och högst fyra månader före inställelsedagen. Lag (2010:1964).

Lag (2010:1964) har trätt i kraft den 1 april 2011. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011.

6 § Har sökanden haft kostnader för delgivning eller kungörelse samt för expeditioner i ett ärende enligt 1 §, skall kostnaderna betalas av stiftelsens medel, om stiftelsen förpliktas träda i likvidation eller om domstolen i annat fall finner det skäligt.

Genomförande av likvidationen

7 § En domstol som fattar beslut att en stiftelse skall träda i likvidation skall samtidigt utse en eller flera likvidatorer. Likvidatorerna träder i styrelsens eller förvaltarens ställe och har till uppgift att genomföra likvidationen.

Likvidatorerna skall för registrering i stiftelseregistret genast anmäla beslut om likvidation och förordnande av likvidator.

Bestämmelserna i denna lag om styrelse och styrelseledamöter tillämpas på likvidatorerna, i den mån inte annat följer av detta kapitel. En likvidator har alltid rätt till skäligt arvode.

En stiftelse är alltid bokföringsskyldig under likvidationen.

Ett uppdrag att vara revisor upphör inte genom att stiftelsen träder i likvidation. Bestämmelserna i 4 kap. tillämpas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande om huruvida enligt revisorernas mening likvidationen onödigt fördröjs.

8 § När stiftelsen har trätt i likvidation, skall styrelsen eller förvaltaren genast avge en redovisning för sin förvaltning av stiftelsens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lämnats till revisorerna. Redovisningen skall lämnas till revisorerna så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning och revisionsberättelse skall tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, skall en särskild redovisning avges för detta år. I en moderstiftelse skall denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

9 § Likvidatorerna skall genast söka kallelse på stiftelsens okända borgenärer.

10 § Likvidatorerna skall så snart det kan ske genom försäljning på offentlig auktion eller på annat lämpligt sätt förvandla stiftelsens tillgångar till pengar, i den mån det behövs för likvidationen, samt betala stiftelsens skulder. Stiftelsens näringsverksamhet får fortsättas om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få skälig tid på sig att skaffa sig nya anställningar.

11 § När den anmälningstid som bestämts i kallelsen på stiftelsens okända borgenärer har gått ut och alla kända skulder blivit betalda, skall likvidatorerna använda återstående tillgångar för det ändamål vartill de är bestämda eller för ett ändamål som så nära som möjligt motsvarar detta. Om det inte är möjligt att använda tillgångarna på detta sätt, skall de överlämnas till Allmänna arvsfonden. Om något skuldbelopp är tvistigt eller inte förfallet till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall dock så mycket av överskottet behållas som kan behövas för denna betalning.

12 § När likvidatorerna har fullgjort sitt uppdrag, skall de så snart det kan ske avge slutredovisning för sin förvaltning genom en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Till berättelsen skall de foga redovisningshandlingar för hela likvidationstiden. Berättelsen och redovisningshandlingarna skall avlämnas till revisorerna. Dessa skall inom en månad därefter till likvidatorerna avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Likvidatorerna skall därefter genast sända en kopia av revisions- och förvaltningsberättelserna till tillsynsmyndigheten.

13 § När likvidatorerna har sânt revisions- och förvaltningsberättelserna till tillsynsmyndigheten, är stiftelsen upplöst. Detta förhållande skall likvidatorerna genast anmäla för registrering i stiftelseregistret.

Om likvidatorerna finner att stiftelsen är på obestånd och inte kan betala likvidationskostnaderna, skall de ansöka om att stiftelsen försätts i konkurs.

14 § Om det efter stiftelsens upplösning enligt 13 § visar sig att stiftelsen har tillgångar eller om talan väcks mot stiftelsen eller det av någon annan orsak uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, skall likvidationen fortsättas. Detta skall genast anmälas av likvidatorerna för registrering i stiftelseregistret.

15 § Om ett likvidationsbeslut har blivit upphävt genom ett beslut av domstol som har vunnit laga kraft, träder stiftelsens tidigare styrelse eller förvaltare i likvidatorernas ställe. Likvidatorerna skall genast anmäla beslutet för registrering i stiftelseregistret.

När likvidation har upphört enligt första stycket, skall 12 § tillämpas.

Likvidation efter konkurs

16 § Om en stiftelse som utövar näringsverksamhet är försatt i konkurs och denna avslutas med överskott, skall styrelsen eller förvaltaren inom en månad från det att konkursen avslutades besluta att stiftelsen skall träda i likvidation och genast anmäla detta till tingsrätten. Denna skall därefter utan dröjsmål utse en eller flera likvidatorer.

Om stiftelsen var i likvidation när den försattes i konkurs, skall likvidationen fortsättas enligt 14 §.

17 § Om det inte fattas ett sådant beslut som avses i 16 § första stycket, skall tingsrätten besluta att stiftelsen skall träda i likvidation.

Frågan om likvidation enligt första stycket prövas på anmälan av tillsynsmyndigheten eller på ansökan av en styrelseledamot eller en borgenär.

Om tillsynsmyndigheten eller sökanden har haft kostnader för delgivning eller kungörelse samt för expeditioner i ett ärende enligt andra stycket, skall kostnaderna betalas av stiftelsens medel.

Upplösning utan likvidation

18 § I fall som avses i 6 kap. 5 § är stiftelsen upplöst när tillgångarna förbrukats.

När en stiftelses konkurs har avslutats utan överskott är stiftelsen upplöst.

Bostadsrättslag (1991:614)

30 maj 1991

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande

* Prop. 1990/91:92, BoU13

1 kap. Inledande bestämmelser

Grundregler om bostadsrättsföreningar och bostadsrätt

1 § En bostadsrättsförening är en ekonomisk förening som har till ändamål att i föreningens hus upplåta lägenheter med bostadsrätt. En bostadsrättsförening skall vara registrerad. Lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar tillämpas på bostadsrättsföreningar i den utsträckning som anges i 9-10 kap.

2 § För registrering av en bostadsrättsförening fordras att föreningen har minst tre medlemmar. Dessutom skall föreningen ha antagit stadgar samt utsett styrelse och minst en revisor. Lag (1993:314).

3 § Upplåtelse av en lägenhet med bostadsrätt får endast ske till den som är medlem i bostadsrättsföreningen. Bostadsrätt är den rätt i föreningen som en medlem har på grund av upplåtelsen.

I 6 kap. finns bestämmelser om rätten att utöva bostadsrätten när den har övergått från en bostadsrättshavare till en ny innehavare. Lag (1995:1464).

4 § Upplåtelse av en lägenhet med bostadsrätt skall ske till nyttjande mot ersättning och utan tidsbegränsning. Endast bostadsrättsföreningar får upplåta sådan nyttjanderätt.

En upplåtelse med bostadsrätt får endast avse hus eller del av hus. En upplåtelse får dock även omfatta mark som ligger i anslutning till föreningens hus, om marken skall användas som komplement till nyttjandet av huset eller del av huset.

5 § Om upprättande och registrering av ekonomisk plan som förutsättning för upplåtelse finns bestämmelser i 3 kap.

För registrering av ekonomisk plan fordras att det i föreningens hus kommer att finnas minst tre lägenheter avsedda att upplåtas med bostadsrätt. Vid beräkningen av antalet lägenheter som avses bli upplåtna med bostadsrätt räknas som lägenhet varje avskild enhet som är inrättad att varaktigt och självständigt användas som bostad eller lokal. Garage, lager och andra lägenheter som i första hand används som förvaringsutrymnen skall man dock bortse från.

Om föreningen har fler än ett hus, fordras det för registrering också att husen ligger så nära varandra att en ändamålsenlig samverkan kan ske mellan bostadsrättshavarna. Lag (1993:314).

6 § Med bostadslägenhet avses i denna lag en lägenhet som är avsedd att helt eller till en inte oväsentlig del användas som bostad. Med lokal avses en annan lägenhet än bostadslägenhet.

7 § Bestämmelser som gäller ombildning av hyresrätt till bostadsrätt finns i denna lag och i lagen (1982:352) om rätt till fastighetsförvärv för ombildning till bostadsrätt eller kooperativ hyresrätt. Lag (2002:100).

Förbud mot upplåtelse av andelsrätt

8 § En juridisk person får inte upplåta andelsrätt som ger rätt att för begränsad tid besitta eller nyttja en bostadslägenhet.

Ett förbehåll om förvärv av andelsrätt i strid med första stycket gäller inte mot den till vilken lägenheten har upplåtits. Lag (2002:100).

Undertecknande med elektronisk signatur

9 § Bestämmelsen i 1 kap. 7 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i fråga om bostadsrättsföreningar. Lag (2008:84).

2 kap. Föreningens medlemmar m.m.

Allmänna bestämmelser om medlemskap

1 § Fråga om att anta en medlem i en bostadsrättsförening avgörs av föreningens styrelse med iakttagande av de villkor för medlemskap som anges i föreningens stadgar och bestämmelserna i detta kapitel.

I stadgarna får föreskrivas att ansökan om inträde i föreningen skall göras skriftligen och att ansökningshandlingens skall vara försedd med sökandens bevitnade namnunderskrift.

2 § Sådana stadgevillkor för medlemskap är utan verkan som innebär

1. att ett visst medborgarskap eller en viss inkomst eller förmögenhet skall utgöra förutsättning för inträde i föreningen,

2. att den till vilken en bostadsrätt övergår skall utses av någon annan än bostadsrättshavaren eller godkännas enligt andra grunder än som gäller enligt denna lag för inträde i en bostadsrättsförening, eller

3. att villkoret annars med hänsyn till sitt innehåll eller på annat sätt är oskäligt mot den som vill vinna inträde i föreningen eller överlåta sin bostadsrätt.

Bestämmelsen i första stycket 2 hindrar inte att föreningen i sina stadgar förbehåller sig sådan lösningsrätt som avses i 6 kap. 9 §. Lag (1992:505).

Rätt till medlemskap vid övergång av bostadsrätt

3 § Den som en bostadsrätt har övergått till får inte vägras inträde i föreningen, om de villkor för medlemskap som föreskrivs i stadgarna är uppfyllda och föreningen skäligen bör godta honom som bostadsrättshavare.

För vissa särskilda fall av övergång gäller 4-7 §§.

4 § En juridisk person som har förvärvat bostadsrätt till en bostadslägenhet, som inte är avsedd för fritidsändamål, får vägras inträde i föreningen även om de i 3 § angivna förutsättningarna för medlemskap är uppfyllda.

En kommun eller ett landsting som har förvärvat bostadsrätt till en bostadslägenhet får inte vägras inträde i föreningen. Lag (1992:505).

5 § Om en bostadsrätt har övergått till bostadsrättshavarens make, får maken vägras inträde i föreningen endast om det som villkor för medlemskap i stadgarna föreskrivits att medlemmarna skall tillhöra en viss sammanslutning eller uppfylla liknande villkor och det skäligen kan fordras att maken uppfyller villkoret. Detta gäller också när en bostadsrätt till en bostadslägenhet övergått till någon annan närstående person som varaktigt sammanbodde med bostadsrättshavaren.

6 § Den som har förvärvat en andel i en bostadsrätt får vägras inträde i föreningen, om annat inte bestämts i stadgarna. Bestämmelserna i 3 och 5 §§ skall dock gälla om bostadsrätten efter förvärvet innehas av makar eller, om bostadsrätten avser bostadslägenhet, av sådana sambor på vilka sambolagen (2003:376) skall tillämpas. Lag (2003:383).

7 § Den som förvärvat en bostadsrätt vid exekutiv försäljning eller vid tvångsförsäljning enligt 8 kap. får inte vägras inträde som medlem av den anledningen att ersättning för bostadsrätten inte beräknats enligt de grunder som anges i stadgarna. Lag (1995:1464).

Rätt till medlemskap vid upplåtelse av bostadsrätt

8 § En bostadsrättsförening som har förvärvat eller avser att förvärva ett hus för ombildning av hyresrätt till bostadsrätt får inte vägra en hyresgäst i huset inträde i föreningen. Detta gäller dock inte om

1. hyresförhållandet avser en lokal och lokalen inte skall upplåtas med bostadsrätt,
2. hyresförhållandet beror av anställning och lägenheten inte skall upplåtas med bostadsrätt, eller
3. sådana omständigheter föreligger att en bostadsrättsförening enligt 3 eller 4 § kan vägra den som förvärvat bostadsrätt inträde i föreningen.

Föreningen får också efter det att den förvärvat huset vägra en hyresgäst inträde i föreningen, om

1. denne inte var hyresgäst i huset när bostadsrättsföreningen förvärvade det, eller
2. hyresgästen ansökt om medlemskap i föreningen senare än ett år efter föreningens förvärv av huset.

Medlemskap får inte vägras på grund av bestämmelsen i andra stycket 1, om hyresgästen var make eller på något annat sätt närstående till den som innehade hyresrätten när föreningen förvärvade huset och hyresrätten övergått till hyresgästen enligt 12 kap. 33 §, 34 § eller 47 § andra stycket jordabalken. Hyresgästen

måste dock ha ansökt om medlemskap inom den tid som anges i andra stycket 2 eller, om det är förmånligare för hyresgästen, senast tre månader efter den dag då hyresrätten övertogs. Lag (1995:1464).

9 § Skall en bostadsrättsförening i annat fall än som avses i 8 § upplåta bostadsrätt till en lägenhet och ansöker någon om medlemskap i föreningen i syfte att erhålla lägenheten är föreningen skyldig att bevilja medlemskap endast om den sökande har tecknat förhandsavtal enligt 5 kap.

Medlemskap enligt första stycket behöver inte beviljas förrän den ekonomiska planen har registrerats enligt 3 kap. och lägenheten står klar för inflyttning. Lag (1993:411).

Rätt till överprövning av frågan om inträde

10 § Den som i annat fall än som sägs i 4 § första stycket förvärvat en bostadsrätt men vägrats inträde i föreningen kan inom en månad från den dag han fick del av beslutet om detta hänskjuta tvisten till hyresnämnden. Detsamma gäller hyresgäst som avses i 8 § och sådan sökande som sägs i 9 §.

En bestämmelse om ogiltighet av en överlåtelse när medlemskap vägras finns i 6 kap. 5 §.

Utträde ur föreningen m.m.

11 § En medlem som inte har någon bostadsrätt i föreningen kan utträda ur föreningen och får av orsak som anges i stadgarna uteslutas ur denna.

En medlem som upphör att vara bostadsrättshavare skall anses ha utträtt ur föreningen, om inte styrelsen medgett att han får stå kvar som medlem. Detta gäller inte om bostadsrätten upphört på grund av att det hus i vilket lägenheten finns har övergått till en ny ägare.

12 § Om föreningen vägrar att upplåta bostadsrätt till någon som avses i 8 eller 9 § och som antagits som medlem i föreningen eller antar inte en sådan medlem ett erbjudande från föreningen om att få lägenheten upplåten med bostadsrätt, skall han anses ha utträtt ur föreningen. Detta gäller dock inte om

1. han inom sex månader från beslutet eller erbjudandet har hänskjutit frågan om upplåtelse till hyresnämnden enligt 4 kap. 6 § andra stycket, eller
2. styrelsen medgett att han får stå kvar i föreningen.

Medlemmen skall också anses ha utträtt ur föreningen när ett beslut har vunnit laga kraft som innebär avslag på hans begäran om upplåtelse av bostadsrätt.

13 § Har föreningen antagit en hyresgäst som avses i 8 § som medlem i föreningen men upphör denne att vara hyresgäst innan någon bostadsrätt upplåtits till honom, skall medlemmen anses ha utträtt ur föreningen den dag hyresförhållandet upphör. Dessa bestämmelser gäller dock inte, om föreningens styrelse medgett att medlemmen får stå kvar i föreningen.

14 § I stadgarna får föreskrivas att en anmälan om utträde ur föreningen skall göras skriftligen och att handlingen skall vara försedd med medlemmens bevittnade namnunderskrift.

Fråga om uteslutning prövas av föreningsstämman, om inte något annat har bestämts i stadgarna.

3 kap. Ekonomisk plan

Planens innehåll m.m.

1 § Innan en bostadsrättsförening upplåter lägenheter med bostadsrätt, skall en ekonomisk plan upprättas av föreningens styrelse och registreras av Bolagsverket. Planen skall innehålla de upplysningar som är av betydelse för en bedömning av föreningens verksamhet. Av planen skall också framgå om förutsättningarna för registrering enligt 1 kap. 5 § är uppfyllda. Lag (2004:247).

2 § Den ekonomiska planen skall vara försedd med intyg av två personer. Av intyget skall framgå

1. att förutsättningarna för registrering enligt 1 kap. 5 § är uppfyllda,
2. att de i planen lämnade uppgifterna är riktiga och stämmer överens med tillgängliga handlingar, samt
3. att gjorda beräkningar är vederhäftiga och att den ekonomiska planen framstår som hållbar.

I intyget skall intygsgivarna också ange de huvudsakliga omständigheter som ligger till grund för deras bedömning och vilka handlingar som har varit tillgängliga för dem. Lag (2003:31).

3 § Intygsgivare ska utses bland dem som

1. regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer har förklarat behöriga att utfärda intyg, eller
2. i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) driver en i den staten etablerad verksamhet som omfattar utfärdandet av intyg av liknande slag som avses i 2 §.

Det är inte tillåtet att utse någon till intygsgivare, om det finns någon omständighet som kan rubba förtroendet för dennes opartiskhet. Ingen av intygsgivarna får vara anställd hos företag, organisation eller någon annan som har bildat bostadsrättsföreningen eller hjälpt till med föreningsbildningen eller med att upprätta den ekonomiska planen. Lag (2009:1080).

Ny plan

4 § Om det sedan den ekonomiska planen har upprättats inträffar något som är av väsentlig betydelse för bedömningen av föreningens verksamhet, får föreningen inte upplåta lägenheter med bostadsrätt förrän en ny ekonomisk plan har upprättats av föreningens styrelse och registrerats av Bolagsverket.

En förening får upplåta en lägenhet med bostadsrätt trots att den inte finns upptagen i en registrerad ekonomisk plan, om upplåtelsen inte har någon sådan betydelse som sägs i första stycket. Lag (2004:247).

Planens offentlighet

5 § Styrelsen skall hålla en registrerad ekonomisk plan tillgänglig för var och en som vill ta del av planen.

4 kap. Upplåtelse av lägenheter med bostadsrätt

När upplåtelse får ske

1 § Bestämmelser om medlemskap och ekonomisk plan som förutsättning för upplåtelse finns i 1 och 3 kap.

2 § Innan den slutliga kostnaden för föreningens hus har redovisats i en registrerad ekonomisk plan eller på en föreningsstämma, är det inte tillåtet att upplåta bostadslägenheter med bostadsrätt utan tillstånd av Bolagsverket.

Bolagsverket skall lämna tillstånd om

1. en ekonomisk plan har registrerats och
2. föreningen ställt betryggande säkerhet hos Bolagsverket för återbetalning av insatsen till bostadsrättshavarna jämte, i förekommande fall, upplåtelseavgift.

Bolagsverket skall på begäran av föreningen återställa säkerheten sedan ett år förflutit efter det att den slutliga kostnaden har redovisats på en föreningsstämma. Har talan om ersättning väckts före utgången av denna tid, får säkerheten dock inte återställas förrän målet är slutligt avgjort och föreningens betalningsskyldighet har fullgjorts. Lag (2004:247).

3 § En lägenhet som är upplåten med hyresrätt får inte upplåtas med bostadsrätt så länge ett hyresförhållande består. Lägenheten får dock upplåtas med bostadsrätt, om mindre än tre månader återstår av hyrestiden och hyresvärden och hyresgästen har kommit överens om att hyresförhållandet skall upphöra utan att hyresrätten överlåts till någon annan.

4 § I 5 kap. finns bestämmelser om när en bostadsrättsförening får ingå avtal om att i framtiden upplåta lägenheter med bostadsrätt.

Upplåtelseavtalet

5 § Upplåtelse av en lägenhet med bostadsrätt skall ske skriftligen, om inte något annat följer av lagen (1991:615) om omregistrering av vissa bostadsföreningar till bostadsrättsföreningar.

I upplåtelsehandlingen skall följande anges: parternas namn, den lägenhet upplåtelsen avser samt de belopp som skall betalas som insats och årsavgift samt i förekommande fall upplåtelseavgift. Lag (1993:411).

Skyldighet att upplåta bostadsrätt

6 § Om någon som avses i 2 kap. 8 § eller 9 § första stycket har antagits som medlem i föreningen, får föreningen inte vägra att upplåta den lägenhet som är avsedd för medlemmen med bostadsrätt eller erbjuda sådana villkor för upplåtelsen som medlemmen skäligen inte bör godta.

Hyresnämnden får på ansökan av medlemmen förelägga föreningen att upplåta lägenheten med bostadsrätt. Föreläggandet får förenas med vite. Nämnden får också fastställa villkoren för upplåtelsen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte hyresgäst som avses i 2 kap. 8 §, om det är bestämt att hans hyresförhållande skall upphöra.

Om utträde ur föreningen när upplåtelse enligt denna paragraf inte kommit till stånd finns bestämmelser i 2 kap. 12 §.

Ogiltiga upplåtelse m.m.

7 § En upplåtelse som skett i strid med bestämmelserna i 3 kap. 1 § med krav på en registrerad ekonomisk plan eller formkravet i 5 § är ogiltig. Den som bostadsrätten upplåtits till har därvid rätt till ersättning för skada. Har lägenheten tillträtts, skall hyresavtal anses ingånget för tiden från tillträdet. Väcks inte talan om upplåtelsens ogiltighet inom två år från den dag då upplåtelsen skedde, är rätten till sådan talan förlorad.

Om en lägenhet som är upplåten med hyresrätt har upplåtits med bostadsrätt i strid med bestämmelserna i 3 §, är upplåtelsen ogiltig. I ett sådant fall gäller bestämmelserna om återbetalning och ersättning i 10 § andra stycket.

8 § Om en upplåtelse skett i strid med bestämmelserna i 3 kap. 4 § med krav på en registrerad ny ekonomisk plan, får bostadsrättshavaren efter uppsägning frånträda bostadsrätten, om han var i god tro när upplåtelsen skedde. Uppsägning skall ske inom tre månader från den dag då bostadsrättshavaren fick kännedom om det förhållande som bort föranleda upprättandet av en ny ekonomisk plan, dock inte senare än två år från upplåtelsen.

Om en upplåtelse skett i strid med bestämmelserna i 2 § med krav på tillstånd för upplåtelse av bostadsrätt, får bostadsrättshavaren efter uppsägning frånträda bostadsrätten. Uppsägning får dock inte ske sedan Bolagsverket lämnat tillstånd till upplåtelsen och inte heller efter utgången av den i 2 § tredje stycket angivna tiden.

Sker uppsägning enligt första eller andra stycket, övergår bostadsrätten genast till föreningen. Föreningen skall betala skälig ersättning för bostadsrätten. Bostadsrättshavaren har även rätt till ersättning för skada. Har lägenheten tillträtts, skall hyresavtal anses ingånget för tiden från uppsägningen, om bostadsrättshavaren i uppsägningen begärt att få bo kvar i lägenheten. Lag (2004:247).

Hyresvillkor vid ogiltiga upplåtelse och när bostadsrätten frånträds

9 § Om parterna inte kommer överens om hyresvillkoren enligt 7 § första stycket eller 8 § sista stycket, fastställs dessa av hyresnämnden. I väntan på att hyresvill-

koren för tiden från att hyresavtal skall anses ingånget blir slutligt bestämda skall hyra betalas enligt vad föreningen bestämt i fråga om årsavgift.

Konkurrerade upplåtelser

10 § Om en viss lägenhet upplåtits med bostadsrätt åt flera var för sig, gäller upplåtelseerna efter den tidsföljd i vilken de ägt rum. Är upplåtelseerna samtidiga eller går det inte att fastställa i vilken tidsföljd de skett, skall rätten på talan besluta om företrädet mellan dem efter vad som med hänsyn till omständigheterna är skäligt.

Den som inte får behålla bostadsrätten till följd av bestämmelserna i första stycket, har rätt att få tillbaka den insats och upplåtelseavgift som han betalat till föreningen. Han har även rätt till ersättning av föreningen för skada, om han vid upplåtelsen varken kände till eller borde ha känt till den andra upplåtelsen.

Avsägelse

11 § En bostadsrättshavare får avsäga sig bostadsrätten tidigast efter två år från upplåtelsen och därigenom bli fri från sina förpliktelser som bostadsrättshavare. Avsägelsen skall göras skriftligen hos styrelsen.

Vid en avsägelse övergår bostadsrätten till föreningen vid det månadsskifte som inträffar närmast efter tre månader från avsägelsen eller vid det senare månadsskifte som angetts i denna.

5 kap. Förhandsavtal

Rätt att ingå förhandsavtal och att ta emot förskott

1 § En bostadsrättsförening får ingå avtal om att i framtiden upplåta en lägenhet med bostadsrätt. Ett sådant avtal kallas förhandsavtal.

Ett förhandsavtal innebär att föreningen är skyldig att upplåta lägenheten med bostadsrätt åt den som tecknat sig för lägenheten. Förhandstecknaren är å sin sida skyldig att förvärva lägenheten med bostadsrätt.

2 § En bostadsrättsförening får ta emot förskott för en bostadsrätt endast av den som tecknat ett förhandsavtal och om Bolagsverket har lämnat föreningen tillstånd att ta emot förskott.

Ett förskott får avse ett belopp som motsvarar högst den beräknade insatsen för bostadsrätten.

Om föreningen har tagit emot ett belopp som överstiger vad som följer av andra stycket, har förhandstecknaren rätt att få tillbaka det överskjutande beloppet jämte ränta enligt 2 § räntelagen (1975:635). Lag (2004:247).

3 § Ett förhandsavtal skall upprättas skriftligen. I avtalet skall följande anges: parternas namn, den lägenhet som avses bli upplåten med bostadsrätt, beräknad

tidpunkt för upplåtelsen, de beräknade avgifterna för bostadsrätten och, i förekommande fall, belopp som lämnas i förskott.

De beräknade avgifterna för bostadsrätten skall grundas på en kalkyl över kostnaderna för projektet. Kalkylen skall vara försedd med ett intyg av två sådana intygsgivare som avses i 3 kap. 3 §. Av intyget skall framgå

1. att de i kalkylen lämnade uppgifterna är riktiga och stämmer överens med tillgängliga handlingar, samt

2. att gjorda beräkningar är vederhäftiga och att kalkylen framstår som hållbar.

I intyget skall intygsgivarna också ange de huvudsakliga omständigheter som ligger till grund för deras bedömning och vilka handlingar som har varit tillgängliga för dem. Styrelsen skall hålla kalkylen och intyget tillgängliga för förhandstecknaren innan avtalet ingås. Lag (2003:31).

4 § Ett förhandsavtal som ingås i strid med bestämmelserna i 3 § är ogiltigt.

5 § Bolagsverket skall lämna tillstånd till en förening att ta emot förskott, om

1. det finns en kalkyl över kostnaderna för projektet, granskad enligt 3 § andra och tredje styckena, och

2. föreningen ställt betryggande säkerhet hos Bolagsverket för återbetalning av förskott till förhandstecknarna.

Bolagsverket skall på begäran av föreningen återställa säkerheten efter det att bostadsrätterna upplåtits eller mottagna förskott har återbetalats. Lag (2004:247).

6 § Förhandstecknaren får inte sätta någon annan än sin make i sitt ställe eller pantsätta sin rätt enligt avtalet. Vad som sägs om make skall gälla även sådan sambo på vilken sambolagen (2003:376) skall tillämpas. En överlåtelse eller pantsättning i strid med dessa bestämmelser är ogiltig. Lag (2003:383).

Ett avtals upphörande

7 § Ett förhandsavtal upphör att gälla, om avtalet avser en lägenhet i ett hus som föreningen har förvärvat eller avser att förvärva för ombildning till bostadsrätt och förhandstecknarens hyresrätt till lägenheten upphör innan bostadsrätten upplåtits.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om förhandstecknaren har satt sin make eller sambo i sitt ställe och denne övertagit hyresrätten till lägenheten. Lag (1995:1464).

8 § Förhandstecknaren får efter uppsägning genast frånträda avtalet, om

1. lägenheten inte upplåts med bostadsrätt senast vid inflyttningen,

2. upplåtelsen genom försummelse av föreningen inte sker inom skäligen tid efter den beräknade tidpunkten för upplåtelsen, eller

3. de avgifter som skall betalas för bostadsrätten är väsentligt högre än som angavs i förhandsavtalet och förhandstecknaren av denna anledning säger upp avtalet inom tre månader från den dag då han fick kännedom om den högre avgiften.

Bestämmelserna i första stycket 1 gäller inte om förhandstecknaren innehar lägenheten med hyresrätt.

Om en förhandstecknare har biträtt ett beslut om förvärv av ett hus för ombildning till bostadsrätt enligt 9 kap. 19 §, upphör dock avtalet i de fall som avses i första stycket 3 att gälla endast om det dessutom inte är oskäligt mot föreningen eller medlemmarna att avtalet upphör. Lag (1995:1464).

Rätt till ersättning

9 § Om ett förhandsavtal upphör att gälla enligt bestämmelserna i 7 eller 8 §, har förhandstecknaren

1. rätt att få tillbaka belopp som han betalat i förskott jämte ränta enligt 2 § räntelagen (1975:635),

2. rätt till skälig ersättning för sådana kostnader som han med föreningens godkännande åtagit sig för lägenhetens inredning och utformning och som blivit onyttiga för honom, och

3. rätt till ersättning för annan skada som föreningen har förorsakat honom genom försumlighet.

Bestämmelserna i första stycket gäller också i de fall avtalet är ogiltigt eller föreningen har tagit emot förskott i strid med bestämmelserna i 2 § första stycket.

6 kap. Övergång av bostadsrätt

Rätt att utöva bostadsrätten efter övergång

1 § När en bostadsrätt har överlåtit från en bostadsrättshavare till en ny innehavare, får denne utöva bostadsrätten endast om han är eller antas till medlem i bostadsrättsföreningen.

En juridisk person får dock utöva bostadsrätten utan att vara medlem i föreningen, om den juridiska personen har förvärvat bostadsrätten vid exekutiv försäljning eller vid tvångsförsäljning enligt 8 kap. och då hade panträtt i bostadsrätten. Tre år efter förvärvet får föreningen uppmana den juridiska personen att inom sex månader från uppmaningen visa att någon som inte får vägras inträde i föreningen har förvärvat bostadsrätten och sökt medlemskap. Om uppmaningen inte följs, får bostadsrätten tvångsförsäljas enligt 8 kap. för den juridiska personens räkning. En juridisk person kan i föreningens stadgar medges en mer vidsträckt rätt än som angetts här. Lag (1995:1464).

1 a § Ett dödsbo efter en avliden bostadsrättshavare får utöva bostadsrätten trots att dödsboet inte är medlem i föreningen. Tre år efter dödsfallet får föreningen dock uppmana dödsboet att inom sex månader från uppmaningen visa att bostadsrätten har ingått i bodelning eller arvskitte med anledning av bostadsrättshavarens död eller att någon som inte får vägras inträde i föreningen har förvärvat bostadsrätten och sökt medlemskap. Om uppmaningen inte följs, får bostadsrätten tvångsförsäljas enligt 8 kap. för dödsboets räkning. Ett dödsbo kan i föreningens stadgar medges en mer vidsträckt rätt än som angetts här. Lag (1995:1464).

2 § Om en bostadsrätt övergått genom bodelning, arv, testamente, bolagsskifte eller liknande förvärv och förvärvaren inte antagits till medlem, får föreningen uppmana förvärvaren att inom sex månader från uppmaningen eller den längre tid som kan vara bestämd i stadgarna visa att någon som inte får vägras inträde i föreningen har förvärvat bostadsrätten och sökt medlemskap. Om uppmaningen inte följs, får bostadsrätten tvångsförsälas enligt 8 kap. för förvärvarens räkning. Lag (1995:1464).

Överlåtelse till juridisk person

3 § En juridisk person som är medlem i en bostadsrättsförening får inte utan samtycke av föreningens styrelse genom överlåtelse förvärva bostadsrätt till en bostadslägenhet som inte är avsedd för fritidsändamål.

Samtycke behövs dock inte vid

1. förvärv vid exekutiv försäljning eller tvångsförsäljning enligt 8 kap., om den juridiska personen hade panträtt i bostadsrätten, eller
2. förvärv som görs av en kommun eller ett landsting. Lag (1995:1464).

Överlåtelseavtalet

4 § Ett avtal om överlåtelse av en bostadsrätt genom köp ska upprättas skriftligen och skrivas under av säljaren och köparen. Köpehandlingen ska innehålla uppgift om den lägenhet som överlåtelser avser samt om ett pris. Motsvarande gäller vid byte eller gåva. Bestämmelsen i 1 kap. 7 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar ska inte tillämpas.

Om säljaren och köparen vid sidan av köpehandlingen har kommit överens om ett annat pris än det som anges i köpehandlingen, är den överenskommelsen ogiltig. Mellan säljaren och köparen gäller i stället det pris som anges i köpehandlingen. Priset får dock jämkas, om det är oskäligt att det ska vara bindande. Vid denna bedömning ska hänsyn tas till köpehandlingens innehåll, omständigheterna vid avtalets tillkomst, senare inträffade förhållanden och omständigheterna i övrigt. Lag (2008:84).

Ogiltighet

5 § En överlåtelse är ogiltig, om den som en bostadsrätt övergått till vägras medlemskap i bostadsrättsföreningen. Detta gäller inte vid exekutiv försäljning eller tvångsförsäljning enligt 8 kap. Om förvärvaren i ett sådant fall inte antagits till medlem, skall föreningen lösa bostadsrätten mot skälig ersättning, utom i fall då en juridisk person enligt 1 § andra stycket får utöva bostadsrätten utan att vara medlem.

En överlåtelse som avses i 3 § första stycket är ogiltig om föreskrivet samtycke inte erhålls.

En överlåtelse som inte uppfyller formföreskrifterna i 4 § är också ogiltig. Väcks inte talan om överlåtelserns ogiltighet inom två år från den dag då överlåtelsern skedde, är rätten till sådan talan förlorad. Lag (1995:1464).

Ansvaret för förpliktelser

6 § För tid efter det att föreningen underrättats om att bostadsrätten övergått till en medlem i föreningen, svarar den från vilken rätten övergått inte för de förpliktelser som åligger en innehavare av bostadsrätten.

Första stycket gäller också om en bostadsrätt övergått till någon som inte är medlem i föreningen genom bodelning, arv, testamente, bolagsskifte eller liknande förvärv eller vid exekutiv försäljning eller tvångsförsäljning enligt 8 kap. Om bostadsrätten i annat fall har övergått till någon som inte är medlem, är den från vilken rätten övergått fri från förpliktelser enligt första stycket först efter det att förvärvaren antagits till medlem. Lag (1995:1464).

7 § Om bostadsrätten efter uppsägning enligt 7 kap. 18 § kan tvångsförsäljas enligt 8 kap., svarar bostadsrättshavaren inte för de förpliktelser som åligger en innehavare av bostadsrätten för längre tid än till det månadsskifte som inträffar närmast efter sex månader från den dag då bostadsrättshavaren blev skild från lägenheten. Lag (1995:1464).

8 § Den som förvärvar en bostadsrätt svarar inte för de betalningsförpliktelser som den från vilken bostadsrätten har övergått hade mot bostadsrättsföreningen. När en bostadsrätt har övergått genom bodelning, arv, testamente, bolagsskifte eller liknande förvärv, svarar dock förvärvaren tillsammans med den från vilken bostadsrätten övergått för de förpliktelser som denne haft som innehavare av bostadsrätten. Lag (1995:1464).

Rätt att lösa bostadsrätt till lokal

9 § En bostadsrättsförening får i sina stadgar ta in ett förbehåll om att föreningen eller medlemmarna vid övergång av bostadsrätt till lokal skall ha rätt att lösa bostadsrätten. Stadgarna skall i så fall ange i vilken ordning lösningsrätten skall tillkomma föreningen eller medlemmarna, inom vilken tid lösningsrätten skall göras gällande hos förvärvaren samt efter vilka grunder ersättning för bostadsrätten skall bestämmas och inom vilken tid den skall betalas. Lag (1992:505)

Sidoavtal

10 § Finns det mellan föreningen och den från vilken bostadsrätten till en bostads-lägenhet övergått ett annat avtal som avser en nyttighet som har ett omedelbart samband med användningen av lägenheten och som är av mindre betydelse i jämförelse med den användningen, upphör även det andra avtalet att gälla vid den tidpunkt som anges i 6 §. Har föreningen sagt upp bostadsrättshavaren till avflyttning enligt 7 kap. 18 §, skall dock det andra avtalet upphöra att gälla när bostadsrättshavaren enligt 7 kap. 24 § är skyldig att flytta.

Föreningens skyldighet till vidareöverlåtelse

11 § Har en bostadsrätt övergått till bostadsrättsföreningen, skall den överlåtas så snart det kan ske utan förlust, om inte föreningen på en föreningsstämma beslutar att bostadsrätten skall upphöra.

Om en bostadsrätt som har övergått till föreningen är pantsatt, får beslut om bostadsrättens upphörande meddelas endast om panthavaren har medgivit detta eller om bostadsrätten saknar värde för panthavaren. Lag (1995:1464).

7 kap. Bostadsrättshavarens rättigheter och skyldigheter

Föreningens ansvar för lägenhetens skick

1 § När lägenheten skall tillträdas första gången efter en bostadsrättsupplåtelse, skall föreningen tillhandahålla lägenheten i sådant skick att den enligt den allmänna uppfattningen i orten är fullt brukbar för det avsedda ändamålet. Detta gäller om inte något annat har avtalats.

2 § Är lägenheten, när den skall tillträdas första gången efter bostadsrättsupplåtelsen, inte i det skick som bostadsrättshavaren har rätt att fordra enligt 1 §, får han avhjälpa bristen på föreningens bekostnad, om inte styrelsen på tillsägelse ombesörjer åtgärden så snart det kan ske. Kan bristen inte avhjälpas utan dröjsmål eller underlåter styrelsen att efter tillsägelse ombesörja åtgärden så snart det kan ske, får bostadsrättshavaren efter uppsägning frånträda bostadsrätten. Uppsägning får dock ske endast om bristen är av väsentlig betydelse. Sedan bristen blivit avhjälpt får uppsägning inte ske. För den tid lägenheten är i bristfälligt skick har bostadsrättshavaren rätt till skäligen nedsättning av årsavgiften.

Bostadsrättshavaren har även rätt till ersättning för skada, om bristen beror på försummelse från föreningens sida.

3 § Om bostadsrättshavaren inte får tillträda lägenheten i rätt tid när lägenheten skall tillträdas första gången efter en bostadsrättsupplåtelse och beror inte dröjsmålet på honom, har han rätt till skäligen nedsättning av årsavgiften för den tid han inte kan använda lägenheten eller del av den. Är hindret av väsentlig betydelse, får bostadsrättshavaren efter uppsägning frånträda bostadsrätten. Uppsägning får inte ske efter tillträdet.

Bostadsrättshavaren har även rätt till ersättning för skada, om dröjsmålet beror på försummelse från föreningens sida.

4 § Sedan tillträde medgetts är föreningen skyldig att hålla lägenheten, huset och marken i gott skick, i den mån ansvaret inte enligt 12 § vilar på bostadsrättshavaren. Bestämmelserna i 2 § tillämpas om föreningen åsidosätter sin reparationsskyldighet eller om det på något annat sätt uppstår hinder eller men i nyttjanderätten genom föreningens vållande. Lag (1995:1464).

5 § Finns det ohyra i lägenheten till men för bostadsrättshavaren gäller 2 § i tillämpliga delar. Har ohyran kommit efter det att lägenheten tillträts, gäller dock inte

vad som sagts nu, om det skett genom vårdslöshet eller försummelse av bostadsrättshavaren eller någon som han eller hon svarar för enligt 12 § tredje stycket 2.

I fråga om bostadslägenhet som utgör en del av ett hus är styrelsen skyldig att vidta tjänliga åtgärder för att utrota ohyra, även om bostadsrättshavaren är ansvarig enligt första stycket för att sådan förekommer i lägenheten. Är bostadsrättshavaren utan ansvar för ohyran, har han rätt till ersättning för nödvändiga kostnader som han drabbats av genom åtgärder för att utrota ohyran. Lag (2003:31).

Hur bostadsrättshavaren får använda lägenheten

6 § Bostadsrättshavaren får inte använda lägenheten för något annat ändamål än det avsedda. Föreningen får dock endast åberopa avvikelse som är av avsevärd betydelse för föreningen eller någon annan medlem i föreningen.

Om en bostadslägenhet som inte är avsedd för fritidsändamål innehas med bostadsrätt av en juridisk person, får lägenheten endast användas för att i sin helhet upplåtas i andra hand som permanentbostad, om inte något annat har avtalats.

7 § Bostadsrättshavaren får inte utan styrelsens tillstånd i lägenheten utföra åtgärd som innefattar

1. ingrepp i en bärande konstruktion,
2. ändring av befintliga ledningar för avlopp, värme, gas eller vatten, eller
3. annan väsentlig förändring av lägenheten.

Styrelsen får inte vägra att medge tillstånd till en åtgärd som avses i första stycket om inte åtgärden är till påtaglig skada eller olägenhet för föreningen.

I stadgarna får föreskrivas att styrelsens tillstånd inte behövs för att utföra en åtgärd som avses i första stycket. Lag (2003:31).

8 § Bostadsrättshavaren får inte inrymma utomstående personer i lägenheten, om det kan medföra men för föreningen eller någon annan medlem i föreningen.

9 § När bostadsrättshavaren använder lägenheten skall han eller hon se till att de som bor i omgivningen inte utsätts för störningar som i sådan grad kan vara skadliga för hälsan eller annars försämma deras bostadsmiljö att de inte skäligen bör tålas. Bostadsrättshavaren skall även i övrigt vid sin användning av lägenheten iakta allt som fordras för att bevara sundhet, ordning och gott skick inom eller utanför huset. Han eller hon skall rätta sig efter de särskilda regler som föreningen i överensstämmelse med ortens sed meddelar. Bostadsrättshavaren skall hålla noggrann tillsyn över att dessa åligganden fullgörs också av dem som han eller hon svarar för enligt 12 § tredje stycket 2.

Om det förekommer sådana störningar i boendet som avses i första stycket första meningen, skall föreningen

1. ge bostadsrättshavaren tillsägelse att se till att störningarna omedelbart upphör, och
2. om det är fråga om en bostadslägenhet, underrätta socialnämnden i den kommun där lägenheten är belägen om störningarna.

Andra stycket gäller inte om föreningen säger upp bostadsrättshavaren med anledning av att störningarna är särskilt allvarliga med hänsyn till deras art eller omfattning.

Om bostadsrättshavaren vet eller har anledning att misstänka att ett föremål är behäftat med ohyra får detta inte tas in i lägenheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer formulär till underrättelse som avses i andra stycket 2. Lag (2004:390).

Upplåtelse av lägenheten i andra hand

10 § En bostadsrättshavare får upplåta sin lägenhet i andra hand till annan för självständigt brukande endast om styrelsen ger sitt samtycke. Detta gäller även i de fall som avses i 6 § andra stycket.

Samtycke behövs dock inte,

1. om en bostadsrätt har förvärvats vid exekutiv försäljning eller tvångsförsäljning enligt 8 kap. av en juridisk person som hade panträtt i bostadsrätten och som inte antagits till medlem i föreningen, eller

2. om lägenheten är avsedd för permanentboende och bostadsrätten till lägenheten innehas av en kommun eller ett landsting.

Styrelsen skall genast underrättas om en upplåtelse enligt andra stycket. Lag (2003:31).

11 § Vägrar styrelsen att ge sitt samtycke till en andrahandsupplåtelse får bostadsrättshavaren ändå upplåta sin lägenhet i andra hand, om hyresnämnden lämnar tillstånd till upplåtelsen. Tillstånd skall lämnas, om bostadsrättshavaren har beaktansvärda skäl för upplåtelsen och föreningen inte har någon befogad anledning att vägra samtycke. Tillståndet skall begränsas till viss tid.

I fråga om en bostadslägenhet som innehas av en juridisk person krävs det för tillstånd endast att föreningen inte har någon befogad anledning att vägra samtycke. Tillståndet kan begränsas till viss tid.

Ett tillstånd till andrahandsupplåtelse kan förenas med villkor. Lag (2003:31).

Bostadsrättshavarens ansvar för lägenhetens skick

12 § Bostadsrättshavaren skall på egen bekostnad hålla lägenheten i gott skick, om inte något annat bestämts i stadgarna eller följer av andra-femte styckena. Detta gäller även mark, om sådan ingår i upplåtelsen.

Bostadsrättshavaren svarar inte för reparationer av ledningar för avlopp, värme, gas, elektricitet och vatten, om föreningen har försett lägenheten med ledningarna och dessa tjänar fler än en lägenhet. Detsamma gäller ventilationskanaler.

För reparationer på grund av brand- eller vattenledningsskada svarar bostadsrättshavaren endast om skadan uppkommit genom

1. hans eller hennes egen vårdslöshet eller försummelse, eller
2. vårdslöshet eller försummelse av

a) någon som hör till hans eller hennes hushåll eller som besöker honom eller henne som gäst,

b) någon annan som han eller hon har inrymt i lägenheten, eller

c) någon som för hans eller hennes räkning utför arbete i lägenheten.

För reparation på grund av brandskada som uppkommit genom vårdslöshet eller försummelse av någon annan än bostadsrättshavaren själv är dock denne ansvarig endast om han eller hon brustit i omsorg och tillsyn.

Tredje stycket gäller i tillämpliga delar om det finns ohyra i lägenheten. Lag (2003:31).

Föreningens rätt att avhjälpa brist

12 a § Om bostadsrättshavaren försummar sitt ansvar för lägenhetens skick enligt 12 § i sådan utsträckning att annans säkerhet äventyras eller det finns risk för omfattande skador på annans egendom och inte efter uppmaning avhjälper bristen i lägenhetens skick så snart som möjligt, får föreningen avhjälpa bristen på bostadsrättshavarens bekostnad. Lag (2003:31).

Tillträde till lägenheten

13 § Företrädare för bostadsrättsföreningen har rätt att få komma in i lägenheten när det behövs för tillsyn eller för att utföra arbete som föreningen svarar för eller har rätt att utföra enligt 12 a §. När bostadsrättshavaren har av sagt sig bostadsrätten enligt 4 kap. 11 § eller när bostadsrätten skall tvångsförsäljas enligt 8 kap., är bostadsrättshavaren skyldig att låta lägenheten visas på lämplig tid. Föreningen skall se till att bostadsrättshavaren inte drabbas av större olägenhet än nödvändigt.

Bostadsrättshavaren är skyldig att tåla sådana inskränkningar i nyttjanderätten som föranleds av nödvändiga åtgärder för att utrota ohyra i huset eller på marken, även om hans lägenhet inte besväras av ohyra. I så fall tillämpas 5 §.

Om bostadsrättshavaren inte lämnar tillträde till lägenheten när föreningen har rätt till det, får Kronofogdemyndigheten besluta om särskild handräckning. I fråga om sådan handräckning finns bestämmelser i lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning. Lag (2006:710).

Avgifter till föreningen

14 § Varje medlem skall betala en avgift till bostadsrättsföreningen i form av en insats när bostadsrätt upplåts till honom. Föreningen har dessutom rätt att ta ut en årsavgift för den löpande verksamheten samt, om det anges i stadgarna, upplåtelseavgift, överlåtelseavgift och pantsättningsavgift.

En beslutad insats kan ändras i den ordning som sägs i 9 kap. 13 och 16 §§. Föreningen får i övrigt inte ta ut särskilda avgifter för åtgärder som föreningen skall vidta med anledning av denna lag eller annan författning.

Vid ombildning av hyresrätt till bostadsrätt får bostadsrättsföreningen inte ta ut upplåtelseavgift förrän efter en månad från den dag då föreningen erbjudit hyresgästen att få lägenheten upplåten med bostadsrätt. Intill dess sex månader

förflutit räknat från dagen för erbjudandet, får avgiften högst motsvara ränta på insatsen enligt 5 § räntelagen (1975:635).

15 § Avgifter till föreningen skall betalas under föreningens adress eller annan adress som föreningen uppger. Betalning får alltid ske genom postanvisning, postgiro eller bankgiro.

Om bostadsrättshavaren betalar sin avgift på post- eller bankkontor, anses beloppet ha kommit föreningen till handa omedelbart vid betalningen. Lämnar bostadsrättshavaren ett betalningsuppdrag på avgiften till bank-, post- eller girokontor, anses beloppet ha kommit föreningen till handa när betalningsuppdraget togs emot av det förmedlande kontoret.

16 § Om bostadsrättshavaren inte i rätt tid betalar insats eller upplåtelseavgift som skall betalas innan lägenheten får tillräddas och sker inte heller rättelse inom en månad från anmaning, får föreningen häva upplåtelseavtalet. Detta gäller inte om lägenheten tillträts med styrelsens medgivande.

Om avtalet hävs, har föreningen rätt till ersättning för skada.

I 18–25 §§ finns bestämmelser om förverkande när avgifter betalas för sent efter tillträdet.

16 a § Föreningen har panträtt i bostadsrätten för sin fordran på sådana avgifter som avses i 14 § första stycket. Vid utmätning eller konkurs jämföras sådan panträtt med handpanträtt.

Sådan panträtt som avses i första stycket har företrädare framför en panträtt som har upplåtits av en innehavare av bostadsrätten, om inte annat följer av 31 §. Lag (1995:1464).

Rätt för bostadsrättshavaren att frånträda bostadsrätten vid avgiftshöjning

17 § Har beslut fattats om en väsentlig avgiftshöjning för bostadsrätten, får bostadsrättshavaren efter uppsägning frånträda bostadsrätten, om det inte är oskäligt mot föreningen eller dess medlemmar att bostadsrätten frånträds. Uppsägning skall ske inom tre månader från den dag då bostadsrättshavaren fick kännedom om avgiftshöjningen.

Förverkande

18 § Nyttjanderätten till en lägenhet som innehas med bostadsrätt och som tillträts är, med de begränsningar som följer av 19 och 20 §§, förverkad och föreningen således berättigad att säga upp bostadsrättshavaren till avflyttning,

1. om bostadsrättshavaren dröjer med att betala insats eller upplåtelseavgift utöver två veckor eller den längre tid som kan vara bestämd i stadgarna från det att föreningen efter förfallodagen anmanat honom eller henne att fullgöra sin betalningsskyldighet,

1 a. om bostadsrättshavaren dröjer med att betala årsavgift, när det gäller en bostadslägenhet, mer än en vecka efter förfallodagen eller, när det gäller en lokal, mer än två vardagar efter förfallodagen,

2. om bostadsrättshavaren utan behövligt samtycke eller tillstånd upplåter lägenheten i andra hand,

3. om lägenheten används i strid med 6 eller 8 §,

4. om bostadsrättshavaren eller den som lägenheten upplåtits till i andra hand, genom vårdslöshet är vållande till att det finns ohyra i lägenheten eller om bostadsrättshavaren genom att inte utan oskäligen dröjsmål underrätta styrelsen om att det finns ohyra i lägenheten bidrar till att ohyran sprids i huset,

5. om lägenheten på annat sätt vanvårdas eller om bostadsrättshavaren åsidosätter sina skyldigheter enligt 9 § vid användning av lägenheten eller om den som lägenheten upplåtits till i andra hand vid användning av denna åsidosätter de skyldigheter som enligt samma paragraf åligger en bostadsrättshavare,

6. om bostadsrättshavaren inte lämnar tillträde till lägenheten enligt 13 § och han inte kan visa en giltig ursäkt för detta,

7. om bostadsrättshavaren inte fullgör skyldighet som går utöver det han skall göra enligt denna lag, och det måste anses vara av synnerlig vikt för föreningen att skyldigheten fullgörs, samt

8. om lägenheten helt eller till väsentlig del används för näringsverksamhet eller därmed likartad verksamhet, vilken utgör eller i vilken till en inte oväsentlig del ingår brottsligt förfarande, eller för tillfälliga sexuella förbindelser mot ersättning. Lag (2003:31).

19 § Nyttjanderätten är inte förverkad, om det som ligger bostadsrättshavaren till last är av ringa betydelse. Inte heller är nyttjanderätten till en bostadslägenhet förverkad på grund av att en skyldighet som avses i 18 § 7 inte fullgörs, om bostadsrättshavaren är en kommun eller ett landsting och skyldigheten inte kan fullgöras av en kommun eller ett landsting.

En skyldighet för bostadsrättshavaren att inneha anställning i ett visst företag eller någon liknande skyldighet får inte läggas till grund för förverkande. Lag (1992:505).

20 § Uppsägning på grund av förhållande som avses i 18 § 2, 3 eller 5-7 får ske om bostadsrättshavaren låter bli att efter tillsägelse vidta rättelse utan dröjsmål.

Uppsägning på grund av förhållande som avses i 18 § 2 får dock, om det är fråga om en bostadslägenhet, inte ske om bostadsrättshavaren utan dröjsmål ansöker om tillstånd till upplåtelsen och får ansökan beviljad.

Uppsägning på grund av störningar i boendet enligt 18 § 5 får, om det är fråga om en bostadslägenhet, inte ske förrän socialnämnden har underrättats enligt 9 § andra stycket 2.

Är det fråga om särskilt allvarliga störningar i boendet gäller vad som sägs i 18 § 5 även om någon tillsägelse om rättelse inte har skett. Vid sådana störningar får uppsägning som gäller en bostadslägenhet ske utan föregående underrättelse till socialnämnden. En kopia av uppsägningen skall dock skickas till socialnämnden.

Fjärde stycket gäller inte om störningarna inträffat under tid då lägenheten varit upplåten i andra hand på sätt som anges i 10 eller 11 §. Lag (2004:390).

21 § Är nyttjanderätten förverkad på grund av förhållande, som avses i 18 § 1–3 eller 5–7 men sker rättelse innan föreningen har sagt upp bostadsrättshavaren till avflyttning, får han eller hon inte därefter skiljas från lägenheten på den grunden. Detta gäller dock inte om nyttjanderätten är förverkad på grund av sådana särskilt allvarliga störningar i boendet som avses i 9 § tredje stycket.

Bostadsrättshavaren får inte heller skiljas från lägenheten om föreningen inte har sagt upp bostadsrättshavaren till avflyttning inom tre månader från den dag då föreningen fick reda på förhållande som avses i 18 § 4 eller 7 eller inte inom två månader från den dag då föreningen fick reda på förhållande som avses i 18 § 2 sagt till bostadsrättshavaren att vidta rättelse. Lag (2003:31).

22 § En bostadsrättshavare kan skiljas från lägenheten på grund av förhållande som avses i 18 § 8 endast om föreningen har sagt upp bostadsrättshavaren till avflyttning inom två månader från det att föreningen fick reda på förhållandet. Om den brottsliga verksamheten har angetts till åtal eller om förundersökning har inletts inom samma tid, har föreningen dock kvar sin rätt till uppsägning intill dess att två månader har gått från det att domen i brottmålet har vunnit laga kraft eller det rättsliga förfarandet har avslutats på något annat sätt.

23 § Är nyttjanderätten enligt 18 § 1 a förverkad på grund av dröjsmål med betalning av årsavgift, och har föreningen med anledning av detta sagt upp bostadsrättshavaren till avflyttning, får denne på grund av dröjsmålet inte skiljas från lägenheten

1. om avgiften – när det är fråga om en bostadslägenhet – betalas inom tre veckor från det att

a) bostadsrättshavaren på sådant sätt som anges i 27 och 28 §§ har delgetts underrättelse om möjligheten att få tillbaka lägenheten genom att betala årsavgiften inom denna tid, och

b) meddelande om uppsägningen och anledningen till denna har lämnats till socialnämnden i den kommun där lägenheten är belägen, eller

2. om avgiften – när det är fråga om en lokal – betalas inom två veckor från det att bostadsrättshavaren på sådant sätt som anges i 27 och 28 §§ har delgetts underrättelse om möjligheten att få tillbaka lägenheten genom att betala årsavgiften inom denna tid.

Är det fråga om en bostadslägenhet får en bostadsrättshavare inte heller skiljas från lägenheten om han eller hon har varit förhindrad att betala årsavgiften inom den tid som anges i första stycket 1 på grund av sjukdom eller liknande oförutsedd omständighet och årsavgiften har betalats så snart det var möjligt, dock senast när tvisten om avhysning avgörs i första instans.

Vad som sägs i första stycket gäller inte om bostadsrättshavaren, genom att vid upprepade tillfällen inte betala årsavgiften inom den tid som anges i 18 § 1 a, har åsidosatt sina förpliktelser i så hög grad att han eller hon skäligen inte bör få behålla lägenheten.

Beslut om avhysning får meddelas tidigast tredje vardagen efter utgången av den tid som anges i första stycket 1 eller 2.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer formulär till underrättelse och meddelande som avses i första stycket. Lag (2004:390).

24 § Sägs bostadsrättshavaren upp till avflyttning av någon orsak som anges i 18 § 1, 4–6 eller 8, är han eller hon skyldig att flytta genast.

Sägs bostadsrättshavaren upp av någon orsak som anges i 18 § 2, 3 eller 7, får han eller hon bo kvar till det månadsskifte som inträffar närmast efter tre månader från uppsägningen, om inte rätten ålägger honom eller henne att flytta tidigare. Detsamma gäller om uppsägningen sker av orsak som anges i 18 § 1 a och bestämmelserna i 23 § tredje stycket är tillämpliga.

Vid uppsägning i andra fall av orsak som anges i 18 § 1 a tillämpas övriga bestämmelser i 23 §. Lag (2003:31).

25 § Om föreningen säger upp bostadsrättshavaren till avflyttning, har föreningen rätt till ersättning för skada.

Förfarandet vid uppsägning

26 § En uppsägning skall vara skriftlig. Om det är bostadsrättshavaren som gör uppsägningen, får den ske hos den som är behörig att ta emot årsavgiften på föreningens vägnar. Lag (2003:31).

27 § Skriftlig uppsägning ska delges den som söks för uppsägning. Delgivning får inte ske enligt 34:38 och 48 §§ delgivningslagen (2010:1932).

Träffas inte den som söks för uppsägning i sitt hemvist, får uppsägningen sändas i rekommenderat brev under hans eller hennes vanliga adress. Ett exemplar av uppsägningen ska dessutom lämnas antingen i den söktes bostad till en vuxen medlem i det hushåll som han eller hon tillhör eller, om han eller hon driver rörelse med fast kontor, på kontoret till någon som är anställd där. Påträffas inte någon som angetts nu, ska uppsägningen i stället läggas i den söktes postlåda, om sådan finns. Uppsägningen har skett när vad som sagts nu blivit fullgjort.

Har den hos vilken uppsägning ska ske inte något känt hemvist i Sverige och finns det inte heller något känt ombud som har rätt att ta emot uppsägning för honom eller henne, får uppsägning ske genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar. Lag (2010:1959).

28 § Stämningsansökan med yrkande om rätt att frånträda bostadsrätten eller om bostadsrättshavarens skiljande från lägenheten samt ansökan om avhysning av bostadsrättshavaren gäller som uppsägning när delgivning skett i behörig ordning.

29 § Om en bostadsrätt sägs upp av någon orsak som anges i 2-5 och 17 §§, övergår bostadsrätten genast till föreningen. Föreningen skall betala skälig ersättning för bostadsrätten.

Har bostadsrättshavaren tillträtt lägenheten, skall hyresavtal anses ingånget för tiden från uppsägningen, om bostadsrättshavaren i uppsägningen begärt att få bo kvar i lägenheten. I så fall gäller 4 kap. 9 §.

30 § Har bostadsrättshavaren blivit skild från lägenheten till följd av uppsägning i fall som avses i 18 §, skall bostadsrätten tvångsförsälas enligt 8 kap. så snart som möjligt, om inte föreningen, bostadsrättshavaren och de kända borgenärer vars rätt berörs av försäljningen kommer överens om något annat. Försäljningen får dock skjutas upp till dess att brister som bostadsrättshavaren svarar för blivit åtgärdade. Lag (1995:1464).

Underrättelse vid pantsättning av en bostadsrätt

31 § Har föreningen underrättats om att en bostadsrätt är pantsatt, skall föreningen utan dröjsmål underrätta pantshavaren om bostadsrättshavaren har obetalda avgifter till föreningen till ett belopp som överstiger vad som av årsavgiften belöper på en månad och bostadsrättshavaren dröjer med betalningen mer än två veckor från förfallodagen.

Om föreningen försummar denna skyldighet, har föreningen vid exekutiv försäljning eller tvångsförsäljning enligt 8 kap. inte företräde till betalning framför pantshavaren i fråga om

1. de avgiftsbelopp som förfallit till betalning under den tid föreningens försummelse varat, samt
2. den del av årsavgiften som förfallit till betalning närmast efter det att en underrättelse gjorts.

Andra stycket gäller inte i fråga om avgiftsbelopp som förfallit till betalning under den tid pantshavaren haft kännedom om bostadsrättshavarens betalningsförsummelse. Lag (1995:1464).

Vissa övriga meddelanden

32 § Är ett sådant meddelande från föreningen som avses i 9 §, 12 a §, 16 §, 18 § 1, 20 § första stycket, 23 § första stycket 1 b eller 31 § första stycket eller 6 kap. 1 § andra stycket, 1 a § eller 2 § avsänt i rekommenderat brev under mottagarens vanliga adress, skall föreningen anses ha fullgjort vad som ankommer på den. Detsamma gäller beträffande sådant meddelande från bostadsrättshavaren som avses i 2 § och 6 kap. 6 §. Lag (2004:390).

Upphörande av bostadsrätten i vissa fall

33 § Överläts det hus i vilket lägenheten finns eller säljs huset exekutivt, upphör bostadsrätten. Föreningen är därvid skyldig att betala skäligen ersättning för bostadsrätten. Träder föreningen i likvidation inom tre månader från det frågan om föreningens ersättningsskyldighet blivit slutligt avgjord eller försätts föreningen inom samma tid i konkurs, skall dock bostadsrättshavarens rätt att få ersättning för bostadsrätten bedömas efter de regler som gäller för skifte av föreningens tillgångar.

Upphör bostadsrätten enligt första stycket och har lägenheten tillträtts, skall skriftligt hyresavtal anses ingånget. I så fall gäller 4 kap. 9 §.

8 kap. Tvångsförsäljning

Inledande bestämmelser

1 § Tvångsförsäljning genomförs av Kronofogdemyndigheten efter ansökan av bostadsrättsföreningen. Lag (2006:710).

2 § Vid tvångsförsäljning tillämpas bestämmelserna i utsökningsbalken om exekutiv försäljning av lös egendom i allmänhet, om inte annat följer av detta kapitel.

Försäljningen skall anses ske för uttagande av en sådan föreningens fordran som är förenad med panträtt enligt 7 kap. 16 a §. Detta gäller även om föreningen inte skulle ha någon sådan fordran. Lag (1995:1464).

Ansökan och beslut

3 § Ansökan om tvångsförsäljning skall göras hos Kronofogdemyndigheten. Lag (2006:710).

4 § Om Kronofogdemyndigheten finner att förutsättningarna för tvångsförsäljning är uppfyllda skall en sådan försäljning genomföras. I annat fall skall Kronofogdemyndigheten avslå ansökan. Lag (2006:710).

Föreningens rätt till betalning

5 § Föreningen har vid tvångsförsäljning rätt till betalning ur försäljningssumman för fordringar som är förenade med panträtt i bostadsrätten enligt 7 kap. 16 a §.

Föreningen har också rätt till betalning för andra fordringar mot bostadsrätts-havaren som grundas på innehavet av bostadsrätten, om de anmäls hos Kronofogdemyndigheten innan bostadsrätten säljs eller, om försäljning sker under hand, senast när fördelning skall äga rum. Sådana fordringar tas ut efter alla andra fordringar som medför rätt till betalning ur bostadsrätten. Lag (2006:710).

Följden av misslyckade försäljningsförsök

6 § Om det har gjorts tre försäljningsförsök utan att bostadsrätten har blivit såld, övergår den genast till föreningen utan lösen och fri från panträtt. Bostadsrätten övergår dock till föreningen på detta sätt redan efter det andra försäljningsförsöket, om det vid detta inte har gjorts något inrop eller lämnats något anbud och det inte kan antas att bostadsrätten blir såld vid ytterligare ett försäljningsförsök. Lag (1995:1464).

Kostnaderna för förfarandet

7 § Vid tillämpning av 17 kap. utsökningsbalken skall mål om tvångsförsäljning anses som mål om utmätning. Bostadsrätts-havaren skall slutligt svara för förrättningskostnaderna, i den mån de inte kan tas ut ur försäljningssumman. Lag (1995:1464).

Sammanträffande av exekutiv försäljning och tvångsförsäljning

8 § Om tvångsförsäljning enligt detta kapitel och exekutiv försäljning begärs beträffande samma bostadsrätt, skall den tvångsförsäljas.

Första stycket gäller inte om ansökan om tvångsförsäljning gjorts efter det att försäljning på exekutiv auktion kungjorts enligt 9 kap. 2 § utsökningsbalken eller det annars finns särskilda skäl för att en försäljning bör genomföras enligt utsökningsbalken. I ett sådant fall skall målet om tvångsförsäljning vila till dess målet om exekutiv försäljning avgjorts.

Frågan om tvångsförsäljning faller, om en bostadsrätt har sålts vid exekutiv försäljning efter det att nyttjanderätten till den lägenhet som bostadsrätten avser har förverkats enligt 7 kap. 18 §. Lag (1995:1464).

9 kap. Bestämmelser om föreningen m.m.

Allmänna bestämmelser om en bostadsrättsförening

1 § I 1 kap. finns vissa inledande bestämmelser om bostadsrättsföreningar.

2 § Bestämmelserna i 2 kap. 3 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar om när en ekonomisk förening skall anmälas för registrering och om verkan av att anmälan gjorts för sent gäller i fråga om bostadsrättsföreningar.

3 § Sedan föreningen har registrerats kan den förvärva rättigheter och ikläda sig skyldigheter samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter. Före registreringen gäller bestämmelserna i 2 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

4 § För en bostadsrättsförenings förpliktelser svarar endast föreningens tillgångar. I tillgångarna inräknas insatser och avgifter som har förfallit till betalning även om de ännu inte har betalats. Lag (2003:31).

Innehållet i föreningens stadgar

5 § Bostadsrättsföreningens stadgar skall ange

1. föreningens firma,
2. den ort i Sverige där föreningens styrelse skall ha sitt säte,
3. ändamålet med föreningens verksamhet och verksamhetens art,
4. om upplåtelseavgift, överlåtelseavgift och pantsättningsavgift kan tas ut,
5. de grunder enligt vilka årsavgift, överlåtelseavgift och pantsättningsavgift skall beräknas,
6. i det fall rätten att bestämma ersättning för bostadsrätt vid överlåtelse skall vara inskränkt, de grunder enligt vilka ersättning skall beräknas,
7. de grunder enligt vilka medel skall avsättas för att säkerställa underhållet av föreningens hus,

8. antalet eller lägsta och högsta antalet styrelseledamöter och revisorer samt eventuella suppleanter, tiden för deras uppdrag samt, om någon av dem skall utses på annat sätt än som anges i denna lag, hur det skall ske,

9. inom vilken tid och hur föreningsstämman skall sammankallas samt hur andra meddelanden skall komma till medlemmarnas kännedom,

10. vilka ärenden som skall förekomma på ordinarie stämma,

11. vilken tid föreningens räkenskapsår skall omfatta, samt

12. grunderna för fördelning av föreningens vinst samt hur man skall förfara med föreningens behållna tillgångar när föreningen upplöses.

Bestämmelserna i första stycket 8 gäller inte arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

Firma

6 § Bostadsrättsföreningens firma skall innehålla ordet "bostadsrättsförening".

I firman får inte ordet "bolag" eller något annat ord som betecknar ett bolagsförhållande tas in på så sätt att det kan leda till missförstånd att ett bolag innehar firman.

Firman skall tydligt skilja sig från andra hos Bolagsverket förut registrerade och ännu bestående föreningsfirmor med säte i samma län. För registrering av förenings firma gäller i övrigt bestämmelserna i firmalagen (1974:156).

Endast en bostadsrättsförening eller en sammanslutning av bostadsrättsföreningar får använda ordet "bostadsrätt" eller en sammansättning med detta ord i sin firma eller i övrigt vid beteckning av rörelsen. Lag (2004:247).

7 § Bestämmelserna om firmateckning i 14 kap. 2 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i fråga om bostadsrättsföreningar.

Medlems- och lägenhetsförteckning

8 § Styrelsen skall föra förteckning över bostadsrättsföreningens medlemmar (medlemsförteckning) samt förteckning över de lägenheter som är upplåtna med bostadsrätt (lägenhetsförteckning). Förteckningarna kan bestå av betryggande lösblads- eller kortsystem. De kan också föras med automatisk databehandling eller på annat liknande sätt.

9 § Medlemsförteckningen skall för varje medlem innehålla uppgift om hans namn och postadress samt om den bostadsrätt som han har.

Styrelsen skall hålla förteckningen tillgänglig för den som vill ta del av den.

10 § Lägenhetsförteckningen skall för varje lägenhet ange

1. lägenhetens beteckning, belägenhet, rumsantal och övriga utrymmen,
2. dagen för Bolagsverkets registrering av den ekonomiska plan som ligger till grund för upplåtelsen,
3. bostadsrättshavarens namn, samt
4. insatsen för bostadsrätten.

Uppgifterna skall genast föras in i förteckningen när en lägenhet upplåts med bostadsrätt.

Underrättas föreningen om att en bostadsrätt pantsatts eller ändras någon uppgift i förteckningen, skall detta genast antecknas. Vid överlåtelse av bostadsrätt skall en kopia av överlåtelseavtalet fogas till förteckningen på lämpligt sätt.

Dagen för anteckningen skall anges. Lag (2004:247).

11 § Bostadsrättshavaren har rätt att på begäran få utdrag ur lägenhetsförteckningen beträffande lägenhet som han innehar med bostadsrätt. Utdraget skall avse uppgifter som enligt 10 § skall anges i förteckningen. Dagen för utfärdandet skall anges i utdraget.

Bostadsrättsföreningens ledning

12 § Bestämmelserna om en förenings ledning i 6 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i fråga om bostadsrättsföreningar med följande undantag:

1. Av styrelsens ledamöter skall alltid minst två eller, om styrelsen består av mindre än fem ledamöter, minst en väljas på föreningsstämma.

2. Om inte något annat har bestämts i stadgarna, kan bostadsrättshavarens make eller sambo vara styrelseledamot eller suppleant för styrelseledamot, även om maken eller sambon inte är medlem i föreningen.

3. Bestämmelserna om verkställande direktör gäller inte.

13 § Det är en uppgift för styrelsen att fastställa avgifterna till föreningen, om inte något annat har bestämts i stadgarna. Ändring av insatsen skall dock alltid beslutas av föreningsstämman.

Bestämmelser om föreningsstämma

14 § Bestämmelserna om föreningsstämman i 7 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar för bostadsrättsföreningar med följande undantag:

1. Om flera medlemmar har en bostadsrätt gemensamt har de endast en röst, om inte något annat bestämts i stadgarna.

2. Föreningsstämmans befogenheter får inte överlämnas åt särskilt valda fullmäktige.

3. Bestämmelserna i 23–25 §§ gäller i stället för 7 kap. 14 och 15 §§ lagen om ekonomiska föreningar.

Särskilda villkor för vissa beslut

15 § Beslut som innebär väsentliga förändringar av föreningens hus eller mark skall fattas på en föreningsstämma, om inte något annat har bestämts i stadgarna.

I fråga om sådana åtgärder som innebär en förändring av en bostadsrättshavarens lägenhet gäller dock bestämmelserna i 7 kap. 7 § och bestämmelserna i 16 § första stycket 2 detta kapitel. Lag (1995:1464).

16 § För att ett beslut i en fråga som anges i denna paragraf skall vara giltigt krävs att det har fattats på en föreningsstämma och att följande bestämmelser har iakttagits.

1. Om beslutet innebär ändring av någon insats och medför rubbning av det inbördes förhållandet mellan insatserna, skall samtliga bostadsrättshavare som berörs av ändringen ha gått med på beslutet. Om enighet inte uppnås, blir beslutet ändå giltigt om minst två tredjedelar av de berörda bostadsrättshavarna har gått med på beslutet och det dessutom har godkänts av hyresnämnden.

1 a. Om beslutet innebär en ökning av samtliga insatser utan att förhållandet mellan de inbördes insatserna rubbas, skall alla bostadsrättshavarna ha gått med på beslutet. Om enighet inte uppnås, blir beslutet ändå giltigt om minst två tredjedelar av de röstande har gått med på beslutet och det dessutom har godkänts av hyresnämnden. Hyresnämnden skall godkänna beslutet om detta inte framstår som otillbörligt mot någon bostadsrättshavare.

2. Om beslutet innebär att en lägenhet som upplåtits med bostadsrätt kommer att förändras eller i sin helhet behöva tas i anspråk av föreningen med anledning av en om- eller tillbyggnad, skall bostadsrättshavaren ha gått med på beslutet. Om bostadsrättshavaren inte ger sitt samtycke till ändringen, blir beslutet ändå giltigt om minst två tredjedelar av de röstande har gått med på beslutet och det dessutom har godkänts av hyresnämnden.

3. Om beslutet innebär utvidgning av föreningens verksamhet, skall minst två tredjedelar av de röstande ha gått med på beslutet.

4. Om beslutet innebär överlåtelse av ett hus som tillhör föreningen, i vilket det finns en eller flera lägenheter som är upplåtna med bostadsrätt, skall beslutet ha fattats på det sätt som gäller för beslut om likvidation enligt 11 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. Minst två tredjedelar av bostadsrättshavarna i det hus som skall överlåtas skall dock alltid ha gått med på beslutet.

5. Om det i stadgarna finns ytterligare något villkor för att ett beslut enligt 1–4 skall vara giltigt, gäller även det.

Föreningen skall genast underrätta den som har pant i bostadsrätten och som är känd för föreningen om ett beslut enligt första stycket 2 eller 4. Lag (2003:31).

17 § Ett stämmobeslut enligt 16 § första stycket 2 skall på begäran av föreningen godkännas av hyresnämnden, om förändringen är angelägen och syftet med åtgärden inte skäligen kan tillgodoses på något annat sätt samt beslutet inte är oskäligt mot bostadsrättshavaren. Kan förändringen anses vara av liten betydelse för bostadsrättshavaren, får hyresnämnden dock lämna godkännande, om åtgärden inte skäligen kan tillgodoses på något annat sätt. Nämnden får förena ett beslut om godkännande med villkor.

Begär bostadsrättshavaren att föreningen skall lösa in bostadsrätten, får godkännande lämnas endast med villkor om inlösen, såvida inte bostadsrättshavaren skäligen bör kunna godta förändringen ändå. Innebär nämndens godkännande att lägenheten i sin helhet får tas i anspråk av föreningen, skall godkännandet lämnas med villkor att inlösen sker.

18 § Talan om ersättning vid inlösen eller för intrång eller för annan skada som en bostadsrättshavare orsakas med anledning av ett beslut om godkännande enligt 16 § första stycket 2 ska väckas vid mark- och miljödomstolen. I fråga om inlösen och ersättning gäller expropriationslagen (1972:719) i tillämpliga delar. Lag (2010:1001).

18 a § Ett beslut om nedsättning av samtliga insatser skall genast anmälas för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän ett år har förflutit efter registreringen. Lag (2003:31).

Beslut om ombildning av hyresrätt till bostadsrätt

19 § En bostadsrättsförenings beslut att förvärva ett hus för ombildning av hyresrätt till bostadsrätt skall fattas på en föreningsstämma. Beslutet är giltigt, om hyresgästerna i minst två tredjedelar av de uthyrda lägenheter som omfattas av förvärvet har gått med på beslutet. Dessa hyresgäster skall vara medlemmar i bostadsrättsföreningen och, vad gäller bostadshyresgäster, folkbokförda på fastigheten. Vid beräkningen av antalet lägenheter tillämpas 1 kap. 5 § andra stycket.

Protokollet från föreningsstämman skall innehålla uppgift om hur rösterna har beräknats och hållas tillgängligt för hyresgästerna och ägaren av huset. Lag (2003:31).

20 § Innan beslut om förvärv av ett hus fattas enligt 19 §, skall en sådan ekonomisk plan som avses i 3 kap. 1 § upprättas och hållas tillgänglig för hyresgästerna. Till planen skall fogas ett besiktningsprotokoll som visar husets skick. Planen skall även vara försedd med intyg enligt 3 kap. 2 §. Lag (1995:1464).

21 § Beslut om förvärv i strid med 19 § första stycket är ogiltiga. Detsamma gäller beslut om förvärv som fattas utan att ekonomisk plan varit tillgänglig enligt 20 §. Det nu sagda skall dock inte gälla om förvärv ändå skett enligt beslutet och lagfart har meddelats.

22 § [9 kap. 22 § har upphört att gälla genom lag (1992:505) som har trätt i kraft den 1 juli 1992.]

Ändring av stadgar

23 § Ett beslut om ändring av en bostadsrättsförenings stadgar är giltigt om samtliga röstberättigade i föreningen är ense om det. Beslutet är även giltigt, om det har fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och minst två tredjedelar av de röstande på den senare stämman gått med på beslutet. Om beslutet avser ändring av de grunder enligt vilka årsavgifter skall beräknas, fordras dock att minst tre fjärdedelar av de röstande på den senare stämman gått med på beslutet. Om beslutet innebär att en medlems rätt till föreningens behållna tillgångar vid dess upplösning inskränks, fordras att samtliga röstande på den senare stämman gått med på beslutet.

Ett beslut som innebär att en medlems rätt att överlåta sin bostadsrätt inskränks eller att förbehåll enligt 6 kap. 9 § införs, är giltigt endast om samtliga bostadsrättshavare vars rätt berörs av ändringen gått med på beslutet.

24 § Om det i stadgarna har tagits in något villkor utöver vad som följer av 23 § för ändring av stadgarna, gäller även det.

Om det finns en föreskrift i stadgarna om att en viss bestämmelse inte får ändras utan regeringens tillstånd, får inte heller föreskriften ändras utan regeringens tillstånd, om den har tagits in i stadgarna på grund av lag eller annan författning eller efter regeringens medgivande.

25 § Ett beslut om ändring av stadgarna skall genast anmälas för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registreringen har skett.

Revision och särskild granskning samt redovisning

26 § Bestämmelserna i 8 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om bostadsrättsföreningar. Bestämmelser om bokföring och annan redovisning finns i bokföringslagen (1999:1078) och årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2006:869).

Vinstutdelning m.m.

27 § Utdelning får endast ske av vinst som redovisas i fastställd balansräkning för senaste räkenskapsåret.

Vinst får inte delas ut till andra än bostadsrättshavarna. Vinsten fördelas mellan dem efter insatserna för bostadsrätterna, om inte något annat har bestämts i stadgarna.

28 § Har vinstutdelning beslutats och verkställts i strid med 27 § eller någon bestämmelse i föreningens stadgar, gäller bestämmelserna om återbetalning m.m. i 10 kap. 7 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Bestämmelserna om vissa gåvor i 10 kap. 8 § nämnda lag gäller i fråga om bostadsrättsföreningar.

Likvidation och upplösning samt fusion

29 § Bestämmelserna om likvidation och upplösning i 11 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om bostadsrättsföreningar.

Vad som föreskrivs i 11 kap. 3 § lagen om ekonomiska föreningar för det fall antalet föreningsmedlemmar går ned under ett lägsta antal, skall tillämpas i fråga om en bostadsrättsförening, om antalet medlemmar eller antalet bostadsrättshavare går ned under tre. Om flera medlemmar har en bostadsrätt gemensamt skall de härvid räknas endast som en bostadsrättshavare.

Vidare skall vad som i 11 kap. 12 § lagen om ekonomiska föreningar sägs om insatskapital i stället gälla insats och upplåtelseavgift i bostadsrättsföreningen. Lag (1993:314).

30 § Bestämmelserna om fusion i 12 kap. 1-19 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller också för bostadsrättsföreningar. Lag (2008:4).

Registreringsmyndighet m.m.

31 § Bestämmelserna om registrering m.m. i 15 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i fråga om bostadsrättsföreningar. Ett beslut om sådan ändring av stadgarna att styrelsens säte skall flyttas från ett län till ett annat får dock inte registreras, om bostadsrättsföreningens firma på grund av bestämmelserna i 6 § tredje stycket detta kapital inte får föras in i Bolagsverkets register. Lag (2004:247).

10 kap. Skadestånd, straff och vite m.m.

1 § Bestämmelserna om skadestånd m.m. i 13 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om bostadsrättsföreningar.

1 a § Om en intygsgivare uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter sina åligganden enligt 3 kap. 2 § eller 5 kap. 3 §, skall han eller hon ersätta bostadsrättsföreningen eller en bostadsrättsshavare den skada som därigenom uppkommit. Om det är skäligt, kan skadeståndet sättas ned eller helt falla bort. Lag (2003:31).

2 § Bestämmelserna om straff och vite i 16 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar utom 1 § andra stycket 1 gäller i tillämpliga delar i fråga om bostadsrättsföreningar. Lag (2013:433).

3 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. upplåter andelsrätt i strid med 1 kap. 8 §,
2. upplåter bostadsrätt i strid med 3 kap. 1 § eller 4 § eller 4 kap. 2 §,
3. tar emot förskott i strid med 5 kap. 2 §,
4. bryter mot 9 kap. 6 § sista stycket,
5. underlåter att föra medlemsförteckning eller inte håller en sådan förteckning tillgänglig enligt 9 kap. 9 §, eller
6. underlåter att föra lägenhetsförteckning eller meddelar oriktig eller vilseledande uppgift i utdrag enligt 9 kap. 11 §.

11 kap. Förfarandet i bostadsrättstvister m.m.

1 § Tvister som rör störningar i boendet skall handläggas särskilt skyndsamt. Lag (2003:31).

2 § Vite som förelagts med stöd av denna lag utdöms av hyresnämnden. Nämnden kan själv ta upp frågan om utdömmande.

3 § Beslut av hyresnämnden i frågor angående inträde i föreningen enligt 2 kap. 10 §, skyldighet att upplåta bostadsrätt enligt 4 kap. 6 §, fastställande av hyresvillkor enligt 4 kap. 9 §, godkännande av stämmobeslut enligt 9 kap. 16 § första stycket 1, 1 a eller 2 eller utdömmande av vite enligt 11 kap. 2 § får överklagas hos

Svea hovrätt inom tre veckor från den dag beslutet meddelas. Överklagandet skall ges in till hyresnämnden.

Beslut av hyresnämnden i frågor enligt 7 kap. 11 § får inte överklagas. Lag (2003:31).

4 § I en tvist som avser fastställande av hyresvillkor enligt 4 kap. 9 § skall vardera parten svara för sin rättegångskostnad i hovrätten, om inte något annat anges i 18 kap. 6 § rättegångsbalken. Lag (1994:842).

5 § Beslut om behörighet som intygsgivare enligt 3 kap. 3 § om det meddelats av myndighet som regeringen bestämt, och beslut i ärende om tillstånd att upplåta bostadsrätt enligt 4 kap. 2 § eller om förskott enligt 5 kap. 5 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (1995:83).

6 § Förbehåll i stadgarna enligt 7 kap. 18 § andra stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar som inte innehåller någon bestämmelse om rätt för parterna att klandra skiljedomen gäller inte

1. i fråga om en bostadsrättshavares rätt eller skyldighet att tillträda eller behålla lägenheten, eller

2. beträffande fastställande av hyresvillkor enligt 4 kap. 9 §.

I övrigt gäller förbehållet inte i fråga om tvist med anledning av upplåtelse av nyttjanderätt enligt denna lag, om man genom förbehållet utsett skiljemän eller meddelat bestämmelser om skiljemännens antal, sättet för deras utseende eller förfarandet vid skiljenämnden. I dessa hänseenden skall lagen (1929:145) om skiljemän tillämpas. Vad som sagts nu hindrar dock inte att föreningen i stadgarna utser hyresnämnden till skiljenämnd eller bestämmer kortare tid för skiljemannaåtgärdens avslutande än den tid om sex månader som anges i nämnda lag.

1. Denna lag (nya lagen) träder i kraft den 1 juli 1991, då bostadsrättslagen (1971:479) (gamla lagen) skall upphöra att gälla.

2. Om det i lag eller annan författning hänvisas till föreskrift som har ersatts genom bestämmelse i den nya lagen tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

3. I fråga om bostadsrättsföreningar som har registrerats före den 1 juli 1991 gäller den nya lagen med de undantag som anges i det följande.

4. Bestämmelsen i 1 kap. 4 § första stycket den nya lagen, att sådan nyttjanderätt som avses i paragrafen endast får upplåtas av bostadsrättsföreningar, hindrar inte den som före ikraftträdandet av den nya lagen haft rätt att driva verksamhet, i vilken ingår sådana upplåtelse, att fortsätta verksamheten.

5. Har upphört att gälla genom SFS 1993:314.

6. Bestämmelsen i 1 kap. 5 § tredje stycket den nya lagen, att det för registrering av en ekonomisk plan ställs vissa krav när det gäller belägenheten av föreningens hus, gäller vid registrering av en ny ekonomisk plan enligt 3 kap. 4 § den nya lagen endast i fråga om hus som föreningen förvärvar efter ikraftträdandet av den nya lagen.

7. Bestämmelserna i 1 kap. 8 § första stycket den nya lagen hindrar inte en juridisk person, som före ikraftträdandet av den nya lagen haft rätt att upplåta andelsrätt med

vilken följer rätt att för begränsad tid besitta eller nyttja lägenhet i hus som tillhör den juridiska personen, att upplåta sådan andelsrätt.

I annat fall än som avses i första stycket får förening eller aktiebolag, som före ikraftträdandet av den nya lagen drivit verksamhet i vilken ingår upplåtelse av andelsrätt som avses i 1 kap. 8 § första stycket den nya lagen, efter tillstånd av länsstyrelsen fortsätta sin verksamhet. Tillstånd som har meddelats enligt punkt 16 övergångsbestämmelserna till den gamla lagen gäller som tillstånd enligt första meningen.

8. Har en juridisk person före ikraftträdandet av den nya lagen förvärvat bostadsrätt till en bostadslägenhet, avsedd för annat än fritidsändamål, gäller 11 § första stycket första meningen den gamla lagen i stället för 2 kap. 4 § första stycket den nya lagen.

9. Har en bostadsrättsförenings fastighetsförvärv skett före ikraftträdandet av den nya lagen, skall den tid som anges i 2 kap. 8 § andra stycket 2 den nya lagen räknas från utgången av juni månad 1991.

10. Har en ekonomisk plan registrerats av länsstyrelsen enligt den gamla lagen eller tagits emot av länsstyrelsen enligt lagen (1930:115) om bostadsrättsföreningar, skall planen anses vara registrerad enligt den nya lagen.

11. Har före ikraftträdandet av den nya lagen träffats sådant avtal om framtida upplåtelse av bostadsrätt som avses i 9 § den gamla lagen gäller fortfarande den gamla lagen.

12. Har en hyresgäst före ikraftträdandet av den nya lagen enligt 60 a § den gamla lagen biträtt ett beslut om förvärv av en hyresfastighet för ombildning av hyresrätt till bostadsrätt och hade föreningen i sina stadgar föreskrivit att en sådan hyresgäst skall vara skyldig att teckna bostadsrätt till sin lägenhet efter förvärvet, gäller fortfarande 9 a § den gamla lagen.

13. Bestämmelsen i 7 kap. 6 § andra stycket den nya lagen, om begränsning av rätten för en juridisk person att använda en bostadslägenhet, gäller inte om den juridiska personen har förvärvat bostadsrätt till lägenheten före ikraftträdandet av den nya lagen.

14. Vid tillämpning av den nya lagen skall grundavgift enligt den gamla lagen anses utgöra insats. En bestämmelse i en förenings stadgar, om att årsavgift eller andel i vinst eller behållna tillgångar skall beräknas efter en lägenhets andelsvärde, skall anses innebära att en sådan avgift eller andel skall beräknas efter insatsen för bostadsrätten.

15. Finns det i en förenings stadgar sedan den 1 juli 1972, då den gamla lagen trädde i kraft, en bestämmelse om beräkning av ersättning för bostadsrätt vid överlåtelse, gäller bestämmelsen fortfarande, även om grunderna för beräkningen inte angetts i stadgarna enligt 9 kap. 6 § första stycket 6 i den nya lagen. En sådan bestämmelse skall anses innebära villkor för medlemskap, om inte något annat framgår av omständigheterna.

16. Har ett beslut på en föreningsstämma fattats före ikraftträdandet av den nya lagen, gäller den gamla lagen i fråga om beslutet.

17. Har ett beslut som avses i 4 § andra stycket den gamla lagen, om behörighet som intygsgivare, meddelats före ikraftträdandet av den nya lagen gäller 68 § första stycket den gamla lagen i fråga om överklagande.

18. Tvister, som före ikraftträdandet av den nya lagen har anhängiggjorts vid domstol eller hyresnämnd eller hänskjutits till avgörande av skiljemän, med stöd av den gamla lagen prövas enligt den gamla lagen.

Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

30 maj 1991

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1990/91:107, SkU 34, rskr. 312.

Inledande bestämmelser

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

2 § Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

I denna lag avses med

bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig,

hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här, och

arbetsgivare: den som betalar ut ersättning för arbete. Lag (2011:1251).

Lag (2011:1251) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 § följande lydelse.

2 § Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och skattebetalningslagen (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. I denna lag avses med *bosatt utomlands*: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig, samt med *hemmahörande i utlandet*: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här. Lag (1999:1271).

Skattskyldighet

3 § Skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta utomlands och uppbär inkomst som är skattepliktig enligt denna lag. Lag (2004:1140).

4 § Från skattskyldighet enligt 3 § undantas den som begär att vara skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomsterna under ett beskattningsår. Lag (2009:1062).

Lag (2009:1062) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 4 § följande lydelse.

4 § Från skattskyldighet enligt 3 § undantas den som begär att vara skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomsterna. Lag (2004:1140).

Skattepliktig inkomst

5 § Skattepliktig inkomst enligt denna lag är:

1. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av anställning eller uppdrag hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting;

2. avlöning eller därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting, i den mån inkomsten förvärvats genom verksamhet här i riket;

3. arvode och liknande ersättning som uppburits av någon i egenskap av ledamot eller suppleant i styrelse eller annat liknande organ i svenskt aktiebolag eller annan svensk juridisk person, oavsett var verksamheten utövats;

4. ersättning i form av pension, med undantag av barnpension, sjukersättning och aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken till den del det totala beloppet av uppburna ersättningar för varje kalendermånad överstiger en tolfedel av 0,77 prisbasbelopp, samt annan ersättning enligt samma balk;

5. pension på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting;

6. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, om försäkringen meddelats i här i riket bedrivna försäkringsrörelse samt belopp som utbetalas från pensionssparkonto fört av ett svenskt pensionssparinstitut eller av ett utländskt instituts filial i Sverige enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande samt avskattning av en sådan försäkring eller ett sådant pensionsparkonto;

6 a. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring samt avskattning av sådan annan försäkring, om försäkringen meddelats i en utländsk försäkringsrörelse i den utsträckning den skattskyldige vid den årliga beskattningen fått avdrag för premier eller om premierna inte räknats som inkomst för den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229);

7. pension på grund av tjänstepensionsförsäkring eller avtal om tjänstepension som är jämförbart med försäkring inklusive avskattning av sådan försäkring eller sådant avtal, samt annan pension eller förmån, om förmånen utgår på grund av förutvarande tjänst och den tidigare verksamheten huvudsakligen utövats i Sverige;

8. ersättning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller annan författning, som utgått till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller på grund av militärtjänstgöring;

9. dagpenning från arbetslöshetskassa enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring;

10. annan härifrån uppburin, genom verksamhet här i riket förvärvat inkomst av tjänst;

11. återfört avdrag för egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980), arbetsgivaravgifter och egenavgifter som satts ned genom ändrad debitering, i den utsträckning avdrag har medgetts för avgifterna samt avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen och som satts ned genom ändrad debitering, i den utsträckning avdrag har medgetts för avgifterna och dessa inte hänför sig till näringsverksamhet;

12. sjöinkomst som avses i 64 kap. 3 och 4 §§ inkomstskattelagen i den utsträckning inkomsten förvärvats genom verksamhet på

- ett handelsfartyg som ska anses som svenskt enligt sjölagen (1994:1009), utom i de fall fartyget hyrs ut i huvudsak obemannat till en utländsk redare och sjömannen inte är anställd hos fartygets ägare eller hos en arbetsgivare som ägaren anlitar, eller

- ett utländskt handelsfartyg som en svensk redare hyr i huvudsak obemannat, om sjömannen är anställd hos redaren eller hos arbetsgivare som redaren anlitar.

Som inkomst enligt första stycket 1–3 och 12 anses också förskott på sådan inkomst.

Verksamhet på grund av anställning eller uppdrag i svenskt företag eller vid ett utländskt företags fasta driftställe i Sverige anses utövad här i riket även om den enskilde inom ramen för verksamheten

- gör tjänsteresor utomlands, eller

- utför arbete utomlands i sin bostad under förutsättning att tiden för arbetet där uppgår till högst hälften av den enskildes totala arbetstid i verksamheten under varje tremånadersperiod.

Skattepliktig inkomst enligt denna lag är dock endast sådan inkomst som skulle ha beskattats hos en obegränsat skattskyldig enligt inkomstskattelagen. Lag (2011:1251).

*Lag (2011:1251) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som upp-
bärs efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 5 § första stycket 6 a
följande lydelse.*

6 a. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring samt avskattning av sådan annan försäkring, om försäkringen meddelats i en utländsk försäkringsrörelse i den utsträckning den skattskyldige vid den årliga taxeringen fått avdrag för premier eller om premierna inte räknats som inkomst för den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229);

*5 § även ändrad genom lag (2010:1246) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre
bestämmelser gäller i fråga om inkomster som avser tid före ikraftträdandet. Bestämmel-
serna i 5 § första stycket 4 om pension med undantag av barnpension tillämpas också i fråga
om särskild efterlevandepension enligt lagen (2010:111) om införande av socialförsäk-
ringsbalken. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 § första stycket 4 och 8 följande lydelse.*

4. ersättning i form av

- pension, med undantag av barnpension, enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundande ålders-
pension, lagen (1998:702) om garantipension, lagen (2000:461) om efterlevandepension och efter-
levandestöd till barn och lagen (2000:462) om införande av lagen (2000:461) om efterlevande-
pension och efterlevandestöd till barn samt sjukersättning och aktivitetsersättning enligt lagen
(1962:381) om allmän försäkring till den del det totala beloppet av uppburna ersättningar för varje
kalendermånad överstiger en tolfedel av 0,77 prisbasbelopp,

- barnpension enligt lagen om efterlevandepension och efterlevandestöd till barn, samt

- annan ersättning enligt lagen om allmän försäkring;

8. ersättning enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller lagen (1976:380) om
arbetskadeförsäkring och lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare samt enligt annan lag eller
författning, som utgått till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller på grund av
militärtjänstgöring eller i fall som avses i lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen
(1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän;

5 § även ändrad genom lag (2008:137) som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på inkomster som uppbärs från och med den 2 februari 2007. I fråga om skattskyldighet för inkomster som avses i 5 § första stycket 6 a, inkomster från avskattning som avses i 5 § första stycket 6 och 7 samt inkomst på grund av tjänstepensionsavtal enligt 5 § första stycket 7 tillämpas lagen dock först på inkomster av dessa slag som uppbärs efter den 30 april 2008. T.o.m. den 30 april 2008 hade 5 § första stycket 6–7 och 11 följande lydelse.

6. belopp, som utgår på grund av annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring, om försäkringen meddelats i här i riket bedriven försäkringsrörelse samt belopp som utbetalas från pensionssparkonto fört av ett svenskt pensionssparinstitut eller av ett utländskt instituts filial i Sverige enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande;

7. pension på grund av tjänstepensionsförsäkring samt annan pension eller förmån, om förmånen utgår från Sverige på grund av förutvarande tjänst och den tidigare verksamheten huvudsakligen utövats här;

11. återfört avdrag för egenavgifter enligt socialavgiftslagen (2000:980), egenavgifter som satts ned genom ändrad debitering, i den mån avdrag har medgetts för avgifterna samt avgifter som avses i 62 kap. 6 § inkomstskattelagen (1999:1229) och som satts ned genom ändrad debitering i den mån avdrag har medgetts för avgifterna och dessa inte hänför sig till näringsverksamhet;

6 § Från skatteplikt enligt denna lag undantas utomlands bosatt person för:

1. avlöning eller annan därmed jämförlig förmån, som utgått av annan anställning eller annat uppdrag än hos svenska staten, svensk kommun eller svenskt landsting, om

a) mottagaren av inkomsten vistas här i riket, under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare, som inte har hemvist här i riket eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe, som arbetsgivaren har här i riket;

2. ersättning som vid tillfällig anställning i Sverige betalats av arbetsgivare för kostnad

a) för resa till respektive från Sverige vid anställningens början respektive slut och

b) för logi för den tid under vilken arbetet utförts i Sverige;

3. ersättning som sådan person i sin egenskap av ledamot eller suppleant i styrelse eller annat liknande organ i svenskt aktiebolag eller annan svensk juridisk person uppburit i samband med förrättning och som betalats av bolaget eller den juridiska personen för kostnad

a) för resa till respektive från förrättningen och

b) för logi i samband med förrättningen;

4. sådan inkomst för vilken skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. ska betalas och sådan inkomst som ska beskattas enligt 3 kap. 18 § första stycket 2 inkomstskattelagen (1999:1229);

5. avlöning eller därmed jämförlig förmån eller pension, som utgått på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten, om mottagaren är medborgare i anställningslandet och anställd av svensk utlandsmyndighet eller utomlands för fältprojekt för bilateral biståndsverksamhet (lokanställd);

6. inkomst som är undantagen från beskattning på grund av bestämmelse i dubbelbeskattningsavtal. Lag (2009:1062).

866 Särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

Lag (2009:1062) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 6 § 4 följande lydelse.

4. sådan inkomst för vilken skatt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. skall betalas;

Skattesats

7 § Särskild inkomstskatt tas ut med 20 procent av skattepliktig inkomst. Särskild inkomstskatt tas dock ut med 15 procent av skattepliktig inkomst beträffande inkomster som avses i 5 § första stycket 12.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller. Lag (2013:952).

Lag (2013:952) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter utgången av 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 7 § första stycket följande lydelse.

7 § Särskild inkomstskatt tas ut med 25 procent av skattepliktig inkomst. Särskild inkomstskatt tas dock ut med 15 procent av skattepliktig inkomst beträffande inkomster som avses i 5 § första stycket 12.

Förfarandet

8 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1251).

Lag (2011:1251) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 8 § följande lydelse.

8 § Beslut om särskild inkomstskatt meddelas av beskattningsmyndigheten. Beskattningsmyndighet är Skatteverket. Lag (2003:701).

9 § [9 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 § följande lydelse.

9 § Den som betalar ut kontant belopp eller annat vederlag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt, om beslut att särskild inkomstskatt skall betalas för vederlaget har visats upp för utbetalaren eller denne på annat sätt fått kännedom om att ett sådant beslut finns. Skatteavdrag skall dock inte göras, om utbetalaren är hemmahörande i utlandet.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det kontanta beloppet inte är så stort att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, som om skatteavdrag gjorts.

I andra fall än som avses i första stycket gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 5 och 8 kap. skattebetalningslagen. Lag (2004:1140).

9 a § [9 a § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 a § följande lydelse.

9 a § Om den som har betalat ut kontant belopp eller annat vederlag som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag inte har gjort föreskrivet skatteavdrag, är utbetalaren tillsammans med mottagaren av vederlaget skyldig att betala skatten för inkomsten.

Den som enligt beskattningsmyndighetens beslut har betalat särskild inkomstskatt utan att ha gjort motsvarande skatteavdrag har rätt att kräva den för vars räkning skatten har betalats på beloppet.

Regressfordran enligt andra stycket får drivas in på det sätt som gäller för indrivning av skatt. Bestämmelsen i 4 § preskriptionslagen (1981:130) gäller i fråga om sådan regressfordran. Lag (2004:1140).

9 b § [9 b § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 b § följande lydelse.

9 b § Om utbetalaren är hemmahörande i utlandet, svarar den skattskyldige själv för betalningen av särskild inkomstskatt. Den skattskyldige svarar också själv för betalningen av sådan skatt som inte skall betalas genom skatteavdrag enligt 9 §. Lag (2004:1140).

9 c § [9 c § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 c § följande lydelse.

9 c § Betalningsskyldighet för den som skall betala någon annans skatt får efterges av beskattningsmyndigheten, om det finns särskilda skäl. Lag (2004:1140).

10 § [10 § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 10 § följande lydelse.

10 § Den som skall vidkännas avdrag för särskild inkomstskatt skall omedelbart efter det han erhållit beslutet från Skatteverket överlämna detta till den som har att göra avdraget. Lag (2004:1140).

11 § [11 § har upphört att gälla genom lag (1997:496), som har trätt i kraft den 1 november 1997.]

12 § [12 § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 12 § följande lydelse.

12 § Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skatteavdragets belopp.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta skall skatteavdragets belopp anges i den utländska valutan. Lag (2000:52).

12 a § [12 a § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 12 a § följande lydelse.

12 a § Om uppgift om skatteavdragets belopp enligt 12 § andra stycket lämnats i utländsk valuta skall skatteavdraget räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. Lag (2000:52).

13 § [13 § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

868 Särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

T.o.m. den 31 december 2011 hade 13 § följande lydelse.

13 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är ansvarig för betalningen av särskild inkomstskatt enligt denna lag behörigen fullgör sina skyldigheter.

Beskattningsmyndigheten skall på begäran lämna besked i frågor, som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräklandet av sådant avdrag eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 9–12 §§.

14 § [14 § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 14 § följande lydelse.

14 § Utför någon, som har hemvist i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att skatt tas ut i mer än en av staterna, arbete här i riket, får beskattningsmyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlåtas, om avdrag för skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Har Skatteverket meddelat ett beslut enligt första stycket, får myndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att där tillgodoräknas den skattskyldige. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 5 § andra stycket och 6 § skattebetalningslagen (1997:483). Lag (2003:701).

15 § [15 § har upphört att gälla genom lag (2004:1140), som har trätt i kraft den 1 januari 2005 och som tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2004.]

16 § [16 § har upphört att gälla genom lag (1991:1871), som har trätt i kraft den 1 januari 1992.]

17 § [17 § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 17 § följande lydelse.

17 § Skatt, som skall betalas av den skattskyldige själv, skall redovisas och betalas senast den 12 i månaden efter den månad då inkomsten uppbärs. I månaderna augusti och januari får redovisning och betalning i stället ske senast den 17. Om redovisningen och inbetalningssättet meddelas särskilda föreskrifter av regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer. Lag (2004:1140).

18 § [18 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 18 § följande lydelse.

18 § Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 12 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Lag (2001:1233).

19 § [19 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 19 § följande lydelse.

19 § Om särskild inkomstskatt har betalats in i strid med bestämmelserna i denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som betalats in för mycket.

Detta gäller dock inte inbetald särskild inkomstskatt som kan komma att behövas för betalning av skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och som

1. har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller
2. inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas. Lag (2009:1062).

20 § [20 § har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 20 § följande lydelse.

20 § Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbärs. Tillsammans med ansökan ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om att särskild inkomstskatt betalats in för sökanden.

Vid återbetalning gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det följer av avtal för undvikande av dubbelbeskattning att Sverige som källstat ska medge avräkning för den skatt som betalats i den andra avtalslutande staten av skattskyldig med hemvist där för inkomst som är skattepliktig enligt denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i denna andra stat på inkomsten. Detta belopp får dock inte överstiga den särskilda inkomstskatten på inkomsten i fråga. Tillsammans med ansökan om sådan återbetalning av skatt ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om den särskilda inkomstskatt respektive den utländska skatt som betalats på inkomsten. Lag (2009:1062).

20 § även ändrad genom lag (2009:1062) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 20 § följande lydelse.

20 § Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos Skatteverket senast vid utgången av sjätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbärs. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

Vid återbetalning gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om det följer av avtal för undvikande av dubbelbeskattning att Sverige som källstat skall medge avräkning för den skatt som betalats i den andra avtalslutande staten av skattskyldig med hemvist där för inkomst som är skattepliktig enligt denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i denna andra stat på inkomsten. Detta belopp får dock inte överstiga den särskilda inkomstskatten på inkomsten i fråga. Vid ansökan om sådan återbetalning av skatt skall fogas intyg eller annan utredning om den särskilda inkomstskatt respektive den utländska skatt som erlagts på inkomsten. Lag (2004:1140).

21 § [21 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1251) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 21 § följande lydelse.

21 § I fråga om särskild inkomstskatt tillämpas vad som sägs i skattebetalningslagen (1997:483) om

1. skyldighet att lämna deklARATION i 10 kap.,
2. beskattningsbeslut i 11 kap.,
3. utredning i skatteärenden i 14 kap.,
4. skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap.,
5. inbetalning av skatt i 16 kap.,
6. anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap.,
7. ränta i 19 kap.,

870 *Särskild inkomstskatt för utomlands bosatta*

- 8. indrivning i 20 kap.,
- 9. omprövning i 21 kap.,
- 10. överklagande i 22 kap., och
- 11. övriga bestämmelser i 23 kap.

Vad som i skattebetalningslagen sägs om skattskyldig skall avse såväl den som är skyldig att göra avdrag för betalning av särskild inkomstskatt som mottagaren av den skattepliktiga ersättningen. Vad som sägs om beskattningsår skall avse det år då ersättningen betalas ut. Lag (2004:1140).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter utgången av år 1991.

Lag (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

6 juni 1991.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1990/91:159, SkU 33, rskr. 321.

Inledande bestämmelser

1 § Till staten skall särskild inkomstskatt betalas enligt bestämmelserna i denna lag.

2 § Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Lag (2011:1252).

Lag (2011:1252) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 § följande lydelse.

2 § Termer och uttryck som används i inkomstskattelagen (1999:1229) och skattebetalningslagen (1997:483) har samma betydelse och tillämpningsområden i denna lag, om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Lag (1999:1272).

3 § I denna lag avses med

bosatt utomlands: om fysisk person att denne är begränsat skattskyldig,

hemmahörande i utlandet: om fysisk person att denne är bosatt utomlands och om juridisk person att denne inte är registrerad här i riket och inte heller har fast driftställe här,

artistisk verksamhet: personligt framträdande inför publik eller vid ljud- eller bildupptagning med sång, musik, dans, teater, cirkus eller liknande,

artist: den som utövar artistisk verksamhet,

idrottslig verksamhet: personligt framträdande inför publik direkt eller genom ljud- eller bildupptagningar,

idrottsman: den som utövar idrottslig verksamhet,

artistföretag: fysisk eller juridisk person som utan att vara arrangör mot ersättning tillhandahåller artist eller idrottsman,

arrangör: fysisk eller juridisk person som anordnar tillställning med artistisk eller idrottslig verksamhet,

svenskt fartyg: sådant svenskt eller utländskt handelsfartyg som avses i 5 § första stycket 12 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta. Lag (2007:766).

3 a § [3 a § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

872 Särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 a § följande lydelse.

3 a § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall, om inte annat följer av 17 § andra stycket, till sina belopp anges i svenska kronor. Detsamma gäller sådana uppgifter som avses i 23 § andra stycket. Lag (2000:53).

Skattskyldighet

4 § Skattskyldiga är fysiska personer som är bosatta utomlands och juridiska personer som är hemmahörande i utlandet och som uppbär enligt denna lag skattepliktig inkomst.

5 § Skattskyldighet föreligger inte för en artist eller idrottsman, om han uppbär inkomsten från ett artistföretag som är hemmahörande i utlandet. Lag (1999:1272).

5 a § Från skattskyldighet enligt 4 § får undantas artist, idrottsman eller artistföretag som hos Skatteverket begär att vara skattskyldig enligt inkomstskattelagen (1999:1229) för inkomsterna under ett beskattningsår.

En begäran får tidigast göras året före beskattningsåret. I begäran ska uppgift lämnas om den artistiska eller idrottsliga verksamhet som skattskyldigheten avser.

Skatteverket ska efter begäran meddela beslut om skattskyldighet enligt inkomstskattelagen. Lag (2009:1061).

5 a införd genom lag (2009:1061) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av år 2009.

6 § [6 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 6 § följande lydelse.

6 § Ansvarig för betalning av särskild inkomstskatt är den som är redovisningsskyldig enligt 14 §. Betalningsskyldigheten för den som har att betala annans skatt får efterges av beskattningsmyndigheten, om särskilda skäl föreligger.

Skattepliktig inkomst

7 § Skattepliktig inkomst för artist, idrottsman eller artistföretag är kontant ersättning eller annat vederlag som uppbärs från Sverige för artistisk eller idrottslig verksamhet som bedrivs i Sverige eller på svenskt fartyg. Som kontant ersättning eller annat vederlag anses också förskott på sådant vederlag.

Skattepliktig inkomst för arrangör är de inkomster i form av biljettintäkter, reklamintäkter eller andra intäkter av en tillställning i Sverige eller på svenskt fartyg som arrangören uppbär. Lag (1994:1981).

8 § Från skatteplikt enligt denna lag undantas

1. frivilliga betalningar som gatumusikanter och liknande får,
2. inkomst av näringsverksamhet som hänför sig till fast driftställe i Sverige,
3. inkomst av royalty eller periodiskt utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar,

4. inkomst som är undantagen från beskattning på grund av bestämmelse i dubbelbeskattningsavtal,

5. vederlag för nödvändig resa eller transport samt förmån av kost och logi i samband med inkomsternas förvärvande eller för styrkta kostnader härför,

6. ersättning i annan form än kontanter och därmed likställt vederlag, om det sammanlagda värdet från en utbetalare under en redovisningsperiod uppgår till högst 0,03 prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken, avrundat till närmaste hundratal kronor,

7. inkomster enligt 7 § andra stycket, om arrangören i allt väsentligt motsvarar en sådan ideell förening som uppfyller kraven i 7 kap. 4–6 och 10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) och skattskyldighet enligt den lagen inte hade förelegat för inkomsterna om arrangören hade varit en sådan förening.

Vid tillämpning av första stycket 3 ska ersättning från ljudradio eller television anses som inkomst av royalty eller periodvis utgående avgift till den del den inte avser förstagångssändning från sändare här i riket. Lag (2013:953).

Lag (2013:953) har trätt i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2013. T.o.m. den 31 december 2013 hade 8 § första stycket 7 följande lydelse.

7. inkomster enligt 7 § andra stycket, om arrangören i allt väsentligt motsvarar en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § inkomstskattelagen (1999:1229) och skattskyldighet enligt den lagen inte hade förelegat för inkomsterna om arrangören hade varit en sådan förening.

Skattesats

9 § Särskild inkomstskatt tas ut med 15 procent av den skattepliktiga inkomsten.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatten bortfaller.

Beskattningsmyndighet m.m.

10 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av skatten finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Beslut enligt 5 a § tredje stycket får omprövas och överklagas enligt de bestämmelser som gäller för omprövning och överklagande av beslut omslutlig skatt i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen. Lag (2011:1252).

Lag (2011:1252) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 10 § följande lydelse.

10 § Skatteverket är beskattningsmyndighet enligt denna lag. Lag (2003:658).

11 § [11 § har upphört att gälla genom lag (2000:477), som har trätt i kraft den 1 juli 2000.]

12 § [12 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

874 *Särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.*

T.o.m. den 31 december 2011 hade 12 § följande lydelse.

12 § Den som betalar ut ersättning till artist, idrottsman eller artistföretag, som för mottagaren utgör skattepliktig inkomst enligt denna lag, skall göra skatteavdrag för betalning av mottagarens särskilda inkomstskatt.

Åtnjuter mottagaren jämte kontant belopp andra skattepliktiga förmåner, skall skatteavdraget för dessa beräknas med tillämpning av 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Om den kontanta ersättningen inte är så stor att föreskrivet avdrag kan göras, är utbetalaren betalningsansvarig för mellanskillnaden, så som om skatteavdrag gjorts. Lag (1997:498).

13 § [*13 § har upphört att gälla genom lag (1997:498), som har trätt i kraft den 1 november 1997.*]

14 § [*14 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.*]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 14 § följande lydelse.

14 § Särskild inkomstskatt enligt denna lag skall redovisas och inbetalas till beskattningsmyndigheten av den som har att göra skatteavdrag enligt 12 § senast den 12 i månaden efter den då den skattepliktiga ersättningen har betalats ut till artisten, idrottsmannen eller artistföretaget och av arrangör, senast den 12 i månaden efter den då tillställningen ägt rum. I januari gäller i stället den 17. Skatten anses ha betalats den dag då betalningen bokförts på beskattningsmyndighetens särskilda konto.

I de fall en betalningsmottagare är företrädare för en grupp av artister eller idrottsmän utan att vara ett artistföretag lämnas uppgift om inkomstens och skattens fördelning på medlemmar i gruppen.

Redovisning enligt denna paragraf skall lämnas på heder och samvete samt skrivas på blankett enligt fastställt formulär. Lag (1997:498).

15 § [*15 § har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.*]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 15 § följande lydelse.

15 § Av redovisning enligt 14 § skall för artist, idrottsman och artistföretag framgå

1. utbetalarens namn, adress och person- eller organisationsnummer,
2. namn, adress och hemvistland för den artist, idrottsman eller det artistföretag som redovisningen gäller,
3. tid och plats för den verksamhet för vilken ersättning har utgått samt verksamhetens art,
4. tidpunkt för utbetalning av ersättning och
5. skatteavdraget.

Av redovisning enligt 14 § skall för arrangör framgå

1. arrangörens namn, adress och hemvistland,
2. tid och plats för de tillställningar som redovisningen avser och
3. skatten.

16 § [*16 § har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.*]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 16 § följande lydelse.

16 § Om en inkomst på grund av bestämmelsen i 8 § 4 eller 7 inte är skattepliktig är utbetalaren respektive arrangören ändå skyldig att lämna redovisning. Lag (2004:1141).

17 § [17 § har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 17 § följande lydelse.

17 § Den som betalar ut ersättning skall vid varje utbetalningstillfälle lämna mottagaren uppgift om skattepliktig inkomst och skatteavdragets belopp. Om det utbetalda beloppet avser flera personer lämnas uppgifterna till var och en.

Om ersättningen betalas ut i utländsk valuta skall uppgifterna enligt första stycket till sina belopp anges i den utländska valutan. Lag (2000:53).

17 a § [17 a § har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 17 a § följande lydelse.

17 a § Om uppgifterna enligt 17 § andra stycket till sina belopp lämnats i utländsk valuta skall beloppen räknas om till svenska kronor enligt valutakursen vid utbetalningstillfället. Lag (2000:53).

18 § [18 § har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 18 § följande lydelse.

18 § Beskattningsmyndigheten skall övervaka att den som är redovisningsskyldig enligt 14 § behörigen fullgör sina skyldigheter.

Beskattningsmyndigheten skall på begäran lämna besked i frågor, som angår skyldigheten att verkställa skatteavdrag, beräklandet av sådant avdrag eller tillämpning i övrigt av bestämmelserna i 12–16 §§.

19 § [19 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 19 § följande lydelse.

19 § Har den som är skyldig att lämna redovisning enligt 14 § underlåtit att fullgöra denna skyldighet och har underlåtenheten medfört att skatt inte betalats ut eller betalats med för lågt belopp eller föreligger annars grundad anledning att anta att skatt inte betalats eller betalats med för lågt belopp, skall beskattningsmyndigheten besluta om den skatt som skall betalas. Därvid får underlaget för beskattningsbeslutet bestämmas efter skälig grund.

Beskattningsmyndighetens beslut skall meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Lag (1997:498).

20 § [20 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbärs efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 20 § följande lydelse.

20 § Om särskild inkomstskatt har betalats in i strid med bestämmelserna i denna lag, har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som betalats in för mycket.

Detta gäller dock inte inbetald särskild inkomstskatt som kan komma att behövas för betalning av skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) och som

1. har beslutats men ännu inte ska ha betalats, eller
2. inte har beslutats men med fog kan antas komma att beslutas.

876 Särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Tillsammans med ansökan ska det lämnas ett intyg eller någon annan utredning om att särskild inkomstskatt betalats in för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 12 och 14 §§ skattebetalningslagen. I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ samma lag. Lag (2009:1061).

20 § även ändrad genom lag (2009:1061) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbars efter utgången av år 2009. T.o.m. den 31 december 2009 hade 20 § följande lydelse.

20 § Har särskild inkomstskatt inbetalats i strid med bestämmelserna i denna lag har den skattskyldige rätt till återbetalning av vad som inbetalats för mycket.

Ansökan om återbetalning skall göras skriftligen hos beskattningsmyndigheten senast vid utgången av sätte kalenderåret efter det år då inkomsten uppbars. Vid ansökningshandlingen skall fogas intyg eller annan utredning om att särskild inkomstskatt inbetalats för sökanden.

På vad som återbetalas enligt första stycket beräknas ränta enligt vad som föreskrivs i 19 kap. 12 och 14 §§ skattebetalningslagen (1997:483). I övrigt gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 18 kap. 8 och 9 §§ samma lag. Lag (1997:498).

21 § [21 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbars efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 21 § följande lydelse.

21 § Den skattskyldige, den som är redovisningsskyldig enligt 14 § och det allmänna ombudet hos Skatteverket får överklaga beslut av beskattningsmyndigheten enligt denna lag hos förvaltningsrätten. Lag (2009:807).

22 § [22 § har upphört att gälla genom lag (2009:1061) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på inkomster som uppbars efter utgången av år 2009.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 22 § följande lydelse.

22 § Vid överklagande gäller i tillämpliga delar vad som sägs i 6 kap. taxeringslagen (1990:324). Med taxeringsår avses därvid det år under vilket ersättningen har betalats ut. Lag (1993:466).

23 § [23 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2011:1252) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomster som uppbars efter utgången av 2011.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 23 § följande lydelse.

23 § I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om ansvar för skatt i 12 kap., om utredning i skatteärenden i 14 kap., om skattetillegg och förseningsavgift i 15 kap., om anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap., om indrivning i 20 kap., om omprövning i 21 kap., om överklagande i 22 kap. och om övriga bestämmelser i 23 kap. skattebetalningslagen (1997:483). Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt 14 § denna lag. Med skattedeklaration avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §.

Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 12 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Om särskild inkomstskatt inte betalas inom den tid som anges i 14 §, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Lag (2003:658).

Särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. 877

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1993.

Genom lagen upphävs lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter samt kungörelsen (1913:380) om rätt för den som är bosatt i utlandet att giva eller medverka i offentlig föreställning m.m. i Sverige. Beträffande verksamhet som anordnas av en arrangör under en sammanhängande tidsperiod och avser tid både före och efter lagens ikraftträdande skall – om den skattskyldige så yrkar – äldre bestämmelser äga tillämpning för verksamheten under hela perioden.

Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

5 juni 1986

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1985/86:131, SkU 43, rskr. 333.

Lag (1986:468) har genom lag (2008:1350) omarbetats och kapitelindelats. För lag (1986:468) i dess lydelse t.o.m. ändringar genom lag (2007:1418) hänvisas till Skatte- och taxeringsförfattningarna utgåva 31.

1 kap. Gemensamma bestämmelser

1 § I denna lag finns bestämmelser om avräkning av utländsk skatt. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

2 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229) om inte annat anges eller framgår av sammanhanget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

3 § Med utländsk skatt avses i denna lag följande skatter som betalats till en utländsk stat, delstat, lokal myndighet eller till Europeiska unionen:

1. allmän slutlig skatt på inkomst,
2. skatt som är jämförlig med den statliga fastighetsskatten eller den kommunala fastighetsavgiften och som tagits ut på i utlandet belägen fastighet eller privatbostad,
3. skatt som beräknats på schablonintäkt eller liknande på i utlandet belägen fastighet eller privatbostad,
4. skatt som beräknats på grundval av fraktintäkter, biljettintäkter eller annan jämförlig grund som uppburits i den utländska staten av skattskyldig som bedriver sjöfart eller luftfart i internationell trafik.

Med utländsk skatt avses även belopp som anges i 2 kap. 8 § 2 och 3.

Med utländsk skatt avses i 2 kap. 3–6 §§, 9 § andra stycket, 15 och 18–20 §§ även motsvarande preliminär skatt. Lag (2011:281).

4 § Vad som sägs om skatteavtal i denna lag ska gälla också i fråga om det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

5 § Bestämmelserna i 2 kap. 3 § och 3 kap. 2 § tillämpas också i fall då en delägare beskattas för inkomst hos eller för innehav i ett företag som anges i 24 kap. 16 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), även om företaget inte är en utländsk juridisk person. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

6 § Den skattskyldige ska lämna de uppgifter som behövs för prövningen av begäran om avräkning av utländsk skatt. Om den som är skattskyldig enligt 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel begär avräkning av utländsk skatt, ska dock sådana uppgifter lämnas av pensionssparinstitut som anges i 1 kap. 2 § 3 lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

Om det framgår att det finns förutsättningar för avräkning trots att samtliga de uppgifter som är nödvändiga för tillämpning av denna lag inte kan lämnas, får avräkning ske med skäligt belopp. Avräkning enligt 2 kap. 17 §, 3 kap. 4 § eller 4 kap. 4 § får dock bara ske för överskjutande belopp som den skattskyldige kan visa. Lag (2011:72).

Lag (2011:72) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 1 kap. 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Den skattskyldige ska lämna de uppgifter som behövs för prövningen av begäran om avräkning av utländsk skatt. Om den som är skattskyldig enligt 2 § första stycket 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel begär avräkning av utländsk skatt, ska dock sådana uppgifter lämnas av pensionssparinstitut som anges i 1 kap. 2 § 3 lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

1 kap. 6 § även ändrad genom lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

7 § Om en skattskyldig enligt skatteavtal genom avräkning har rätt till större nedsättning än vad som följer av denna lag, ska nedsättning ske med det ytterligare belopp som föranleds av avtalet. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

2 kap. Nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt

1 § En obegränsat skattskyldig som har haft en intäkt och en begränsat skattskyldig som har haft en intäkt hänförlig till ett fast driftställe i Sverige, har genom avräkning av utländsk skatt på intäkten rätt till nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt enligt detta kapitel om

1. intäkten tagits upp enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

2. den skattskyldige har beskattats för intäkten i en utländsk stat, och
3. intäkten anses härröra från den utländska staten enligt dess skattelagstiftning.

I fråga om intäkt som beskattats av Europeiska unionen ska villkoren i första stycket 2 och 3 anses vara uppfyllda.

Vid tillämpning av detta kapitel ska det bortses från

1. lågbeskattade inkomster som beskattas hos delägare i utländsk juridisk person enligt 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen,
2. statlig och kommunal inkomstskatt på sådana inkomster, och
3. utländsk skatt på sådana inkomster. Lag (2011:281).

1 a § Vid tillämpning av detta kapitel ska en utländsk intäkt anses ha tagits upp enligt inkomstskattelagen (1999:1229) även om intäkten enligt 42 kap. 42 § samma lag inte ska tas upp. Lag (2011:1274).

2 § Rätt till avräkning enligt 1 § första stycket gäller inte om den statliga och kommunala inkomstskatten, den utländska skatten samt den utländska intäkten omfattas av skatteavtal. Vid avräkning med stöd av skatteavtal tillämpas dock övriga bestämmelser i detta kapitel.

Bestämmelserna i första stycket första meningen tillämpas inte i fråga om begränsat skattskyldiga. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

3 § Om en delägare är skattskyldig enligt 5 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska följande inkomster anses som delägarrens inkomst:

1. inkomst hos ett svenskt handelsbolag,
2. inkomst hos en europeisk ekonomisk intressegruppering, eller
3. inkomst hos en utländsk juridisk person som är delägarbeskattad i utlandet.

Om den delägarbeskattade juridiska personen har betalat utländsk skatt, ska denna anses ha betalats av delägaren. Av den delägarbeskattade juridiska personens sammanlagda utländska skatter anses så stor del belöpa på delägaren som motsvarar den andel som denne beskattas för. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

4 § Om ett kommittentföretag enligt 36 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) redovisar inkomst av kommissionärsverksamhet, får inkomsten och den utländska skatten på inkomsten, anses som kommittentföretagets om kommissionärsföretaget medger det. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av kommittentföretaget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 4 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

5 § Vid en kvalificerad fusion enligt 37 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska det överlåtande företags inkomst under detta företags sista beskattningsår och den utländska skatten på inkomsten, anses som det övertagande företags. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av det övertagande företaget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 5 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

6 § Vid en kvalificerad fission enligt 37 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska det överlåtande företags inkomst under detta företags sista beskattningsår och den utländska skatten på inkomsten, anses som de övertagande företagens. Inkomsten och den utländska skatten ska fördelas mellan de övertagande företagen i förhållande till det nettovärde som förs över till varje företag eller på något annat sätt som samtliga övertagande företag har angett. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av de övertagande företagen. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 6 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

7 § Avräkning ska i första hand ske från statlig inkomstskatt. Till den del den statliga inkomstskatten understiger vad som enligt detta kapitel får avräknas, ska avräkning i andra hand ske från kommunal inkomstskatt.

Avräkning ska ske från svensk skatt som beslutas det år då den intäkt som beskattats i utländsk stat har ingått i underlaget för beslutet. Utländsk intäkt som avses i 1 a § ska anses ha ingått i underlaget det år som den skulle ha ingått i underlaget om den skulle ha tagits upp till beskattning. När det är fråga om avräkning av en utländsk skatt som är jämförlig med den statliga fastighetsskatten eller den kommunala fastighetsavgiften eller som beräknats på schablonintäkt eller liknande, ska avräkning ske från svensk skatt som beslutas samma år som den utländska skatten fastställts. Lag (2011:1276).

8 § Avräkning får ske med ett belopp som motsvarar summan av

1. den utländska skatt som får avräknas enligt 1 §,
2. utländsk skatt och annat belopp som ger rätt till avräkning enligt skatteavtal, och
3. överskjutande belopp enligt 17–20 §§. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

9 § Avräkning enligt 8 § får dock ske med högst den del av den utländska skatten som motsvarar ett på följande sätt beräknat spärrbelopp. Spärrbeloppet utgör summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som, beräknad utan sådan avräkning, hänför sig till

1. de inkomster på vilka de utländska skatterna utgått, och
2. andra inkomster som har ingått i underlaget för beslut om slutlig skatt och som är hänförliga till fast driftställe eller fastighet i utlandet eller som utgör ränta,

882 Avräkning av utländsk skatt

royalty eller utdelning i det fall utbetalaren är utländsk stat, fysisk person med hemvist i utländsk stat eller utländsk juridisk person.

Om den skattskyldige vid det aktuella årets beskattning har gjort avdrag enligt 16 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) för utländsk skatt som anges i 1 kap. 3 §, ska beräkningen av spärrbeloppet göras som om avdraget inte har gjorts.

Spärrbeloppet ska anses uppgå till minst 500 kronor. Spärrbeloppet får dock inte överstiga summan av den skattskyldiges

1. statliga och kommunala inkomstskatt, och
2. avkastningsskatt som tas ut enligt 2 § första stycket 4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Lag (2011:1275).

Lag (2011:1275) har trätt i kraft den 1 januari 2012. För 2013 och tidigare års taxeringar gäller 2 kap. 9 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 9 § första stycket 2 och andra stycket följande lydelse.

2. andra inkomster som tagits med vid taxeringen och som är hänförliga till fast driftställe eller fastighet i utlandet eller som utgör ränta, royalty eller utdelning i det fall utbetalaren är utländsk stat, fysisk person med hemvist i utländsk stat eller utländsk juridisk person.

Om den skattskyldige vid det aktuella årets taxering har gjort avdrag enligt 16 kap. 19 § inkomstskattelagen (1999:1229) för utländsk skatt som anges i 1 kap. 3 §, ska beräkningen av spärrbeloppet göras som om avdraget inte har gjorts.

*2 kap. 9 § även ändrad genom Lag (2011:72) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid **2012 års taxering**. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 2 kap. 9 § tredje stycket 2 följande lydelse.*

2. avkastningsskatt som tas ut enligt 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel.

2 kap. 9 § även ändrad genom lag (2008:1350) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

10 § Vid beräkning av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna ska den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna respektive den del som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna beräknas var för sig. Den statliga och kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska förvärvsinkomsterna (intäktsposter efter avdrag för kostnadsposter) ska anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela statliga respektive kommunala inkomstskatt på förvärvsinkomst, beräknad utan avräkning, som de utländska förvärvsinkomsterna utgör av den skattskyldiges sammanlagda förvärvsinkomst före allmänna avdrag, grundavdrag och sjöinkomstavdrag. Motsvarande gäller i tillämpliga delar vid beräkning av den del av den statliga inkomstskatten som hänför sig till de utländska kapitalinkomsterna.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skatte-reduktion enligt 67 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före

sådan reduktion. Skattereduktion enligt 67 kap. 5–9 §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

Om en skattskyldig enligt 2 § första stycket 4 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska betala avkastningsskatt gäller följande. Vid beräkningen av spärrbeloppet ska, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, avkastningsskatt likställas med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst. Lag (2011:72).

Lag (2011:72) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 2 kap. 10 § tredje stycket följande lydelse.

Om en skattskyldig enligt 2 § första stycket 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel ska betala avkastningsskatt gäller följande. Vid beräkningen av spärrbeloppet ska, vid bestämmande enligt första stycket av den statliga inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, avkastningsskatt likställas med statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst.

2 kap. 10 § även ändrad genom lag (2009:195) som har ändrats genom lag (2009:540) och har trätt i kraft den 1 juli 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 30 juni 2009 hade 2 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

Vid tillämpning av första stycket ska, om den skattskyldige fått skattereduktion enligt 65 kap. 9–12 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), sådan reduktion anses ha skett från kommunal och statlig inkomstskatt, statlig fastighetsskatt respektive kommunal fastighetsavgift med så stor del av reduktionen som respektive skatt eller avgift utgör av det sammanlagda beloppet av nämnda skatter och avgift före sådan reduktion. Skattereduktion enligt 65 kap. 9 a–9 d §§ inkomstskattelagen ska dock anses ha skett bara från kommunal inkomstskatt.

10 a § Vid tillämpning av 10 § ska utländska intäkter som avses i 1 a § inte tas med i den sammanlagda kapitalinkomsten. Lag (2011:1274).

10 b § Vid tillämpning av 10 § får utländska intäkter som avses i 1 a § tas med i de utländska kapitalinkomsterna endast till den del de, för ett visst beskattningsår, sammanlagt inte överstiger den schablonintäkt som ska tas upp till beskattning enligt 42 kap. 36 § inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (2011:1274).

11 § Vid tillämpning av 10 § ska den utländska inkomstens storlek bestämmas med beaktande av andra kostnadsposter enligt inkomstskattelagen (1999:1229) än

1. koncernbidrag som avses i 35 kap. inkomstskattelagen, och
2. utdelning som avses i 39 kap. 14 § första stycket 3 inkomstskattelagen. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

12 § Vid tillämpning av 10 § ska den utländska inkomstens storlek bestämmas utan beaktande av mottaget koncernbidrag som avses i 35 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

13 § Om avdrag har gjorts för avsättning till expansionsfond eller periodiseringsfond eller om sådant avdrag har återförts ska, vid beräkning enligt 10 § av den statliga och kommunala inkomstskatt som hänför sig till de utländska inkomsterna, spärrbeloppet beräknas som om sådant avdrag inte har gjorts respektive inte har återförts. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

14 § Om enligt skatteavtal inkomst ska undantas från beskattning men ingå i underlaget för beslut om slutlig skatt (alternativ exempt), ska varken den svenska skatten på inkomsten eller den utländska inkomsten tas med vid beräkningen av spärrbeloppet enligt 9 §. Lag (2011:1275).

Lag (2011:1275) har trätt i kraft den 1 januari 2012. För 2013 och tidigare års taxeringar gäller 2 kap. 14 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 14 § följande lydelse.

14 § Om enligt skatteavtal inkomst ska undantas från beskattning men tas med vid taxeringen (alternativ exempt), ska varken den svenska skatten på inkomsten eller den utländska inkomsten tas med vid beräkningen av spärrbeloppet enligt 9 §. Lag (2008:1350).

2 kap. 14 § även ändrad genom lag (2008:1350) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

15 § Utländsk skatt, för vilken avräkning enligt 8 och 9 §§ högst får ske, ska minskas med den sänkning av statlig och kommunal inkomstskatt som den skattskyldige, vid det aktuella årets beslut om slutlig skatt eller annat års beslut om slutlig skatt, har fått genom att den utländska skatten dragits av.

Om avdrag för utländsk skatt har gjorts bara för en del av den skatt som enligt 7 § andra stycket är hänförlig till ett visst år och om avräkning bara delvis ska ske för detta års utländska skatt, ska i första hand avräkning ske av utländsk skatt för vilken avdrag inte har gjorts. Lag (2011:1275).

Lag (2011:1275) har trätt i kraft den 1 januari 2012. För 2013 och tidigare års taxeringar gäller 2 kap. 15 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 15 § första stycket följande lydelse.

15 § Utländsk skatt, för vilken avräkning enligt 8 och 9 §§ högst får ske, ska minskas med den sänkning av statlig och kommunal inkomstskatt som den skattskyldige, vid det aktuella årets taxering eller annat års taxering, har fått genom att den utländska skatten dragits av.

2 kap. 15 § även ändrad genom lag (2008:1350) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

16 § Vid tillämpning av 10 § ska utländsk inkomst från sjöfart eller luftfart i internationell trafik på begäran av den skattskyldige beräknas till så stor del av den skattskyldiges hela inkomst – efter avdrag för kostnader – från rederirörelsen eller luftfartsrörelsen, med tillägg för gjorda avdrag för utländska skatter, som de i den

utländska staten uppburna fraktintäkterna och biljettintäkterna utgör av den skattskyldiges samtliga intäkter av sådant slag. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

17 § Till den del avräkning från den svenska skatt som beräknas för ett visst beskattningsår inte kunnat ske det år som anges i 7 § andra stycket, därför att summan avräkningsbar utländsk skatt enligt 8 § överstiger det enligt 9 § beräknade spärrbeloppet, är den skattskyldige efter begäran berättigad att senast för det femte beskattningsåret efter ovan nämnda beskattningsår få avräkning av det överskjutande beloppet.

För ett visst år får dock det sammanlagda belopp för vilket avräkning högst får ske inte överstiga det årets spärrbelopp enligt 9 §. Om den skattskyldige begär avräkning av utländska skatter som enligt 7 § andra stycket är hänförliga till olika år, ska avräkning ske så att utländska skatter hänförliga till tidigare år avräknas före utländska skatter hänförliga till senare år. Lag (2011:1275).

18 § Om inkomst hos ett kommissionärsföretag enligt 4 § ska anses som kommittentföretagets får, vid tillämpning av 17 §, inkomst som hänför sig till kommissionärsförhållandet och utländsk skatt på denna inkomst, för vilken avräkning ännu inte har gjorts, anses som kommittentföretagets om kommissionärsföretaget medger det. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av kommittentföretaget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 18 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

19 § Vid en kvalificerad fusion enligt 37 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska vid tillämpning av 17 § inkomst som hänför sig till det överlåtande företaget och utländsk skatt på denna inkomst, för vilken avräkning ännu inte har gjorts, anses som det övertagande företagens. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av det övertagande företaget. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 19 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

20 § Vid en kvalificerad fission enligt 37 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska vid tillämpning av 17 § inkomst som hänför sig till det överlåtande företaget och utländsk skatt på denna inkomst, för vilken avräkning ännu inte har gjorts, anses som de övertagande företagens. Inkomsten och den utländska skatten ska fördelas på de övertagande företagen i förhållande till det nettovärde som förs över till varje företag eller på något annat sätt som samtliga övertagande företag har angett. Om avdrag har gjorts för sådan utländsk skatt, ska det anses ha gjorts av de övertagande företagen. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 20 § tillämpas från och med 2003 års taxering.

3 kap. Nedsättning av avkastningsskatt på pensionsmedel

1 § Skattskyldig enligt 2 § första stycket 1–3 och 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel har genom avräkning av utländsk skatt rätt att få nedsättning av sådan avkastningsskatt. Om inte annat följer av 3 §, ska avräkning ske av utländsk skatt som har betalats under kalenderåret närmast före beskattningsåret och som belöper på sådan avkastning, på den skattskyldiges utländska tillgångar, som vid beräkning av avkastningsskatt på pensionsmedel ingår i kapitalunderlaget för beskattningsåret.

Skattskyldig enligt 2 § första stycket 4 lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel har, till den del den statliga och kommunala inkomstskatten sammanlagt understiger vad som enligt 2 kap. får avräknas, genom avräkning av utländsk skatt rätt att till denna del få nedsättning av sådan avkastningsskatt. Lag (2011:72).

Lag (2011:72) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 3 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Skattskyldig enligt 2 § första stycket 1–4 och 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel har genom avräkning av utländsk skatt rätt att få nedsättning av sådan avkastningsskatt. Om inte annat följer av 3 §, ska avräkning ske av utländsk skatt som har betalats under kalenderåret närmast före beskattningsåret och som belöper på sådan avkastning, på den skattskyldiges utländska tillgångar, som vid beräkning av avkastningsskatt på pensionsmedel ingår i kapitalunderlaget för beskattningsåret.

Skattskyldig enligt 2 § första stycket 5 lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel har, till den del den statliga och kommunala inkomstskatten sammanlagt understiger vad som enligt 2 kap. får avräknas, genom avräkning av utländsk skatt rätt att till denna del få nedsättning av sådan avkastningsskatt. Lag (2008:1350).

3 kap. 1 § även ändrad genom lag (2008:1350) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

2 § Innehav i en delägarbeskattad juridisk person som avses i 5 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) anses som en utländsk tillgång till den del som tillgångarna i den delägarbeskattade juridiska personen hade ansetts som utländska om de i stället innehafts direkt av den som är skattskyldig till avkastningsskatt enligt 2 § första stycket 1–3 eller 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Motsvarande gäller vid indirekta innehav av delägarbeskattade juridiska personer genom sådana personer.

Om den delägarbeskattade juridiska personen har betalat utländsk skatt, ska sådan skatt anses ha betalats av den som är skattskyldig till avkastningsskatt för andelen. Av den delägarbeskattade juridiska personens sammanlagda utländska skatter anses så stor del belöpa på den som är skattskyldig till avkastningsskatt som motsvarar den andel som denne beskattas för. Lag (2011:72).

Lag (2011:72) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 3 kap. 2 § första stycket följande lydelse.

2 § Innehav i en delägarbeskattad juridisk person som avses i 5 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) anses som en utländsk tillgång till den del som tillgångarna i den delägarbeskattade juridiska

personen hade ansetts som utländska om de i stället innehafts direkt av den som är skattskyldig till avkastningsskatt enligt 2 § första stycket 1–4 eller 6 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Motsvarande gäller vid indirekta innehav av delägarbeskattade juridiska personer genom sådana personer.

3 kap. 2 § även ändrad genom lag (2008:1350) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

3 § Avräkning enligt 1 § första stycket får dock ske med högst ett på följande sätt beräknat spärrbelopp. Spärrbeloppet utgör den avkastningsskatt som hänför sig till de utländska tillgångar som ingår i kapitalunderlaget. Den avkastningsskatt som hänför sig till de utländska tillgångarna ska anses utgöra så stor del av den skattskyldiges hela avkastningsskatt, beräknad utan avräkning, som värdet av dessa tillgångar utgör av den skattskyldiges i kapitalunderlaget ingående totala värde av tillgångar före avdrag för finansiella skulder. Vid beräkning av spärrbeloppet ska såsom värdet av utländska tillgångar emellertid bara anses ett belopp motsvarande värdet av det kapital som under hela kalenderåret närmast före beskattningsåret har varit placerat i sådana tillgångar. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

4 § Till den del avräkning inte kunnat ske det beskattningsår då avräkning enligt 1 § första stycket ska ske, därför att summan avräkningsbar utländsk skatt som enligt nämnda stycke ska avräknas detta beskattningsår överstiger det enligt 3 § beräknade spärrbeloppet, är den skattskyldige efter begäran berättigad att senast femte beskattningsåret därefter få avräkning av det överskjutande beloppet.

För ett visst beskattningsår får dock det sammanlagda belopp för vilket avräkning högst får ske inte överstiga det årets spärrbelopp enligt 3 §. Om den skattskyldige begär avräkning av utländska skatter som enligt 1 § första stycket är hänförliga till olika år, ska avräkning ske så att utländska skatter hänförliga till tidigare år avräknas före utländska skatter hänförliga till senare år. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

4 kap. Nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt på utländska lågbeskattade inkomster

1 § Delägare i en utländsk juridisk person som ska ta upp sin andel av sådan persons lågbeskattade inkomster enligt 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229), har rätt att genom avräkning av de utländska skatter på dessa inkomster som har betalats av den utländska juridiska personen få nedsättning av statlig och kommunal inkomstskatt enligt detta kapitel. Lag (2008:1350).

888 Avräkning av utländsk skatt

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

2 § Avräkning enligt 1 § får ske med ett belopp som motsvarar summan av den eller de utländska juridiska personernas utländska skatter på lågbeskattade inkomster multiplicerad med det eller de andelstal som, enligt 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229), använts vid fastställandet av de lågbeskattade inkomster som delägaren tagit upp.

Avräkning får dock ske högst med ett belopp som utgör summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som, beräknad utan sådan avräkning, hänförs till de lågbeskattade inkomsterna (spärrbelopp). Vid beräkning av spärrbeloppet ska vad som föreskrivs i 2 kap. 10 § i tillämpliga delar gälla på motsvarande sätt. Lag (2008:1350).

Lag (2008:1350) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 december 2008. Äldre bestämmelser tillämpas fortfarande på beskattningsår som påbörjats före ikraftträdandet.

3 § Avräkning ska i första hand ske från statlig inkomstskatt på de lågbeskattade inkomsterna. Till den del den statliga inkomstskatten understiger vad som enligt detta kapitel får avräknas, ska avräkning i andra hand ske från kommunal inkomstskatt på de lågbeskattade inkomsterna.

Avräkning ska ske från svensk skatt som beslutas det år då den lågbeskattade inkomsten som beskattats i utländsk stat har ingått i underlaget för beslutet. Lag (2011:1275).

4 § Till den del avräkning från den svenska skatt som beräknas för ett visst beskattningsår inte kunnat ske det år som anges i 3 § andra stycket, därför att summan avräkningsbar utländsk skatt överstiger det årets spärrbelopp enligt 2 § andra stycket, är delägaren efter begäran berättigad att senast för det femte beskattningsåret efter ovan nämnda beskattningsår få avräkning av det överskjutande beloppet.

För ett visst år får dock det sammanlagda belopp för vilket avräkning högst fås inte överstiga det årets spärrbelopp enligt 2 § andra stycket. Om delägaren begär avräkning av utländska skatter som enligt 3 § andra stycket är hänförliga till olika år, ska avräkning ske så att utländska skatter hänförliga till tidigare år avräknas före utländska skatter hänförliga till senare år. Lag (2011:1275).

Kupongskattelag (1970:624)

20 november 1970

Kungl. Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1970:134; BeU 60; Rskr 364.

Inledande bestämmelser

1 § Kupongskatt ska betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

Vad som i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även aktie i europabolag med säte i Sverige samt andel i svensk värdepappersfond och svensk specialfond.

I ärenden och mål om kupongskatt gäller bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) om

1. ersättning för kostnader för ombud, biträde eller utredning i 43 kap., 68 kap. 2 § och 71 kap. 4 §,
2. bevissäkring och betalningssäkring i 45 kap., 46 kap., 68 kap. 1 och 3 §§, 69 kap. och 71 kap. 1 §, samt
3. uppgifter och handlingar som ska undantas från kontroll i 47 kap. och 68 kap. 1 och 3 §§. Lag (2013:574).

Lag (2013:574) har trätt i kraft den 22 juli 2013 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 21 juli 2013. Äldre bestämmelser gäller för utdelning på andel i en specialfond som förvaltas av ett fondbolag, ett värdepappersbolag eller ett svenskt kreditinstitut som enligt punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2013:563) om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder får fortsätta med sådan verksamhet efter den 21 juli 2013 till dess att ansökan om tillstånd har prövats slutligt. T.o.m. den 21 juli 2013 hade 1 § andra stycket följande lydelse.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även aktie i europabolag med säte i Sverige och andel i svensk investeringsfond.

1 § även ändrad genom lag (2011:1246) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av 2011. Den nya lydelsen av 1 § tredje stycket 1 tillämpas på kostnader i ärenden och mål som inleds efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 1 § följande lydelse.

1 § Kupongskatt skall betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även aktie i europabolag med säte i Sverige och andel i svensk investeringsfond. Lag (2004:495).

2 § I denna lag förstås med

AIF-förvaltare: juridisk person som är AIF-förvaltare enligt 1 kap. 3 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

avstämningsbolag: aktiebolag som är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551),

central värdepappersförvarare: företag som har auktorisation som central värdepappersförvarare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,

egen aktie: aktie som innehas av bolaget självt,

fondbolag: aktiebolag som driver fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,

förvaltningsbolag: ett utländskt företag som förvaltar en värdepappersfond i Sverige,

förvaringsinstitut: ett företag som är förvaringsinstitut enligt 1 kap. 1 § första stycket 15 lagen om värdepappersfonder eller 9 kap. 4, 5 eller 7 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

utdelningstillfälle: för avstämningsbolag den i 4 kap. 39 § aktiebolagslagen avsedda dagen för avstämmning och för andra aktiebolag liksom i fråga om värdepappersfond eller specialfond den dag då utdelningen blir tillgänglig för lyftning,

utdelningsberättigad: den som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället.

Med utdelning avses även

1. återbetalning till aktieägarna vid minskning av aktiekapitalet eller reservfonden enligt 20 kap. 1 § första stycket 3 eller 35 § 3 aktiebolagslagen,

2. utskiftning vid bolagets likvidation enligt 25 kap. 38 § aktiebolagslagen,

3. utbetalning till aktieägare vid bolagets förvärv av egna aktier genom ett förvärvserbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag,

4. utbetalning av fusionsvederlag till aktieägare enligt 23 kap. 26 § aktiebolagslagen till den del vederlaget utgörs av annat än aktier i det övertagande bolaget,

5. utbetalning av fusionsvederlag till andelsägare enligt 8 kap. 14 § lagen om värdepappersfonder eller 12 kap. 16 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder till den del vederlaget utgörs av annat än andelar i den övertagande fonden, och

6. utbetalning av delningsvederlag till aktieägare enligt 24 kap. 28 § aktiebolagslagen som avser

a) delning enligt 24 kap. 1 § andra stycket 1 samma lag till den del vederlaget utgörs av annat än aktier i de övertagande bolagen, eller

b) delning enligt 24 kap. 1 § andra stycket 2 samma lag till den del vederlaget utgörs av annat än ersättning som enligt 42 kap. 16 b § inkomstskattelagen (1999:1229) inte ska tas upp. Lag (2013:574).

Lag (2013:574) har trätt i kraft den 22 juli 2013 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 21 juli 2013. Äldre bestämmelser gäller för utdelning på andel i en specialfond som

förvaltas av ett fondbolag, ett värdepappersbolag eller ett svenskt kreditinstitut som enligt punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2013:563) om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder får fortsätta med sådan verksamhet efter den 21 juli 2013 till dess att ansökan om tillstånd har prövats slutligt. T.o.m. den 21 juli 2013 hade 2 § följande lydelse.

2 § I denna lag förstås med

avstämningsbolag: aktiebolag som är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551),

central värdepappersförvarare: företag som har auktorisation som central värdepappersförvarare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,

egen aktie: aktie som innehas av bolaget självt,

fondbolag: aktiebolag som driver fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder,

förvaltningsbolag: ett utländskt företag som förvaltar en investeringsfond i Sverige,

förvaringsinstitut: en bank eller ett annat kreditinstitut som enligt lagen om investeringsfonder förvarar tillgångarna i en investeringsfond och som sköter in- och utbetalningar avseende fonden,

utdelningstillfälle: för avstämningsbolag den i 4 kap. 39 § aktiebolagslagen avsedda dagen för avstämmning och för andra aktiebolag liksom i fråga om investeringsfond den dag då utdelningen blir tillgänglig för lyftning,

utdelningsberättigad: den som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället.

Med utdelning avses även

1. återbetalning till aktieägarna vid minskning av aktiekapitalet eller reservfonden enligt 20 kap. 1 § första stycket 3 eller 35 § 3 aktiebolagslagen,

2. utskiftning vid bolagets likvidation enligt 25 kap. 38 § aktiebolagslagen,

3. utbetalning till aktieägare vid bolagets förvärv av egna aktier genom ett förvärvs erbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag,

4. utbetalning av fusionsvederlag till aktieägare enligt 23 kap. 26 § aktiebolagslagen till den del vederlaget utgörs av annat än aktier i det övertagande bolaget,

5. utbetalning av fusionsvederlag till andelsägare enligt 8 kap. 14 § lagen om investeringsfonder till den del vederlaget utgörs av annat än andelar i den övertagande fonden, och

6. utbetalning av delningsvederlag till aktieägare enligt 24 kap. 28 § aktiebolagslagen som avser

a) delning enligt 24 kap. 1 § andra stycket 1 samma lag till den del vederlaget utgörs av annat än aktier i de övertagande bolagen, eller

b) delning enligt 24 kap. 1 § andra stycket 2 samma lag till den del vederlaget utgörs av annat än ersättning som enligt 42 kap. 16 b § inkomstskattelagen (1999:1229) inte ska tas upp. Lag (2011:935).

2 § även ändrad genom lag (2011:935) som har trätt i kraft den 1 augusti 2011 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 31 juli 2011. Ändringen av 2 § innebar att ledet "förvaltningsbolag: ett utländskt företag som förvaltar en investeringsfond i Sverige, "infördes i första stycket och att det i andra stycket infördes en ny punkt 5 och att den tidigare punkt 5 benämndes 6.

3 § Har för aktiebolag, som icke är avstämningsbolag, ej bestämts utdelningstillfälle eller skall utdelning i sådant bolag tillgodoföras den utdelningsberättigade på annat sätt än genom utbetalning av utdelat belopp, anses utdelningen ha blivit tillgänglig för lyftning omedelbart efter det att beslut om utdelningen fattats.

Skattskyldighet

4 § Skattskyldighet föreligger för utdelningsberättigad om denne är fysisk person, som är begränsat skattskyldig, dödsbo efter sådan person eller utländsk juridisk person, och utdelningen ej är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits

från fast driftställe här i riket. Skattskyldighet föreligger dock inte för utdelningsberättigad utländsk juridisk person för sådan del av utdelningen som motsvarar det belopp som ska beskattas hos delägaren enligt 5 kap. 2 a § eller 39 a kap. 13 § inkomstskattelagen (1999:1229).

För handelsbolag, europeisk ekonomisk intressegruppering, kommanditbolag och rederi föreligger skattskyldighet för den del av utdelningen som ej är hänförlig till inkomst av näringsverksamhet som bedrivits från fast driftställe här i riket och som belöper på delägare eller medlem som är begränsat skattskyldig.

Skattskyldighet föreligger slutligen för utdelningsberättigad, som innehar aktie under sådana förhållanden, att annan därigenom obehörigen beredes förmån vid beslut om inkomstskatt eller vinner befrielse från kupongskatt.

Skattskyldighet föreligger inte för person som avses i 3 kap. 17 § 2–4 inkomstskattelagen.

Skattskyldighet föreligger inte heller för en juridisk person i en främmande stat som är medlem i Europeiska unionen, om den innehar 10 procent eller mer av andelskapitalet i det utdelande bolaget och uppfyller villkoren i artikel 2 i rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater.

Skattskyldighet föreligger inte heller för utländskt bolag som avses i 2 kap. 5 a § inkomstskattelagen och som motsvarar ett sådant svenskt företag som avses i 24 kap. 13 § 1–4 den lagen, för utdelning på aktie om aktien är en sådan näringsbetingad andel som avses i 24 kap. 14 § första stycket 1 eller 2 samma lag.

Som förutsättning för skattefrihet enligt sjätte stycket gäller att utdelningen skulle ha omfattats av bestämmelserna om skattefrihet i 24 kap. 17–22 §§ eller 25 a kap. 5, 6 och 8 §§ inkomstskattelagen, om det utländska bolaget varit ett svenskt företag. I fråga om innehavstid enligt 24 kap. 20 § samma lag gäller dock att andelen alltid ska ha innehafts minst ett år vid utdelningstillfället.

Skattskyldighet för utdelning föreligger inte heller för handelsbolag, europeisk ekonomisk intressegruppering, kommanditbolag eller i utlandet delägarbeskattade juridiska personer om motsvarande utdelning hade varit skattefri enligt femte eller sjätte stycket om delägaren själv hade varit utdelningsberättigad. Vid bedömningen av om utdelningen hade varit skattefri ska aktieinnehavet bestämmas utifrån storleken på delägarens indirekta innehav.

Skattskyldighet föreligger inte heller för fondföretag enligt 1 kap. 1 § första stycket 9 lagen (2004:46) om värdepappersfonder eller utländska specialfonder som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte eller ett avtal om informationsutbyte i skatteärenden. Lag (2013:574).

Lag (2013:574) har trätt i kraft den 22 juli 2013 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 21 juli 2013. Äldre bestämmelser gäller för utdelning på andel i en specialfond som förvaltas av ett fondbolag, ett värdepappersbolag eller ett svenskt kreditinstitut som enligt punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2013:563) om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder får fortsätta med sådan verksamhet efter den 21 juli 2013 till dess att

ansökan om tillstånd har prövats slutligt. T.o.m. den 21 juli 2013 hade 4 § nionde stycket följande lydelse.

Skattskyldighet föreligger inte heller för fondföretag enligt 1 kap. 1 § första stycket 8 lagen (2004:46) om investeringsfonder som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken Sverige har ingått ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte eller ett avtal om informationsutbyte i skatteärenden. Lag (2012:272).

4 § även ändrad genom lag (2012:272) som har trätt i kraft den 1 juli 2012 och tillämpas på utdelning som hänför sig till tiden efter den 17 januari 2012. T.o.m. den 30 juni 2012 hade 4 § femte stycket följande lydelse.

Skattskyldighet föreligger inte heller för en juridisk person i en främmande stat som är medlem i Europeiska unionen, om den innehar 10 procent eller mer av andelskapitalet i det utdelande bolaget och uppfyller villkoren i artikel 2 i det av Europeiska gemenskapernas råd den 23 juli 1990 antagna direktivet om en gemensam ordning för beskattning avseende moder- och dotterbolag i olika medlemsstater i direktivets lydelse den 1 januari 2005 (90/435/EEG).

Skattesats

5 § Kupongskatt utgår med trettio procent av utdelningen.

Beslutande myndighet

6 § Ärende om kupongskatt prövas av Skatteverket. Lag (2003:647).

Valuta

6 a § Samtliga uppgifter som skall lämnas enligt denna lag skall till sina belopp anges i svenska kronor. Lag (2000:47).

Innehållande av kupongskatt vid utbetalning av aktieutdelning m.m.

Utdelning i avstämningsbolag m.m.

7 § En central värdepappersförvarare ska vid utbetalning av utdelning innehålla kupongskatt, om det inte av tillgängliga uppgifter om den utdelningsberättigade framgår att denne inte är skattskyldig. Kupongskatt ska vidare innehållas om utdelning inte har kunnat ske till följd av bristande uppgift om den utdelningsberättigade.

Uppgift som avses i första stycket ska lämnas skriftligen till den centrala värdepappersförvararen i samband med begäran om införing i aktieboken eller anmälan om registrering på avstämningskonto av uppgift som avses i 4 kap. 18 § första stycket 6–8 lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, samt i övrigt när värdepappersförvararen begär det av den som avses med införingen. Ändras något förhållande som är av betydelse för bedömning av frågan

om skattskyldighet enligt denna lag, ska uppgiftslämnaren utan dröjsmål skriftligen anmäla detta till värdepappersförvararen.

Den centrala värdepappersförvararen ska senast fyra månader efter utdelningstillfället lämna den utdelningsberättigade skriftlig uppgift om det belopp som innehållits i kupongskatt för denne. Lag (2011:69).

Lag (2011:69) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas på utdelning som beslutas efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser gäller i fråga om sådan återbetalning eller utbetalning till aktieägarna, för vilka försäkringsrörelselagen (1982:713) gäller enligt lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043). T.o.m. den 31 mars 2011 hade 7 § följande lydelse.

7 § En central värdepappersförvarare skall vid utbetalning av utdelning innehålla kupongskatt, om ej av tillgänglig uppgift om den utdelningsberättigade framgår, att denna ej är skattskyldig. Kupongskatt skall vidare innehållas i det fall att utdelning ej kunnat ske till följd av bristande uppgift om den utdelningsberättigade.

Uppgift som avses i första stycket skall lämnas skriftligen till den centrala värdepappersförvararen i samband med begäran om införing i aktieboken, anmälan om registrering på avstämningsskonto av uppgift som avses i 4 kap. 18 § första stycket 6–8 lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument eller begäran om införing i förteckning enligt 3 kap. 12 § försäkringsrörelselagen (1982:713), samt i övrigt när värdepappersförvararen begär det av den som avses med införingen. Ändras något förhållande som är av betydelse för bedömning av frågan om skattskyldighet enligt denna lag, skall uppgiftslämnaren utan dröjsmål skriftligen anmäla detta till värdepappersförvararen.

Den centrala värdepappersförvararen skall senast fyra månader efter utdelningstillfället lämna den utdelningsberättigade skriftlig uppgift om det belopp som innehållits i kupongskatt för denne. Lag (2005:1141).

8 § En central värdepappersförvarare skall senast fyra månader efter utdelningstillfället lämna Skatteverket uppgift om

- 1) det sammanlagda beloppet av utbetalade utdelningar för vilka skattskyldighet ej förelegat,
- 2) storleken av utbetalad utdelning och innehållen kupongskatt för varje skattskyldig,
- 3) det sammanlagda beloppet av utdelning som ej kunnat utbetalas till följd av bristande uppgifter om den utdelningsberättigade,
- 4) det sammanlagda beloppet av innehållen kupongskatt.

Inom samma tid skall den centrala värdepappersförvararen inbetala innehållen kupongskatt till Skatteverket.

Vad i andra stycket sagts gäller inte kupongskatt på utdelning som avses i första stycket 3). Sådan skatt inbetalas senast vid utgången av det kalenderår då utdelningen utbetalas, dock senast vid utgången av det femte kalenderåret efter året för utdelningstillfället. Lag (2003:647).

9 § Utbetalas utdelning sedan en central värdepappersförvarare inbetalat kupongskatt enligt 8 §, återbetalar Skatteverket kupongskatt, som belöper på sådan utdelning för vilken skattskyldighet ej förelegat.

För återbetalning fordras att den centrala värdepappersförvararen till Skatteverket överlämnar utredning om att skattskyldighet ej förelegat för den utdelningsberättigade. Återbetalning sker ej beträffande utdelning, som avser utdel-

ningstillfälle tidigare än fem år före det kalenderår utredningen överlämnats till Skatteverket. Lag (2003:647).

9 a § Sådan återbetalning som avses i 9 § får, utöver vad som sägs där, ske beträffande utdelning på fondandelsbevis för vilken utredning om skattskyldighet överlämnats inom tre månader efter det preskription inträtt för fordran avseende utdelningen. Lag (1994:780).

10 § Har en central värdepappersförvarare underlåtit att innehålla kupongskatt fastän detta bort ske, skall värdepappersförvararen förskjuta kupongskatten men får kräva skattebeloppet åter av den skattskyldige. Lag (1998:1485).

11 § Föreligger fall som avses i 10 §, skall Skatteverket delge den centrala värdepappersförvararen utdrag av den längd som avses i 26 § och förelägga denne att inom två månader från den dag då värdepappersförvararen fick del av utdraget erlægga skattebeloppet. Vill värdepappersförvararen bestrida kravet, skall denne senast inom samma tid göra erinran hos Skatteverket, som meddelar beslut med anledning härav. Beslutet skall delges värdepappersförvararen och antecknas i längden. Finner Skatteverket att värdepappersförvararen skall förskjuta kupongskatt, skall värdepappersförvararen föreläggas att inom viss tid erlægga skattebeloppet. Lag (2003:647).

11 a § Om ett avstämningsbolag inte har uppdragit åt en central värdepappersförvarare att sända ut utdelningen, gäller bestämmelserna om central värdepappersförvarare i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 samt 22 §§ denna lag i stället bolaget eller den som bolaget annars har anlitat för uppgiften. Lag (2005:1141).

11 b § Vid utdelning på andel i en värdepappersfond som förvaltas av ett fondbolag eller en specialfond som förvaltas av en svensk AIF-förvaltare ska bolaget eller förvaltaren ansvara för de uppgifter som den centrala värdepappersförvararen har enligt 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§.

Uppgift enligt 7 § första stycket ska lämnas av den som registreringen avser enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder eller lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Uppgiften ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 7 § andra stycket i samband med registreringen av andelsinnehavet samt i övrigt när fondbolaget, AIF-förvaltaren eller förvaltaren begär det. Om utdelning på andel i en värdepappersfond eller i en specialfond inte har betalats ut på grund av att andelsägaren inte registrerats, ska skatt inte innehållas före utbetalning av utdelningen. Lag (2013:574).

Lag (2013:574) har trätt i kraft den 22 juli 2013 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 21 juli 2013. Äldre bestämmelser gäller för utdelning på andel i en specialfond som förvaltas av ett fondbolag, ett värdepappersbolag eller ett svenskt kreditinstitut som enligt punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2013:563) om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder får fortsätta med sådan verksamhet efter den 21 juli 2013 till dess att ansökan om tillstånd har prövats slutligt. T.o.m. den 21 juli 2013 hade 11 b § följande lydelse.

896 Kupongskattelag

11 b § Vid utdelning på andel i en investeringsfond som förvaltas av ett fondbolag ska bolaget ansvara för de uppgifter som den centrala värdepappersförvararen har enligt 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§.

Uppgift enligt 7 § första stycket ska lämnas av den som registreringen avser enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder. Uppgiften ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 7 § andra stycket i samband med registreringen av andelsinnehavet samt i övrigt när fondbolaget eller förvaltaren begär det. Om utdelning på andel i en investeringsfond inte har betalats ut på grund av att andelsägaren inte registrerats, ska skatt inte innehållas före utbetalning av utdelningen.

Det som sägs om fondbolaget i denna paragraf gäller även värdepappersbolag och svenska kreditinstitut som har tillstånd för fondverksamhet enligt 1 kap. 5 § lagen om investeringsfonder.

Av 1 kap. 1 § första stycket 14 lagen om investeringsfonder framgår att ett förvaringsinstitut sköter in- och utbetalningar avseende en investeringsfond. Lag (2011:935).

11 b § även ändrad genom lag (2011:935) som har trätt i kraft den 1 augusti 2011 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 31 juli 2011. T.o.m. den 31 juli 2011 hade 11 b § första och andra stycket följande lydelse.

11 b § Vid utdelning på andel i en investeringsfond ska fondbolaget ansvara för de uppgifter som den centrala värdepappersförvararen har enligt 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§.

Uppgift enligt 7 § första stycket ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 7 § andra stycket i samband med registreringen av andelsinnehavet samt i övrigt när fondbolaget eller förvaltaren begär det, av den som registreringen avser enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder. Om utdelning på andel i en investeringsfond inte betalats ut på grund av att andelsägaren inte registrerats, ska skatt inte innehållas före utbetalning av utdelningen.

11 c § Vid utdelning på andel i en värdepappersfond som förvaltas av ett förvaltningsbolag eller en specialfond som förvaltas av en utländsk AIF-förvaltare ska förvaringsinstitutet ansvara för de uppgifter som den centrala värdepappersförvararen har enligt 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§.

Uppgift enligt 7 § första stycket ska lämnas av den som registreringen avser enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder eller lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Uppgiften ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 7 § andra stycket i samband med registreringen av andelsinnehavet samt i övrigt när förvaringsinstitutet begär det. Om utdelning på andel i en värdepappersfond eller i en specialfond inte har betalats ut på grund av att andelsägaren inte registrerats, ska skatt inte innehållas före utbetalning av utdelningen.

Förvaltningsbolaget eller den utländska AIF-förvaltaren ska omedelbart lämna förvaringsinstitutet upplysning om förhållande som är av betydelse för frågan om innehållande av kupongskatt. Lag (2013:574).

Lag (2013:574) har trätt i kraft den 22 juli 2013 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 21 juli 2013. Äldre bestämmelser gäller för utdelning på andel i en specialfond som förvaltas av ett fondbolag, ett värdepappersbolag eller ett svenskt kreditinstitut som enligt punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2013:563) om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder får fortsätta med sådan verksamhet efter den 21 juli 2013 till dess att ansökan om tillstånd har prövats slutligt. T.o.m. den 21 juli 2013 hade 11 c § följande lydelse.

11 c § Vid utdelning på andel i en investeringsfond som förvaltas av ett förvaltningsbolag ska förvaringsinstitutet ansvara för de uppgifter som den centrala värdepappersförvararen har enligt 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§.

Uppgift enligt 7 § första stycket ska lämnas av den som registreringen avser enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder. Uppgiften ska lämnas på det sätt som föreskrivs i 7 § andra stycket i samband med registreringen av andelsinnehavet samt i övrigt när förvaringsinstitutet begär det. Om utdelning på andel i en investeringsfond inte har betalats ut på grund av att andelsägaren inte registrerats, ska skatt inte innehållas före utbetalning av utdelningen.

Förvaltningsbolaget ska omedelbart lämna förvaringsinstitutet upplysning om förhållande som är av betydelse för frågan om innehållande av kupongskatt. Lag (2011:935).

12 § Bestämmelserna om central värdepappersförvarare i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§ denna lag gäller i stället förvaltaren vid förvaltarregistrering enligt

1. 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551),

2. 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder eller 12 kap. 5 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, eller

3. 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument.

En central värdepappersförvarare eller den som annars ansvarar för innehållande av kupongskatt enligt 11 a eller 11 b § ska vid redovisning enligt 8 § lämna uppgift till Skatteverket om förvaltning enligt första stycket denna paragraf. Lag (2013:574).

Lag (2013:574) har trätt i kraft den 22 juli 2013 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 21 juli 2013. Äldre bestämmelser gäller för utdelning på andel i en specialfond som förvaltas av ett fondbolag, ett värdepappersbolag eller ett svenskt kreditinstitut som enligt punkt 2 av övergångsbestämmelserna till lagen (2013:563) om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder får fortsätta med sådan verksamhet efter den 21 juli 2013 till dess att ansökan om tillstånd har prövats slutligt. T.o.m. den 21 juli 2013 hade 12 § första stycket 2 följande lydelse.

2. 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, eller

12 § även ändrad genom lag (2011:69) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas på utdelning som beslutas efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser gäller i fråga om sådan återbetalning eller utbetalning till aktieägarna, för vilka försäkringsrörelselagen (1982:713) gäller enligt lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043). T.o.m. den 31 mars 2011 hade 12 § följande lydelse.

12 § Bestämmelserna om central värdepappersförvarare i 7 §, 8 § första och andra styckena, 9–11, 20 och 22 §§ denna lag gäller i stället förvaltaren vid förvaltarregistrering enligt

a) 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551),

b) 3 kap. 10 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713),

c) 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, eller

d) 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument.

En central värdepappersförvarare eller den som annars ansvarar för innehållande av kupongskatt enligt 11 a eller 11 b §§ skall vid redovisning enligt 8 § lämna uppgift till Skatteverket om förvaltning enligt första stycket denna paragraf. Lag (2005:1141).

Utdelning i annat aktiebolag än avstämningsbolag m.m.

13 § För aktiebolag, som icke är avstämningsbolag, gäller 14–17 §§ vid utbetalning av utdelning. Lag (1990:1434).

14 § Den som för egen eller annans räkning mottar utdelning på aktie i aktiebolag som inte är avstämningsbolag skall till utbetalaren på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär besvara frågor till ledning för bedömning om den utdelningsberättigade är skattskyldig. Är ej svaren sådana att därav uppenbarligen framgår att den utdelningsberättigade icke är skattskyldig för utdelningen, skall kupongskatt för utdelningen innehållas vid utbetalningen. Den som utbetalar utdelningen skall teckna erkännande att kupongskatten innehållits och tillställa uppgiftslämnaren erkännande.

Skatteverket får medge den, som är skyldig att innehålla kupongskatt och som förutsättes kunna bedöma om skattskyldighet enligt 4 § föreligger, att i det fall skattskyldighet uppenbarligen icke föreligger utbetala utdelning utan att kupongskatt innehålls, även om svaren på frågorna skulle ge anledning till sådant innehållande.

Vid utbetalning av utdelning i utlandet skall kupongskatt alltid innehållas. Lag (2003:647).

15 § Aktiebolag skall senast fyra månader efter utdelningstillfället, dock senast den 15 januari påföljande år, lämna Skatteverket de blanketter med uppgifter om utdelning som inkommit till bolaget samt inbetala kupongskatt för dels den utdelning för vilken med hänsyn till innehållet i uppgifterna skatt skolat innehållas, dels den utdelning för vilken uppgift ännu ej inkommit till bolaget, och dels den utdelning för vilken inkommit uppgifter som befunnits ofullständiga. Lag (2003:647).

16 § Inkommer blankett med uppgifter om utdelning till aktiebolag sedan bolaget inbetalt kupongskatt enligt 15 §, återbetalar Skatteverket kupongskatt, som belöper på sådan utdelning för vilken skattskyldighet ej förelegat.

För återbetalning fordras att bolaget överlämnar blanketten till Skatteverket. Blankett som inkommit till bolaget under ett kalenderår bör vara Skatteverket tillhanda senast den 15 januari påföljande år. Återbetalning sker ej beträffande utdelning, som varit tillgänglig för lyftning tidigare än fem år före det kalenderår då blanketten överlämnats till Skatteverket. Lag (2003:647).

17 § Blanketter med uppgift om utdelning, som lämnas enligt 15 §, skall vara ordnade kommunvis efter utdelningsmottagarens kommun. Vilken hemortskommun uppgifterna avser skall vara tydligt utmärkt. Blanketter, vid vilkas avgivande kupongskatt innehållits, skall dock vara skilda från övriga blanketter, och sammanlagda beloppet av den utdelning uppgifterna i dessa blanketter avser skall anges särskilt. Lag (2003:647).

Gemensamma bestämmelser

18 § Aktiebolag skall inom en månad efter utdelningstillfället sända bestyrkt avskrift av beslutet om utdelning till registreringsmyndigheten som översänder handlingen till Skatteverket.

Har bolag icke inom föreskriven tid insänt handling som avses i första stycket, skall registreringsmyndigheten erinra bolaget om dess skyldighet. Insändes likväl icke handlingen, skall myndigheten anmäla försummelsen till Skatteverket. Lag (2003:647).

19 § Kupongskatt betalas genom insättning på särskilt konto. Inbetalning anses ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar kommit in till Posten Aktiebolag eller, om staten har ingått avtal om förmedling av skatteinbetalningen med en bank, till banken.

Om kupongskatt inte betalas inom den tid som anges i 8 eller 15 § eller i den ordning som anges i första stycket, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

Skatteverket får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl. Lag (2003:647).

20 § Om det behövs med hänsyn till redovisningens omfattning eller andra särskilda förhållanden, får Skatteverket medge central värdepappersförvarare eller aktiebolag anstånd med fullgörande av skyldighet enligt 8 eller 15 §. Lag (2005:348).

21 § Om utdelning lämnas i annat än pengar i svenskt mynt och om det enligt 8 eller 15 § föreligger skyldighet att betala in kupongskatt, skall aktiebolaget senast en vecka efter beslutet om utdelning till Skatteverket lämna in en bestyrkt uppgift om de utdelade tillgångarnas värde vid utdelningstillfället. Om värdet är för lågt uppgivet, skall verket meddela beslut om värdet och förelägga bolaget att inom viss tid betala in felande kupongskatt. Om inbetalningen inte gjorts inom den utsatta tiden, skall bolaget betala dröjsmålsavgift. Därvid skall 19 § andra stycket tillämpas.

Om utdelning har ägt rum när beslut meddelats om påföring av ytterligare kupongskatt och har tillräckligt belopp till kupongskatten inte innehållits, skall bolaget förskjuta skattebeloppen men får kräva det åter av den skattskyldige. Lag (2003:647).

22 § Om en central värdepappersförvarare eller ett aktiebolag inte betalar in kupongskatt i föreskriven tid, skall Skatteverket förelägga värdepappersförvararen eller bolaget att inom viss tid fullgöra sin betalningsskyldighet.

Obetalda kupongskattebelopp samt dröjsmålsavgifter skall av Skatteverket lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala skatt eller dröjsmålsavgift. Lag (2003:647).

900 Kupongskattelag

23 § Försummar aktiebolag annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan Skatteverket förelägga bolaget att vid vite fullgöra förstnämnda skyldighet. Fråga om utdömande av vite prövas av den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart. Lag (2011:1246).

Lag (2011:1246) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen av 23 § tillämpas på vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 23 § andra stycket följande lydelse.

I fråga om vite enligt första stycket gäller i övrigt 6 kap. 2 § samt 7 kap. 1 och 2 §§ taxeringslagen (1990:324).

24 § För kontroll av kupongskatten kan Skatteverket meddela beslut om revision hos aktiebolag. Då gäller bestämmelserna om revision i 41 kap. och vitesföreläggande i 44 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

Ett beslut om föreläggande som har förenats med vite gäller omedelbart. Lag (2011:1246).

Lag (2011:1246) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 24 § följande lydelse.

24 § För kontroll av kupongskatten kan Skatteverket meddela beslut om skatterevision hos aktiebolag. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) om taxeringsrevision. Lag (2003:647).

25 § Uppgift som enligt 7 § andra stycket skall lämnas till en central värdepappersförvarare skall vid tillämpning av skattebrottslagen (1971:69) likställas med uppgift som skall lämnas till myndighet. Lag (1998:1485).

Påförande av kupongskatt i efterhand

26 § Skatteverket uppför i särskild längd utdelningsberättigade som kan antas vara skattskyldiga men för vilka utdelning betalas ut utan att kupongskatt hållits inne, samt det skattebelopp som belöper på utdelningen.

Om inte något annat följer av 11 §, skall Skatteverket delge den som uppförts i längden utdrag ur denna och förelägga honom att inom två månader från den dag då han fick del av utdraget betala skattebeloppet. Om den som uppförts i längden vill bestrida skattepåföringen, skall han senast inom samma tid göra en invändning mot påföringen hos Skatteverket, som sedan meddelar sitt beslut. Beslutet skall delges den som gjort invändningen och antecknas i längden. Om Skatteverket finner att kupongskatt skall betalas, skall den skattskyldige föreläggas att inom viss tid betala skatten.

Kupongskatt, som inte betalats inom den utsatta tiden, skall av Skatteverket lämnas för indrivning. Därvid tillämpas 22 § andra–fjärde styckena. Lag (2003:647).

Återbetalning av kupongskatt

27 § Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits för någon som inte varit skattskyldig eller har kupongskatt innehållits med högre belopp än vad som ska betalas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket.

Rätt till återbetalning föreligger även

- om aktie förlorat sitt värde till följd av att bolaget upplösts genom likvidation inom två år efter det att sådan utbetalning som avses i 2 § andra stycket 2 blivit tillgänglig för lyftning,

- vid återbetalning till aktieägare enligt aktiebolagslagen (2005:551) i samband med minskning av aktiekapitalet som genomförts med indragning av aktier, och

- vid utbetalning till aktieägare vid bolagets förvärv av egna aktier genom ett förvärvserbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag.

Underlaget för kupongskatten ska i de fall som avses i andra stycket beräknas på ett belopp som svarar mot skillnaden mellan utbetalningen till aktieägaren och dennes anskaffningskostnad för aktierna. Har aktierna förvärvats som fusionsvederlag eller delningsvederlag ska som anskaffningskostnad för aktierna anses den anskaffningskostnad som aktieägaren hade för aktierna i det överlåtande aktiebolaget. För marknadsnoterade aktier får anskaffningskostnaden i stället bestämmas till 20 procent av utbetalningen.

Ansökan om återbetalning ska göras skriftligen hos Skatteverket senast vid utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället.

Tillsammans med ansökan ska det lämnas ett intyg eller annan utredning om att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning som styrker att sökanden inte är skattskyldig.

Beslut rörande återbetalning får anstå intill dess fråga om skattskyldighet för utdelningen enligt inkomstskattelagen (1999:1229) slutligen prövats.

Föreligger de förutsättningar för återbetalning som anges i första stycket först sedan förvaltningsrätt, kammarrätt eller Högsta förvaltningsdomstolen meddelat beslut angående utdelningsbeloppet eller efter det att utdelningsberättigad efterbeskattats för detsamma, kan ansökan om återbetalning göras hos Skatteverket senast inom ett år efter det beslutet meddelades eller efterbeskattningen skedde.

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller skatteförfarandelagen (2011:1244), gäller 64 kap. samt 71 kap. 2 § första stycket och 3 § skatteförfarandelagen. Lag (2011:1246).

Lag (2011:1246) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av 2011. Den nya lydelsen av 27 § sjunde stycket tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. De nya lydelserna tillämpas även på förlängda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 27 § sjunde och åttonde stycket följande lydelse.

Föreligger de förutsättningar för återbetalning som anges i första stycket först sedan förvaltningsrätt, kammarrätt eller Högsta förvaltningsdomstolen meddelat beslut angående utdelningsbeloppet

902 Kupongskattelag

eller efter det att utdelningsberättigad åsatts eftertaxering för detsamma, kan ansökan om återbetalning göras hos Skatteverket senast inom ett år efter det beslutet meddelades eller eftertaxeringen skedde.

Är den som har rätt till återbetalning av kupongskatt skyldig att betala skatt enligt denna lag eller skattebetalningslagen (1997:483), gäller 18 kap. skattebetalningslagen i tillämpliga delar.

27 § även ändrad genom lag (2011:69) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas på utdelning som beslutas efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser gäller i fråga om sådan återbetalning eller utbetalning till aktieägarna, för vilka försäkringsrörelselagen (1982:713) gäller enligt lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043). T.o.m. den 31 mars 2011 hade 27 § första, andra och femte stycket följande lydelse.

27 § Har i annat fall än som avses i 9 eller 16 § kupongskatt innehållits fastän skattskyldighet ej förelegat eller har kupongskatt innehållits med högre belopp än vad som ska erläggas enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, har den utdelningsberättigade rätt till återbetalning av vad som innehållits för mycket.

Rätt till återbetalning föreligger även

- om aktie förlorat sitt värde till följd av att bolaget upplösts genom likvidation inom två år efter det att sådan utbetalning som avses i 2 § andra stycket 2 eller 3 blivit tillgänglig för lyftning,

- vid återbetalning till aktieägare enligt aktiebolagslagen (2005:551) i samband med minskning av aktiekapitalet som genomförts med indragning av aktier,

- vid återbetalning till aktieägare enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) i samband med nedsättning av aktiekapitalet som genomförts genom inlösen av aktier, och

- vid utbetalning till aktieägare vid bolagets förvärv av egna aktier genom ett förvärvserbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag.

Vid ansökningshandlingen ska fogas intyg eller annan utredning om att kupongskatt innehållits för sökanden liksom utredning till styrkande av att skattskyldighet ej föreligger för honom eller henne.

28 § [28 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (1982:193), som har trätt i kraft den 1 juli 1982.]

Överklagande

29 § Beslut av Skatteverket enligt denna lag får hos förvaltningsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör ska ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet ska ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket och beslut om revision enligt 24 § får inte överklagas. Lag (2011:1246).

Lag (2011:1246) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av 2011. Den nya lydelsen 29 § andra stycket tillämpas på vitesförelägganden som meddelas efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 29 § följande lydelse.

29 § Beslut av Skatteverket enligt denna lag utom i fråga om vite får hos förvaltningsrätten överklagas av den som beslutet rör och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Ett överklagande av den som beslutet rör skall ha kommit in inom två månader från den dag då denne fick del av beslutet. Ett överklagande av det allmänna ombudet skall ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Skatteverkets beslut enligt 22 § första stycket eller 24 § får inte överklagas.

30 § Bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Lag (2011:1246).

Lag (2011:1246) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på utdelning som lämnas efter utgången av 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 30 § följande lydelse.

30 § Bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324) om överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Skatteverkets beslut. Lag (2009:782).

Denna förordning har trätt i kraft 1 januari 1971, då förordningen (1943:44) om kupongskatt skall upphöra att gälla.

I fråga om utdelning, som blivit tillgänglig för lyftning före ikraftträdandet, gäller den upphävda förordningen med följande undantag.

1. Inträder skyldighet för styrelse för aktiebolag att enligt 5 § den upphävda förordningen avlämna uppgifter om utdelning eller att inbetala kupongskatt först efter ikraftträdandet och fullgör styrelsen icke denna skyldighet, gäller för sådant fall 19 § andra stycket samt 22 och 23 §§ den nya förordningen.

2. Vid återbetalning av kupongskatt till aktiebolag enligt 6 § den upphävda förordningen gäller den begränsning som föreskrives i 16 § andra stycket den nya förordningen, om utdelningen utbetalats efter utgången av år 1970.

3. Restitution av kupongskatt till utdelningsberättigad enligt 12 § 1 mom. den upphävda förordningen skall ske enligt 27 § den nya förordningen, om ansökan därom göres efter ikraftträdandet.

4. Vid prövning av ansvar enligt 16 § den upphävda förordningen äger 31 § tredje och fjärde styckena den nya förordningen tillämpning.

5. Prövning och handhavande i övrigt av ärende rörande kupongskatt ankommer på riksskatteverket.

Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift, som ersatts genom bestämmelse i denna förordning, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

Övergångsbestämmelserna har erhållit denna lydelse enligt förordning (1971:313).

Kupongskatteförordning (1971:49)

26 februari 1971

Kungl. Maj:t har funnit gott förordna som följer.

1 § Termer och uttryck som används i denna förordning har samma betydelse och tillämpningsområde som i kupongskattelagen (1970:624). Vad som sägs i 2 § första stycket och 3 § första stycket i denna förordning om central värdepappersförvarare gäller även den som enligt 11 a, 11 b eller 11 c § kupongskattelagen ansvarar för innehållande av kupongskatt.

Med utländsk förvaltare avses den som i utlandet förvaltar aktier eller andelar i värdepappersfonder eller specialfonder och som enligt 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder, 12 kap. 5 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, i stället för aktieägare eller andelsägare som är bosatta utomlands, kan föras in i aktieboken eller registret över innehavare av andelar. Förordning (2013:589).

Förordning (2013:589) har trätt i kraft den 22 juli 2013 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 21 juli 2013. T.o.m. den 21 juli 2013 hade 1 § andra stycket följande lydelse.

Med utländsk förvaltare förstås den som i utlandet förvaltar aktier eller andelar i investeringsfonder och som enligt 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, i stället för aktieägare eller andelsägare som är bosatta utomlands, kan föras in i aktieboken eller registret över innehavare av andelar. Förordning (2011:939).

2 § En central värdepappersförvarare ska hos Skatteverket kontrollera uppgifter som lämnats enligt 7 § andra stycket kupongskattelagen (1970:624) och som är av betydelse för bedömning av frågan om skattskyldighet enligt lagen. Sådan kontroll ska avse utdelningsberättigad som inte är juridisk person och ska göras på tid och sätt som Skatteverket bestämmer.

Bestämmelserna i första stycket om central värdepappersförvarare gäller i stället förvaltaren vid förvaltarregistrering enligt 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder, 12 kap. 5 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument. Förordning (2013:589).

Förordning (2013:589) har trätt i kraft den 22 juli 2013 och tillämpas på utdelning som lämnas efter den 21 juli 2013. T.o.m. den 21 juli 2013 hade 2 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i första stycket om central värdepappersförvarare gäller i stället förvaltaren vid förvaltarregistrering enligt 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument. Förordning (2011:264).

2 § även ändrad genom förordning (2011:264) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas på utdelning som beslutas efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser gäller i fråga om sådan återbetalning eller utbetalning till aktieägarna för vilka försäkringsrörelselagen (1982:713) gäller enligt lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043). T.o.m. den 31 mars 2011 hade 2 § följande lydelse.

2 § En central värdepappersförvarare skall hos Skatteverket kontrollera uppgifter som lämnats enligt 7 § andra stycket kupongskattelagen (1970:624) och som är av betydelse för bedömning av frågan om skattskyldighet enligt lagen. Sådan kontroll skall avse utdelningsberättigad som inte är juridisk person och skall göras på tid och sätt som Skatteverket bestämmer.

Bestämmelserna i första stycket om central värdepappersförvarare gäller i stället förvaltaren vid förvaltarregistrering enligt 5 kap. 14 § aktiebolagslagen (2005:551), 3 kap. 10 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), 4 kap. 12 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller 3 kap. 7 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument. Förordning (2005:1143).

3 § Vid tillämpning av 7 § första stycket kupongskattelagen (1970:624) skall den centrala värdepappersförvararen följa även bestämmelser enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning, om det av tillgängliga uppgifter framgår att bestämmelserna är tillämpliga på den utdelningsberättigade. Detta gäller dock inte, om den utdelningsberättigade enligt avtalet kan tillgodoses endast genom återbetalning av skatt.

I fråga om en central värdepappersförvarares utbetalning till utländsk förvaltare får kupongskatt innehållas efter den högsta skattesats som gäller enligt avtal för undvikande av dubbelbeskattning med det land där förvaltaren hör hemma. Som förutsättning för detta gäller dock att förvaltaren skriftligen förbundit sig i förhållande till värdepappersförvararen att

1. vid utbetalning till utdelningsberättigad se till att avtalets bestämmelser i fråga om kupongskatt följs,

2. inom två månader efter det förvaltaren tagit emot utdelningsbeloppet från värdepappersförvararen, lämna uppgift till värdepappersförvararen om dels antalet utdelningsberättigade och antalet aktier för vilka avtalet tillämpats, dels antalet utdelningsberättigade och antalet aktier för vilka avtalet inte tillämpats,

3) inom samma tid till värdepappersförvararen betala tillbaka det belopp som hänförs till de utdelningar för vilka avtalet inte tillämpats,

4) på värdepappersförvararens begäran tillhandahålla värdepappersförvararen sådan utredning om utdelningsberättigad som är av betydelse för bedömning av skattskyldigheten eller tillämpligheten av avtalet för undvikande av dubbelbeskattning.

Andra stycket innebär ingen ändring i skyldigheten för utdelningsberättigad som önskar nedsättning av kupongskatt att göra ansökan om det och lämna intyg om bosättning, om det är särskilt föreskrivet. Utländsk förvaltare som redovisar kupongskatt enligt andra stycket får lämna in sådan ansökningshandling och sådant intyg till den centrala värdepappersförvararen senast vid den tidpunkt som nämns i andra stycket 2.

Skatteverket bestämmer när den centrala värdepappersförvararen skall begära sådan utredning som avses i andra stycket 4.

Fullgör utländsk förvaltare inte sin skyldighet enligt andra eller tredje stycket, får Skatteverket bestämma att den centrala värdepappersförvararen inte får

tillämpa andra stycket när det gäller redovisning av kupongskatt som avser utbetalningar till förvaltaren. Förordning (2005:367).

4 § Skyldigheten enligt 8 § kupongskattelagen (1970:624) att till Skatteverket lämna uppgift för varje skattskyldig gäller även i fråga om sådan skattskyldig, för vilken kupongskatt inte innehållits till följd av bestämmelser i avtal för undvikande av dubbelbeskattning. Om utdelning har betalats ut till utländsk förvaltare, skall uppgift enligt nämnda paragraf avse denna utbetalning. Vid utbetalning till utländsk förvaltare enligt 3 § andra stycket skall uppgiften avse förhållanden som anges i samma stycke 2. Förordning (2005:367).

5 § Föreligger uppgift från en utdelningsberättigad, som avses i 4 § första och andra styckena kupongskattelagen (1970:624), att utdelningen är hänförlig till rörelse som bedrivits här i landet, skall den som betalar ut utdelningen underrätta Skatteverket om det senast fyra månader efter utdelningstillfället. Förordning (2005:367).

6 § Bestämmelser om begäran om indrivning m.m. finns i 4–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229). Att den betalningsskyldige skall uppmanas att betala fordringen innan ansökan om indrivning görs framgår av 3 § nämnda förordning.

Indrivning behöver inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

Ytterligare föreskrifter för tillämpningen av kupongskattelagen (1970:624) meddelas av Skatteverket. Förordning (2003:912).

7 § [7 § har upphört att gälla genom förordning (2011:1265) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2013.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 7 § följande lydelse.

7 § Sådan uppgift som avses i 15 kap. 4 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter ska lämnas av

1. den som har fått utdelning på aktier i svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551), samt

2. den som i Sverige har fått

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, eller, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare, från utländsk juridisk person, eller

b) ränta som har erlagts mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare, på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning.

Uppgiften ska lämnas när utdelningen eller räntan tas emot. Lyfts beloppet för någon annans räkning, och överlämnas inte därvid en av denne avgiven särskild uppgift, ska en sådan i stället lämnas av den som lyfter beloppet. Därvid ska uppges namn och hemvist på den för vars räkning beloppet lyfts. Om någon får utdelning eller ränta mot kupong, som han har förvärvat utan det värdepapper kupongen tillhör, ska också namn och hemvist uppges på den från vilken kupongen har förvärvats.

Uppgift enligt denna paragraf avfattas på blankett enligt av Skatteverket fastställt formulär och lämnas till den som betalar ut utdelningen eller räntan. Denne ska se till att uppgift lämnas innan betalning sker. Förordning (2011:264).

7 § även ändrad genom förordning (2011:264) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas på utdelning som beslutas efter ikraftträdandet. Äldre bestämmelser gäller i fråga om sådan återbetalning eller utbetalning till aktieägarna för vilka försäkringsrörelselagen

(1982:713) gäller enligt lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043). T.o.m. den 31 mars 2011 hade 7 § följande lydelse.

7 § Sådan uppgift som avses i 15 kap. 4 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall lämnas av

1. den som har fått utdelning på aktier i svenskt aktiebolag som inte är avstämningsbolag enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713), samt

2. den som i Sverige har fått

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, eller, om utdelningen inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller gäller fall som avses i 9 kap. 4 § 2 lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, från utländsk juridisk person, eller

b) ränta som har erlagts mot att kupong eller kvitto har lämnats och inte har betalats ut genom en central värdepappersförvarare eller gäller fall som avses i 8 kap. 3 § lagen om självdeklarationer och kontrolluppgifter, på obligation, förlagsbevis eller någon annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning.

Uppgiften skall lämnas när utdelningen eller räntan tas emot. Lyfts beloppet för någon annans räkning, och överlämnas inte därvid en av denne avgiven särskild uppgift, skall en sådan i stället lämnas av den som lyfter beloppet. Därvid skall uppges namn och hemvist på den för vars räkning beloppet lyfts. Om någon får utdelning eller ränta mot kupong, som han har förvärvat utan det värdepapper kupongen tillhör, skall också namn och hemvist uppges på den från vilken kupongen har förvärvats.

Uppgift enligt denna paragraf avfattas på blankett enligt av Skatteverket fastställt formulär och lämnas till den som betalar ut utdelningen eller räntan. Denne skall se till att uppgift lämnas innan betalning sker. Förordning (2005:1143).

8 § Den som begär registrering hos en central värdepappersförvarare av värdepapper som avses berättiga till utdelning från utländsk juridisk person, ska samtidigt lämna uppgift om namn och hemvist på den för vilkens räkning utdelning eller räntan ska lyftas. Om namn eller hemvist ändras, ska den som har lämnat uppgiften utan dröjsmål anmäla detta skriftligen till värdepappersförvararen. Bank eller värdepappersinstitut som av en central värdepappersförvarare medgetts rätt att registreras som förvaltare av aktier enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, är skyldig att lämna sådan uppgift som rör ränta efter uppmaning från värdepappersförvararen. Sådan uppmaning får inte göras senare än fem år efter det att räntan betalats ut. Förordning (2011:1265).

Förordning (2011:1265) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 8 § följande lydelse.

8 § Den som begär registrering hos en central värdepappersförvarare av värdepapper som avses berättiga till utdelning från utländsk juridisk person eller som avses i 7 § första stycket 2 b, skall samtidigt lämna uppgift om namn och hemvist på den för vilkens räkning utdelningen eller räntan skall lyftas. Om namn eller hemvist ändras, skall den som har lämnat uppgiften utan dröjsmål anmäla detta skriftligt till värdepappersförvararen. Bank eller värdepappersinstitut som av en central värdepappersförvarare medgetts rätt att registreras som förvaltare av aktier enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, är skyldig att lämna sådan uppgift som rör ränta efter uppmaning från värdepappersförvararen. Sådan uppmaning får inte göras senare än fem år efter det att räntan betalats ut. Förordning (2001:1247).

9 § [9 § har upphört att gälla genom förordning (2011:1265) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2013.]

T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 § följande lydelse.

908 Kupongskatteförordning

9 § Bestämmelser om hanteringen av uppgifter som har lämnats enligt 7 § och rör utdelning på svenska aktier finns i kupongskattelagen (1970:624).

Övriga enligt 7 § avgivna uppgifter som avser utdelning, skall av den som har tagit emot uppgifterna lämnas på det sätt som gäller för kontrolluppgifter enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Om utdelning i något fall har betalats ut utan att uppgiftsskyldigheten har fullgjorts, skall en upplysning lämnas om detta samtidigt som uppgifterna lämnas. Förordning (2001:1247).

10 § Om det finns särskilda skäl, får Skatteverket jämka uppgiftsskyldighet enligt 8 §. Förordning (2011:1265).

Förordning (2011:1265) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på uppgifter som avser kalenderåret 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 10 § följande lydelse.

10 § Om det finns särskilda skäl, kan Skatteverket jämka uppgiftsskyldighet enligt 7 och 8 §§. Förordning (2003:912).

Överenskommelser med främmande stater för undvikande av dubbelbeskattning, m.m.

Albanien

Lag (1998:1652) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Albanien. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1393). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1999:649).

Amerikas Förenta Stater

Lag (1994:1617) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:710), lag (2005:1088), lag (2006:1080) och lag (2011:1368). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1995:1232).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–840 utg. 1.

Överenskommelse med Amerikas Förenta Stater angående befrielse från skatt å inkomst, härrörande från rederirörelse. Washington 31 mars 1938 (S.Ö.* nr 13/1938).

* Sveriges överenskommelser med främmande makter.

Förordning 22 oktober 1987 (nr 988) om överenskommelse mellan Sverige och Amerikas Förenta Stater om ömsesidig skattebefrielse för luft- och sjöfartsföretag.

Andorra

Lag (2010:328) om avtal mellan Sverige och Andorra om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2011:119).

Anguilla

Lag (2010:331) om avtal mellan Sverige och Anguilla om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2011:441).

Antigua och Barbuda

Lag (2013:125) om avtal mellan Sverige och Antigua och Barbuda om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2013:214).

910 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

Argentina

Lag (1995:1338) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Argentina. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1373). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1997:659).

Aruba

Lag (2009:1287) om avtal mellan Sverige och Nederländerna såvitt avser Aruba om utbyte av upplysningar avseende skatter. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2011:519).

Lag (2009:1288) om avtal mellan Sverige och Nederländerna såvitt avser Aruba för att främja ekonomiska förbindelser. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2011:518).

Australien

Förordning (1981:1006) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Australien.

Förordning (1981:1007) om kupongskatt för person med hemvist i Australien m.m.

Kungl. Maj:ts beslut 30 juni 1959 angående förordnande om fritagande av härvarande australiensisk Trade Commissioner och hos honom anställd australiensisk personal från beskattning av inkomst av ifrågavarande tjänst.

Kungl. Maj:ts beslut 7 februari 1974 angående skattebefrielse för australisk arbetsmarknadstjänsteman.

Bahamas

Lag (2010:1333) om avtal mellan Sverige och Bahamas om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:1548).

Bahrain

Lag (2013:1127) om avtal mellan Sverige och Bahrain om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Bangladesh

Lag (1983:534) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bangladesh. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1314).

Förordning (1983:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bangladesh.

Barbados

Lag (1991:1510) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Barbados. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1347). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1991:1742).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–052 utg. 1.

Belgien

Lag (1991:606) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Belgien. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1341).

Förordning (1993:117) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Belgien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–056 utg. 1.

Belize

Lag (2013:1126) om avtal mellan Sverige och Belize om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Bermuda

Lag (2009:1117) om avtal mellan Sverige och Bermuda om utbyte av upplysningar avseende skatter. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1136).

Lag (2009:1118) om avtal mellan Sverige och Bermuda om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1137).

Lag (2009:1119) om avtal mellan Sverige och Bermuda för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1430). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1138).

Bolivia

Lag (1994:282) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bolivia. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1363). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1995:1117).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–068 utg. 1.

Bosnien och Hercegovina

Förordning (1982:70) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jugoslavien.

Förordning (1982:71) om kupongskatt för person med hemvist i Jugoslavien, m.m.

912 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

Botswana

Lag (1992:1197) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Botswana. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1354). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1993:65).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–072 utg. 1.

Brasilien

Förordning (1975:1427) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Brasilien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande inkomstskatter, m.m. Ang. vissa ändringar, se lag (1986:23).

Förordning (1975:1428) om kupongskatt för person med hemvist i Brasilien, m.m.

Kungl. Maj:ts beslut 10 juni 1929 och 22 juni 1951 angående fritagande från beskattning av inkomster, härrörande från sjö- och luftfartstrafik.

Brittiska Jungfruöarna

Lag (2009:1114) om avtal mellan Sverige och Brittiska Jungfruöarna om utbyte av upplysningar avseende skatter. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:324).

Lag (2009:1115) om avtal mellan Sverige och Brittiska Jungfruöarna om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:325).

Lag (2009:1116) om avtal mellan Sverige och Brittiska Jungfruöarna för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1429). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:326).

Bulgarien

Lag (1988:1614) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bulgarien. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1333).

Förordning (1989:97) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Bulgarien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–100 utg. 1.

Caymanöarna

Lag (2009:1111) om avtal mellan Sverige och Caymanöarna om upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1404).

Lag (2009:1112) om avtal mellan Sverige och Caymanöarna om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1405).

Lag (2009:1113) om avtal mellan Sverige och Caymanöarna för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1406).

Chile

Lag (2004:1051) om skatteavtal mellan Sverige och Chile. Ang. vissa ändringar, se förordning (2011:1412). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2006:8).

Cooköarna

Lag (2010:330) om avtal mellan Sverige och Cooköarna om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2011:1049).

Cypern

Lag (1989:686) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Cypern. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1335).

Förordning (1989:901) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Cypern.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–196 utg. 1.

Danmark

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767), lag (2008:653) och lag (2011:1382).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (2003:1001).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950)

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Egypten

Lag (1995:543) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Egypten. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1371). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1996:167).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–818 utg. 1.

Estland

Lag (1993:1163) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Estland. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1356). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1993:1389).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–233 utg. 1.

Filippinerna

Lag (1999:638) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Filippinerna. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1397). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2003:630).

Finland

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767), lag (2008:653) och lag (2011:1382).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950).

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Frankrike

Lag (1991:673) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Frankrike. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:702) och lag (2011:1342). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1992:154).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–250 utg. 1.

Färöarna

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767), lag (2008:653) och lag (2011:1382).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950)

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Gambia

Lag (1994:281) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Gambia. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1362). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1994:1618).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–270 utg. 1.

Gibraltar

Lag (2010:332) om avtal mellan Sverige och Gibraltar om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:638).

Grekland

Kungörelse (1963:497) om tillämpning av ett mellan Sverige och Grekland den 6 oktober 1961 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Ang. viss ändring, se kungörelse (1972:540).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–300 utg. 1.

Kungörelse (1972:539) om kupongskatt för person med hemvist i Grekland, m.m.

916 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

Förordning (1988:336) om befrielse från och nedsättning av grekisk skatt för person med hemvist i Sverige.

Grönland

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden.

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Guernsey

Lag (2009:1124) om avtal mellan Sverige och Guernsey om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1132).

Lag (2009:1125) om avtal mellan Sverige och Guernsey om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intresse-gemenskap. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1133).

Lag (2009:1126) om avtal mellan Sverige och Guernsey för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1134).

Lag (2009:1127) om avtal mellan Sverige och Guernsey för undvikande av dubbelbeskattning av företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1135).

Hong Kong SAR

Lag (2003:759) om avtal mellan Sverige och Hong Kong SAR beträffande skatt på inkomst som härrör från luftfartyg i internationell trafik. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2004:27).

Indien

Lag (1997:918) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Indien. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1387) och lag (2013:373) som har trätt i kraft genom förordning (2013:720). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1997:1020).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–356 utg. 1.

Indonesien

Lag (1989:691) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Indonesien. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1336).

Förordning (1989:813) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Indonesien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–360 utg. 1.

Irak

Kungl. Maj:ts beslut 13 september 1957 angående fritagande från beskattning av inkomster, härrörande från luftfartstrafik.

Iran

Kungl. Maj:ts beslut 20 augusti 1956 angående fritagande från beskattning av inkomster, härrörande från luftfartstrafik.

Irland

Lag (1987:103) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Irland. Ang. vissa ändringar, se lag (1993:1275) och lag (2011:1325). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1994:2).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–372 utg. 1.

Island

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767), lag (2008:653) och lag (2011:1382).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950)

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Isle of Man

Lag (2008:1301) om avtal mellan Sverige och Isle of Man om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2008:1323).

Lag (2008:1302) om avtal mellan Sverige och Isle of Man om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2008:1324).

Lag (2008:1303) om avtal mellan Sverige och Isle of Man för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2008:1325).

Lag (2008:1304) om avtal mellan Sverige och Isle of Man för undvikande av dubbelbeskattning av företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2008:1326).

Israel

Kungörelse (1960:617) om tillämpning av ett mellan Sverige och Israel den 22 december 1959 ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Kungörelse (1974:26) om kupongskatt för person som är bosatt i Israel.

Italien

Lag (1983:182) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Italien. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1312).

Förordning (1983:857) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Italien.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–380 utg. 1.

Jamaica

Lag (1986:76) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jamaica. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1322) och (2013:374), som har trätt i kraft genom förordning (2013:788).

Förordning (1986:733) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jamaica.

Japan

Lag (1983:203) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Japan. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:891), som har trätt i kraft genom förordning (1999:1183), och lag (2011:1313).

Förordning (1983:769) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Japan,

Jersey

Lag (2009:1120) om avtal mellan Sverige och Jersey om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1128).

Lag (2009:1121) om avtal mellan Sverige och Jersey om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1129).

Lag (2009:1122) om avtal mellan Sverige och Jersey för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1431). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1130).

Lag (2009:1123) om avtal mellan Sverige och Jersey för undvikande av dubbelbeskattning av företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2009:1131).

Kanada

Lag (1996:1511) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Kanada. Ang. vissa ändringar, se lag (1998:259), lag (2003:717) och lag (2011:1381).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–124 utg. 1.

Kazakstan

Lag (1997:919) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Kazakstan. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1388). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1998:1400).

Kenya

Kungörelse (1974:69) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Kenya för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Ang. vissa ändringar, se förordning (1987:982).

Kungörelse (1974:70) om kupongskatt för person med hemvist i Kenya, m.m.

Kina, Folkrepubliken (ej Hong Kong och Macao)

Lag (1986:1027) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Folkrepubliken Kina. Ang. vissa ändringar, se lag (1995:1342), lag (2000:211) och lag (2000:587).

Förordning (1986:1083) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Folkrepubliken Kina. Ang. vissa ändringar, se förordning (1988:335). Förordningen (1986:1083) upphävd genom lag (1995:1342), dock att vad som i förordningen sägs om ikraftträdande av lagen (1986:1027) fortfarande skall gälla.

920 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

Korea (Sydkorea)

Lag (1982:707) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Republiken Korea. Ang. vissa ändringar, se lag (1991:1884) och (2011:1310).

Förordning (1982:984) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Republiken Korea. Ang. vissa ändringar, se förordning (1991:1885).

Kosovo

Förordning (1982:70) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jugoslavien.

Förordning (1982:71) om kupongskatt för person med hemvist i Jugoslavien, m.m.

Kroatien

Förordning (1982:70) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jugoslavien

Förordning (1982:71) om kupongskatt för person med hemvist i Jugoslavien, m.m.

Kuwait

Förordning (1977:785) om överenskommelse mellan Sverige och Kuwait angående ömsesidig skattebefrielse för luftfartsföretag.

Lettland

Lag (1993:1164) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Lettland. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1357). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1993:1390).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–428 utg. 1.

Libanon

Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1972 angående skattebefrielse för sjö- och luftfartsinkomster.

Liechtenstein

Lag (2011:584) om avtal mellan Sverige och Liechtenstein om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2012:162).

Litauen

Lag (1993:1274) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Litauen. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1358). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1993:1391).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–440 utg. 1.

Luxemburg

Lag (1996:1510) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Luxemburg. Ang. vissa ändringar, se lag (2010:1461), lag (2011:1380) och lag (2011:1460). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1998:159) och (2011:992).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–442 utg. 1.

Makedonien

Lag (1998:258) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Makedonien. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1390). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1998:1269).

Malaysia

Lag (2004:874) om skatteavtal mellan Sverige och Malaysia. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1410). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2005:654).

Malta

Lag (1995:1504) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Malta. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1376). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1996:152).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–470 utg. 1.

Marocko (Avtalet upphävt fr.o.m. 1 januari 2008)

Kungörelse (1961:521) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Marocko för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter. Ang. vissa ändringar, se förordning 10 september 1975 (nr 851). Kungörelse (1961:521) upphävd fr.o.m. den 1 januari 2008 genom lag (2007:1255).

Förordning (1975:850) om kupongskatt för person med hemvist i Marocko, m.m. Förordning (1975:850) upphävd genom lag (2007:1256).

Mauritius

Lag (2012:638) om skatteavtal mellan Sverige och Mauritius. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2012:685).

Lag (1992:1195) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1352). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1993:63). Lag (1992:1195) upphävd fr.o.m. den 1 januari 2013 genom förordning (2012:685).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–480 utg. 1.

Mexiko

Lag (1992:1196) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mexiko. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1353). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1993:64).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–484 utg. 1.

Monaco

Lag (2010:1445) om avtal mellan Sverige och Monaco om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:1912).

Montenegro

Förordning (1982:70) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jugoslavien.

Förordning (1982:71) om kupongskatt för person med hemvist i Jugoslavien, m.m.

Namibia

Lag (1993:1398) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Namibia. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1361). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1995:1055).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–516 utg. 1.

Nederländerna

Lag (1992:17) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Nederländerna. Ang. vissa ändringar, se lag (1992:1194), lag (2008:1352) och lag (2011:1349). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1992:946).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–528 utg. 1.

Nederländska Antillerna*

* Nederländska Antillerna som enhet har upphört den 10 oktober 2010, Curaçao och Sint Maarten har erhållit samma status som Aruba, medan de övriga tre öarna Bonaire, Saba och Sint Eustatius har status som särskilda kommuner (bijzondere gemeenten) i den nederländska provinsen Nordholland.

Lag (2009:1285) om avtal mellan Sverige och Nederländerna såvitt avser Nederländska Antillerna för att främja ekonomiska förbindelser. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2011:483).

Lag (2009:1286) om avtal mellan Sverige och Nederländerna såvitt avser Nederländska Antillerna om utbyte av upplysningar avseende skatter. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2011:343).

Nigeria

Lag (2005:456) om skatteavtal mellan Sverige och Nigeria. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1416). Lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Norge

Lag (1996:1512) om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se lag (1999:639), lag (1997:920), lag (1999:999), lag (1999:1000), lag (2000:1165), lag (2001:411), lag (2001:1054), lag (2002:964), lag (2002:982), lag (2003:826), lag (2004:639), lag (2004:1053), lag (2005:891), lag (2006:1331), lag (2007:767), lag (2008:653) och lag (2011:1382).

Förordning (1998:1314) om tillämpning av dubbelbeskattningsavtalet mellan de nordiska länderna.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, Norden, RSV 360–208 utg. 3.

Lag (1990:226) om handräckning mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:171) om avtal mellan de nordiska länderna om handräckning i skatteärenden. Ang. vissa ändringar, se lag (2003:950)

Förordning (1997:1157) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna.

Förordning (1991:1232) om handräckning i skatteärenden mellan de nordiska länderna. Ang. vissa ändringar, se förordning (1994:230). Förordningen upphävd genom förordning (1997:1157). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se vid denna förordning.

Nya Zeeland

Förordning (1980:1131) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Nya Zeeland.

Förordning (1980:1132) om kupongskatt för person med hemvist i Nya Zeeland, m.m.

Oman

Lag (1999:892) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Oman beträffande inkomst som härrör från internationell flygtransport. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2006:13).

Pakistan

Lag (1986:595) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Pakistan. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1373).

Förordning (1986:732) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Pakistan.

Panama

Lag (2013:376) om avtal mellan Sverige och Panama om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2013:1016).

Peru (Avtalet upphävt fr.o.m. 1 januari 2007)

Kungörelse (1968:745) om tillämpning av avtal den 17 september 1966 mellan Sverige och Peru för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Kungörelsen (1968:745) har upphävts fr.o.m. den 1 januari 2007 genom lag (2006:642).

Polen

Lag (2005:248) om skatteavtal mellan Sverige och Polen. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1414). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2005:782).

Portugal

Lag (2003:758) om skatteavtal mellan Sverige och Portugal. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1408). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2003:891).

Rumänien

Förordning (1979:57) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Rumänien. Ang. vissa ändringar, se förordning (1979:834).

Förordning (1979:58) om kupongskatt för person med hemvist i Rumänien m.m.

Ryssland

Lag (1993:1301) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ryssland. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1359). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1995:1059).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–643 utg. 1.

Förordning (1998:318) om tillämpning av ett avtal mellan Sverige och Ryssland om ömsesidigt bistånd vid bekämpning av vissa fiskala brott. Ang. vissa ändringar, se förordning (1999:553).

Saint Christopher (Saint Kitts) och Nevis

Lag (2010:1446) om avtal mellan Sverige och Saint Christopher (Saint Kitts) och Nevis om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:1872).

Saint Lucia

Lag (2013:126) om avtal mellan Sverige och Saint Lucia om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2013:665).

Saint Vincent och Grenadinerna

Lag (2010:1447) om avtal mellan Sverige och St Vincent och Grenadinerna om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:1549).

Samoa

Lag (2010:329) om avtal mellan Sverige och Samoa om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2012:629).

San Marino

Lag (2010:327) om avtal mellan Sverige och San Marino om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2010:767).

Schweiz

Lag (1987:1182) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Schweiz. Ang. vissa ändringar, se lag (1992:856), (1988:337), (2011:1329) och (2012:234). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1993:960) och (2012:538).

926 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–756 utg. 1.

Riksskatteverkets information (RSV S 1994:7) om överenskommelse den 17 augusti 1993 mellan Sverige och Schweiz för att genomföra artiklarna 10 och 11 i det svensk-schweiziska avtalet den 7 maj 1965 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomster och förmögenhet.

Serbien

Förordning (1982:70) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jugoslavien.

Förordning (1982:71) om kupongskatt för person med hemvist i Jugoslavien, m.m.

Seychellerna

Lag (2013:375) om avtal mellan Sverige och Seychellerna om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2013:753).

Singapore

Lag (1991:1886) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Singapore. Ang. vissa ändringar, se lag (1992:857) och lag (2011:1348).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–702 utg. 1.

Slovakien

Förordning (1980:864) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tjeckoslovakien.

Förordning (1980:863) om kupongskatt för person med hemvist i Tjeckoslovakien m.m.

Slovenien

Förordning (1982:70) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Jugoslavien.

Förordning (1982:71) om kupongskatt för person med hemvist i Jugoslavien, m.m.

Spanien

Förordning (1977:75) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Spanien. Ang. vissa ändringar, se förordning (1979:838) och förordning (1980:742).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–724, utg. 1.

Sri Lanka (Ceylon)

Lag (1983:912) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Sri Lanka. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1316).

Förordning (1984:809) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Sri Lanka.

Storbritannien

Lag (1983:898) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1315).

Förordning (1984:932) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland. Ang. vissa ändringar, se förordning (1987:35).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–826, utg. 1.

Sydafrika

Lag (1995:1468) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Sydafrika. Ang. vissa ändringar, se lag (2010:1460) och lag (2011:1375). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1995:1475) och (2012:209).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–710 utg. 1.

Taiwan

Lag (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1411). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2004:1054).

Tanzania

Förordning (1977:580) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tanzania. Ang. vissa ändringar, se förordning (1979:837) och förordning (1987:983).

Förordning (1977:581) om kupongskatt för person med hemvist i Tanzania, m.m.

Thailand

Lag (1989:676) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Thailand. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1334).

Förordning (1989:814) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Thailand.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–764 utg. 1.

Tjeckien

Förordning (1980:864) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tjeckoslovakien.

Förordning (1980:863) om kupongskatt för person med hemvist i Tjeckoslovakien m.m.

Trinidad och Tobago

Lag (1984:246) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Trinidad och Tobago. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1317).

Förordning (1985:49) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Trinidad och Tobago.

Tunisien

Förordning (1983:476) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tunisien. Ang. vissa ändringar, se förordning (1984:145).

Förordning (1983:477) om kupongskatt för person med hemvist i Tunisien m.m. Förordning (1983:477) upphävd genom förordning (2011:1442).

Turkiet

Lag (1988:782) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Turkiet. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1331).

Förordning (1990:990) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Turkiet.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–792 utg. 1.

Turks- och Caicosöarna

Lag (2010:333) om avtal mellan Sverige och Turks- och Caicosöarna om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (2011:342).

Tyskland

Lag (1992:1193) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Tyskland. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1351). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1994:1300).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–276 utg. 1.

Lag (1988:177) om skattefrihet för viss ersättning från Tyska Demokratiska Republiken. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1330).

Ukraina

Lag (1995:1339) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ukraina. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1374). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1996:806).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–804 utg. 1.

Ungern

Lag (1982:709) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ungern. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1311).

Förordning (1982:985) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Ungern.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–348 utg. 1.

Uruguay

Förordning (1982:986) om överenskommelse mellan Sverige och Uruguay angående ömsesidig skattebefrielse för luftfartsföretag.

Venezuela

Lag (1993:1397) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Venezuela. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1360). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1998:1721).

Vietnam

Lag (1994:789) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Vietnam. Ang. vissa ändringar, se lag (1995:545) och lag (2011:1364). Ang. ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1994:1331).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–704 utg. 1.

Vitryssland

Lag (1994:790) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Vitryssland. Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1365). Ang. övergångs- och ikraftträdandebestämmelser, se förordning (1994:1507).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–112 utg. 1.

Zambia

Förordning (1975:1393) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Zambia för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande inkomstskatter.

Förordning (1975:1394) om kupongskatt för person med hemvist i Zambia, m.m.

930 *Överenskommelser med främmande stater om dubbelbeskattning, m.m.*

Zimbabwe

Lag (1989:894) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Zimbabwe.
Ang. vissa ändringar, se lag (2011:1337).

Förordning (1991:2) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Zimbabwe.

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–716 utg. 1.

Österrike

Lag (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.
Ang. vissa ändringar, se lag (2006:1480), lag (2010:346) som har trätt i kraft genom förordning (2010:564) och lag (2011:1350). Ang. övergångs- och ikraftträdandestämmelser, se förordning (1993:136).

Avtalet utgivet i RSV:s serie Skatteavtal, RSV 360–040 utg. 1.

Lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

10 juni 1976

Enligt riksdagens beslut föreskrives följande.

1 § Vad som föreskrivs om immunitet och privilegier i de bestämmelser som skall tillämpas i Sverige enligt lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller i denna lag, skall gälla trots bestämmelser i andra författningar. Lag (1994:1817).

2 § Främmande stats beskickning och beskickningsmedlemmar jämte deras familjer och betjäning samt diplomatiska kurirer åtnjuter immunitet och privilegier enligt den i Wien den 18 april 1961 avslutade konventionen om diplomatiska förbindelser.

2 a § En främmande stats observatörer, inspektörer och medlemmar av en utvärderingsgrupp som utövar uppdrag som avses i Wiendokumentet den 4 mars 1992 om förtroende- och säkerhetsskapande åtgärder i Europa samt deras medföljande familjemedlemmar skall, under den tid uppdraget varar, åtnjuta den immunitet och de privilegier som enligt 2 § tillkommer diplomatiska företrädare och deras familjer.

Biträdande personal till de inspektörer och medlemmar av en utvärderingsgrupp som avses i första stycket skall, under den tid uppdraget varar, åtnjuta den immunitet och de privilegier som enligt 2 § tillkommer en beskicknings administrativa och tekniska personal eller dess tjänstepersonal. Lag (1992:1122).

2 b § Sådan immunitet och sådana privilegier, som följer av punkterna 3–16 i bilagan till det av ministerrådet inom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK) den 1 december 1993 fattade beslutet om rättskapacitet samt immunitet och privilegier, skall åtnjutas av

1. de institutioner inom ESK som anges i bilagan till lagen (1994:716) om rättslig ställning för institutioner inom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK),

2. de permanenta delegationer, de personer och den egendom som anges i de nämnda punkterna i bilagan till ministerrådets beslut dock endast om de är tjänstemän vid de institutioner som anges i bilagan till den nyssnämnda lagen.

Ministerrådets beslut skall publiceras i Sveriges internationella överenskommelser. Lag (1994:717).

2 c § [2 c § har upphört att gälla genom lag (2011:1573) som har trätt i kraft den 1 maj 2012.]

2 d § En främmande stats personal som utövar uppdrag i enlighet med fördraget om observationsflygningar av den 24 mars 1992 skall åtnjuta den immunitet och de privilegier som följer av fördraget. Bestämmelserna avseende beskattning i artikel 34 i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, till

vilken fördraget hänvisar, skall inte tillämpas på svenska medborgare eller på personer som är bosatta i Sverige. Lag (2002:652).

2 e § Sådan immunitet och sådana privilegier som följer av konventionen den 9 september 1998 om inrättandet av Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete (Occar) ska tillämpas på den verksamhet som följer av överenskommelsen den 19 december 2007 mellan Sverige och Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete om teknikdemonstrationsprogrammet Essor.

Bestämmelserna avseende beskattning i artiklarna 4 och 17 i annex I till konventionen ska inte tillämpas på verksamhet i Sverige, svenska medborgare eller personer som är bosatta i Sverige.

Sådan immunitet och sådana privilegier som avses i artiklarna 13, 14, 15 b, e och g samt 16 c i annex I till konventionen ska inte tillämpas på svenska medborgare eller personer som är bosatta i Sverige. Lag (2009:31).

3 § Främmande stats konsulat och konsulatsmedlemmar jämte deras familjer och betjäning samt konsulära kurirer åtnjuter immunitet och privilegier enligt den i Wien den 24 april 1963 avslutade konventionen om konsulära förbindelser, såvitt annat ej följer av andra eller tredje stycket.

Rätt att i enlighet med konventionens artikel 35 första stycket använda diplomatiska eller konsulära kurirer och diplomatisk eller konsulär post gäller ej för försändelser till eller från konsulat som förestås av olönad konsul, såvida ej regeringen i förhållande till viss stat medgivit det.

Regeringen kan förordna om undantag från första stycket i förhållande till stat som ej biträtt konventionen eller som biträtt denna med förbehåll.

Konsulat och personer, som avses i första stycket, åtnjuter vidare, efter förordnande av regeringen, immunitet och privilegier i den utsträckning som följer av särskild överenskommelse med främmande stat.

4 § Förutom immunitet och privilegier som följer av lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen åtnjuter de internationella organ och personer med anknytning till sådana organ, som anges i bilaga till denna lag, immunitet och privilegier enligt vad som bestämts i stadga eller avtal som är i kraft i förhållande till Sverige. Regeringen skall kungöra tidpunkten då sådant avtal eller sådan stadga trätt i kraft eller upphört att vara bindande i förhållande till Sverige. Med internationella organ avses i denna lag även sådana i bilagan angivna organs stiftelser och fonder som förvaltas eller kontrolleras av organet. Lag (1994:1817).

4 a § Sekretariatet för den internationella arbetsgruppen för globala gemensamma nyttigheter, dess personal, arbetsgruppens ordförande och övriga medlemmar samt familjemedlemmar som ingår i dessa personers hushåll skall åtnjuta den immunitet och de privilegier som följer av avtalet den 9 april 2003 mellan Konungariket Sverige regering och Republiken Frankrikes regering om upprättande av en internationell arbetsgrupp för globala gemensamma nyttigheter. Lag (2003:480).

5 § Regeringen bemyndigas att efter avtal med ett sådant internationellt organ som avses i 4 §, i den omfattning som behövs för att tillgodose organets syften, meddela föreskrifter om immunitet och privilegier för andra personer än sådana som anges i

bilagan till denna lag, om föreskrifterna är av sådant slag som avses i 8 kap. 2 § första stycket 2 regeringsformen. Lag (2010:1426).

6 § För personal som ställs till förfogande av en biståndsgivande part samt för utrustning och egendom som införs i Sverige enligt konventionen den 26 september 1986 om bistånd i händelse av en kärnteknisk olycka eller ett nödläge med radioaktiva ämnen eller konventionen den 17 mars 1992 om gränsöverskridande effekter av industriolyckor åtnjuts immunitet och privilegier i den utsträckning som anges i konventionerna, dock med de inskränkningar som följer av förklaringar som Sverige har avgett i anslutning till konventionerna.

För personer som ställs till förfogande av biståndsgivande part, för biståndsgivande organisationer samt för utrustning och egendom som införs i Sverige enligt Tammerforskonventionen den 18 juni 1998 om tillhandahållande av telekommunikationsresurser för katastrofberedskap och hjälpinsatser åtnjuts immunitet och privilegier i den utsträckning som anges i konventionen. Lag (2004:140).

7 § För en främmande stats militära styrka och dess personal som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering och som omfattas av avtal som är i kraft i förhållande till Sverige, ska immunitet och privilegier gälla i fråga om avgifter och skatter vid bruk av fordon i vägtrafik samt import till och export från Sverige i den utsträckning som anges i avtalet den 19 juni 1995 mellan de stater som är parter i Nordatlantiska fördraget och de andra stater som deltar i Partnerskap för fred om status för deras styrkor (SÖ 1997:51).

För personal vid någon av Europeiska unionens institutioner samt för högkvarter som verkar inom ramen för Europeiska unionens krishantering gäller immunitet i enlighet med vad som framgår av artikel 8 respektive artikel 15 i avtalet den 17 november 2003 mellan Europeiska unionens medlemsstater om status för den militära och civila personal som utstationeras vid Europeiska unionens militära stab, för de högkvarter och styrkor som kan komma att ställas till Europeiska unionens förfogande inom ramen för förberedande och genomförande av de insatser som avses i artikel 17.2 i Fördraget om Europeiska unionen, inbegripet övningar, samt för den militära och civila personal från medlemsstaterna som ställs till Europeiska unionens förfogande i detta sammanhang (SÖ 2005:7). Lag (2011:1573).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1977, då lagen (1966:664) med vissa bestämmelser om immunitet och privilegier skall upphöra att gälla.

Vad som föreskrives i äldre lag om immunitet och privilegier för organisationen för europeisk rymdforskning, medlemmarnas representanter i organisationen samt personer med tjänst hos eller uppdrag av denna skall dock fortfarande gälla till dess att konventionen den 30 maj 1975 om upprättande av ett europeiskt rymdorgan blivit bindande för Sverige.

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
1. Internationella domstolen	Domstolens ledamöter och personal samt de som på annat sätt medverkar i förfarandet vid domstolen	Stadga den 26 juni 1945 för den internationella domstolen
2. Förenta nationerna (FN)	Medlemmarnas representanter i Förenta nationerna och personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen	Konvention den 13 februari 1946 rörande Förenta nationernas privilegier och immuniteter; Avtal den 31 augusti och den 30 september 1985 mellan Sverige och Förenta Nationernas höge kommissarie för flyktingar (UNHCR) om ett regionkontor för UNHCR; Avtal den 24 september 1998 om ett samordningskontor för Globala utvärderingen av internationella vatten beläget i Kalmar i Sverige
2a Förenta nationerna (FN)	Deltagare och andra personer med uppdrag vid möten som arrangeras av Förenta nationerna i Sverige	Ramavtal den 19 november 2003 mellan Konungariket Sverige och Förenta nationerna om arrangemang avseende immunitet och privilegier samt vissa andra frågor med avseende på Förenta nationernas möten som hålls i Sverige
2b Underkommittén för förebyggande av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning till Förenta nationernas kommitté mot tortyr	Medlemmarna i underkommittén	Fakultativt protokoll den 18 december 2002 till Förenta nationernas konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
3. Förenta nationernas fackorgan	Medlemmarnas representanter i fackorganen och personer med tjänst hos eller uppdrag av sådana fackorgan samt ledamöterna i styrelsen för världssjöfartsuniversitetet, studerande vid universitetet och till universitetet särskilt inbjudna personer	Konventionen den 21 november 1947 om privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan. Avtal den 9 februari 1983 mellan Sverige och den Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om världssjöfartsuniversitetet
4. Europarådet	Medlemmarnas representanter i rådet och personer med tjänst hos eller uppdrag av rådet	Allmän överenskommelse den 2 september 1949 rörande Europarådets privilegier och immunitet jämte tilläggsprotokoll den 6 november 1952
5. Rådet för samarbete på tullområdet	Medlemmarnas representanter i rådet och personer med tjänst hos eller uppdrag av rådet	Konvention den 15 december 1950 avseende upprättande av ett råd för samarbete på tullområdet med därtill hörande annex angående rådets rättskapacitet, privilegier och immunitet
6.	Ledamöterna i den europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna	Andra tilläggsprotokollet den 15 december 1956 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet
7.	Ledamöterna i den domstol som inrättats genom konventionen om upprättande av säkerhetskontroll på atomenergins område och de som på annat sätt medverkar i förfarande vid domstolen	Protokoll den 20 december 1957 rörande den domstol, som upprättats genom konventionen samma dag om upprättande av säkerhetskontroll atomenergins område
8. Internationella atomenergiorganet (IAEA)	Medlemmarnas representanter i atomenergiorganet och personer med tjänst hos eller uppdrag av organet	Avtal den 1 juli 1959 om privilegier och immunitet för det internationella atomenergiorganet

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
9.		Punkten har upphävts genom lag (1994:1817)
10. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)	Medlemmarnas representer i organisationen och personer med tjänst hos eller uppdrag av denna	Konventionen den 14 december 1960 angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling med därtill anslutande protokoll
11. Den inom organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) upprättade finansiella stödfonden	Ledamöterna i fondens styrelse och rådgivande utskott samt OECD:s tjänstemän då de handlar på fondens vägnar	Avtal den 7 april 1975 om upprättande av en finansiell stödfond inom organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
12.	---	---
13. Internationella centralorganet för biläggandet av investeringstvister	Medlemmarnas representer i organet och personer med tjänst hos eller uppdrag av detta samt ledamöterna av förlikningskommission, skiljedomstol eller kommitté som inrättats enligt den i kol.3 angivna konventionen ävensom de personer som på annat sätt medverkar i förfaranden enligt konventionen	Konventionen den 18 mars 1965 om biläggande av investeringstvister mellan stat och medborgare i annan stat
14. Asiatiska utvecklingsbanken	Ledamöterna av bankens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av banken	Överenskommelse den 4 december 1965 om upprättande av Asiatiska utvecklingsbanken
15.	Ledamöterna av den kommitté för de mänskliga rättigheterna och de förlikningskommissioner som inrättats enligt internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter	Internationell konvention den 19 december 1966 om medborgerliga och politiska rättigheter
16.	---	---

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
17. Internationella telesatellitorganisationen ITSO	Medlemmarnas representanter i organisationens församling, organisationens tjänstemän och personer som medverkar i skiljedomsförfarande jämte ovannämnda personers familjemedlemmar	Överenskommelsen den 20 augusti 1971 rörande den internationella telesatellitorganisationen Intelsat (ITSO) i den lydelse som framgår av överenskommelsen om ändring den 17 november 2000, artikel XIII Protokoll om privilegier, friheter och immuniteter för Intelsat den 19 maj 1978
18. Internationella oljeskadefonden, 1992 års internationella oljeskadefond och 2003 internationella kompletterande oljeskadefond	---	Konventionen den 18 december 1971 om upprättande av en internationell fond för ersättning av skador orsakade av förorening genom olja, konventionen den 27 november 1992 om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och protokollet den 16 maj 2003 till denna konvention
19. Afrikanska utvecklingsfonden	Ledamöterna i fondens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av fonden	Överenskommelse den 29 november 1972 om upprättande av Afrikanska utvecklingsfonden
20. Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidiesekretariat	Personer med anställning vid angivna sekretariat jämte deras familjemedlemmar	Avtal den 13 maj 1987 om den rättsliga ställningen för Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidiesekretariat
21. Europeiska centret för medellånga väderprognoser	Medlemmarnas representanter i centret och personer med tjänst hos eller uppdrag av centret	Protokoll fogat till konventionen den 11 oktober 1973 om upprättande av ett europeiskt centrum för medellånga väderprognoser, vilket protokoll avser immunitet och privilegier för centret

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
22. Europeiska organisationen för astronomisk forskning rörande södra stjärnhimlen	Medlemmarnas representanter i organisationen och personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen	Protokoll den 12 juli 1974 om privilegier och immuniteter för den europeiska organisationen för astronomisk forskning rörande södra stjärnhimlen
23. Europeiska rymdorganet (ESA)	Medlemmarnas representanter i rymdorganet och personer med tjänst hos eller uppdrag av detta	Bilaga I till konventionen den 30 maj 1975 angående upprättande av ett europeiskt rymdorgan
24.	---	Punkten har upphört att gälla 1 januari 1995 genom lag 20 december 1994 (nr1817).
25.	---	---
26. Internationella kaffeorganisationen	---	1983 års internationella kaffeavtal
27. Europeiska patentorganisationen	Medlemmarnas representanter i organisationens förvaltningsråd och sådana representanters makar samt personer med tjänst hos det europeiska patentverket och dessa personers familjer även som personer med uppdrag av organisationen	Protokoll angående den europeiska patentorganisationens privilegier och immunitet, vilket utgör del av den europeiska patentkonventionen den 5 oktober 1973
28. Internationella mobilsatellitorganisationen IMSO	Medlemmarnas representanter i organisationen och personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen jämte ovannämnda personers familjemedlemmar	Protokoll om privilegier och immunitet för INMARSAT (IMSO) den 1 december 1981 i den lydelse som framgår av överenskommelsen om ändring den 25 september 1998
29. Afrikanska utvecklingsbanken	Ledamöterna i bankens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av banken	Överenskommelse den 4 augusti 1963 om upprättande av Afrikanska utvecklingsbanken

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
30. Förenta nationernas organisation för industriell utveckling (UNIDO)	Medlemmarnas representanter i organisationen och personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen	Stadga den 8 april 1979 för Förenta nationernas organisation för industriell utveckling
31. Europeiska telesatellitorganisationen EUTELSAT	Parternas representanter i organisationen, organisationens tjänstemän jämte deras familjemedlemmar samt personer med uppdrag av organisationen	Protokoll om privilegier och immunitet för EUTELSAT den 13 februari 1987 i den lydelse som framgår av överenskommelsen om ändring den 1 maj 2000
32. Interamerikanska utvecklingsbanken	Ledamöterna i bankens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av banken	Avtal den 8 april 1959 om upprättande av Interamerikanska utvecklingsbanken
33. Mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (OTIF)	Medlemsstaternas representanter i organisationen, personer med tjänst hos organisationen och sakkunniga utsedda av organisationen	Fördraget den 9 maj 1980 om internationell järnvägstrafik (COTIF)
34. Europeiska organisationen för utnyttjande av meteorologiska satelliter (EUMETSAT)	Medlemmarnas representanter i organisationen, organisationens tjänstemän jämte deras familjemedlemmar samt personer med uppdrag av organisationen	Protokoll om privilegier och immunitet för EUMETSAT den 1 december 1986
35. Multilaterala investeringsgarantiorganet (MIGA)	Ledamöterna i organets råd och styrelse samt personer med tjänst hos organet	Konventionen den 11 oktober om upprättande av det multilaterala investeringsgarantiorganet
36.	Ledamöter och experter i kommittén upprättad enligt den europeiska konventionen till förhindrande av tortyr m.m.	Europeisk konvention den 26 november 1987 till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning

940 *Immunitet och privilegier i vissa fall*

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
37.	---	Punkten har upphört att gälla 1 januari 1995 genom lag (1994:1817).
38. Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD)	Ledamöterna i bankens styrelse och personer med tjänst hos eller uppdrag av banken	Överenskommelse den 29 maj 1990 om upprättande av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling med av Sverige anmäld reservation
39. Europarådets fond för bosättning och regional utveckling	Ledamöterna i fondens styrelse, administrativa råd och granskningskommitté och deras rådgivare, tekniska experter och sekreterare. Personer med tjänst hos fonden jämte deras familjemedlemmar	Tredje tilläggsprotokollet den 6 mars 1959 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet med av Sverige anmäld reservation
40. EFTA:s övervakningsmyndighet	Medlemmar och personer med tjänst hos övervakningsmyndigheten jämte nämnda personers familjemedlemmar samt personer med uppdrag av övervakningsmyndigheten och företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission och EG:s medlemsstater	Protokoll 6 till avtalet den 2 maj 1992 mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol
41. EFTA-domstolen	Domare, registrator och personer med tjänst vid domstolen jämte nämnda personers familjemedlemmar	Protokoll 7 till avtalet de 2 maj 1992 mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol
42. NORSAD-fonden och NORSAD-fondens exekutivsekretariat	Medlemmarnas representanter i fondens guvernörsstyrelse, medlemmar av exekutivsekretariatets styrelse samt personer med tjänst hos exekutivsekretariatet	Avtal den 31 januari 1990 om upprättande av NORSAD-fonden och NORSAD-fondens exekutivsekretariat med införda ändringar januari 1993. Åtagandet i 14 § e i NORSAD-fondens resp. NORSAD-fondens exekutivsekretariats stadga skall fullgöras genom att

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
		bestämmelserna i konventionen den 21 november 1947 om privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan tillämpas
43.*	Domstolens förlikningsmän, skiljedomare och sekreterare samt parternas ombud och juridiska biträden*	Konventionen den 156 december 1992 om förlikning och skiljedom inom ESK*
44. Organisationen för förbud mot kemiska vapen	Medlemmarnas representanter i organisationen, personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen och observatörer under inspektion	Förenta nationernas konvention den 30 november 1992 om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring
45. Internationella tribunalen för brott i f.d. Jugoslavien	Tribunalens ledamöter, åklagaren och dennes personal, registratören och dennes personal samt personer som på annat sätt medverkar i tribunalen	Stadga för Internationella tribunalen för brott i f.d. Jugoslavien fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 827 den 25 maj 1993
46. Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst (Eurocontrol)**	Medlemsstaternas representanter i organisationen, organisationens personal jämte deras familjemedlemmar som ingår i hushållet samt det verkställande organets generaldirektör**	Den internationella Eurocontrolkonventionen om samarbete för luftfartens säkerhet med i Bryssel 1981 vidtagna ändringar**
46. Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst*	Medlemsstaternas representanter i organisationen, organisationens personal jämte deras familjemedlemmar som ingår i hushållet samt det verkställande organets generaldirektör*	Den internationella Eurocontrolkonventionen om samarbete för luftfartens säkerhet med i Bryssel 1997 vidtagna ändringar samt bilagorna I-IV till den reviderade konventionen*
47. Internationella institutet för demokrati och fria val (International IDEA)	Personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen samt deras familjemedlemmar	Avtal den 14 mars 2012 mellan Sveriges regering och Internationella institutet för demokrati och fria val

942 *Immunitet och privilegier i vissa fall*

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
48. Internationella tribunalen för Rwanda	Tribunalens ledamöter, åklagaren och dennes personal, registratören och dennes personal samt personer som på annat sätt medverkar i tribunalen	Stadga för Internationella tribunalen för Rwanda fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 955 den 8 november 1994
49. Internationella havsbottenmyndigheten	Företrädare för konventionsparter som deltar i möten med församlingen, rådet eller med församlingens eller rådets organ samt generalsekreteraren och myndighetens personal	Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, artiklarna 176–185 och bilaga IV artikel 13
50. Internationella havsrättsdomstolen	Domstolens ledamöter	Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, bilaga VI artikel 10
51. Europeiska universitetsinstitutet	Företrädare för de fördragsslutande staterna och deras rådgivare, företrädare för Europeiska gemenskaperna, personal vid institutet inklusive familjemedlemmar och andra personer som är knutna till institutet	Konventionen om grundandet av ett europeiskt universitetsinstitut av den 19 april 1972
52. Europol	Europols direktör, biträdande direktörer och tjänstemän	Rådets beslut av den 6 april 2009 om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol)
53. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna	Domstolens ledamöter, dess kanslichef och biträdande kanslichef	Protokoll nr 6 den 5 mars 1996 till den allmänna överenskommelsen om Europarådets privilegier och immunitet
54.	Personer som deltar i rättegång som anhängiggörs vid domstolen som part eller parts ombud eller rådgivare samt vittnen och sakkunniga kallade av domstolen, och	Europeisk överenskommelse den 5 mars 1996 om personer som deltar i rättegång inför den europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
	andra personer som av domstolens ordförande anmodats att delta i rättegång	
55. Kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö	Medlemmar av personalen, representanter för parterna i Helsingforskonventionen samt sakkunniga med uppdrag för kommissionen	Avtalet den 2 februari 1998 om immunitet och privilegier för kommissionen för skydd av Östersjöns marina miljö
56. Nordiska investeringsbanken	Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, bankens anställda samt av banken utsedda experter	Överenskommelse den 11 februari 2004 mellan Danmark, Estland, Finland, Island, Lettland, Litauen, Norge och Sverige om Nordiska investeringsbanken
57. Nordiska utvecklingsfonden	Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, fondens anställda samt av fonden utsedda experter som utför officiella uppgifter på uppdrag av fonden	Överenskommelse den 23 oktober 1998 om Nordiska investeringsbanken
58. Nordiska miljöfinansieringsbolaget	Alla styrelsemedlemmar, deras suppleanter, bolagets anställda samt av bolaget utsedda experter som utför officiella uppgifter på uppdrag av bolaget	Överenskommelse den 6 november 1998 om Nordiska miljöfinansieringsbolaget
59. Organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar*	Medlemmar i en inspektionsgrupp och observatörer under inspektionen*	Fördraget den 10 september 1996 om fullständigt förbud mot kärnsprängningar*
60. - - -	Medlemmar i en undersökningsdelegation	Konventionen den 18 september 1997 om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
61. Sekretariatet för Östersjöstaternas	Sekretariatets tjänstemän	Avtal den 23 oktober 1998 mellan Sverige och sekretariatet för Östersjöstaternas råd om immunitet och privilegier för sekretariatet
62. Internamerikanska investeringsbolaget (IIC)	Ledamöter i bolagets styrelse och personer med tjänst hos bolaget	Avtalet den 19 november 1984 om upprättande av Interamerikanska investeringsbolaget (IIC)
63. Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier	Medlemmar i institutets organ och institutets personal	Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, den 15 oktober 2001 om privilegier och immunitet för Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier och Europeiska unionens satellitcentrum samt för deras organ och personal
64. Europeiska unionens satellitcentrum	Medlemmar i centrumets organ och centrumets personal	Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, den 15 oktober 2001 om privilegier och immunitet för Europeiska unionens institut för säkerhetsstudier och Europeiska unionens satellitcentrum samt för deras organ och personal
65.	Den administrativa direktören för Eurojust samt personal som är anställd av Eurojust	Europeiska ministerrådets beslut om inrättande av Eurojust
66. Internationella brottmålsdomstolen	Domare, åklagare, biträdande åklagare, registrator, biträdande registrator, personal i åklagarens kansli och registratorskontoret, dessa personers familjemedlemmar, personal lokalt	Romstadgan den 17 juli 1998 för Internationella brottmålsdomstolen och avtalet den 9 september 2002 om immunitet och privilegier för Internationella brottmålsdomstolen

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
	anställd av domstolen, försvarare, personer som biträder försvaret, vittnen, brottsoffer, sakkunniga, andra personer som kallas att närvara vid domstolens förfaranden, ombud för stater och mellanstatliga organisationer som deltar i församlingens och dess underordnade organs möten samt ombud för stater som deltar i domstolens förfaranden	
67. Organisationen För det globala nätverket för vattenfrågor (Global Water Partnership Organisation)	Personer med tjänst hos eller uppdrag av organisationen samt deras familjemedlemmar	Avtal den 5 mars 2012 mellan Sveriges regering och Organisationen för det globala nätverket för vattenfrågor
68. Athena	Kurir	Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, den 28 april 2004 om privilegier och immunitet för Athena
69. Europeiska försvarsbyrå *	Försvarsbyråns anställda*	Beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, av den 10 november 2004 om privilegier och immunitet för Europeiska försvarsbyrå och dess anställda*
70. Nordiska kulturfonden*	Personer med anställning vid Nordiska kulturfonden och deras familjemedlemmar*	Avtal av den 29 oktober 2004 om ändring av avtalet av den 13 maj 1987 om den rättsliga ställningen för Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidie-sekretariat*

Immunitet och/eller privilegier gäller för följande		Tillämplig internationell överenskommelse
Internationella organ	Fysiska personer	
71. Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (The European Centre for Disease Prevention and Control)	Centrumets personal och deras familjemedlemmar	Avtal av den 30 juni 2010 mellan Sveriges regering och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar
72. PLO	Personer med tjänst hos Mission of Palestine i Stockholm samt deras familjemedlemmar	Avtal den 28 juni 2012 mellan Sveriges regering och PLO, till förmån för Palestinska myndigheten
73. Sekretariatet för Nordliga dimensionens partnerskap för hälsa och socialt välbefinnande (NDPHS)	Personer med tjänst hos eller uppdrag av sekretariatet samt deras familjemedlemmar	Avtal den 6 februari 2013 mellan Sveriges regering och sekretariatet för Nordliga dimensionens partnerskap för hälsa och socialt välbefinnande
74. Internationella avvecklingsmekanismen för brottmåls-tribunaler	Avvecklingsmekanismens ledamöter, åklagare och dennes personal, registratorn och dennes personal, försvarare och andra personer som på annat sätt medverkar i avvecklingsmekanismen	Stadga för Internationella avvecklingsmekanismen för brottmåls-tribunaler fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 1966 den 22 december 2010
75. European Spallation Source Eric*		Avtal mellan Sveriges regering och European Spallation Source Eric*

* Förordning om ikraftträdande har inte meddelats.

** Upphör att gälla den dag regeringen bestämmer.

Senaste ändringar i bilagan införda genom lag (2013:1174), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (2013:175) och lag (2013:445) som har trätt ikraft den 1 juli 2013, lag (2013:173) som har trätt ikraft den 1 juni 2013, lag (2012:405) och (2012:406) som har trätt ikraft den 1 juli 2012, lag (2011:82) som har trätt i kraft den 15 mars 2011, lag (2009:397), som har trätt i kraft den 1 januari 2010, lag (2006:397), som har trätt i kraft den 29 mars 2007, lag (2005:549), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (2005:512), som har trätt i kraft den 1 juli 2005, lag (2005:368), som har trätt ikraft den 1 juli 2005 i fråga om 7 § i övrigt har förordning om ikraftträdande inte meddelats, lag (2005:256), som har trätt i kraft den 5 augusti 2005, lag (2004:1029), som har trätt i kraft den 1 januari 2005, lag (2004:1012), som har trätt i kraft den 20 december 2005, lag

(2004:761), som har trätt i kraft den 1 november 2004, lag (2004:666), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (2004:612), som har trätt i kraft den 1 augusti 2004, lag (2004:140), som har trätt i kraft, i fråga om 6 §, den 1 juni 2005, i fråga om punkt 28 och 31, den 1 augusti 2004, och i övrigt den 30 november 2004, lag (2002:621), som har trätt i kraft den 1 juli 2002, lag (2002:341), som har trätt i kraft den 1 juli 2002, lag (2002:87), som har trätt i kraft den 1 september 2002, lag (2002:4), som har trätt i kraft den 1 mars 2002, lag (2000:1456), som har trätt i kraft den 1 augusti 2001, lag (1999:5), som har trätt i kraft den 29 januari 1999, lag (1998:1810) och lag (1998:1809), som har trätt i kraft den 1 januari 1999, lag (1998:1704), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (1998:1623), som har trätt i kraft den 1 juni 2004, lag (1998:937), som har trätt i kraft, i fråga om punkt 53 och 54 den 1 november 1998, och i övrigt den 1 november 1999, lag (1998:28), som har trätt i kraft den 15 mars 2005, lag (1996:1391), som har trätt i kraft den 1 januari 1997, lag (1996:607), som har trätt i kraft den 1 juli 1996, lag (1995:1307), som har trätt i kraft den 1 januari 1996, lag (1995:1246), som har trätt i kraft den 22 december 1995, lag (1995:1084), som har trätt i kraft den 30 maj 1996, lag (1994:2089), som har trätt i kraft den 1 december 1995, lag (1994:1817), som har trätt i kraft den 1 januari 1995, lag (1994:570), som har trätt i kraft den 1 juli 1994, lag (1994:120), som har trätt i kraft den 29 april 1997, lag (1993:1299), förordning om ikraftträdande har inte meddelats, lag (1993:550), som har trätt i kraft den 1 juli 1993.

Tillkännagivande (1997:595) av vissa uppgifter om överenskommelser som avses i 4 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

12 juni 1997

Regeringen ger följande tillkänna.

De överenskommelser, som avses i 4 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall har trätt i kraft respektive upphört att vara bindande i förhållande till Sverige vid de tidpunkter som anges nedan.

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
1 Stadga den 26 juni 1945 för den internationella domstolen	1946-11-19	-	1946:1
2 Konvention den 13 februari 1946 rörande Förenta nationernas privilegier och immuniteter;	1947-01-01	-	1947:26
Avtal den 1 augusti och den 30 september 1985 mellan Sverige och Förenta Nationernas Höge Kommissarie för flyktingar (UNHCR) om ett regionkontor för UNHCR	1986-01-01	-	1985:89

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
3 Konventionen den 21 november 1947 om privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan	1951-09-12	-	1951:84 (ILO, FAO, UNESCO, ICAO, IMF, IBRD, WHO, UPU, ITU) 1953:60 (WMO) 1960:30 (IMCO ¹ , IFC, FAO, WHO) 1962:36 (IDA) 1968:45 (IMCO ²) 1979:5 (WIPO, IFAD)
Avtal den 9 februari 1983 mellan Sverige och den internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om världssjöfartsuniversitetet	1983-05-01	-	1983:48 (IMO, WMU)
4 Allmän överenskommelse den 2 september 1949 rörande Europarådets privilegier och immunitet jämte tilläggsprotokoll den 6 november 1952	1952-09-10 (avser huvudöverenskommelsen) 1956-07-11 (avser tilläggsprotokollet)	-	1953:23

¹ Numera IMO

² Numera IMO

950 *Tillkännagivande, överenskommelse om immunitet och privilegier ...*

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
5 Konvention den 15 december 1950 avseende upprättande av ett råd för samarbete på tullområdet med därtill hörande annex angående rådets rättskapacitet, privilegier och immunitet	1952-11-04	-	1952:32
6 Andra tilläggsprotokollet den 15 december 1956 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet	1956-12-15	-	1956:74
7 Protokoll den 20 december 1957 rörande den domstol, som upprättats genom konventionen samma dag om upprättande av säkerhetskontroll på atomenergiens område	1960-01-05	-	1960:72
8 Avtal den 1 juli 1959 om privilegier och immunitet för det internationella atomenergiorganet	1961-09-08	-	1961:28
9 Protokoll den 28 juli 1960 angående Europeiska frihandels-sammanslutningens rättskapacitet, privilegier och immunitet	1961-06-02	1995-01-01	1961:19

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
10 Konvention den 14 december 1960 angående Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling med därtill anslutande protokoll	1961-09-30	-	1961:21
11 Avtal den 9 april 1975 om upprättande av en finansiell stödfond inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling	-	-	1975:94
12 Fjärde tilläggsprotokollet den 16 december 1961 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet	1962-09-18	-	1962:55
13 Konvention den 18 mars 1965 om biläggande av investeringstvister mellan stat och medborgare i annan stat	1967-01-28	-	1966:55
14 Överenskommelse den 4 december 1965 om upprättande av Asiatiska utvecklingsbanken	1966-09-29	-	1967:65
15 Internationell konvention den 18 december 1966 om medborgerliga och politiska rättigheter	1976-03-23	-	1971:42

952 *Tillkännagivande, överenskommelse om immunitet och privilegier ...*

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
16 Europeisk överenskommelse den 6 maj 1969 om personer som medverkar i förfarande vid europeiska kommissionen och domstolen för de mänskliga rättigheterna	1972-01-21	-	1971:48
17 Protokoll om privilegier, friheter och immuniteter för Intelsat den 19 maj 1978	1980-10-09	-	1979:15
18 Konvention den 18 december 1971 om upprättande av en internationell fond för ersättning av skador orsakade av förorening genom olja samt det den 27 november 1992 avslutade ändringsprotokollet till konventionen	1978-10-16	-	1975:43
	(avser konventionen)		1995:19
	1996-05-30		
	(avser ändringsprotokollet)		
19 Överenskommelse den 29 november 1972 om upprättande av Afrikanska utvecklingsfonden	1973-06-30	-	1973:69
20 Avtal den 13 maj 1987 om den rättsliga ställningen för Nordiska ministerrådets sekretariat och Nordiska rådets presidiesekretariat	1998-10-13	-	1989:60

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
21 Protokoll fogat till konventionen den 11 oktober 1973 om upprättande av ett europeiskt centrum för medellånga väderprognoser, vilket protokoll avser immunitet och privilegier för centret	1975-11-01	-	1975:48
22 Protokoll den 12 juli 1974 om privilegier och immunitet för den europeiska organisationen för astronomisk forskning rörande södra stjärnhimlen	1975-07-25	-	1975:49
23 Bilaga I till konvention den 30 maj 1975 angående upprättande av ett europeiskt rymdorgan	1980-10-30	-	1976:53
24 Avtal mellan Sverige och europeiska atomenergigemenskapen om samarbete inom området för styrd termonukleär fusion och plasmafysik	1976-05-10	1995-01-01	1976:150
25 Överenskommelse den 4 december 1975 om upprättande av Nordiska investeringsbanken	1976-06-01	-	1976:31
26 1983 års internationella kaffeavtal	1983-10-01	-	1983:41

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
27 Protokoll angående den europeiska patentorganisationens privilegier och immunitet, vilket utgör del av den europeiska patentkonventionen den 5 oktober 1973	1978-05-01	-	1980:2
28 Protokoll om privilegier och immunitet för INMARSAT den 1 december 1981	1985-01-04	-	1984:60
29 Överenskommelse den 4 augusti 1963 om upprättande av Afrikanska utvecklingsbanken	1982-12-30	-	1982:82
30 Stadga den 8 april 1979 för Förenta nationernas organisation för industriell utveckling	1985-06-21	-	1980:14
31 Konvention den 15 juli 1982 om upprättande av den europeiska satellitorganisationen (EUTELSAT) samt protokoll om privilegier och immunitet för EUTELSAT den 13 februari 1987	1985-09-01 (avser konventionen) 1988-08-17 (avser protokollet)	-	1984:1
32 Avtal den 8 april 1959 om upprättande av Interamerikanska utvecklingsbanken	1977-09-19	-	1977:16
33 Fördraget den 9 maj 1980 om internationell järnvägstrafik (COTIF)	1985-05-01	-	1985:16

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
34 Protokoll om privilegier och immunitet för EUMETSAT den 1 december 1986	1989-01-15	-	1987:21
35 Konventionen den 11 oktober 1985 om upprättande av det multilaterala investeringsgarantiorganet	1988-04-12	-	1988:13
36 Europeisk konvention den 26 november 1987 till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning	1989-02-01	-	1988:37
37 Överenskommelse 19 oktober 1989 mellan Konungariket Sveriges regering och de europeiska gemenskapernas kommission om upprättandet i Konungariket Sverige av en delegation för de europeiska gemenskapernas kommission och delegationens privilegier och immunitet	1990-01-02	1995-01-01	1990:8
38 Överenskommelse den 29 maj 1990 om upprättande av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling med av Sverige anmäld reservation	1991-03-28	-	1991:6

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
39 Tredje tilläggsprotokollet den 6 mars 1959 till den allmänna överenskommelsen rörande Europarådets privilegier och immunitet med av Sverige anmäld reservation	1992-09-19	-	1992:42
40 Protokoll 6 till avtalet den 2 maj 1992 mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (angående övervakningsmyndigheten)	1994-01-01	1995-01-01	1993:25
41 Protokoll 7 till avtalet den 2 maj 1992 mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (angående domstolen)	1994-01-01	1995-01-01	1993:25
42 Avtal den 31 januari 1990 om upprättande av NORSAD-fonden och NORSAD-fondens exekutivsekretariat med införda ändringar januari 1993. Åtagandet i 14 § e i NORSAD-fondens exekutivsekretariats stadga skall fullgöras genom att bestämmelserna i konventionen den 21 november 1947 om privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan tillämpas	1991-04-26 (avser avtalet den 31 januari 1990) 1993-01-26 (avser avtalet om ändringar)	-	1992:48 1995:83

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
43 Konventionen den 15 december 1992 om förlikning och skiljedom inom ESK	1994-12-05	-	1993:61
44 Förenta nationernas konvention den 30 november 1992 om förbud mot utveckling, produktion, innehav och användning av kemiska vapen samt om deras förstöring	1997-04-27	-	1993:28
45 Stadga för Internationella tribunalen för f.d. Jugoslavien fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 827 den 25 maj 1993	1993-05-25	-	³
46 Den internationella Eurocontrolkonventionen om samarbete för luftfartens säkerhet med i Bryssel 1981 vidtagna ändringar	1995-12-01	-	1995:81
47 Överenskommelsen mellan Sverige och Internationella institutet för demokrati och fria val om immunitet och privilegier för institutet och dess anställda	1995-12-22	-	1995:67

³ Prop. 1993/94:142, bet. 1993/94:JuU29, rskr. 1993/94:376.

958 *Tillkännagivande, överenskommelse om immunitet och privilegier ...*

Tillämplig internationell överenskommelse	Dag då överenskommelsen trätt i kraft för Sveriges del	Dag då överenskommelsen upphört att vara bindande för Sverige	År och nr i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ)
48 Stadga för Internationella tribunalen för Rwanda fastställd genom FN:s säkerhetsråds resolution 955 den 8 november 1994	1994-11-08	-	4
49 Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, artiklarna 176–185 och bilaga IV artikel 13 (angående Internationella havsbottenmyndigheten)	1996-07-25	-	5
50 Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, bilaga VI artikel 10 (angående Internationella havsrättsdomstolen)	1996-07-25	-	6

Ang. tidigare lydelse av tillkännagivandet, se SFS 1987:342, SFS 1983:739 och SFS 1983:780.

⁴ Prop. 1995/96:38, bet 1995/96:juU8, rskr. 1995/96:57

⁵ Prop. 1995/96:140, bet 1995/96:juU17, rskr. 1995/96:271

⁶ Prop. 1995/96:140, bet 1995/96:juU17, rskr. 1995/96:271

Kungörelse (1974:122) om immunitet och privilegier för vissa konsulat m.m.

22 mars 1974

Kungl. Maj:t förordnar följande.

Förutom 3 § första stycket lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall tillämpas i förhållande till följande stater de särskilda bestämmelser som gäller enligt nedan angivna överenskommelser i fråga om immunitet eller privilegier för konsulat, konsulatsmedlemmar eller deras familjer eller konsulära kurirer. Förordning (1977:33).

Stat	Överenskommelse
1. Amerikas Förenta Stater	konsularkonvention den 1 juni 1910
2. Storbritannien	konsularkonvention den 14 mars 1952 med tillhörande signaturprotokoll och ministeriella noter
3. Frankrike	konsularkonvention den 5 mars 1955 med tillhörande signaturprotokoll
4. Sovjetunionen	konsularkonvention den 30 november 1967
5. Rumänien	konsularkonvention den 12 februari 1974

Denna kungörelse har trätt i kraft 18 april 1974.

Socialavgiftslag (2000:980)

23 november 2000.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2000/01:7 och 2000/01:8, bet. 2000/01:SkU4 och 2000/01:SfU5, rskr. 2000/01:32.

1 kap. Innehåll och definitioner

Innehåll

1 § I denna lag finns bestämmelser om avgifter för finansiering av systemen för social trygghet (socialavgifter).

Bestämmelser om avgifter för finansiering av ålderspensioneringen finns även i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift och lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Bestämmelser om fördelning av socialavgifter finns i lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter. Bestämmelser om särskilda avdrag från socialavgifterna finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2007:284).

2 § Socialavgifter utgörs av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. eller egenavgifter enligt 3 kap.

3 § Unionsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller avtal om social trygghet som ingåtts med andra stater kan medföra begränsningar i skyldigheten att betala avgifter enligt denna lag. Lag (2011:294).

Definitioner

4 § Termer och uttryck som används i denna lag omfattar också motsvarande utländska företeelser, om inte annat anges.

5 § I denna lag avses med

godkännande för F-skatt: sådant godkännande som innebär att innehavaren ska betala F-skatt enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),

näringsverksamhet: näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229),

inkomst av tjänst: inkomst i inkomstslaget tjänst enligt inkomstskattelagen.

Vad som sägs i denna lag om handelsbolag och om delägare i dem gäller också i fråga om europeiska ekonomiska intressegrupperingar (EEIG) och delägare i dem. Lag (2011:1257).

Arbete i Sverige

6 § Med arbete i Sverige avses förvärvsarbete i verksamhet här i landet.

Om en fysisk person som bedriver näringsverksamhet har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall verksamhet hänförlig dit anses bedriven här i landet.

Arbete på fartyg

7 § Arbete på fartyg anses som arbete i Sverige i samma utsträckning som enligt 6 kap. 3 § socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1282).

Utsändning

8 § Arbete för en arbetsgivare som utförs i ett annat land än det där arbetsgivaren bedriver sin verksamhet anses som arbete i Sverige i samma utsträckning som enligt 6 kap. 4 § socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1282).

Diplomater

9 § Arbete som utförs av en person som tillhör en utländsk stats beskickning eller karriärkonsulat anses som arbete i Sverige endast om det är förenligt med bestämmelserna om immunitet och privilegier i de konventioner som anges i 2 och 3 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Detta gäller även en sådan persons personliga tjänare.

Ett sådant arbete som medför att en person på grund av anknytning till en internationell organisation omfattas av bestämmelserna i 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, anses som arbete i Sverige endast i den utsträckning det är förenligt med vad som följer av tillämplig stadga eller avtal som anges i bilagan till den lagen.

Arbete i utlandet

10 § Med arbete i utlandet avses annat förvärvsarbete än arbete i Sverige.

Forskning och utveckling

11 § Med forskning avses i denna lag systematiskt och kvalificerat arbete med att i kommersiellt syfte ta fram ny kunskap. Lag (2013:961).

12 § Med utveckling avses i denna lag systematiskt och kvalificerat arbete med att i kommersiellt syfte använda resultatet av forskning för att utveckla nya varor, tjänster eller produktionsprocesser eller väsentligt förbättra redan existerande sådana. Lag (2013:961).

Koncern

13 § Med koncern avses vid tillämpning av 2 kap. 31 § en koncern av sådant slag som anges i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (2013:961).

2 kap. Arbetsgivaravgifter

Avgiftsskyldigheten

1 § Den som utger avgiftspliktig ersättning ska betala arbetsgivaravgifter enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Förmån som avses i 10 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) ska anses utgiven av den i vars tjänst rättigheten förvärvades.

Bestämmelser om avgiftspliktig ersättning finns i 10 och 11 §§. Lag (2008:824).

Lag (2008:824) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008. Ändringen av 2 kap. 1 § innebar att ett nytt andra stycke infördes och att det tidigare andra stycket blev ett nytt tredje stycke.

2 § Bestämmelsen i 1 § första stycket skall inte tillämpas om en avgiftspliktig ersättning utgörs av rabatt, bonus eller annan ersättning på grund av kundtrohet eller liknande. I fråga om sådana avgiftspliktiga ersättningar skall arbetsgivaravgifter i stället betalas av den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för ersättningen.

3 § Bestämmelsen i 1 § första stycket ska inte tillämpas om en annan avgiftspliktig ersättning än sådan förmån som avses i 1 § andra stycket utges av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person och ersättningen har sin grund i en anställning i Sverige hos någon annan än den som utgett ersättningen. I sådant fall ska arbetsgivaravgifter i stället betalas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige. Lag (2008:824).

Lag (2008:824) har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas på ersättning som betalats ut efter den 31 december 2008. T.o.m. den 31 december 2008 hade 2 kap. 3 § följande lydelse.

3 § Bestämmelsen i 1 § första stycket skall inte tillämpas om en avgiftspliktig ersättning utges av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person och ersättningen har sin grund i en anställning i Sverige hos någon annan än den som utgett ersättningen. I sådant fall skall arbetsgivaravgifter i stället betalas av den hos vilken mottagaren är anställd i Sverige.

Situationer när avgifter skall betalas

4 § Arbetsgivaravgifter ska, om inte annat följer av 5–9 §§, betalas på avgiftspliktig ersättning för

1. arbete i Sverige, och
2. arbete i utlandet till en person som när arbetet utförs omfattas av svensk socialförsäkring enligt unionsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt avtal med andra stater. Lag (2011:294).

Undantag

Mottagaren av ersättningen är godkänd för F-skatt

5 § Arbetsgivaravgifter ska inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete är godkänd för F-skatt antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om godkännande för F-skatt från mottagaren får godtas om den lämnas i en handling som upprättas i samband med uppdraget och som innehåller nödvändiga identifikationsuppgifter för utbetalaren och mottagaren. Om utbetalaren känner till att en uppgift om godkännande för F-skatt är oriktig, får den inte godtas.

Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), gäller första stycket första meningen bara om godkännandet återopas skriftligen.

Första och andra styckena gäller inte ersättning från semesterkassa. Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 5 § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 5 § första och andra stycket följande lydelse.

5 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete har en F-skattsedel antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. En uppgift om innehav av en F-skattsedel får godtas om uppgiften lämnas i en anbudshandling, en faktura eller någon jämförlig handling som även innehåller utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress samt betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer. Uppgiften om innehav av en F-skattsedel får dock inte godtas om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften är oriktig.

Om betalningsmottagaren har en F-skattsedel med sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483), skall arbetsgivaravgifter inte betalas om F-skattsedeln återopas skriftligen.

Ersättning som utges av privatpersoner

6 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas av en fysisk person eller ett dödsbo, om det kan antas att den sammanlagda avgiftspliktiga ersättningen till mottagaren under året kommer att understiga 10 000 kronor och annat inte anges i 7 §.

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte om den avgiftspliktiga ersättningen utgör

1. en utgift i en av utgivaren bedriven näringsverksamhet, eller
2. sådan ersättning till en förmyndare, god man eller förvaltare som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller om utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter ska betalas på ersättningen. En sådan överenskommelse gäller dock inte om mottagaren är godkänd för F-skatt utan sådant villkor som avses i 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 7 § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 7 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller om utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter skall betalas på ersättningen. En sådan överenskommelse gäller dock inte om mottagaren har en F-skattsedel utan sådant villkor som avses i 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483).

Avtal om betalning av socialavgifter

8 § [2 kap. 8 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2012:831) som har trätt i kraft den 1 januari 2013 men gäller fortfarande för sådan ersättning som har betalats ut respektive inkomst som har uppburits före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2012 hade 2 kap. 8 § följande lydelse.

8 § Arbetsgivaravgifter skall inte betalas av en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person, om

1. utgivaren saknar sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

2. utgivaren och mottagaren har kommit överens om att arbetsgivaravgifter inte skall betalas på ersättningen. Lag (2001:909).

Ersättningar från handelsbolag till delägare i bolaget

9 § Ett handelsbolag skall inte betala arbetsgivaravgifter på ersättning till delägare i handelsbolaget.

Avgiftspliktig ersättning

10 § Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete, dock inte pension. Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 10 § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. Ändringen av 2 kap. 10 § innebar att andra stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 10 § andra stycket följande lydelse.

Bestämmelser om värdering av förmåner finns i 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

10 a § Förmåner ska värderas enligt bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229) med följande undantag:

1. värdet av förmån av bostad i Sverige som inte är semesterbostad eller bostad som avses i 61 kap. 3 a § inkomstskattelagen ska beräknas enligt värdetabeller, och

2. värdet av drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomstskattelagen ska beräknas till marknadsvärdet.

De tabeller som avses i första stycket 1 ska ange förmånsvärdet av en bostad till den genomsnittliga kostnaden per kvadratmeter bostadsyta inom ett område där boendekostnaderna är i huvudsak enhetliga. Förmånsvärdet för en bostad som ligger utanför tätort och dess närområde ska dock bestämmas till 90 procent av den lägsta genomsnittskostnaden. Lag (2011:1257).

2 kap. 10 a § införd genom lag (2011:1257) som har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 10 a § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.

10 b § Bestämmelserna om justering av värdet av bilförmån eller kostförmån i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen (1999:1229) får tillämpas bara om Skatteverket på begäran av utgivaren har beslutat om en justering. Lag (2011:1257).

2 kap. 10 b § införd genom lag (2011:1257) som har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 10 a § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.

10 c § Om värdet av bostadsförmån enligt 10 a § första stycket 1 avviker med mer än 10 procent från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen (1999:1229), får Skatteverket på begäran av utgivaren bestämma värdet av förmånen. Lag (2011:1257).

2 kap. 10 c § införd genom lag (2011:1257) som har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 10 a § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.

10 d § Om Skatteverket har bestämt ett förmånsvärde enligt 10 b eller 10 c §, ska utgivaren underrätta mottagaren om beslutet. Lag (2011:1257).

2 kap. 10 d § införd genom lag (2011:1257) som har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 10 a § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011.

11 § Med ersättning för arbete likställs i denna lag

1. kostnadsersättning och sådan ersättning som enligt 10 kap. 3 § andra stycket 9 och 10 skatteförfarandelagen (2011:1244) ska räknas som ersättning för arbete,

2. garantibelopp enligt lönegarantilagen (1992:497),

3. ersättning som utges till Försäkringskassan enligt 24 § första stycket lagen (1991:1047) om sjuklön, varvid ersättningen ska anses ha betalats ut till den person som sjuklönen avser,

4. forskarstipendium från Europeiska unionen eller Europeiska atomenergi-gemenskapen (Marie Curie-stipendium), om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person, och

5. ersättning från semesterkassa. Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 11 § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 11 § första stycket 1 följande lydelse.

1. kostnadsersättning, utom sådan som enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483) ska undantas vid beräkning av skatteavdrag,

Avgiftsfri ersättning

Skattefria ersättningar

12 § En ersättning är avgiftsfri om den

1. är skattefri enligt inkomstskattelagen (1999:1229), eller

2. undantas från skatteplikt enligt 6 § 2 eller 3 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

3. undantas från skatteplikt enligt 8 § 5 eller 6 lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. Lag (2009:1064).

Lag (2009:1064) har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ersättningar som betalats ut efter den 31 december 2009. Ändringen av 2 kap. 12 § innebar att punkten 3 tillkom.

13 § [2 kap. 13 § och rubriken närmast före denna paragraf har upphört att gälla genom lag (2009:1086) som har trätt i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på ersättningar som betalats ut efter den 31 december 2009.]

T.o.m. den 31 december 2009 hade 2 kap. 13 § följande lydelse.

13 § En ersättning, för vilken särskild inkomstskatt skall betalas enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. eller som enligt den lagen undantas från skatteplikt, är avgiftsfri.

Ersättning understigande visst belopp

14 § En ersättning till en person är avgiftsfri om ersättningen till den personen under året understigit 1 000 kronor.

Vissa ersättningar vid sjukdom m.m.

15 § En ersättning till en person vid sjukdom eller ledighet för vård av barn eller med anledning av barns födelse är avgiftsfri, till den del ersättningen motsvarar föräldrapenning, sjukpenning eller rehabiliteringspenning som arbetsgivare får uppbära enligt 11 kap. 13 §, 27 kap. 56 eller 57 § eller 31 kap. 13 § socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Vissa ersättningar för vilka särskild löneskatt skall betalas

16 § Ersättningar från avtalsförsäkringar m.m., som enligt 1 § första stycket 1–5 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster utgör underlag för nämnda skatt, är avgiftsfria.

Ersättning för vilken statlig ålderspensionsavgift skall betalas

17 § En ersättning, för vilken statlig ålderspensionsavgift skall betalas enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift, är avgiftsfri.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

18 § En sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse eller från någon annan juridisk person med motsvarande ändamål, som enligt 3 kap. 2 § andra stycket lagen

(1962:381) om allmän försäkring inte skall beaktas vid beräkningen av sjukpenninggrundande inkomst, är avgiftsfri. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Ersättning till idrottsutövare

19 § En ersättning till en idrottsutövare från en ideell förening som har till ändamål att främja idrott och som uppfyller kraven i 7 kap. 4–6 och 10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) är avgiftsfri, om ersättningen från föreningen under året inte har uppgått till ett halvt prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2013:961).

Ersättning för skiljemannauppdrag

20 § En ersättning för skiljemannauppdrag är avgiftsfri om parterna i skiljeförfarandet är av utländsk nationalitet.

Ersättning som motsvarar utgifter i arbetet

21 § Om en ersättning till viss del motsvarar utgifter i arbetet är ersättningen till den delen avgiftsfri, om ifrågavarande utgifter under året kan beräknas uppgå till minst 10 procent av ersättningen från utgivaren under samma år.

Detta gäller inte ersättning som beskattas enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta.

Utgifterna får för bestämda yrkesgrupper beräknas enligt schablon grundad på de genomsnittliga utgifterna inom respektive grupp.

Om det inte finns någon sådan schablon som avses i tredje stycket, ska Skatteverket på begäran av den som ger ut ersättning för utgifterna bestämma hur utgifterna ska beräknas.

Om utgifterna har beräknats enligt tredje eller fjärde stycket, ska utgivaren underrätta mottagaren om beslutet. Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 21 § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. Ändringen av 2 kap. 21 § innebär att ett nytt fjärde och ett nytt femte stycke infördes.

Ersättning till barn i vissa fall

22 § Ersättning för arbete till barn är avgiftsfri, om avdrag för utgiften för ersättningen inte får göras enligt 60 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Vissa förmåner och ersättningar från fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

23 § Sådan utdelning och kapitalvinst som enligt 48 a kap. 9 §, 50 kap. 7 §, eller 57 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) ska tas upp i inkomstlaget tjänst är avgiftsfri. Lag (2012:758).

Avgiftsunderlaget

Huvudregel

24 § Underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga ersättningar som den avgiftsskyldige har utgett under en kalendermånad.

Ersättning som avses i 1 § andra stycket ska räknas in i underlaget för den kalendermånad under vilken utgivaren fick kännedom om att rättigheten har utnyttjats eller överlåtit.

Ersättningar som avses i 2 och 3 §§ ska räknas in i underlaget för den kalendermånad under vilken den avgiftsskyldige fick kännedom om ersättningen.

I avgiftsunderlaget ska också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som utgetts under kalendermånaden blir avgiftspliktig. Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 2 kap. 24 § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. Ändringen av 2 kap. 24 § innebär att ett nytt tredje och ett nytt fjärde stycke infördes. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 24 § andra stycket följande lydelse.

I avgiftsunderlaget skall också ingå tidigare under året utgiven avgiftsfri ersättning som sammanräknad med en ersättning som utgetts under kalendermånaden blir avgiftspliktig.

Fåmansföretag och fåmanshandelsbolag

25 § När avgiftsunderlaget bestäms skall ersättning till företagsledare, make och barn anses ha utgetts till den som enligt bestämmelserna i 60 kap. 12–14 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall beskattas för ersättningen.

Avgifter på grund av socialavgiftsavtal

25 a § Vid beräkning av avgiftsunderlaget i sådana fall som avses i 5 kap. 5 § skatteförordelagen (2011:1244) ska det underlag som beräknats enligt 24 § divideras med ett belopp motsvarande den sammanlagda procentsats efter vilken arbetsgivaravgifter tas ut ökad med 100 procentenheter. Lag (2012:831).

2 kap. 25 a § och rubriken närmast före införda genom lag (2012:831) som har trätt i kraft den 1 januari 2013. Den nya bestämmelsen i 2 kap. 25 a § tillämpas på sådan ersättning som betalas ut efter den 31 december 2012.

Avgifterna och avgiftsberäkningen

Huvudregel

26 § Arbetsgivaravgifterna är 21,54 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	4,35 %
2. föräldraförsäkringsavgift	2,60 %
3. ålderspensionsavgift	10,21 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,17 %
5. arbetsmarknadsavgift	2,91 %
6. arbetsskadeavgift	0,30 %

Lag (2012:758).

Lag (2012:758) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2012. T.o.m. den 31 december 2012 hade 2 kap. 26 § första stycket 1 följande lydelse.

26 § Arbetsgivaravgifterna är 22,21 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	5,02 %
--------------------------	--------

2 kap. 26 § även ändrad genom lag (2011:1285) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 kap. 26 § första stycket 2 och 6 följande lydelse.

26 § Arbetsgivaravgifterna är 22,19 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

2. föräldraförsäkringsavgift	2,20 %
6. arbetsskadeavgift	0,68 %

2 kap. 26 § även ändrad genom lag (2010:1827) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2010. T.o.m. den 31 december 2010 hade 2 kap. 26 § 1, 4 och 5 följande lydelse.

26 § Arbetsgivaravgifterna är 25,39 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	5,95 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,70 %
5. arbetsmarknadsavgift	4,65 %

Avgifter för personer som har fyllt 65 år

27 § På ersättning till personer som vid årets ingång har fyllt 65 år skall bara ålderspensionsavgiften betalas.

Avgifter för personer som inte har fyllt 26 år

28 § På ersättning till personer som vid årets ingång inte har fyllt 26 år ska hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga arbetsgivaravgifterna betalas. Procenttalen för avgifterna ska efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2008:1266).

970 Socialavgiftslag

Lag (2008:1266) har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen tillämpas på ersättning som har betalats ut efter den 31 december 2008.

28 § På ersättning till personer som vid årets ingång har fyllt 18 men inte 25 år skall hela ålderspensionsavgiften men bara hälften av de övriga arbetsgivaravgifterna betalas. Procenttalet för avgifterna skall efter halveringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2007:284).

29 § Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna ska avdrag göras enligt 31 §, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning till en person som arbetar med forskning eller utveckling.

Med avgiftspliktig ersättning ska vid tillämpning av första stycket inte avses sådan ersättning på vilken avgifter ska betalas enligt 27 eller 28 §. Lag (2013:961).

Lag (2013:961) har trätt i kraft den 1 januari 2014. De nya bestämmelserna i 2 kap. 29–31 §§ tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2013.

30 § Avdrag enligt 31 § får göras bara om personen under kalendermånaden har arbetat med forskning eller utveckling hos den avgiftsskyldige under minst tre fjärdedelar och minst 15 timmar av sin faktiska arbetstid.

Om villkoren i första stycket inte är uppfyllda, får avdrag enligt 31 § ändå göras om avdrag enligt första stycket har fått göras under var och en av de närmast föregående fyra kalendermånaderna.

Avdrag enligt andra stycket får inte göras om orsaken till att villkoren enligt första stycket inte är uppfyllda är att personen har fått ändrade arbetsuppgifter. Lag (2013:961).

Lag (2013:961) har trätt i kraft den 1 januari 2014. De nya bestämmelserna i 2 kap. 29–31 §§ tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2013.

31 § Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna på avgiftspliktig ersättning till en person som arbetar med forskning eller utveckling ska avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget för denna person. Avdraget får inte medföra att avgifterna understiger ålderspensionsavgiften enligt 26 §. Det sammanlagda avdraget för samtliga personer som arbetar med forskning eller utveckling hos den avgiftsskyldige får inte överstiga 230 000 kronor.

Vid bedömningen av avdragsrätten enligt första stycket ska flera avgiftsskyldiga som ingår i samma koncern och som uppfyller villkoren för att få göra avdrag anses som en avgiftsskyldig. Avdraget ska i ett sådant fall i första hand göras av moderföretaget. Till den del avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget, får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning som moderföretaget bestämmer. Lag (2013:961).

Lag (2013:961) har trätt i kraft den 1 januari 2014. De nya bestämmelserna i 2 kap. 29–31 §§ tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2013.

3 kap. Egenavgifter

Avgiftsskyldigheten

1 § En fysisk person som har avgiftspliktig inkomst skall betala egenavgifter enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Bestämmelser om avgiftspliktig inkomst finns i 3–8 §§.

Situationer när avgifter skall betalas

2 § Egenavgifter ska betalas på avgiftspliktig inkomst av

1. arbete i Sverige, och
2. arbete i utlandet om den avgiftsskyldige när arbetet utförs omfattas av svensk socialförsäkring enligt unionsrätten inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller enligt avtal med andra stater. Lag (2011:294).

Avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet

3 § Överskott av näringsverksamhet är avgiftspliktig, om den som har inkomsten har arbetat i verksamheten i inte oväsentlig omfattning.

Avgiftspliktig inkomst av tjänst

Inkomst av självständigt bedriven verksamhet

4 § Inkomst av tjänst från verksamhet som bedrivs självständigt men som inte räknas som näringsverksamhet är avgiftspliktig.

Ersättning som utges av privatpersoner

5 § En ersättning för arbete som utförts åt en fysisk person eller ett dödsbo är avgiftspliktig, om den skall tas upp i inkomstslaget tjänst och arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 6 § inte skall betalas på ersättningen.

6 § [3 kap. 6 § och rubriken närmast före har upphört att gälla genom lag (2012:831) som har trätt i kraft den 1 januari 2013 men gäller fortfarande för sådan ersättning som har betalats ut respektive inkomst som har uppburits före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2012 hade 3 kap. 6 § följande lydelse.

6 § En ersättning för arbete som utförts åt en fysisk person som är bosatt utomlands eller en utländsk juridisk person är avgiftspliktig, om den skall tas upp i inkomstslaget tjänst och arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 8 § inte skall betalas på ersättningen.

Marie Curie-stipendier

7 § Forskarstipendium från Europeiska unionen eller Europeiska atomenergigemenskapen (Marie Curie-stipendium) är avgiftspliktigt.

Detta gäller inte om stipendiet utges av en fysisk person bosatt i Sverige eller av en svensk juridisk person. Lag (2011:294).

Inkomster för den som är godkänd för F-skatt

8 § Löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete är avgiftspliktiga, om den som gett ut ersättningen enligt bestämmelserna i 2 kap. 5 § inte skall betala arbetsgivaravgifter. Detsamma gäller annat som utges med anledning av ett avtal om arbete samt sådan ersättning som enligt 2 kap. 11 § 1, 2 eller 4 likställs med ersättning för arbete.

Avgiftsfri inkomst

Ersättningar under 1 000 kronor

9 § Sådana ersättningar för arbete från en utbetalare som sammanlagt under året understiger 1 000 kronor är avgiftsfria.

Detta gäller inte om ersättningen utgör inkomst av näringsverksamhet.

Sjukpenning och rehabiliteringspenning

10 § Sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt socialförsäkringsbalken är avgiftsfri.

Detta gäller också arbetsskadesjukpenning enligt samma balk och motsvarande ersättning som utges enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Ersättning till näringsidkare som inte är godkänd för F-skatt

11 § En ersättning för arbete som utgör inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet är avgiftsfri, om den som utger ersättningen skall betala arbetsgivaravgifter på den enligt bestämmelserna i 2 kap.

Avgiftsunderlaget

12 § Underlaget för beräkning av egenavgifter (avgiftsunderlaget) är summan av

1. de avgiftspliktiga nettoinkomsterna enligt beslut om slutlig skatt för den avgiftsskyldige, och

2. andra avgiftspliktiga nettoinkomster beräknade i enlighet med bestämmelserna i inkomstskattelagen (1999:1229) om en obegränsat skattskyldig fysisk person som bedriver motsvarande verksamhet i Sverige.

Ett underskott i en näringsverksamhet får inte minska ett överskott i en annan näringsverksamhet.

Avgiftsunderlag ska inte fastställas, om den avgiftsskyldige avlidit under beskattningsåret. Lag (2012:831).

Lag (2012:831) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas i sin nya lydelse på sådan inkomst som uppbärs efter den 31 december 2012. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2012 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2012 hade 3 kap. 12 § första stycket följande lydelse.

12 § Underlaget för beräkning av egenavgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga nettoinkomsterna enligt beslut om slutlig skatt för den avgiftsskyldige.

3 kap. 12 § även ändrad genom lag (2011:1257) som har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om egenavgifter i 3 kap. 12 § tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 kap. 12 § första och tredje stycket följande lydelse.

12 § Underlaget för beräkning av egenavgifter (avgiftsunderlaget) är summan av de avgiftspliktiga nettoinkomsterna vid den avgiftsskyldiges taxering till inkomstskatt.

Avgiftsunderlag skall inte fastställas, om den avgiftsskyldige avlidit under året före taxeringsåret.

Avgifterna och avgiftsberäkningen

13 § Egenavgifterna är 19,09 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	4,44 %
2. föräldraförsäkringsavgift	2,60 %
3. ålderspensionsavgift	10,21 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,17 %
5. arbetsmarknadsavgift	0,37 %
6. arbetsskadeavgift	0,30 %

Lag (2012:758).

Lag (2012:758) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2012. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2012 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2012 hade 3 kap. 13 § första stycket 1 följande lydelse.

13 § Egenavgifterna är 19,76 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

1. sjukförsäkringsavgift	5,11 %
--------------------------	--------

3 kap. 13 § även ändrad genom lag (2011:1285) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2011. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2011 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 kap. 13 § första stycket 2 och 6 följande lydelse.

13 § Egenavgifterna är 19,74 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av

974 Socialavgiftslag

2. föräldraförsäkringsavgift	2,20 %
6. arbetsskadeavgift	0,68 %

3 kap. 13 § även ändrad genom lag (2010:1827) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i sin nya lydelse tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2010. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2010 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 kap. 13 § 1,4 och 5 följande lydelse.

13 § Egenavgifterna är 22,94 procent av avgiftsunderlaget och utgörs av	
1. sjukförsäkringsavgift	6,04 %
4. efterlevandepensionsavgift	1,70 %
5. arbetsmarknadsavgift	2,11 %

Avgiftsunderlag mindre än 1 000 kronor

14 § Inga egenavgifter skall betalas om avgiftsunderlaget understiger 1 000 kronor.

Avgifter för personer som har fyllt 65 år

15 § Den som vid ingången av beskattningsåret har fyllt 65 år ska bara betala ålderspensionsavgiften. Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om egenavgifter i 3 kap. 15 § tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 kap. 15 § följande lydelse.

15 § Den som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 65 år skall bara betala ålderspensionsavgiften.

Avgifter för personer som inte har fyllt 26 år

15 a § Den som vid ingången av beskattningsåret inte har fyllt 26 år ska betala hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga egenavgifterna. Procenttalen för avgifterna ska efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om egenavgifter i 3 kap. 15 a § tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 kap. 15 a § följande lydelse.

15 a § Den som vid ingången av året före taxeringsåret inte har fyllt 26 år ska betala hela ålderspensionsavgiften men bara en fjärdedel av de övriga egenavgifterna. Procenttalen för avgifterna ska efter kvoteringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2008:1266).

3 kap. 15 a § även ändrad genom lag (2008:1266) som har trätt i kraft den 1 januari 2009. Den nya bestämmelsen tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 december 2008. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige

inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2008 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2009 hade 3 kap. 15 a § följande lydelse.

15 a § Den som vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 18 men inte 25 år skall betala hela ålderspensionsavgiften men bara hälften av de övriga egenavgifterna. Procenttalet för avgifterna skall efter halveringen anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2007:284).

Avgifter för personer som har pension

16 § Den som har haft hel allmän ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela beskattningsåret ska bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av beskattningsåret. Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om egenavgifter i 3 kap. 16 § tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 kap. 16 § följande lydelse.

16 § Den som har haft hel allmän ålderspension enligt socialförsäkringsbalken hela året före taxeringsåret ska bara betala ålderspensionsavgiften. Detsamma gäller den som har haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt samma balk någon del av året före taxeringsåret.

3 kap. 16 § även ändrad genom lag (2010:1282) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Sjukförsäkringsavgift vid karenstid för sjukpenning

17 § Den för vilken sjukpenningförsäkring enligt 27 kap. 29–31 §§ socialförsäkringsbalken gäller med karenstid ska betala sjukförsäkringsavgift efter en procent-sats som beräknas med hänsyn till hur karenstiden bedöms påverka försäkringens utgifter. Lag (2010:1282).

Lag (2010:1282) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Vad som föreskrivs om ersättningar enligt socialförsäkringsbalken gäller även i fråga om motsvarande ersättningar enligt den före den 1 januari 2011 gällande äldre lagstiftningen.

Avdrag vid avgiftsberäkningen

18 § Vid beräkning av egenavgifter ska avdrag göras med 7,5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 15 000 kronor per år. Avdraget får inte medföra att avgifterna understiger ålderspensionsavgiften enligt 13 §.

Första stycket gäller bara

1. till den del av avgiftsunderlaget utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet,

2. om den del av avgiftsunderlaget som utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet överstiger 40 000 kronor, och

3. om den avgiftsskyldige vid ingången av beskattningsåret har fyllt 26 men inte 65 år och inte bara ska betala ålderspensionsavgiften enligt 16 §. Lag (2013:1013).

Lag (2013:1013) har trätt i kraft den 1 januari 2014. Bestämmelsen i 3 kap. 18 § i sin nya lydelse tillämpas på sådan inkomst som uppbärs efter den 31 december 2013. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2013 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. T.o.m. den 31 december 2012 hade 3 kap. 18 § första stycket följande lydelse.

18 § Vid beräkning av egenavgifter ska avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 10 000 kronor per år.

3 kap. 18 § även ändrad genom lag (2012:758) som har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas första gången i fråga om självdeklarationen vid 2013 års taxering. T.o.m. den 31 december 2012 hade 3 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Vid beräkning av egenavgifter ska, efter begäran i inkomstdeklarationen, avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 10 000 kronor per år.

Första stycket gäller bara

1. till den del avgiftsunderlaget utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet,
2. om den del av avgiftsunderlaget som utgörs av avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet överstiger 40 000 kronor,
3. om den avgiftsskyldige vid ingången av beskattningsåret har fyllt 26 men inte 65 år och inte bara ska betala ålderspensionsavgiften enligt 16 §, och
4. om avdraget uppfyller villkoren för att utgöra stöd av mindre betydelse enligt
 - kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse,
 - kommissionens förordning (EG) nr 875/2007 av den 24 juli 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom fiskerisektorn och om ändring av förordning nr 1860/2004, eller
 - kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter. Lag (2011:1257).

3 kap. 18 § även ändrad genom lag (2011:1257) som har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om egenavgifter i 3 kap. 18 § tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 3 kap. 18 § första stycket och andra stycket 3 följande lydelse.

18 § Vid beräkning av egenavgifter ska, efter begäran i självdeklarationen, avdrag göras med 5 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 10 000 kronor per år.

3. om den avgiftsskyldige vid ingången av året före taxeringsåret har fyllt 26 men inte 65 år och inte bara ska betala ålderspensionsavgiften enligt 16 §, och

19 § [3 kap. 19 § har upphört att gälla genom lag (2012:758) som har trätt i kraft den 1 januari 2013. Den upphävda 3 kap. 19 § gäller dock fortfarande i fråga om självdeklarationen vid 2011 och 2012 års taxeringar.]

T.o.m. den 31 december 2012 hade 3 kap. 19 § följande lydelse.

19 § Vid bedömningen av om avdraget enligt 18 § andra stycket 4 utgör stöd av mindre betydelse ska de villkor tillämpas som avser

1. stöd till företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter, om den avgiftsskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och någon annan sektor, och

2. stöd till företag inom fiskerisektorn, om den avgiftsskyldige bedriver verksamhet både inom denna sektor och någon annan sektor än sektorn för produktion av jordbruksprodukter.

Första stycket gäller dock inte om den avgiftsskyldige visar att den verksamhet som bedrivs så gott som uteslutande hänför sig till annan verksamhet än verksamhet inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter eller inom fiskerisektorn. Lag (2010:436).

3 kap. 19 § infördes genom lag (2010:436) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

20 § [3 kap. 20 § har upphört att gälla genom lag (2013:1013) som har trätt i kraft den 1 januari 2014. Den upphävda 3 kap. 20 § gäller dock fortfarande för sådan inkomst som har uppburits före ikraftträdandet. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2013 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.]

T.o.m. den 31 december 2013 hade 3 kap. 20 § följande lydelse.

20 § Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget tillsammans inte överstiga 20 000 kronor. Avdraget ska fördelas mellan de avgiftsskyldiga i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem.

Första stycket gäller även om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet i andra fall fördelas mellan två eller flera avgiftsskyldiga. Lag (2010:436).

3 kap. 20 § infördes genom lag (2010:436) som har trätt i kraft den 1 juli 2010 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter den 31 december 2009. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter den 1 januari 2010 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2009 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

4 kap. Förfarandet

Betalning av socialavgifter

1 § Föreskrifter om förfarandet vid uttag av avgifter enligt denna lag finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Bestämmelserna om omprövning och överklagande i 66 och 67 kap. skatteförfarandelagen gäller för beslut enligt 2 kap. 10 b och 10 c §§ samt 2 kap. 21 § fjärde stycket. Besluten ska vid tillämpningen av bestämmelserna i skatteförfarandelagen anses som beslut om arbetsgivaravgifter. Lag (2011:1257).

978 Socialavgiftslag

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 4 kap. 1 § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. Den nya bestämmelsen om egenavgifter i 4 kap. 1 § tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 4 kap. 1 § följande lydelse.

1 § Föreskrifter om bestämmande, debitering, redovisning och betalning av avgifter enligt denna lag finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Skattebrott m.m.

2 § I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69). Lag (2011:1257).

Lag (2011:1257) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya bestämmelsen om arbetsgivaravgifter i 4 kap. 2 § tillämpas på ersättning som betalas ut efter den 31 december 2011. Den nya bestämmelsen om egenavgifter i 4 kap. 2 § tillämpas på inkomst som uppbärs efter den 31 januari 2012, dock inte om beskattningsåret har börjat före den 1 februari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 4 kap. 2 § följande lydelse.

2 § I fråga om avgift som avses i denna lag gäller vad som föreskrivs om skatt i skattebrottslagen (1971:69) och lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Lag (2003:551).

Verkställighetsföreskrifter

3 § Närmare föreskrifter för tillämpningen av 2 kap. 21 § tredje stycket och 3 kap. 17 § meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

1. Denna lag har trätt i kraft den 1 januari 2001.
2. Genom lagen upphävs lagen (1981:691) om socialavgifter.
3. Äldre bestämmelser om arbetsgivaravgifter gäller fortfarande i fråga om ersättning som betalas ut före ikraftträdandet.
4. Äldre bestämmelser om egenavgifter gäller fortfarande i fråga om inkomster som uppbärs före ikraftträdandet. Om beskattningsåret omfattar tid såväl före som efter utgången av år 2000 skall, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 2000 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.
5. Bestämmelsen i 2 kap. 27 § gäller inte för den som är född år 1937 eller tidigare. På ersättning till en sådan person skall inga avgifter betalas om denna vid årets ingång har fyllt 65 år.
6. Bestämmelsen i 3 kap. 15 § gäller inte för den som är född år 1937 eller tidigare. På inkomster som en sådan person har skall inga avgifter betalas, om personen har fyllt 65 år vid ingången av året före taxeringsåret.
7. Arbetsgivaravgifter skall inte betalas på ersättning för arbetsskada som har inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter eller på ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa eller Försäkringskassan efter utgången av juni 1993, allt under förutsättning att ersättningen utgår på grund av ansvarighetsförsäkring vilken meddelats enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer. Detta gäller emellertid

endast ersättning som inte avser de första 180 dagarna efter skadetillfället och som för en och samma arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Lag (2004:849).

8. En förbindelse som avses i 2 kap. 11 eller 12 § eller 15 kap. 18 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension i dess lydelse före den 1 januari 2001 skall alljämt gälla, om arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. 4 § denna lag inte skall betalas på den ersättning som omfattas av förbindelsen.

9. Bestämmelsen i 2 kap. 30 § skall tillämpas i fråga om avgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2001.

Lag (1994:1920) om allmän löneavgift

20 december 1994.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1994/95:122, SkU 16, rskr. 149

1 § Den som enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) skall betala arbetsgivaravgifter skall för varje år betala allmän löneavgift. Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för arbetsgivaravgifter enligt socialavgiftslagen.

I underlaget enligt första stycket skall dock inte ingå ersättning till sådana personer som avses i 2 kap. 27 § socialavgiftslagen. Lag (2003:1197).

2 § Den som enligt 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980) skall betala egenavgifter skall för varje år betala allmän löneavgift. Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för egenavgifter enligt socialavgiftslagen.

Första stycket gäller inte den som bara skall betala ålderspensionsavgift enligt 3 kap. 15 eller 16 § socialavgiftslagen. Lag (2003:1197).

3 § Allmän löneavgift tas ut med 9,88 procent av underlaget och tillfaller staten.

För dem som vid årets ingång inte har fyllt 26 år tas löneavgiften ut med en fjärdedel av procenttalet och anges med två decimaler så att övriga decimaler faller bort. Lag (2012:756).

Lag (2012:756) har trätt i kraft den 1 januari 2013 och tillämpas på lön eller annan ersättning enligt 1 § som betalats ut efter den 31 december 2012. Lagen tillämpas också på inkomst enligt 2 § som uppbärs efter den 31 december 2012. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2012 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Ändringen av 3 § innebar att "9,21 procent" ersattes av "9,88 procent".

3 § även ändrad genom lag (2011:1281) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på lön eller annan ersättning enligt 1 § som betalats ut efter den 31 december 2011. Lagen tillämpas också på inkomst enligt 2 § som uppbärs efter den 31 december 2011. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2011 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Ändringen av 3 § innebar att "9,23 procent" ersattes av "9,21 procent".

3 § även ändrad genom lag (2010:1828) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Lagen tillämpas på lön eller annan ersättning enligt 1 § som betalats ut efter den 31 december 2010. Lagen tillämpas också på inkomst enligt 2 § som uppbärs efter den 31 december 2010. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2010 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskatt-

ningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Ändringen av 3 § innebar att "6,03 procent" ersattes av "9,23 procent".

4 § I fråga om allmän löneavgift gäller bestämmelserna i 4 kap. socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2001:1237).

5 § Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag. Lag (2003:547).

6 § Bestämmelser om särskilda avdrag från den allmänna löneavgiften finns i lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2007:285).

Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1995 och tillämpas

1. på lön eller annan ersättning som betalas ut efter utgången av år 1994,

2. på inkomst enligt 2 § som tas upp till beskattning vid 1996 års taxering eller senare.

Omfattar beskattningsår tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall – om den skattskyldige inte visar annat – så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

Lag (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980)*

13 december 2001.

Enligt riksdagens beslut** föreskrivs följande.

* Rubriken har ändrats genom lag (2007:286).

** Prop. 2001/02:45, bet. 2001/02:SkU12, rskr. 2001/02:122.

Tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om stöd till näringslivet och viss ideell verksamhet i det stödområde som anges i bilagan till lagen i form av särskilda avdrag vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2007:286).

Lag (2007:286) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 1 § följande lydelse.

1 § I denna lag finns bestämmelser om stöd till näringslivet och viss ideell verksamhet i det stödområde som anges i bilagan till lagen i form av särskilda avdrag vid avgiftsberäkningen enligt socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2006:1348).

2 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning skall vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift skall betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 och 16 §§ socialavgiftslagen endast skall betala ålderspensionsavgift. Lag (2007:286).

Lag (2007:286) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs efter den 30 juni 2007. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 2 § följande lydelse.

2 § Vid beräkning av arbetsgivaravgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om den avgiftsskyldige har utgett avgiftspliktig ersättning för arbete utfört i näringsverksamhet vid ett fast driftställe i stödområdet eller för arbete i annan verksamhet som bedrivs av en ideell förening eller en stiftelse, vid en sådan plats i stödområdet som motsvarar ett fast driftställe. Med avgiftspliktig ersättning

skall vid tillämpning av denna lag inte avses sådan ersättning på vilken endast ålderspensionsavgift skall betalas enligt 2 kap. 27 § socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av egenavgifterna skall ett särskilt avdrag göras, om avgiftspliktig inkomst av näringsverksamhet från ett fast driftställe i stödområdet ingår i avgiftsunderlaget. Detta gäller dock inte den som enligt 3 kap. 15 och 16 §§ socialavgiftslagen endast skall betala ålderspensionsavgift. Lag (2006:1348).

- 3 §** Bestämmelserna i 2 § första stycket skall inte tillämpas om den avgiftsskyldige är
1. en kommun eller ett landsting,
 2. en statlig myndighet,
 3. ett statligt affärsdrivande verk, eller
 4. ett registrerat trossamfund.

- 4 §** Bestämmelserna i 2 § skall inte tillämpas på verksamhet som avser
1. fiskeriverksamhet, vattenbruksverksamhet eller sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, eller
 2. transportverksamhet. Lag (2002:1007).

Avdragets storlek

5 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och arbetsgivaravgifterna ska från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget. För den del av underlaget som arbetsgivaravgifterna beräknas på enligt 2 kap. 28 § socialavgiftslagen (2000:980) eller som avdrag ska beräknas på enligt 2 kap. 31 § socialavgiftslagen, får avdraget inte medföra att dessa avgifter understiger ålderspensionsavgiften enligt 2 kap. 26 § samma lag. Sammanlagt får avdrag göras med högst 7 100 kronor. Avdraget ska i första hand göras från den allmänna löneavgiften.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket ska endast ingå sådan avgiftspliktig ersättning som avses i 2 § första stycket.

Vid bedömningen av avdragsrätten enligt första stycket ska flera avgiftsskyldiga som ingår i samma koncern och som uppfyller villkoren för att få göra avdrag anses som en avgiftsskyldig. Avdraget ska i ett sådant fall i första hand göras av moderföretaget. Till den del avdraget inte kan utnyttjas av moderföretaget, får det utnyttjas av dotterföretagen i den ordning som moderföretaget bestämmer. Lag (2013:964).

6 § Vid beräkning av den allmänna löneavgiften och egenavgifterna skall från summan av dessa avgifter avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor per år. Avdraget skall i första hand göras från den allmänna löneavgiften. När avdraget görs från egenavgifterna får det inte medföra att egenavgifterna understiger ålderspensionsavgiften enligt 3 kap. 13 § socialavgiftslagen (2000:980).

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå avgiftspliktig inkomst från ett fast driftställe i stödområdet.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de allmänna löneavgifter och de egenavgifter som är hänförliga till

984 Särskilda avdrag enligt socialavgiftslagen

inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget inte överstiga 85 200 kronor per år. Avdraget skall fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. Lag (2007:286).

Lag (2007:286) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 6 § följande lydelse.

6 § Vid beräkning av egenavgifterna skall avdrag göras med 10 procent av avgiftsunderlaget, dock högst med 18 000 kronor.

I avgiftsunderlaget för beräkning av avdraget enligt första stycket skall endast ingå avgiftspliktig inkomst från ett fast driftställe i stödområdet.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget för samtliga delägare i bolaget inte överstiga 85 200 kronor per år. Avdraget skall fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. Lag (2006:1348).

6 a § Om den avgiftsskyldige under året har gjort avdrag från avgifter enligt både 5 och 6 §§, får avdragen sammanlagt inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag och bolaget under året har gjort avdrag från avgifter enligt 5 §, får det sammanlagda avdraget från de avgifter enligt 6 § som är hänförliga till inkomsten från samtliga delägare i bolaget tillsammans med avdraget från avgifterna enligt 5 § inte överstiga 85 200 kronor per år. Lag (2007:286).

Lag (2007:286) har trätt i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas första gången på ersättning som betalas ut respektive inkomst som uppbärs under år 2008. T.o.m. den 30 juni 2007 hade 6 a § följande lydelse.

6 a § Om den avgiftsskyldige under året har gjort avdrag både från arbetsgivaravgifter enligt 5 § och från egenavgifter enligt 6 §, får avdragen sammanlagt inte överstiga 85 200 kronor per år.

Om den avgiftsskyldige är delägare i ett handelsbolag och bolaget under året har gjort avdrag från arbetsgivaravgifter, får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från samtliga delägare i bolaget tillsammans med avdraget från arbetsgivaravgifterna inte överstiga 85 200 kronor per år. Lag (2006:1348).

Kombination av avdrag

7 § Om avdrag ska göras både enligt denna lag och enligt 2 kap. 31 § socialavgiftslagen (2000:980), ska avdrag i första hand göras enligt 2 kap. 31 § socialavgiftslagen. Lag (2013:964).

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
2. Bestämmelserna i 5 § tillämpas i fråga om arbetsgivaravgifter på ersättningar som betalas ut efter utgången av år 2001.
3. Bestämmelserna i 6 § tillämpas första gången vid 2003 års taxering.

Bilaga

Stödområde

Norrbottnens län: Arvidsjaur, Arjeplogs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner samt Edefors och Gunnarsbyns församlingar i Bodens kommun och f.d. Markbygdens kyrkobokföringsdistrikt i Piteå kommun.

Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns och Åsele kommuner samt Fällfors, Jörns och Kalvträsk församlingar i Skellefteå kommun.

Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds, Åre och Östersunds kommuner.

Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner, Holms och Lidens församlingar i Sundsvalls kommun samt Anundsjö, Björna, Skorpeds och Trehörningsjö församlingar i Örnsköldsviks kommun.

Gävleborgs län: Ljusdals kommun.

Dalarnas län: Malung-Sälens, Orsa, Vansbro och Älvdalens kommuner samt Venjans och Våmhus församlingar i Mora kommun.

Värmlands län: Torsby kommun.

Med församlingar avses de territoriella församlingar som fanns den 31 december 1999. Förordning (2007:1379).

Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:15) om procentsatser för beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen för år 2014

1 § Egenavgift till sjukförsäkringen avseende beskattningsår 2014 som debiteras år 2015 beräknas enligt följande procentsatser på inkomster upp till och med 7,5 gånger prisbasbeloppet vid årets ingång.

- För försäkrad med 1 dags karenstid 4,61 %
- För försäkrad med 14 dagars karenstid 4,35 %
- För försäkrad med 30 dagars karenstid 4,18 %
- För försäkrad med 60 dagars karenstid 3,96 %
- För försäkrad med 90 dagars karenstid 3,81 %

2 § På inkomster över 7,5 gånger prisbasbeloppet tillämpas procent-satsen 4,44 % för sjukförsäkringsavgift enligt 3 kap. 17 § socialavgiftslagen (2000:980).

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2014.

Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:12) om avgift för sjukersättning och aktivitetsersättning avseende år 2014 vid tillämpning av kon- ventionen om social trygghet mellan Sverige och Kanada

1 § Försäkringskassan ska med tillämpning av 3 § lagen (2002:221) om konventionen om social trygghet mellan Sverige och Kanada bestämma arbetsgivar- och egenavgiften till sjukförsäkringen för sjukersättning och aktivitetsersättning. Avgiften avseende år 2014 bestäms till 2,10 procent på avgiftspliktiga ersättningar enligt 2 kap. 10 och 11 §§ samt 3 kap. 3 – 8 §§ socialavgiftslagen (2000:980).

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2014.

Försäkringskassans föreskrifter (FKFS 2013:13) om avgift för sjukersättning och aktivitetsersättning avseende år 2014 vid tillämpning av kon- ventionen om social trygghet mellan Sverige och Amerikas förenta stater

1 § Försäkringskassan ska med tillämpning av 2 § lagen (2004:1192) om konventionen mellan Sverige och Amerikas förenta stater om social trygghet bestämma arbetsgivaravgiften till sjukförsäkringen för sjukersättning och aktivitetsersättning. Avgiften avseende år 2014 bestäms till 2,10 procent på avgiftspliktiga ersättningar enligt 2 kap. 10 och 11 §§ socialavgiftslagen (2000:980).

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2014.

Lag (1994:1744) om allmän pensionsavgift

20 december 1994

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1994/95:41, SfU 6, rskr. 81.

1 § Allmän pensionsavgift skall betalas enligt denna lag. Lag (1997:937).

2 § Den som uppbär sådan inkomst som avses i 3 § skall på avgiftsunderlaget för varje år betala allmän pensionsavgift med 7 procent. Lag (1999:965).

3 § Avgiften beräknas dels på sådan inkomst av anställning som avses i 59 kap. socialförsäkringsbalken, dels på sådan inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 59 kap. samma balk om den enskilde är skattskyldig för inkomsten enligt inkomstskattelagen (1999:1229). Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete ska därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkning av inkomst av anställning skall avdrag göras för kostnader som arbetstagaren har haft i arbetet i den utsträckning kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 5 000 kronor.

Vid beräkning av avgiften bortses från inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete till den del summan av inkomsterna överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken. Därvid ska i första hand bortses från inkomst av annat förvärvsarbete.

Avgiften avrundas till närmast hela hundratal kronor. Avgift som slutar på 50 kronor avrundas till närmast lägre hundratal kronor. Lag (2010:1261).

4 § Avgift ska inte betalas av den som har sådana inkomster som avses i 3 §, om inkomsterna understiger 42,3 procent av det för året gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken.

Avgift ska inte heller betalas på inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 34 kap. socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1261).

5 § Avgiftsunderlaget ska för varje år fastställas av Skatteverket i beslut om slutlig skatt. Lag (2011:1369).

Lag (2011:1369) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 5 § följande lydelse.

5 § Avgiftsunderlaget skall för varje år fastställas av Skatteverket i samband med taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt. Lag (2003:712).

6 § Avgiften används till finansiering av försäkringen för inkomstpension och tilläggspension enligt socialförsäkringsbalken.

Avgiften förs till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder). Lag (2010:1261).

990 Allmän pensionsavgift

7 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas i fråga om avgifter enligt denna lag. Lag (1997:936).

Lag (2011:1369) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 7 § följande lydelse.

7 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) tillämpas i fråga om avgifter enligt denna lag. Lag (1997:936).

8 § Vad som i skattebrottslagen (1971:69) föreskrivs om skatt gäller även i fråga om avgift som avses i denna lag. Lag (2011:1369).

Lag (2011:1369) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2013. Ändringen av 8 § innebar att andra stycket upphävdes. T.o.m. den 31 december 2011 hade 8 § andra stycket följande lydelse.

Avgift enligt denna lag omfattas även av lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Lag (2003:546).

1. Denna lag har trätt i kraft 1 januari 1995 och tillämpas på avgiftspliktig inkomst som uppbärs från och med den dagen. I stället för vad som sägs i 3 § tredje stycket skall vid fastställandet av skattetabeller enligt 4 § uppbördslagen (1953:272) för inkomståret 1995, avgifterna beräknas på summan av inkomsterna till den del summan inte överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Lag (1994:1956).

2. Genom lagen upphävs lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om avgift som avser tiden före 1 januari 1995.

Utdrag ur Socialförsäkringsbalken (2010:110)

4 mars 2010.

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 2008/09:200 och 2009/10:69, bet. 2009/10:SfU11, rskr. 2009/10:194.

kapitel 4,5,6,25,58,59,61,112,113

4 kap. Allmänna bestämmelser om försäkringskyddet

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- försäkringsgrenar i 2 §,
- försäkrad och gällande skydd i 3 och 4 §§, och
- internationella förhållanden i 5 §.

Försäkringsgrenar

2 § Socialförsäkringen är indelad i tre försäkringsgrenar. Dessa avser

1. förmåner som grundas på bosättning i Sverige (bosättningsbaserade förmåner),
2. förmåner som grundas på arbete i Sverige (arbetsbaserade förmåner), och
3. förmåner som grundas på andra omständigheter än bosättning eller arbete i Sverige (övriga förmåner).

Försäkrad och gällande skydd

3 § Försäkrad är den som uppfyller de krav i fråga om bosättning, arbete eller andra omständigheter som avses i 2 § samt gällande krav på försäkringstider.

För att omfattas av socialförsäkringsskyddet ska den försäkrade dessutom uppfylla de andra villkor som gäller för respektive förmån enligt 5–7 kap.

4 § Ytterligare bestämmelser om rätten till förmåner finns i 8–117 kap. (avdelningarna B-H).

Internationella förhållanden

5 § Den som, enligt vad som följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetsystemen, omfattas av lagstiftningen i en annan stat är inte försäkrad för sådana förmåner enligt denna balk som motsvarar förmåner som avses i förordningen. Lag (2010:1312).

5 kap. Bosättningsbaserade förmåner

Innehåll

- 1 § I detta kapitel finns bestämmelser om
- bosättning i Sverige i 2 och 3 §§,
 - särskilda personkategorier i 4–8 §§,
 - de bosättningsbaserade förmånerna i 9 och 10 §§,
 - socialförsäkringsskyddet i samband med inflyttning till Sverige i 11 och 12 §§,
 - förmåner vid utlandsvistelse i 13–16 §§, och
 - speciella försäkringssituationer i 17 och 18 §§.

Bosättning i Sverige

2 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna balk ska, om inget annat särskilt anges, en person anses vara bosatt i Sverige om han eller hon har sitt egentliga hemvist här i landet.

3 § Den som kommer till Sverige och kan antas komma att vistas här under längre tid än ett år ska anses vara bosatt här i landet. Detta gäller dock inte om synnerliga skäl talar mot det. En utlännings som enligt 4 § andra stycket folkbokföringslagen (1991:481) inte ska folkbokföras ska inte heller anses vara bosatt här.

En i Sverige bosatt person som lämnar landet ska fortfarande anses vara bosatt här i landet om utlandsvistelsen kan antas vara längst ett år.

Särskilda personkategorier

Statsanställda

4 § Den som av en statlig arbetsgivare sänds till ett annat land för arbete för arbetsgivarens räkning ska anses vara bosatt i Sverige under hela utsändningstiden om han eller hon tidigare någon gång varit bosatt här i landet.

När en annan stat som arbetsgivare sänder en person till Sverige för arbete för arbetsgivarens räkning ska den personen inte anses vara bosatt här i landet.

Diplomater m.fl.

5 § En person som tillhör en annan stats beskickning eller karriärkonsulat eller dess betjäning ska anses vara bosatt i Sverige endast om det är förenligt med bestämmelserna om immunitet och privilegier i de konventioner som anges i 2 och 3 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Detta gäller även en sådan persons privat tjänare.

En person som på grund av anknytning till en internationell organisation omfattas av bestämmelserna i 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall ska anses vara bosatt i Sverige endast i den mån det är förenligt med vad som följer av tillämplig stadga eller avtal som anges i bilagan till den lagen.

Biståndsarbetare m.fl.

6 § En i Sverige bosatt person som lämnar landet för arbete för arbetsgivarens räkning ska fortfarande anses vara bosatt här, om han eller hon är anställd av

1. en svensk ideell organisation som bedriver biståndsverksamhet, eller
 2. ett svenskt trossamfund eller ett organ som är knutet till ett sådant samfund.
- Första stycket gäller endast om utlandsvistelsen kan antas vara längst fem år.

Utlandsstuderande m.fl.

7 § En i Sverige bosatt person som lämnar landet för att studera i ett annat land ska fortfarande anses vara bosatt här så länge han eller hon genomgår en studiestödsberättigande utbildning eller har utbildningsbidrag för doktorander.

Den som kommer till Sverige för att studera ska inte anses vara bosatt här. Detta gäller dock inte den som har utbildningsbidrag för doktorander.

Familjemedlemmar

8 § Det som föreskrivs om personer som avses i 4–7 §§ gäller även medföljande make samt barn som inte fyllt 18 år. Med make likställs den som utan att vara gift med den utsände lever tillsammans med denne, om de tidigare har varit gifta eller gemensamt har eller har haft barn.

De bosättningsbaserade förmånerna

9 § Den som är bosatt i Sverige är försäkrad för följande förmåner:

Avdelning B Familjeförmåner

1. föräldrapenning på lägstnivå och grundnivå,	(11 och 12 kap.)
2. barnbidrag,	(15 och 16 kap.)
3. underhållsstöd,	(17–19 kap.)
4. adoptionsbidrag,	(21 kap.)
5. vårdbidrag,	(22 kap.)

Avdelning C Förmåner vid sjukdom eller arbetsskada

6. sjukpenning i särskilda fall,	(28 a kap.)
7. rehabilitering, bidrag till arbetshjälpmedel, särskilt bidrag och rehabiliteringspenning i särskilda fall,	(29–31 a kap.)
8. sjukersättning och aktivitetsersättning i form av garantiersättning,	(33 och 35–37 kap.)

Avdelning D Särskilda förmåner vid funktionshinder

9. handikappersättning,	(50 kap.)
10. assistansersättning,	(51 kap.)
11. bilstöd,	(52 kap.)

Avdelning E Förmåner vid ålderdom

12. garantipension,	(55, 56, 65–67 och 69–71 kap.)
13. särskilt pensionstillägg,	(73 kap.)
14. äldreförsörjningsstöd,	(74 kap.)

Avdelning F Förmåner till efterlevande

15. efterlevandestöd,	(77, 79 och 85 kap.)
16. garantipension till omställningspension,	(77, 81 och 85 kap.)

Avdelning G Bostadsstöd

17. bostadsbidrag,	(95–98 kap.)
18. bostadstillägg, och	(100–103 kap.)
19. boendetillägg.	(103 a–103 e kap.)
- Lag (2011:1513).

10 § När det gäller förmåner till efterlevande enligt 9 § 15 och 16 är det den efterlevande som ska vara försäkrad för förmånerna. Lag (2011:1513).

Socialförsäkringsskyddet i samband med inflyttning till Sverige

Vid anmälan om bosättning

11 § Till den som bosätter sig i Sverige men inte är folkbokförd här får bosättningsbaserade förmåner inte lämnas för längre tid tillbaka än tre månader före den månad när anmälan om bosättningen gjordes till Försäkringskassan eller när Försäkringskassan på annat sätt fick kännedom om bosättningen.

Bestämmelser om anmälan om bosättning i Sverige finns i 110 kap. 43 §.

När uppehållstillstånd behövs

12 § Till den som enligt utlänningslagen (2005:716) behöver ha uppehållstillstånd i Sverige får bosättningsbaserade förmåner lämnas tidigast från och med den dag då ett sådant tillstånd börjar gälla men inte för längre tid tillbaka än tre månader före det att tillståndet beviljades. Om det finns synnerliga skäl, får förmåner lämnas även om uppehållstillstånd inte har beviljats.

Förmåner enligt första stycket lämnas dock inte för tid då bistånd enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. har lämnats till den försäkrade, om förmånerna är av motsvarande karaktär.

Förmåner vid utlandsvistelse

13 § För tid då en försäkrad inte vistas i ett land som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller i Schweiz kan förmåner som grundas på bosättning lämnas endast i de fall som avses i 14 och 15 §§.

14 § Förmåner får lämnas om utlandsvistelsen kan antas vara längst sex månader. Äldreförsörjningsstöd enligt 9 § 14 kan dock lämnas endast om utlandsvistelsen kan antas vara längst tre månader. Sjukpenning i särskilda fall enligt 9 § 6 och rehabiliteringspenning i särskilda fall enligt 9 § 7 får för tid då en försäkrad vistas utomlands lämnas endast om Försäkringskassan medger att den försäkrade reser till utlandet.

Förmåner enligt 9 § 8, 12, 13, 15 och 16 kan lämnas så länge den försäkrades bosättning i Sverige består. Lag (2011:1513).

15 § Tidsbegränsningen och kravet på medgivande i 14 § första stycket gäller inte för sådana statsanställda och deras familjemedlemmar som avses i 4 och 8 §§.

Tidsbegränsningen och kravet på medgivande gäller inte heller för familjeförmåner enligt 9 § 1–4 till biståndsarbetare m.fl. och studerande eller deras familjemedlemmar som avses i 6–8 §§. Lag (2011:1513).

16 § I 110 kap. 45 § finns bestämmelser om när den försäkrade är skyldig att anmäla till Försäkringskassan att han eller hon lämnar Sverige.

Speciella försäkringssituationer

17 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om i vilken utsträckning barn som är politiska flyktingar är försäkrade för underhållsstöd enligt 9 § 3 även om de inte är bosatta i Sverige.

18 § Har rätten till en bosättningsbaserad förmån upphört med tillämpning av bestämmelserna om bosättning i 2–8 §§ eller bestämmelserna om utlandsvistelse i 13–15 §§, får förmånen efter ansökan hos den handläggande myndigheten fortsätta att lämnas om det med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt att dra in förmånen.

6 kap. Arbetsbaserade förmåner

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- arbete i Sverige i 2 §,
- särskilda personkategorier i 3–5 §§,
- de arbetsbaserade förmånerna i 6 och 7 §§,
- försäkringstid i 8–12 §§,
- socialförsäkringsskyddets tidsmässiga omfattning i samband med arbete i Sverige i 13 och 14 §§,
- förmåner vid utlandsvistelse i 15–18 §§, och
- speciella försäkringssituationer i 19–22 §§.

Arbete i Sverige

2 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna balk avses med arbete i Sverige, om inget annat särskilt anges, förvärvsarbete i verksamhet här i landet.

Om en fysisk person som bedriver näringsverksamhet har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska verksamhet som hänför sig till driftstället anses bedriven här i landet.

Särskilda personkategorier

Sjömän

3 § Arbete som sjöman på svenskt handelsfartyg ska anses som arbete i Sverige. Detta gäller även arbete som utförs

1. i anställning på ett utländskt handelsfartyg som en svensk redare hyr i huvudsak obemannat, om anställningen sker hos redaren eller hos någon arbetsgivare som redaren har anlitat, eller

2. i anställning hos ägaren till ett svenskt handelsfartyg eller hos någon arbetsgivare som anlitats av ägaren, om fartyget hyrs ut till en utländsk redare i huvudsak obemannat.

Med sjöman avses den som enligt 3 § sjömanslagen (1973:282) ska anses som sjöman.

6 kap. 3 § har ändrats genom lag (2012:98) som träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas på arbete som utförs efter ikraftträdandet. 6 kap. 3 § har följande nya lydelse.

3 § Arbete som sjöman på ett svenskt handelsfartyg ska anses som arbete i Sverige. Detta gäller även arbete som utförs

1. i anställning på ett utländskt handelsfartyg som en svensk redare hyr i huvudsak obemannat, om anställningen sker hos redaren eller hos någon arbetsgivare som redaren har anlitat, eller

2. i anställning hos ägaren till ett svenskt handelsfartyg eller hos någon arbetsgivare som anlitats av ägaren, om fartyget hyrs ut till en utländsk redare i huvudsak obemannat.

Arbete som sjöman på ett handelsfartyg från tredjeland ska också anses som arbete i Sverige, om sjömannen är bosatt i Sverige och fartyget inte uteslutande går i sådan inre fart som avses i 3 § sjömanslagen (1973:282).

Andra stycket gäller inte fiskefartyg eller traditionsfartyg.

Med sjöman avses den som enligt 3 § sjömanslagen ska anses som sjöman. Lag (2012:98).

Utsändning m.m.

4 § Arbete utomlands för en arbetsgivare med verksamhet i Sverige ska anses som arbete här i landet, om arbetstagaren är utsänd av arbetsgivaren och arbetet kan antas vara längst ett år.

När en utländsk arbetsgivare under motsvarande förhållande sänder någon till Sverige för arbete ska arbete i Sverige inte anses föreligga.

I fall som anges i 5 kap. 4 § gäller första och andra styckena även om utsändningstiden kan antas vara längre än ett år.

Diplomater m.fl.

5 § Arbete som utförs av en person som tillhör en annan stats beskickning eller karriärkonsulat ska anses som arbete i Sverige endast om det är förenligt med bestämmelserna om immunitet och privilegier i de konventioner som anges i 2 och 3 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Detta gäller även en sådan persons privattjänare.

Ett sådant arbete som medför att en person på grund av anknytning till en internationell organisation omfattas av bestämmelserna i 4 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall ska anses som arbete i Sverige endast i den mån det är förenligt med vad som följer av tillämplig stadga eller avtal som anges i bilagan till den lagen.

De arbetsbaserade förmånerna

6 § Den som arbetar i Sverige är försäkrad för följande förmåner:

Avdelning B Familjeförmåner

1. graviditetspenning,	(10 kap.)
2. föräldrapenning på grundnivå eller sjukpenningnivå och tillfällig föräldrapenning,	(11–13 kap.)

Avdelning C Förmåner vid sjukdom eller arbetsskada

3. sjukpenning,	(24–28 kap.)
4. rehabilitering, rehabiliteringsersättning och bidrag till arbetshjälpmedel,	(29–31 kap.)
5. inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning,	(33, 34, 36 och 37 kap.)
6. arbetsskadeersättning,	(39–42 kap.)
7. närståendepenning,	(47 kap.)

Avdelning E Förmåner vid ålderdom

8. inkomstgrundad ålderspension,	(55–64 och 69–71 kap.)

Avdelning F Förmåner till efterlevande

9. inkomstrelaterad efterlevandepension,	(77, 78, 80 och 82–85 kap.)
10. efterlevandeförmåner från arbetsskadeförsäkringen, och	(87 och 88 kap.)
11. efterlevandeskydd i form av premiepension.	(89–92 kap.)

7 § När det gäller pensionsförmåner och skadeersättning till efterlevande enligt 6 § 9–11 är det den avlidne som ska ha varit försäkrad för förmånerna.

Försäkringstid

Allmänna bestämmelser

8 § För arbetstagare gäller försäkringen enligt 6 § från och med den första dagen av anställningstiden. För andra gäller försäkringen från och med den dag då arbetet har påbörjats.

Försäkringen upphör att gälla tre månader, eller för sådana förmåner som anges i 6 § 5 ett år, efter den dag då arbetet har upphört av någon annan anledning än ledighet för semester, ferier eller motsvarande uppehåll (efterskyddstid). Försäkringen upphör tidigare än som nu sagts om den enskilde börjar arbeta i ett annat land och omfattas av motsvarande försäkring i det landet eller om det finns andra särskilda skäl.

9 § Om en förmån som avses i 6 § lämnas när försäkringen ska upphöra enligt 8 §, fortsätter försäkringen enligt 6 § att gälla under den tid för vilken förmånen lämnas.

10 § Försäkringen enligt 6 § fortsätter att gälla efter efterskyddstiden enligt 8 § så länge bestämmelserna i 26 kap. 11–16 a §§ om sjukpenninggrundande inkomst vid förvärvsavbrott (SGI-skyddad tid) är tillämpliga på personen. Lag (2011:1075).

11 § Försäkringen för pensioner eller skadeersättningar som avses i 6 § 6 och 8–11 gäller när rätten till en förmån enligt de bestämmelser som anges där kan härledas från ett arbete i Sverige. Detsamma gäller försäkringen för föräldrapenning på grund- eller sjukpenningnivå enligt 6 § 2.

Försäkringen för pensioner enligt första stycket gäller också när rätten till förmånen kan härledas från sådan ersättning som anges i 19 och 20 §§.

12 § För biståndsarbetare m.fl. enligt 5 kap. 6 § som till följd av utlandsarbete inte omfattas av den arbetsbaserade försäkringen och som efter utlandstjänstgöringens slut återvänder till Sverige ska efterskyddstiden börja löpa först efter återkomsten, om utlandstjänstgöringen varat längst fem år.

Socialförsäkringsskyddets tidsmässiga omfattning i samband med arbete i Sverige

Vid anmälan om arbete i Sverige

13 § Arbetsbaserade förmåner enligt 6 § 1–5, 7 och 8 får inte lämnas för längre tid tillbaka än tre månader före den månad då Försäkringskassan fick kännedom om arbetet.

Bestämmelser om anmälan om arbete för den som inte är bosatt i Sverige finns i 110 kap. 44 §.

När arbetstillstånd eller uppehållstillstånd behövs

14 § Den som enligt utlänningslagen (2005:716) behöver ha arbetstillstånd i Sverige eller ett uppehållstillstånd med motsvarande verkan har inte rätt till

arbetsbaserade förmåner förrän ett sådant tillstånd har beviljats. Ersättning får lämnas tidigast från och med den dag då tillståndet börjar gälla men inte för längre tid tillbaka än tre månader före det att tillståndet beviljades.

Begränsningarna i första stycket gäller inte arbetsskadeersättning enligt 6 § 6 eller arbetsskadeersättning till efterlevande enligt 6 § 10.

Förmåner vid utlandsvistelse

15 § För tid då en försäkrad vistas utomlands kan förmåner vid sjukdom, graviditet, tillfällig vård av barn och rehabilitering enligt 6 § 1-4 lämnas endast

- om ett ersättningsfall inträffar utomlands medan den försäkrade där utför sådant arbete som ska anses som arbete i Sverige, eller
- om Försäkringskassan medger att den försäkrade reser till utlandet.

16 § Förmåner enligt 6 § 5, 6 och 8-11 lämnas för tid då den försäkrade vistas utomlands så länge rätten till förmånen består. Detta gäller också i fråga om föräldrapenning på grund- eller sjukpenningnivå enligt 6 § 2,

1. om barnet är bosatt i Sverige, eller
2. om Försäkringskassan medger det, när ett barn hämtas i samband med adoption.

17 § När det gäller efterlevandeförmåner ska det som anges i 16 § om försäkrad gälla den försäkrades efterlevande.

18 § I 110 kap. 45 § finns bestämmelser om när den försäkrade är skyldig att anmäla till Försäkringskassan att han eller hon lämnar Sverige.

Speciella försäkringssituationer

19 § En person som får inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 6 § 5 är försäkrad för inkomstgrundad ålderspension enligt 6 § 8 beräknad på denna ersättning.

20 § Den som får någon av följande förmåner är försäkrad för inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 6 § 5, inkomstgrundad ålderspension enligt 6 § 8 och inkomstrelaterad efterlevandeförmån enligt 6 § 9 och 11:

1. vårdbidrag enligt 5 kap. 9 § 5, som inte enbart avser merkostnader,
2. dagpenning från arbetslöshetskassa,
3. aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program,
4. utbildningsbidrag för doktorander,
5. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF),
6. dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga, och
7. stipendium som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst.

1000 Socialförsäkringsbalken

21 § När det gäller inkomstgrundad ålderspension enligt 6 § 8 finns i 60 kap. dessutom bestämmelser om beräkning av pensionsgrundande belopp för

- plikttjänstgöring,
- studier, och
- vård av småbarn (barnår).

22 § Den som genomgår utbildning som är förenad med särskild risk för arbetskada är försäkrad för arbetsskadeersättning enligt 6 § 6 och 10.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om försäkring enligt första stycket.

25 kap. Allmänna bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst och årsarbetstid

Innehåll

1 § I detta kapitel finns grundläggande bestämmelser om sjukpenninggrundande inkomst i 2-6 §§.

Vidare finns bestämmelser om

- inkomst av anställning i 7 §,
- inkomst av annat förvärvsarbete i 8-15 §§,
- undantag för vissa inkomster i 16-24 §§, och
- årsarbetstid i 25-31 §§.

Grundläggande bestämmelser

2 § Sjukpenninggrundande inkomst är den årliga inkomst i pengar som en försäkrad kan antas komma att tills vidare få för eget arbete antingen

1. som arbetstagare i allmän eller i enskild tjänst (inkomst av anställning), eller
2. på annan grund (inkomst av annat förvärvsarbete).

3 § För att sjukpenninggrundande inkomst ska kunna fastställas för en person krävs att han eller hon är försäkrad för arbetsbaserade förmåner enligt 4 och 6 kap.

För att sjukpenninggrundande inkomst ska kunna fastställas krävs dessutom att den försäkrades årliga inkomst

1. kommer från arbete i Sverige,
2. kommer från arbete som kan antas vara under minst sex månader i följd eller vara årligen återkommande, och
3. kan antas uppgå till minst 24 procent av prisbasbeloppet.

4 § Av ett beslut om fastställande av sjukpenninggrundande inkomst ska det framgå hur stor den sjukpenninggrundande inkomsten är och i vilken utsträckning denna avser inkomst av anställning eller inkomst av annat förvärvsarbete.

5 § När sjukpenninggrundande inkomst beräknas ska inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete var för sig beräknas och avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkningen ska det bortses från inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete till den del summan av dessa överstiger 7,5 prisbasbelopp. Det ska därvid i första hand bortses från inkomst av annat förvärvsarbete.

6 § Om den försäkrades förhållanden inte är kända för Försäkringskassan, ska beräkningen av den försäkrades sjukpenninggrundade inkomst grundas på

1. de upplysningar som Försäkringskassan kan få av den försäkrade eller dennes arbetsgivare, eller

2. den uppskattning av den försäkrades inkomster som gjorts vid inkomstbeskattningen. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 25 kap. 6 § 2 följande lydelse.

2. den uppskattning av den försäkrades inkomster som gjorts vid taxeringen.

Inkomst av anställning

7 § Ersättning med minst 1 000 kronor om året för utfört arbete för någon annans räkning ska räknas som inkomst av anställning. Detta gäller även om betalningsmottagaren inte är anställd av den som betalar ersättningen. Den som har betalat ut sådan ersättning ska då anses som arbetsgivare, och den som utfört arbete ska anses som arbetstagare.

Det som anges i första stycket gäller inte om

1. ersättningen betalas ut i form av pension,
2. ersättningen ska räknas som inkomst av annat förvärvsarbete enligt 10-15 §§, eller
3. ersättningen omfattas av undantag enligt 16-24 §§.

Inkomst av annat förvärvsarbete

Näringsverksamhet

8 § Inkomst av näringsverksamhet ska räknas som inkomst av annat förvärvsarbete. Detsamma gäller sådan inkomst av arbete för egen räkning som utgör inkomst av tjänst.

Det som anges i första stycket gäller endast i den utsträckning inkomsten inte ska räknas som inkomst av anställning. Vidare gäller det som anges i 9–17 och 19–24 §§.

9 § För en försäkrad som har inkomst av annat förvärvsarbete och som bedriver näringsverksamhet ska, under en tid om 24 månader räknat från den månad då den försäkrade har gjort eller borde ha gjort anmälan för registrering enligt 7 kap. 2 § skatteförfarandelagen (2011:1244), den sjukpenninggrundande inkomsten från

1002 Socialförsäkringsbalken

näringsverksamheten beräknas till minst vad som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning. I det fall den försäkrade inte har skyldighet att anmäla sig för registrering, ska tiden om 24 månader räknas som om en sådan skyldighet hade gällt för honom eller henne. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 25 kap. 9 § följande lydelse.

9 § När sjukpenninggrundande inkomst av annat förvärvsarbete beräknas får inkomst av arbete för egen räkning inte beräknas högre än vad som motsvarar skälig avlöning för liknande arbete för annans räkning.

Ersättning till den som är godkänd för F-skatt

10 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut till en mottagare som är godkänd för F-skatt när ersättningen bestäms eller när den betalas ut.

Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om godkännandet skriftligen åberopas. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 25 kap. 10 § följande lydelse.

10 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut till en mottagare som har en F-skattsedel när ersättningen bestäms eller när den betalas ut.

Om mottagaren har en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln skriftligen åberopas.

11 § Den som i en handling som upprättas i samband med uppdraget har lämnat uppgift om godkännande för F-skatt ska anses ha ett sådant godkännande om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter, och
2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om godkännande för F-skatt gäller även som sådant skriftligt åberopande av godkännandet som avses i 10 § andra stycket. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 25 kap. 11 § följande lydelse.

11 § Den som i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförlig handling har lämnat uppgift om innehav av F-skattsedel ska anses ha en sådan skattsedel om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra för identifiering godtagbara uppgifter, och
2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om innehav av F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt åberopande av F-skattsedel som avses i 10 § andra stycket.

12 § Det som anges i 11 § gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om godkännande för F-skatt är oriktig.

Bestämmelser om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift finns i skattebrottslagen (1971:69). Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 25 kap. 12 § första stycket följande lydelse.

12 § Det som anges i 11 § gäller dock inte om den som betalar ut ersättningen känner till att uppgiften om innehav av F-skattsedel är oriktig.

Viss ersättning från privatpersoner

13 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut till en mottagare som inte är godkänd för F-skatt eller är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), om

1. utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,
2. ersättningen inte är en utgift i en näringsverksamhet som bedrivs av utbetalaren,
3. ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under beskattningsåret kan antas bli mindre än 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte har träffat en överenskommelse om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, och
5. det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 25 kap. 13 § följande lydelse.

13 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut till en mottagare som inte är godkänd för F-skatt eller är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244), om

1. utbetalaren är en fysisk person eller ett dödsbo,
2. ersättningen inte är en utgift i en näringsverksamhet som bedrivs av utbetalaren,
3. ersättningen tillsammans med annan ersättning för arbete från samma utbetalare under beskattningsåret kan antas bli mindre än 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte har träffat en överenskommelse om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, och
5. det inte är fråga om sådan ersättning för arbete som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken.

Ersättning från handelsbolag till delägare, m.m.

14 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen betalas ut från

1. ett handelsbolag till en delägare i handelsbolaget, eller

1004 Socialförsäkringsbalken

2. en europeisk ekonomisk intressegruppering till en medlem i intressegrupperingen.

Ersättning från utländsk arbetsgivare

15 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas lön eller annan ersättning som den försäkrade får från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person, om

- arbetsgivaren inte har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229), och

- arbetsgivaren och den försäkrade har slutit avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på lönen eller ersättningen.

Undantag för vissa inkomster

Ersättning understigande 1 000 kronor

16 § Om ersättning för arbete för någon annans räkning inte kan antas uppgå till minst 1 000 kronor under året, räknas ersättningen från denne som sjukpenninggrundande inkomst endast om ersättningen utgör inkomst av näringsverksamhet.

Semesterlön och semesterersättning

17 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte semesterlön till den del lönen överstiger vad som skulle ha betalats i lön för utfört arbete under motsvarande tid. Motsvarande begränsning gäller för semesterersättning.

Vissa utdelningar, kapitalinkomster och lån

18 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte inkomst som avses i 10 kap. 3 § 1-3 inkomstskattelagen (1999:1229).

Mindre ersättning till idrottsutövare

19 § Som sjukpenninggrundande inkomst av anställning räknas inte ersättning som en idrottsutövare får från en sådan ideell förening som avses i 7 kap. 7 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229) och som har till huvudsakligt syfte att främja idrottslig verksamhet, om ersättningen från föreningen under året kan antas bli mindre än ett halvt prisbasbelopp.

Vissa avtalsförmåner som avses i lagen om särskild löneskatt

20 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte följande ersättningar:

1. ersättning som anges i 1 § första stycket 1-5 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och

2. ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbets-skada som enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvs-inkomster utgör underlag för nämnda skatt.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

21 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som har lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse) om följande förutsättningar är uppfyllda:

- ersättningen avser en sådan anställd som omfattas av ändamålet med vinstandelsstiftelsen,

- ersättningen avser inte betalning för den anställdes arbete åt vinstandelsstiftelsen, och

- de bidrag arbetsgivaren har lämnat till vinstandelsstiftelsen har varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande andel av de anställda.

Detta gäller även ersättning från en annan juridisk person med motsvarande ändamål som en vinstandelsstiftelse.

22 § Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller det som föreskrivs i 21 § inte ersättning som den juridiska personen lämnar till företagsledare eller delägare i företaget eller till en person som är närstående till någon av dem.

Med fåmansföretag, fåmanshandelsbolag, företagsledare och närstående avses detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229).

23 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren har lämnat under något av åren 1988-1991.

Försäkrade som senast för juli 2008 beviljats icke tidsbegränsad sjukersättning

24 § Som sjukpenninggrundande inkomst räknas inte inkomst på grund av förvärvsarbete som den försäkrade utför under tid för vilken han eller hon får sjukersättning enligt bestämmelserna i 37 kap. 3 §.

Årsarbetstid

Allmänna bestämmelser

25 § Årsarbetstid ska beräknas för en försäkrad som har en sjukpenninggrundande inkomst som helt eller delvis avser anställning. Årsarbetstiden beräknas när den enligt särskilda bestämmelser har betydelse för beräkningen av en förmån.

26 § Årsarbetstiden är det antal timmar eller dagar per år som en försäkrad tills vidare kan antas komma att ha som ordinarie arbetstid eller motsvarande normal arbetstid i sitt förvärvsarbete.

27 § Årsarbetstiden beräknas i dagar endast när den schablonberäknas. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om schablonberäkning av årsarbetstiden.

Ledighet som likställs med förvärvsarbete

28 § När årsarbetstiden beräknas ska följande ledigheter likställas med förvärvsarbete:

1. ledighet för semester, dock inte om den försäkrade under ledigheten får semesterlön enligt semesterlagen (1977:480) och, enligt 15 § samma lag, kan begära att dagar då han eller hon är oförmögen till arbete på grund av sjukdom inte räknas som semesterdag,
2. ledighet under studietid för vilken oavkortade löneförmåner lämnas,
3. ledighet under tid då den försäkrade får ersättning för att delta i tecken-
språkutbildning för vissa föräldrar (TUFF), och
4. ledighet för ferier eller för motsvarande uppehåll för lärare som är anställda inom utbildningsväsendet.

Beräkning av årsarbetstiden

29 § Årsarbetstiden avrundas till närmast hela timtal, varvid halv timme avrundas uppåt.

30 § När den försäkrades förhållanden inte är kända för Försäkringskassan ska beräkningen av årsarbetstiden grundas på upplysningar som Försäkringskassan kan inhämta från den försäkrade eller dennes arbetsgivare eller uppdragsgivare.

31 § I 26 kap. samt 28 kap. 8 och 9 §§ finns ytterligare bestämmelser om beräkning av årsarbetstid i vissa situationer.

58 kap. Allmänna bestämmelser om inkomstgrundad ålderspension

Innehåll

1 § I detta kapitel finns grundläggande bestämmelser i 2–5 §§.

Vidare finns bestämmelser om

- underrättelse om beslut i 9 §, och
- indexering, balansering och anslutande definitioner i 10–28 §§.

Grundläggande bestämmelser

Inkomstpension

2 § Inkomstpension ska beräknas utifrån de pensionsrätter som fastställts för den försäkrade.

Inkomstpensionens storlek är också beroende av den allmänna inkomstutvecklingen.

Premiepension

3 § Premiepension ska beräknas utifrån de pensionsrätter som fastställts för den försäkrade.

Premiepensionens storlek är också beroende av värdeutvecklingen på de medel som fonderats i premiepensionssystemet.

Tilläggs pension

4 § Tilläggs pension ska beräknas utifrån de pensionspoäng som fastställts för den försäkrade.

Tilläggs pensionens storlek är också beroende av den allmänna inkomstutvecklingen.

5 § Pensionsrätt och pensionspoäng fastställs årligen och grundas på den försäkrades pensionsunderlag. Detta består av summan av

- fastställd pensionsgrundande inkomst (PGI) och
- fastställda pensionsgrundande belopp (PGB).

Underrättelse om beslut

9 § Om den försäkrade har debiterats slutlig skatt, ska underrättelse om Skatteverkets beslut om pensionsgrundande inkomst enligt 59 kap. anges på beskedet om slutlig skatt. I annat fall ska underrättelse ske genom särskilt besked senast den 15 december fastställelseåret.

Den försäkrade ska skriftligen eller, om den försäkrade begär det, på något annat sätt underrättas om Pensionsmyndighetens beslut om pensionsgrundande belopp, pensionsrätt och pensionspoäng enligt 60 och 61 kap. senast den 31 mars året efter fastställelseåret.

Det ska framgå av en underrättelse enligt första eller andra stycket hur man begär omprövning av beslutet. En underrättelse behöver inte sändas till den som inte är bosatt i Sverige och vars adress är okänd. Lag (2013:747).

Indexering, balansering och anslutande definitioner

Inkomstindex

10 § Vissa beräkningar som anges i denna balk ska grundas på ett inkomstindex som beräknas för varje år. Inkomstindexet ska visa den allmänna inkomstutvecklingen.

Beräkningarna ska grundas på ett inkomstindex för 1999 om 100,00.

11 § Inkomstindex ska visa den relativa förändringen av genomsnittet av de årliga pensionsgrundande inkomsterna, efter avdrag för allmän pensionsavgift, för försäkrade som under beskattningsåret har fyllt minst 16 år och högst 64 år. Vid beräkningen tillämpas inte 59 kap. 4 § andra stycket. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 58 kap. 11 § följande lydelse.

12 § Förändringen av indextalet mellan två på varandra följande år ska motsvara den beräknade årliga relativa förändringen av de inkomster som anges i 11 § under en period av tre år före det år inkomstindexet avser.

När inkomsterna beräknas ska den årliga förändringen i det allmänna prisläget under samma treårsperiod, räknat från juni till juni, räknas bort.

Det framräknade värdet ska därefter räknas om med förändringen i det allmänna prisläget i juni två år före det år indexet avser och det allmänna prisläget i juni året närmast före det året.

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om inkomstindexet.

Balanstal

14 § Vissa beräkningar som anges i denna balk ska grundas på ett balanstal som beräknas enligt bestämmelsen i andra stycket och 15–20 §§.

Balanstalet beräknas för varje år och ska visa kvoten mellan

- summan av fördelningssystemets avgiftstillgång och ett genomsnittligt värde av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna och
- fördelningssystemets pensionsskuld vid utgången av det andra året före det år balanstalet avser.

15 § Med avgiftstillgång avses produkten av

- avgiftsinkomsterna till fördelningssystemet och
- medelvärdet av tiden i år räknat från det att en pensionsrätt tjänas in till det att den betalas ut i form av pension (omsättningstiden).

Med ett genomsnittligt värde av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna avses medelvärdet av de redovisade marknadsvärdena av tillgångarna hos Första–Fjärde och Sjätte AP-fonderna vid utgången av det andra, tredje respektive fjärde året före det år balanstalet avser.

16 § Med pensionsskuld avses det totala pensionsåtagandet i fördelningssystemet.

17 § Avgiftsinkomsterna beräknas som produkten av

- genomsnittet av inkomsterna det andra, tredje och fjärde året före det år balanstalet avser och
- inkomsternas beräknade årliga relativa förändring under det andra–femte året före det år balanstalet avser.

18 § När inkomsternas relativa förändring beräknas ska den årliga förändringen i det allmänna prisläget under samma treårsperiod, räknat från juni till juni, frånräknas.

Det framräknade värdet ska därefter räknas om med förändringen i det allmänna prisläget i juni tre år före det år balanstalet avser och det allmänna prisläget i juni året efter det förstnämnda året.

19 § Omsättningstiden beräknas som medianen av omsättningstiden för det tredje, fjärde och femte året före det år balanstalet avser.

20 § Pensionsskulden beräknas för det andra året före det år balanstalet avser, som summan av

1. pensionsbehållningar enligt 62 kap. 5–7 §§,
2. det beräknade värdet av pensionsrätter för inkomstpension enligt 61 kap. 5–10 §§,
3. utbetalad pension för varje åldersgrupp i december multiplicerad med beräknat antal återstående utbetalningar av ett genomsnittligt pensionsbelopp för samma åldersgrupp, justerat med den räntefaktor som anges i 62 kap. 36 § och
4. det beräknade värdet av kommande utbetalningar av tilläggspension för dem som inte börjat ta ut sådan pension.

21 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om balanstalet.

Balansindex

22 § Om balanstalet för ett år understiger 1,0000 ska ett balansindex beräknas som ska användas vid vissa beräkningar enligt denna balk.

Ett balansindex ska därefter beräknas för varje år fram till dess att det når minst samma värde som inkomstindex.

23 § När balansindexet första gången bestäms för en sådan period som anges i 22 § ska balansindexet räknas fram som produkten av

- balanstalet och
- inkomstindexet för samma år.

24 § Efter det att balansindexet beräknats första gången enligt 23 § ska, för varje därpå följande år under perioden, det beräknade balansindexet multipliceras med kvoten mellan

- inkomstindexet efter årsskiftet och
- inkomstindexet före årsskiftet.

Produkten ska därefter multipliceras med det balanstal som ska gälla efter årsskiftet.

1010 Socialförsäkringsbalken

25 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om balansindexet.

Inkomstbasbelopp

26 § Vissa beräkningar enligt denna balk ska grundas på ett inkomstbasbelopp som beräknas för varje år.

27 § Inkomstbasbeloppet för ett visst år motsvarar produkten av

- bastalet 43 313 och
- kvoten mellan inkomstindexet för det år inkomstbasbeloppet ska bestämmas för och inkomstindexet för 2005.

Det omräknade beloppet ska avrundas till närmaste hundratal kronor.

28 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om inkomstbasbeloppet.

59 kap. Pensionsgrundande inkomst

Innehåll

1 § I detta kapitel finns allmänna bestämmelser om pensionsgrundande inkomst i 2–7 §§,

Vidare finns bestämmelser om

- inkomst av anställning i 8–13 §§,
- inkomst av annat förvärvsarbete i 14–21 §§,
- undantag för vissa inkomster i 22–28 §§,
- hur samordnade sociala förmåner är pensionsgrundande i 29–31 §§, och
- beräkning av pensionsgrundande inkomst i 32–38 §§.

Allmänna bestämmelser om pensionsgrundande inkomst

Vad är pensionsgrundande inkomst?

2 § Pensionsgrundande inkomst beräknas av Skatteverket på inkomster som den försäkrade har haft och som är pensionsgrundande.

Vilka inkomster är pensionsgrundande?

3 § Följande inkomster är pensionsgrundande:

- inkomster av anställning som avses i 8–13 §§, och
 - inkomster av annat förvärvsarbete som avses i 14–21 §§.
- Undantag från det som anges i första stycket finns i 22–31 §§.

Hur beräknas pensionsgrundande inkomst?

4 § Den försäkrades pensionsgrundande inkomst för ett år (intjänandeåret) utgörs av summan av hans eller hennes inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete för det året.

Vid beräkningen ska det bortses från inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete till den del summan av dessa överstiger 7,5 inkomstbasbelopp under intjänandeåret (intjänandetaket). Det bortses i första hand från inkomster av annat förvärvsarbete.

När fastställs pensionsgrundande inkomst?

5 § Pensionsgrundande inkomst fastställs för varje år som en person har varit försäkrad och haft sådana inkomster här i landet som är pensionsgrundande.

Pensionsgrundande inkomst fastställs dock endast om summan av de inkomster som är pensionsgrundande uppgår till minst 42,3 procent av det prisbasbelopp som gäller för intjänandeåret.

6 § Pensionsgrundande inkomst fastställs inte för en försäkrad som är född 1937 eller tidigare. Lag (2011:1075).

7 § För det år när den försäkrade har avlidit fastställs pensionsgrundande inkomst endast om pensionsrätt för premiepension ska föras över till den avlidnes make för det året.

Inkomst av anställning

Lön och kostnadsersättning

8 § Som inkomst av anställning räknas lön eller annan ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån som en försäkrad har fått som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst.

Med lön likställs kostnadsersättning som inte undantas vid beräkning av skatteavdrag enligt 10 kap. 3 § 9 eller 10 skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 8 § andra stycket följande lydelse.

Med lön likställs kostnadsersättning som inte undantas vid beräkning av skatteavdrag enligt 8 kap. 19 eller 20 § skattebetalningslagen (1997:483).

Uppdragsinkomst m.m.

9 § Som inkomst av anställning räknas, även om mottagaren inte har varit anställd hos den som betalat ut ersättningen, följande:

1. ersättning i pengar eller annan skattepliktig förmån för utfört arbete, dock inte pension, och

1012 Socialförsäkringsbalken

2. tillfällig förvärvsinkomst av verksamhet som inte bedrivits självständigt.

I fall som anges i första stycket likställs den som har utfört arbetet med en arbetstagare och den som betalat ut ersättningen med en arbetsgivare.

Rabatt m.m.

10 § Som inkomst av anställning räknas skattepliktig intäkt i form av rabatt, bonus eller annan förmån som har lämnats på grund av kundtrohet eller liknande.

Detta gäller dock endast om den som slutligt har stått för de kostnader som ligger till grund för förmånen är någon annan än den som är skattskyldig för förmånen.

Vissa undantag

11 § I vissa fall ska ersättning som avses i 8–10 §§ inte anses som inkomst av anställning. Bestämmelser om detta finns i 15–21 §§.

Marie Curie-stipendium

12 § Som inkomst av anställning räknas stipendium (Marie Curie-stipendium) som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen (1999:1229) ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst. Detta gäller dock endast om stipendiet har betalats ut av

1. en fysisk person bosatt i Sverige, eller
2. en svensk juridisk person.

Den som har betalat ut ett sådant stipendium anses som arbetsgivare.

Sociala förmåner

13 § Som inkomst av anställning räknas följande sociala förmåner:

1. Föräldrapenningsförmåner.
2. Vårdbidrag, i den utsträckning bidraget inte är ersättning för merkostnader.
3. Ersättning från Försäkringskassan i form av sjuklönegaranti enligt 20 § lagen (1999:1047) om sjuklön.
4. Sjukpenning eller motsvarande ersättning enligt denna balk eller annan författning eller på grund av särskilt beslut av regeringen. Detta gäller i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för en försäkrads inkomst som arbetstagare i allmän eller enskild tjänst.
5. Inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning.
6. Livränta på grund av arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.
7. Närståendepenning.
8. Dagpenning från arbetslöshetskassa.
9. Aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program.
10. Utbildningsbidrag för doktorander.
11. Ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF).

12. Dagpenning till totalförsvarspiktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarspikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspiktiga.

13. Bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen föreskriver det.

Inkomst av annat förvärvsarbete

Näringsverksamhet m.m.

14 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas följande:

1. Inkomst av en sådan näringsverksamhet som enligt 2 kap. 23 § inkomstskattelagen (1999:1229) utgör aktiv näringsverksamhet.

2. Tillfällig förvärvsinkomst av självständigt bedriven verksamhet.

3. Ersättning för arbete för någon annans räkning i pengar eller andra skattepliktiga förmåner.

4. Sjukpenning eller motsvarande ersättning enligt denna balk eller annan författning eller på grund av särskilt beslut av regeringen. Detta gäller i den utsträckning ersättningen har trätt i stället för inkomst som anges i 1–3.

5. Stipendium som enligt 11 kap. 46 § inkomstskattelagen ska tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst.

Det som anges i första stycket gäller endast i den utsträckning inkomsten inte ska räknas som inkomst av anställning. Vidare gäller det som anges i 15–21 §§.

Ersättning till den som är godkänd för F-skatt

15 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas sådan ersättning för utfört arbete som anges i 8–10 §§ och som har betalats ut till en mottagare som var godkänd för F-skatt när ersättningen bestämdes eller betalades ut.

Första stycket gäller inte om ersättningen betalats ut från en semesterkassa. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 15 § första stycket följande lydelse.

15 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas sådan ersättning för utfört arbete som anges i 8–10 §§ och som har betalats ut till en mottagare som hade en F-skattsedel när ersättningen bestämdes eller betalades ut.

16 § Om mottagaren hade ett godkännande för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförarandelagen (2011:1244), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om godkännandet har åberopats skriftligen. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 16 § följande lydelse.

1014 Socialförsäkringsbalken

16 § Om mottagaren hade en F-skattsedel med villkor enligt 4 kap. 9 § skattebetalningslagen (1997:483), räknas ersättningen som inkomst av annat förvärvsarbete bara om F-skattsedeln har återopats skriftligen.

17 § Den som i en handling som upprättas i samband med uppdraget har lämnat uppgift om godkännande för F-skatt ska anses ha haft ett sådant godkännande om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra uppgifter som är godtagbara för identifiering, och
2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om godkännande för F-skatt gäller även som sådant skriftligt återopande av godkännande som avses i 16 §. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 17 § följande lydelse.

17 § Den som i en anbudshandling, en faktura eller någon därmed jämförig handling har lämnat uppgift om innehav av F-skattsedel ska anses ha haft en sådan skattsedel om handlingen även innehåller följande uppgifter:

1. utbetalarens och betalningsmottagarens namn och adress eller andra uppgifter som är godtagbara för identifiering, och
2. betalningsmottagarens personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

Uppgiften om innehav av F-skattsedel gäller även som sådant skriftligt återopande av F-skattsedel som avses i 16 §.

18 § Det som anges i 17 § gäller inte om den som har betalat ut ersättningen känt till att uppgiften om godkännande för F-skatt var oriktig. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Det som anges i 17 § gäller inte om den som har betalat ut ersättningen känt till att uppgiften om innehav av F-skattsedel var oriktig.

Viss ersättning från privatpersoner

19 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete som avses i 8–10 §§ om

1. utbetalaren var en fysisk person eller ett dödsbo,
2. den ersättning som betalats ut inte var en utgift i en näringsverksamhet som utbetalaren har bedrivit,
3. den sammanlagda ersättningen för arbete från samma utbetalare under beskattningsåret var mindre än 10 000 kronor,
4. utbetalaren och mottagaren inte hade träffat en överenskommelse om att ersättningen ska anses som inkomst av anställning, och
5. det inte var fråga om sådan ersättning som avses i 12 kap. 16 § föräldrabalken. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 19 § 3 följande lydelse.

3. den sammanlagda ersättningen för arbete från samma utbetalare under inkomståret var mindre än 10 000 kronor,

Ersättning från handelsbolag till delägare, m.m.

20 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas ersättning för arbete om ersättningen har betalats ut från

1. ett handelsbolag till en delägare i handelsbolaget, eller
2. en europeisk ekonomisk intressegruppering till en medlem i intressegrupperingen.

Ersättning från utländsk arbetsgivare

21 § Som inkomst av annat förvärvsarbete räknas lön eller annan ersättning som den försäkrade har fått från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är en utländsk juridisk person, om

- arbetsgivaren inte har sådant fast driftställe i Sverige som avses i 2 kap. 29 § (1999:1229) inkomstskattelagen, och
- den försäkrade och arbetsgivaren har slutit avtal som avses i 2 kap. 8 § socialavgiftslagen (2000:980) att arbetsgivaravgifter inte ska betalas på lönen eller ersättningen.

Undantag för vissa inkomster

Ersättning under 1 000 kronor

22 § Följande ersättningar och inkomster är inte pensionsgrundande:

1. ersättning som avses i 8–10 §§, om den kommer från en och samma arbetsgivare och är mindre än sammanlagt 1 000 kronor under ett år,
2. inkomst som avses i 14 § första stycket 1 eller 2, om den är mindre än 1 000 kronor under ett år,
3. ersättning som avses i 14 § första stycket 3 eller i 15, 16 eller 19 §, om ersättningen från den som arbetet utförts åt är mindre än 1 000 kronor under ett år, och
4. stipendium som avses i 12 § eller 14 § första stycket 5, om beloppet är mindre än 1 000 kronor under ett år.

Vissa utdelningar, kapitalinkomster, lån m.m.

23 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte sådan intäkt som avses i 10 kap. 3 § 1–4 inkomstskattelagen (1999:1229).

Mindre ersättning till idrottsutövare

24 § Som pensionsgrundande inkomst av anställning räknas inte ersättning som en idrottsutövare får från en ideell förening som har till ändamål att främja idrott och som uppfyller kraven i 7 kap. 4–6 och 10 §§ inkomstskattelagen (1999:1229), om ersättningen från föreningen under ett år är mindre än hälften av det för året gällande prisbasbeloppet. Lag (2013:949).

Vissa avtalsförmåner som avses i lagen om särskild löneskatt

25 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte följande ersättningar, i den utsträckning dessa utgör underlag för särskild löneskatt:

1. ersättning som anges i 1 § första stycket 1–5 och fjärde stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, och
2. ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring vid arbets-skada enligt 2 § första stycket lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvs-inkomster.

Ersättning från vinstandelsstiftelse

26 § Som pensionsgrundande inkomst räknas inte ersättning från en stiftelse som har till väsentligt ändamål att tillgodose ekonomiska intressen hos dem som är eller har varit anställda hos en arbetsgivare som har lämnat bidrag till stiftelsen (vinstandelsstiftelse), om följande förutsättningar är uppfyllda:

- ersättningen avser en sådan anställd som omfattas av ändamålet med vinstandelsstiftelsen,
- ersättningen avser inte betalning för arbete som den anställde utfört åt vinstandelsstiftelsen, och
- de bidrag arbetsgivaren har lämnat till vinstandelsstiftelsen har varit avsedda att vara bundna under minst tre kalenderår och att på likartade villkor tillkomma en betydande andel av de anställda.

Detta gäller även ersättning från en annan juridisk person med motsvarande ändamål som en vinstandelsstiftelse.

27 § Om arbetsgivaren är ett fåmansföretag eller ett fåmanshandelsbolag gäller det som föreskrivs i 26 § inte ersättning som den juridiska personen har lämnat till företagsledare eller delägare i företaget eller till en person som är närstående till någon av dem.

Med fåmansföretag, fåmanshandelsbolag, företagsledare och närstående avses detsamma som i inkomstskattelagen (1999:1229).

28 § När pensionsgrundande inkomst beräknas ska det bortses från sådan ersättning från en vinstandelsstiftelse som härrör från bidrag som arbetsgivaren har lämnat under åren 1988–1991.

Hur är samordnade sociala förmåner pensionsgrundande?

29 § Har Försäkringskassan eller en arbetslöshetskassa till en försäkrad för en viss månad betalat ut en ersättning som är pensionsgrundande antingen genom att den utgör pensionsgrundande inkomst, eller genom att det ska beräknas ett pensionsgrundande belopp för den enligt 60 kap. 7 § eller pensionspoäng enligt 61 kap. 20 §, och har den försäkrade senare för samma månad beviljats annan ersättning som är pensionsgrundande och samordnad med den ersättning som tidigare har betalats ut, gäller följande. Den senare beviljade ersättningen är pensionsgrundande endast till den del ersättningen avser tid från och med den månad då den har betalats ut.

30 § Vid tillämpning av 29 § ska det anses som om sjukersättning eller aktivitetsersättning har betalats ut före livränta, om det vid samma tidpunkt beviljas

- inkomstrelaterad sjukersättning eller inkomstrelaterad aktivitetsersättning, och
- livränta på grund av arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap.

31 § Lämnas livränta enligt 41–44 kap. tillsammans med sjukersättning eller aktivitetsersättning är livräntan inte pensionsgrundande till den del den har samordnats med inkomstrelaterad sådan ersättning.

Beräkning av pensionsgrundande inkomst

Grundläggande bestämmelser

32 § Inkomster av anställning och inkomster av annat förvärvsarbete som är pensionsgrundande ska beräknas enligt 33–38 §§ och var för sig avrundas till närmaste lägre hundratal kronor.

33 § Till grund för beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten ett visst intjänandeår läggs den försäkrades beslut om statlig inkomstskatt för det året.

Om en inkomst som är pensionsgrundande har mottagits under ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderår ska den inkomsten anses ha mottagits under kalenderåret närmast före det år då beslutet om slutlig skatt fattades. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 33 § följande lydelse.

33 § Till grund för beräkningen av den pensionsgrundande inkomsten ett visst intjänandeår läggs den försäkrades taxering till statlig inkomstskatt för det året.

Om en inkomst som är pensionsgrundande har mottagits under ett beskattningsår som inte sammanfaller med kalenderår ska den inkomsten anses ha mottagits under kalenderåret närmast före taxeringsåret.

34 § Pensionsgrundande inkomst av anställning, som den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229) inte är skattskyldig för i Sverige, bestäms med ledning av en kontrolluppgift eller uppgifter i en arbetsgivardeklaration enligt skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1434).

1018 Socialförsäkringsbalken

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 34 § följande lydelse.

34 § Pensionsgrundande inkomst av anställning, som den försäkrade enligt inkomstskattelagen (1999:1229) inte är skattskyldig för i Sverige, bestäms med ledning av en kontrolluppgift enligt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Värdering av skattepliktiga förmåner

35 § Skattepliktiga förmåner ska tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 11 kap. 4–11 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244).

Avvikelse får ske från det förmånsvärde som Skatteverket bestämt enligt 2 kap. 10 a första stycket 1 och andra stycket samt 10 b–10 d § socialavgiftslagen (2000:980) om det finns skäl till detta. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 59 kap. 35 § följande lydelse.

35 § Skattepliktiga förmåner ska tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14–17 §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Avvikelse får ske från det förmånsvärde som Skatteverket bestämt enligt 9 kap. 2 § andra stycket samma lag, om det finns skäl till detta.

Avdrag för kostnader och allmän pensionsavgift

36 § När den försäkrades pensionsgrundande inkomster av anställning beräknas ska avdrag göras för kostnader som han eller hon har haft i arbetet. Detta gäller i den utsträckning den försäkrades kostnader, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 5 000 kronor.

Vid beräkningen ska avdrag också göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Avdraget görs i första hand från inkomst enligt 13 §.

37 § När den försäkrades pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete beräknas ska avdrag göras för debiterad allmän pensionsavgift som den försäkrade ska betala för dessa inkomster enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift.

Avdraget görs i första hand från inkomst enligt 14 § första stycket 4.

38 § När pensionsgrundande inkomster av annat förvärvsarbete beräknas ska underskott i en förvärvskälla inte dras av från inkomst av en annan förvärvskälla.

61 kap. Pensionsrätt och pensionspoäng

Innehåll

1 § I detta kapitel finns inledande bestämmelser i 2 och 3 §§.

Vidare finns bestämmelser om

- fastställande av pensionsrätt i 4 §,
- beräkning av pensionsrätt i 5–10 §§,
- överföring av pensionsrätt för premiepension i 11–16 §§,
- fastställande av pensionspoäng i 17 §,
- beräkning av pensionspoäng i 18–22 §§, och
- år med pensionspoäng vid vård av småbarn (vårdår) i 23–27 §§.

Inledande bestämmelser

Vad är pensionsrätt?

2 § Pensionsrätt räknas fram årligen för den försäkrade och ligger till grund för beräkning av inkomstpension och premiepension.

Vad är pensionspoäng?

3 § Pensionspoäng räknas fram årligen för den försäkrade och ligger till grund för beräkning av tilläggpension.

Fastställande av pensionsrätt

4 § För en försäkrad som är född 1938 eller senare ska det fastställas såväl pensionsrätt för inkomstpension som pensionsrätt för premiepension för varje år som det har fastställts

- pensionsgrundande inkomst, eller
- pensionsgrundande belopp.

För det år då den försäkrade har avlidit fastställs endast pensionsrätt för premiepension.

Beräkning av pensionsrätt

Grundläggande bestämmelser

5 § Pensionsrätt för inkomstpension och pensionsrätt för premiepension för ett år ska beräknas var för sig på summan av den försäkrades pensionsunderlag enligt 58 kap. 5 § för det året.

6 § Om inte annat följer av bestämmelserna i 7–10 §§, är den försäkrades pensionsrätt

1. för inkomstpension 16 procent av pensionsunderlaget, och
2. för premiepension 2,5 procent av pensionsunderlaget.

1020 Socialförsäkringsbalken

När pensionsrätten beräknas ska avrundning göras till närmaste lägre hela krontal.

Pensionsrätt för pensionsgrundande belopp

7 § För att den försäkrade ska tillgodoräknas pensionsrätt för premiepension för pensionsgrundande belopp för plikttjänstgöring, studier eller barnår krävs att förvärvsvillkoret i 62 kap. 38–41 §§ är uppfyllt vid den tidpunkt när nämnda belopp har fastställts.

8 § Om de förutsättningar som avses i 7 § inte är uppfyllda, ska pensionsrätt för premiepension inte beräknas på den del av pensionsunderlaget som motsvarar de pensionsgrundande belopp som anges i samma paragraf. Pensionsrätten för inkomstpension ska då i stället beräknas till 18,5 procent av den delen av pensionsunderlaget.

Första stycket gäller även om pensionsgrundande inkomster och belopp senare ändras så att förvärvsvillkoret i 62 kap. 38 § inte längre är uppfyllt.

Obetalda avgifter

9 § För att en försäkrad ska tillgodoräknas full pensionsrätt på pensionsgrundande inkomst av annat förvärvsarbete för ett år måste hela ålderspensionsavgiften enligt socialavgiftslagen (2000:980) och hela den allmänna pensionsavgiften enligt lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift för inkomsten vara betald.

Om dessa avgifter inte helt betalats inom den tid som anges i 62 kap. 17 och 18 § skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller följande. Pensionsrätt ska beräknas endast på så stor andel av den pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomster av annat förvärvsarbete som motsvarar den andel av årets avgifter som betalats inom föreskriven tid. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 61 kap. 9 § andra stycket följande lydelse.

Om dessa avgifter inte helt betalats inom den tid som anges i 16 kap. 12 § skattebetalningslagen (1997:483) gäller följande. Pensionsrätt ska beräknas endast på så stor andel av den pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomster av annat förvärvsarbete som motsvarar den andel av årets avgifter som betalats inom föreskriven tid.

Försäkrade födda 1938–1953

10 § För en försäkrad som är född under något av åren 1938–1953 gäller följande. Pensionsrätt för inkomstpension och pensionsrätt för premiepension ska minskas med en tjugondel för varje helt år från och med året efter födelseåret till utgången av 1954.

Första stycket gäller dock inte pensionsrätt för år efter det år då den försäkrade har fyllt 64 år.

Överföring av pensionsrätt för premiepension

11 § Hela den pensionsrätt för premiepension som för ett år har fastställts för en försäkrad kan föras över till hans eller hennes make. För sådan överföring, för upphörande av överföring och för återkallelse av anmälan om överföring gäller föreskrifterna i 12–16 §§.

12 § Anmälan om överföring av pensionsrätt för premiepension ska skriftligen göras av makarna gemensamt och ska ha kommit in till Pensionsmyndigheten senast den 31 januari det första år som pensionsrätten hänför sig till. Anmälan gäller tills vidare om inget annat anges i anmälan.

13 § Pensionsrätt för premiepension får föras över till make endast om denne

1. har varit försäkrad för en bosättningsbaserad eller arbetsbaserad förmån enligt 4–6 kap. någon gång under intjänandeåret, eller
2. tidigare har tillgodoräknats pensionsrätt för premiepension.

14 § Om någon av makarna vill att en överföring som gäller tills vidare ska upphöra måste han eller hon skriftligen anmäla detta till Pensionsmyndigheten senast den 31 januari det år från och med vilket överföringen ska upphöra.

15 § Om makarnas äktenskap har upplösts ska överföringen upphöra från och med det år då äktenskapet upplöstes.

Har äktenskapet upplösts genom att den make som överföringen ska ske från har avlidit, ska dock överföringen gälla även det år då äktenskapet upplöstes, om inte också den andra maken avled samma år.

16 § Återkallelse av anmälan om överföring av pensionsrätt för premiepension ska vara skriftlig. Återkallelse får inte göras efter den dag då anmälan senast ska ha kommit in till Pensionsmyndigheten.

Fastställande av pensionspoäng

17 § För en försäkrad som är född 1953 eller tidigare ska det fastställas pensionspoäng för tilläggs pension för varje år som det har fastställts pensionsgrundande inkomst.

Pensionspoäng fastställs inte för

1. år efter det år då den försäkrade fyllt 64 år, och
2. det år då den försäkrade har avlidit.

Beräkning av pensionspoäng

Grundläggande bestämmelser

18 § Den försäkrades pensionspoäng motsvarar kvoten mellan

- den reducerade pensionsgrundande inkomsten och
- det förhöjda prisbasbeloppet.

Pensionspoängen ska beräknas med två decimaler, lägst till en hundraedels poäng.

1022 Socialförsäkringsbalken

19 § Vid beräkningen av pensionspoäng ska den försäkrades reducerade pensionsgrundande inkomst räknas fram som differensen mellan

- den pensionsgrundande inkomsten och
- det förhöjda prisbasbelopp som gällde för intjänandeåret.

Det förhöjda prisbasbeloppet ska i första hand räknas av mot inkomster av anställning.

Pensionsgrundande belopp för sjukersättning eller aktivitetsersättning

20 § Vid tillämpning av bestämmelserna i 18 och 19 §§ ska pensionsgrundande belopp för sjukersättning eller aktivitetsersättning enligt 60 kap. likställas med pensionsgrundande inkomst.

Obetalda avgifter

21 § Det som föreskrivs i 9 § om beräkning av pensionsrätt på pensionsgrundande inkomst som härrör från inkomst av annat förvärsarbete ska även gälla beräkning av pensionspoäng.

Andelsberäkning ska då göras på den pensionsgrundande inkomsten innan det förhöjda prisbasbeloppet dras av.

Maximal pensionspoäng

22 § Den pensionspoäng som tillgodoräknas en försäkrad för ett år får sammanlagt inte överstiga den högsta pensionspoäng som någon för det året kan tillgodoräknas på pensionsgrundande inkomst.

År med pensionspoäng vid vård av småbarn (vårdår)

23 § Vårdår som avses i 24 § ska likställas med år för vilka pensionspoäng har tillgodoräknats den försäkrade, med följande undantag:

1. Vårdår ska inte beaktas vid beräkning enligt 63 kap. 6 § av det medeltal av pensionspoäng som kan tillgodoräknas den försäkrade.
2. Vårdår ska inte beaktas när det bestäms om en försäkrad enligt 63 kap. 3 § har tillgodoräknats pensionspoäng för tillräckligt många år för att ha rätt till tilläggspension.

24 § Vårdår ska tillgodoräknas en förälder som är bosatt här i landet och som under större delen av ett kalenderår har vårdat ett barn som är bosatt här och som är yngre än tre år.

För samma barn och år får vårdår tillgodoräknas endast en förälder.

25 § Vid tillämpningen av 24 § likställs med förälder

1. familjehemsförälder såvitt avser barn som vårdas hos honom eller henne,
2. förälders make som stadigvarande sammanbor med föräldern, och
3. förälders sambo som tidigare har varit gift med eller har eller haft barn med föräldern.

26 § Vårdår får inte tillgodoräknas en försäkrad för

1. år före det år då han eller hon fyllt 16 år,
2. det år då han eller hon avlidit,
3. år efter det då han eller hon fyllt 64 år,
4. år som han eller hon tillgodoräknas pensionspoäng för, eller
5. år som han eller hon enligt 21 § på grund av bristande eller underlåten avgiftsbetalning inte tillgodoräknas pensionspoäng för.

27 § En förälder som vill tillgodoräknas ett vårdår enligt 24 § ska ansöka om det hos Pensionsmyndigheten senast den 31 januari andra året efter det år som vårdår ska tillgodoräknas för.

112 kap. Om beslut

Innehåll

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- interimistiska beslut i 2–4 §§,
- när ett beslut blir gällande i 5 §, och
- beslut genom automatiserad behandling i 6 och 7 §§.

Interimistiska beslut

Allmänna bestämmelser

2 § För tid till dess att ett ärende har avgjorts får Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten besluta i fråga om ersättning från samma myndighet, om

1. det inte utan betydande dröjsmål kan avgöras om rätt till ersättning föreligger,
2. det är sannolikt att sådan rätt föreligger, och
3. det är av väsentlig betydelse för den som begär ersättningen.

Ett beslut enligt första stycket får meddelas även när det står klart att rätt till ersättning föreligger men ersättningens belopp inte kan bestämmas utan betydande dröjsmål.

3 § Finns det sannolika skäl att dra in eller minska en beslutad ersättning, kan den handläggande myndigheten besluta att ersättningen ska hållas inne eller lämnas med lägre belopp till dess att ärendet avgjorts.

Undantag för vissa förmåner

4 § Interimistiska beslut om ersättning enligt 2 och 3 §§ får inte fattas i ärenden om

1. adoptionsbidrag,
2. bilstöd,
3. allmän ålderspension,
4. särskilt pensionstillägg, eller

5. efterlevandepension och efterlevandestöd.
Interimistiska beslut enligt 3 § får inte fattas i ärenden om assistansersättning.

När ett beslut blir gällande

5 § En myndighets eller en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt denna balk ska gälla omedelbart, om inget annat föreskrivs i beslutet eller bestäms av en domstol som har att pröva beslutet.

Beslut genom automatiserad behandling

Beslut som fattas av Skatteverket

6 § Skatteverkets beslut om pensionsgrundande inkomst får fattas genom automatiserad behandling när skälen för beslutet får utelämnas enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223).

Beslut som avses i första stycket får även sättas upp i form av elektroniska dokument. Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad behandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

Beslut som fattas av Pensionsmyndigheten

7 § Beslut om allmän ålderspension får fattas genom automatiserad behandling av Pensionsmyndigheten när skälen för beslutet får utelämnas enligt 20 § första stycket 1 förvaltningslagen (1986:223). Detsamma gäller i tillämpliga delar för beslut om efterlevandepension och efterlevandestöd.

113 kap. Ändring, omprövning och överklagande av beslut

Innehåll

1 § I detta kapitel finns allmänna bestämmelser i 2 §.

Vidare finns bestämmelser om

- ändring av beslut i 3–6 §§,
- omprövning av beslut i 7–9 §§,
- överklagande av Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut i 10–15 §§,

- överklagande av allmän förvaltningsdomstols beslut i 16 och 17 §§,
- tidsfrister för begäran om omprövning och överklagande i 19 och 20 §§,
- handlingar till fel myndighet i 20 a §, och
- avvisningsbeslut i 21 §.

Slutligen finns särskilda bestämmelser om

- allmän ålderspension i 22–36 §§, och
- förmåner till efterlevande i 37–40 §§. Lag (2013:82)

Lag (2013:82) har trätt i kraft den 1 juli 2013. Äldre föreskrifter gäller för beslut som har meddelats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2013 hade 113 kap. 1 § första stycket fjärde strecksatsen följande lydelse.

- överklagande av allmän förvaltningsdomstols beslut i 16–18 §§,

Allmänna bestämmelser

2 § Beslut i ärenden om förmåner enligt denna balk får ändras, omprövas och överklagas med tillämpning av bestämmelserna i 321 §§, om inget annat följer av bestämmelserna i 2240 §§.

Det som anges i första stycket gäller även beslut i ärenden

- enligt 19 kap. om bidragsskyldigas betalningsskyldighet mot Försäkringskassan, och

- om utfärdande av intyg för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen. Lag (2010:1312).

Ändring av beslut

3 § Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten ska ändra ett beslut som har fattats av respektive myndighet och som inte har prövats av domstol, om beslutet

1. på grund av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet,

2. har blivit oriktigt på grund av att det har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag, eller

3. har blivit oriktigt på grund av uppenbart felaktig rättstillämpning eller annan liknande orsak.

Beslutet ska ändras även om omprövning inte har begärts. Ändring behöver dock inte göras om oriktigheten är av ringa betydelse.

4 § Det allmänna ombudet får begära ändring enligt 3 §. Sådan begäran får det allmänna ombudet framställa även till förmån för enskild part.

5 § Ett beslut får inte ändras till den försäkrades nackdel med stöd av 3 § när det gäller en förmån som har förfallit till betalning, och inte heller i annat fall om det finns synnerliga skäl mot det.

6 § En fråga om ändring enligt 3 § får inte tas upp av den handläggande myndigheten senare än två år efter den dag då beslutet meddelades. Ändring får dock ske även senare än två år efter den dag då beslutet meddelades

1. om det först därefter kommit fram att beslutet har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag, eller

2. om det finns andra synnerliga skäl.

Omprövning av beslut

7 § Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten ska ompröva ett beslut som har fattats av respektive myndighet om det skriftligen begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte har meddelats med stöd av 3 §.

Ett avvisningsbeslut som grundas på att en begäran om omprövning eller ett överklagande kommit in för sent får inte omprövas. Inte heller får omprövning avse en fråga som har avgjorts

- efter omprövning, eller
- av domstol.

Bestämmelser om begäran om omprövning genom Internet finns i 111 kap. 4–7 §§.

8 § Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

9 § Har omprövning begärts av ett beslut och överklagar det allmänna ombudet samma beslut, ska beslutet inte omprövas. Ärendet ska i stället överlämnas till allmän förvaltningsdomstol. Den enskildes begäran om omprövning ska i sådant fall anses som ett överklagande.

Överklagande av Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut

Allmänna bestämmelser

10 § Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens beslut får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Ett beslut får dock inte överklagas av en enskild innan beslutet har omprövats enligt 7 §. En enskilds överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats ska anses som en begäran om omprövning enligt nämnda paragraf.

11 § Det som föreskrivs i 10 § andra stycket gäller inte i fråga om beslut som avses i 7 § andra stycket första meningen och inte heller beslut som har meddelats med stöd av 3 §. Den enskildes begäran om omprövning av ett sådant beslut ska anses som ett överklagande.

12 § Ett beslut av Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten får överklagas av det allmänna ombudet. Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol.

Det allmänna ombudet får föra talan även till förmån för enskild part.

13 § Om det allmänna ombudet har överklagat ett beslut av Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten, förs det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol av ombudet.

Rätt domstol

14 § Ett beslut som rör en person som är bosatt i Sverige överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets personen hade sin hemortskommun när beslutet i saken fattades.

Beslut i övriga fall överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets det första beslutet i saken fattades.

15 § Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen var folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet fattades.

För den som var bosatt här i landet under någon del av det år då beslutet fattades, men som inte var folkbokförd här den 1 november föregående år, avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först var bosatt.

Överklagande av allmän förvaltningsdomstols beslut

16 § Prövningstillstånd krävs vid överklagande hos kammarrätten.

17 § Försäkringskassan, Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet får vid överklagande av domstols beslut föra talan även till förmån för enskild part.

18 § [113 kap. 18 § har upphört att gälla genom lag (2013:82) som har trätt i kraft den 1 juli 2013. Äldre föreskrifter gäller för beslut som har meddelats före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 30 juni 2013 hade 113 kap. 18 § följande lydelse.

18 § Bestämmelserna i 33 § fjärde stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291) gäller inte avvisningsbeslut i ärenden enligt denna balk.

Tidsfrister för begäran om omprövning och överklagande

19 § En begäran om omprövning enligt 7 § ska ha kommit in till den handläggande myndigheten inom två månader från den dag då den enskilde fick del av beslutet.

20 § Ett överklagande av Försäkringskassans, Pensionsmyndighetens eller en allmän förvaltningsdomstols beslut ska ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om det är det allmänna ombudet, Försäkringskassan eller Pensionsmyndigheten som överklagar beslutet, ska tiden dock räknas från den dag då beslutet meddelades.

Handlingar till fel myndighet

20 a § Om en begäran om omprövning eller ett överklagande som gäller bostadstillägg eller ersättning på grund av arbetsskada eller skada som avses i 43 eller 44 kap. och som ska göras hos Försäkringskassan i stället har kommit in till Pensionsmyndigheten, ska handlingen anses inkommen till Försäkringskassan samma dag. Detsamma ska gälla om en begäran om omprövning eller ett överklagande ska göras hos Pensionsmyndigheten och handlingen i stället har kommit in till Försäkringskassan.

Avvisningsbeslut

21 § Har en begäran om omprövning eller ett överklagande avvisats ska avvisningsbeslutet, med de undantag som anges i 11 §, överklagas i samma ordning som beslutet i huvudsaken.

Särskilda bestämmelser om allmän ålderspension

Ändring och omprövning av beslut

22 § Bestämmelserna om ändring i 36 §§ tillämpas inte i ärenden om allmän ålderspension. I 26 § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om rättelse av skrivfel och liknande.

I fråga om omprövning av Pensionsmyndighetens och Skatteverkets beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas endast 7 § andra stycket samt 9, 21 och 23–31 §§.

När det gäller omprövning av ett beslut om pensionsgrundande inkomst ska vad som i de i andra stycket angivna bestämmelserna, utom 25 och 28 §§, föreskrivs om Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt 67 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 113 kap. 22 § andra stycket följande lydelse.

I fråga om omprövning av Pensionsmyndighetens och Skatteverkets beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas endast 7 § andra stycket samt 9, 21 och 23–31 §§.

23 § Ett beslut om allmän ålderspension ska omprövas om det skriftligen begärs av den som beslutet avser eller om det finns andra skäl.

24 § Om den som ett beslut om inkomstgrundad ålderspension avser har avlidit, får även någon annan som är berörd av beslutet skriftligen begära omprövning av detta.

25 § Om det vid omprövning av ett beslut om pensionsrätt eller pensionspoäng för inkomstgrundad ålderspension även ska göras en prövning av den pensionsgrundande inkomst som legat till grund för beslutet, ska Pensionsmyndigheten överlämna ärendet i den delen till Skatteverket som ska ompröva beslutet om denna inkomst.

Den enskildes begäran om omprövning ska i fall som avses i första stycket även anses som en begäran om omprövning av pensionsgrundande inkomst.

26 § En begäran om omprövning av ett beslut enligt 23 eller 24 § om allmän ålderspension ska ha kommit in inom två månader från det att den som begär omprövning fick del av beslutet.

I fråga om omprövning av ett beslut som avser fastställande av pensionsgrundande inkomst ska begäran om omprövning ha kommit in till Skatteverket före utgången av femte året efter det fastställelseår som beslutet avser.

I fråga om omprövning av ett beslut som avser fastställande av pensionsgrundande belopp, pensionsrätt eller pensionspoäng ska begäran om omprövning ha kommit in till Pensionsmyndigheten före utgången av året efter det fastställelseår som beslutet avser.

27 § Gör den som begär omprövning av ett beslut om fastställande av pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp, pensionsrätt och pensionspoäng sannolikt att han eller hon inte inom två månader före utgången av den tid som anges i 26 § andra och tredje styckena har fått kännedom om ett beslut eller annan handling med uppgift om vad som har beslutats, ska begäran om omprövning i stället ha kommit in inom två månader från den dag då den som begär omprövningen fick sådan kännedom.

28 § Om en begäran om omprövning av ett beslut om allmän ålderspension har kommit in till Skatteverket, Pensionsmyndigheten eller en allmän förvaltningsdomstol inom den tid som anges i 26 och 27 §§, ska den anses inkommen i rätt tid, även om den myndigheten inte har fattat beslutet.

I fall som avses i första stycket ska handlingen sändas till den myndighet som har meddelat beslutet med uppgift om när den kom in.

29 § Ett beslut om allmän ålderspension får omprövas till den enskildes fördel, utan att den enskilde har begärt detta, inom två månader från det att beslutet meddelades. En omprövning till den enskildes nackdel får endast ske när det finns anledning till omprövning enligt 30 eller 31 §.

Det som anges i första stycket gäller inte omprövning av ett beslut om pensionsgrundande inkomst, pensionsgrundande belopp eller fastställande av pensionsrätt eller pensionspoäng. Även ett sådant beslut får omprövas utan att den enskilde begär det. Ett sådant omprövningsbeslut ska meddelas inom ett år efter fastställelseåret.

30 § Om ett beslut om allmän ålderspension har blivit felaktigt på grund av att den som beslutet avser har lämnat oriktiga uppgifter eller inte har fullgjort en uppgifts- eller anmälningsskyldighet enligt denna balk eller någon annan lag, får omprövning ske också efter de tidpunkter som anges i 29 §.

31 § Omprövning av ett beslut om allmän ålderspension efter de i 29 § angivna tidpunkterna får också göras om

1. det först efter de i 29 § angivna tidpunkterna har visat sig att beslutet har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag eller om det finns andra synnerliga skäl,

2. beslutet påverkas av en ändring av ett beslut enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) om arbetsgivaravgift, eller

3. beslutet omprövas på grund av att det påverkas av en ändring som har gjorts av ett beslut om pensionsgrundande belopp eller pensionsrätt som avser någon annan än den försäkrade. Lag (2011:1434).

Lag (2011:1434) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 113 kap. 31 § 2 följande lydelse.

2. beslutet påverkas av en ändring av ett beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483) om arbetsgivaravgift, eller

Överklagande

32 § Vid överklagande av Pensionsmyndighetens, Skatteverkets och allmän förvaltningsdomstols beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas 10–17, 20, 21 och 33–36 §§.

Bestämmelserna om det allmänna ombudet tillämpas dock inte i fråga om beslut som avser premiepension.

När det gäller överklagande av beslut om pensionsgrundande inkomst ska vad som i de i första och andra styckena angivna bestämmelserna, utom 35 §, föreskrivs om Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt 67 kap. 3 § skatteförarandelagen (2011:1244). Lag (2013:82).

Lag (2013:82) har trätt i kraft den 1 juli 2013. Äldre föreskrifter gäller för beslut som har meddelats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2013 hade 113 kap. 32 § första stycket följande lydelse.

32 § Vid överklagande av Pensionsmyndighetens, Skatteverkets och allmän förvaltningsdomstols beslut i ärenden om allmän ålderspension tillämpas 10–18, 20, 21 och 33–36 §§.

113 kap. 32 § även ändrad genom lag (2011:1434) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 113 kap. 32 § tredje stycket följande lydelse.

När det gäller överklagande av beslut om pensionsgrundande inkomst ska vad som i de i första och andra styckena angivna bestämmelserna, utom 35 §, föreskrivs om Pensionsmyndigheten och det allmänna ombudet i stället avse Skatteverket och det allmänna ombudet hos Skatteverket enligt lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

33 § Om den som ett beslut om allmän ålderspension avser har avlidit, får även någon annan som är berörd av beslutet överklaga detta.

34 § Om det allmänna ombudet överklagar ett beslut av Pensionsmyndigheten om pensionsgrundande belopp, pensionsrätt eller pensionspoäng ska överklagandet ha kommit in före utgången av året efter fastställelseåret.

Om beslutet har meddelats efter den 31 oktober året efter det fastställelseår som beslutet avser, ska överklagandet dock ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

35 § Bestämmelserna i 28 § om begäran om omprövning ska tillämpas även i fråga om överklagande.

36 § Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av allmän förvaltningsdomstol endast om ombudet varit part där. Pensionsmyndigheten får inte överklaga ett beslut av allmän förvaltningsdomstol som kan överklagas av det allmänna ombudet.

Särskilda bestämmelser om förmåner till efterlevande

Efterlevandepension och efterlevandestöd

37 § I fråga om ändring, omprövning och överklagande av ett beslut i ärende om efterlevandepension och efterlevandestöd gäller i tillämpliga delar de bestämmelser som anges i 22 och 32 §§ om omprövning och överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension. Följande bestämmelser är dock inte tillämpliga:

- 24 och 25 §§ om omprövning av beslut i ärenden om allmän ålderspension, samt

- 34 § om överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension.

38 § Bestämmelsen i 30 § tillämpas även i fall då det är den avlidne som har lämnat oriktiga uppgifter eller inte fullgjort en uppgifts- eller anmälningsskyldighet.

Premiepension till efterlevande

39 § De bestämmelser som anges i 22 och 32 §§ om ändring, omprövning och överklagande av beslut i ärenden om allmän ålderspension, gäller i tillämpliga delar i fråga om omprövning och överklagande av beslut i ärenden om premiepension till efterlevande.

40 § Bestämmelsen i 30 § ska i fråga om beslut i ärenden om premiepension till efterlevande tillämpas också då det är pensionsspararen eller den som tidigare hade rätt till sådan pension som har lämnat oriktiga uppgifter eller inte fullgjort en uppgifts- eller anmälningsskyldighet.

Föreskrifter om ikraftträdandet av denna balk har meddelats i lag (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken.

Utdrag ur lagen om inkomstgrundad ålderspension (1998:674)

11 juni 1998

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1997/98:151, bet. 1997/98:SfU13 och SfU14, rskr. 1997/98:415 och 320.

Lagen (1998:674) har upphävts genom lag (2010:111) om införande av socialförsäkringsbalken och har upphört att gälla den 31 december 2010. Den upphävda lagen tillämpas alltså vid fastställande av pensionsgrundande inkomst avseende åren 1999-2010.

För fullständig lydelse av bestämmelserna i 2 kapitlet av den upphävda lagen hänvisas till SKV 300, utgåva 34.

Lag (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring

18 december 1959

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1959:175, L2U 50, rskr 354

Lagen (1959:551) har **upphört att gälla** vid utgången av 1998 genom lag (1998:675) om införande av lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

Vid beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring avseende år 1998 och tidigare gäller fortfarande lagen. Vid tillämpning av 1 § skall dock län i stället avse region och Skattemyndigheten i Stockholms län avse Skattemyndigheten i Stockholm.

För den som är född 1937 eller tidigare skall, när det gäller fastställande av pensionsgrundande inkomst, i stället för vad som föreskrivs i 13 kap. 9–16 §§, 17 § första stycket och 18–20 §§ samt 15 kap. 4 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, 8–9 och 11 §§ av den upphävda lagen tillämpas.

Utdrag ur RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1408/71

av den 14 juni 1971

om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) Anställda respektive egenföretagare:

i) den som är försäkrad, obligatoriskt eller genom en frivillig fortsättningsförsäkring, mot en eller flera av de risker som täcks av grenarna i ett system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller genom ett särskilt system för offentligt anställda. (1606/98/EG)

ii) den som är obligatoriskt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar av social trygghet som behandlas i denna förordning, enligt ett system för social trygghet för samtliga invånare eller för hela den förvärvsarbetande befolkningen, förutsatt att personen

– kan identifieras som anställd eller egenföretagare genom det sätt på vilket systemet administreras eller finansieras, eller

– om dessa kriterier inte uppfylls, är försäkrad mot någon annan risk som anges i bilaga I enligt ett system för anställda eller egenföretagare, eller enligt ett system som avses i punkt iii, antingen obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring, eller, där inget sådant system finns i den berörda medlemsstaten, följer den definition som anges i bilaga I.

iii) den som är obligatoriskt försäkrad mot flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt ett standardsystem för social trygghet för hela lantbruksbefolkningen enligt de kriterier som anges i bilaga I,

iv) den som är frivilligt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt en medlemsstats system för

social trygghet för anställda eller egenföretagare eller för samtliga invånare eller för vissa kategorier av invånare

- om en sådan person är verksam som anställd eller egenföretagare, eller
- om en sådan person tidigare varit obligatoriskt försäkrad mot samma risk enligt ett system för anställda eller egenföretagare i samma medlemsstat.

b) Gränsarbetare: en anställd eller egenföretagare som är verksam inom en medlemsstats territorium och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium, dit han som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan. En gränsarbetare som förflyttas till en annan ort inom samma eller någon annan medlemsstats territorium av det företag till vilket han normalt är knuten, eller som tillhandhåller tjänster på annan ort inom samma eller en annan medlemsstats territorium, behåller sin ställning som gränsarbetare under en tid av högst fyra månader även om han under denna tid är förhindrad att dagligen, eller åtminstone en gång i veckan, återvända till den ort där han är bosatt.

c) Säsongsarbetare: en anställd som reser till en annan medlemsstats territorium än det inom vilket han är bosatt, för att där utföra ett säsongsbetonat arbete för ett företag eller en arbetsgivare i den staten under en tid som inte under några omständigheter kan överstiga åtta månader och som uppehåller sig inom den nämnda statens territorium så länge arbetet pågår. Med ett arbete av säsongskaraktär avses ett arbete som på grund av årstidernas växlingar automatiskt återkommer varje år.

c a) studerande: en person som inte är anställd eller egenföretagare eller dennes familjemedlem eller efterlevande i förordningens mening och som studerar eller genomgår en yrkesutbildning som leder till ett kompetensbevis som är officiellt erkänt av en medlemsstats myndigheter, och som är försäkrad enligt ett allmänt system för social trygghet eller ett särskilt system för social trygghet som gäller för studerande. (307/1999/EG)

d) Flyktning skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning undertecknad i Genève den 28 juli 1951.

e) Uttrycket statslös skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning undertecknad i New York den 28 september 1954.

f) i) Familjemedlem: den som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges, eller, i fall som avses Utdrag ur Rådets förordning ... social trygghet 93 i artikel 22.1 a och artikel 31, i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt. Om denna lagstiftning betraktar som familjemedlem eller medlem av hushållet endast den som är samboende med den anställda, egenföretagaren eller studeranden, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen är ekonomiskt beroende av en anställd, egenföretagare eller studerande Om lagstiftningen i en medlemsstat inte gör det möjligt att skilja mellan familjemedlemmar och andra personer, som den är tillämplig på, skall begreppet familjemedlemmar ges den betydelse som framgår av bilaga I. (307/1999/EG)

ii) När det gäller handikappförmåner som enligt en medlemsstats lagstiftning utges till alla medborgare i den staten som uppfyller föreskrivna villkor, skall uttrycket familjemedlem innebära åtminstone en anställd, egenföretagares eller studerandes make och en sådan persons barn som antingen är minderåriga eller ekonomiskt beroende av en sådan person. (307/1999/EG)

g) Efterlevande: en person som definieras eller erkänns som sådan av den lagstiftning enligt vilken förmånerna utges. Om denna lagstiftning betraktar som efterlevande endast den, som var samboende med den avlidne, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen var ekonomiskt beroende av den avlidne.

h) Bosättning: stadigvarande bosättning.

i) Vistelse: tillfällig vistelse.

j) Lagstiftning: i förhållande till varje medlemsstat, nuvarande eller kommande lagar och andra författningar om de grenar av och system för social trygghet som täcks av artikel 4.1 och 4.2 samt alla andra beslut om åtgärder för att genomföra sådana grenar och system, eller de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som omfattas av artikel 4.2a.

Uttrycket omfattar inte bestämmelser i nuvarande eller kommande kollektivavtal även om de genom myndighetsbeslut har eller fått sitt tillämpningsområde utvidgat. Om emellertid sådana bestämmelser

i) tjänar till att uppfylla ett krav på obligatorisk försäkring, som tillkommit genom de lagar och andra författningar som avses i föregående stycke, eller

ii) skapar ett system som administreras av samma organ som administrerar de system som tillkommit genom författningar som avses i föregående stycke

kan begränsningen i uttrycket när som helst hävas genom att den berörda medlemsstaten avger en förklaring som specificerar de system som denna förordning skall gälla. En sådan förklaring skall anmälas och offentliggöras enligt bestämmelserna i artikel 97.

Bestämmelserna i föregående stycke skall inte leda till att system för vilka förordning nr 3 har gällt undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

Uttrycket lagstiftning omfattar inte heller bestämmelser om sådana särskilda system för egenföretagare vilkas tillkomst är överlämnad till de berördas initiativ, eller vilka gäller endast en del av den berörda medlemsstatens territorium, och detta oavsett om myndigheterna har beslutat att göra dem obligatoriska eller att utvidga deras tillämpningsområde. Dessa särskilda system anges i bilaga II.

j a) Särskilt system för offentligt anställda: ett system för social trygghet som skiljer sig från det allmänna system för social trygghet som gäller för anställda i de berörda medlemsstaterna och som alla, eller vissa kategorier av, offentligt anställda eller personer som behandlas som sådana omfattas av. (1606/98/EG)

k) Konvention om social trygghet: varje bilateralt eller multilateralt socialförsäkringsinstrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för två eller flera medlemsstater inbördes samt varje annat sådant multilateralt instrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för minst två medlemsstater och en eller flera andra stater vad gäller samtliga eller vissa av de grenar och system som anges i artikel 4.1 och 4.2, samt alla slags överenskommelser som har träffats i enlighet med sådana instrument.

l) Behörig myndighet: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet med ansvar för system för social trygghet inom hela eller en del av statens territorium.

m) Administrativa kommissionen: den kommission som anges i artikel 80.

n) Institution: i förhållande till varje medlemsstat det organ eller den myndighet som har ansvaret för att administrera hela eller vissa delar av lagstiftningen.

o) Behörig institution:

i) den institution hos vilken en person är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmån görs,

ii) den institution från vilken den berörda personen har rätt, eller skulle ha rätt, till förmåner om han eller en eller flera familjemedlemmar var bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns,

iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, eller

iv) när det gäller ett system där en arbetsgivare har ansvar för förmåner som avses i artikel 4.1, antingen arbetsgivaren eller den anlitade försäkringsgivaren eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

p) Institution på bosättningsorten respektive **institution på vistelseorten:** den institution som är behörig att utge förmåner på den ort, där personen är bosatt, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, respektive den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, då ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av den ifrågavarande medlemsstatens behöriga myndighet.

q) Behörig stat: den medlemsstat, inom vars territorium den behöriga institutionen finns.

r) Försäkringsperioder: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare definierade eller erkända som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda och alla andra perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med försäkringsperioder. Perioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system för offentligt anställda skall också betraktas som anställningsperioder. (1606/98/EG)

s) *Anställningsperioder och perioder av verksamhet som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts samt alla perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare. Perioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system för offentligt anställda skall också betraktas som anställningsperioder. (1606/98/EG)

s a) *Bosättningsperioder*: som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda.

t) *Förmåner och pensioner*: alla förmåner och pensioner, inbegripet alla däri ingående delar som bekostas av allmänna medel, alla indexhöjningar och tilläggsbetalningar, om något annat inte förskrivs i avdelning III, liksom förmåner i form av engångsbelopp som kan utbetalas istället för pensioner samt utbetalningar som görs i form av återbetalning av avgifter.

u) i) *Familjeförmåner*: alla vårdförmåner eller kontantförmåner som är avsedda att täcka en familjs utgifter enligt den lagstiftning som anges i artikel 4.1 h, med undantag för de särskilda bidrag vid barns födelse eller vid adoption som nämns i bilaga II.

ii) *Familjebidrag*: periodiska kontantförmåner som utges endast på grundval av familjemedlemmarnas antal och, i förekommande fall, deras ålder.

v) *Dödsfallsersättningar*: alla engångsbetalningar vid dödsfall, utom de engångsbelopp som avses i punkt t.

Artikel 2

Personkrets

1. Denna förordning skall gälla anställda, egenföretagare och studerande som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar bosatta inom en medlemsstats territorium samt deras familjemedlemmar och efterlevande. (307/1999/EG)

2. Denna förordning skall gälla efterlevande till anställda, egenföretagare och studerande som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa anställdas, egenföretagares eller studerandes medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta inom en medlemsstats territorium. (307/1999/EG)

Artikel 3

Likabehandling

1. Om något annat inte följer av de särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter

enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.
(647/2005/EG)

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla rätten att välja ledamöter av organen inom det sociala trygghetssystemets institutioner eller att delta i nomineringen av sådana ledamöter men skall inte påverka medlemsstaternas författningsbestämmelser om valbarhet eller metoder för nomineringen.

3. De bestämmelser i konventioner om social trygghet som förblir i kraft enligt artikel 7.2 skall gälla alla personer som omfattas av denna förordning, om något annat inte föreskrivs i bilaga III. (647/2005/EG)

Artikel 6

Konventioner om social trygghet som ersätts av denna förordning

Om något annat inte följer av bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 46.4, skall denna förordning, både vad gäller de personer och de sakområden som den behandlar, ersätta bestämmelserna i alla konventioner om social trygghet mellan

a) två eller flera medlemsstater inbördes, eller

b) minst två medlemsstater och en eller flera andra stater i den mån behandlingen av frågor enligt konventionen inte skall ske under medverkan av en institution i någon av de sistnämnda staterna.

Artikel 8

Slutande av konventioner mellan medlemsstater

1. Två eller flera medlemsstater kan vid behov sluta konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.

2. Varje medlemsstat skall, enligt bestämmelserna i artikel 97.1 anmäla varje konvention som har slutits med en annan medlemsstat enligt bestämmelserna i punkt 1.

AVDELNING II

BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 13

Allmänna regler

1. Om något annat inte följer av artiklarna 14c och 14f skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning. (1606/98/EG)

2. Om något annat inte följer av artikel 14–17 gäller följande:

a) Den som är anställd för arbete inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium eller om det företag eller den person som han är anställd hos har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

b) Den som är egenföretagare inom medlemsstats territorium skall omfattas av den stats lagstiftning även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

c) Den som är anställd ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga skall omfattas av denna stats lagstiftning.

d) Offentligt anställda och personer som behandlas som sådana skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som gäller för den förvaltning som sysselsätter dem.

e) Den som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat skall omfattas av denna stats lagstiftning. Om det för rätt till förmåner enligt den lagstiftningen krävs att försäkringsperioder har fullgjorts före påbörjad eller efter avslutad sådan militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring, skall försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning tillgodoräknas, i den utsträckning det behövs, som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda statens lagstiftning. En anställd eller egenföretagare som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring skall behålla sin ställning som anställd eller egenföretagare.

f) Den för vilken lagstiftningen i en medlemsstat upphör att gälla utan att lagstiftningen i en annan medlemsstat blir tillämplig på honom enligt någon av reglerna i föregående punkter eller enligt något undantag eller någon särskild bestämmelse i artikel 14–17 skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt uteslutande enligt bestämmelserna i den lagstiftningen.

Artikel 14

Särskilda regler för andra anställda än sjömän

Artikel 13.2 a skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

1) a) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, till vilket han normalt är knuten, och som av detta företag sänds till en annan medlemsstats territorium för att utföra arbete där för detta företags räkning skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader och han inte sänds ut för att ersätta någon som har fullgjort sin utsändningsperiod.

b) Om arbetet i den andra medlemsstaten på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills det arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit personen har sänts ut, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolvmånadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.

2) För den som normalt arbetar inom två eller flera medlemsstaters territorier skall fråga om tillämplig lagstiftning avgöras på följande sätt:

a) En person som hör till den resande eller flygande personalen hos ett företag som för andras eller egen räkning bedriver internationell befordran av passagerare eller gods med järnväg, landsvägstransporter, flyg eller inrikes sjöfart och som har sitt säte inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna stats lagstiftning med följande begränsningar:

i) Om företaget har en filial eller fast representation inom en annan medlemsstats territorium, skall den som arbetar vid denna filial eller fasta representation omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten.

ii) Den som huvudsakligen arbetar inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall omfattas av denna stats lagstiftning, även om det företag hos vilket han är anställd inte har sitt säte eller någon filial eller permanent representation inom det territoriet.

b) Andra anställda än de som anges i a skall omfattas av

i) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium den anställde är bosatt, om han till viss del utför arbetet inom detta territorium eller om han är knuten till flera företag eller arbetsgivare inom olika medlemsstaters territorier,

ii) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium det företag eller den person, som anställt honom har sitt säte eller är bosatt, om han inte är bosatt inom någon av de medlemsstaters territorier där han utför arbetet.

3) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, som har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium och vars verksamhet sträcker sig över dessa staters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.

Artikel 14a

Särskilda regler för andra egenföretagare än sjömän

Artikel 13.2 b skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

1) a) Den som normalt är egenföretagare inom en medlemsstats territorium och som utför arbete inom en annan medlemsstats territorium skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, förutsatt att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader.

b) Om arbetet på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit företagaren har rest för att utföra arbetet, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolvmånadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.

2) Den som normalt är egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, om han utför någon del av sitt arbete inom den medlemsstatens territorium. Om han inte utför något arbete inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall han omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han utför sitt huvudsakliga arbete. Kriterier för vad som skall anses vara huvudsakligt arbete fastställs i den förordning som anges i artikel 98.

3) Den vars företag har sitt säte inom en medlemsstats territorium och sträcker sin verksamhet över två medlemsstaters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.

4) Om den lagstiftning som en person skulle omfattas av enligt punkt 2 eller 3 inte medger att personen ens på frivillig basis kan anslutas till ett pensionssystem, skall han omfattas av den medlemsstats lagstiftning som skulle ha gällt, om dessa bestämmelser inte hade funnits, eller om två eller flera medlemsstaters lagstiftning skulle gälla med tillämpning av denna regel, av den lagstiftning som de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter kommer överens om.

Artikel 14b

Särskilda regler för sjömän

Artikel 13.2 c skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) Den som är anställd hos ett företag till vilket han normalt är knuten, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som sänds ut av detta företag att utföra arbete för detta företags räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten enligt de villkor som anges i artikel 14.1.
- 2) Den som normalt är egenföretagare, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som utför arbete för egen räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning enligt de villkor som anges i artikel 14a.1.
- 3) Den som normalt inte har anställning till sjöss men som utför arbete inom en medlemsstats territorialvatten eller hamn ombord på ett fartyg, vilket för en annan medlemsstatens flagga inom detta territorialvatten eller denna hamn och vars besättning han inte tillhör, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning.
- 4) Den som är anställd på ett fartyg, vilket för en medlemsstats flagga, och som får sin lön från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av den sistnämnda statens lagstiftning, om han är bosatt inom denna stats territorium. Företaget eller personen som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

Artikel 14c

Särskilda regler för personer som samtidigt är anställda inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium

En person som samtidigt är anställd inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av följande:

- a) Om något annat inte följer av b, av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd eller, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, av den lagstiftning som bestäms enligt artikel 14.2 eller 14.3.
- b) I de fall som anges bilaga VII

1044 Rådets förordning

– av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd, sådan den har bestämts enligt bestämmelserna i artikel 14.2 och 14.3, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, och

– av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, sådan den har bestämts enligt artikel 14a.2–4, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier.

Artikel 14d

Diverse bestämmelser

1. En person som avses i artikel 14.2, 14.3, 14a.2, 14a.3, 14a.4, 14c a och 14e skall vid tillämpningen av den lagstiftning som har fastställts i överensstämmelse med dessa bestämmelser, behandlas som om han utförde allt förvärvsarbete inom den berörda medlemsstatens territorium. (1606/98/EG)

2. Den person som avses i artikel 14c b skall vid bestämmande av den avgiftssats som påförs egenföretagare enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, behandlas som om han vore anställd inom den statens territorium.

3. Bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, enligt vilka en pensionär som är förvärvsverksam inte skall omfattas av den obligatoriska försäkringen för denna verksamhet, skall gälla också pensionärer som har förvärvat rätt till pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning, om inte personen i fråga hos den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten och som nämns i bilaga 10 till den förordning som anges i artikel 98, uttryckligen begär att få omfattas av försäkringen.

Artikel 14e

Särskilda regler för personer som är försäkrade i ett särskilt system för offentligt anställda och samtidigt är anställda och/eller egenföretagare inom en eller flera andra medlemsstaters territorium

En person som samtidigt är offentligt anställd eller en person som behandlas som sådan och som är försäkrad i ett särskilt system för offentligt anställda i en medlemsstat, och som är anställd och/eller egenföretagare inom en eller flera medlemsstaters territorium skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han är försäkrad i ett särskilt system för offentligt anställda. (1606/98/EG)

Artikel 14f

Särskilda regler för offentligt anställda i mer än en medlemsstat och försäkrad i en av dessa stater i ett särskilt system

En person som samtidigt är anställd i två eller flera medlemsstater som offentligt anställd eller som en person som behandlas som sådan och som är försäkrad i åtminstone en av dessa medlemsstater i ett särskilt system för offentligt anställda, skall omfattas av lagstiftningen i var och en av dessa medlemsstater. (1606/98/EG)

Artikel 15

Regler om frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 13–14d skall inte gälla frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring såvida det i en medlemsstat, för någon av de grenar som anges i artikel 4, inte finns annat än ett frivilligt försäkringssystem.

2. Om tillämpningen av två eller flera medlemsstaters lagstiftning medför dubbel-försäkring gäller följande:

– Vid ett obligatoriskt försäkringssystem och ett eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, skall personen omfattas endast av det obligatoriska försäkringssystemet.

– Vid två eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, kan personen omfattas endast av det system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som han har valt.

3. Vad gäller invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner) kan dock personen ansluta sig till en medlemsstats system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, även om han omfattas av en annan medlemsstats obligatoriska försäkring, i den mån en sådan dubbelförsäkring uttryckligen eller underförstått är tillåten i den förstnämnda medlemsstaten.

Artikel 16

Särskilda regler för personer anställda på beskickningar och konsulat samt för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Bestämmelserna i artikel 13.2 a skall tillämpas på personer som är anställda vid beskickningar och konsulat och på privattjänare hos tjänstemän vid beskickningar eller konsulat.

2. Anställda som omfattas av punkt 1 och som är medborgare i den medlemsstat som är den ackrediterande eller sändande staten har dock rätt att välja att omfattas av lagstiftningen i den staten. Denna rättighet att välja kan utövas vid varje kalenderårs utgång och skall inte ha retroaktiv verkan.

3. Europeiska gemenskapernas hjälppersonal kan välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är anställda, av lagstiftningen i den medlemsstat som de senast har omfattats av eller av lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, vad gäller andra bestämmelser än de som handlar om familjebidrag vilka är reglerade i anställningsvillkoren för denna personal. Denna rätt att välja, som endast kan utövas en gång, gäller från och med den dag anställningen påbörjas.

Artikel 17

Undantag från artikel 13–16

Två eller flera medlemsstater, dessa staters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter kan komma överens om undantag från bestämmelserna i artikel 13–16 till förmån för vissa grupper av personer eller för vissa personer.

BILAGA VII

**TILLFÄLLEN VID VILKA EN PERSON SAMTIDIGT SKALL
OMFATTAS AV LAGSTIFTNINGEN I TVÅ MEDLEMSSTATER**

(Artikel 14c.1 b i förordningen)

1. När en person är egenföretagare i Belgien och anställd i en annan medlemsstat.
2. När en person är egenföretagare i Bulgarien och anställd i en annan medlemsstat.
3. När en person är egenföretagare i Tjeckien och anställd i en annan medlemsstat.
4. När en person som är bosatt i Danmark är egenföretagare i Danmark och anställd i en annan medlemsstat.
5. Vad avser olycksfallsförsäkringen inom jordbruket och ålderspensionsförsäkringen för jordbrukare: när en person är egenföretagare inom jordbruket i Tyskland och anställd i en annan medlemsstat.
6. När en person som är bosatt i Estland är egenföretagare i Estland och anställd i en annan medlemsstat.
7. Vad avser pensionsförsäkringssystemet för egenföretagare: när en person är egenföretagare i Grekland och anställd i en annan medlemsstat.
8. När en person som är bosatt i Spanien är egenföretagare i Spanien och anställd i en annan medlemsstat.
9. När en person är egenföretagare i Frankrike och anställd i en annan medlemsstat än Luxemburg.
10. När en person är egenföretagare inom jordbruket i Frankrike och anställd i Luxemburg.
11. När en person är egenföretagare i Italien och anställd i en annan medlemsstat.
12. När en person som är bosatt i Cypern är egenföretagare i Cypern och anställd i en annan medlemsstat.
13. När en person är egenföretagare i Malta och anställd i en annan medlemsstat.
14. När en person är egenföretagare i Portugal och anställd i en annan medlemsstat.
15. När en person är egenföretagare i Rumänien och anställd i en annan medlemsstat.
16. När en person som är bosatt i Finland är egenföretagare i Finland och anställd i en annan medlemsstat.
17. När en person är egenföretagare i Slovakien och anställd i en annan medlemsstat.
18. När en person som är bosatt i Sverige är egenföretagare i Sverige och anställd i en annan medlemsstat.

Utdrag ur RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 574/72

av den 21 mars 1972

om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 2

Standardblanketter – Information om lagstiftning – Handböcker

1. De standardiserade handlingar som behövs för tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen skall utarbetas av administrativa kommissionen.

Dessa handlingar får överföras mellan institutionerna, antingen som pappersblanketter eller i annan form eller som standardiserade elektroniska meddelanden via telematiktjänster, i enlighet med avdelning VIa. Informationsutbyte med hjälp av telematiktjänster skall ske efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna eller de organ som dessa utsett i den sändande medlemsstaten och i den mottagande medlemsstaten. (631/2004/EG)

2. Administrativa kommissionen kan för de behöriga myndigheternas räkning i varje medlemsstat samla in information om bestämmelserna i de nationella lagstiftningar som omfattas av förordningen.

3. Administrativa kommissionen skall utarbeta handböcker för att informera berörda personer om deras rättigheter och om de administrativa formaliteter som skall följas vid utnyttjande av dessa rättigheter.

Samråd skall ske med Rådgivande kommittén innan sådana handböcker utarbetas.

AVDELNING III

TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS BESTÄMMELSER OM BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 13

Utövande av rätten att välja för personer anställda vid beskickningar och konsulat

1. Den rätt att välja som avses i förordningens artikel 16.2 måste första gången utövas inom tre månader från den dag då personen anställdes på beskickningen eller konsulatet eller då han blev privat tjänare hos tjänstemän vid en sådan beskickning eller sådant konsulat. Valet skall ha verkan från och med den dag då anställningen börjar. Om personen i fråga på nytt utövar sin rätt att välja vid ett kalenderårs utgång skall valet ha verkan från och med det följande kalenderårets första dag.

2. Den person som utövar sin rätt att välja skall anmäla detta till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning han har valt att omfattas av och samtidigt underrätta sin arbetsgivare om detta. Denna institution skall, om det behövs, vidarebefordra denna information till alla andra institutioner i samma medlemsstat enligt de föreskrifter som har utfärdats av denna medlemsstats behöriga myndighet.

3. Den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning personen i fråga har valt att omfattas av skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid som han är anställd på beskickningen eller konsulatet eller som privat tjänare hos tjänstemän vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat.

4. Om personen i fråga har valt att omfattas av tysk lagstiftning skall bestämmelserna i denne lagstiftning gälla som om han vore anställd på den plats där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen.

Artikel 14

Utövande av rätten att välja för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Den rätt att välja som avses i förordningens artikel 16.3 måste utövas när anställningsavtalet träffas. Den myndighet som har rätt att sluta sådana avtal skall informera den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning den anställde har valt att omfattas av. Denna institution skall, om det behövs, vidarebefordra sådan information till alla andra institutioner i samma medlemsstat.

2. Den institution, som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning medlemmen av hjälppersonalen har valt att omfattas av, skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid som han är anställd av Europeiska gemenskaperna som medlem av hjälppersonalen.

3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall, när det behövs, utse behöriga institutioner för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal.

4. Om en medlem av hjälppersonalen, som är anställd inom en annan medlemsstats territorium än Tyskland, har valt att omfattas av tysk lagstiftning skall bestämmelserna i denna lagstiftning tillämpas som om medlemmen av hjälppersonalen vore anställd på den ort där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen.

AVDELNING VI

DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 109

Överenskommelser om betalning av avgifter

En arbetsgivare som inte har något fast driftställe i den medlemsstat inom vars territorium den anställda arbetar kan komma överens med den sistnämnde att denna skall överta arbetsgivarens skyldighet att betala avgifter.

Arbetsgivaren skall underrätta den behöriga institutionen eller, vid behov, den institution som har utsetts av medlemsstatens behöriga myndighet, om varje sådan överenskommelse.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 859/2003

av den 14 maj 2003

om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [EGT C 126 E, 28.5.2002, s. 388.],

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [Yttrandet avgivet den 21 november 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).], och av följande skäl:

(1) Vid sitt extra möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 tillkännagav Europeiska rådet att Europeiska unionen måste säkerställa en rättvis behandling av de medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium, ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med EU-medborgarnas, stärka icke-diskriminering i det ekonomiska och sociala livet och i kulturlivet samt närma deras rättsliga ställning till den som medlemsstaternas medborgare åtnjuter.

(2) I sin resolution av den 27 oktober 1999 [EGT C 154, 5.6.2000, s. 63.] manade Europaparlamentet till ett snabbt infriande av löftena om rättvis behandling av de medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium och en definition av deras rättsliga ställning, med enhetliga rättigheter som ligger så nära EU-medborgarnas som möjligt.

(3) Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har även uppmanat till likabehandling på det sociala området mellan gemenskapens medborgare och medborgare i tredje land, bland annat i sitt yttrande av den 26 september 1991 om ställningen för migrerande arbetstagare från tredje land [EGT C 339, 31.12.1991, s. 82.].

(4) I artikel 6.2 i Fördraget om Europeiska unionen föreskrivs det att unionen som allmänna principer för gemenskapsrätten skall respektera de grundläggande rättigheterna, såsom de garanteras i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, och såsom de följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner.

(5) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt den anda som präglar artikel 34.2 i denna.

1052 Rådets förordning

(6) Att främja en hög nivå för socialt skydd och att öka livskvaliteten i medlemsstaterna utgör mål för gemenskapen.

(7) När det gäller villkoren för socialt skydd för medborgare i tredje land, särskilt det system för social trygghet de omfattas av, ansåg rådet (sysselsättning och socialpolitik) i sina slutsatser av den 3 december 2001 att den samordning som skall gälla för medborgare i tredje land bör ge dem en uppsättning enhetliga rättigheter som ligger så nära EU-medborgarnas rättigheter som möjligt.

(8) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen [EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1386/2001 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 1).], som är grunden för samordningen av systemen för social trygghet i de olika medlemsstaterna, och rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 [6 EGT L 74, 27.3.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 410/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 17).], skall för närvarande tillämpas endast på vissa medborgare i tredje land. De många och olika rättsliga instrument som används för att försöka lösa de problem med samordningen av medlemsstaternas system för social trygghet som uppstår för medborgare i tredje land i samma situation som medborgare i gemenskapen är en källa till rättslig och administrativ komplexitet. De leder till betydande svårigheter både för de berörda personerna, för arbetsgivarna och för de behöriga nationella socialförsäkringsorganen.

(9) Det bör därför föreskrivas att samordningsreglerna i förordning (EEG) nr 1408/71 och i förordning (EEG) nr 574/72 skall tillämpas på de medborgare i tredje land som lagligen vistas inom gemenskapen och som för närvarande inte omfattas av bestämmelserna i dessa förordningar på grund av sitt medborgarskap men uppfyller de övriga villkor som föreskrivs i den här förordningen. En sådan utvidgning är särskilt viktig inför Europeiska unionens kommande utvidgning.

(10) Tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 på dessa personer ger dem varken rätt till inresa, vistelse eller bosättning eller tillträde till arbetsmarknaden i en medlemsstat.

(11) Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 är enligt den här förordningen endast tillämpliga om den berörda personen redan lagligen vistas på en medlemsstats territorium. Laglig vistelse är således en nödvändig förutsättning för tillämpningen av dessa bestämmelser.

(12) Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 är inte tillämpliga i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat. Detta är bland annat fallet när situationen för en medborgare i tredje land har anknytning endast till ett tredje land och en enda medlemsstat.

(13) Villkoret för att rätten till arbetslöshetsbidrag enligt artikel 69 i förordning (EEG) nr 1408/71 skall behållas är att den berörda personen är registrerad som arbetssökande hos arbetsförmedlingen i varje medlemsstat som han reser till. Dessa

bestämmelser får således tillämpas på en medborgare i tredje land endast om han, eventuellt med hänsyn till sitt uppehållstillstånd, har rätt att registrera sig som arbetsökande vid arbetsförmedlingen i den medlemsstat som han reser till och rätt att arbeta där lagligen.

(14) Det bör antas övergångsbestämmelser för att skydda de personer som omfattas av denna förordning och för att undvika att de går miste om rättigheter på grund av att förordningen träder i kraft.

(15) För att uppnå dessa mål är det nödvändigt och lämpligt att utvidgningen av tillämpningsområdet för reglerna om samordning av de nationella systemen för social trygghet sker genom en bindande gemenskapsrättsakt, som är direkt tillämplig i alla medlemsstater som deltar i antagandet av denna förordning.

(16) Denna förordning påverkar inte rättigheter och skyldigheter enligt internationella avtal med tredje land där gemenskapen är part och som innehåller bestämmelser om förmåner som rör social trygghet.

(17) Eftersom målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. Enligt proportionalitetsprincipen, såsom den uttrycks i denna artikel, går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(18) I enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen meddelade Irland och Förenade kungariket i skrivelser av den 19 och den 23 april 2002 att de önskar delta i beslutet om och tillämpningen av denna förordning.

(19) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning som därför inte är bindande för eller tillämplig i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Om inte annat följer av bestämmelserna i bilagan till denna förordning, skall bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 tillämpas på de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte redan omfattas av de bestämmelserna samt deras familjemedlemmar och efterlevande, såvida de lagligen vistas inom en medlemsstats territorium och inte befinner sig i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat.

Artikel 2

1. Ingen rätt skall förvärfas enligt denna förordning för tid före den 1 juni 2003.
2. Alla försäkringsperioder och, i förekommande fall, alla anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 juni 2003 skall beaktas vid fastställande av rätt till förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning.
3. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 1, skall rätt till förmåner enligt denna förordning förvärfas även om försäkringsfallet inträffade före den 1 juni 2003.
4. Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort skall på dennes begäran beviljas eller på nytt utges från och med den 1 juni 2003, under förutsättning att de rättigheter som tidigare har fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.
5. Rättigheter för personer som beviljats pension före den 1 juni 2003 kan på deras begäran omprövas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.
6. Om den begäran som avses i punkterna 4 eller 5 lämnas in inom två år från och med den 1 juni 2003, skall rättigheter förvärfas enligt denna förordning med verkan från och med den dagen, utan att bestämmelser i någon medlemsstats lagstiftning om förverkande eller preskription av rättigheter skall kunna tillämpas på berörda personer.
7. Om den begäran som avses i punkterna 4 eller 5 lämnas in efter utgången av den tidsfrist som avses i punkt 6, skall de rättigheter som inte har förverkats eller preskriberats förvärfas med verkan från och med den dag då begäran lämnas in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt någon medlemsstats lagstiftning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den första dagen i den månad som följer på dess offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna, i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 14 maj 2003.

På rådets vägnar
A.-A. TSOCHATZOPOULOS
Ordförande

BILAGA

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER SOM AVSES I ARTIKEL 1

I. TYSKLAND

I fråga om familjeförmåner skall denna förordning endast tillämpas på medborgare i tredje land som har ett uppehållstillstånd som motsvarar definitionen i tysk lag av "Aufenthaltserlaubnis" eller "Aufenthaltsberechtigung".

II. ÖSTERRIKE

I fråga om familjeförmåner skall denna förordning endast tillämpas på medborgare i tredje land som uppfyller villkoren enligt österrikisk lag för att varaktigt ha rätt till familjebidrag.

Utdrag ur EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 883/2004

av den 29 april 2004

om samordning av de sociala trygghetssystemen

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) arbete som anställd: en verksamhet eller en likvärdig situation som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där denna verksamhet utövas eller denna situation råder.

b) verksamhet som egenföretagare: en verksamhet eller en likvärdig situation som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där denna verksamhet utövas eller denna situation råder.

c) försäkrad person: i fråga om de grenar av trygghetssystemen som omfattas av bestämmelserna i avdelning III, kapitlen 1 och 3, varje person som uppfyller villkoren i lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig enligt bestämmelserna i avdelning II för rätt till en förmån, med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.

d) offentligt anställd: en person som betraktas som offentligt anställd eller behandlas som sådan av den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter honom hör.

e) särskilt system för offentligt anställda: trygghetssystem som skiljer sig från det allmänna trygghetssystem som är tillämpligt på anställda i den berörda medlemsstaten och som direkt omfattar alla eller vissa kategorier av offentligt anställda.

f) gränsarbetare: en person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat men som är bosatt i en annan medlemsstat, dit personen som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan.

g) flykting: skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning, undertecknad i Genève den 28 juli 1951.

h) statslös: skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning, undertecknad i New York den 28 september 1954.

i) familjemedlem:

1. i) en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges.

ii) i fråga om vårdförmåner enligt avdelning III, kapitel 1 om sjukdom, moderskap och liknande faderskapsförmåner, en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt.

2. Om det i den lagstiftning i en medlemsstat, som är tillämplig enligt punkt 1, inte görs någon skillnad mellan familjemedlemmar och andra personer på vilka den är tillämplig, skall make/maka, minderåriga barn och myndiga barn som är beroende av underhåll betraktas som familjemedlemmar.

3. Om enligt den lagstiftning som är tillämplig enligt punkterna 1 och 2 en person betraktas som familje- eller hushållsmedlem endast om han lever i samma hushåll som den försäkrade personen eller pensionstagaren, skall detta villkor anses uppfyllt när personen i fråga är beroende till sin försörjning av den försäkrade personen eller pensionstagaren.

j) bosättning: den ort där en person är stadigvarande bosatt.

k) vistelse: tillfällig bosättning.

l) lagstiftning: i förhållande till varje medlemsstat, de lagar, författningar och övriga tillämpningsbestämmelser som rör de grenar av social trygghet som avses i artikel 3.1.

Beteckningen omfattar inte andra avtalsbestämmelser än de som är avsedda att genomföra en försäkringsskyldighet som följer av de lagar och bestämmelser som avses i föregående stycke eller som genom myndighetsbeslut har omvandlats till tvingande bestämmelser eller fått utvidgat tillämpningsområde, förutsatt att den berörda staten avger en förklaring om detta och anmäler detta till Europaparlamentets talman och ordföranden för Europeiska unionens råd. Denna förklaring skall offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

m) behörig myndighet: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet med ansvar för de sociala trygghetssystemen inom hela eller någon del av medlemsstaten.

n) administrativa kommissionen: den kommission som avses i artikel 71.

o) tillämpningsförordningen: den förordning som avses i artikel 89.

p) institution: i förhållande till varje medlemsstat, det organ eller en myndighet som har ansvaret för tillämpningen av hela eller delar av lagstiftningen.

q) behörig institution:

1058 Rådets förordning

i) den institution hos vilken den berörda personen är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmåner görs, eller

ii) den institution från vilken den berörda personen har eller skulle ha rätt till förmåner, om denne eller en eller flera medlemmar av hans familj var bosatta i den medlemsstat där institutionen finns, eller

iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, eller

iv) när det gäller ett system som gäller arbetsgivarens ansvar för de förmåner som avses i artikel 3.1, antingen arbetsgivaren eller försäkringsgivaren i fråga, eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.

r) *institution på bosättningsorten* och *institution på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen är bosatt och den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, när ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av berörda medlemsstatens behöriga myndighet.

s) *behörig medlemsstat*: den behöriga medlemsstat där den behöriga institutionen finns.

t) *försäkringsperiod*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, såsom de definieras eller erkänns som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda, och alla perioder som behandlas som sådana, om de enligt den lagstiftningen erkänns som likvärdiga med försäkringsperioder.

u) *anställningsperiod eller period som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts, och alla perioder som behandlas som sådana, om de enligt den lagstiftningen erkänns som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder som egenföretagare.

v) *bosättningsperiod*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda.

va) *vårdförmåner*:

i) enligt avdelning III kapitel 1 (förmåner vid sjukdom, moderskaps och likvärdiga faderskapsförmåner): vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för sjukvård och sjukvårdsprodukter samt sidotjänster till denna vård; Detta inbegriper förmåner vid långvarigt vårdbehov,

ii) enligt avdelning III kapitel 2 (olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar), alla vårdförmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar enligt definitionen i led i ovan vilka tillhandahålls inom ramen för medlemsstaternas system för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

w) *pension*: omfattar inte endast pensioner utan även engångsbelopp som kan ersätta pensioner, utbetalningar i form av ersättning för avgifter samt, om inget annat föreskrivs i bestämmelserna i avdelning III, uppräkningsbidrag.

x) *förmån vid förtida pensionering*: alla kontantförmåner som inte är förmåner vid arbetslöshet och förtida förmåner vid ålderdom som från och med en bestämd ålder utges till en arbetstagare som har minskat sin yrkesverksamhet, upphört att vara yrkesverksam eller för tillfället inte är yrkesverksam, fram till den ålder då denne kan få ålderspension eller förtida pension, och vilka inte innebär något krav på att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga staten. En förtida förmån vid ålderdom är en förmån som utges före den ålder som normalt krävs för rätt till pension och som antingen utges även när denna ålder har uppnåtts, eller ersätts med en annan förmån vid ålderdom.

y) *dödsfallsersättning*: ett engångsbelopp som utbetalas vid dödsfall, med undantag av de engångsbelopp som avses i w.

z) *familjeförmån*: alla förmåner och kontantförmåner som är avsedda att kompensera för en familjs utgifter, exklusive förskott avseende underhållsstöd till barns vårdnadshavare samt de särskilda bidrag vid barns födelse och vid adoption som anges i bilaga I.

Artikel 2

Personkrets

1. Denna förordning skall tillämpas på alla som är medborgare i en medlemsstat, statslösa och flyktingar som är bosatta i en medlemsstat och som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.

2. Denna förordning skall dessutom tillämpas på efterlevande till personer som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa personers medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta i en medlemsstat.

Artikel 3

Sakområden

1. Denna förordning skall tillämpas på all lagstiftning om de grenar av den sociala tryggheten som rör

- a) förmåner vid sjukdom,
- b) förmåner vid moderskap och likvärdiga förmåner vid faderskap,
- c) förmåner vid invaliditet,
- d) förmåner vid ålderdom,

1060 Rådets förordning

- e) förmåner till efterlevande,
- f) förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetsjukdom,
- g) dödsfallsersättningar,
- h) förmåner vid arbetslöshet,
- i) förmåner vid förtida pensionering,
- j) familjeförmåner.

2. Om inte annat föreskrivs i bilaga XI skall denna förordning tillämpas på alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de är avgiftsfinansierade eller inte, och system där en arbetsgivares eller en redares skyldigheter regleras.

3. Denna förordning skall också tillämpas på de särskilda ickeavgiftsfinansierade kontantförmåner som omfattas av artikel 70.

4. Bestämmelserna i avdelning III skall dock inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning om redares ansvar.

5. Denna förordning ska inte tillämpas på

- a) socialhjälp och medicinsk hjälp, eller
- b) förmåner, avseende vilka en medlemsstat påtar sig ansvaret för personskador och lämnar ersättning, exempelvis förmåner till offer för krig och militära aktioner eller deras följder, offer för brott, mord eller terroristdåd, offer för skador som vållats av medlemsstatens tjänstemän under deras tjänsteutövning eller offer som har lidit skada av politiska eller religiösa skäl eller på grund av sin härkomst.

Artikel 4

Likabehandling

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall de personer på vilka denna förordning skall tillämpas ha samma rättigheter och skyldigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.

Artikel 8

Förhållande mellan denna förordning och andra samordningsinstrument

1. Inom sitt tillämpningsområde skall denna förordning ersätta alla konventioner om social trygghet som är tillämpliga mellan medlemsstaterna. Vissa bestämmelser i de konventioner om social trygghet som ingåtts av medlemsstaterna innan denna förordning börjar tillämpas skall dock fortsätta att tillämpas, under förutsättning att

de är mer gynnsamma för förmånstagarna eller följer av specifika historiska förhållanden och har tidsbegränsad verkan. Dessa bestämmelser måste föras in i bilaga II för att de skall fortsätta att gälla. Om det av objektiva skäl inte är möjligt att utvidga några av bestämmelserna till att omfatta samtliga personer som förordningen är tillämplig på skall detta anges.

2. Två eller flera medlemsstater får vid behov ingå konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.

Artikel 9

Medlemsstaternas förklaringar angående tillämpningsområdet för denna förordning

1. Medlemsstaterna ska till Europeiska kommissionen skriftligen anmäla de förklaringar som görs i enlighet med artikel 1 led 1, den lagstiftning och de system som avses i artikel 3, de konventioner som ingåtts och som avses i artikel 8.2, de minimibelopp som avses i artikel 58 och den avsaknad av försäkringssystem som avses i artikel 65a.1 samt ändringar i sak. I anmälningarna ska anges den tidpunkt från och med vilken denna förordning kommer att tillämpas på de särskilda system som anges av medlemsstaterna i deras anmälningar. *EU nr 465/2012.*

2. Dessa anmälningar ska årligen överlämnas till Europeiska kommissionen och offentliggöras på erforderligt sätt. *EU nr 465/2012.*

AVDELNING II

FASTSTÄLLANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 11

Allmänna bestämmelser

1. De personer som denna förordning tillämpas på skall omfattas av endast en medlemsstats lagstiftning. Denna lagstiftning skall fastställas i enlighet med denna avdelning.

2. Vid tillämpningen av denna avdelning skall de personer som med anledning av sitt arbete som anställd eller sin verksamhet som egenföretagare erhåller en kontantförmån anses utöva denna verksamhet. Detta skall inte gälla ersättning i form av pensioner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande eller ersättning i form av pension vid olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar och inte heller kontanta sjukvårdsförmåner som är obegränsade i tid.

3. Om inget annat följer av artiklarna 1216, skall

- a) en person som arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten,
- b) en offentligt anställd omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter denne hör,
- c) en person som erhåller arbetslöshetsersättning i enlighet med artikel 65 enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt omfattas av den medlemsstatens lagstiftning,
- d) en person som är inkallad eller återinkallad till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten,
- e) en person på vilken a–d inte är tillämpliga omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt, utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning enligt vilka personen har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater.

4. Vid tillämpningen av denna avdelning skall arbete som anställd eller verksamhet som egen företagare vilket normalt utförs ombord på ett havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg betraktas som arbete utfört i denna medlemsstat. Dock skall den som är anställd på ett fartyg under en medlemsstats flagg och som får sin lön för denna verksamhet från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt i en annan medlemsstat, omfattas av den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning, om han är bosatt i den staten. Det företag eller den person som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

5. Arbete som innebär att en medlem av flygbesättningen eller kabinbesättningen utför tjänster som rör passagerar- eller godsbefordran, ska anses vara arbete som bedrivs i den medlemsstat där stationeringsorten, enligt definitionen i bilaga III till förordning (EEG) nr 3922/91, är belägen. *EU nr 465/2012.*

Artikel 12

Särskilda bestämmelser

1. En person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet i den medlemsstaten ska, när arbetsgivaren sänder ut personen för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat, fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte sänds ut för att ersätta någon annan utsänd person. *EU nr 465/2012.*

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och som skall bedriva liknande verksamhet i en annan medlemsstat, skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att verksamheten inte förväntas vara längre än 24 månader.

Artikel 13

Verksamhet i två eller flera medlemsstater

1. En person som normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater ska
 - a) omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han eller hon är bosatt om han eller hon utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstaten, eller
 - b) om han eller hon inte utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstat där han eller hon är bosatt,
 - i) omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där företagets eller arbetsgivarens säte eller verksamhetsställe är beläget, om han eller hon är anställd av ett företag eller en arbetsgivare, eller
 - ii) omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där företagets eller arbetsgivarens säte eller verksamhetsställe är beläget, om han eller hon är anställd av två eller flera företag eller arbetsgivare som har sina säten eller verksamhetsställen i en enda medlemsstat, eller
 - iii) omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där företagets eller arbetsgivarens säte eller verksamhetsställe är beläget utanför den medlemsstat där han eller hon är bosatt, om han eller hon är anställd av två eller flera företag eller arbetsgivare som har sitt säte eller verksamhetsställe i två medlemsstater, varav den ena är bosättningsmedlemsstaten, eller
 - iv) omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han eller hon är bosatt, om han eller hon är anställd av två eller flera företag eller arbetsgivare, varav minst två har sitt säte eller verksamhetsställe i olika medlemsstater utanför den medlemsstat där han eller hon är bosatt. *EU nr 465/2012.*
2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater skall omfattas av
 - a) lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, om han bedriver en väsentlig del av sin verksamhet i denna medlemsstat, eller
 - b) lagstiftningen i den medlemsstat där hans verksamhets huvudsakliga intressen finns, om han inte är bosatt i en av de medlemsstater där han bedriver en väsentlig del av sin verksamhet.
3. En person som normalt arbetar som anställd och bedriver verksamhet som egenföretagare i olika medlemsstater skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han arbetar som anställd eller, om han arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater, av den lagstiftning som fastställs i enlighet med punkt 1.
4. En person som är offentligt anställd i en medlemsstat och som samtidigt arbetar som anställd och/eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en eller flera andra medlemsstater, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter honom hör.

5. De personer som avses i punkterna 1–4 skall vid tillämpningen av den lagstiftning som fastställs i enlighet med dessa bestämmelser behandlas som om de arbetar som anställda eller bedriver verksamhet som egenföretagare i den berörda medlemsstaten samt får alla sina inkomster därifrån.

Artikel 14

Frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 1113 skall inte tillämpas på frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, utom i de fall då det i en medlemsstat, för någon av de grenar som avses i artikel 3.1, bara finns ett system för frivillig försäkring.

2. När en person enligt lagstiftningen i en medlemsstat omfattas av en obligatorisk försäkring i den medlemsstaten, får denna person inte i en annan medlemsstat omfattas av en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring. I samtliga övriga fall där det för en viss gren går att välja mellan flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring skall den berörda personen endast anslutas till det system denne har valt.

3. När det gäller förmåner vid invaliditet och ålderdom samt förmåner för efterlevande, får dock den berörda personen anslutas till en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring i en medlemsstat, även om han är obligatoriskt omfattad av en annan medlemsstats lagstiftning, om han vid något tillfälle under sitt tidigare yrkesliv har omfattats av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten på grund av eller till följd av arbete som anställd eller verksamheten som egenföretagare och om sådan dubbel försäkring uttryckligen eller underförstått medges enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

4. Om det för anslutning till en frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring enligt en medlemsstats lagstiftning ställs krav på bosättning i den medlemsstaten eller på tidigare arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, ska artikel 5 b endast tillämpas på personer som vid något tillfälle tidigare har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstaten med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

Artikel 15

Europeiska gemenskapernas kontraktsanställda

Europeiska gemenskapernas kontraktsanställda får välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där de är anställda, den medlemsstats lagstiftning av vilken de senast omfattades eller lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, när det gäller andra bestämmelser än de som gäller familjeförmåner som beviljas enligt anställningsvillkoren för dessa personer. Denna rätt att välja får bara utnyttjas en gång och gäller från och med den dag då anställningen påbörjas.

Artikel 16

Undantag från bestämmelserna i artiklarna 11–15

1. Två eller flera medlemsstater, dessa medlemsstaters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter får komma överens om att föreskriva undantag från bestämmelserna i artiklarna 1115 till förmån för vissa personer eller persongrupper.

2. En person som uppbär en pension eller flera pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är bosatt i en annan medlemsstat, får på egen begäran undantas från tillämpningen av lagstiftningen i den sistnämnda medlemsstaten, om han inte omfattas av denna lagstiftning med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

Utdrag ur EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) 987/2009

av den 16 september 2009

**om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om
samordning av de sociala trygghetssystemen**

AVDELNING II

FASTSTÄLLANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 14

Närmare bestämmelser för artiklarna 12 och 13 i grundförordningen

- 1.** Vid tillämpningen av artikel 12.1 i grundförordningen menas med ”en person som är anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som vanligen bedriver sin verksamhet där, när personens arbetsgivare sänder ut denne för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat”, bl.a. en person som anställs i syfte att sändas ut till en annan medlemsstat under förutsättning att den berörda personen, omedelbart innan denne tillträder anställningen, redan omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där personens arbetsgivare är etablerad.
- 2.** Vid tillämpningen av artikel 12.1 i grundförordningen ska uttrycket ”som normalt bedriver sin verksamhet där”, avse en arbetsgivare som vanligtvis bedriver annan omfattande verksamhet än rent intern administrativ verksamhet på territoriet i den medlemsstat där företaget är etablerat, med beaktande av alla kriterier som kännetecknar den verksamhet som bedrivs av det berörda företaget. De relevanta kriterierna måste vara anpassade till varje arbetsgivares särdrag och den verkliga arten av den verksamhet som bedrivs.
- 3.** När artikel 12.2 i grundförordningen ska tillämpas, ska uttrycket ”en person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare” avse en person som stadigvarande utövar omfattande verksamhet på territoriet i den medlemsstat där personen är etablerad. Denna person måste framför allt redan ha utövat sin verksamhet under en viss tid innan denne önskar utnyttja bestämmelserna i den artikeln och måste, under alla perioder av tillfällig verksamhet i en annan medlemsstat fortsätta att, i den medlemsstat där personen är etablerad, uppfylla kraven för utövande av sin verksamhet i syfte att kunna återuppta denna vid återkomsten.
- 4.** När artikel 12.2 i grundförordningen tillämpas, ska kriteriet för att fastställa om den verksamhet som en egenföretagare ska utöva i en annan medlemsstat är ”liknande” den verksamhet som egenföretagaren normalt utövar, vara verksamhetens

faktiska karaktär, och inte att verksamheten eventuellt betraktas som anställning eller egenföretagande i den andra medlemsstaten.

5. Vid tillämpning av artikel 13.1 i grundförordningen ska en person som ”normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater” avse en person som samtidigt eller omväxlande har en eller flera separata anställningar hos samma företag eller arbetsgivare, eller för olika företag eller arbetsgivare i två eller flera medlemsstater. (465/2012/EU)

5a. Vid tillämpning av avdelning II i grundförordningen ska ”säte eller verksamhetsställe” avse det säte eller verksamhetsställe där företagets väsentliga beslut fattas och där dess centrala förvaltningsfunktioner utförs.

Vid tillämpning av artikel 13.1 i grundförordningen ska en medlem av den flygbesättning eller kabinbesättning som normalt utför tjänster som rör passagerar- eller godsbefordran i två eller flera medlemsstater omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där stationeringsorten enligt definitionen i bilaga III i rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart [EGT L 74, 27.3.1972, s. 1.] är belägen. (465/2012/EU)

5b. Marginellt arbete ska inte räknas med vid fastställandet av tillämplig lagstiftning enligt artikel 13 i grundförordningen. Artikel 16 i tillämpningsförordningen ska också tillämpas i dessa fall. (465/2012/EU)

6. När artikel 13.2 i grundförordningen tillämpas, ska en person som ”normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater” särskilt avse en person som samtidigt eller omväxlande utövar en eller flera separata verksamheter som egenföretagare, oberoende av dessa verksamheters art, i två eller flera medlemsstater.

7. För att kunna skilja anställningarna och verksamheterna enligt punkterna 5 och 6 från de fall som anges i artikel 12.1 och 12.2 i grundförordningen ska varaktigheten för anställningen eller verksamheten i en eller flera medlemsstater vara avgörande (dvs. om den är permanent eller av mer exceptionell eller tillfällig natur). I detta syfte ska det genomföras en samlad bedömning av alla relevanta fakta, däribland – när det gäller en anställd person – särskilt arbetsplatsen såsom den fastställs i anställningsavtalet.

8. När artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen tillämpas, ska uttrycket ”väsentlig del av arbetet som anställd eller av verksamheten som egenföretagare i en medlemsstat” anses innebära att en kvantitativt omfattande del av allt arbete som anställd eller av all verksamhet som egenföretagare i den medlemsstaten, utan att det nödvändigtvis behöver röra sig om den största delen av arbetet eller verksamheten.

För att kunna avgöra huruvida en väsentlig del av arbetet som anställd eller verksamheten utförs i en medlemsstat, ska följande vägledande kriterier beaktas:

a) När det gäller anställning, arbetstid och/eller lön.

b) När det gäller verksamhet som egenföretagare, omsättning, arbetstid, antal tillhandahållna tjänster och/eller inkomst.

Inom ramen för en samlad bedömning ska en andel som understiger 25 % av ovan nämnda kriterier vara en indikator på att en väsentlig del av arbetet som anställd eller verksamheten inte utförs i den berörda medlemsstaten.

9. När artikel 13.2 b i grundförordningen tillämpas, ska en egenföretagares verksamhets "huvudsakliga intressen" fastställas med beaktande av alla aspekter av egenföretagarens förvärvsverksamhet, bland annat den ort som är det fasta och permanenta sätet för egenföretagarens verksamhet, verksamhetens stadigvarande karaktär eller dess varaktighet, antalet tillhandahållna tjänster samt egenföretagarens preferens såsom den framgår av samtliga omständigheter.

10. För att kunna fastställa tillämplig lagstiftning enligt punkterna 8 och 9 ska de berörda institutionerna beakta den situation som kan förväntas uppstå under de följande tolv kalendermånaderna.

11. Om en person arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater för en arbetsgivare som är etablerad utanför unionens territorium och personen är bosatt i en medlemsstat där han inte utför en väsentlig del av sitt arbete, ska personen omfattas av lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten.

Artikel 15

Förfaranden vid tillämpningen av artikel 11.3 b och 11.3 d, 11.4 samt artikel 12 i grundförordningen (information till de berörda institutionerna)

1. När en person arbetar som anställd eller utövar verksamhet i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten enligt avdelning II i grundförordningen ska, om inte något annat anges i artikel 16 i tillämpningsförordningen, arbetsgivaren eller när det gäller en person som inte arbetar som anställd den berörda personen själv, om möjligt i förväg informera den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig. Den institutionen ska till den berörda personen utfärda det intyg som avses i artikel 19.2 i genomförandeförordningen, och utan dröjsmål göra information om den lagstiftning som enligt artikel 11.3 b eller 12 i grundförordningen ska tillämpas på den berörda personen tillgänglig för den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där arbetet utförs. (465/2012/EU)

2. Punkt 1 ska även gälla för personer som omfattas av artikel 11.3 d i grundförordningen.

3. En arbetsgivare i den mening som avses i artikel 11.4 i grundförordningen som har en anställd ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagg ska, om möjligt i förväg, informera den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig om detta. Den institutionen ska utan dröjsmål göra

information om den lagstiftning som i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen är tillämplig på den berörda personen tillgänglig för den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars flagg förs av det fartyg på vilket arbetstagaren ska arbeta som anställd.

Artikel 16

Förfarande vid tillämpningen av artikel 13 i grundförordningen

1. En person som arbetar som anställd eller utövar verksamhet i två eller flera medlemsstater ska informera den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat om detta.
2. Den utsedda institutionen i bosättningsorten ska, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och artikel 14 i tillämpningsförordningen, utan dröjsmål fastställa vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen. Det inledande beslutet ska vara provisoriskt. Institutionen ska underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där anställning utförs eller verksamhet utövas om det provisoriska beslutet.
3. Det provisoriska beslutet om tillämplig lagstiftning enligt punkt 2 ska bli slutgiltigt inom två månader efter det att den institution som har utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har informerats om det i enlighet med punkt 2, om inte denna lagstiftning på grundval av punkt 4 redan slutgiltigt har fastställts, eller minst en av de berörda institutionerna i slutet av denna tvåmånadersperiod meddelar den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i bosättningsmedlemsstaten att den ännu inte kan godkänna beslutet, eller att den har en avvikande åsikt om detta.
4. När osäkerhet vid fastställandet av tillämplig lagstiftning kräver kontakter mellan två eller flera medlemsstaters institutioner eller myndigheter ska, på begäran av en eller flera av de institutioner som utsetts av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna eller av de behöriga myndigheterna själva, den lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen fastställas i samförstånd, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och de relevanta bestämmelserna i artikel 14 i tillämpningsförordningen.
4. Om de berörda institutionerna eller berörda behöriga myndigheterna har olika uppfattningar ska dessa organ söka enighet enligt ovannämnda villkor, och artikel 6 i tillämpningsförordningen ska tillämpas.
5. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning, antingen provisoriskt eller slutgiltigt, har fastställts vara tillämplig ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen om detta.
6. Om den berörda personen underlåter att lämna den information som avses i punkt 1 ska, på initiativ av den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat, denna artikel tillämpas så snart som

1070 Rådets förordning

institutionen, eventuellt genom en annan berörd institution, fått kännedom om denna persons situation.

Artikel 17

Förfarande för tillämpning av artikel 15 i grundförordningen

Kontraktanställda vid Europeiska gemenskaperna ska utöva sin rätt att välja enligt artikel 15 i grundförordningen när anställningsavtalet undertecknas. Den myndighet som är behörig att ingå detta avtal ska underrätta den institution som har utsetts av den medlemsstat vars lagstiftning den kontraktanställda vid Europeiska gemenskaperna har valt.

Artikel 18

Förfarande för tillämpning av artikel 16 i grundförordningen

En begäran från arbetsgivaren eller den berörda personen om undantag från artiklarna 11–15 i grundförordningen ska, om möjligt i förväg, lämnas till den behöriga myndigheten eller det organ som utsetts av myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning arbetstagaren eller den berörda personen begär att få omfattas av.

Artikel 19

Tillhandahållande av information till berörda personer och arbetsgivare

1. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen blir tillämplig, ska underrätta den berörda personen och, i förekommande fall, personens arbetsgivare, om de skyldigheter som föreskrivs i den lagstiftningen. Den behöriga institutionen ska ge dem den hjälp som behövs för fullgörandet av de formaliteter som krävs enligt den lagstiftningen.
2. På begäran av den berörda personen eller av arbetsgivaren, ska den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt avdelning II i grundförordningen, utfärda ett intyg om att sådan lagstiftning är tillämplig och, i förekommande fall, ange till och med vilken dag och på vilka villkor.

Artikel 20

Samarbete mellan institutionerna

1. De berörda institutionerna ska till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen är tillämplig på en person, lämna de uppgifter som behövs för att fastställa den dag då den lagstiftningen blir

tillämplig samt de avgifter som personen och dennes arbetsgivare ska betala enligt den lagstiftningen.

2. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning enligt avdelning II i grundförordningen blir tillämplig på en person, ska göra informationen om den dag då den lagstiftningen ska börja tillämpas tillgänglig för den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning personen senast omfattades av.

Artikel 21

Arbetsgivarens skyldigheter

1. En arbetsgivare som har sitt säte eller driftsställe utanför den behöriga medlemsstaten, ska fullgöra alla skyldigheter som föreskrivs enligt den lagstiftning dess anställda omfattas av, särskilt skyldigheten att betala de avgifter som föreskrivs enligt den lagstiftningen, som om arbetsgivaren hade sitt säte eller driftsställe i den behöriga medlemsstaten.

2. En arbetsgivare som inte har något driftsställe i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig, får komma överens med en anställd om att den anställde ska fullgöra arbetsgivarens skyldigheter att betala avgifter för dess räkning utan att arbetsgivarens underliggande skyldigheter åsidosätts. Arbetsgivaren ska meddela den behöriga institutionen i den medlemsstaten om sådana överenskommelser.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1231/2010

av den 24 november 2010

om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [EUT C 151, 17.6.2008, s. 50.],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet [Europaparlamentets ståndpunkt av den 9 juli 2008 (EUT C 294 E, 3.12.2009, s. 259), rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 26 juli 2010 (EUT C 253 E, 21.9.2010, s. 1), Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 oktober 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT).], och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentet [Europaparlamentets resolution av den 27 oktober 1999 om Europeiska rådets möte i Tammerfors (EGT C 154, 5.6.2000, s. 63).], rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén [Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 26 september 1991 om ställningen för migrerande arbetstagare från tredje land (EGT C 339, 31.12.1991, s. 82).] har påkallat en bättre integration av tredjelandsmedborgare som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium genom att ge dem enhetliga rättigheter som ligger så nära unionsmedborgarnas rättigheter som möjligt.

(2) Rådet (rättsliga och inrikes frågor) underströk den 1 december 2005 att unionen måste säkerställa en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium och att en mer kraftfull integrationspolitik bör sikta på att ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med unionsmedborgarnas.

(3) Genom rådets förordning (EG) nr 859/2003 [EUT L 124, 20.5.2003, s. 1.] utvidgades förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 när det gäller samordning av medlemsstaternas lagstadgade system för social trygghet till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar.

(4) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet artikel 34.2.

(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen [EUT L 166, 30.4.2004, s. 1.] ersätter förordning (EEG) nr 1408/71. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 [EUT L 284, 30.10.2009, s. 1.] ersätter förordning (EEG) nr 574/72. Förordningarna (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72 ska upphöra att gälla den dag då förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 börjar tillämpas.

(6) Genom förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 uppdateras och förenklas samordningsreglerna betydligt, såväl för de försäkrade som för socialförsäkringsinstitutionerna. För socialförsäkringsinstitutionerna syftar de uppdaterade samordningsreglerna till att påskynda och underlätta behandlingen av uppgifter om rätt till förmåner för de försäkrade och till att minska motsvarande administrativa kostnader.

(7) Att främja en hög social trygghetsnivå samt att höja levnadsstandarden och livskvaliteten i medlemsstaterna utgör mål för unionen.

(8) För att undvika att arbetsgivare och nationella socialförsäkringsinstitutioner tvingas att handlägga komplexa juridiska och administrativa situationer som endast berör en begränsad grupp av personer, är det viktigt att alla fördelar av moderniseringen och förenklingen i fråga om social trygghet kan åtnjutas genom ett enda rättsligt samordningsinstrument som kombinerar förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009.

(9) Det är därför nödvändigt att ersätta förordning (EG) nr 859/2003 med en rättsakt vars huvudsyfte är att ersätta förordning (EEG) nr 1408/71 respektive förordning (EEG) nr 574/72 med förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009.

(10) Tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 på tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar får inte ge berörda personer rätt till vare sig inresa, vistelse eller bosättning eller tillträde till arbetsmarknaden i en medlemsstat. Tillämpningen av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 bör följaktligen inte påverka medlemsstaternas rätt att inte utfärda, att återkalla eller att vägra att förlänga ett inrese-, uppehålls- eller arbetstillstånd i den berörda medlemsstaten, i enlighet med unionslagstiftningen.

(11) Förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 bör enligt den här förordningen endast vara tillämpliga om den berörda personen redan lagligen vistas på en medlemsstats territorium. Laglig vistelse bör därför vara en nödvändig förutsättning för tillämpningen av dessa förordningar.

(12) Förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 bör inte tillämpas i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat. Detta är bl.a. fallet när en tredjelandsmedborgare endast har anknytning till ett tredjeland och en enda medlemsstat.

(13) Förutsättningen om laglig vistelse på en medlemsstats territorium bör inte påverka de rättigheter som härrör från tillämpningen i en eller flera medlemsstater av förordning (EG) nr 883/2004 beträffande pension vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande för en tredjelandsmedborgare som dessförinnan uppfyllt villkoren enligt den här förordningen eller för efterlevande till en sådan tredjelandsmedborgare, om de härleder sina rättigheter från en arbetstagare, när de vistas i ett tredjeland.

(14) Rätten till arbetslöshetsförmåner enligt artikel 64 i förordning (EG) nr 883/2004 bibehålls på villkor av att vederbörande registrerar sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen i var och en av de medlemsstater som han eller hon reser in i. Dessa bestämmelser får således endast tillämpas på en tredjelandsmedborgare om denne, i förekommande fall i kraft av sitt uppehållstillstånd eller sin långvariga bosättning, har rätt att registrera sig som arbetssökande vid arbetsförmedlingen i den medlemsstat som han eller hon reser in i, och rätt att arbeta där lagligen.

(15) Denna förordning bör inte påverka rättigheter och skyldigheter enligt internationella avtal med tredjeland i vilka unionen är part och vilka innehåller bestämmelser om förmåner som rör social trygghet.

(16) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av att den rör situationer där flera länder berörs och de därför, på grund av den föreslagna åtgärdens unionsdimension, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(17) I enlighet med artikel 3 i protokoll (21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, har Irland genom en skrivelse av den 24 oktober 2007 meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

(18) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionsätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.

(19) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens

funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar samt deras familjemedlemmar och efterlevande, förutsatt att de lagligen vistas inom en medlemsstats territorium och inte befinner sig i en situation som i alla avseenden är begränsad till en enda medlemsstat.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 859/2003 ska upphöra att gälla mellan medlemsstater som är bundna av denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlamentets vägnar

J. Buzek

Ordförande

På rådets vägnar

O. Chastel

Ordförande

Lag (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift

11 juni 1998

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1997/98:151, bet. 1997/98:SfU13 och SfU14, rskr. 1997/98:315 och 320

1 § Statlig ålderspensionsavgift ska för varje år betalas av staten enligt denna lag.

Avgift betalas endast för personer som är försäkrade för inkomstgrundad ålderspension enligt 4 och 6 kap. socialförsäkringsbalken och som uppfyller förutsättningarna för tillgodoräknande av pensionsrätt för inkomstpension eller av pensionspoäng. Lag (2010:1271).

Lag (2010:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2010 hade 1 § följande lydelse.

1 § Statlig ålderspensionsavgift skall för varje år betalas av staten enligt denna lag.

Avgift betalas endast för försäkrade enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension som uppfyller förutsättningarna för tillgodoräknande av pensionsrätt för inkomstpension eller av pensionspoäng.

2 § Avgiften utgör 10,21 procent av ersättning i form av

1. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt 2428 och 31 kap. socialförsäkringsbalken samt arbetsskadesjukpenning enligt 40 kap. nämnda balk eller motsvarande ersättning som utgetts enligt nämnda balk eller annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den utsträckning ersättningen trätt i stället för en försäkrads inkomst av anställning enligt 59 kap. 811 §§ socialförsäkringsbalken eller inkomst av annat förvärvsarbete enligt 59 kap. 14 § första stycket 13 nämnda balk,

2. föräldrapenningsförmåner enligt 1113 kap. socialförsäkringsbalken,

3. närståendepenning enligt 47 kap. socialförsäkringsbalken,

4. ersättning enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön,

5. livränta enligt 4144 kap. socialförsäkringsbalken eller annan motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av 41 och 42 kap. nämnda balk,

6. [Upphävd genom lag (2010:1271).]

7. vårdbidrag enligt 22 kap. socialförsäkringsbalken, i den utsträckning bidraget inte är ersättning för merkostnader,

8. dagpenning från arbetslöshetskassa,

9. [Upphävd genom lag (2000:1407).]

10. aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program,

11. utbildningsbidrag för doktorander,

12. [Upphävd genom lag (1999:1411).]

13. [Upphävd genom lag (2002:632).]

14. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF),

15. dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga, samt

16. bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen så föreskriver. Lag (2010:1271).

Lag (2010:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2010 hade 2 § följande lydelse.

2 § Avgiften utgör 10,21 procent av ersättning i form av

1. sjukpenning och rehabiliteringspenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt sjukpenning eller särskild arbetsskadeersättning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande ersättning som utgetts enligt annan författning eller på grund av regeringens förordnande, i den utsträckning ersättningen trätt i stället för en försäkrads inkomst av anställning enligt 2 kap. 3 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension eller inkomst av annat förvärvsarbete enligt 2 kap. 6 § första stycket 1–3 nämnda lag,

2. föräldrapenningförmåner enligt lagen om allmän försäkring,

3. ersättning enligt lagen (1988:1465) om ersättning och ledighet för närstående vård,

4. ersättning enligt 20 § lagen (1991:1047) om sjuklön,

5. livränta enligt 4 kap. lagen om arbetsskadeförsäkring eller motsvarande livränta som bestäms med tillämpning av den lagen,

6. delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring,

7. vårdbidrag enligt lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag, i den utsträckning bidraget inte är ersättning för merkostnader,

8. dagpenning från arbetslöshetskassa,

10. aktivitetsstöd till den som deltar i ett arbetsmarknadspolitiskt program,

11. utbildningsbidrag för doktorander,

14. ersättning till deltagare i teckenspråksutbildning för vissa föräldrar (TUFF),

15. dagpenning till totalförsvarspliktiga som tjänstgör enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt och till andra som får dagpenning enligt de grunder som gäller för totalförsvarspliktiga, samt

16. bidrag från Sveriges författarfond och Konstnärsnämnden i den utsträckning som regeringen så föreskriver.

3 § Avgift beräknas inte på ersättning enligt 2 § om ersättningen tillsammans med annan inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete understiger 42,3 procent av det för året gällande prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1271).

Lag (2010:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2010 hade 3 § följande lydelse.

3 § Avgift beräknas inte på ersättning enligt 2 § om ersättningen tillsammans med annan inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete understiger 42,3 procent av det för året gällande prisbasbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Lag (2002:979).

4 § Vid beräkning av avgift på ersättning enligt 2 § ska det bortses från en försäkrads inkomster som överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken i följande ordning:

1. ersättningar enligt 2 § 1 som utgör inkomst av annat förvärvsarbete,

2. annan inkomst av annat förvärvsarbete,

3. ersättningar enligt 2 § som utgör inkomst av anställning,

1078 Statlig ålderspensionsavgift

4. annan inkomst av anställning. Lag (2010:1271).

Lag (2010:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2010 hade 4 § följande lydelse.

4 § Vid beräkning av avgift på ersättning enligt 2 § skall det bortses från en försäkrads inkomster som överstiger 8,07 gånger det för året gällande inkomstbasbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension i följande ordning:

1. ersättningar enligt 2 § 1 som utgör inkomst av annat förvärsarbete,
2. annan inkomst av annat förvärsarbete,
3. ersättningar enligt 2 § som utgör inkomst av anställning,
4. annan inkomst av anställning. Lag (2001:494).

5 § Avgiften utgör 18,5 procent av sådana pensionsgrundande belopp som fastställs enligt 60 kap. socialförsäkringsbalken och av inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 34 kap. socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1271).

Lag (2010:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2010 hade 5 § följande lydelse.

5 § Avgiften utgör 18,5 procent av sådana pensionsgrundande belopp som fastställs enligt 3 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension och sådan inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning som anges i 2 kap. 5 § 17 samma lag. Lag (2001:494).

6 § [6 § har upphört att gälla genom lag (2010:1271) som har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2010 hade 6 § följande lydelse.

6 § Om sådan livränta som avses i 2 § 5 med tillämpning av 6 kap. 1 § lagen (1976:380) om arbetskadeförsäkring har varit samordnad med efterlevandepension utgör avgiften 18,5 procent av det belopp som på grund av samordningen inte betalas ut. Lag (2001:494).

7 § Avgift skall för varje år betalas preliminärt med belopp som så nära som möjligt beräknas motsvara den slutliga avgiften. Den preliminära avgiften betalas varje månad. Regeringen skall bestämma storleken på de belopp som skall betalas.

8 § Fördelningen av avgiften ska göras enligt följande. Den andel som beräknas motsvara pensionsrätt för premiepension för samma år förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning enligt 64 kap. 15–17 §§ socialförsäkringsbalken. Återstoden förs, efter avstämning gentemot Riksgäldskontoret enligt 9 §, till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).

Regeringen ska för varje år fastställa andelarna efter förslag från Pensionsmyndigheten. Lag (2010:1271).

Lag (2010:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2010 hade 8 § följande lydelse.

8 § Fördelningen av avgiften ska göras enligt följande. Den andel som beräknas motsvara pensionsrätt för premiepension för samma år förs till Riksgäldskontoret för tillfällig förvaltning enligt 8 kap. 1 § första stycket lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. Återstoden förs, efter avstämning gentemot Riksgäldskontoret enligt 9 §, till Första–Fjärde AP-fonderna för förvaltning enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).

Regeringen ska för varje år fastställa andelarna efter förslag från Pensionsmyndigheten. Lag (2009:997).

9 § Slutlig avstämning av avgifterna ska göras året efter fastställelseåret. Den skillnad som framkommer mellan beräknade belopp och de belopp som slutligt framräknas för det aktuella året ska regleras gentemot Riksgäldskontoret i samband med en kommande preliminär överföring och gentemot Första–Fjärde AP-fonderna i samband med att storleken på de preliminära avgifterna bestäms. Det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret beräknas med tillägg av sådan avkastning som avses i 64 kap. 16 § socialförsäkringsbalken och det belopp som ska regleras gentemot Första–Fjärde AP-fonderna med sådan ränta som anges i 65 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Med fastställelseår avses detsamma som enligt 57 kap. 2 § första stycket 2 socialförsäkringsbalken. Lag (2011:1392).

Lag (2011:1392) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas på ränta som hänför sig till tid från och med den 1 januari 2013.

10 § Avgiften används till finansiering av försäkringen för inkomstgrundad ålderspension enligt socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1271).

Lag (2010:1271) har trätt i kraft den 1 januari 2011. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förmåner som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2010 hade 10 § följande lydelse.

10 § Avgiften används till finansiering av försäkringen för inkomstgrundad ålderspension enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998 och tillämpas första gången på ersättningar och pensionsgrundande belopp som beräknas för år 1999.
 2. Under åren 1999 och 2000 skall utöver vad som sägs i 10 § avgiften även finansiera försäkringen för tilläggspension i form av ålderspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring och folkpension i form av ålderspension enligt samma lag för personer med rätt till sådan tilläggspension.

Förordning (1998:1512) om statliga ålderspensionsavgifter m.m.

26 november 1998

Regeringen föreskriver följande

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om betalning och avstämning av statliga ålderspensionsavgifter enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift samt bestämmelser om slutlig fördelning av ålderspensionsavgifter enligt lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter.

Termerna intjänandeår och fastställelseår har samma innebörd som i 57 kap.

2 § socialförsäkringsbalken. Förordning (2010:1705).

2 § Statlig ålderspensionsavgift ska betalas av Arbetsförmedlingen, Centrala studiestödsnämnden, Uppsala universitet, Konstnärsnämnden, Försäkringskassan, Försvarsmakten och Pensionsmyndigheten. Avgiften betalas preliminärt för varje intjänandeår med belopp som regeringen bestämt. Förordning (2009:1188).

3 § Arbetsförmedlingen, Centrala studiestödsnämnden, Uppsala universitet, Konstnärsnämnden, Försvarsmakten och Försäkringskassan ska till Pensionsmyndigheten varje månad under intjänandeåret, senast den 12 i månaderna januarijuli, september-november och senast den 17 i månaderna augusti och december, inbetala en tolfte-del av den preliminära avgiften. Förordning (2009:1188).

4 § Pensionsmyndigheten ska under intjänandeåret varje månad, första bankdagen efter det datum som anges i 3 §, tillsammans med den preliminära månatliga avgift som Pensionsmyndigheten ska betala, fördela och överföra avgifterna till Riksgäldskontoret respektive Första-Fjärde AP-fonderna. Avgifterna ska fördelas på det sätt regeringen fastställt i särskild förordning. Förordning (2009:1188).

5 § Slutlig avstämning av statliga ålderspensionsavgifter enligt 9 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift för det aktuella intjänandeåret ska göras av Pensionsmyndigheten senast den 31 mars året efter fastställelseåret. Pensionsmyndigheten ska då räkna fram skillnaden mellan de avgiftsbelopp som har betalats preliminärt och de avgiftsbelopp som belöper på fastställda pensionsrätter och pensionspoäng. Vid beräkningen av avgiftsbeloppet för de olika ersättningsslagen får antagandet göras att samma relation råder mellan avgiftsunderlag och utbetalning för alla ersättningar.

Till det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret ska läggas den avkastningsränta som beräknas på beloppet. Regleringen ska göras vid överföringen av den preliminära avgiften avseende april månad året efter fastställelseåret.

Det belopp som ska regleras gentemot FörstaFjärde AP-fonderna ska beräknas med den genomsnittliga basränta som gällde under intjänandeåret. Den del som har reglerats gentemot Riksgäldskontoret ska beräknas med basräntan för en period av 15 månader och den återstående delen för en period av 36 månader.

Pensionsmyndigheten ska meddela regeringen resultatet av den utförda avstämningen. Förordning (2009:1188).

6 § Slutlig avstämning av ålderspensionsavgifter enligt 7 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter för det aktuella intjänandeåret ska göras av Pensionsmyndigheten senast den 31 mars året efter fastställelseåret. Det belopp som ska regleras gentemot staten ska beräknas med den genomsnittliga basränta som gällde under intjänandeåret och beräknas för en period av 21 månader. Till det belopp som ska regleras gentemot Riksgäldskontoret ska läggas den avkastningsränta som beräknas på beloppet. Den slutligt framräknade skillnaden ska regleras vid överföringen av ålderspensionsavgifterna avseende april månad året efter fastställelseåret. Förordning (2009:1188).

- 1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.*
- 2. Avgift för januari 1999 skall betalas samtidigt som avgiften för februari 1999 skall betalas.*
- 3. Vad som anges i 2 och 3 §§ om Uppsala universitet skall för år 1999 även avse Lunds universitet, Göteborgs universitet, Stockholms universitet, Umeå universitet, Linköpings universitet, Karolinska institutet, Kungl. Tekniska högskolan och Luleå tekniska universitet.*

Lag (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster

14 juni 1990

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1989/90:110, SkU 30, rskr. 356.

1 § Särskild löneskatt ska för varje år betalas till staten med 24,26 procent på

1. ersättning som utfaller enligt kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring som tecknas av arbetsgivare till förmån för arbetstagare,

2. avgångsersättning som annorledes än på grund av kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring utbetalas av staten, kommun eller kommunalförbund som arbetsgivare eller av Sveriges Kommuner och Landsting eller det för kommunerna och landstingen gemensamma organet för administration av personalpension, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal eller av annan arbetsgivare, under förutsättning att arbetsgivaren tillämpar kommunalt pensionsavtal och att borgen eller liknande garanti tecknats av kommun, kommunalförbund eller Sveriges Kommuner och Landsting,

3. avgångsersättning som omfattas av s.k. trygghetsavtal,

4. ersättning som utges enligt gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgör komplement till sjukersättning eller till aktivitetsersättning,

5. ersättning som utges på grund av ansvarighetsförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst,

6. bidrag som en arbetsgivare lämnar till

- en sådan vinstandelsstiftelse som avses i 25 kap. 21 § socialförsäkringsbalken om ersättningar från stiftelsen är avgiftsfria enligt 2 kap. 18 § socialavgiftslagen (2000:980), eller

- en annan juridisk person med motsvarande ändamål med undantag för bidrag som lämnas till en pensions- eller personalstiftelse enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Skattskyldig är den som utgett sådan ersättning eller sådant bidrag som avses i första stycket.

Vid bestämmande av skatteunderlaget tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 4–15 och 17–25 §§ socialavgiftslagen.

Vid bestämmande av skatteunderlaget enligt första stycket 5 ska bortses från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av juni 1993 om ersättningen avser tid därefter samt från ersättning för arbetsskada som inträffat före utgången av år 1992 om skadan anmälts till allmän försäkringskassa eller Försäkringskassan efter utgången av juni 1993. Detta gäller dock endast ersätt-

ning som för en och samme arbetstagare beräknas på lönedelar som inte överstiger sju och en halv gånger prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken. Lag (2010:1244).

2 § En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på överskott av passiv näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) här i landet samt på ersättning som utges enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i 15 kap. 9 § inkomstskattelagen eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda lagrum till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst. Om en skattskyldig avlidit under året skall särskild löneskatt betalas med 24,26 procent på inkomst som avses i 3 kap. 3–8 §§ socialavgiftslagen (2000:980).

Vid beräkning av skatteunderlaget gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 9–11 §§ och 12 § första och andra styckena socialavgiftslagen.

Skatt betalas inte då skatteunderlaget understiger 1 000 kronor. Lag (2006:1339).

Lag (2006:1339) har trätt i kraft den 1 januari 2007. Den nya lydelsen i 2 § tillämpas på inkomst som uppbärs från och med den 1 januari 2007. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 2006 skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 2006 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Äldre bestämmelser gäller alltså i fråga om inkomst enligt 2 § som uppbärs under 2006 eller tidigare. För skattskyldiga som är födda 1937 eller tidigare tillämpas 2 § i dess lydelse enligt lagen (1997:940) om ändring i lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter ikraftträdandet ska, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter den 31 december 2007 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom lag (2007:1250). T.o.m. den 31 december 2006 hade 2 § första stycket följande lydelse.

2 § En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på överskott av passiv näringsverksamhet enligt inkomstskattelagen (1999:1229) här i landet samt på ersättning som utges enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i 15 kap. 9 § inkomstskattelagen eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda lagrum till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst. Om en skattskyldig före årets början har fyllt 65 år eller inte har fyllt 65 år men under hela året uppburit hel ålderspension skall särskild löneskatt betalas med 16,16 procent eller, om en skattskyldig avlidit under året, med 24,26 procent på inkomst som avses i 3 kap. 3–8 §§ socialavgiftslagen (2000:980).

3 § I fråga om särskild löneskatt gäller bestämmelserna i 4 kap. socialavgiftslagen (2000:980). Lag (2001:1232).

Lag (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader

6 juni 1991

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1990/91:166, SkU 29, rskr. 289.

1 § Den som utfäst en tjänstepension skall till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på kostnaden för pensionsutfästelsen, beräknad enligt 2 §. Lag (1997:941).

2 § Beskattningsunderlaget skall beräknas som den under beskattningsåret uppkomna skillnaden mellan å ena sidan summan av följande poster:

- a) avgift för tjänstepensionsförsäkring,
- b) avsättning till pensionsstiftelse,
- c) ökning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
- d) utbetalda pensioner som inte utgår enligt lag eller på grund av tjänstepensionsförsäkring,
- e) utgiven ersättning för av annan övertagen pensionsutfästelse,
- f) överföring eller betalning till ett utländskt tjänstepensionsinstitut enligt ett sådant avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren för avdragsrätt i 28 kap. 2 § andra stycket eller 3 § inkomstskattelagen (1999:1229),
å andra sidan summan av följande poster:
 - g) gottgörelse från pensionsstiftelse,
 - h) ersättning enligt avtal om tjänstepension från ett sådant utländskt tjänstepensionsinstitut som avses i 28 kap. 3 § inkomstskattelagen,
 - i) minskning av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
 - j) 85 procent av avsättning under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag vid beskattningsårets ingång multiplicerad med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret,
 - k) erhållen ersättning för övertagen pensionsutfästelse,
 - l) negativt belopp som föregående beskattningsår uppkommit vid tillämpning av denna paragraf.

I posten a i första stycket skall inte räknas med avgift för sådan gruppsjukförsäkring som omfattas av 1 § första stycket 4 lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader skall posten j i första stycket jämkas i motsvarande mån. Detsamma skall gälla om avsättning som avses i posten j helt upplöses under beskattningsåret.

Om den som övertar en pensionsutfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag skall den som tidigare utfäst pensionen under posten e i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är högre än den utgivna ersättningen. Om den som befrias från en utfästelse inte är skattskyldig enligt denna lag skall den som övertar utfästelsen under posten k i första stycket ta upp det verkliga värdet av den övertagna utfästelsen om detta är lägre än den erhållna ersättningen.

Vid beräkning av beskattningsunderlaget skall bokföringsmässiga grunder tillämpas. Lag (2005:1173).

3 § En enskild person eller ett dödsbo som drar av utgifter för premier för pensionsförsäkring enligt 16 kap. 32 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall för det beskattningsåret till staten betala särskild löneskatt med 24,26 procent på avgiften.

Detsamma gäller för enskild person som drar av utgifter för inbetalning på pensionssparkonto enligt nämnda paragraf.

Särskild löneskatt skall dock inte betalas till den del avdraget måste göras från sådan ersättning som utgjort underlag för uttag av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. socialavgiftslagen (2000:980) eller, vad avser arbetstagare som vid årets ingång är 65 år eller äldre, särskild löneskatt enligt 1 § första stycket lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster. Lag (2000:993).

4 § Termer och uttryck som används i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Med beskattningsår för staten, landstingskommuner, kommuner och kommunalförbund förstås dock i denna lag kalenderår. Lag (1999:1273).

5 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av särskild löneskatt på pensionskostnader finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Regeringen meddelar föreskrifter om fastställande och redovisning av särskild löneskatt som staten ska betala. Lag (2011:1343).

1. Denna lag träder i kraft 1 juli 1991 och skall avse förhållanden som inträffar fr.o.m. 16 mars 1991 om annat inte följer av 2 och 3. Den skall tillämpas första gången vid 1992 års taxering.

Förordning (1991:704) om fastställande av särskild löneskatt på statens pensionskostnader

12 juli 1991

Regeringen föreskriver följande

1 § Försäkringskassan fastställer den särskilda löneskatt som staten skall betala enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader. Förordning (2004:932).

2 § Skatten fastställs dels som preliminär skatt senast den 25 februari under beskattningsåret, dels som slutlig skatt senast den 30 april året efter beskattningsåret.

Om Försäkringskassan finner att den preliminära skatten behöver ändras för att bättre stämma överens med den slutliga skatten, skall Försäkringskassan fastställa ny preliminär skatt. Förordning (2004:932).

3 § Underlag för beräkning av preliminär skatt på sådana pensionskostnader för staten som slutligen ska belasta inkomsttiteln Statliga pensionsavgifter, ska redovisas av Statens tjänstepensionsverk till Försäkringskassan senast den 25 januari under beskattningsåret. Detsamma gäller för andra pensionskostnader för statlig myndighet om huvuddelen av pensionskostnaderna för myndighetens verksamhet är av nyss nämnda slag.

Underlag för beräkning av slutlig skatt på sådana pensionskostnader ska redovisas av Statens tjänstepensionsverk till Försäkringskassan senast den 31 mars året efter beskattningsåret.

De statliga myndigheterna ska lämna Statens tjänstepensionsverk de uppgifter som behövs för redovisningen. Förordning (2010:551).

4 § Övrigt underlag för beräkning av preliminär skatt för staten ska redovisas av respektive myndighet till Försäkringskassan senast den 25 januari under beskattningsåret.

Underlag för beräkning av slutlig skatt på sådana pensionskostnader ska redovisas av respektive myndighet till Försäkringskassan senast den 31 mars året efter beskattningsåret.

Statens tjänstepensionsverk ska lämna myndigheterna de uppgifter som behövs för redovisningen. Förordning (2010:551).

5 § Skatt på underlag som avses i 3 § ska regleras av Statens tjänstepensionsverk genom insättning för Försäkringskassans räkning på statens centralkonto i Riksbanken. Respektivemyndighet ska betala Statens tjänstepensionsverk för insättning som avser skatt på underlag enligt 3 § första stycket andra meningen.

Skatt på underlag som avses i 4 § ska betalas av respektive myndighet genom insättning för Försäkringskassans räkning på statens centralkonto i Riksbanken. Förordning (2010:551).

6 § Den preliminära skatten skall betalas med en sjättedel av skatten den 18 i månaderna mars, maj, juli, september och november under beskattningsåret samt den 18 januari året efter beskattningsåret.

7 § Om den slutliga skatten är högre än den preliminära skatten, ska Statens tjänstepensionsverk respektive i 4 § avsedda myndigheter under maj månad året efter beskattningsåret betala in ett belopp som motsvarar skillnaden mellan den slutliga och den preliminära skatten.

Om den slutliga skatten är lägre än den preliminära skatten, ska Försäkringskassan i fråga om skatt enligt 5 § första stycket minska de närmast följande debiteringarna av den preliminära skatten. I fråga om skatt enligt 5 § andra stycket ska Försäkringskassan betala tillbaka det belopp som betalats för mycket. Förordning (2010:551).

8 § Försäkringskassan skall föra över den skatt som betalats in till rätt inkomstitel på statsbudgeten. Förordning (2004:932).

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1991. Bestämmelserna om preliminär skatt tillämpas dock första gången för beskattningsåret 1992.

Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel

14 juni 1990

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1989/90:110, SkU 30, rskr. 356.

Allmän bestämmelse

1 § Till staten skall betalas avkastningsskatt enligt denna lag.

Skattskyldighet

2 § Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,
2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse från fast driftställe i Sverige och utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver med försäkringsverksamhet jämförbar tjänstepensionsverksamhet från fast driftställe i Sverige,
3. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. och utländska tjänstepensionsinstitut som från fast driftställe i Sverige meddelar avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt samma lag,
4. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken Avsatt till pensioner enligt lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,
5. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionsparkonto,
6. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionsförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),
7. obegränsat skattskyldiga som under beskattningsåret innehaft en kapitalförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige,
8. obegränsat skattskyldiga som innehar ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en pensionsförsäkring,
9. obegränsat skattskyldiga som under beskattningsåret innehaft ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en kapitalförsäkring,

10. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige, om avtalet innehåller villkor som innebär att tjänstepensionsinstitutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Om en sådan kapitalförsäkring som avses i första stycket 7 inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, ska den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.

Bestämmelserna i första stycket 6 och 7 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Detsamma gäller ett motsvarande avtal om tjänstepension. Lag (2011:1278).

Lag (2011:1278) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2011 hade 2 § första stycket 6-8, andra och tredje stycket följande lydelse.

6. obegränsat skattskyldiga som innehar

a) kapital- eller pensionsförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller

b) försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),

7. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en kapital- eller pensionsförsäkring,

8. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige, om avtalet innehåller villkor som innebär att tjänstepensionsinstitutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Om en sådan kapitalförsäkring som avses i första stycket 6 a inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, ska den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.

Bestämmelserna i första stycket 6 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Detsamma gäller ett motsvarande avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring. Lag (2011:74).

2 § även ändrad genom lag (2011:74) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. Understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) och som bedriver till livförsäkringsverksamhet hänförlig verksamhet ska räknas som svenska livförsäkringsföretag vid tillämpningen av denna lag, med undantag för 9 § femte och sjätte styckena. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 2 § följande lydelse.

2 § Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,

2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse från fast driftställe i Sverige och utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver med försäkringsverksamhet jämförbar tjänstepensionsverksamhet från fast driftställe i Sverige,

3. understödsföreningar som bedriver till livförsäkring hänförlig verksamhet,

1090 Avkastningsskatt på pensionsmedel

4. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och utländska tjänstepensionsinstitut som från fast driftställe i Sverige meddelar avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt samma lag,

5. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag,

6. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionsparkonto,

7. obegränsat skattskyldiga som innehar

a) kapital- eller pensionsförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller

b) försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),

8. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en kapital- eller pensionsförsäkring,

9. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige, om avtalet innehåller villkor som innebär att tjänstepensionsinstitutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Om en sådan kapitalförsäkring som avses i första stycket 7 a inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, ska den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.

Bestämmelserna i första stycket 7 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Detsamma gäller ett motsvarande avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring. Lag (2008:136).

2 § även ändrad genom lag (2008:136) som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på avtal som ingåtts den 2 februari 2007 eller senare med undantag för den nya bestämmelsen i 2 § första stycket 9 som tillämpas på avtal som ingåtts den 1 maj 2008 eller senare. Livförsäkringsavtal som avses i 9 § tredje stycket i dess äldre lydelse och vilka ingåtts senast den 1 februari 2007, ska även efter ikraftträdandet av denna lag likställas med pensionsförsäkring vid tillämpning av 9 §. Om en premie betalas efter den 1 februari 2007 ska dock ett särskilt skatteunderlag beräknas för den del av försäkringens värde som är hänförligt till premiebetalningen om, a) premien beror på att avtalet ändrats på ett sätt som medför ökad premieförpliktelse totalt sett eller att premiebetalningen tidigareläggs, eller b) en större premie betalas än den som lägst ska betalas för betalningsperioden enligt avtalet. På ett sådant särskilt skatteunderlag ska skatt tas ut enligt 9 § andra stycket. Vid en överlåtelse av försäkringsavtal som tecknats före den 2 februari 2007 till en ny försäkringsgivare eller en överföring av sådana försäkringsavtal från en enhet till en annan hos försäkringsgivaren ska 2 § första stycket 7 a och 9 § sjätte och sjunde styckena tillämpas på det överlåtna eller överförda avtalet om transaktionen sker efter den 31 december 2008. I sådana fall ska försäkringsavtalet anses ha ingåtts vid den tidpunkt då ansvaret för försäkringen övergår på den nya försäkringsgivaren respektive när försäkringen förts över. T.o.m. den 30 april 2008 hade 2 § följande lydelse.

2 § Skattskyldiga till avkastningsskatt är

1. svenska livförsäkringsföretag,

2. utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse från fast driftställe i Sverige och utländska tjänstepensionsinstitut som bedriver med försäkringsverksamhet jämförbar tjänstepensionsverksamhet från fast driftställe i Sverige,

3. understödsföreningar som bedriver till livförsäkring hänförlig verksamhet,

4. pensionsstiftelser enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. och utländska tjänstepensionsinstitut som från fast driftställe i Sverige meddelar avtal om tjänstepension med villkor som innebär att institutet kan likställas med en pensionsstiftelse enligt samma lag.

5. arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken *Avsatt till pensioner* enligt lagen om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag.

6. obegränsat skattskyldiga som innehar pensionsparkonto,

7. obegränsat skattskyldiga som innehar

a) kapitalförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller

b) försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229),

8. obegränsat skattskyldiga som ingått ett avtal om tjänstepension med ett utländskt tjänstepensionsinstitut i en verksamhet som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, under förutsättning att avtalet är jämförbart med en kapitalförsäkring.

Om en sådan försäkring som avses i första stycket 7 a inte innehas av någon som är obegränsat skattskyldig, skall den som har panträtt i försäkringen anses inneha den.

Bestämmelserna i första stycket 7 omfattar inte försäkring som enbart avser olycks- eller sjukdomsfall eller dödsfall senast vid 70 års ålder och som inte är återköpsbar. Detsamma gäller ett motsvarande avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring. Lag (2005:1172).

3 § För skattskyldiga som avses i 2 § ska ett kapitalunderlag beräknas. Kapitalunderlaget ligger till grund för skatteunderlaget som avkastningsskatten beräknas på. Bestämmelser om kapitalunderlag finns i 3 a–3 c §§ samt om skatteunderlag i 3 d §. Lag (2011:1280).

Kapitalunderlag

3 a § För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3 utgörs kapitalunderlaget av värdet av den skattskyldiges tillgångar vid ingången av beskattningsåret efter avdrag för finansiella skulder vid samma tidpunkt. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 2 och sådana utländska tjänstepensionsinstitut som avses i 2 § första stycket 3 medräknas dock endast sådana tillgångar och skulder som är hänförliga till den i Sverige bedrivna försäkringsrörelsen eller tjänstepensionsverksamheten.

Vid beräkning av kapitalunderlag enligt första stycket ska det bortses från den del av tillgångar och skulder som

1. inte förvaltas för försäkringstagarnas räkning,

2. är hänförlig till avgångsbidragsförsäkringar meddelade enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,

3. är hänförlig till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar, eller

4. avser sjuk- och olycksfallsförsäkringar hänförliga till försäkringsklass 1, 2, I b och IV enligt 2 kap. 11 § första stycket och 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043).

Andra stycket gäller också i tjänstepensionsverksamhet i fråga om avtal som är jämförbara med personförsäkring.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 4 utgörs av avsättningsbeloppet vid ingången av beskattningsåret avseende sådana pensionsutfästelser för vilkas tryggnad avdragsrätt föreligger vid inkomstbeskattningen.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 5 utgörs av värdet av de tillgångar som vid ingången av kalenderåret är hänförliga till

pensionssparkontot. Avdrag får ske för obetald skatt enligt denna lag som är hänförlig till kontot.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6 och 7 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av sådana försäkringar som anges där. Detta värde beräknas enligt sjunde och åttonde styckena.

Som värde av försäkringen tas upp dess på försäkringstekniska beräkningsgrunder framräknade återköpsvärde med tillägg för beräknad upplupen andel i livförsäkringsrörelsens överskott.

I fråga om försäkringsavtal som ingåtts före den 1 januari 1997 ska endast den del av försäkringens värde tas upp som överstiger värdet vid denna tidpunkt. Till det värde som undantas från skatteunderlaget får tillägg göras för årlig värdestegring beräknad enligt 3 d § första och fjärde styckena. Denna begränsning gäller dock inte om försäkringen övergått till ny innehavare efter utgången av år 1996 på annat sätt än genom arv, testamente, gåva, bodelning eller, såvitt gäller försäkring som har samband med tjänst, överlåtelse mellan arbetsgivare på grund av anställds byte av tjänst.

Kapitalunderlaget för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 8–10 utgörs av värdet vid beskattningsårets ingång av de tillgångar som är hänförliga till avtalet om tjänstepension.

Vid tillämpning av andra stycket 1 ska tillgångar som svarar mot konsolideringsfond enligt 11 kap. 19 §, 12 kap. 70 § eller 13 kap. 22 § försäkringsrörelselagen anses förvaltade för försäkringstagarnas räkning till den del fonden enligt bolagsordningen får användas för återbäring till försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar. Lag (2011:1278).

Lag (2011:1278) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

3 b § För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1, 2, 7 och 9 ska även värdet av de sammanlagda premier som har betalats under beskattningsåret till kapitalförsäkring eller till sådant avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring ingå i kapitalunderlaget. Vid beräkning av detta värde ska premier som har betalats under den andra halvan av beskattningsåret beräknas till halva värdet.

Vid beräkning av kapitalunderlag enligt första stycket ska det, för skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1 och 2, bortses från premiebetalningar som

1. är hänförliga till avgångsbidragsförsäkringar meddelade enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer,
2. är hänförliga till försäkringar som i redovisningshänseende tas upp som grupplivförsäkringar, eller
3. avser sjuk- och olycksfallsförsäkringar hänförliga till försäkringsklass 1, 2, I b och IV enligt 2 kap. 11 § första stycket och 12 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). Lag (2011:1278).

Lag (2011:1278) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

3 c § Vid överlåtelse under beskattningsåret av en kapitalförsäkring eller ett avtal om tjänstepension som är jämförbart med en kapitalförsäkring som avses i 2 § första stycket 7 och 9 ska kapitalunderlaget som beräknas enligt 3 a och 3 b §§ fördelas mellan överlåtare och förvärvare enligt andra och tredje styckena.

Den överlåtare som vid beskattningsårets ingång innehade en kapitalförsäkring eller ett avtal om tjänstepension ska ta med det värde som avses i 3 a § sjätte–nionde styckena i kapitalunderlaget.

Överlåtare och förvärvare ska i kapitalunderlaget ta med premiebetalningar enligt 3 b § som görs till försäkringen respektive avtalet om tjänstepension under den tid då överlåtare respektive förvärvare innehaft försäkringen respektive avtalet om tjänstepension.

Lag (2011:1278) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

Skatteunderlag

3 d § Skatteunderlaget är kapitalunderlaget enligt 3 a §, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret närmast före ingången av beskattningsåret, om inte annat anges i andra eller tredje stycket. För skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 1 och 2 ingår inte den del av kapitalunderlaget som ska tas med vid beräkning av skatteunderlag enligt andra eller tredje stycket.

Skatteunderlag som avser kapitalförsäkring är kapitalunderlaget enligt 3 a §, som är hänförligt till kapitalförsäkring, samt enligt 3 b och 3 c §§, multiplicerat med statslåneräntan vid utgången av november kalenderåret närmast före beskattningsåret.

Andra stycket gäller även för skatteunderlag som avser sådant avtal om tjänstepension som är jämförbart med kapitalförsäkring.

Skatteunderlaget avrundas nedåt till helt hundratal kronor. Lag (2011:1278).

Lag (2011:1278) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet.

4 § Som tillgång hos återförsäkringstagare räknas inte värdet av återförsäkringsgivares ansvarighet på grund av försäkringar som denne har övertagit i form av återförsäkring. Om återförsäkring skett hos en utländsk återförsäkringsgivare skall dock ett belopp motsvarande dennes ansvarighet räknas som tillgång, i den mån ansvarigheten överstiger värdet av reservdeposition som ställts av återförsäkringsgivaren hos återförsäkringstagaren.

Återförsäkringsgivares fordran hos återförsäkringstagare på grund av reservdepositionen upptas inte som tillgång. Den skuld som redovisas av återförsäkringstagaren på grund av depositionen är inte avdragsgill för denne. Lag (1993:947).

5 § Om inte annat följer av 6–8 §§ tas tillgångar och skulder upp till bokfört värde. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 5 ska tillgångarna dock tas upp till sitt marknadsvärde om inte annat följer av 7 §. Lag (2011:74).

1094 Avkastningsskatt på pensionsmedel

Lag (2011:74) har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid **2012 års taxering**. Understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) och som bedriver till livförsäkringsverksamhet hänförlig verksamhet ska räknas som svenska livförsäkringsföretag vid tillämpningen av denna lag, med undantag för 9 § femte och sjätte styckena. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 5 § följande lydelse.

5 § Om inte annat följer av 6–8 §§ tas tillgångar och skulder upp till bokfört värde. För skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall tillgångarna dock tas upp till sitt marknadsvärde om inte annat följer av 7 §. Lag (1993:947).

6 § Fastighet tas upp till marknadsvärdet. Lag (1993:947).

7 § Värdepapper, som är upptaget till handel på en reglerad marknad, en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller som annars är föremål för regelbunden handel vid någon annan marknad som är reglerad och öppen för allmänheten, tas upp till det noterade värdet.

Finns det i ett bolag skilda aktieslag av vilka ett eller flera är upptagna till handel på en reglerad marknad eller föremål för sådan handel som avses i första stycket, skall de aktier i bolaget som inte är upptagna till eller föremål för handel tas upp till samma värde som de aktier som är upptagna till eller föremål för handel. Är flera aktieslag upptagna till eller föremål för handel, skall de aktier som inte är upptagna till eller föremål för handel tas upp till samma värde som de aktier som är upptagna till eller föremål för handel som har den lägsta kursen.

Om det vid värdering enligt de föregående styckena finns synnerliga skäl anta att det noterade värdet inte motsvarar vad som skulle kunna påräknas vid en försäljning under normala förhållanden, får i stället det beräknade priset vid en sådan försäljning läggas till grund för värderingen.

Aktie eller andel i dotterbolag, som direkt eller indirekt har till ändamål att äga fastigheter (fastighetsbolag) skall värderas med ledning av marknadsvärdena på fastigheterna. Lag (2007:534).

Lag (2007:534) har trätt ikraft den 1 november 2007. Äldre bestämmelser gäller alltså vid fastställande av kapitalunderlag som avser tid före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 oktober 2007 hade 7 § första och andra stycket följande lydelse.

7 § Värdepapper, som är noterat vid en svensk eller utländsk börs eller noterat vid en auktoriserad marknadsplats eller som annars är föremål för regelbunden handel vid någon annan reglerad marknad som är öppen för allmänheten, tas upp till det noterade värdet.

Finns i ett bolag skilda aktieslag av vilka ett eller flera är börsnoterade eller föremål för sådan notering som avses i första stycket, skall de aktier i bolaget som inte är noterade tas upp till samma värde som de noterade aktierna. Är flera aktieslag noterade, skall de inte noterade aktierna tas upp till samma värde som de noterade aktier som har den lägsta kursen

8 § Fordran som inte omfattas av 7 § skall tas upp till sitt anskaffningsvärde jämte upplupen ränta. Avdrag för skuld får göras med belopp som beräknas på motsvarande sätt.

Osäker fordran får tas upp till det belopp som kan beräknas bli betalat. Värdelös fordran tas inte upp. Lag (1993:947).

Skattesats

9 § Skatten uppgår till 15 procent av skatteunderlaget enligt 3 d § första och fjärde styckena om inte annat följer av andra, fjärde, sjätte och sjunde styckena.

Skatten uppgår till 30 procent av skatteunderlaget enligt 3 d § andra–fjärde styckena som avser kapitalförsäkring eller sådant tjänstepensionsavtal som är jämförbart med kapitalförsäkring.

Med pensionsförsäkring likställs i denna paragraf sådana avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren i 58 kap. 1 a § första stycket 2 inkomstskattelagen (1999:1229).

I det fall beskattningsåret är längre eller kortare än 12 månader ska skattesatsen jämkas i motsvarande mån. Sådan jämkning ska också göras om

1. hela behållningen på ett pensionssparkonto avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen eller avsättning som avses i 3 a § fjärde stycket helt upplöses under beskattningsåret,

2. det kapital som hänför sig till en pensionsförsäkring avskattas enligt 58 kap. 19 eller 19 a § inkomstskattelagen eller 5 § första stycket 6, 6 a eller 7 lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, eller

3. en försäkring ska anses som en kapitalförsäkring enligt 58 kap. 2 § tredje stycket inkomstskattelagen.

Överlåts ett helt försäkringsbestånd från ett livförsäkringsföretag som är skattskyldigt enligt denna lag till ett annat sådant företag eller sker fusion mellan sådana företag inträder det övertagande företaget i det överlåtande företags skattemässiga situation.

Överlåts ett försäkringsbestånd helt eller delvis från ett livförsäkringsföretag som är skattskyldigt enligt denna lag till ett företag som inte är det, ska det överlåtande livförsäkringsföretaget betala avkastningsskatt för den del av året som företaget innehaft försäkringsbeståndet. Skattesatsen ska då jämkas i motsvarande mån. Detsamma gäller också vid överlåtelse genom fusion.

För den som efter överlåtelsen inträder som skattskyldig beräknas skatteunderlaget som om försäkringen innehafts hela året. Skattesatsen ska dock jämkas med hänsyn till den tid som skattskyldighet förelegat. Lag (2012:269).

Lag (2012:269) har trätt i kraft den 1 juli 2012. Bestämmelserna ska dock tillämpas för tid från och med den 1 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 § fjärde stycket 1 följande lydelse.

1. hela behållningen på ett pensionssparkonto avskattas enligt 58 kap. 33 § inkomstskattelagen eller avsättning som avses i 3 § femte stycket helt upplöses under beskattningsåret,

*9 § även ändrad genom lag (2011:1278) som har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid **2013 års taxering**. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2011 hade 9 § första till tredje stycket följande lydelse.*

9 § Skatten uppgår till 15 procent av skatteunderlaget enligt 3 § om inte annat följer av andra, fjärde, sjätte och sjunde styckena.

För den del av skatteunderlaget som hos sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1, 2, 6 och 7 är hänförligt till annan personförsäkring än pensionsförsäkring eller till annat med person-

1096 Avkastningsskatt på pensionsmedel

försäkring jämförbart tjänstepensionsavtal än sådant som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) uppgår skatten till 30 procent av nio tiondelar av skatteunderlaget.

Med pensionsförsäkring likställs i denna paragraf sådana avtal om tjänstepension som uppfyller villkoren i 58 kap. 1 a § första stycket 2 inkomstskattelagen.

9 § även ändrad genom lag (2011:74) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. Understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) och som bedriver till livförsäkringsverksamhet hänförlig verksamhet ska räknas som svenska livförsäkringsföretag vid tillämpningen av denna lag, med undantag för 9 § femte och sjätte styckena. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 9 § andra, femte och sjätte stycket följande lydelse.

För den del av skatteunderlaget som hos sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 1–3, 7 och 8 är hänförligt till annan personförsäkring än pensionsförsäkring eller till annat med personförsäkring jämförbart tjänstepensionsavtal än sådant som avses i 28 kap. 2 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229) uppgår skatten till 30 procent av nio tiondelar av skatteunderlaget.

Överläts ett helt försäkringsbestånd från ett svenskt livförsäkringsföretag till ett annat sådant företag eller sker fusion enligt 15 a kap. 1 eller 18 § försäkringsrörelselagen (1982:713) mellan sådana företag inträder det övertagande företaget i det överlåtande företags skattemässiga situation.

Överläts ett försäkringsbestånd helt eller delvis från ett livförsäkringsföretag som är skattskyldigt enligt denna lag till ett företag som inte är det, ska det överlåtande livförsäkringsföretaget betala avkastningsskatt för den del av året som företaget innehaft försäkringsbeståndet. Skattesatsen ska då jämkas i motsvarande mån.

Beskattningsförfarandet

10 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av avkastningsskatt finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Avkastningsskatt som ska tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 5 ska för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande. Vid tillämpningen av skatteförfarandelagen ska vad som sägs om skattskyldig och redovisningsperiod i stället gälla pensionssparinstitutet respektive pensionssparinstitutets beskattningsår. Pensionssparinstitutet ska vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 5 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut ska beloppet tillsammans med räntan enligt 65 kap. 16 § skatteförfarandelagen tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats ska institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto ska institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande. Lag (2011:1279).

Lag (2011:1279) har trätt i kraft den 1 januari 2012. Den nya lydelsen av 10 § andra och tredje styckena tillämpas på avkastningsskatt som avser beskattningsår och redovisningsperioder som börjar efter den 31 januari 2012. Den nya lydelsen tillämpas även på för-

längda räkenskapsår som avslutas efter utgången av 2012 och på förkortade räkenskapsår som både påbörjas och avslutas under 2012. För ränta som tillgodoräknas enligt skattebetalningslagen (1997:483) gäller 10 § fjärde stycket i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 10 § följande lydelse.

10 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och skattebetalningslagen (1997:483) gäller för avkastningsskatt.

Avkastningsskatt som ska tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 5 ska för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande. Vid tillämpningen av skattebetalningslagen ska vad som sägs om skattskyldig och redovisningsperiod i stället gälla pensionssparinstitutet respektive pensionssparinstitutets beskattningsår. Pensionssparinstitutet ska vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 5 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i 22 kap. skattebetalningslagen.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut ska beloppet tillsammans med räntan enligt 19 kap. 12 § skattebetalningslagen tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats ska institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto ska institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande. Lag (2011:74).

*10 § även ändrad genom lag (2011:74) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid **2012 års taxering**. Understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) och som bedriver till livförsäkringsverksamhet hänförlig verksamhet ska räknas som svenska livförsäkringsföretag vid tillämpningen av denna lag, med undantag för 9 § femte och sjätte styckena. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 10 § andra, tredje och fjärde stycket följande lydelse.*

Avkastningsskatt som skall tas ut av sådan skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 skall för den skattskyldiges räkning betalas av det pensionssparinstitut med vilket den skattskyldige träffat avtal om individuellt pensionssparande. Vid tillämpningen av skattebetalningslagen skall vad som sägs om skattskyldig och redovisningsperiod i stället gälla pensionssparinstitutet respektive pensionssparinstitutets beskattningsår. Pensionssparinstitutet skall vara registrerat hos beskattningsmyndigheten.

Förutom pensionssparinstitutet får även skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 överklaga beskattningsmyndighetens beslut om skatt enligt bestämmelserna i 22 kap. skattebetalningslagen.

Återbetalas skatt hänförlig till ett pensionssparkonto till ett pensionssparinstitut skall beloppet tillsammans med räntan enligt 19 kap. 12 § skattebetalningslagen tillgodoföras kontot. Har kontot avslutats skall institutet ombesörja att beloppet i stället överförs till det pensionssparkonto till vilket de tillgångar som var hänförliga till det avslutade kontot har överförts. Finns inte sådant konto skall institutet betala ut beloppet på det sätt som gäller för utbetalningar enligt lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande. Lag (2002:412).

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 och 7 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt eller den skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) som är hänförlig till försäkringen och som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning för utländsk skatt medges bara om rätt till avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt avses dels sådan skatt som anges i 1 kap. 3 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

1098 Avkastningsskatt på pensionsmedel

Den skattskyldige ska lämna de uppgifter som behövs för prövningen av begäran om nedsättning av skatt. Om det framgår att det finns förutsättningar för nedsättning, trots att den skattskyldige inte kan lämna samtliga de uppgifter som är nödvändiga för tillämpning av nedsättningsreglerna, får nedsättning ske med skäligt belopp. Lag (2011:1278).

Lag (2011:1278) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2011 hade 10 a § första stycket följande lydelse.

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 6 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt eller den skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) som är hänförlig till försäkringen och som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning för utländsk skatt medges bara om rätt till avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt avses dels sådan skatt som anges i 1 kap. 3 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

10 a § även ändrad genom lag (2011:74) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. Understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) och som bedriver till livförsäkringsverksamhet hänförlig verksamhet ska räknas som svenska livförsäkringsföretag vid tillämpningen av denna lag, med undantag för 9 § femte och sjätte styckena. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 10 a § första stycket följande lydelse.

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 7 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt eller den skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) som är hänförlig till försäkringen och som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning för utländsk skatt medges bara om rätt till avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt avses dels sådan skatt som anges i 1 kap. 3 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

10 a § även ändrad genom lag (2008:1349) som har trätt i kraft den 1 januari 2009 och tillämpas första gången vid 2010 års taxering. T.o.m. den 31 december 2008 hade 10 a § följande lydelse.

10 a § Skattskyldig som avses i 2 § första stycket 7 har rätt till nedsättning av skatten på försäkring med belopp som motsvarar den utländska skatt eller den skatt enligt kupongskattelagen (1970:624) som är hänförlig till försäkringen och som försäkringsgivaren eller den skattskyldige har betalat. Nedsättning för utländsk skatt medges endast om rätt till avräkning enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt saknas. Med utländsk skatt avses dels sådan skatt som anges i 14 § nämnda lag, dels punktskatt och förmögenhetsskatt. Avräkningsbar skatt som kvarstår outnyttjad får räknas av senare år mot skatt enligt denna lag vilken avser samma försäkring.

Det åligger den skattskyldige att lämna den utredning som behövs för prövning av frågan om nedsättning av skatt. Har den skattskyldige visat att förutsättningar för nedsättning föreligger men inte förmått lämna samtliga de uppgifter som fordras för tillämpningen av nedsättningsreglerna får nedsättning ske med skäligt belopp. Lag (2004:1304).

Övriga bestämmelser

11 § [11 § har upphört att gälla genom lag (1999:1264), som har trätt i kraft den 1 januari 2000.]

12 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Beskattningsåret för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6–10 ska dock alltid vara kalenderåret. Lag (2011:1278).

Lag (2011:1278) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången vid 2013 års taxering. I fråga om skattskyldiga som avses i 2 § 1 och 2 gäller äldre bestämmelser för beskattningsår som har påbörjats före ikraftträdandet. T.o.m. den 31 december 2011 hade 12 § följande lydelse.

12 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Beskattningsåret för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 6, 7 och 8 ska dock alltid vara kalenderåret. Lag (2011:74).

12 § även ändrad genom lag (2011:74) som har trätt i kraft den 1 april 2011 och tillämpas första gången vid 2012 års taxering. Understödsföreningar som efter den 1 april 2011 fortsätter att driva sin verksamhet enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar med stöd av 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) och som bedriver till livförsäkringsverksamhet hänförlig verksamhet ska räknas som svenska livförsäkringsföretag vid tillämpningen av denna lag, med undantag för 9 § femte och sjätte styckena. T.o.m. den 31 mars 2011 hade 12 § följande lydelse.

12 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Beskattningsåret för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 7, 8 och 9 ska dock alltid vara kalenderåret. Lag (2008:136).

12 § även ändrad genom lag (2008:136) som har trätt i kraft den 1 maj 2008 och tillämpas på avtal som ingåtts den 2 februari 2007 eller senare. T.o.m. den 30 april 2008 hade 12 § följande lydelse.

12 § Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse och tillämpningsområde som i inkomstskattelagen (1999:1229). Beskattningsåret för skattskyldiga som avses i 2 § första stycket 7 skall dock alltid vara kalenderåret. Lag (1999:1264).

Denna lag har trätt i kraft 1 juli 1990 och tillämpas första gången vid 1992 års taxering. Lagen tillämpas dock inte om beskattningsåret har påbörjats före ikraftträdandet. Omfattar beskattningsåret vid 1992 års taxering del av kalenderåret 1990 ned-sätts skatten med belopp motsvarande den andel av beskattningsåret som infallit under kalenderåret 1990.

För skattskyldiga som bedriver försäkringsrörelse och för pensionsstiftelser skall innehavet av värdepapper värderas till det högsta av anskaffningsvärdet och marknadsvärdet vid övergångstillfället. Innehavet av andra fastigheter än anläggningsfastigheter skall värderas till det högsta av anskaffningsvärdet och det uppskattade värdet vid övergångstillfället.

Lag (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

9 juni 1967

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen*, funnit gott förordna som följer.

* Prop. 1967:83; LIU 38; Rskr 292.

Allmänna bestämmelser

1 § Arbetsgivares utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande kan tryggas enligt denna lag genom särskild redovisning av pensionsskuld eller avsättning av medel till pensionsstiftelse.

Förbehåll vid pensionsutfästelse att pension skall utgå endast i den mån stiftelses medel förslår därtill är utan verkan och arbetsgivaren svarar för utfästelsen utan avseende på förbehållet.

Lagen äger icke tillämpning på pensionsutfästelse som lämnats efter den 31 december 1966, om rätten till pension gjorts beroende av att arbetstagaren kvarstår i arbetsgivarens tjänst vid inträdet i pensionsåldern. Även i sådant fall äger dock lagen tillämpning på utfäst pension som börjat utgå.

2 § Har ej andra regler om intjänande knutits till pensionsutfästelse, anses arbetstagaren vid varje tillfälle ha intjänat så stor del av utfäst pension som motsvarar förhållandet mellan det antal år arbetstagaren varit i arbetsgivarens tjänst och antalet år från tjänstens början till pensionsåldern. Vid denna beräkning bortses dock från tid som ligger längre tillbaka än fyrtio år före pensionsåldern.

Med upplupen del av utfäst pension förstås kapitalvärdet av den pension som arbetstagaren intjänat vid beräkningstillfället.

3 § Beräkning av kapitalvärde sker med ledning av försäkringstekniska grunder som fastställs av regeringen eller av den myndighet regeringen bestämmer. Lag (1975:1388).

4 § Med allmän pensionsplan avses sådana allmänna grunder för pensionering av arbetstagare eller arbetstagares efterlevande som innehåller regler om tryggande av arbetsgivarens utfästelse genom kreditförsäkring, avsättning till pensionsstiftelse enligt denna lag eller annan likvärdig anordning och som på arbetstagarsidan är godkända av organisation vilken enligt lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet är att anse såsom central arbetstagarorganisation. Lag (1976:584).

Särskild redovisning av pensionskulld

5 § Arbetsgivare äger i balansräkningen som skuld under rubriken Avsatt till pensioner upptaga vad han enligt allmän pensionsplan åtagit sig att redovisa under denna rubrik.

Aktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag, ekonomisk förening och sparbänk äger under rubriken Avsatt till pensioner redovisa även upplupen del av pensionsutfästelse som ej omfattas av allmän pensionsplan. I fråga om arbetstagare, som har bestämmande inflytande över bolaget eller föreningen, eller sådan arbetstagares efterlevande får, under den tid inflytandet består, vid redovisningen avseende dock icke fästas vid annan pensionsutfästelse än sådan som ingår i allmän pensionsplan. Till grund för bedömandet huruvida en person har bestämmande inflytande lägges hans eget samt hans föräldrars, far- och morföräldrars, makes, avkomlings och avkomlings makes samlade innehav av aktier eller andelar.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer kan förordna att vad som sägs i andra stycket första punkten skall äga tillämpning även på annan arbetsgivare än som avses där. Lag (1975:1388).

6 § Med arbetsgivares pensionsreserv avses hans skuld för åtagande enligt allmän pensionsplan och för upplupen del av sådan utfäst pension som han i övrigt äger redovisa enligt 5 §.

7 § Posten Avsatt till pensioner får icke minskas under arbetsgivarens pensionsreserv i vidare mån än denna har täckning i pensionsstiftelses förmögenhet.

Till den del arbetsgivarens pensionsreserv avser pensionsutfästelse, som tryggas även av pensionsstiftelse, anses pensionsreserven täckt av stiftelsen, så långt dess förmögenhet förslår. Tryggar stiftelsen samtidigt utfästelse som icke får medräknas i pensionsreserven, anses stiftelsen i första hand täcka upplupen del av sådan utfästelse. Finns flera pensionsstiftelser som är knutna till samma arbetsgivare och tjänar stiftelserna helt eller delvis till tryggande av samma pensionsutfästelser, anses upplupen del av utfästelserna i första hand täckt av stiftelse, som omfattar en trängre krets av personer, eller, om stiftelserna omfattar samma krets av personer, av den äldre stiftelsen.

Att pensionsstiftelse endast i vissa fall anses trygga arbetsgivarens utfästelse enligt allmän pensionsplan, framgår av 10 §.

8 § Arbetsgivare, som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet minskar posten Avsatt till pensioner i strid med 7 §, dömes till böter.

8 a § Om en arbetsgivare som omfattas av årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1996:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag redovisar pensionsåtagande i balansräkningen, skall han i stället för att redovisa sådan skuld som avses i 5 § redovisa motsvarande belopp som delpost under rubriken Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser. Vad som sägs i 5 § andra stycket samt 7 och

8 §§ om posten Avsatt till pensioner gäller även beträffande en sådan delpost. Lag (1995:1619).

Pensionsstiftelse

9 § Med pensionsstiftelse avses en av arbetsgivare grundad stiftelse vars utslutande ändamål är att trygga utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande.

En pensionsstiftelse skall ha ett namn. Namnet skall innehålla ordet pensionsstiftelse. Lag (1994:1223).

9 a § Bestämmelserna i 10 a § andra–femte styckena, 10 b–10 d §§ och 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 e och 16 a §§ gäller för en pensionsstiftelse som tryggar utfästelse om pension till minst 100 sådana personer som avses i 9 § första stycket, och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.

Bestämmelserna får tillämpas även av andra pensionsstiftelser i enlighet med 31 §, dock inte beträffande egenföretagares tryggande i stiftelse för egen räkning. Lag (2005:1124).

10 § Arbetsgivaren äger i stiftelseurkunden förordna, att pensionsstiftelse skall omfatta endast viss grupp av arbetstagare eller efterlevande.

Stiftelse anses icke trygga utfästelse enligt allmän pensionsplan utan att detta framgår av stiftelsens stadgar, avtal mellan arbetsgivaren och dem som omfattas av stiftelsens ändamål eller andra omständigheter.

Stiftelse äger icke trygga utfästelse åt arbetstagare eller efterlevande, som avses i 5 § andra stycket andra punkten, utöver vad som kan anses sedvanligt för arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande.

För stiftelse, som är gemensam för flera arbetsgivare, skall särskilda grunder upprättas beträffande gemenskapen i tillgångar och skulder.

10 a § En pensionsstiftelses styrelse svarar för att förmögenheten är placerad på ett nöjaktigt sätt och för att stiftelsens medel inte används för annat än stiftelsens ändamål.

För en sådan pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall i fråga om placering av förmögenheten i stället för första stycket bestämmelserna i tredje–femte styckena gälla.

Pensionsstiftelsen skall placera tillgångarna på ett sådant sätt att lämplig riskspridning uppnås. Tillgångarna skall placeras på det sätt som bäst gagnar dem som omfattas av stiftelsens ändamål och också i övrigt på ett aktsamt sätt. Av tillgångarna får högst

1. fem procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser, om värdepapperen eller skuldförbindelserna getts ut av arbetsgivaren, och

2. tio procent utgöras av sådana tillgångar som avses i 1 och som getts ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med sådan inbördes anknytning

som anges i 7 kap. 10 c § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), vari arbetsgivaren ingår.

Begränsningarna i tredje stycket 1 och 2 gäller inte sådana tillgångar som svenska staten eller en utländsk stat svarar för.

Beträffande användande av optioner och terminskontrakt eller andra liknande finansiella instrument skall pensionsstiftelsen tillämpa 7 kap. 17 b § försäkringsrörelselagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av de bestämmelserna. Lag (2005:1124).

10 b § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall upprätta och följa placeringsriktlinjer. Sådana riktlinjer skall innehålla principerna för placering av samtliga tillgångar. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad riktlinjerna skall innehålla.

Senast när placeringsriktlinjer börjar användas, skall de ges in till Finansinspektionen. Pensionsstiftelsen skall samtidigt lämna in en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för stiftelsen och dem som omfattas av stiftelsens ändamål. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad redogörelsen skall innehålla.

Bestämmelserna i andra stycket gäller också vid ändring av placeringsriktlinjer. Lag (2005:1124).

10 c § Styrelsen skall fastställa placeringsriktlinjer enligt 10 b §. Styrelsen ansvarar för att riktlinjerna följs och skall fortlöpande pröva om de behöver ändras. Lag (2005:1124).

10 d § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall till de personer som anges i den bestämmelsen ge den information som behövs om stiftelsen och dess verksamhet. En arbetsgivare skall till de personer som avses i 9 a § ge den information som behövs om pensionerna och de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilken information som en pensionsstiftelse skall lämna. Lag (2005:1124).

11 § En pensionsstiftelse får inte ta emot en fordran mot arbetsgivaren. Avtal som strider mot detta är ogiltigt. Stiftelsen får dock låna ut medel till arbetsgivaren, om det ställs betryggande säkerhet för lånet eller tillsynsmyndigheten medger det.

En stiftelse får inte ta emot egendom från arbetsgivaren på villkor, som väsentligt begränsar stiftelsens rätt att förfoga över egendomen. Inte heller får en stiftelse som har grundats av aktiebolag, utan att tillsynsmyndigheten godkänner det, äga aktier i bolaget eller i bolag vilket står i sådant förhållande till detta som avses i 1 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551).

Om en pensionsstiftelse har till ändamål att trygga utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande i aktiebolag som är fåmansföretag enligt 56 kap. 2 och 3 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall, i fråga om stiftelsens rätt att lämna lån och ställa säkerhet, bestämmelserna i 21 kap. 1–9 och 11 §§ samt 30 kap. 1 § aktiebolagslagen tillämpas.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får ta upp eller ta över penninglån endast för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov, dock under förutsättning att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till stiftelsens omfattning.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får inte ställa säkerhet för tredje man. Lag (2005:1124).

12 § Pensionsstiftelse äger ej utfästa pension. Sådan utfästelse är ogiltig.

13 § Pensionsstiftelse äger för arbetsgivarens räkning betala pensionspost eller annat som avses i 14 § endast om det kan antagas, att den berättigade annars ej erhåller betalning av arbetsgivaren utan avsevärt dröjsmål, eller om tillsynsmyndigheten för särskilt fall medger det.

14 § Arbetsgivaren äger ur pensionsstiftelse gottgöra sig för vad han utgivit såsom

a) pensionspost, avgift för pensionsförsäkring eller annan utgift i samband med pensionering,

b) engångsunderstöd till arbetstagare vid långvarig oförmåga till arbete på grund av sjukdom, lyte eller annat men eller vid avgång ur tjänsten på grund av uppnådd ålder samt engångsunderstöd till efterlevande vid arbetstagarens frånfälle eller utgift för försäkring av sådant understöd.

Dessutom äger arbetsgivaren gottgöra sig för vad som särskilt redovisats under rubriken Avsatt till pensioner till fullgörande av bestämmelse i allmän pensionsplan.

Gottgörelse enligt denna paragraf får ej avse utgift eller redovisning för annan arbetstagare än sådan, som omfattas av stiftelsens ändamål, eller sådan arbetstagares efterlevande.

I fråga om ersättning för värdet av rätt till tjänstepension som överförts till Europeiska gemenskaperna gäller 7 § lagen (2002:125) om överföring av värdet av pensionsrättigheter till och från Europeiska gemenskaperna. Lag (2002:126).

15 § Gottgörelse sker ur överskott på kapitalet. Sådant överskott föreligger när pensionsstiftelsens tillgångar, värderade med tillämpning av 3 kap. 3 § stiftelselagen (1994:1220), överstiger den skuld stiftelsen ådragit sig samt upplupen del av den utfästa pension, som tryggas av stiftelsen, eller, om stiftelsen tryggar utfästelser enligt allmän pensionsplan, pensionsreserven enligt denna.

För utgift, som avses i 14 § första stycket a) och som omfattas av stiftelsens ändamål, äger arbetsgivaren gottgöra sig ur årets avkastning, även om stiftelsen saknar överskott på kapitalet.

Gottgörelse får avse löpande utgifter eller utgifter som arbetsgivaren haft under närmast föregående räkenskapsår.

Beräknar arbetsgivare vid inkomstbeskattningen sin inkomst enligt bokföringsmässiga grunder, ska gottgörelse avse kostnad i stället för utgift.

Gottgörelse för avgift till försäkring för allmän tilläggspension får avse den del av avgiften som kan anses hänföra sig till lön eller annan ersättning åt person vilken omfattas av stiftelsens ändamål. Lag (2011:1301).

15 a § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får åta sig uppdrag att från Sverige trygga utfästelse om pension som skall fullgöras i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (gränsöverskridande verksamhet). Lag (2005:1124).

Lag (2005:1124) har trätt i kraft den 1 januari 2006. För övergångsbestämmelser i övrigt se under 9 a §.

15 b § Varje gång en pensionsstiftelse åtar sig ett uppdrag att bedriva gränsöverskridande verksamhet enligt 15 a § skall stiftelsen lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen. Underrättelsen skall innehålla uppgift om

1. den arbetsgivare som skall göra inbetalningar till pensionsstiftelsen, och
2. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som skall ligga till grund för tryggandet. Lag (2005:1124).

15 c § Finansinspektionen skall, om de förutsättningar som anges i andra stycket är uppfyllda, inom tre månader från det att en underrättelse enligt 15 b § tagits emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas.

Ett meddelande enligt första stycket skall lämnas, om det inte finns skäl att ifrågasätta att

1. pensionsstiftelsens organisation är ändamålsenlig,
2. pensionsstiftelsens finansiella situation är tillfredsställande med hänsyn till den planerade verksamhetens art och omfattning, och
3. företrädaren för pensionsstiftelsen har tillräcklig kompetens och i övrigt är lämpad att leda den gränsöverskridande verksamheten.

Finansinspektionen skall samtidigt som den lämnar meddelandet enligt första stycket underrätta pensionsstiftelsen om att meddelandet lämnas.

Om Finansinspektionen, med anledning av ett sådant meddelande som avses i första stycket, får veta vilka verksamhetsbestämmelser som är tillämpliga i det land där verksamheten skall bedrivas, skall inspektionen underrätta pensionsstiftelsen om det. Den gränsöverskridande verksamheten får inledas efter det att stiftelsen tagit emot underrättelsen från Finansinspektionen, eller i varje fall två månader efter att den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas tagit emot inspektionens meddelande enligt första stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att bedriva gränsöverskridande verksamhet inte föreligger, skall inspektionen vägra att lämna meddelande enligt första stycket. Beslut om det skall fattas inom tre månader från det att en underrättelse enligt 15 b § togs emot. Lag (2005:1124).

15 d § Om något av de förhållanden som angetts i en underrättelse enligt 15 b § skall ändras sedan den gränsöverskridande verksamheten inletts, skall pensionsstiftelsen underrätta Finansinspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Lag (2005:1124).

15 e § Om ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har bestämmelser som innebär ytterligare begränsningar för en pensionsstiftelses placering av tillgångar utöver vad som framgår av 10 a § andra–femte styckena, skall en stiftelse som bedriver verksamhet där på begäran från det landet tillämpa även de bestämmelserna. Lag (2005:1124).

16 § Ledamöter och suppleanter i stiftelses styrelse väljes till lika antal av arbetsgivaren och de arbetstagare som omfattas av stiftelsens ändamål. Val sker för en tid av tre år, om stadgarna icke föreskriver annat.

Tryggar pensionsstiftelse utfästelse om pension till sådan arbetstagare eller efterlevande som avses i 5 § andra stycket andra punkten, utser tillsynsmyndigheten ordförande i styrelsen. I annan stiftelse äger styrelseledamöterna utse ordförande. Valet får falla på ledamot eller utomstående. Kan ledamöterna ej enas om vem som skall vara ordförande, utses denne av tillsynsmyndigheten.

Styrelsen är beslutför, när de vid sammanträde närvarandes antal utgör minst hälften av hela antalet styrelseledamöter. Av ledamöterna skall lika många närvara från vardera sidan. Som styrelsens beslut gäller den mening om vilken de flesta röstande enar sig. Vid lika röstetal förordnar tillsynsmyndigheten på styrelsens begäran utomstående att delta i ärendets avgörande.

16 a § En ledamot eller suppleant i styrelsen för en sådan pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall ha de insikter och den erfarenhet som måste krävas för att delta i ledningen av en sådan pensionsstiftelse och även i övrigt vara lämplig för uppgiften.

Av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud följer att den som är underkastad näringsförbud inte får vara ledamot eller suppleant i styrelsen i en pensionsstiftelse. Lag (2005:1124).

17 § Företrädare för arbetstagarna i pensionsstiftelses styrelse väljs vid sammanträde med arbetstagarna. Tillhör mer än tre fjärdedelar av arbetstagarna samma fackförening eller liknande förening, får denna dock välja företrädarna. Tillhör samma flertal av arbetstagarna två eller flera sådana föreningar, får dessa välja företrädarna. Vid val skall det tillses att olika yrkesgrupper bland arbetstagarna blir företrädade inom styrelsen i lämplig utsträckning.

Styrelsen skall i god tid före utgången av valperioden upplysa arbetsgivaren och arbetstagarna om deras rätt att utse ledamöter samt i förekommande fall utlysa sammanträde. Lag (1994:1223).

17 a § Bestämmelser om bokföring och annan redovisning för en pensionsstiftelse finns i bokföringslagen (1999:1078) och årsredovisningslagen (1995:1554). Lag (1999:1085).

17 b § Om stadgarna inte säger något annat, skall arbetsgivaren utse revisor. Tillsynsmyndigheten skall utse särskild revisor, när det finns anledning till det. Revisorns berättelse skall åtfölja styrelsens årsredovisning, som skall sändas till tillsynsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. Lag (1994:1223).

18 § Ledamot av pensionsstiftelsens styrelse och revisor i sådan stiftelse äger uppbära skäligt arvode av stiftelsen för sina uppdrag ävensom ersättning för kostnader och utlägg.

18 a § Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§, 4 § första–tredje styckena och 5 § samt 9 kap. 6 § första och andra styckena stiftelselagen (1994:1220) skall tillämpas även i fråga om pensionsstiftelser. Vad som anges i 5 kap. 1 § stiftelselagen om åsidosättande av föreskrifterna i stiftelseförordnandet eller i stiftelselagen skall därvid i stället avse åsidosättande av de för pensionsstiftelsen gällande föreskrifterna eller av bestämmelserna i denna lag. Vid tillämpning av 5 kap. 4 § stiftelselagen skall med stiftare avses arbetsgivaren. Lag (1994:1223).

19 § Pensionsstiftelse skall träda i likvidation, om

- a) stiftelsens medel under avsevärd tid varit helt otillräckliga för sitt ändamål,
- b) stiftelsens medel icke längre kan anses behövliga för sitt ändamål,
- c) arbetsgivaren blivit försatt i konkurs,
- d) arbetsgivaren upphör med sin näringsverksamhet utan att stiftelsen i samband därmed överföres till annan enligt bestämmelserna i 24 §.

Pensionsstiftelsens fordran mot arbetsgivaren är vid likvidation omedelbart förfallen till betalning, om icke tillsynsmyndigheten medger att fordringen får betalas under loppet av viss tid, högst tre år.

20 § Likvidation ombesörjes av pensionsstiftelsens styrelse, som därvid framlägger förslag till fördelning av stiftelsens medel. Förslaget skall hållas tillgängligt på arbetsplatsen och omedelbart tillställas förening som avses i 17 § första stycket.

Den som har fordran på pension eller annan rätt till ersättning ur stiftelsen äger hos tillsynsmyndigheten anmäla klander mot förslaget till fördelning inom en månad från den dag då förslaget blev tillgängligt på arbetsplatsen. För skada, som tillfogas fordringsägare, ansvarar styrelsens ledamöter efter de grunder som anges i 29 kap. 1, 5 och 6 §§ aktiebolagslagen (2005:551). Lag (2005:553).

21 § Sedan medel vid likvidation avsatts för den skuld pensionsstiftelsen själv ådragit sig, betalar stiftelsen förfallna pensionsbelopp.

Återstående medel användes i första hand till inköp av försäkring för arbetstagares och efterlevandes pensionsfordringar eller, om tillsynsmyndigheten medger det, betalning av sådana fordringar. I andra hand användes medlen till understöd åt arbetstagare och efterlevande. Sådant understöd får ej överstiga skälig pension för arbetstagare med motsvarande anställningstid och anställningsförmåner. Skulle även därefter medel finnas kvar i stiftelsen, användes dessa till välgörande eller annat allmännyttigt ändamål som tillsynsmyndigheten bestämmer.

Förslår stiftelsens medel icke till att infria skuld på grund av pensionsutfästelse som tryggas av stiftelsen, tillämpas vid fördelningen de grunder som gäller om utdelning i konkurs.

22 § Finns inte längre någon, som omfattas av pensionsstiftelsens ändamål, eller överstiger stiftelsens kapital väsentligen vad som kan komma att fordras för att tillgodose ändamålet eller förekommer i övrigt särskilda skäl att ändra innehållet i stiftelsens stadgar, får tillsynsmyndigheten på ansökan av stiftelsen besluta om

1108 Tryggande av pensionsutfästelse m.m.

ändring. Beslutet får avse sammanslagning av två eller flera stiftelser. Lag (2009:246).

Lag (2009:246) har trätt i kraft den 1 januari 2010. Äldre bestämmelser gäller i fråga om överklagande av tillsynsmyndighetens beslut enligt 22 § första stycket, om beslutet har meddelats före ikraftträdandet. Ett ärende som tillsynsmyndigheten med stöd av 22 § andra stycket har underställt regeringen före ikraftträdandet och som vid ikraftträdandet ännu inte har avgjorts handläggs enligt äldre bestämmelser. T.o.m. den 31 december 2009 hade 22 § följande lydelse.

22 § Finns icke längre någon, som omfattas av pensionsstiftelses ändamål, eller överstiger stiftelses kapital väsentligen vad som kan komma att fordras för att tillgodose ändamålet eller förekommer i övrigt särskilda skäl att ändra innehållet i stiftelsens stadgar, äger tillsynsmyndigheten på ansökan av stiftelsen förordna om ändring. Förordnandet får avse sammanslagning av två eller flera stiftelser.

Anser tillsynsmyndigheten att ärendet är av sådan beskaffenhet att det bör ankomma på regeringen att fatta beslut, äger myndigheten underställa regeringen ärendet. Lag (1975:1388).

Upphörande av näringsverksamhet m.m.

23 § Om en näringsverksamhet går över från en arbetsgivare till en annan och det därvid avtalas att ansvaret för en pensionsutfästelse ska flyttas över på efterträdaren, ska samtycke till överflyttningen inhämtas från innehavaren av pensionsfordringen. Tillsynsmyndigheten får medge att samtycke inte behöver inhämtas, om efterträdaren kan anses god för pensionsutfästelsen. Något samtycke behövs inte vid ombildning enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619).

Om det i lag eller annan författning har meddelats särskilda bestämmelser om tillvaratagande av en borgenärs rätt vid fusion, gäller dessa i stället för reglerna i första stycket. En innehavare av en pensionsfordran behöver dock inte underrättas eller kallas enligt 23 kap. 19, 22 och 32 §§ samt 24 kap. 21 och 24 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller enligt 12 kap. 10 och 14 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, om tillsynsmyndigheten medger det. Detsamma gäller i ärende om vinstutdelning enligt 20 kap. 30 §, minskning av aktiekapitalet enligt 20 kap. 23 § och minskning av reservfonden enligt 20 kap. 35 § 3 aktiebolagslagen.

Har ansvaret för pensionsutfästelse sålunda överflyttats, anses utfästelsen ha samma rättsverkningar som om arbetstagaren varit anställd hos efterträdaren från dagen för anställningen hos företrädaren. Efter överflyttningen är företrädaren fri från ansvar för utfästelsen. Lag (2008:2).

Lag (2008:2) har trätt i kraft den 15 februari 2008. Äldre bestämmelser om förtecknande av och kallelse på innehavare av pensionsfordringar gäller dock vid fusioner där fusionsplan eller fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet. T.o.m. den 14 februari 2008 hade 23 § första och andra stycket följande lydelse.

23 § Övergår näringsverksamhet från en arbetsgivare till en annan och avtalas därvid att ansvaret för pensionsutfästelse skall överflyttas på efterträdaren, skall samtycke till överflyttningen inhämtas från innehavaren av pensionsfordringen. Tillsynsmyndigheten äger medge att samtycke icke behöver inhämtas, om efterträdaren kan anses god för pensionsutfästelsen. Något samtycke behövs inte vid ombildning enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619).

Har det i författning meddelats särskilda bestämmelser om tillvaratagande av fordringsägares rätt vid fusion, gäller dessa i stället för reglerna i första stycket. Innehavare av pensionsfordran behöver dock inte underrättas eller kallas enligt 23 kap. 19, 22 och 32 §§ samt 24 kap. 21 och 24 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller förtecknas och kallas i ärende om fusion enligt 12 kap. 6 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, om tillsynsmyndigheten medger det. Detsamma gäller i ärende om vinstutdelning enligt 20 kap. 30 §, minskning av aktiekapitalet enligt 20 kap. 23 § och minskning av reservfonden enligt 20 kap. 35 § 3 aktiebolagslagen.

24 § Hör pensionsstiftelse till företrädarens näringsverksamhet, avgör tillsynsmyndigheten med beaktande av stiftelsens ändamålsbestämning, om och på vilka villkor stiftelsen skall överföras till efterträdaren.

Har stiftelse överskott på kapitalet, beslutar tillsynsmyndigheten för vilket ändamål detta får användas.

Om särskilda skäl föreligger, äger tillsynsmyndighet förordna att stiftelsen efter överförandet skall avse endast den som innehaft fordran på pension mot företrädaren.

25 § Upphör arbetsgivare med näringsverksamhet utan att ansvaret för pensionsutfästelse överflyttas på annan, skall han trygga upplupen del av pensionsutfästelsen genom att köpa pensionsförsäkring i den mån den berättigade icke tillgodoses enligt bestämmelsen i 21 § andra stycket. Detta gäller dock ej, om utfästelsen är kreditförsäkrad eller tillsynsmyndigheten medger undantag.

Pensionsförsäkring, som avses i första stycket, skall tecknas vid ett tillfälle eller, om tillsynsmyndigheten medger det, vid flera tillfällen under viss tidrymd, högst tre år.

Om innehavare av pensionsfordran icke själv för talan om fullgörelse enligt första stycket, får sådan talan föras av fackförening eller annan liknande sammanslutning som kan anses företräda den grupp arbetstagaren tillhör.

26 § Har innehavare av pensionsfordran, såsom anställd hos arbetsgivare med del i gemensam pensionsstiftelse, tagit tjänst hos annan arbetsgivare med del i samma stiftelse, och har den senare övertagit ansvaret för pensionsfordringen, äger stiftelsen efter medgivande av tillsynsmyndigheten minska företrädarens andel i stiftelsen med upplupen del av fordringen och öka efterträdarens andel med motsvarande belopp. Beträffande pensionsutfästelsens rättsverkningar äger bestämmelsen i 23 § motsvarande tillämpning.

Åtgärd enligt första stycket får medges endast om deras intressen ej eftersätts, vilkas pensionsfordringar den gemensamma stiftelsen har till uppgift att trygga.

Personalstiftelse

27 § Med personalstiftelse avses en av arbetsgivare grundad stiftelse med ändamål att främja sådan välfärd åt arbetstagare eller arbetstagares efterlevande som ej avser pension, avlöning eller annan förmån vilken arbetsgivaren är skyldig att utge till enskild arbetstagare.

Arbetsgivaren äger i stiftelseurkunden förordna, att stiftelse skall omfatta endast viss grupp av arbetstagare eller efterlevande.

1110 Tryggande av pensionsutfästelse m.m.

En personalstiftelse skall ha ett namn. Namnet skall innehålla ordet personalstiftelse. Lag (1994:1223).

28 § Personalstiftelse får ej inneha fordran mot arbetsgivaren. Avtal i strid härmed är ogiltigt. I fråga om stiftelses rätt att inneha annan tillgång äger bestämmelserna i 11 § motsvarande tillämpning.

29 § Arbetsgivare äger för varje räkenskapsår ur personalstiftelse gottgöra sig för utgifter som han haft inom ramen för stiftelsens ändamål.

Finns ytterligare medel tillgängliga, förfogar stiftelsen över dessa i den mån stiftelsens styrelse efter samråd med arbetsgivaren prövar medlen icke vara erforderliga för utgivande av gottgörelse under de närmaste tre åren.

Stiftelse äger vägra gottgörelse, om stiftelsen skulle nödgas avstå fast egendom som nyttjas till personalens välfärd. Stiftelsen är icke heller skyldig att för gottgörelse avstå från medel som fordras för underhåll och skötsel av sådan egendom.

30 § Beträffande personalstiftelse äger bestämmelserna i 10 a §, 15 § tredje och fjärde styckena, 16–20 samt 22 och 24 §§ motsvarande tillämpning.

Sedan medel vid stiftelses likvidation avsatts för den skuld stiftelsen själv kan ha ådragit sig, användes återstående medel till att främja välfärd för dem som omfattas av stiftelsens ändamål. Lag (1994:1223).

Tillsyn

31 § En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sitt hemvist. Regeringen meddelar föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse skall anmäla stiftelsen för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En pensionsstiftelse som avses i 9 a § första stycket skall dock anmälas för tillsyn genast efter det att uppdraget tagits emot.

Anmälan enligt andra stycket skall innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefon samt om styrelseledamöternas namn, bostadsadress, postadress och telefon. Till anmälan skall fogas bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och beskaffenheten av stiftelsens förmögenhet. När en ändring har inträtt i något förhållande som tidigare har anmälts skall detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § första stycket, skall dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när en pensionsstiftelse beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i nämnda stycke.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket eller som inte längre vill tillämpa dessa bestämmelser i enlighet

med vad som anges i 9 a § andra stycket besluta att stiftelsen inte längre skall tillämpa de regler som anges i det förnämnda stycket.

Tillsynsmyndigheten skall föra ett register över anmälda stiftelser.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Tillsynsmyndigheten skall underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt andra stycket andra meningen eller fjärde stycket. Finansinspektionen skall underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt femte stycket och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan. Lag (2009:246).

32 § Tillsynsmyndigheten skall ingripa, om det kan antas att en pensions- eller personalstiftelse inte förvaltas i enlighet med de för stiftelsen gällande föreskrifterna eller denna lag.

Tillsynsmyndigheten skall ge stiftelserna råd och upplysningar.

Vid tillsynen över pensions- och personalstiftelser tillämpas i övrigt bestämmelserna i 9 kap. 4 och 5 §§, 6 § tredje stycket samt 7 § stiftelselagen (1994:1220).

För tillsynen över förvaltningen av vissa pensionsstiftelser gäller särskilda bestämmelser i 34 och 35 §§. Lag (2005:1124).

33 § I fråga om överklagande av annat beslut av tillsynsmyndigheten enligt denna lag tillämpas 9 kap. 11 § första–tredje och femte styckena stiftelselagen (1994:1220).

Skatteverkets beslut enligt 11 § tredje stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Lag (2009:246).

34 § Finansinspektionen skall utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § första stycket förvaltas i enlighet med bestämmelserna i 10 a § andra–femte styckena, 10 b–10 d §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 e och 16 a §§ samt i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser. Inspektionen skall utöva sådan tillsyn också över förvaltningen av en stiftelse som med stöd av 9 a § andra stycket beslutat att tillämpa de bestämmelserna.

Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. Lag (2005:1124).

35 § Finansinspektionen får meddela de anmärkningar i fråga om en pensionsstiftelses förvaltning som inspektionen anser behövs.

Finansinspektionen skall förelägga pensionsstiftelsen eller styrelsen att vidta rättelse, om inspektionen finner att

1. avvikelser skett från någon av de bestämmelser som anges i 34 § första stycket, eller

2. placeringsriktlinjerna inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning.

Om Finansinspektionen bedömer att en stiftelse förvaltar medel som avsatts till stiftelsen för personer som anges i 9 a § första stycket på ett sådant sätt som

1112 *Tryggande av pensionsutfästelse m.m.*

innebär att dessa personers intressen hotas, får inspektionen besluta om att utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av stiftelsen.

Finansinspektionen får även begränsa pensionsstiftelsens förfoganderätt eller förbjuda stiftelsen att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om det bedöms vara nödvändigt för att skydda de personer som anges i tredje stycket. Finansinspektionen får besluta hur pensionsstiftelsen skall förvaltas efter ett sådant beslut.

I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt skall bestämmelserna i 19 kap. 3 §, 8 § första meningen, 9 §, 10 § 1, 11 § sjätte stycket, 11 a och 15 §§ samt 21 kap. 2 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) samt föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser tillämpas på motsvarande sätt. Lag (2005:1124).

36 § Beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223) får dock inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om förvaltning enligt 35 § fjärde stycket ska gälla omedelbart. Lag (2013:83).

Lag (2013:83) har trätt i kraft den 1 juli 2013. Äldre föreskrifter gäller för beslut som har meddelats före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2013 hade 36 § följande lydelse.

36 § Finansinspektionens beslut enligt 15 c och 15 d §§ får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som inspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos förvaltningsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av förvaltningsrättens avgörande.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om förvaltning enligt 35 § fjärde stycket skall gälla omedelbart. Lag (2009:780).

37 § [37 § har upphört att gälla vid utgången av juni 2013 genom lag (2013:428)]

Utdrag ur Begravningslag (1990:1144)

6 december 1990

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1990/91:10, 1990/91:KU14, rskr 1990/91:39

9 kap. Begravningsavgift

Avgiftsskyldighet

1 § Den som är folkbokförd i Sverige skall betala en avgift för begravningsverksamheten (begravningsavgift). Lag (1999:306).

2 § Begravningsavgiften ska betalas till den huvudman inom vars förvaltningsområde den avgiftsskyldige är folkbokförd. Lag (2012:133).

Avgiftsunderlag

3 § Begravningsavgiften beräknas på grundval av den avgiftsskyldiges till kommunal inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomst. Lag (1999:306).

Fastställande av begravningsavgift

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får på förslag av huvudmannen meddela föreskrifter om den avgiftssats enligt vilken begravningsavgift ska betalas. I de fall en kommun är huvudman fastställer kommunen dock alltid avgiftssatsen. Avgiftssatsen ska grundas på en särredovisning av verksamhetens intäkter och kostnader.

Avgiftssatsen ska bestämmas på grundval av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för de avgiftsskyldiga på det sätt som anges i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. I den lagen finns också bestämmelser om beräkning och utbetalning av begravningsavgiften till huvudmännen. Lag (2012:133).

5 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av begravningsavgiften finns i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Vid tillämpningen av 1 och 2 §§ ska den avgiftsskyldiges folkbokföring den 1 november året före beskattningsåret anses gälla hela beskattningsåret. Lag (2011:1339).

Lag (2011:1339) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser det beskattningsår som börjar den 1 januari 2013. T.o.m. den 31 december 2011 hade 5 § följande lydelse.

5 § Vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av begravningsavgiften gäller skattebetalningslagen (1997:483).

Vid tillämpningen av 1 och 2 §§ skall den avgiftsskyldiges folkbokföring den 1 november året före inkomståret anses gälla hela inkomståret.

Tjänster som ingår i begravningsavgiften

6 § För den som vid dödsfallet var folkbokförd inom en huvudmans förvaltningsområde skall huvudmannen utan kostnad för dödsboet tillhandahålla

- gravplats eller motsvarande på allmän begravningsplats under en tid av 25 år,

- gravsättning inklusive gravöppning, återfyllning och iordningställande av öppnad grav,

- transporter från det att huvudmannen övertagit ansvaret för stoftet till dess att gravsättning har skett, med undantag av transport för gravsättning utanför huvudmannens område, om inte transporten beror på ett avtal om tillhandahållande av särskilda gravplatser,

- kremering,

- lokal för förvaring och visning av stoftet, samt

- lokal för begravningsceremoni utan religiösa symboler. Lag (1999:306).

Skyldighet att lämna uppgifter

14 § Svenska kyrkan ska på medium för automatisk databehandling underrätta regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer om de avgiftssatser som föreslås gälla för det följande beskattningsåret. Sedan regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer har fastställt avgiftssatserna ska regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, på samma sätt underrätta Skatteverket om de avgiftssatser som ska gälla för det följande beskattningsåret. Svenska kyrkan ska till regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att fastställa en avgiftssats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om när och hur uppgifterna ska lämnas.

Bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter när kommun är huvudman finns i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. Lag (2012:133).

Förordning (1999:729) om begravningsavgift

26 augusti 1999

Regeringen föreskriver följande

1 § Denna förordning gäller begravningsavgift enligt 9 kap. 1 § begravningslagen (1990:1144).

2 § Kammarkollegiet får meddela föreskrifter om avgiftssatsen för begravningsavgift enligt 9 kap. 4 § begravningslagen (1990:1144). Förordning (2013:807).

Förordning (2013:807) träder i kraft den 1 januari 2016. T.o.m. den 31 december 2015 har 2 § följande lydelse.

2 § Kammarkollegiet ska fastställa avgiftssatserna för begravningsavgift enligt 9 kap. 14 § begravningslagen (1990:1144). Förordning (2012:138).

3 § Svenska kyrkan ska senast den 1 november underrätta Kammarkollegiet om respektive huvudmans kostnadsberäkningar avseende begravningsverksamheten under det följande beskattningsåret. Om en församling eller kyrklig samfällighet vid denna tidpunkt inte beslutat om sin budget, ska Svenska kyrkan i stället underrätta Kammarkollegiet om den kostnadsberäkning som framgår av upprättat förslag till budget. I sådana fall ska Svenska kyrkan senast den 15 november underrätta Kammarkollegiet om den fastlagda kostnadsberäkningen, om denna avviker från den som framgår av förslaget till budget.

Kammarkollegiet ska senast den 1 december underrätta Skatteverket och Svenska kyrkan om den avgiftssats för begravningsavgiften som ska gälla för det följande beskattningsåret och respektive huvudmans andel av de totala kostnaderna. Förordning (2013:807).

Förordning (2013:807) träder i kraft den 1 januari 2016. T.o.m. den 31 december 2015 har 3 § följande lydelse.

3 § Svenska kyrkan ska senast den 1 november underrätta Kammarkollegiet om de avgiftssatser för begravningsavgift som föreslås gälla för det följande beskattningsåret. Om en församling eller kyrklig samfällighet vid denna tidpunkt inte beslutat om förslag till avgiftssats, ska Svenska kyrkan i stället underrätta Kammarkollegiet om den avgiftssats som framgår av upprättat förslag till budget. I sådana fall ska Svenska kyrkan senast den 15 november underrätta Kammarkollegiet om den beslutade avgiftssatsen, om denna avviker från den som framgår av förslaget till budget.

Kammarkollegiet ska senast den 1 december underrätta Skatteverket och Svenska kyrkan om de avgiftssatser för begravningsavgiften som ska gälla för det följande beskattningsåret. Förordning (2012:138).

4 § Svenska kyrkan ska till Kammarkollegiet lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att fastställa avgiftssatsen. Kammarkollegiet får meddela närmare föreskrifter om hur uppgifterna ska lämnas till kollegiet. Förordning (2013:807).

Förordning (2013:807) träder i kraft den 1 januari 2016. T.o.m. den 31 december 2015 har 4 § följande lydelse.

1116 *Begravningsavgift*

4 § Svenska kyrkan skall till Kammarkollegiet lämna de ytterligare uppgifter som behövs för att fastställa en avgiftssats. Kammarkollegiet får meddela närmare föreskrifter om hur uppgifterna skall lämnas till kollegiet.

5 § [*5 § har upphört att gälla genom lag (2012:138) som har trätt i kraft den 1 januari 2013*]

6 § Kammarkollegiets beslut enligt denna förordning får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

Lag (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund

4 maj 1999

Enligt riksdagens beslut* föreskrivs följande.

* Prop. 1998/99:38, bet. 1998/99:KU18, rskr. 1998/99:176.

1 § Bestämmelser om statlig hjälp med bestämmande, debitering och redovisning av avgifter till Svenska kyrkan samt med att ta in avgifterna finns i 16 § lagen (1998:1593) om trossamfund. Bestämmelser om kyrkoavgift finns i 7 och 8 §§ lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan. Lag (1999:957).

2 § [2 § har upphört att gälla vid utgången av december 2012 genom lag (2012:135)]

3 § Avgifter som tas in med statlig hjälp beräknas på grundval av den till kommunal inkomstskatt beskattningsbara förvärvsinkomsten.

4 § Bestämmelser om förfarandet vid uttag av avgifter finns i skatteförfarandelagen (2011:1244). Lag (2011:1394).

Lag (2011:1394) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 4 § följande lydelse.

4 § Vid bestämmande, debitering, redovisning och betalning av avgifter gäller skattebetalningslagen (1997:483).

5 § Trossamfundet ska senast den 3 december varje år på medium för automatisk databehandling till Skatteverket lämna de uppgifter som behövs för att ta ut avgifterna.

Uppgifterna ska gälla för visst beskattningsår och får endast avse personer som den 1 november året före det beskattningsår för vilket avgiften ska tas in

1. är skyldiga att betala kyrkoavgift enligt 7 § lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan, eller

2. har eller anses ha samtyckt enligt 6 § denna lag till att betala avgift till trossamfundet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om hur uppgifterna ska lämnas. Lag (2011:1394).

Lag (2011:1394) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 5 § följande lydelse.

5 § Trossamfundet skall senast den 3 december varje år på medium för automatisk databehandling till Skatteverket lämna de uppgifter som behövs för att bestämma, debitera, redovisa och ta in avgifterna.

Uppgifterna skall gälla för visst inkomstår och får endast avse personer som den 1 november året före det inkomstår för vilket avgiften skall tas in

1. är skyldiga att betala kyrkoavgift enligt 7 § lagen (1998:1591) om Svenska kyrkan, eller

1118 Avgift till registrerat trossamfund

2. har eller anses ha samtyckt enligt 6 § denna lag till att betala avgift till trossamfundet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om hur uppgifterna skall lämnas. Lag (2003:726).

6 § Andra registrerade trossamfund än Svenska kyrkan ska innan uppgifter enligt 5 § lämnas skaffa skriftligt samtycke från de personer vilkas avgifter ska tas in med statlig hjälp. Samtycket ska avse avgiftsskyldigheten till trossamfundet och att avgifterna tas in med statlig hjälp.

Om trossamfundets stadgar innehåller regler om skyldighet för medlemmarna att betala avgift till trossamfundet i den ordning som gäller för skatter och avgifter enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), anses medlemmarna ha lämnat sådant samtycke som avses i första stycket. Lag (2011:1394).

Lag (2011:1394) har trätt i kraft den 1 januari 2012 och tillämpas första gången på avgifter som avser beskattningsår som börjar efter den 31 januari 2012. T.o.m. den 31 december 2011 hade 6 § första stycket följande lydelse.

6 § Andra registrerade trossamfund än Svenska kyrkan skall innan uppgifter enligt 5 § lämnas skaffa skriftligt samtycke från de personer vilkas avgifter skall tas in med statlig hjälp. Samtycket skall avse avgiftsskyldigheten till trossamfundet och att avgifterna tas in med statlig hjälp.

7 § Den som utträtt ur trossamfundet eller på annan grund inte längre är betalningsskyldig till trossamfundet skall genast få en skriftlig bekräftelse på detta från trossamfundet. Lag (1999:957).

8 § Om staten till följd av behandlingen av en uppgift som avses i 5 § betalar skadestånd till en person som är registrerad i beskattningsdatabasen enligt lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet skall det trossamfund som lämnat uppgiften ersätta staten i motsvarande utsträckning. Lag (2003:726).

9 § Bestämmelser om beräkning av avgiftssats och utbetalning av avgifterna till trossamfundet finns i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. Lag (1999:957).

10 § [10 § ändrad genom lag (1999:957). Ändringen av 10 § innebar att den betecknas 9 §.]

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1999 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för inkomståret 2000 och slutlig skatt enligt 2001 års taxering.

Förordning (1997:1275) om anställningsstöd

18 december 1997

Regeringen föreskriver följande

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om statligt anställningsstöd. Förordning (1999:717).

2 § Anställningsstöd lämnas till arbetsgivare i syfte att stimulera anställningar av personer som har svårigheter att få ett reguljärt arbete. Förordning (2008:271).

Förordning (2008:271) har trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2008 hade 2 § följande lydelse.

2 § Anställningsstöd lämnas till arbetsgivare i syfte att stimulera anställningar av personer som har svårigheter att få ett reguljärt arbete. Stöd kan också lämnas för anställning av personer som är långtidssjukskrivna från anställningar de bedöms inte kunna återgå till. Förordning (2004:18).

3 § Anställningsstöd lämnas av Arbetsförmedlingen enligt denna förordning i form av särskilt anställningsstöd. Förordning (2008:271).

Förordning (2008:271) har trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2008 hade 3 § följande lydelse.

3 § Anställningsstöd lämnas av Arbetsförmedlingen enligt denna förordning i form av särskilt anställningsstöd och anställningsstöd för långtidssjukskrivna. Förordning (2007:920).

4 § [4 § har upphört att gälla genom förordning (2006:1553) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom förordning 2007:44, som har trätt i kraft den 15 mars 2007.].

T.o.m. den 31 december 2006 hade 4 § följande lydelse.

4 § En person som är minst 20 år får anvisas en anställning med allmänt anställningsstöd om han eller hon är arbetslös eller tar del av ett arbetsmarknadspolitiskt program och omedelbart före anvisningen under tolv månader varit anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen.

En anvisning till en anställning på deltid får göras endast under de ytterligare förutsättningarna att den som anvisas är arbetslös minst 25 procent av heltid och genom en ökning av sin arbetstid kan beredas arbete på heltid.

En anvisning får även göras för den som inte uppfyller kraven i första eller andra stycket på grund av sjukdom. Förordning (2005:606).

4 a § [4 a § har upphört att gälla genom förordning (2006:1553) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter

1120 Anställningsstöd

den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom förordning 2007:44, som har trätt i kraft den 15 mars 2007.].

T.o.m. den 31 december 2006 hade 4 a § följande lydelse.

4 a § En person som inte fyllt 25 år får, utöver vad som anges i 4 §, anvisas en anställning med allmänt anställningsstöd. Förordning (2006:1096).

4 b § [4 a § har upphört att gälla genom förordning (2006:1553) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom förordning 2007:44, som har trätt i kraft den 15 mars 2007.].

T.o.m. den 31 december 2006 hade 4 b § följande lydelse.

4 b § En sådan nyanländ invandrare och en sådan anhörig som omfattas av förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m. och som har beviljats permanent uppehållstillstånd får, utöver vad som anges i 4 §, anvisas en anställning med allmänt anställningsstöd. Förordning (2006:1096).

4 c § [4 a § har upphört att gälla genom förordning (2006:1553) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom förordning 2007:44, som har trätt i kraft den 15 mars 2007.].

T.o.m. den 31 december 2006 hade 4 c § följande lydelse.

4 c § Allmänt anställningsstöd enligt 4 a och 4 b §§ får, till och med den 31 december 2007, lämnas om personen

- är arbetslös eller tar del av ett arbetsmarknadspolitiskt program och
- omedelbart före anvisningen under tre månader varit anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen.

En anvisning får även göras för den som inte uppfyller kraven i första stycket på grund av sjukdom. Förordning (2006:1096).

5 § [4 a § har upphört att gälla genom förordning (2006:1553) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom förordning 2007:44, som har trätt i kraft den 15 mars 2007.].

T.o.m. den 31 december 2006 hade 5 § följande lydelse.

5 § En person som är minst 20 år får anvisas en anställning med förstärkt anställningsstöd om han eller hon

1. sedan 24 månader antingen har varit arbetslös eller har tagit del av ett arbetsmarknadspolitiskt program och omedelbart före anvisningen under samma tid varit anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen, eller

2. har ett arbetshandikapp och lämnar antingen en anställning hos en arbetsgivare inom Samhallkoncernen eller ett skyddat arbete hos en offentlig arbetsgivare.

En anvisning får även göras för den som inte uppfyller kraven i första stycket 1 på grund av sjukdom. Förordning (2005:606).

Särskilt anställningsstöd

Särskilt anställningsstöd för den som deltar i jobb- och utvecklingsgarantin

5 a § En person får anvisas en anställning med särskilt anställningsstöd om han eller hon sedan sammanlagt sex månader deltar i jobb- och utvecklingsgarantin.

En person som har anvisats till jobb- och utvecklingsgarantin efter att ha deltagit i jobbgarantin för ungdomar i 15 månader, får dock anvisas en anställning med särskilt anställningsstöd från och med inträdet i jobb- och utvecklingsgarantin. Förordning (2011:586).

5 b § När en anställning med särskilt anställningsstöd har upphört får en ny anvisning till en sådan anställning göras för den som efter anställningens upphörande deltagit i organiserade jobbsökaraktiviteter hos Arbetsförmedlingen under minst tre månader utan att ha fått arbete. En anvisning till en anställning hos en arbetsgivare, som den enskilde tidigare varit anställd hos med särskilt anställningsstöd, får dock göras tidigast sex månader efter det att den tidigare anställningen upphört och under förutsättning att andra insatser inom ramen för jobb- och utvecklingsgarantin inte bedöms tillräckliga. Förordning (2007:920).

Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb

5 c § En anställning med särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb får anvisas en person som har fyllt 20 år, är arbetslös och anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen och inom de senaste 36 månaderna har beviljats

1. uppehållstillstånd enligt

- 5 kap. 1, 2, 3, 3 a, 4 eller 6 § utlänningslagen (2005:716) eller motsvarande äldre föreskrifter,

- 12 kap. 18 § utlänningslagen, eller

- 21 eller 22 kap. utlänningslagen, eller

2. uppehållskort i egenskap av familjemedlem till en EES-medborgare efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § andra stycket samma lag.

Vid tillämpning av första stycket ska det bortses från tid som personen varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen.

En anställning med särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb får även anvisas en person som är arbetslös och anmäld hos den offentliga arbetsförmedlingen och under de senaste 12 månaderna har avslutat sin etableringsplan enligt

1122 Anställningsstöd

lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare. Förordning (2012:984).

5 d § Anvisningen skall avse en anställning på del- eller heltid i vilken ingår inslag av handledning. Förordning (2007:420).

5 d § införd genom förordning 2007:420 som har trätt i kraft den 2 juli 2007.

5 e § För att anvisningen ska få göras måste personen studera, eller ha fått en utfästelse om att få studera, svenska inom ramen för utbildning i svenska för invandrare eller motsvarande utbildning vid folkhögskola enligt 24 kap. skollagen (2010:800). Studierna ska gå att kombinera med anställningen. Förordning (2012:102).

Förordning (2012:102) har trätt i kraft den 1 juli 2012. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande för svenskundervisning för invandrare eller motsvarande utbildning enligt 13 kap. skollagen (1985:1100). T.o.m. den 30 juni 2012 hade 5 e § följande lydelse.

5 e § För att anvisningen ska få göras måste personen studera, eller ha fått en utfästelse att studera, svenska inom ramen för svenskundervisning för invandrare (sfi) eller motsvarande utbildning enligt 13 kap. skollagen (1985:1100). Studierna ska gå att kombinera med anställningen. Förordning (2010:259).

6 § [6 § har upphört att gälla genom förordning (2004:221) som har trätt i kraft den 1 juni 2004. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om anställningsstöd som kombineras med vård- och omsorgsutbildning som beviljats före ikraftträdandet.].

T.o.m. den 31 maj 2004 hade 6 § följande lydelse.

6 § Anställningsstöd som kombineras med vård- och omsorgsutbildning får under perioden den 1 juni 2002–31 maj 2004 lämnas för anställningar hos arbetsgivare med anknytning till landsting, kommuner och av landsting och kommuner anlitate entreprenörer inom hälso- och sjukvården och kommunernas äldre- och handikappomsorg.

En person som är minst 25 år får anvisas en sådan anställning om han eller hon

1. är arbetslös på heltid, och
2. i anställningen bereds tillfälle att genomgå vård- och omsorgsutbildning som motsvarar längst nio månaders heltidsstudier. Förordning (2002:235).

6 a § [6 a § har upphört att gälla genom förordning (2008:271) har trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.].

T.o.m. den 30 juni 2008 hade 6 a § följande lydelse.

6 a § En person som är minst 20 år och har en anställning får anvisas en anställning med anställningsstöd för långtidssjukskrivna om han eller hon

– haft en sammanhängande sjukperiod enligt 3 kap. 4 § lagen (1962:381) om allmän försäkring om minst 24 månader och bedöms inte kunna återgå till sitt arbete, och

– har en överenskommelse med sin arbetsgivare om ledighet från sin anställning för en anställning med anställningsstöd.

En anvisning får även göras för den som inte uppfyller kravet på en sjukperiod om minst 24 månader på grund av ett kortare avbrott i sjukperioden för reguljärt arbete, under förutsättning att arbetet inte inneburit att personens ställning på arbetsmarknaden stärkts. Förordning (2006:1553).

6 b § [6 b § har upphört att gälla genom förordning (2008:271) har trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.].

T.o.m. den 30 juni 2008 hade 6 b § följande lydelse.

6 b § Anställningsstöd för långtidssjukskrivna skall lämnas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse [EUT L 379, 28.12.2006, s. 5, (Celex 32006R1998)] och 18–20 §§ förordningen (1988:764) om statligt stöd till näringslivet. Förordning (2007:420).

Förutsättningar för att få anställningsstöd

7 § [7 § har upphört att gälla genom förordning (2013:682) som har trätt i kraft den 1 september 2013.]

8 § Anställningsstöd lämnas endast under förutsättning att arbetsgivaren intygar att lön och andra anställningsförmåner lämnas enligt kollektivavtal eller att de är likvärdiga med förmåner enligt kollektivavtal i branschen. Förordning (2007:420).

Förordning 2007:420 har trätt i kraft den 2 juli 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för den som vid ikraftträdandet har en anställning med särskilt anställningsstöd. Den som efter att ha tagit del av aktivitetsgarantin enligt förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program haft en anställning med särskilt anställningsstöd i form av plusjobb och därefter blivit arbetslös, och inte uppfyller ett nytt arbetsvillkor enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ska erbjudas att ta del av jobb- och utvecklingsgarantin enligt förordningen (2007:414) om jobb- och utvecklingsgarantin. Detta gäller under förutsättning att han eller hon inom sextio dagar från den 1 maj 2008, eller från det att anställningen upphör, anmält sitt intresse av att ta del av garantin till den offentliga arbetsförmedlingen. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom förordning 2008:117 som har trätt i kraft den 1 maj 2008. T.o.m. den 1 juli 2007 hade 8 § följande lydelse.

8 § Anställningsstöd får lämnas endast under förutsättning att det i anställningen lämnas lön och andra anställningsförmåner enligt kollektivavtal eller anställningsförmåner som är likvärdiga med förmåner enligt kollektivavtal i branschen.

9 § Anställningsstöd får inte lämnas till arbetsgivare som på den driftsenhet där den anställda med anställningsstöd avses att bli placerad senare än nio månader före den aktuella anställningen sagt upp anställda på grund av arbetsbrist.

10 § En förutsättning för att anställningsstöd skall lämnas är att den som har anställning med anställningsstöd inte permitteras av någon annan anledning än att arbetet inte kan bedrivas på grund av väderleksförhållandena eller andra liknande orsaker.

11 § Anställningsstöd får inte lämnas till arbetsgivare som för samma insats får bidrag med stöd av andra bestämmelser, om inte annat särskilt föreskrivs.

Anställningsformerna

12 § Anställningsstödet får lämnas såväl för anställningar som gäller tills vidare som för provanställningar och andra tidsbegränsade anställningar. Förordning (2006:1553).

Förordning (2006:1553) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom förordning 2007:44, som har trätt i kraft den 15 mars 2007. T.o.m. den 31 december 2006 hade 12 § följande lydelse.

12 § Anställningsstödet får lämnas såväl för anställningar som gäller tills vidare som för provanställningar och andra tidsbegränsade anställningar. För tidsbegränsade anställningar hos en arbetsgivare med offentlig ställning, eller när en deltidsarbetslös person bereds tidsbegränsad anställning på heltid, får dock allmänt eller förstärkt anställningsstöd lämnas endast om länsarbetsnämnden finner skäl att anta att arbetsgivaren kommer att bereda den arbetssökande fortsatt anställning när den tidsbegränsade anställningen upphör eller i nära anslutning därtill. Såvitt gäller en anställning hos en statlig arbetsgivare skall bedömningen göras med iakttagande av vad som sägs i 4 § lagen (1994:260) om offentlig anställning.

Även om det inte finns skäl att anta att en arbetsgivare med offentlig ställning kommer att bereda den arbetssökande fortsatt anställning får allmänt eller förstärkt anställningsstöd lämnas för tidsbegränsade anställningar hos sådan arbetsgivare för

1. kulturarbeten,
2. skogliga arbeten och
3. miljö-, natur-, byggnads- och fornvård. Förordning (2004:221).

13 § I fråga om branscher, där arbetet är säsongsbetonat eller av andra skäl inte är sammanhängande till sin natur, får Arbetsförmedlingen föreskriva att stöd får lämnas endast för anställning som gäller tills vidare eller omfattar en längre tidsperiod än den normala säsongen. Förordning (2007:920).

Anvisningen

14 § Arbetsförmedlingen anvisar en arbetssökande till en anställning med anställningsstöd. Förordning (2010:392).

Förordning (2010:392) har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 14 § följande lydelse.

14 § Arbetsförmedlingen anvisar arbetssökande till anställning med anställningsstöd.

I fråga om återkallelser av anvisningar tillämpas 37 § förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program. Förordning (2009:1600).

Återkallelse av anvisningar

15 § Arbetsförmedlingen ska återkalla en anvisning till ett program om den som anvisats

1. inte inställer sig den dag han eller hon skulle ha påbörjat programmet och inte heller anmäler giltigt förhinder,

2. inte kan tillgodogöra sig programmet på ett tillfredsställande sätt,
3. missköter sig eller stör verksamheten, eller
4. utan godtagbart skäl avvisar ett erbjudet lämpligt arbete. En anvisning ska också återkallas om det i övrigt finns särskilda skäl för återkallelse.

Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart. Förordning (2013:682).

16 § [16 § har upphört att gälla genom förordning (1999:69) som har trätt i kraft den 1 april 1999.]

Tid med anställningsstöd

17 § [17 § har upphört att gälla genom förordning (2006:1553) som har trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna har ändrats genom förordning 2007:44, som har trätt i kraft den 15 mars 2007.]

T.o.m. den 31 december 2006 hade 17 § följande lydelse.

17 § Allmänt anställningsstöd lämnas under

1. sex månader, eller

2. tolv månader i sådan verksamhet som innefattar offentliga investeringar eller investeringar av samhällsnyttig karaktär, om det finns synnerliga skäl. Länsarbetsnämnden skall i sådant fall ange vad de synnerliga skälen består i och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet.

Förstärkt anställningsstöd lämnas under 18 månader.

När det gäller tidsbegränsade anställningar där varaktigheten av arbetsuppgifterna är kortare än de tider som anges i första och andra styckena skall anställningsstöd lämnas för den tid arbetsuppgifterna varar. Förordning (2006:310).

Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin

17 a § Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin lämnas under högst 12 månader.

För personer som bedöms ha särskilda behov av en längre tid i anställning med särskilt anställningsstöd för att kunna etablera sig på arbetsmarknaden får, trots det som sägs i 5 b §, särskilt anställningsstöd lämnas för ytterligare en period om högst 12 månader. Förordning (2013:1168).

Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb

17 b § Särskilt anställningsstöd i form av instegsjobb lämnas under högst 24 månader. Stöd för anställning som omfattar mer än halvtid får dock inte lämnas för längre tid än 12 månader. Stöd får inte heller lämnas efter det att 36 månader passerat sedan sådant beslut om uppehållstillstånd eller uppehållskort som avses i 5 c § första stycket fattades eller, om beslutet fattades när personen inte befann sig i Sverige, efter det att 36 månader passerat sedan personen första gången folkbokfördes i en kommun.

En anvisning får göras för högst sex månader i taget. Efter en anvisningsperiod får en ny anvisning göras om förutsättningarna i 5 c-5 e §§ fortfarande är uppfyllda. En ny anvisning får göras även om inga studier inom utbildning i svenska för invandrare eller motsvarande utbildning vid folkhögskola enligt 24 kap. skollagen (2010:800) bedrivs eller ska bedrivas, under förutsättning att ett godkänt resultat har uppnåtts för lägst kurs C inom utbildning i svenska för invandrare eller motsvarande utbildning under en tidigare anvisningsperiod.

Vid beräkning av 36-månadersperioden enligt första stycket ska det bortses från tid som personen varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen. Förordning (2012:984).

17 c § [*17 c § har upphävts genom förordning (2008:271) som har trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.*].

T.o.m. den 30 juni 2008 hade 17 c § följande lydelse.

17 c § Anställningsstöd för långtidssjukskrivna lämnas under sex månader. Förordning (2007:420).

Gemensamma bestämmelser

17 d § När det gäller tidsbegränsade anställningar där arbetsuppgifternas varaktighet är kortare än de tider som anges i 17 a och 17 b §§ ska anställningsstöd lämnas för den tid arbetsuppgifterna varar. Förordning (2008:271).

Förordning (2008:271) har trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2008 hade 17 d § följande lydelse.

17 d § När det gäller tidsbegränsade anställningar där arbetsuppgifternas varaktighet är kortare än de tider som anges i 17 a–17 c §§ skall anställningsstöd lämnas för den tid arbetsuppgifterna varar. Förordning (2007:420).

Anställningsstödet storlek

Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin

18 § Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin lämnas med 85 procent av lönekostnaden, dock högst 890 kronor per dag. Förordning (2010:2028).

Förordning (2010:2028) har trätt i kraft den 1 februari 2011. För anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet gäller 18 § i sin äldre lydelse. T.o.m. den 31 januari 2011 hade 18 § följande lydelse.

18 § Särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin lämnas med 85 procent av lönekostnaden, dock högst 750 kronor per dag. Förordning (2007:420).

Särskilt anställningsstöd i form av inestgsjobb

18 a § Särskilt anställningsstöd i form av inestgsjobb lämnas med 80 procent av lönekostnaden, dock högst 800 kronor per dag. Förordning (2010:2028).

Förordning (2010:2028) har trätt i kraft den 1 februari 2011. För anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet gäller 18 a § i sin äldre lydelse.

18 a § Särskilt anställningsstöd i form av inestgsjobb lämnas med 75 procent av lönekostnaden, dock högst 750 kronor per dag. Förordning (2008:144).

18 b § [18 b § har upphört att gälla genom förordning (2008:271) har trätt i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som har gjorts före ikraftträdandet.].

T.o.m. den 30 juni 2008 hade 18 b § följande lydelse.

18 b § Anställningsstöd för långtidssjukskrivna lämnas med 85 procent av lönekostnaden, dock högst 750 kronor per dag. Förordning (2006:1553).

Gemensamma bestämmelser

19 § Den lönekostnad som skall läggas till grund för anställningsstöd är

- kontant bruttolön inklusive sjuklön och semesterlön, och
- avgifter som skall betalas enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift. Förordning (2006:1553).

Förordning (2006:1553) har trätt i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för anvisningar som gjorts före ikraftträdandet. Särskilt anställningsstöd för någon som anvisats plusjobb lämnas dock under 24 månader. Ekonomiskt stöd får inte lämnas för merkostnader som hänför sig till tid efter den 14 mars 2007 och som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd. Övergångsbestämmelserna ändrade genom förordning 2007:44 som har trätt i kraft den 15 mars 2007. T.o.m. den 31 december 2006 hade 19 § andra stycket följande lydelse.

I fråga om särskilt anställningsstöd i form av plusjobb skall dessutom premier för avtalsenliga arbetsmarknadsförsäkringar eller motsvarande försäkringar läggas till grund för stödet.

20 § Anställningsstöd lämnas med ett bestämt belopp per arbetsdag, dock endast för dagar som ingår i den normala veckoarbetstiden hos arbetsgivaren och för vilka arbetsgivaren betalar lön eller sjuklön. Vid deltidsarbete skall stödet minska i förhållande till arbetstiden.

När stödet beslutas skall dess storlek i kronor per dag fastställas för hela stödperioden. Förordning (2003:321).

20 a § Ekonomiskt stöd för kostnader för handledning lämnas till arbetsgivaren eller till den som har kostnaden för handledningen under inledningsvis tre månader med högst 50 kronor per dag. För anställningar där det särskilda anställningsstödet förlängts enligt 17 a § lämnas inte något ekonomiskt stöd för kostnader för handledning.

För den som anvisats till en anställning med särskilt anställningsstöd och deltar i jobb- och utvecklingsgarantins fas tre lämnas i stället ekonomiskt stöd för

1128 Anställningsstöd

kostnader för handledning under tre månader med högst 150 kronor per dag och därefter med högst 100 kronor per dag. För anställningar där det särskilda anställningsstödet förlängts enligt 17 a § lämnas ekonomiskt stöd för kostnader för handledning med högst 100 kronor per dag. Förordning (2013:1168).

20 b § [20 b § har upphört att gälla genom förordning (2007:1363) som har trätt i kraft den 1 januari 2008.]

20 c § [20 c § har upphört att gälla genom förordning (2008:1433) som har trätt i kraft den 1 januari 2008. Den upphävda paragrafen gäller dock fortfarande för stöd som beslutats före ikraftträdandet.]

T.o.m. den 31 december 2007 hade 20 c § följande lydelse.

20 c § Ekonomiskt stöd för merkostnader som föranleds av en anställning med särskilt anställningsstöd för den som deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin får lämnas till arbetsgivaren med belopp som bestäms vid anvisningen.

När ersättningens belopp bestäms skall det beaktas om arbetsgivaren före anställningen upprättat en anpassnings- och utvecklingsplan för den som anställs. Förordning (2007:663).

Hur anställningsstödet tillgodoförs arbetsgivaren

20 d § Anställningsstöd lämnas till arbetsgivaren genom bidrag. Arbetsförmedlingen beräknar och betalar ut bidraget. Det betalas ut månadsvis i efterskott eller på det sätt som Arbetsförmedlingen bestämmer.

Arbetsgivaren rekvirerar bidraget från Arbetsförmedlingen månadsvis i efterskott efter hand som anställningen består. Detta ska ske inom sextio dagar efter den arbetsmånad som stödet avser. Rekvireras inte hela beloppet inom denna tid förlorar arbetsgivaren rätt till det stödbeloppet.

Om det finns särskilda skäl får Arbetsförmedlingen medge undantag från skyldigheten att rekvirera beloppet inom sextio dagar. Arbetsförmedlingen ska i sådant fall ange vad de särskilda skälen består i och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet. Förordning (2007:1363).

Återbetalning och återkrav

21 § En mottagare av ekonomiskt stöd enligt denna förordning är återbetalningsskyldig om han eller hon genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat sätt har förorsakat att stöd har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp.

Om stöd i annat fall har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp, är mottagaren återbetalningsskyldig endast om han eller hon insett eller skäligen borde ha insett felet. Förordning (2010:392).

Förordning (2010:392) har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 21 § följande lydelse.

21 § Arbetsförmedlingen ska se till att lämnade anställningsstöd används på föreskrivet sätt. Den som har fått stöd ska ge Arbetsförmedlingen eller den Arbetsförmedlingen utser tillfälle att granska verksamheten och lämna de uppgifter som behövs för granskningen.

Om någon har fått stöd utan att vara berättigad till det ska det som mottagaren fått för mycket betalas tillbaka. Det belopp som ska återbetalas får dras av från stödbelopp som den återbetalningsskyldige därefter har rätt till. Om det finns särskilda skäl får Arbetsförmedlingen helt eller delvis befria den som tagit emot stödet från återbetalningsskyldigheten. Arbetsförmedlingen ska i sådant fall ange vad de särskilda skälen består i och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet. Förordning (2007:920).

21 a § Om en mottagare av ekonomiskt stöd är återbetalningsskyldig enligt 21 §, ska Arbetsförmedlingen besluta att återkräva det felaktigt utbetalda beloppet. Förordning (2010:392).

21 a § införd genom förordning (2010:392) som har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.

21 b § Vid återkrav enligt 21 a § får Arbetsförmedlingen bevilja anstånd med betalningen eller träffa avtal med den återbetalningsskyldige om en avbetalningsplan. Arbetsförmedlingen ska i sådana fall ta ut ränta på det obetalda beloppet.

Ränta ska tas ut från den dag då anståndet beviljades eller avtalet om avbetalningsplan träffades, dock inte för tid innan det återkrävda beloppet har förfallit till betalning.

Ränta ska tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter. Förordning (2010:392).

21 b § införd genom förordning (2010:392) som har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.

21 c § Om ett belopp som har återkrävts med stöd av 21 § inte betalas i rätt tid, ska dröjsmålsränta enligt räntelagen (1975:635) tas ut på beloppet. Detsamma gäller när den återbetalningsskyldige beviljats anstånd med betalningen eller träffat ett avtal om en avbetalningsplan enligt 21 b § och betalning inte sker inom den tid som följer av beslutet om anstånd eller avtalet. Förordning (2010:392).

21 c § införd genom förordning (2010:392) som har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.

21 d § Om det med hänsyn till den återbetalningsskyldiges personliga eller ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter finns särskilda skäl för det, får Arbetsförmedlingen helt eller delvis efterge ett krav på återbetalning enligt 21 a § eller ett krav på ränta enligt 21 b eller 21 c §. Myndigheten ska i sådant fall i beslutet ange vilka de särskilda skälen är och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet. Förordning (2010:392).

21 d § införd genom förordning (2010:392) som har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.

21 e § Vid återkrav enligt 21 a § får Arbetsförmedlingen, vid en senare utbetalning av stöd till den återbetalningsskyldige, besluta att dra av ett skäligt belopp i avräk-

ning på vad som betalats ut för mycket. Detsamma gäller skyldighet att betala ränta enligt 21 b eller 21 c §. Förordning (2010:392).

21 e § införd genom förordning (2010:392) som har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.

Omprövning och överklagande

22 § Arbetsförmedlingens beslut enligt denna förordning ska omprövas hos myndighetens centrala enhet för omprövning, om det begärs av den som beslutet gäller. Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

En begäran om omprövning ska vara skriftlig. Begäran ska ges in till Arbetsförmedlingen och ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då den som begär omprövning fick del av beslutet. Förordning (2010:392).

Förordning (2010:392) har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 22 § följande lydelse.

22 § Arbetsförmedlingens beslut enligt denna förordning ska omprövas hos myndighetens centrala enhet för omprövning, om det begärs av den som beslutet angår.

En begäran om omprövning ska ske skriftligt. Skrivelsen ska ges in till Arbetsförmedlingen och ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då den som begär omprövning fick del av beslutet. Förordning (2007:920).

22 a § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut om omprövning av beslut enligt 15 och 21 e §§ får dock inte överklagas.

Om ett beslut överklagas innan det har omprövats, ska överklagandet anses som en begäran om omprövning. Förordning (2010:392).

Förordning (2010:392) har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 22 a § följande lydelse.

22 a § Arbetsförmedlingens beslut enligt denna förordning får inte överklagas. Förordning (2007:920).

Övriga bestämmelser

22 b § Arbetsförmedlingen ska se till att lämnade anställningsstöd används på föreskrivet sätt.

Den som har fått stöd ska ge Arbetsförmedlingen eller den Arbetsförmedlingen utser tillfälle att granska verksamheten och lämna de uppgifter som behövs för granskningen. Förordning (2010:392).

22 b § införd genom förordning (2010:392) som har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet.

23 § Arbetsförmedlingen får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. Förordning (2010:392).

Förordning (2010:392) har trätt i kraft den 1 juli 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om återkrav av belopp som har betalats ut före ikraftträdandet. T.o.m. den 30 juni 2010 hade 23 § följande lydelse.

23 § Arbetsförmedlingen får meddela de närmare föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. Förordning (2007:920).

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998, då förordningen (1986:414) om rekryteringsstöd skall upphöra att gälla. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i fråga om anställningar som har påbörjats före ikraftträdandet.

Prisbasbelopp* enligt socialförsäkringsbalken (2010:110) och lagen 1962:381 om allmän försäkring (fr.o.m. 1960)

* T.o.m. 1998 "Basbelopp". Mellan 1960 och 1981 fastställdes basbeloppet för en månad i sänder på grundval av ändringarna i det allmänna prisläget två månader tidigare. De belopp som tagits med i tabellen är gällande belopp den 1 januari respektive år

År	Prisbasbelopp	Förhöjt prisbasbelopp	Inkomstbasbelopp	Reducerat prisbasbelopp
1960	4 200 kr			
1961	4 300 "			
1962	4 500 "			
1963	4 700 "			
1964	4 800 "			
1965	5 000 "			
1966	5 300 "			
1967	5 500 "			
1968	5 700 "			
1969	5 800 "			
1970	6 000 "			
1971	6 400 "			
1972	7 100 "			
1973	7 300 "			
1974	8 100 "			
1975	9 000 "			
1976	9 700 "			
1977	10 700 "			
1978	11 800 "			
1979	13 100 "			
1980	13 900 "			
1981	16 100 "			
1982	17 800 "			
1983	19 400 "			
1984	20 300 "			
1985	21 800 "			
1986	23 300 "			
1987	24 100 "			
1988	25 800 "			
1989	27 900 "			
1990	29 700 "			
1991	32 200 "			
1992	33 700 "			
1993	34 400 "			

Prisbasbelopp 1133

År	Prisbasbelopp	Förhöjt prisbasbelopp	Inkomstbasbelopp	Reducerat prisbasbelopp
1994	35 200 "			
1995	35 700 "			
1996	36 200 "	36 800 kr		
1997	36 300 "	37 000 "		
1998	36 400 "	37 100 "		35 672 kr
1999	36 400 "	37 200 "		36 036 "
2000	36 600 "	37 300 "		
2001	36 900 "	37 700 "		
2002	37 900 "	38 700 "		
2003	38 600 "	39 400 "		
2004	39 300 "	40 100 "		
2005	39 400 "	40 300 "	43 300 kr	
2006	39 700 "	40 500 "	44 500 "	
2007	40 300 "	41 100 "	45 900 "	
2008	41 000 "	41 800 "	48 000 "	
2009	42 800 "	43 600 "	50 900 "	
2010	42 400 "	43 300 "	51 100 "	
2011	42 800 "	43 700 "	52 100 "	
2012	44 000 "	44 900 "	54 600 "	
2013	44 500 "	45 400 "	56 600 "	
2014	44 400 "	45 300 "	56 900 "	

Sökordsregister till lagar m.m.

aktiebolagslag	711
allmän löneavgift	982
allmän pensionsavgift	989
anställningsstöd.....	1119
artister m.fl. bosatta i utlandet.....	871
avdrag vid avgiftsberäkning.....	982
avgift till registrerat trossamfund.....	1117
avkastningskatt på pensionsmedel.....	1088
avräkning av utländsk skatt.....	878
begravningsavgift.....	1115
beräkning av egenavgift till sjukförsäkringen.....	986
beräkning av pensionsgrundande inkomst	1033
bokföringslag	585
bostadsrättslag.....	831
dubbelbeskattningsavtal	909
ekonomiska föreningar.....	770
fastighetstaxering	573
immunitet och privilegier.....	931
inkomstgrundad ålderspension.....	1032
inventering av varulager	603
kommunal fastighetsavgift.....	563
kupongskatt.....	889
omräkningsförfarande vid redovisning i euro	604
prisbasbelopp	1132
skattereduktion för kommunal fastighetsavgift.....	582
socialavgiftslag	960
socialförsäkringsbalken.....	991
statlig fastighetsskatt.....	568
statlig ålderspensionsavgift.....	1076
stiftelser.....	827
särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	862
särskild löneskatt på pensionskostnader	1084
särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.....	1082
tillämpning av konvention om social trygghet med Kanada.....	987
tillämpning av konvention om social trygghet med USA.....	988
tryggande av pensionsutfästelse.....	1100
årsredovisning	608
årsredovisning i försäkringsföretag.....	687
årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.....	666